RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION

Bruxelles, den 19. juli 2004 (07.04)
(OR. en)

11545/04

Interinstitutionel sag:
2004/0155 (COD)
2004/0159 (COD)

ECOFIN 282
EF 32
CODEC 918

FORSLAG

fra:	Kommissionen
modtaget den:	15. juli 2004
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiver: Omarbejdning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og af Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag - BIND I/III

Hermed følger til delegationerne et forslag fra Kommissionen fremsendt ved skrivelse fra Patricia BUGNOT, direktør, til Javier SOLANA, generalsekretær/højtstående repræsentant.

Bilag: KOM(2004) 486 endelig - Bind I/III

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.7.2004
KOM(2004) 486 endelig

2004/0155 (COD)
2004/0159 (COD)

Bind I

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIVER

Omarbejdning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og af Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2004) 921}

BEGRUNDELSE

1. GENERELLE BEMÆRKNINGER

At skabe et indre finansielt marked i EU bliver et af nøgleelementerne for at fremme den europæiske økonomis konkurrenceevne og mindske virksomhedernes kapitalomkostninger. I handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser gives meddelelse om et direktiv om nye kapitalkrav for kreditinstitutioner og investeringsselskaber i 2004, hvilket er i overensstemmelse med de fremskridt, der er gjort på G-10-plan i Basel-Komitéen for Banktilsyn[1].

Der blev i 1988 opnået enighed i G-10-landenes Basel-Komité for Banktilsyn om den såkaldte Basel-aftale (Basel I), der medførte, at der i over 100 lande blev vedtaget minimumskapitalkrav[2]. Dette skete i vidt omfang samtidig med vedtagelsen af en række nøgledirektiver i EU *(direktiv 89/299/EØF af 17. april 1989 om kreditinstitutters egenkapital, direktiv 89/647/EØF af 18. december 1989 om solvensnøgletal for kreditinstitutter,* konsolideret i *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut)*.

Disse direktiver vedrører kreditinstitutters risici som følge af deres kreditgivning. *Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag* udvidede både kreditrisiko- og markedsrisikoreglerne til også at omfatte investeringsselskaber.

1) Behovet for strengere krav på EU-plan

De eksisterende regler har i væsentlig grad bidraget til skabelsen af det indre marked og høje standarder for forsigtighedstilsyn. Der er imidlertid blevet indkredset mange mangler.

1. Grove estimater af kreditrisiciene medfører en meget løselig måling af risikoen og dermed, at disse estimater risikerer at blive betragtet som upålidelige.

2. Mulighederne for kapitalarbitrage: innovationer på markederne har sat finansieringsinstitutterne i stand til effektivt at maskere misforholdet mellem institutternes egen risikodækning og minimumskapitalkravene.

3. Manglende anerkendelse af en effektiv risikoreduktion: de eksisterende direktiver medfører ikke, at metoder til risikoreduktion i tilstrækkelig grad anerkendes.

4. Ufuldstændig risikodækning i medfør af de eksisterende direktiver, bl.a. at der ikke gælder kapitalkrav for den operationelle risiko.

---

[1] Basel-Komitéen for Banktilsyn blev nedsat af centralbankdirektørerne i G-10-landene. Den består af repræsentanter for de myndigheder, der er ansvarlige for tilsyn med banker i følgende lande: Belgien, Canada, Det Forenede Kongerige, Frankrig, Italien, Japan, Luxembourg, Nederlandene, Schweiz, Spanien, Sverige, Tyskland og USA. Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank deltager som observatører.

[2] Selv om G-10-gruppen af de mest industrialiserede landes myndigheder formelt enedes om at anvende aftalen af 1988 på internationalt aktive banker, er den blevet anvendt over hele verden på banker af alle størrelser og kompleksitetsgrader.

5. Manglende krav til tilsynsmyndighederne om at evaluere kreditinstitutternes reelle risikoprofil for at sikre, at disse råder over tilstrækkelig kapital for så vidt angår den pågældende risikoprofil.

6. Manglende krav om samarbejde mellem tilsynsmyndighederne: på et marked, der i stigende grad går på tværs af grænserne, skal myndighederne arbejde effektivt sammen om tilsynet med koncerner, der er aktive på tværs af grænserne, for at mindske de administrative byrder.

7. Manglende hensigtsmæssig markedsinformation: de eksisterende direktiver fremmer ikke en effektiv markedsdisciplin for at sikre markedsdeltagerne pålidelige oplysninger, så de kan foretage deres vurderinger på et solidt grundlag.

8. Manglende fleksibilitet i lovgivningen: det nuværende EU-system mangler fleksibilitet for at kunne følge med den hurtige udvikling på finansmarkederne og inden for praksis for risikostyring og med forbedringer i instrumenterne for lovgivning og tilsyn.

Hvad vil der ske, hvis der ikke sker en ændring af strategien?

Der er bred enighed om, at den nuværende situation er uholdbar. Den manglende afpasning af kapitalkravene til risiciene vil fortsætte, hvilket vil begrænse tilsynsreglernes effektivitet og øge risikoen for forbrugerne og mindske det finansielle systems stabilitet. De risici, som visse finansieringsinstitutter tager, vil stadig ikke i fuldt omfang blive opdaget. Derudover vil de nyeste og mest effektive metoder til risikostyring hverken blive aktivt fremmet eller anerkendt, og finansielle koncerner, der er aktive i mere end én medlemsstat, vil fortsat blive pålagt uforholdsmæssigt store byrder som følge af, at de er omfattet af mere end én medlemsstats lovgivning og tilsyn. Endelig vil EU ikke på hensigtsmæssig vis kunne drage nytte af den fremtidige udvikling som følge af problemerne med hurtigt at ajourføre de nuværende EU-forskrifter. I lyset af den foreslåede globale gennemførelse af den nye Basel-aftale vil finanssektoren i EU i væsentlig grad blive stillet ringere end dens udenlandske konkurrenter.

2) Fremgangsmåden i direktivet

I Kommissionens handlingsplan for finansielle tjenesteydelser blev det anført, at EU har brug for præcise, internationalt ensartede og ajourførte tilsynsregler. De skal være forholdsmæssige og tage hensyn til reduktionen af risiciene som følge af den situation, hvori engagementerne er indgået, navnlig lån til forbrugere og små og mellemstore virksomheder. Reglerne skal gælde for både kreditinstitutter og investeringsselskaber (for at skabe ensartede konkurrencevilkår), men de skal også være forholdsmæssige og fuldt ud tage hensyn til, at der findes mange forskellige typer finansieringsinstitutter i EU.

2. HØRING OG KONSEKVENSANALYSE

a) Høring af aktører og berørte parter

Kommissionen har siden november 1999 været i gang med høringer af aktører og berørte parter. Der er blevet udsendt tre høringsdokumenter henholdsvis den 22. november 1999, den 5. februar 2001 og den 1. juli 2003. Den 18. november 2002 blev der gennemført en fuldstændig og struktureret dialog med aktørerne. Der er blevet udsendt høringsdokumenter om særlige tekniske emner (obligationer den 7. april 2003, forventede og uventede tab den 26. november 2003 og investeringsinstitutter den 3. februar 2004).

Kommentatorer har generelt i høj grad støttet projektets hovedmål, navnlig for så vidt angår den øgede opmærksomhed på risici, hvilket fører til større finansiel stabilitet. Der er nu et presserende behov for at ajourføre reglerne, så de svarer til de betydelige fremskridt, der er gjort i forbindelse med metoder til risikomåling og –styring i finanssektoren, og afspejler de øgede muligheder på lovgivnings- og tilsynsområdet. Der er stærk støtte til Kommissionens forslag om, at EU's retsforskrifter på kapitalområdet skal revideres i overensstemmelse med de nye internationale rammer, men skal adskille sig herfra, når det er nødvendigt på grund af særlige forhold i EU.

Mindre komplekse institutter

Der er bred og omfattende støtte til anvendelsen af de nye regler i EU på alle kreditinstitutter og investeringsselskaber, uanset deres retlige art og kompleksitet, bl.a. for at undgå "andenklasses" institutter, hvilket ville være resultatet, hvis nogle blev udelukket. Dette viser, at de nye retningslinjer anses for at være velegnede til at blive anvendt generelt.

Det nye direktivs fleksibilitet

Der er fortsat bred og stærk støtte til den foreslåede fremgangsmåde, der sikrer, at de nye regler kan tilpasses markeds- og tilsynsmæssige innovationer og derved opretholde en optimalt fungerende og konkurrencedygtig finanssektor i EU. Aktørerne går ind for, at der i artiklerne fastsættes permanente principper og målsætninger og giver derved mandat til de mere detaljerede og tekniske bestemmelser i bilagene. Proceduren for ændring af bilagene skal sikre en fuldstændig og effektiv høring af de berørte parter.

Investeringsselskaber

Der er foretaget væsentlige ændringer for at tage hensyn til de forbehold, visse investeringsselskaber har givet udtryk for, i lyset af at der opstilles kapitalkrav til dem, idet de finder dette mere hensigtsmæssigt for kreditinstitutter.

Kompleksitet

Nogle af deltagerne bad om en forenkling af reglerne og færre af disse. Kommissionen har gjort teksten klarere og mere brugervenlig. Udformningen vil tiltale institutter, der ønsker et sæt enkle regler, de kan anvende, eller som ønsker gradvis at gå over til mere komplekse kapitalbestemmelser. De foreslåede regler indeholder en række muligheder og fremgangsmåder, der er mere eller mindre avancerede.

Der har siden 1999 være adskillige høringer om detailspørgsmål. I forslaget er der taget hensyn til de meget detaljerede og nyttige bemærkninger fra de berørte parter, navnlig banker og investeringsselskaber.

b) Konsekvensanalyse

Der er blevet foretaget en omfattende konsekvensanalyse for at finde ud af, hvorvidt der er brug for en indsats på EU-plan og i givet fald hvilken.

Basel-Komitéen offentliggjorde en kvantitativ konsekvensundersøgelse (QIS3), der vedrører kreditinstitutter i 40 lande, og hvori virkningerne af komitéens nye forslag for minimumskapitalkravene for banker vurderes. Kommissionen bistod i undersøgelsen ved at udvide den til også at omfatte de EU-lande, der ikke er repræsenteret i Basel-Komitéen. Hovedkonklusionerne var, at de nye regler generelt vil mindske kapitalkravene til kreditinstitutter i EU med ca. 5 % i forhold til det nuværende niveau. Endvidere er resultatet

af de forskellige metoder i overensstemmelse med målsætningerne, navnlig ved at kombinere kapitalneutralitet med hensigtsmæssige incitamenter for institutter til at gå over til at anvende mere sofistikerede metoder. Endelig vil mindre indenlandske kreditinstitutter, der vælger at anvende den enkle metode, være omfattet af lidt lavere kapitalkrav, mens større, internationalt aktive kreditinstitutter, der vælger at anvende den mere udbyggede metode, i væsentlig grad vil være omfattet af uændrede kapitalkrav. Mindre, men mere specialiserede og sofistikerede kreditinstitutter i EU, der vælger at anvende den udbyggede metode, kan blive omfattet af væsentlig lavere kapitalkrav, end det er tilfældet i dag. Den væsentligste mindskelse af kapitalkravene vil ske i forbindelse med porteføljen "detailengagementer", der hovedsagelig består af lån til små og mellemstore virksomheder på under 1 mio. EUR og realkreditlån. Mindskelsen af egenkapitalkravene skyldes først og fremmest de nye kapitalkrav for operationelle risici.

På anmodning af Det Europæiske Råd i Barcelona iværksatte Kommissionen en undersøgelse af konsekvenserne af udkastet til forslag til nye kapitalkrav til kreditinstitutter og investeringsselskaber i EU[3]. Den endelige rapport, som PricewaterhouseCoopers udarbejdede, var positiv for så vidt angår konsekvenserne (kun to områder gav anledning til kritik – investeringsselskaber og venturekapital - som begge er omfattet af Kommissionens forslag)[4]. Hovedkonklusionerne var, at de nye regler for kapitalkrav vil være positive for EU og tilsynsreglerne. Kapitalkravene til kreditinstitutter i EU forventes at falde med ca. 5 % (90 mia. EUR) og give sig udslag i en årlig indtægtsstigning på ca. 10-12 mia. EUR. Der er ingen fordele for mindre kreditinstitutter og ingen tegn på, at den nye ordning vil fremtvinge sammenslutninger eller konsolideringer. Beslutningen om at lade alle kreditinstitutter være omfattet af direktivet vil ikke sætte institutter i EU i en konkurrencemæssig dårlig situation; heller ikke USA's beslutning om kun at anvende den udbyggede metode på ca. 20 store kreditinstitutter vil i væsentlig grad påvirke konkurrencen. Omkostningerne for kreditinstitutter i EU i forbindelse med gennemførelsen af de nye EU-forskrifter skyldes ikke kun Basel II-aftalen, idet mange af disse investeringer (måske op til 80 %) under alle omstændigheder ville have fundet sted, men over en længere periode. Det vigtige er, at det i de fleste EU-medlemsstater ikke vil få negative følger for små og mellemstore virksomheders finansieringsmuligheder (de konjunkturforstærkende følger er mindre - og mindre skadelige - end det er tilfældet i forbindelse med de nuværende regler). De små og mellemstore virksomheders frygt skyldes utilstrækkelig information om Basel II. De makroøkonomiske virkninger af Basel II for EU's økonomi er små – der kan forekomme et på udbudssiden godartet chok for økonomien, som mindsker virksomhedernes kapitalomkostninger og skaber en forøgelse af EU's BNP på 0,07 %. Generelt vil de nye kapitalregler gøre banksystemet mindre sårbart, fordi de medfører større opmærksomhed omkring risici og bedre risikostyring, og en mere effektiv kapitalfordeling forventes på lang sigt at have gavnlige virkninger for EU's økonomi.

3. RETSGRUNDLAG

Forslagene har hjemmel i traktatens artikel 47, stk. 2, der er retsgrundlaget for vedtagelse af fællesskabsforanstaltninger med henblik på at skabe et indre marked for finansielle tjenesteydelser. Som instrument er valgt et direktiv, der er det mest hensigtsmæssige til at nå målene, og det medfører en ændring af de eksisterende direktiver vedrørende de samme

---

[3] EFT S 167 af 29.8.2002.

[4] Findes på Kommissionens webside: http://europa.eu.int/comm/internal_market/regcapital/index_en.htm

tekniske emner. Direktivets bestemmelser går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målene.

4. BEMÆRKNINGER TIL ARTIKLERNE

Forslagene er udformet ved brug af "omarbejdning" (interinstitutionel aftale 2002/C 77/01), der gør det muligt at foretage indholdsmæssige ændringer af eksisterende forskrifter, uden at det er nødvendigt at vedtage et selvstændigt ændringsdirektiv. Dette gør EU-retten mere overskuelig og lettere tilgængelig og forståelig.

Der er foretaget ændringer, der ikke vedrører indholdet, af mange bestemmelser for derved at forbedre direktivernes struktur, udformning og læsevenlighed.

A. DIREKTIV 2000/12/EF

Artikel 4: Definitioner

Artikel 4 indeholder visse nye definitioner vedrørende væsentlige begreber for at tydeliggøre deres betydning og gøre dem lettere at forstå.

Artikel 22:

Den eksisterende ordlyd er blevet ændret for at tydeliggøre og videreudvikle kreditinstitutternes pligt til tage effektive interne risikostyringssystemer i brug. Da kravene dækker en lang række forskellige typer kreditinstitutter, skal de opfyldes forholdsmæssigt. Bilag V indeholder de relevante tekniske bestemmelser.

Artikel 56-67:

Der er foretaget et mindre antal ændringer. Selv om det ikke er hensigten at revidere definitionen af "egenkapital", har det i begrænset omfang som følge af Basel-Komitéens ændrede fremgangsmåde for så vidt angår forventede tab (Madrid-beslutningen) været nødvendigt at foretage visse ændringer.

Artikel 68-75:

Kreditinstitutter skal løbende have en tilstrækkelig stor egenkapital og anføre dennes minimumsstørrelse. I bestemmelserne fastsættes det, hvordan kravene skal opfyldes, hvis kreditinstituttet er en del af en koncern (medlemsstaternes myndigheders eksisterende mulighed for at slække på visse krav er fastholdt, men præciseret). Beregningen af kravenes størrelse er blevet tydeliggjort ved forordning (EF) nr. 1606/2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder.

Artikel 76-101:

Disse bestemmelser erstatter de eksisterende solvenskrav i forbindelse med kreditrisici, og der indføres to metoder til beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer.

Standardmetoden (artikel 78-83) er baseret på de eksisterende bestemmelser med risikovægte, der bestemmes af henførslen af aktiver og poster under stregen til nogle få risikokategorier.

Risikofølsomheden er øget ved hjælp af en række engagementsklasser og risikokategorier (artikel 79). Der er lavere risikovægte for ikke-pantsikrede detailengagementer (75 %) og realkreditlån (35 %). Der indføres en 150 % vægtning for aktiver med restancer på over 90 dage ("past due") (med en vægtning på 100 % for realkreditlån). Det er tilladt at bruge ratings fra kreditvurderingsbureauer, som tildeler risikovægte, hvor dette er muligt ("eksterne ratings") (artikel 81-83). De relevante tekniske bestemmelser findes i bilag VI.

Metoden med interne ratings (IRB) (artikel 84-89) gør det muligt for kreditinstitutter at anvende deres egne estimater af risikoparametrene i forbindelse med deres forskellige kreditrisici. Disse parametre anvendes til beregninger ved hjælp af en fastsat formel med henblik på at skabe et 99,9 % konfidensniveau. Basismetoden giver kreditinstitutterne mulighed for at anvende deres egne evalueringer til at estimere tabssandsynligheden af et lån, samtidig med at de bruger de lovfæstede værdier for andre risikokomponenter. I medfør af den udbyggede IRB-metode kan kreditinstitutter anvende deres egne estimater af tab som følge af misligholdelse og de af deres engagementer, der risikerer at blive misligholdt. Kreditinstitutter har lov til at anvende fælles data ved vurderingen af risikoparameterværdier. Dette giver mindre kreditinstitutter mulighed for at anlægge en mere risikofølsom tilgang til beregning af de lovpligtige kapitalkrav.

De foreslåede "roll-out"-regler giver, som de er udformet nu, kreditinstitutterne fleksibilitet til at flytte forskellige forretningsområder og aktivkategorier inden for en rimelig tidshorisont til basismetoden eller den udbyggede IRB-metode. Metoden kan anvendes delvis for uvæsentlige engagementskategorier og forretningsområder (kapitalkrav beregnet ved brug af standardmetoden, selv om kreditinstituttet anvender IRB-metoden i forbindelse med andre engagementsklasser). Det erkendes i de foreslåede EU-bestemmelser, at det for små kreditinstitutter er meget besværligt at udvikle et ratingsystem for bestemte modparter. Derfor foreslås det, at der permanent kan gøres delvis brug heraf for disse engagementskategorier, selv i de tilfælde, hvor kreditinstitutternes risici i forhold til sådanne modparter er væsentlige (artikel 89).

Bilag VI indeholder de relevante tekniske bestemmelser for IRB-metoden.

Artikel 90-93:

I disse artikler fastsættes bestemmelser om en række fælles problemstillinger i forbindelse med risikoreduktionsmetoder og en ensartet måde at behandle de underliggende risici eller økonomiske virkninger på. Der er bl.a. tale om anerkendelse af en bredere vifte af udbydere af kaution og garanti/kreditderivater, end det er tilfældet under de eksisterende regler. Under IRB-basismetoden sikrer det inden for rammerne af et risikoforebyggende passende niveau anerkendelse af finansielle tilgodehavendebeviser og fysisk sikkerhedsstillelse. Der findes alternative fremgangsmåder, som giver kreditinstitutter mulighed for at vælge metoder med forskellige grader af kompleksitet (den enkle metode, som er baseret på en brugervenlig tilgang med "erstatning af risikovægtning", eller den udbyggede metode med anvendelse af volatilitetsjusteringer af værdien af den modtagne sikkerhed). Til beregningen af volatilitetsjusteringer gives der adgang til mere eller mindre komplekse metoder (en enkel "tilsynsmetode", hvor størrelsen af benchmarkvolatilitetsjusteringerne fastsættes i en tabel, eller en mere risikofølsom metode med "egne estimater"). Bilag VIII indeholder de relevante tekniske bestemmelser.

Artikel 94-101:

I disse artikler indføres der for første gang et sæt harmoniserede regler for kapitalkrav i forbindelse med securitisationsaktiviteter og investeringer. Dette giver væsentlig bedre kapitalkravsbestemmelser, der sætter kreditinstitutterne i stand til at udnytte forbedrede finansieringsmuligheder, styre posterne på balancen og opnå andre fordele, som sådanne transaktioner giver. Det vil medføre, at securitisation i mindre omfang vil blive betragtet som et kapitalarbitrageinstrument. Bilag IX indeholder de relevante tekniske bestemmelser.

Artikel 102-105:

I disse bestemmelser fastsættes krav til kreditinstitutter med henblik på at sikre sig mod operationelle risici ved hjælp af tre forskellige metoder. Metoden med basisindikatorer (”Basic Indicator Approach” (BIA)) (artikel 103), der skal tilvejebringe et kapitalværn mod operationelle risici, uden at der stilles krav om, at kreditinstitutterne skal udvikle sofistikerede og omkostningstunge informationssystemer i relation til deres risikoeksponering. En mere præcis metode, der er baseret på en opdeling i forretningsområder: standardmetoden (”Standardised Approach” (STA)) (artikel 104), der er mere risikofølsom, idet kapitalkravet for operationelle risici vil blive differentieret, så det afspejler forskellige forretningsområders relative risikofølsomhed. Denne metode vil sandsynligvis være attraktiv for et stort antal små/mindre komplekse kreditinstitutter. Mere avancerede metoder, metoderne med avanceret måling (”Advanced Measurement Approaches” (AMA)) (artikel 105), genererer deres egne metoder til måling af operationelle risici, der er omfattet af de mere krævende risikostyringsstandarder. AMA’er forventes at blive indført gradvis primært af de store internationalt aktive kreditinstitutter; men metoderne kunne også vise sig at være velegnede til mindre specialiserede kreditinstitutter, som har udviklet avancerede risikoovervågningssystemer for deres hovedaktiviteter. Bilag X indeholder de relevante tekniske bestemmelser.

Artikel 106-119:

Et mindre antal ændringer skaber ensartethed mellem kapitalkravene og reglerne for store engagementer, navnlig for at afspejle den bredere anerkendelse af metoderne til risikoreduktion.

Artikel 123-124:

Disse artikler afspejler anden søjle i Basel-Komitéens kapitalkravsaftale. I artikel 51 A kræves det, at kreditinstitutterne indfører interne procedurer til risikomåling og -styring samt råder over en "intern" kapital af en størrelse, som de selv finder passende for at kunne imødegå disse risici. De relevante myndigheder (artikel 124) skal kontrollere, at kreditinstitutterne overholder de forskellige retlige forpligtelser vedrørende organisation og risikokontrol, og de skal evaluere de risici, kreditinstitutterne løber. Denne evaluering vil blive brugt af de tilsynsførende myndigheder til at afklare, om der er svagheder i forbindelse med kontrollen eller kapitalstørrelsen. Bilag XIII indeholder de relevante tekniske bestemmelser.

Artikel 125-143:

De økonomiske aktiviteter i EU går i stigende grad på tværs af grænserne, og der er tendens til at centralisere risikostyringen inden for koncerner, der er aktive på tværs af grænserne. Dette kræver bedre koordinering og samarbejde mellem de nationale tilsynsmyndigheder i

EU. De konsoliderende tilsynsmyndigheders nuværende, veletablerede rolle styrkes således yderligere. I medfør af artikel 136 vil de tilsynsførende myndigheder få en række harmoniserede minimumsbeføjelser til at kræve, at kreditinstitutterne træffer de nødvendige foranstaltninger, hvis de ikke opfylder direktivets krav.

Artikel 144:

Det grundlæggende sæt krav til medlemsstaternes myndigheders offentliggørelse af oplysninger skal sikre en mere kohærent gennemførelse og gennemsigtighed.

Artikel 145-149:

Disse bestemmelser afspejler "tredje" søjle i Basel-Komitéens nye kapitalkravsaftale. Kreditinstitutternes offentliggørelse af oplysninger til markedsdeltagerne er med til at øge finanssystemets finansielle sundhed og stabilitet og opretholde lige konkurrencevilkår samtidig med, at der tages hensyn til visse oplysningers følsomhed. I henhold til artikel 147 kræves det, at de fleste kreditinstitutter mindst én gang om året offentliggør oplysninger – det kan i lyset af specifikke kriterier være nødvendigt at offentliggøre oplysninger hyppigere. Bilag XII indeholder de relevante tekniske bestemmelser.

Artikel 150:

Det er nødvendigt, at direktivet er på omgangshøjde med udviklingen på markedet. Den nødvendige grad af fleksibilitet sikres ved at sondre mellem kerneregler og tekniske regler (navnlig i bilagene til direktivet), som det kan være nødvendigt at ajourføre på kort eller mellemlang sigt. I artikel 150 tilføjes en række nye tekniske områder til listen i direktiv 2000/12/EF (som blev udformet i 1989), og det foreslås, at de nye tekniske bilag skal kunne ændres ved brug af samme hurtige procedure.

B. DIREKTIV 93/6/EØF OM KRAVENE TIL INVESTERINGSSELSKABERS OG KREDITINSTITUTTERS KAPITALGRUNDLAG

Artikel 2: Anvendelsesområde

I artikel 2 præciseres det, hvordan kravene finder anvendelse på individuelle investeringsselskaber, koncerner bestående af investeringsselskaber og blandede koncerner.

Artikel 3: Definitioner

Denne artikel indeholder visse nye og ændrede definitioner af væsentlige begreber for at tydeliggøre deres betydning og skabe større forståelse heraf.

Artikel 11: Handelsbeholdningen

Denne artikel indeholder en udvidet definition af begrebet "handelsbeholdning" for at skabe større sikkerhed for så vidt angår de kapitalkrav, der finder anvendelse, og begrænse arbitragemulighederne i forbindelse med poster uden for og inden for handelsbeholdningen. Bilag VII indeholder de relevante tekniske bestemmelser.

Artikel 18 og 20:

I artikel 18 fastsættes minimumskapitalkravene for kreditinstitutter og investeringsselskaber i forbindelse med markedsrisici. Bestemmelserne vedrørende behandlingen af positioner i kollektive investeringsinstitutter og kreditderivater er nye i lighed med en række andre ændringer vedrørende øget risikofølsomhed. Bilag I-VII indeholder de relevante tekniske bestemmelser. I medfør af artikel 20 udvides bestemmelserne om kapitalkrav i forbindelse med kreditrisici og operationelle risici i direktiv 2000/12 til også at omfatte investeringsselskaber. En nyhed i forbindelse med kreditrisici er bestemmelserne om behandling af kreditderivater og en ændring af bestemmelserne vedrørende engagementer i forbindelse med genkøbstransaktioner og transaktioner for at finansiere finansielle instrumenter og råvarer. For så vidt angår de operationelle risici er der foretaget væsentlige ændringer for at tage hensyn til de særlige karakteristika i investeringsselskabssektoren, bl.a. ved at give mulighed for at fortsætte med at anvende de "omkostningsbaserede krav" for investeringsselskaber, der tilhører lav-, middel- og middel/højrisikokategorierne.

Artikel 28: Store engagementer

Situationen er uændret, således at kreditinstitutter og investeringsselskaber fortsat er omfattet af samme bestemmelser med forbehold for ændringer for så vidt angår store engagementer i forbindelse med handelsbeholdningen. Der er dog sket en ændring af bestemmelserne om engagementer i forbindelse med genkøbstransaktioner og transaktioner for at finansiere finansielle instrumenter og råvarer. Bilag VI indeholder de relevante tekniske bestemmelser.

Artikel 33: Værdiansættelse af positioner med henblik på indberetning

Der indføres strengere krav for værdiansættelse af poster i handelsbeholdningen med henblik på at forbedre tilsynet i lyset af de regler, der gælder for poster i handelsbeholdningen, der værdiansættes dagligt. Bilag VII indeholder de relevante tekniske bestemmelser.

Artikel 22: Anvendelse af kapitalkrav på et konsolideret grundlag

De kompetente myndigheder har som på nuværende tidspunkt fortsat mulighed for at afstå fra at anvende kapitalkrav på et konsolideret grundlag for koncerner bestående af investeringsselskaber, dog med forbehold af strengere tilsynskrav.

Artikel 34: Risikostyring og vurdering af kapital

I medfør af artikel 34 får kreditinstitutter (artikel 17 i direktiv 2000/12) og investeringsselskaber pligt til at etablere effektive interne risikostyringssystemer. Da bestemmelsen omfatter en lang række forskellige institutter, skal disse krav opfyldes forholdsmæssigt. Denne artikel anvender også kravet i artikel 51A i direktiv 2000/12 om, at investeringsselskaber skal have interne procedurer til måling og styring af den risiko, de eksponeres for, og den kapital ("intern" kapital), som de selv finder passende for at kunne imødegå disse risici. Dette er en tilføjelse til de eksisterende risikostyringskrav for investeringsselskaber i direktiv 2004/39/EF.

Artikel 37: Tilsyn

I medfør af denne artikel anvendes bestemmelserne i direktiv 2000/12 uændret på investeringsselskaber.

Artikel 42

Som det er tilfældet med direktiv 2000/12 er det nødvendigt at sikre, at direktiv 93/6 er på omgangshøjde med udviklingen på markedet. Den nødvendige grad af fleksibilitet sikres ved at sondre mellem kerneregler og tekniske regler (navnlig i bilagene til direktivet), som det er nødvendigt at ajourføre på kort eller mellemlang sigt. De nye tekniske bilag skal kunne ændres ved brug af en hurtig procedure. For at tage højde for yderligere forventede væsentlige ændringer i lovpraksis i de kommende år er der indføjet en revisionsbestemmelse vedrørende behandlingen af modpartsrisici.

↓ 2000/12/EF

2004/0155 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdet)

⇩ ny

(EØS-relevant tekst)

↓ 2000/12/EF (tilpasset)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, første og tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg [5],

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251[6], og

ud fra følgende betragtninger:

↓ 2000/12/EF betragtning 1 (tilpasset)

(1) ~~Rådets direktiv 73/183/EØF af 28. juni 1973 om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser ved selvstændig virksomhed inden for banker og andre pengeinstitutter[7], Rådets første direktiv (77/780/EØF) af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut[8], Rådets direktiv 89/299/EØF af 17. april 1989 om kreditinstitutters egenkapital[9], Rådets andet direktiv (89/646/EØF) af 15. december 1989 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og~~

[5] EFT C ~~157, 25.5.1998, p. 13~~ ⌦ […] ⌫ .

[6] Europa-Parlamentets udtalelse af ~~18 January 2000 (not yet published in the Official Journal)~~ ⌦ […] ⌫ og Rådets afgørelse af ~~13 March 2000 (not yet published in the Official Journal)~~ ⌦ […] ⌫ .

[7] ~~EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1, senest ændret ved tiltrædelsensakten af 2003.~~

[8] ~~EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1, senest ændret ved tiltrædelsensakten af 2003.~~

[9] ~~EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1, senest ændret ved tiltrædelsensakten af 2003.~~

~~udøve virksomhed som kreditinstitut[10], Rådets direktiv 89/647/EØF af 18. december 1989 om solvensnøgletal for kreditinstitutter[11], Rådets direktiv 92/30/EØF af 6. april 1992 om tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag[12] og Rådets direktiv 92/121/EØF af 21. december 1992 om overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer[13] har ved flere lejligheder været underkastet omfattende ændringer; direktiverne bør derfor kodificeres og samles i en tekst, således at deres bestemmelser kan fremtræde klart og rationelt~~. ⌦ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut[14] er flere gange blevet væsentligt ændret. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør det af hensyn til klarheden omarbejdes. ⌫

↓ 2000/12/EF betragtning 2 (tilpasset)

~~I medfør af traktaten er enhver forskelsbehandling med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser, der er begrundet i enten nationalitet eller det forhold, at foretagendet ikke er etableret i den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen finder sted, forbudt.~~

↓ 2000/12/EF betragtning 3

(2) For at lette adgangen til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut er det nødvendigt at fjerne de mest forstyrrende forskelle i medlemsstaternes lovgivning for så vidt angår de ordninger, som disse institutter er underlagt.

↓ 2000/12/EF betragtning 4 (tilpasset)

(3) Dette direktiv udgør hovedhjørnestenen i gennemførelsen af det indre marked, ~~som fastsat i Den Europæiske Fælles Akt og planlagt i Kommissionens Hvidbog,~~ både med hensyn til fri etableringsret og fri udveksling af finansielle tjenesteydelser i banksektoren.

↓ 2000/12/EF betragtning 5 (tilpasset)

(4) Samordningen med hensyn til kreditinstitutter skal både for at beskytte sparerne og for at skabe ensartede konkurrencevilkår for kreditinstitutterne gælde for disse som helhed; der ~~skal~~ ⌦ bør ⌫ dog ~~om nødvendigt~~ tages hensyn til de objektive forskelle i deres juridiske status og egentlige virksomhedsområde, som er fastsat i de nationale lovgivninger.

---

10 ~~EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1, senest ændret ved tiltrædelsensakten af 2003.~~

11 ~~EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1, senest ændret ved tiltrædelsensakten af 2003.~~

12 ~~EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1, senest ændret ved tiltrædelsensakten af 2003.~~

13 ~~EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1, senest ændret ved tiltrædelsensakten af 2003.~~

14 EFT L 126 af 26.5.2000, s.1, senest ændret ved direktiv 2004/xx/EF (EUT L […]).

↓ 2000/12/EF betragtning 6 (tilpasset)

(5) Samordningen må derfor være så bred som mulig og omfatte samtlige institutter, hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage midler, der skal tilbagebetales, enten i form af indlån eller på anden måde, f.eks. kontinuerlig udstedelse af obligationer og andre lignende værdipapirer, samt i at yde lån for egen regning. Der bør imidlertid indføres undtagelser for visse kreditinstitutter, som dette direktiv ikke kan omfatte. Dette direktiv ⌦ bør ⌫ ~~berører~~ ikke ⌦ berøre ⌫ anvendelse af national lovgivning, når denne indeholder bestemmelser om særlige, supplerende tilladelser, der gør det muligt for kreditinstitutterne at udøve særlige former for virksomhed eller foretage særlige former for forretninger.

↓ 2000/12/EF betragtning 7 (tilpasset)

(6) ~~Formålet er at opnå det~~ ⌦ Det er hensigtsmæssigt kun at sikre et ⌫ mindstemål af harmonisering, som er nødvendig og tilstrækkelig for at sikre en gensidig anerkendelse af tilladelser og ordninger med forsigtighedstilsyn, der åbner mulighed for meddelelse af en enkelt tilladelse gældende i hele Fællesskabet og for anvendelse af princippet om hjemlandstilsyn. Kravet om en driftsplan kan således i denne sammenhæng kun betragtes som en faktor, der giver de kompetente myndigheder anledning til at træffe afgørelse på grundlag af mere præcise oplysninger inden for rammerne af objektive kriterier. En vis smidighed ~~er~~ ⌦ bør ⌫ imidlertid ⌦ være ⌫ mulig med hensyn til krav til kreditinstitutternes retlige status og beskyttelse af benævnelser.

⇩ ny

(7) Da målet for den påtænkte foranstaltning ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne hver for sig og derfor, på grund af den påtænkte foranstaltnings omfang og virkninger, bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet i traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i nævnte artikel er dette direktiv begrænset til det minimum, der er nødvendigt for at nå disse mål, og går ikke videre end det, der er nødvendigt hertil.

↓ 2000/12/EF betragtning 8 (tilpasset)

(8) Det er nødvendigt at stille ensartede finansielle krav til kreditinstitutterne for at sikre ensartet beskyttelse af sparerne og rimelige konkurrencevilkår for beslægtede kategorier af kreditinstitutter. Indtil en yderligere samordning kan finde sted, bør der fastlægges passende forholdstal, som gør det muligt som led i samarbejdet mellem nationale myndigheder efter ensartede metoder at følge udviklingen i forholdene for beslægtede kategorier af kreditinstitutter. Denne fremgangsmåde skulle lette en gradvis tilnærmelse mellem de ordninger med nøgletal, som medlemsstaterne har fastlagt og anvender; der må imidlertid skelnes mellem nøgletal, der skal sikre en betryggende drift af kreditinstitutterne, og nøgletal, der har relation til den økonomiske politik og pengepolitikken.

↓ 2000/12/EF betragtning 9 (tilpasset)
⇨ ny

(9) Principperne om gensidig anerkendelse og hjemlandstilsyn forudsætter, at de kompetente myndigheder i hver medlemsstat undlader at meddele tilladelse eller inddrager denne i de tilfælde, hvor det af sådanne forhold som driftsplanen, den geografiske ~~placering~~ ⌦ fordeling af transaktioner ⌫ eller de faktiske transaktioner klart fremgår, at det pågældende kreditinstitut har valgt denne medlemsstats retssystem for at unddrage sig de strengere bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor det agter at drive eller allerede driver størstedelen af sin virksomhed. Et kreditinstitut, som er en juridisk person, ~~skal~~ ⌦ bør ⌫ meddeles tilladelse i den medlemsstat, hvor dets vedtægtsmæssige hjemsted ligger. Et kreditinstitut som ikke er en juridisk person, ~~skal~~ ⌦ bør ⌫ have hovedkontor i den medlemsstat, hvor det er meddelt tilladelse. Medlemsstaterne skal i øvrigt kræve, at et kreditinstituts hovedkontor altid skal ligge i den medlemsstat, som er kreditinstituttets hjemland, og hvor kreditinstituttet faktisk udøver virksomhed.

↓ 2000/12/EF betragtning 10 (tilpasset)

(10) Myndighederne bør ikke meddele et kreditinstitut tilladelse eller opretholde denne tilladelse, hvis de snævre forbindelser, virksomheden har til andre fysiske eller juridiske personer, kan hæmme myndighedernes mulighed for at varetage deres tilsynsopgaver. Allerede godkendte kreditinstitutter ~~skal~~ ⌦ bør ⌫ ligeledes opfylde myndighedernes krav. ~~Den definition af "snævre forbindelser", som dette direktiv opstiller, bygger på minimumskriterier og er ikke til hinder for, at medlemsstaterne også anvender den på andre situationer end dem, som definitionen omhandler; erhvervelse af en betydelig andel af kapitalen i et selskab bevirker ikke i sig selv, at der opstår kapitalinteresser, som falder ind under definitionen af "snævre forbindelser", hvis den pågældende erhvervelse kun er en midlertidig investering, der ikke gør det muligt at øve indflydelse på virksomhedens struktur og finansielle politik.~~

↓ 2000/12/EF betragtning 11 (tilpasset)

(11) Henvisningen til tilsynsmyndighedernes varetagelse af deres tilsynsopgaver omfatter det tilsyn på et konsolideret grundlag, som skal føres med et kreditinstitut, når et sådant kræves i henhold til fællesskabsretten. I så tilfælde ~~skal~~ ⌦ bør ⌫ de myndigheder, der anmodes om tilladelse, kunne identificere de myndigheder, der har kompetence til at føre tilsyn på et konsolideret grundlag med dette kreditinstitut.

↓ 2000/12/EF betragtning 12 (tilpasset)

~~Hjemlandet kan i øvrigt indføre strengere krav end de i artikel 5, stk. 1, første afsnit, og stk. 2, artikel 7, 16, 30, 51 og 65 fastsatte for kreditinstitutter, som er meddelt tilladelse af dets egne kompetente myndigheder.~~

↓ 2000/12/EF betragtning 13 (tilpasset)

~~Ophævelsen af kravet om særskilt tilladelse for filialer af EF-kreditinstitutter vil gøre det nødvendigt også at ophæve kravet om indskudskapital~~

↓ 2000/12/EF betragtning 14 (tilpasset)

(12) ~~Den valgte fremgangsmåde åbner mulighed for, at~~ ~~k~~Kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i deres hjemland, ~~takket være princippet om gensidig anerkendelse kan~~ ⌦ bør kunne ⌫ udøve de aktiviteter, der er opført på listen i bilag I, helt eller delvis i hele Fællesskabet, enten ved at etablere en filial eller ved at præstere tjenesteydelser. ~~Udøvelsen af aktiviteter, som ikke er opført på nævnte liste, er omfattet af traktatens generelle bestemmelser om fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser.~~

↓ 2000/12/EF betragtning 15 (tilpasset)

(13) Princippet om gensidig anerkendelse bør udvides til også at gælde for de aktiviteter, der er opført på omtalte liste, når de udøves af finansieringsinstitutter, som er datterselskaber af kreditinstitutter, på betingelse af at sådanne datterselskaber indgår i det konsoliderede tilsyn med moderselskabet og opfylder visse strenge betingelser.

↓ 2000/12/EF betragtning 16 (tilpasset)

(14) Værtslandet ~~kan~~ ⌦ bør ⌫ for institutter, der ikke er meddelt tilladelser som kreditinstitutter i deres hjemland, eller for aktiviteter, der ikke er opført på nævnte liste, ⌦ kunne ⌫ gøre udøvelse af retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser betinget af, at de særlige regler i dets lovgivning er overholdt, for så vidt disse bestemmelser på den ene side er forenelige med fællesskabsretten og er begrundet i hensynet til samfundsmæssige interesser, og såfremt disse institutter eller deres aktiviteter på den anden side ikke er undergivet tilsvarende lovgivning eller bestemmelser i hjemlandet.

↓ 2000/12/EF betragtning 17 (tilpasset)

(15) Medlemsstaterne ~~skal~~ ⌦ bør ⌫ påse, at der ikke stilles hindringer i vejen for, at de aktiviteter, der er omfattet af den gensidige anerkendelse, kan udøves på samme måde, som de udøves i hjemlandet, så længe disse ikke er i strid med værtslandets retsforskrifter til beskyttelse af samfundsmæssige interesser.

↓ 2000/12/EF betragtning 18 (tilpasset)

~~Der er en nødvendig sammenhæng mellem dette direktivs mål og den liberalisering af kapitalbevægelser, der gennemføres ved anden fællesskabslovgivning; under alle omstændigheder må der være harmoni mellem foranstaltningerne til liberalisering af bankernes aktiviteter og foranstaltningerne til liberalisering af kapitalbevægelser.~~

↓ 2000/12/EF betragtning 19 (tilpasset)

(16) Den ordning, der gælder for filialer af kreditinstitutter, som har hjemsted uden for Fællesskabet, bør være ens for alle medlemsstaterne. Det er vigtigt at fastsætte, at reglerne for disse filialer ikke må være gunstigere end for filialer af institutter med hjemsted i medlemsstaterne. ~~Det bør præciseres, at~~ Fællesskabet ~~kan~~ ⌦ bør kunne ⌫ indgå aftaler med tredjelande om gennemførelse af bestemmelser, ifølge hvilke der gælder samme betingelser for de nævnte filialer inden for hele dets område~~, idet der tages hensyn til gensidighedsprincippet~~. Filialer af kreditinstitutter, som har hjemsted uden for Fællesskabet, ~~er~~ ⌦ bør ⌫ ikke ⌦ være ⌫ omfattet af den frie udveksling af tjenesteydelser efter traktatens artikel 49, stk. 2, og heller ikke af den frie etableringsret i andre medlemsstater end den, hvori de er etablerede. ~~Ansøgninger fra et foretagende, der er underlagt lovgivningen i et tredjeland, om tilladelse til at oprette et datterselskab eller erhverve kapitalinteresser underlægges en procedure, der tager sigte på at sikre, at Fællesskabets kreditinstitutter på basis af gensidighed nyder tilsvarende behandling i det pågældende tredjeland.~~

↓ 2000/12/EF betragtning 20 (tilpasset)

~~Meddelelse af tilladelser til kreditinstitutter fra de kompetente nationale myndigheder i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser har virkning i hele Fællesskabet og ikke blot i den enkelte medlemsstat, og de eksisterende klausuler om gensidighed er dermed uden virkning fremover. Der er derfor behov for en smidig procedure, der gør det muligt at vurdere gensidighed på et fællesskabsgrundlag. Formålet med en sådan procedure er ikke at lukke Fællesskabets finansielle markeder, men, eftersom Fællesskabet ønsker at holde de finansielle markeder åbne for resten af verden, at forøge liberaliseringen af alle finansielle markeder i tredjelande. Med henblik herpå fastlægger dette direktiv procedurer for forhandling med tredjelande eller, som en sidste udvej, mulighed for at træffe foranstaltninger, der består i at suspendere nye ansøgninger om tilladelse eller begrænse antallet af nye tilladelser.~~

↓ 2000/12/EF betragtning 21 (tilpasset)

(17) Der bør på grundlag af princippet om gensidighed indgås aftaler mellem Fællesskabet og tredjelande for herved at åbne mulighed for en konkret udøvelse af det konsoliderede tilsyn på det størst mulige geografiske grundlag.

↓ 2000/12/EF betragtning 22 (tilpasset)

(18) Ansvaret for tilsyn med et kreditinstituts finansielle sundhed og især dets solvens ⌦ bør ⌫ påhvile~~r de kompetente myndigheder i~~ instituttets hjemland. Værtslandets myndigheder ~~har fortsat~~ ⌦ bør have ⌫ ansvar for tilsynet med ⌦ filialernes ⌫ likviditet~~en~~ og den pengepolitiske styring. Tilsyn med markedsrisikoen bør føres i nært samarbejde mellem hjem- og værtslandets kompetente myndigheder.

↓ 2000/12/EF betragtning 23 og 24 (tilpasset)
⇨ ny

(19) For at det indre marked på bankområdet kan fungere harmonisk, kræves der ud over retsnormer et nært og regelmæssigt samarbejde ⇨ og væsentlig større konvergens i regulerings- og tilsynspraksis ⇦ mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder. ⌦ Med henblik herpå bør overvejelser vedrørende ⌫ individuelle problemer i forbindelse med kreditinstitutter ⇨ og gensidig udveksling af oplysninger ⇦ ~~vil fortsat bedst kunne behandles~~ ⌦ finde sted ⌫ i ~~den kontaktgruppe~~ ⇨ Det Europæiske Banktilsynsudvalg ⇦, der er nedsat ⇨ ved Kommissionens afgørelse 2004/5/EF[15] ⇦ ~~mellem banktilsynsmyndighederne~~. ~~Denne gruppe er også det bedst egnede forum for den informationsudveksling, som er nævnt i artikel 28~~. Denne informationsudveksling ~~erstatter~~ ⌦ bør ⌫ under ingen omstændigheder ⌦ erstatte ⌫ det bilaterale samarbejd~~e, der blev etableret ved artikel 28~~. De kompetente myndigheder i værtslandet ~~kan~~ ⌦ bør ⌫, uden at dette indskrænker deres egne tilsynsbeføjelser, i hastende tilfælde på eget initiativ eller på initiativ af den kompetente myndighed i hjemlandet ~~fortsat~~ ⌦ kunne ⌫ føre tilsyn med, at et institut udøver sin virksomhed på dets område i overensstemmelse med gældende love og med principperne om administrativ og regnskabsmæssig praksis og om tilstrækkelig intern kontrol.

↓ 2000/12/EF betragtning 25 (tilpasset)

(20) Der bør tillades udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder eller organer, der i kraft af deres funktion bidrager til at styrke det finansielle systems stabilitet. For at bevare oplysningernes fortrolige karakter ~~skal~~ ⌦ bør ⌫ antallet af modtagere være meget begrænset.

↓ 2000/12/EF betragtning 26 og 27 (tilpasset)

(21) Visse handlinger, såsom svig og insiderhandel, vil, selv når de vedrører andre virksomheder end kreditinstitutter, kunne indvirke på det finansielle systems stabilitet og integritet. Det er nødvendigt at fastsætte, på hvilke betingelser udvekslingen af ~~ovennævnte~~ oplysninger kan tillades ⌦ i sådanne tilfælde ⌫.

[15] EUT L 3 af 7.1.2004, s. 28.

↓ 2000/12/EF betragtning 28 (tilpasset)

(22) Når det er fastsat, at oplysninger kun kan offentliggøres med myndighedernes udtrykkelige tilladelse, ~~kan~~ ⌦ bør ⌫ disse i givet fald ⌦ kunne ⌫ betinge deres samtykke af, at visse strenge krav overholdes.

↓ 2000/12/EF betragtning 29

(23) Der bør endvidere tillades udveksling af oplysninger mellem myndighederne og centralbankerne og andre organer med lignende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder, samt i givet fald andre offentlige myndigheder, som fører tilsyn med betalingssystemer.

↓ 2000/12/EF betragtning 30 (tilpasset)

(24) Med henblik på at styrke tilsynet med kreditinstitutter og at beskytte disse institutters kunder, bør ~~det fastsættes, at en~~ revisorer~~, i de i direktivet omhandlede tilfælde,~~ ~~har~~ ⌦ have ⌫ pligt til hurtigt at underrette myndighederne, hvis ~~han~~ ⌦ de ⌫ under udførelsen af ~~sit~~ ⌦ deres ⌫ hverv får kendskab til forhold vedrørende kreditinstituttet, ~~som beskrevet i dette direktiv,~~ som alvorligt ville kunne skade den finansielle situation eller dens administrative og regnskabsmæssige organisation. ~~I betragtning af det tilstræbte mål~~ ⌦ Af samme årsag ⌫ bør medlemsstaterne fastsætte, at denne pligt gælder i alle tilfælde, hvor en revisor under udførelsen af sit hverv i en virksomhed, som har snævre forbindelser med et kreditinstitut, konstaterer sådanne forhold. Revisorernes pligt til under visse omstændigheder at meddele myndighederne oplysninger om et kreditinstitut, som de har fået kendskab til under udførelsen af deres hverv i en ikke-finansiel virksomhed, ~~ændrer~~ ⌦ bør ⌫ i sig selv hverken ⌦ ændre ⌫ arten af deres hverv i den pågældende virksomhed eller den måde, som de skal udøve deres hverv på i virksomheden.

↓ 2000/12/EF betragtning 31-35 (tilpasset)

~~Fælles grundlæggende normer for kreditinstitutters egenkapital er et afgørende element i opbygningen af et indre marked inden for banksektoren, da egenkapitalen gør det muligt at sikre kontinuitet i kreditinstitutternes virksomhed samt at beskytte opsparingen. En harmonisering af normerne skærper tilsynet med kreditinstitutter, og de øvrige samordningsbestræbelser inden for bankområdet fremmes.~~

~~Sådanne normer skal gælde for alle godkendte kreditinstitutter i Fællesskabet.~~

~~Et kreditinstituts egenkapital kan tjene til at dække tab, som ikke modsvares af et overskud af tilstrækkelig størrelse. Egenkapitalen er endvidere et vigtigt kriterium for de kompetente myndigheder, specielt for bedømmelsen af kreditinstitutternes solvens og for andre tilsynsformål.~~

~~På et indre bankmarked konkurrerer kreditinstitutterne direkte med hinanden, og de definitioner og regler, der gælder for egenkapitalen, skal derfor være ensartede. Med henblik herpå må kriterierne for egenkapitalens sammensætning ikke fastlægges af de nationale myndigheder alene. Fællesskabets interesser varetages således bedst ved vedtagelse af fælles kriterier, der kan forhindre konkurrenceforvridning og samtidig styrke banksystemet i Fællesskabet.~~

~~I den i dette direktiv fastlagte definition af egenkapitalen indgår flest mulige komponenter og beløb, der kan henregnes til egenkapitalen, idet medlemsstaterne således frit kan skønne, om de ønsker at anvende alle eller blot en del af disse komponenter eller at fastsætte lavere lofter for de pågældende beløb.~~

↓ 2000/12/EF betragtning 36 (tilpasset)

(25) I dette direktiv præciseres ⌦ det, at ⌫ ~~de kriterier, der skal gælde~~ for visse egenkapitalkomponenter ⌦ skal der fastsættes særlige kriterier ⌫, idet medlemsstaterne fortsat frit kan anvende strengere bestemmelser.

↓ 2000/12/EF betragtning 37 (tilpasset)

~~I en første fase fastsættes de fælles grundregler ret bredt for at dække samtlige de komponenter, der indgår i egenkapitalen i de forskellige medlemsstater.~~

↓ 2000/12/EF betragtning 38 (tilpasset)

(26) I dette direktiv skelnes der på grundlag af soliditeten af de komponenter, der udgør egenkapitalen, mellem de komponenter, der udgør kerneegenkapitalen, og dem, der udgør den supplerende egenkapital.

↓ 2000/12/EF betragtning 39 (tilpasset)

(27) For at tage hensyn til det forhold, at de komponenter, der udgør den supplerende egenkapital, ikke er så solide som dem, som udgør kerneegenkapitalen, bør de ikke medregnes i egenkapitalen med et beløb på mere end 100% af kerneegenkapitalen. Endvidere må visse komponenter i den supplerende egenkapital kun medregnes med op til 50% af kerneegenkapitalen.

↓ 2000/12/EF betragtning 40 (tilpasset)

(28) For at undgå konkurrencefordrejning ~~må~~ ⌦ bør ⌫ offentlige kreditinstitutter ved beregningen af egenkapitalen ikke medregne garantier, som medlemsstaterne eller lokale myndigheder har stillet.

↓ 2000/12/EF betragtning 41 (tilpasset)

(29) Når det i tilsynsøjemed er nødvendigt at fastslå størrelsen af en kreditinstitutkoncerns konsoliderede egenkapital, ~~skal~~ ⌦ bør ⌫ den beregnes i overensstemmelse med nærværende direktiv.

↓ 2000/12/EF betragtning 42 (tilpasset)
⇨ ny

(30) De regnskabsmetoder, der skal anvendes ved ⌦ beregning af ⌫ egenkapitalen~~s~~ og ~~solvensnøgletallets beregning,~~ ⇨ egenkapitalgrundlaget i forhold til den risiko, kreditinstitutionen løber, ⇦ samt ⌦ ved evaluering af ⌫ engagementer~~s evaluering~~, ~~skal~~ ⌦ bør ⌫ tage hensyn til bestemmelserne i Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber[16], der indeholder visse tilpasninger af bestemmelserne i Rådets direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 44, stk. 2, litra g), om konsoliderede regnskaber ⌦ [17] ⌫ ⇨ eller i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder[18] afhængig af, hvilken af de to retsakter der gælder for kreditinstitutter efter national ret ⇦.

↓ 2000/12/EF betragtning 43-47 (tilpasset)

~~Bestemmelserne vedrørende egenkapitalen skal ses som led i de internationale bestræbelser, som i større målestok er udfoldet for at nå frem til en tilnærmelse mellem gældende regler i de vigtigste lande med hensyn til indbyrdes tilnærmelse af egenkapitalgrundlaget.~~

~~Kommissionen udarbejder en rapport og skal regelmæssigt tage bestemmelserne vedrørende egenkapitalen op til fornyet overvejelse med henblik på at stramme disse og derved at nå frem til større konvergens i en fælles definition på egenkapital; en sådan større konvergens vil gøre det muligt at fremme den indbyrdes tilnærmelse af egenkapitalgrundlaget i Fællesskabets kreditinstitutter~~

~~Bestemmelserne angående solvensnøgletallet er et resultat af det arbejde, der er udført i Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning, som har ansvaret for at forelægge Kommissionen ethvert forslag, der tilsigter en samordning af de i medlemsstaterne anvendte nøgletal.~~

~~Et hensigtsmæssigt nøgletal spiller en central rolle i forbindelse med tilsynet med kreditinstitutter.~~

[16] EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1.
[17] EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv ⌦ 2003/51/EF (EUT L 178 af 17.7.2003, s. 16). ⌫
[18] EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1.

~~Nøgletal, der vejer aktiver og poster under stregen efter risikograden, er en særlig brugbar målestok for solvens.~~

⇩ ny

(31) Minimumskapitalkravene spiller en central rolle i forbindelse med tilsynet med kreditinstitutter og gensidig anerkendelse af tilsynsmetoder. I den forbindelse bør bestemmelserne om minimumskapitalkrav ses sammen med andre særlige instrumenter, der også harmoniserer de grundlæggende metoder for tilsyn med kreditinstitutter.

(32) For at forhindre konkurrencefordrejning og styrke banksystemet i det indre marked er det hensigtsmæssigt at fastsætte fælles minimumskapitalkrav.

(33) For at sikre tilstrækkelig solvens er det vigtigt at fastsætte minimumskapitalkrav, hvor aktiver og poster under stregen vægtes efter risikograden.

🡻 2000/12/EF betragtning 48-51 (tilpasset)

~~Tilvejebringelse af fælles normer for egenkapitaldækning af aktiver og poster under stregen, der er behæftet med kreditrisiko, er derfor et af de væsentlige harmoniseringsområder, der er nødvendige for at opnå gensidig anerkendelse og dermed for at gennemføre det indre marked på bankområdet.~~

~~I den henseende skal bestemmelserne om solvensnøgletallet ses i sammenhæng med andre specifikke instrumenter, som også skal harmonisere de grundlæggende regler for tilsyn med kreditinstitutter.~~

~~Kreditinstitutter skal konkurrere direkte med hinanden på et indre bankmarked; de fælles solvensnormer i form af et mindste solvensnøgletal vil forhindre konkurrenceforvridning og styrke Fællesskabets banksystem~~

~~Ifølge dette direktiv tillægges garantier fra forskellige finansielle institutter forskellig vægt; Kommissionen skal følgelig undersøge, om direktivet som helhed skaber væsentlig konkurrenceforvridning mellem kreditinstitutter og forsikringsvirksomheder, og på baggrund af denne undersøgelse skal den tage stilling til, om det er berettiget at træffe foranstaltninger for at afbøde virkningerne heraf.~~

⇩ ny

(34) Det er vigtigt at tage hensyn til de mange forskellige typer kreditinstitutter i Fællesskabet ved at give dem mulighed for at vælge mellem alternative metoder til beregning af minimumskapitalkravene i forbindelse med kreditrisikoen, hvor der medtages forskellige niveauer af risikofølsomhed og detaljeringsgrad. Brug af eksterne ratings og kreditinstitutternes egne estimater af individuelle kreditrisikoparametre indebærer en væsentlig forbedring af kreditrisikoreglernes risikofølsomhed og et bedre tilsyn. Kreditinstitutterne bør have passende incitament til at gå over til mere risikofølsomme metoder.

(35) Minimumskapitalkravene bør være proportionale med risiciene. Kravene bør navnlig afspejle, at det er muligt at mindske risikoniveauet gennem et stort antal relativt små engagementer.

(36) Metoder til reduktion af kreditrisikoen bør i stigende grad anerkendes inden for rammerne af bestemmelser, der skal sikre, at solvensen ikke undermineres som følge af en tilfældig anerkendelse.

(37) For at sikre, at risiciene og risikoreduktionen som følge af kreditinstitutternes securitisationsaktiviteter og investeringer på passende vis afspejles i minimumskapitalkravene til kreditinstitutter, er det nødvendigt at medtage bestemmelser, der sikrer en risikofølsom og tilsynsmæssigt sund behandling af sådanne aktiviteter og investeringer.

↓ 2000/12/EF betragtning 52 (tilpasset)

~~I bilag III fastsættes der regler for behandlingen af poster under stregen i forbindelse med beregningen af egenkapitalkrav for kreditinstitutter. For at det indre marked kan fungere tilfredsstillende og især for at sikre lige konkurrencevilkår, skal medlemsstaterne tilstræbe, at deres kompetente myndigheder foretager en ensartet vurdering af kontrakter om nyordning og aftaler om netting. Bilag III er i overensstemmelse med det arbejde, som et internationalt forum for banktilsynsmyndigheder har udført med henblik på disse myndigheders godkendelse af bilaterale aftaler om netting, herunder muligheden for at beregne egenkapitalkravene for visse transaktioner på grundlag af et nettobeløb i stedet for et bruttobeløb, forudsat at der findes juridisk bindende aftaler, der sikrer, at kreditrisikoen er begrænset til nettobeløbet. For internationalt aktive kreditinstitutter og kreditinstitutkoncerner i en lang række tredjelande, hvis kreditinstitutter konkurrerer med EF-kreditinstitutter, vil regler, der vedtages inden for et bredere internationalt forum, medføre en mere forfinet tilsynsmæssig behandling af afledte instrumenter, der handles "over-the-counter" (OTC-derivater). Denne forbedring resulterer i et mere rimeligt kapitaldækningskrav ved at tage højde for den risikoreducerede effekt, som de af tilsynsmyndighederne anerkendte aftaler om netting har på potentielle fremtidige kreditrisici. Clearing af OTC-derivater i clearinginstitutter, der fungerer som en central modkontrahent, spiller en vigtig rolle i visse medlemsstater. Det er berettiget at anerkende en sådan clearings fordele i form af en reduceret kreditrisiko og en tilsvarende reduceret systemrisiko som led i en tilsynsmæssig behandling af kreditrisiko. Det er nødvendigt, at der stilles fuld sikkerhed for aktuelle og potentielle fremtidige risici som følge af clearede OTC-derivatkontrakter, og at faren for, at clearinginstituttets samlede risici kommer til at overstige markedsværdien af den stillede sikkerhed, fjernes, for at clearede OTC-derivater i en overgangsperiode kan gøres til genstand for den samme tilsynsmæssige behandling som børshandlede afledte instrumenter. De kompetente myndigheder skal kunne godkende niveauet for de krævede initialmargener og løbende margener samt kvaliteten af og niveauet for den beskyttelse, der gives ved den stillede sikkerhed. Hvad angår kreditinstitutter, der er registreret i medlemsstaterne, giver bilag III en tilsvarende mulighed for de kompetente myndigheders godkendelse af bilateral netting og giver dem derved lige konkurrencevilkår. Reglerne er både afbalancerede og egnede til yderligere at styrke anvendelsen af tilsynsforanstaltningerne på kreditinstitutter. Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør sikre, at tillæggene beregnes på grundlag af faktiske og ikke nominelle beløb.~~

⇩ ny

(38) Den operationelle risiko udgør en væsentlig risiko for kreditinstitutter, som skal dækkes via egenkapitalen. Det er vigtigt at tage hensyn til de mange forskellige typer kreditinstitutter i Fællesskabet ved at give dem mulighed for at vælge mellem alternative metoder til beregning af kravene i forbindelse med den operationelle risiko, hvor der medtages forskellige niveauer af risikofølsomhed og detaljeringsgrad. Kreditinstitutterne bør have passende incitament til at gå over til mere risikofølsomme metoder. Da teknikkerne til måling og forvaltning af den operationelle risiko ikke er fuldt udviklet, bør reglerne regelmæssigt kontrolleres og ajourføres, når det er hensigtsmæssigt, herunder i forbindelse med omkostningerne på forskellige forretningsområder og anerkendelse af teknikker til risikoreduktion.

(39) For at sikre, at kreditinstitutterne i en koncern er tilstrækkelig solvente, er det vigtigt, at minimumskapitalkravene anvendes på grundlag af koncernens konsoliderede finansielle situation. For at sikre, at egenkapitalen er fordelt hensigtsmæssigt inden for koncernen og efter behov står til rådighed til beskyttelse af opsparinger, bør minimumskapitalkravene gælde for det individuelle kreditinstitut i en koncern, medmindre dette mål kan nås effektivt på en anden måde.

🡻 2000/12/EF betragtning 53 (tilpasset)

~~Det mindste nøgletal, der er fastsat i dette direktiv, forøger EF-kreditinstitutternes egenkapitalniveau. Tallet er sat til 8% på baggrund af en statistisk undersøgelse vedrørende de gældende kapitalkrav i begyndelsen af 1988.~~

🡻 2000/12/EF betragtning 54 (tilpasset)

(40) De væsentligste regler om overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer bør harmoniseres. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte strengere bestemmelser end dem, der foreskrives i dette direktiv.

🡻 2000/12/EF betragtning 55 (tilpasset)

(41) Overvågning af og kontrol med kreditinstitutters engagementer indgår som et integreret led i tilsynet med disse institutter. Hvis et kreditinstituts engagementer ⌦ derfor ⌫ i alt for høj grad koncentreres på en enkelt kunde eller en enkelt gruppe af indbyrdes forbundne kunder, kan der opstå en uacceptabel risiko for tab. En sådan situation kan anses at være til skade for et kreditinstituts solvens.

🡻 2000/12/EF betragtning 56 (tilpasset)

(42) ~~På et indre bankmarked med direkte konkurrence~~ ⌦ Da der ⌫ mellem kreditinstitutter~~ne~~ ⌦ på det indre marked hersker direkte konkurrence ⌫, bør tilsynskravene være lige byrdefulde i hele Fællesskabet. ~~Det kan derfor ikke helt~~

~~overlades til medlemsstaterne at fastlægge kriterierne for beregning af risikokoncentrationen, men der bør derimod fastsættes bindende retsregler herom på fællesskabsplan. Fælles regler tjener bedst Fællesskabets interesser, idet forskelle i konkurrencevilkårene herved undgås, samtidig med at Fællesskabets banksystem styrkes.~~

↓ 2000/12/EF betragtning 57 (tilpasset)
⇨ ny

(43) ~~Bestemmelserne om solvensnøgletal for kreditinstitutter indeholder en opregning af kreditinstitutternes forskellige kreditrisici; ved definitionen af, hvad der skal forstås ved "engagementer", er det derfor rimeligt også at henholde sig til denne opregning for at begrænse store engagementer; det er dog ikke~~ ⇨ Selv om det er hensigtsmæssigt for at sætte loft over store engagementer at basere definitionen af engagementer på definitionen af kreditrisiko med henblik på minimumsegenkapitalkravene, er det principielt ikke ⇦ hensigtsmæssigt ~~principielt~~ at anvende den risikovægtning og de risikograder, der er opstillet i omtalte bestemmelser. Formålet med denne vægtning og disse risikograder er at opstille et generelt solvenskrav for kreditinstitutters kreditrisici. ~~Formålet med en regulering vedrørende store engagementer er.~~ ⌦ For ⌫ at begrænse et kreditinstituts maksimale risiko for tab på en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder~~; ud fra dette forsigtighedsprincip~~ er det ~~derfor~~ hensigtsmæssigt at ⌦ vedtage regler for medregning af store engagementer, hvor der tages hensyn ⌫ ~~følge den fremgangsmåde, at alle engagementer som hovedregel skal medregnes~~ til deres pålydende værdi, uden nogen risikovægtning eller klassificering efter risikograd.

⇩ ny

(44) Selv om det, indtil der sker en yderligere gennemgang af bestemmelserne vedrørende store engagementer, er ønskeligt, at det bliver muligt at anerkende virkningerne af kreditrisikoreduktion på samme måde, som det er tilfældet i forbindelse med minimumskapitalkravene for derved at begrænse beregningskravene, blev reglerne vedrørende kreditrisikoreduktion udformet på baggrund af den generelle forskelligartede kreditrisiko som følge af engagementer over for et stort antal modparter. Der bør derfor gælde en række forsigtighedshensyn for anerkendelse af virkningerne af sådanne teknikker for at begrænse store engagementer og derved det maksimumstab, kreditinstituttet kan lide som følge af en enkelt kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder.

↓ 2000/12/EF betragtning 58 (tilpasset)

(45) Når et kreditinstitut indgår engagementer med sit moderselskab eller med andre datterselskaber af dette moderselskab, bør forsigtigheden skærpes. Alle kreditinstitutters engagementer bør forvaltes autonomt i overensstemmelse med god bankpraksis og helt uafhængigt af ethvert andet hensyn. ~~I nærværende direktiv er det fastsat, at d~~ Dersom personer, der direkte eller indirekte besidder en kvalificeret andel af et kreditinstituts kapital, gør deres indflydelse gældende på en måde, der vil kunne skade en sund og forsigtig ledelse af instituttet, skal de kompetente myndigheder

træffe de fornødne foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør. Der bør desuden opstilles særlige regler ⌦, herunder strengere restriktioner ⌫ for et kreditinstituts store engagementer med andre virksomheder inden for samme koncern.~~;~~ ~~og disse regler bør være strengere end for andre engagementer; de skærpede regler~~ ⌦ Disse regler ⌫ bør dog ikke gælde, når moderselskabet er et finansieringsselskab eller et kreditinstitut, og når de andre datterselskaber er kreditinstitutter, finansieringsinstitutter eller virksomheder, der udøver accessorisk ~~bank~~virksomhed, når de alle indgår i et konsolideret tilsyn med kreditinstituttet. ~~I så fald giver det konsoliderede tilsyn med hele koncernen tilstrækkelig sikkerhed for et effektivt tilsyn, uden at det er nødvendigt at fastsætte strengere normer for risikobegrænsning. Dette vil samtidig kunne tilskynde bankkoncernerne til at organisere sig på en sådan måde, at tilsynet med dem kan foregå på et konsolideret grundlag, hvilket er en ønskelig udvikling, da det åbner mulighed for et mere fuldstændigt tilsyn.~~

⇩ ny

(46) Kreditinstitutterne bør sikre, at de har en egenkapital, som i lyset af de risici, de er eller kan blive udsat for, er af en passende størrelse og kvalitet og er hensigtsmæssigt fordelt. Kreditinstitutter bør derfor etablere strategier og processer for evaluering og opretholdelse af en passende egenkapital.

(47) De kompetente myndigheder har ansvaret for at forvisse sig om, at kreditinstitutter har en god organisation og en passende egenkapital i lyset af de risici, de er eller kan blive udsat for.

(48) For at sikre, at det indre marked på bankområdet fungerer effektivt, bør Det Europæiske Banktilsynsudvalg bidrage til at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv og konvergens i tilsynspraksis i hele Fællesskabet.

(49) Af samme årsager og for at sikre, at kreditinstitutter i Fællesskabet, der er aktive i flere medlemsstater, ikke pålægges uforholdsmæssigt store byrder som følge af det ansvar, der fortsat påhviler den enkelte medlemsstats myndigheder med kompetence for tilladelser og tilsyn, er det vigtigt i væsentlig grad at øge samarbejdet mellem de kompetente myndigheder. I den forbindelse bør de konsoliderede tilsynsmyndigheders rolle styrkes. Det Europæiske Banktilsynsudvalg bør støtte og udvide et sådant samarbejde.

🡻 2000/12/EF betragtning 65 (tilpasset)

(50) Tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag ~~skal~~ ⌦ tager ⌫ især ~~tage~~ sigte på at beskytte kreditinstitutternes indskydere og sikre stabiliteten af det finansielle system.

🡻 2000/12/EF betragtning 59 (tilpasset)

(51) Med henblik på at sikre effektiviteten af tilsynet på et konsolideret grundlag bør det ⌦ derfor ⌫ kunne anvendes over for samtlige bankkoncerner, herunder sådanne,

hvor moderselskabet ikke er et kreditinstitut. De kompetente myndigheder bør have adgang til de retsmidler, der er nødvendige for at gennemføre et sådant tilsyn.

↓ 2000/12/EF betragtning 60 (tilpasset)

(52) Hvad angår koncerner, der driver virksomhed af forskelligartet karakter, og hvis moderselskaber kontrollerer mindst ét datterselskab, der er et kreditinstitut, bør de kompetente myndigheder sikres mulighed for at vurdere kreditinstituttets finansielle situation inden for rammerne af disse koncerner. ~~I afventning af en senere samordning kan medlemsstaterne foreskrive passende konsolideringsmetoder med henblik på at nå det med dette direktiv tilstræbte mål.~~ De kompetente myndigheder bør mindst have mulighed for at indhente de oplysninger fra samtlige virksomheder i koncernen, der er nødvendige for udøvelsen af deres hverv. Der bør etableres et samarbejde mellem de ansvarlige tilsynsmyndigheder inden for de forskellige finansielle sektorer, når tilsynet vedrører koncerner af virksomheder, der udøver forskellige typer finansiel virksomhed. ⌦ Mens medlemsstaterne afventer en senere samordning, kan de foreskrive passende konsolideringsmetoder med henblik på at nå det med dette direktiv tilstræbte mål. ⌫

↓ 2000/12/EF betragtning 61 (tilpasset)

(53) Medlemsstaterne ~~kan i øvrigt~~ ⌦ bør kunne ⌫ tilbagekalde eller undlade at meddele tilladelse til udøvelse af bankvirksomhed, hvis der er tale om koncernstrukturer, som de anser for uegnede til bankvirksomhed, bl.a. fordi der ikke vil kunne føres et tilfredsstillende tilsyn med denne virksomhed. Med henblik herpå ~~råder~~ ⌦ bør ⌫ de kompetente myndigheder ⌦ have de nødvendige beføjelser til ⌫ ~~— for derved~~ at sikre en sund og forsigtig forvaltning af kreditinstitutter~~— over de beføjelser, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, første afsnit, og stk. 2, artikel 14, stk. 1, litra c) og artikel 16~~.

↓ 2000/12/EF betragtning 62-64 (tilpasset)

~~Medlemsstaterne kan ligeledes indføre et passende tilsyn med koncerner, der har en struktur, som ikke er omfattet af nærværende direktiv. Bestemmelserne i dette direktiv bør suppleres for at dække sådanne strukturer, såfremt de bliver mere udbredte.~~

~~Tilsyn på et konsolideret grundlag bør omfatte alle de aktiviteter, der defineres i bilag I. Der bør derfor føres tilsyn på et konsolideret grundlag med alle virksomheder, der hovedsageligt udøver disse aktiviteter. Definitionen på et finansieringsinstitut bør derfor omfatte disse aktiviteter.~~

~~På baggrund af direktiv 86/635/EØF, hvori der er fastsat konsolideringsregler for de af kreditinstitutter offentliggjorte konsoliderede regnskaber, samt på baggrund af direktiv 83/349/EØF, vil det således være muligt mere præcist at angive, hvilke metoder der skal benyttes i forbindelse med tilsyn på et konsolideret grundlag.~~

⇩ ny

(54) For at øge effektiviteten af det indre marked på bankområdet og sikre EU-borgerne en passende grad af gennemsigtighed er det nødvendigt, at de kompetente myndigheder på en måde, der gør det muligt at foretage en meningsfuld sammenligning, offentliggør oplysninger om, hvordan dette direktiv gennemføres.

(55) For at øge markedsdisciplinen og få kreditinstitutterne til at forbedre deres markedsstrategi, risikokontrol og organisation af den interne forvaltning bør kreditinstitutterne sikre en passende offentliggørelse af oplysninger.

🡻 2000/12/EF betragtning 66 (tilpasset)

(56) Undersøgelsen af problemerne inden for de områder, som omfattes af nærværende direktiv, såvel som af andre direktiver vedrørende kreditinstitutters virksomhed, særligt med henblik på en mere indgående samordning, kræver et samarbejde mellem de kompetente myndigheder og Kommissionen ~~i et rådgivende udvalg~~. ~~Dette rådgivende udvalg for banklovgivning for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne foregriber ikke andre former for samarbejde mellem tilsynsmyndighederne med hensyn til kreditinstitutternes adgang til at optage virksomhed og tilsynet med dem, herunder især det samarbejde, som finder sted i den kontaktgruppe, der er nedsat mellem banktilsynsmyndighederne.~~

🡻 2000/12/EF betragtning 67 (tilpasset)

(57) ~~Tekniske ændringer af detaljerede bestemmelser i dette direktiv kan fra tid til anden blive nødvendige for at tage hensyn til udviklingen inden for banksektoren. Kommissionen vil derfor efter samråd med Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning foretage de ændringer, der er nødvendige inden for rammerne af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges den i henhold til traktatens bestemmelser.~~ De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⌦ [19] ⌫.

⇩ ny

(58) For at undgå forstyrrelser på markederne og sikre kontinuitet i egenkapitalens generelle størrelse bør der træffes særlige overgangsforanstaltninger.

(59) I lyset af minimumskapitalkravsreglernes risikofølsomhed er det ønskeligt regelmæssigt at kontrollere, om de har væsentlig indflydelse på den økonomiske konjunktur. Kommissionen bør under hensyntagen til bidrag fra Den Europæiske Centralbank rapportere om disse aspekter til Europa-Parlamentet og Rådet.

---

[19] ⌦ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. ⌫

↓ 2000/12/EF betragtning 68 (tilpasset)

~~I henhold til artikel 36, stk. 1, i nærværende direktiv kan låntageres solidariske hæftelse i kreditinstitutter, der er stiftet i form af andelskreditinstitutter eller fonde, behandles som komponenter af egenkapitalen i henhold til direktivets artikel 34, stk. 2, nr. 7. Den danske regering har givet udtryk for et stærkt ønske om, at de danske realkreditinstitutter, der er stiftet i form af andelskreditinstitutter eller fonde, omdannes til aktieselskaber. For at lette denne omdannelse eller skabe mulighed herfor bør der vedtages en midlertidig undtagelse, i henhold til hvilken de pågældende institutter kan medtage en del af deres låntageres solidariske forpligtelser i egenkapitalen. Denne midlertidige undtagelse bør ikke forvride konkurrencen mellem kreditinstitutter.~~

↓ 2000/12/EF betragtning 69-71

~~(69)Anvendelse af en 20% vægtning på realkreditobligationer, som indehaves af et kreditinstitut, kan fremkalde forstyrrelser på et nationalt finansmarked, hvor sådanne instrumenter spiller en dominerende rolle. I så fald træffes midlertidige foranstaltninger for anvendelse af en 10% vægtning af risici. Markedet for kapitalfremskaffelse via emission af værdipapirer er i stærk udvikling; Kommissionen bør derfor sammen med medlemsstaterne undersøge, hvilke forsigtighedsregler der gælder for obligationer, som er udstedt med sikkerhed i specificerede aktiver, og inden den 22. juni 1999 fremsætte forslag om tilpasning af den nugældende lovgivning med henblik på at fastlægge passende forsigtighedsregler for obligationer, som er udstedt med sikkerhed i specificerede aktiver. Indtil den 31. december 2006 kan de kompetente myndigheder tillade 50% vægtning af de aktivposter, som er sikret ved pant i kontorejendomme og forretningsejendomme med blandet anvendelse. De ejendomme, pantet vedrører, skal omfattes af strenge vurderingskriterier og skal med regelmæssige mellemrum nyvurderes for at tage hensyn til udviklingen på erhvervsejendomsmarkedet. Disse ejendomme skal være benyttet af ejeren selv eller udlejet af denne. Lån til ejendomme opført med salg for øje er ikke omfattet af denne 50% vægtning.~~

~~(70) For at sikre en harmonisk anvendelse af bestemmelserne vedrørende store engagementer skal medlemsstaterne have mulighed for at indføre de nye grænser i to etaper; for de mindste kreditinstitutter kan en længere overgangsperiode være berettiget, da en hurtig indførelse af 25%-reglen kunne føre til en for brat nedgang i deres kreditvirksomhed.~~

~~(71) Harmoniseringen af betingelserne for sanering og likvidation af kreditinstitutter videreføres.~~

↓ 2000/12/EF betragtning 72 (tilpasset)

(60) Der bør desuden gennemføres en harmonisering af de regler, der er nødvendige for tilsyn med likviditetsrisici.

↓ 2000/12/EF betragtning 73 (tilpasset)

~~Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristerne for gennemførelse af de i bilag V, del B, anførte direktiver.~~

⇩ ny

(61) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og principper i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og de generelle principper i fællesskabsretten.

(62) Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget væsentlige ændringer i forhold til de tidligere direktiver. Forpligtelsen til at gennemføre bestemmelser, der er uændrede, er fastsat i de tidligere direktiver.

(63) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de frister for gennemførelse af direktiverne i national ret, der er fastsat i bilag XIII, del B.

↓ 2000/12/EF

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

⇩ ny

INDHOLDSFORTEGNELSE

AFSNIT I	*GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER*
AFSNIT II	*BETINGELSER FOR ADGANG TIL AT OPTAGE OG UDØVE VIRKSOMHED SOM KREDITINSTITUT*
AFSNIT III	*BESTEMMELSER VEDRØRENDE DEN FRIE ETABLERINGSRET OG DEN FRIE UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER*
Afdeling 1	*Kreditinstitutter*
Afdeling 2	*Finansieringsinstitutter*
Afdeling 3	*Udøvelse af den frie etableringsret*
Afdeling 4	*Udøvelse af den frie udveksling af tjenesteydelser*
Afdeling 5	*Værtslandets kompetente myndigheders beføjelser*
AFSNIT IV	*FORBINDELSER MED TREDJELANDE*
Afdeling 1	*Anmeldelse i forbindelse med tredjelandes selskaber og betingelserne for adgang til markedet i disse lande*

Afdeling 2	*Samarbejde med tredjelandes kompetente myndigheder om det konsoliderede tilsyn*
AFSNIT V	*PRINCIPPER OG TEKNISKE INSTRUMENTER TIL UDFØRELSE AF FORSIGTIGHEDSTILSYN OG OFFENTLIGGØRELSE AF OPLYSNINGER*
Kapitel 1	*Principper for forsigtighedstilsyn*
Afdeling 1	*Hjem- og værtslandets kompetence*
Afdeling 2	*Udveksling af oplysninger og tjenstlig tavshedspligt*
Afdeling 3	*Krav til de personer, som udfører den lovpligtige kontrol af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber*
Afdeling 4	*Sanktionsmuligheder og indbringelse for domstolene*
Kapitel 2	*Tekniske instrumenter til udførelse af forsigtighedstilsyn*
Afdeling 1	*Egenkapital*
Afdeling 2	*Dækning af risiko*
Underafdeling 1	*Anvendelsesomfang*
Underafdeling 2	*Beregning af krav*
Underafdeling 3	*Minimumskrav til egenkapitalens størrelse*
Afdeling 3	*Minimumsegenkapitalkrav for kreditrisici*
Underafdeling 1	*Standardmetoden*
Underafdeling 2	*Metoden med interne ratings*
Underafdeling 3	*Kreditrisikoreduktion*
Underafdeling 4	*Securitisation*
Afdeling 4	*Minimumsegenkapitalkrav for operationelle risici*
Afdeling 5	*Store engagementer*
Afdeling 6	*Kvalificeret deltagelse uden for den finansielle sektor*
Kapitel 3	*Kreditinstitutters vurderingsproces*
Kapitel 4	*De kompetente myndigheders tilsyn og oplysningspligt*
Afdeling 1	*Tilsyn*

Afdeling 2	*De kompetente myndigheders oplysningspligt*
Kapitel 5	*Kreditinstitutternes oplysningspligt*
AFSNIT VI	*UDØVENDE BEFØJELSER*
AFSNIT VII	*OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*
Kapitel 1	*Overgangsbestemmelser*
Kapitel 2	*Afsluttende bestemmelser*
BILAG I	*Liste over de aktiviteter, der er underlagt gensidig anerkendelse*
BILAG II	*Klassificering af poster under stregen*
BILAG III	*Behandling af derivater*
BILAG IV	*Eksempler på derivater*
BILAG V	*Tekniske kriterier for tilrettelæggelse og behandling af risici*
BILAG VI	*Standardmetoden*
BILAG VI Del 1	*Risikovægte*
BILAG VI Del 2	*Anerkendelse af eksterne kreditvurderingsinstitutter og konvertering af deres kreditvurderinger*
BILAG VI Del 3	*Anvendelse af kreditvurderinger fra eksterne kreditvurderingsinstitutter til fastlæggelse af risikovægte*
BILAG VII	*Metoden med interne ratings*
BILAG Del 1	*Størrelsen af risikovægtede engagementer og forventede tab*
BILAG VII Del 2	*PD, LGD og løbetid*
BILAG VII Del 3	*Værdien af engagementer*
BILAG VII Del 4	*Minimumskrav i forbindelse med metoden med interne ratings*
BILAG VIII	*Kreditrisikoreduktion*
BILAG VIII Del 1	*Anerkendte former for kreditrisikoreduktion*
BILAG VIII Del 2	*Minimumskrav*
BILAG VIII Del 3	*Beregning af virkningerne af kreditrisikoreduktion*
BILAG VIII Del 4	*Manglende løbetidsmatch*

BILAG VIII Del 5	*Kombineret kreditrisikoreduktion i forbindelse med standardmetoden*
BILAG VIII Del 6	*CRM-teknikker for grupper*
BILAG IX	*Securitisation*
BILAG IX Del1	*Definitioner med henblik på bilag X*
BILAG IX Del 2	*Minimumskrav for anerkendelse af overførsel af væsentlige kreditrisici og beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer og forventede tab i forbindelse med securitiserede engagementer*
BILAG IX Del 3	*Eksterne kreditvurderinger*
BILAG IX Del 4	*Beregning*
BILAG X	*Operationelle risici*
BILAG X Del 1	*Metoden med basisindikatorer*
BILAG X Del 2	*Standardmetoden*
BILAG X Del 3	*Metoderne med avanceret måling*
BILAG X Del 4	*Kombineret anvendelse af forskellige metoder*
BILAG X Del 5	*Klassifikation af typer af tabsgivende begivenheder*
BILAG XI	*De kompetente myndigheders tekniske kriterier for gennemgang og evaluering*
BILAG XII	*Tekniske kriterier for offentliggørelse af oplysninger*
BILAG XII Del 1	*Generelle kriterier*
BILAG XII Del 2	*Generelle krav*
BILAG XII Del 3	*Kvalificerende krav for anvendelse af særlige instrumenter eller metoder*
BILAG XIII Del A	*Ophævede direktiver med deres successive ændringer (jf. artikel 158)*
BILAG XIII Del B	*Gennemførelsesfrister (jf. artikel 158)*
BILAG XIV	*Sammenligningstabel*

↓ 2000/12/EF (tilpasset)

AFSNIT I

⌦ GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG ⌫ DEFINITIONER ~~OG ANVENDELSESOMRÅDE~~

↓ 2000/12/EF, artikel 2, stk. 1 og 2 (tilpasset)

Artikel 1

1. ⌦ I ⌫ ~~D~~dette direktiv ~~vedrører~~ ⌦ fastsættes bestemmelser om ⌫ adgangen til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ⌦ og tilsynet hermed ⌫ . ~~Det finder anvendelse på alle kreditinstitutter.~~

2. Artikel ~~25~~ ⌦ 39 ⌫ og ~~52 til 56~~ ⌦ afsnit V, kapitel 4, afdeling 1, ⌫ finder ~~også~~ anvendelse på finansieringsselskaber og på blandede selskaber, der har deres hjemsted inden for Fællesskabet.

3. Med undtagelse af medlemsstaternes centralbanker ligestilles de foretagender, der er nævnt i ~~stk. 3~~ ⌦ artikel 5, ⌫ med finansieringsinstitutter med henblik på anvendelse af ~~artiklerne 25 og 52 til 56~~ ⌦ artikel 39 og afsnit V, kapitel 4, afdeling 1 ⌫.

↓ 2000/12/EF, artikel 2, stk. 3 (tilpasset)

Artikel 2

Nærværende direktiv vedrører ikke virksomhed udøvet af:

– medlemsstaternes centralbanker

– postgirokontorer

– i Belgien: "Institut de réescompte et de garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut"

– i Danmark: "Dansk Eksportfinansieringsfond", "Danmarks Skibskreditfond" og "Dansk Landbrugs Realkreditfond"

– i Tyskland: "Kreditanstalt für Wiederaufbau", foretagender, der i medfør af "Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz" er anerkendt som organer inden for den nationale boligpolitik, og hvis hovedvirksomhed ikke er bankvirksomhed, samt

foretagender, der i medfør af nævnte lov er anerkendt som almennyttige boligselskaber

– i Grækenland: "Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Αναπτύξεως" (Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptyxeos), "Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων" (Tamio Parakatathikon kai Danion) og "Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο" (Tachidromiko Tamieftirio)

– i Spanien: "Instituto de Crédito Oficial"

– i Frankrig: "Caisse des dépôts et consignations"

– i Irland: "credit unions" og "friendly societies"

– i Italien: "Cassa Depositi e Prestiti"

– i Nederlandene: "Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV", "NV Nordelijke Ontwikkelingsmaatschappij", "NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering" og "Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV"

– i Østrig: foretagender, der er anerkendt som almennyttige boligselskaber og "Österreichische Kontrollbank AG"

– i Portugal: "Caixas Económicas", der har eksisteret siden den 1. januar 1986, med undtagelse af dem som er oprettet i aktieselskabsform, og af "Chaixa Económica Montepío Geral"

– i Finland: "Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete Ab", og "Kera Oy/Kera Ab"

– i Sverige: "Svenska Skeppshypotekskassan"

– i Det Forenede Kongerige: "National Savings Bank", "Commonwealth Development Finance Company Ltd", "Agricultral Mortgage Corporation Ltd", "Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd", "Crown Agents for overseas governments and administrations", "credit unions" og "municipal banks".

↓ Tiltrædelsesakten 2003

– i Letland: "krajaizdevu sabiedribas" krajaizdevu sabiedribas, foretagender, der i medfør af "Krajaizdevu sabiedribu likums" er anerkendt som andelsforetagender, der udelukkende yder finansielle tjenesteydelser til deres medlemmer

– i Litauen: "kredito unijos" bortset fra "Centrine kredito unija"

– i Ungarn: "Magyar Fejlesztési Bank Rt."og "Magyar Export-Import Bank Rt."

– i Polen: "Spódzielcze Kasy Oszczednosciowo – Kredytowe" og "Bank Gospodarstwa Krajowego".

↓ Direktiv 2004/xx/EF, artikel 3, stk. 1 (tilpasset)

~~4. Kommissionen træffer efter proceduren i artikel 60, stk. 2, afgørelse om enhver eventuel ændring af den i stk. 3 opstillede fortegnelse.~~

↓ 2000/12/EF, artikel 2, stk. 5 og 6 (tilpasset)

Artikel 3

1. ⌦ Et eller flere ⌫ k~~K~~reditinstitutter, der den 15. december 1977 var beliggende i samme medlemsstat, og som på denne dato var varigt tilsluttet et centralorgan, der kontrollerer dem, og som er etableret i samme medlemsstat, kan undtages fra betingelserne i artikel ⌦ 7 og artikel 11, stk. 1 ⌫ ~~6, stk. 1, artikel 8 og 59~~, forudsat at den nationale lovgivning senest den 15. december 1979 indeholder følgende bestemmelser:

(a) centralorganet og de tilsluttede institutter hæfter solidarisk for deres forpligtelser, eller de tilsluttede institutters forpligtelser garanteres fuldt ud af centralorganet

(b) centralorganets og samtlige tilsluttede institutters solvens og likviditet kontrolleres i deres helhed på grundlag af koncernregnskaber

(c) centralorganets ledelse er bemyndiget til at give instrukser til de tilsluttede institutters ledelse.

Kreditinstitutter, som har lokalt virkefelt, og som efter den 15. december 1977 ⌦ varigt ⌫ tilsluttes et centralorgan i den i første afsnit angivne forstand, kan drage fordel af de i første afsnit fastsatte bestemmelser, såfremt de udgør en normal udvidelse af det net, der hører ind under dette centralorgan.

↓ Direktiv 2004/xx/EF, artikel 3, stk. 2 (tilpasset)

Når det drejer sig om andre kreditinstitutter end sådanne, som oprettes i nyinddæmmede regioner eller er et resultat af fusion eller spaltning af eksisterende institutter, der hører ind under centralorganet, kan Kommissionen efter proceduren i artikel ~~60, stk. 2~~ ⌦ 150 ⌫, fastsætte supplerende regler for anvendelsen af andet afsnit, herunder ophævelse af de i første afsnit fastsatte undtagelser, såfremt den finder, at tilslutningen af nye institutter, der nyder fordel af den i andet afsnit fastsatte ordning, vil kunne påvirke konkurrencen negativt.

↓ 2000/12/EF, artikel 2, stk. 5 og 6 (tilpasset)

2. ⌦ De ⌫ k~~K~~reditinstitutter, der ⌦ henvises til ⌫ ~~, som defineret~~ i stk. ~~5~~ ⌦ 1 ⌫ , første afsnit, ~~er tilknyttet et centralorgan etableret i samme medlemsstat~~, kan også være undtaget fra anvendelse af artikel ⌦ 9 og 10 ⌫ ~~5~~ samt ~~artikel 40 til 51 og artikel 65~~ ⌦ afsnit V, kapitel 2, afdeling 2, 3, 4, 5 og 6, og kapitel 3 ⌫ for så vidt, jf. dog anvendelsen af samme bestemmelser på centralorganet, helheden — bestående af centralorganet og dets

tilsluttede institutter — er genstand for tilsyn på et konsolideret grundlag med hensyn til ~~nævnte~~ ⌦ disse ⌫ bestemmelser.

I undtagelsestilfælde anvendes artikel ⌦ 16, 23, 24 og 25, artikel 26, stk. 1-3, artikel 28 og artikel 29-37 ⌫ ~~13, 18, 19 og artikel 20, stk. 1 til 6, samt artikel 21 og 22~~ på helheden, som udgøres af centralorganet og dets tilsluttede institutter.

↓ 2000/12/EF, artikel 1 (tilpasset)

Artikel 4

~~Definitioner~~

I dette direktiv forstås ved

↓ 2000/28/EF, artikel 1, stk. 1-5 (tilpasset)

(1) "kreditinstitut":

a) et foretagende, hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning, eller

b) en udsteder af elektroniske penge som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/46/EF~~EF af 18. september 2000, om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed~~[20]~~.~~

~~Med henblik på gennemførelsen af tilsynet på et konsolideret grundlag, anses som kreditinstitut et kreditinstitut som defineret i første afsnit samt ethvert privat eller offentligt foretagende, der svarer til definitionen i første afsnit, og som er godkendt i et tredjeland.~~

~~Med henblik på gennemførelsen af tilsynet og kontrollen med store engagementer, anses som kreditinstitut et kreditinstitut som defineret i første afsnit, herunder også et sådant foretagendes filialer i tredjelande, samt ethvert offentligt eller privat foretagende, herunder også et sådant foretagendes filialer, der svarer til definitionen i første afsnit, og som er godkendt i et tredjeland.~~

(2) "tilladelse": en fra myndighederne hidrørende akt, uanset formen, som medfører ret til at udøve virksomhed som kreditinstitut

(3) "filial": en afdeling, som retligt udgør en ikke-selvstændig del af et kreditinstitut, og som helt eller delvis foretager forretninger, der er forbundet med virksomhed som kreditinstitut~~; flere afdelinger, som i en og samme medlemsstat oprettes af et kreditinstitut med hjemsted i en anden medlemsstat, anses som én filial~~.

---

[20] EFT L 275 af 27.10.2000, s. 39.

(4) "kompetente myndigheder": de nationale myndigheder, der ved lov eller anden forskrift er bemyndiget til at udøve tilsyn med kreditinstitutter

(5) "finansieringsinstitut": et foretagende, der ikke er et kreditinstitut, og hvis hovedvirksomhed består i at erhverve kapitalinteresser eller i at udøve en eller flere af aktiviteterne i nr. 2 til 12 på listen i bilag I

⇩ ny

(6) "institutter" i afsnit V, kapitel 2, afdeling 2 og 3: institutter som defineret i [artikel 2, stk. 3, i Rådets direktiv 96/3/EØF[21]]

🡻 2000/12/EF, artikel 1, stk. 6-8 (tilpasset)

(7) "hjemland": den medlemsstat, i hvilken et kreditinstitut er meddelt tilladelse ifølge artikel ~~4 til 11~~ ⌦ 6-9 og artikel 11-14 ⌫

(8) "værtsland": den medlemsstat, i hvilken et kreditinstitut har en filial eller præsterer tjenesteydelser

(9) "kontrol": den forbindelse, der findes mellem et moderselskab og et datterselskab, som fastsat i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF, eller en forbindelse af samme art mellem en fysisk eller juridisk person og et foretagende

---

🡻 2002/87/EF, artikel 29, stk. 1, litra a) (tilpasset)
⇨ ny

(10) "kapitalinteresser" med henblik på ~~gennemførelsen af tilsynet på et konsolideret grundlag og med henblik på~~ artikel ⌦ 57, stk. 2, litra o) og p), artikel 71-73 og afsnit V, kapitel 4, ⌫ ~~34, stk. 2, nr. 15 og 16~~: kapitalinteresser som omhandlet i artikel 17, første punktum, i ⌦ Rådets ⌫ direktiv 78/660/EØF ⌦ [22] ⌫ eller det forhold, at der direkte eller indirekte besiddes 20 % eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed

---

🡻 2000/12/EF, artikel 1, stk. 10-13 (tilpasset)

(11) "kvalificeret deltagelse": direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10% af kapitalen eller stemmerettighederne eller en besiddelse, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på forvaltningen af et foretagende~~, hvori der besiddes en kapitalinteresse~~

~~(12) startkapital: kapital som defineret i artikel 34, stk. 2, nr. 1 og 2;~~

---

[21] EFT L 141 af 11.6.1993, s. 1.
[22] EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.

(12) "moderselskab":

a) en modervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF

b) ~~Med henblik på gennemførelsen af tilsynet på et konsolideret grundlag og kontrollen med store engagementer anses~~ ⌦ i medfør af afsnit V, kapitel 2, afdeling 5, artikel 71-73 og kapitel 4, ⌫ ~~som moderselskab~~ en modervirksomhed som defineret i artikel 1, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF samt enhver virksomhed, der efter de kompetente myndigheders opfattelse faktisk udøver en bestemmende indflydelse over en anden virksomhed

(13) "datterselskab":

a) en dattervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF

b) ~~Med henblik på gennemførelsen af tilsynet på et konsolideret grundlag og kontrollen med store engagementer anses som datterselskab~~ ⌦ i medfør af afsnit V, kapitel 2, afdeling 5, artikel 71-73 og kapitel 4, ⌫ en dattervirksomhed som defineret i artikel 1, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF samt enhver virksomhed, over hvilket et moderselskab efter de kompetente myndigheders opfattelse faktisk udøver en bestemmende indflydelse.

Ethvert datterselskab af et datterselskab anses også for at være et datterselskab af det moderselskab, som står i spidsen for disse foretagender

---

⇩ ny

(14) "moderkreditinstitut i en medlemsstat": et kreditinstitut, der som datterselskab har et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut, eller som har kapitalinteresser i sådanne institutter, og som ikke selv er datterselskab af et andet kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller et holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat, og som intet andet kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, har kapitalinteresser i

(15) "finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat": et finansielt holdingselskab, der ikke selv er datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat

(16) "moderkreditinstitut i EU": et moderkreditinstitut i en medlemsstat, der ikke er datterselskab af et andet kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller et finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat, og som intet andet kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, har kapitalinteresser i

(17) "finansielt moderholdingselskab i EU": et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, der ikke er datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat

↓ 2000/12/EF, artikel 1, stk. 14-18 (tilpasset)

~~(14) "zone A": medlemsstaterne og alle andre lande, der er fulde medlemmer af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), samt lande, som har indgået særlige låneoverenskomster med Den Internationale Valutafond (IMF) og er tilknyttet Den Almindelige Låneoverenskomst (GAB). Et land, som omlægger sin udenlandske statsgæld, udelukkes imidlertid fra zone A i en periode på fem år~~

~~(15) "zone B": alle andre lande~~

~~(16) "kreditinstitutter i zone A": alle kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i medlemsstaterne i henhold til artikel 4, herunder disse institutters filialer i tredjelande, og alle private og offentlige foretagender, som er omfattet af definitionen i nr. 1, første afsnit, og som er meddelt tilladelse i andre lande i zone A, herunder disse foretagenders filialer~~

~~(17) "kreditinstitutter i zone B": alle private og offentlige foretagender, der er meddelt tilladelse uden for zone A, og som opfylder definitionen i nr. 1, første afsnit, herunder disse foretagenders filialer i Fællesskabet~~

~~(18) "ikke-banksektoren": alle andre låntagere end kreditinstitutter som defineret i nr. 16 og 17, centralregeringer og centralbanker, regionale regeringer og lokale myndigheder, De Europæiske Fællesskaber, Den Europæiske Investeringsbank og multilaterale udviklingsbanker som defineret i nr. 19~~

↓ 2004/69/EF, artikel 1 (tilpasset)

~~"multilaterale udviklingsbanker": Den Internationale Bank for Genopbygning og Økonomisk Udvikling og Den Internationale Finansieringsinstitution, Den Interamerikanske Udviklingsbank, Den Asiatiske Udviklingsbank, Den Afrikanske Udviklingsbank, Europarådets Bosættelsesfond, Den Nordiske Investeringsbank og Den Caribiske Udviklingsbank, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, Den Europæiske Investeringsfond og Det Interamerikanske Investeringsselskab~~

↓ 2000/12/EF, artikel 1, stk. 20

~~(20) "poster under stregen der tillægges "fuld risiko", "mellemliggende risiko", "mellemliggende/lav risiko" og "lav risiko": poster som anført i artikel 43, stk. 2, og opført på listen i bilag II~~

⇩ ny

(18) "offentlige enheder": ikke-kommercielle administrative organer, der er ansvarlige over for centralregeringen, regionale regeringer eller lokale myndigheder, eller myndigheder, som ud fra de relevante myndigheders syn udøver samme ansvar som regionale og lokale myndigheder

↓ 2002/87/EF, artikel 29, stk. 1, litra b) (tilpasset)

(19) "finansielt holdingselskab": et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber udelukkende eller fortrinsvis er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter (hvoraf mindst ét er et kreditinstitut), og som ikke er et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF~~EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat~~ [23]

(20) "blandet holdingselskab": et moderselskab, der ikke er et finansieringsselskab eller et kreditinstitut eller et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i direktiv 2002/87/EF, og hvis datterselskaber omfatter mindst ét kreditinstitut

↓ 2000/12/EF, artikel 1, stk. 23 (tilpasset)

(21) "accessorisk ~~bank~~servicevirksomhed": en virksomhed, hvis hovedaktivitet består i besiddelse og forvaltning af fast ejendom, forvaltning af edb-serviceydelser eller enhver anden lignende aktivitet, der har accessorisk karakter i forhold til et eller flere kreditinstitutters ordinære virksomhed

⇩ ny

(22) "operationel risiko": risiko for tab som følge af uhensigtsmæssige eller mangelfulde interne procedurer, menneskelige fejl og systemmæssige fejl eller som følge af eksterne begivenheder, inklusive retlige risici

↓ 2000/12/EF, artikel 1, stk. 24 (tilpasset)

~~"engagement", med henblik på anvendelse af artikel 48, 49 og 50": de i artikel 43 samt bilag II og IV opregnede aktivposter og poster under stregen, uden anvendelse af de i disse bestemmelser fastsatte vægtninger eller risikograder; de i bilag IV omhandlede risici beregnes efter en af de metoder, der er beskrevet i bilag III, uden anvendelse af vægtning for modkontrahentrisiko; alle elementer, der er 100% dækket af egenkapitalen, kan udelukkes fra definitionen af engagementer efter godkendelse fra de kompetente myndigheder, hvis egenkapitalen ikke indgår i beregningen af solvensnøgletallet og af de andre beregninger for tilsyn, der er fastsat i nærværende direktiv samt i andre fællesskabsretsakter; engagementerne omfatter ikke:~~

- ~~ved valutatransaktioner: engagementer, som er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på 48 timer, efter at betaling har fundet sted, eller~~

[23] EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

~~– ved køb eller salg af værdipapirer: engagementer, der er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på fem arbejdsdage, efter at betaling har fundet sted eller værdipapirerne er leveret alt efter, hvilken dato der ligger først~~

⇩ ny

(23) "centralbanker": omfatter Den Europæiske Centralbank, medmindre andet er anført

(24) "udvandingsrisiko": risikoen for, at en fordring mindskes gennem kontantlån eller andre typer lån til låntager

(25) "sandsynlighed for misligholdelse": sandsynligheden for, at en modpart over et tidsrum på et år misligholder sine forpligtelser

(26) "tab": økonomisk tab, herunder virkningerne af væsentlige diskonteringer og væsentlige direkte og indirekte omkostninger i tilknytning til inddrivelser i forbindelse med instrumentet

(27) "tab i tilfælde af misligholdelse": tabet ved et engagement som følge af modpartens misligholdelse i forhold til det udestående tilgodehavende ved misligholdelse

(28) "omregningsfaktor": andelen af en på nuværende tidspunkt uudnyttet forpligtelse med en meddelt grænse, som vil blive trukket og være udestående tilgodehavende ved misligholdelse

(29) "forventet tab" (EL)": det beløb, der forventes tabt i forbindelse med et engagement som følge af modpartens potentielle misligholdelse eller risikoen for udvanding over en etårig periode i forhold til det misligholdte tilgodehavende

(30) "kreditrisikoreduktion": en teknik, et kreditinstitut anvender for at mindske kreditrisikoen ved et eller flere af sine engagementer

(31) "finansieret kreditrisikoafdækning": en teknik til kreditrisikoreduktion, hvor reduktionen af kreditrisikoen ved et kreditinstituts engagement skyldes kreditinstituttets ret til – i tilfælde af modpartens misligholdelse eller hvis en af de øvrige specificerede begivenheder, der vedrører modparten, indtræffer – at realisere eller opnå overførsel eller erhvervelse af eller at tilbageholde visse aktiver eller beløb eller at mindske engagementets størrelse til eller erstatte dette beløb med forskellen mellem engagementets størrelse og størrelsen af fordringen på kreditinstituttet

(32) "ufinansieret kreditrisikoafdækning": en teknik til kreditrisikoreduktion, hvor reduktionen af kreditrisikoen ved et kreditinstituts engagement skyldes tredjemands forpligtelse til at betale et beløb i tilfælde af låntagers misligholdelse eller andre specificerede begivenheder

(33) "genkøbstransaktion": enhver transaktion, der er omfattet af en aftale, der falder ind under definitionen af "genkøbsaftale" eller "omvendt genkøbsaftale" som defineret i [artikel 3, litra m), i direktiv 93/6/EØF]

(34) "transaktion vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer": alle transaktioner, der falder inden for definitionen af "udlån af værdipapirer eller råvarer" eller "indlån af værdipapirer eller råvarer" som defineret i [artikel 3, litra n), i direktiv 93/6/EØF]

(35) "kontantlignende instrument": et indlånsbevis eller lignende instrument, der udstedes af det långivende kreditinstitut

(36) "securitisation": en transaktion eller ordning, hvorved risikoen ved et engagement eller en pulje af engagementer opdeles i trancher og er karakteriseret ved følgende:

a) betalingerne i forbindelse med en transaktion eller ordning afhænger af indfrielsen af et engagement eller en pulje af engagementer

b) underordningen af trancher afgør fordelingen af tabene i transaktionens eller ordningens levetid

(37) "traditionel securitisation": en securitisation, der omfatter økonomisk overførsel af engagementer, der securitiseres, til en securitisationsenhed med et særligt formål, der udsteder værdipapirer; dette sker ved overførsel af ejerskabet af securitiserede engagementer fra det engagementsleverende kreditinstitut eller gennem indirekte deltagelse; de udstedte værdipapirer repræsenterer ikke det engagementsleverende kreditinstituts betalingsforpligtelser

(38) "syntetisk securitisation": en securitisation, hvor opdelingen i trancher sker ved brug af kreditderivater eller garantier, og puljen af engagementer ikke fjernes fra det engagementsleverende kreditinstituts balance

(39) "tranche": et ved aftale fastlagt segment af kreditrisikoen ved et engagement eller en række engagementer, hvor en position i segmentet medfører risiko for et større eller mindre kredittab end samme beløbs position i hvert af de andre sådanne segmenter, idet der ikke tages hensyn til den direkte kreditrisikoafdækning, tredjemand giver indehavere af positioner i segmentet eller i andre segmenter

(40) "securitisationsposition": engagement, der ligger til grund for en securitisation

(41) "engagementsleverende kreditinstitut": et af følgende:

a) en enhed, der enten selv eller via tilknyttede enheder direkte eller indirekte var involveret i den oprindelige aftale, der skabte låntagers eller en potentiel låntagers forpligtelser eller potentielle forpligtelser, der medførte en securitisation af risikoen

b) en enhed, der overtager tredjemands engagementer og derefter securitiserer dem

(42) "organiserende kreditinstitut": et andet kreditinstitut end det engagementsleverende, der etablerer og forvalter et program for virksomhedscertifikater med sikkerhed i specificerede aktiver eller en anden securitisationsordning, hvor der opkøbes engagementer fra tredjemand

(43) "kreditforbedring": et ved aftale indgået arrangement, hvorved en positions kreditkvalitet i forbindelse med en securitisation forbedres i forhold til, hvad den ville have været, hvis der ikke var sket en kreditforbedring, herunder forbedringer via flere lavere rangerende trancher i forbindelse med securitisation eller andre typer kreditrisikoafdækning

(44) "securitisationsenhed med særligt formål" (SSPE): et forvaltningsinstitut eller et andet selskab end et kreditinstitut, som er etableret med henblik på at foretage en eller flere securitisationer, hvis aktiviteter er begrænset til dette formål, hvis struktur har til formål at adskille securitisationsenhedens forpligtelser fra det engagementsleverende kreditinstituts, og hvor de juridiske personer, der ejer securitisationsenheden, i ubegrænset omfang kan pantsætte eller sælge de hermed forbundne rettigheder

---

↓ 2000/12/EF, artikel 1, stk. 25-27 (tilpasset)

(45) "gruppe af indbyrdes forbundne kunder"~~, i henhold til kapitel 2, del 3, under afsnit V~~:

a) enten to eller flere fysiske eller juridiske personer, der — indtil det modsatte er godtgjort — for så vidt angår engagementet udgør en helhed, fordi en af dem udøver direkte eller indirekte kontrol med den anden eller de andre

b) ~~eller~~ to eller flere fysiske eller juridiske personer, hvoraf ingen udøver kontrol med den anden eller de andre som nævnt i første led, men som for så vidt angår engagementet må anses for at udgøre en helhed, fordi der består sådanne indbyrdes forbindelser mellem dem, at der er sandsynlighed for, at hvis den ene kommer i økonomiske vanskeligheder, vil den anden eller de andre også få vanskeligheder med tilbagebetalingen

(46) "snævre forbindelser": en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden ~~gennem~~ ⌦ på en af følgende måder ⌫:

a) kapitalinteresser~~, hvorved forstås~~ ⌦ i form af ⌫ besiddelse af mindst 20% af stemmerettighederne eller af kapitalen i en virksomhed, enten direkte eller gennem kontrol~~, eller~~

b) kontrol~~, hvorved forstås den forbindelse, der består mellem et moderselskab og et datterselskab, i alle de i artikel 1, stk. 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF nævnte tilfælde, eller en forbindelse af samme art mellem en fysisk eller juridisk person og en virksomhed; et datterselskab af et datterselskab betragtes ligeledes som datterselskab af det moderselskab, der står i spidsen for disse virksomheder~~

c) ~~en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer~~ ⌦ det forhold, at begge eller alle ⌫ er varigt knyttet til den samme ⌦ tredjemand ⌫ ~~person~~ gennem kontrol~~, betragtes ligeledes som en snæver forbindelse~~

(47) "anerkendte børser": ⌦ børser, der er anerkendt som sådan ⌫ ~~de~~ af de kompetente myndigheder ~~anerkendte børser~~ ⌦ , og ⌫ ~~,~~ som opfylder følgende krav:

a) ⌦ de ⌫ fungerer regelmæssigt

b) ⌦ de ⌫ er underlagt regler, udstedt eller godkendt af de relevante myndigheder i børsens hjemland, som fastlægger vilkårene for børsens funktion, vilkårene for adgangen til denne samt de vilkår, som en kontrakt skal opfylde, for at den reelt kan omsættes på børsen

c) ⌦ de ⌫ har en clearingordning, ~~der, for så vidt angår~~ ⌦ hvorved der til ⌫ de i bilag IV nævnte kontrakter~~,~~ stilles daglige margenkrav, som efter de kompetente myndigheders opfattelse yder en tilstrækkelig beskyttelse.

↓ 2000/12/EF, artikel 3 (tilpasset)

Artikel 5

~~Forbud for andre virksomheder end kreditinstitutter mod at modtage indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden~~

Medlemsstaterne forbyder personer eller foretagender, som ikke er kreditinstitutter, erhvervsmæssigt at tage imod indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden.

~~Dette forbud~~ ⌦ Stk. 1 ⌫ gælder ikke, når en medlemsstat eller en regional eller lokal myndighed i en medlemsstat eller offentlige internationale organisationer, som én eller flere medlemsstater er medlem af, modtager indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler; det gælder heller ikke i tilfælde, der udtrykkelig er omfattet af national lovgivning eller fællesskabslovgivning, forudsat at disse aktiviteter er undergivet regler og tilsyn med henblik på beskyttelse af indlånere eller investorer og finder anvendelse på disse tilfælde.

↓ 2000/12/EF

AFSNIT II

BETINGELSER FOR ADGANG TIL AT OPTAGE OG UDØVE VIRKSOMHED SOM KREDITINSTITUT

↓ 2000/12/EF, artikel 4 (tilpasset)
➔1 direktiv 2004/xx/EF, artikel 3

Artikel 6

~~Tilladelse~~

Medlemsstaterne drager omsorg for, at kreditinstitutterne er meddelt tilladelse, før de påbegynder deres virksomhed. Med forbehold af artikel ~~5 til 9~~ ⌦ 7-9 og artikel 11-12 ⌫ fastsætter de betingelserne herfor og meddeler dem til ➔1 Kommissionen. ←

↓ 2000/12/EF, artikel 8 (tilpasset)

Artikel 7

~~Driftsplan og organisation~~

Medlemsstaterne træffer bestemmelse om, at der til en ansøgning om tilladelse skal knyttes en driftsplan med særlig angivelse af arten af de påtænkte forretninger og af instituttets organisation.

↓ 2000/12/EF, artikel 9 (tilpasset)

Artikel 8

~~Økonomiske behov~~

Medlemsstaterne kan ikke fastsætte, at anmodningen om tilladelse skal behandles ud fra markedets økonomiske behov.

↓ 2000/12/EF, artikel 5, stk. 1 (tilpasset)

Artikel 9

~~Startkapital~~

1. Med forbehold af andre generelle betingelser, der måtte være fastsat i de nationale bestemmelser, meddeler de kompetente myndigheder ikke tilladelse, når der i kreditinstituttet ikke forefindes en særskilt egenkapital, eller når startkapitalen er mindre end 5 mio. EUR.

↓ 2000/12/EF, artikel 1, stk. 11 (tilpasset)

"Startkapitel" ⌦ omfatter ⌫ kapital ⌦ og reserver ⌫ som ~~defineret~~ ⌦ omhandlet ⌫ i artikel ~~34, stk. 2, nr. 1 og 2~~ ⌦ 57, litra a) og b). ⌫

↓ 2000/12/EF, artikel 5, stk. 1 og 2 (tilpasset)

Medlemsstaterne kan lade de virksomheder, der ikke opfylder betingelsen om særskilt egenkapital, og som bestod den 15. december 1979, fortsætte deres virksomhed. De kan fritage disse virksomheder for at opfylde betingelsen i artikel ~~6~~ ⌦ 11 ⌫, stk. 1~~, første afsnit.~~

2. Medlemsstaterne kan dog ⌦ på grundlag af følgende krav ⌫ meddele tilladelse til særlige kategorier af kreditinstitutter, hvis startkapital er mindre end den i stk. 1 ~~krævede~~ ⌦ fastsatte ⌫ ~~. I så fald~~:

a) ~~må~~ startkapitalen ⌦ må ⌫ ikke være mindre end 1 mio. EUR

b) ~~skal~~ de interesserede medlemsstater ⌦ skal ⌫ give Kommissionen en begrundelse for, hvorfor de ~~bringer den i dette stykke omhandlede~~ ⌦ udnytter denne ⌫ mulighed ~~i anvendelse~~

c) ~~skal~~ navnet på ⌦ hver af de ⌫ kreditinstitutter~~t, når det offentliggøres i den fortegnelse, der er nævnt i artikel 11,~~ ⌦ der ikke har den i stk. 1 omhandlede minimumskapitel, ⌫ efterfølges af en bemærkning ⌦ herom ⌫ ~~om, at instituttet ikke har den i stk. 1 krævede minimumskapital~~ ⌦ i den fortegnelse, der er nævnt i artikel 14. ⌫

⬇ 2000/12/EF, artikel 5, stk. 3-7 (tilpasset)

Artikel 10

1. Et kreditinstituts egenkapital må ikke falde til et mindre beløb end den startkapital, der krævedes ifølge ⌦ artikel 9 ⌫ ~~stk. 1 og 2, da det fik meddelt tilladelse~~.

2. Medlemsstaterne kan beslutte, at kreditinstitutter, som eksisterede den 1. januar 1993, og hvis egenkapital var mindre end de niveauer, som er fastsat for startkapitalen i ⌦ artikel 9 ⌫ ~~stk. 1 og 2~~, fortsat kan drive virksomhed. I så fald må egenkapitalen ikke falde til under det maksimumsbeløb, den havde nået efter den 22. december 1989.

3. Hvis kontrollen med et kreditinstitut, som falder ind under kategorien i stk. ⌦ 2 ⌫ ~~4~~, overtages af en anden fysisk eller juridisk person end den, der tidligere kontrollerede det, skal ⌦ kreditinstituttets ⌫ ~~instituttets~~ egenkapital være på mindst det niveau, som er fastsat for startkapitalen i ⌦ artikel 9 ⌫ ~~stk. 1 og 2~~.

4. Under visse særlige omstændigheder og med de kompetente myndigheders billigelse må den samlede egenkapital i det institut, der opstår i forbindelse med en sammenslutning af to eller flere kreditinstitutter, som falder ind under kategorien i stk. ⌦ 2 ⌫ ~~4~~, ikke være mindre end de sammensluttede ⌦ kreditinstitutters ⌫ ~~institutters~~ samlede egenkapital på tidspunktet for sammenslutningen, så længe de relevante niveauer, som er omhandlet i ⌦ artikel 9 ⌫ ~~stk. 1 og 2~~, ikke er nået.

5. Hvis egenkapitalen i de i stk. ⌦ 1, 2 og 4 ⌫ ~~3, 4 og 6~~ nævnte tilfælde falder, kan de kompetente myndigheder, når omstændighederne berettiger dertil, give kreditinstituttet en begrænset frist til at bringe sin egenkapital op på det krævede minimum eller ophøre med at drive virksomhed.

↓ 2000/12/EF, artikel 6 (tilpasset)

Artikel 11

~~De ansvarlige for direktionen og lokalisering af kreditinstitutternes centrale administration~~

1. De kompetente myndigheder meddeler kun tilladelse til de pågældende kreditinstitutter, når der er mindst to personer, som faktisk bestemmer hovedlinjerne for kreditinstituttets virksomhed.

   ~~I øvrigt~~ ⌦ De ⌫ meddeler ~~myndighederne~~ ikke tilladelse, såfremt disse personer ikke er i besiddelse af den nødvendige hæderlighed eller en fyldestgørende erfaring til at udøve disse funktioner.

2. Medlemsstaterne kræver:

   a) at kreditinstitutter, der er juridiske personer, og som i henhold til deres nationale lovgivning har et vedtægtsmæssigt hjemsted, har hovedkontor og hjemsted i samme medlemsstat

   b) at andre kreditinstitutter har hovedkontor i den medlemsstat, der har meddelt tilladelsen, samt at de rent faktisk driver forretning der.

↓ 2000/12/EF, artikel 7 (tilpasset)

Artikel 12

~~Aktionærer og selskabsdeltagere~~

1. De kompetente myndigheder meddeler ikke et kreditinstitut tilladelse til at optage virksomhed som kreditinstitut, ⌦ medmindre ⌫ ~~for~~ de har fået meddelelse om alle aktionærer eller selskabsdeltagere, det være sig fysiske eller juridiske personer, der direkte eller indirekte er kvalificerede deltagere, og om størrelsen af deres kapitalandel.

   ⌦ Ved fastsættelsen ⌫ ~~Ved anvendelsen~~ af begrebet kvalificeret deltager, der er omhandlet i nærværende artikel, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel ~~7~~ ⌦ 92 ⌫ i ⌦ Europa-Parlamentets og ⌫ Rådets direktiv ~~88/627/EØF~~[24] ⌦ 2001/34/EF[25] ⌫, i betragtning.

2. Hvis de kompetente myndigheder under hensyn til nødvendigheden af at sikre en sund og forsigtig forvaltning af kreditinstituttet ikke er overbevist om de pågældende

[24] ~~Rådets direktiv 88/627/EØF af 12.12.1988 om offentliggørelse af oplysninger ved erhvervelse og afhændelse af en betydelig andel i et børsnoteret selskab (EFT L 348 af 17.12.1988, s. 62.~~

[25] EFT L 184 af 6.7.2001, s. 1.

aktionærers eller selskabsdeltageres hæderlighed og egnethed, afslår myndighederne at give tilladelse.

3. Såfremt der er tale om snævre forbindelser mellem et kreditinstitut og andre fysiske eller juridiske personer, meddeler de kompetente myndigheder kun deres tilladelse, hvis deres tilsynsopgaver ikke hæmmes af disse forbindelser.

De kompetente myndigheder afslår ligeledes at meddele tilladelsen, hvis de love eller administrative bestemmelser i et tredjeland, der gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, som kreditinstituttet har snævre forbindelser med, eller de problemer, som er forbundet med anvendelse af disse ⌦ love eller administrative bestemmelser ⌫ ~~bestemmelser~~, hæmmer deres tilsynsopgaver.

De kompetente myndigheder kræver, at kreditinstitutterne meddeler dem de oplysninger, de har behov for, for at de i dette stykke omhandlede betingelser til stadighed er opfyldt.

↓ 2000/12/EF, artikel 8-9 (tilpasset)

~~*Artikel 8*~~

~~**Driftsplan og organisation**~~

~~Medlemsstaterne træffer bestemmelse om, at der til en ansøgning om tilladelse skal knyttes en driftsplan med særlig angivelse af arten af de påtænkte forretninger og af instituttets organisation.~~

~~*Artikel 9*~~

~~**Økonomiske behov**~~

~~Medlemsstaterne kan ikke fastsætte, at anmodningen om tilladelse skal behandles ud fra markedets økonomiske behov.~~

↓ 2000/12/EF, artikel 10 (tilpasset)

Artikel 13

~~**Nægtelse af tilladelse**~~

Når tilladelse nægtes, skal dette begrundes og meddeles ansøgeren senest seks måneder efter ansøgningens modtagelse, eller, hvis denne er ufuldstændig, senest seks måneder efter at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelse. Der træffes under alle omstændigheder afgørelse senest tolv måneder efter ansøgningens modtagelse.

↓ 2000/12/EF, artikel 11 (tilpasset)

Artikel 14

~~Meddelelse til Kommissionen om tilladelse~~

Enhver tilladelse meddeles Kommissionen.

⌦ Navnet på ⌫ a~~A~~lle kreditinstitutter ⌦, der meddeles tilladelse, ⌫ optages på en fortegnelse ⌦. ⌫ ~~, som~~ Kommissionen ajourfører og offentliggør ⌦ denne fortegnelse ⌫ i ~~De Europæiske Fællesskabers~~ ⌦ Den Europæiske Unions ⌫ Tidende.

↓ 2000/12/EF, artikel 12 (tilpasset)

Artikel 15

~~Forudgående konsultation med de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater~~

1. ~~Der skal finde forudgående konsultation sted med~~ D~~d~~e kompetente myndigheder ⌦ skal, inden de meddeler tilladelse til et kreditinstitut, konsultere de kompetente myndigheder ⌫ i en anden medlemsstat ⌦ i følgende tilfælde ⌫ ~~om meddelelse af tilladelse til et kreditinstitut,~~

⌦ a) det pågældende kreditinstitut ⌫ ~~der enten~~ er datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat~~, eller~~

⌦ b) det pågældende kreditinstitut ⌫ ~~der~~ er datterselskab af et moderselskab for et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat~~, eller~~

⌦ c) det pågældende kreditinstitut ⌫~~der~~ kontrolleres af samme juridiske eller fysiske personer, som kontrollerer et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat.

↓ 2002/87/EF, artikel 29, stk. 2 (tilpasset)

2. Den kompetente myndighed ⌦ hører forud for meddelelse af tilladelse til et kreditinstitut den kompetente myndighed ⌫ i en berørt medlemsstat, som har ansvaret for tilsyn med forsikringsselskaber eller investeringsselskaber~~, høres forud for meddelelse af tilladelse til et kreditinstitut, der er~~ ⌦ når: ⌫

a) ⌦ det pågældende kreditinstitut er ⌫ datterselskab af et forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet~~, eller~~

b) ⌦ det pågældende kreditinstitut er ⌫ datterselskab af moderselskabet for et forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet~~, eller~~

c) ⌦ det pågældende kreditinstitut er ⌫ kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, ⌦ som ⌫ ~~der~~ kontrollerer et forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede relevante kompetente myndigheder hører navnlig hinanden ved vurdering af aktionærernes egnethed samt af omdømme og erfaring hos de personer, som deltager i ledelsen i en anden enhed i samme gruppe. De ⌦ udveksler ⌫ ~~meddeler hinanden~~ alle oplysninger vedrørende aktionærernes egnethed og ledelsens omdømme og erfaring, som har relevans for ~~de andre berørte kompetente myndigheder,~~ såvel ~~med henblik på~~ meddelelse af tilladelse som ~~på~~ den løbende vurdering af overholdelsen af betingelserne for udøvelse af virksomhed.

↓ 2000/12/EF, artikel 13 (tilpasset)

Artikel 16

~~Filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat~~

Værtslandet kan ikke kræve tilladelse og indskudskapital for filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i andre medlemsstater. Etablering af og tilsyn med sådanne filialer sker i henhold til bestemmelserne i artikel ⌦ 22 og 25, artikel 26, stk. 1-3, artikel 29-37 og artikel 40. ⌫ ~~17, artikel 20, stk. 1 til 6, artikel 22 og 26~~

↓ 2000/12/EF, artikel 14 (tilpasset)

Artikel 17

~~Inddragelse af tilladelsen~~

1. De kompetente myndigheder kan kun inddrage tilladelsen for et kreditinstitut, såfremt instituttet:

a) ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist af tolv måneder, giver udtrykkeligt afkald herpå eller ikke har udøvet sin virksomhed i en periode på over seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelse i sådanne tilfælde bortfalder

b) har opnået tilladelsen ved hjælp af urigtige erklæringer eller ved hjælp af ethvert andet middel i strid med gældende bestemmelser

c) ikke længere opfylder de betingelser, der stilles for at opnå tilladelse

d) ikke længere har tilstrækkelig egenkapital eller ikke længere frembyder garanti for at kunne opfylde sine forpligtelser over for sine kreditorer, og især ikke længere frembyder sikkerhed for de midler, som er blevet det betroet

e) befinder sig i enhver anden situation, som medfører, at tilladelsen inddrages i henhold til national lovgivning.

2. Inddragelse af en tilladelse ~~skal~~ begrundes ⌦ altid ⌫ og meddeles de pågældende.~~:~~ I~~i~~nddragelsen meddeles Kommissionen.

↓ 2000/12/EF, artikel 15 (tilpasset)

Artikel 18

~~Benævnelse~~

Kreditinstitutter kan for udøvelsen af deres virksomhed på Fællesskabets område benytte samme benævnelse, som de bruger i den medlemsstat, hvor de har hjemsted, uanset om der i værtsmedlemsstaten findes bestemmelser om brugen af ordene "bank", "sparekasse" eller andre lignende benævnelser. Såfremt der er risiko for forveksling, kan værtsmedlemsstaten med henblik på tydeliggørelse kræve, at der til benævnelsen føjes en forklarende bemærkning.

↓ 2000/12/EF, artikel 16, stk. 1 (tilpasset)

Artikel 19

~~Kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut~~

1. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at komme i besiddelse af en kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut, forinden skal underrette de kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte kapitalandel.

   Enhver fysisk eller juridisk person skal ligeledes underrette de kompetente myndigheder, hvis de påtænker at forøge deres kvalificerede deltagelse så meget, at deres andel af stemmerettigheder eller kapitalandele når op på eller overstiger en tærskel på 20%, 33% eller 50%, eller at kreditinstituttet bliver deres datterselskab.

   De kompetente myndigheder afslår inden for en frist på højst tre måneder fra datoen for den i første ⌦ og andet ⌫ afsnit nævnte underretning at give tilladelse til nævnte påtænkte forøgelse, hvis de under hensyn til nødvendigheden af at sikre en sund og forsigtig forvaltning af kreditinstituttet ikke er overbevist om den ~~i første afsnit nævnte~~ ⌦ pågældende ⌫ persons hæderlighed og egnethed, jf. dog stk. 2. Hvis de kompetente myndigheder ikke giver afslag, kan de fastsætte en frist for gennemførelsen af den ~~i første afsnit~~ omhandlede kapitalforøgelse.

↓ 2002/87/EF, artikel 29, stk. 3 (tilpasset)

2. Hvis den person, der foreslår at erhverve ~~erhverver~~ sig deltagelse som omhandlet i stk. 1, er et kreditinstitut, forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt

tilladelse i en anden medlemsstat, eller moderselskab for et kreditinstitut, forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, og hvis resultatet af denne erhvervelse er, at ⌦ det kreditinstitut ⌫ ~~den virksomhed~~, hvori der erhverves kapitalandele, bliver et datterselskab eller bliver underlagt erhververens kontrol, skal vurderingen af erhvervelsen gøres til genstand for forudgående konsultation som omhandlet i artikel ⌦ 15 ⌫ ~~12~~.

⇓ 2000/12/EF, artikel 16, stk. 3

Artikel 20

~~3.~~ Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at opgive sin besiddelse af en kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut, forinden skal underrette de kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte kapitalandel. De pågældende personer skal ligeledes meddele de kompetente myndigheder, at de har til hensigt at formindske deres kvalificerede deltagelse så meget, at deres andel af stemmerettigheder eller kapitalandele når ned under en tærskel på 20%, 33% eller 50%, eller at kreditinstituttet ophører med at være deres datterselskab.

⇓ 2000/12/EF, artikel 16, stk. 4-6 (tilpasset)

Artikel 21

1~~4~~. Kreditinstitutterne meddeler, så snart de har fået kendskab hertil, de kompetente myndigheder de erhvervelser eller afhændelser af kapitalandele, som bevirker, at deltagelsen overskrider eller falder under en af de tærskler, som er omhandlet i ⌦ artikel 19, stk. 1, og artikel 20 ⌫ ~~stk. 1 og 3~~.

Endvidere meddeler de mindst en gang om året ⌦ de kompetente myndigheder ⌫ navnene på de aktionærer eller selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret deltagelse, samt størrelsen af denne, således som de bl.a. fremgår af de registrerede data på den årlige generalforsamling af aktionærer og selskabsdeltagere eller af de oplysninger, som modtages i henhold til de bestemmelser, der gælder for børsnoterede selskaber.

2~~5~~. Medlemsstaterne sørger for, at de kompetente myndigheder i tilfælde af, at de i ⌦ artikel 19, ⌫ stk. 1, omhandlede personer gør deres indflydelse gældende på en måde, der vil kunne skade en forsigtig og sund ledelse af instituttet, træffer de fornødne foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør. Sådanne foranstaltninger kan ~~bl.a.~~ bestå i påbud, sanktioner over for ledelsen eller ophævelse af den stemmeret, der er knyttet til de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres aktier eller andele.

Lignende foranstaltninger anvendes over for fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder forpligtelserne til forudgående underretning som fastsat i ⌦ artikel 19, ⌫ stk. 1. Hvis en kapitalandel erhverves mod de kompetente

myndigheders vilje, skal medlemsstaterne, uafhængigt af andre sanktioner, suspendere de tilsvarende stemmerettigheder, erklære de afgivne stemmer ugyldige eller annullere dem.

3~~6~~. Ved ⌦ fastsættelsen ⌫ ~~anvendelsen~~ af begrebet kvalificeret deltagelse og de andre deltagelsessatser, der er omhandlet i nærværende artikel, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel ~~7~~ ⌦ 92 ⌫ i direktiv ~~88/627/ØF~~ ⌦ 2001/34/EF ⌫, i betragtning.

↓ 2000/12/EF, artikel 17 (tilpasset) ⇨ ny

Artikel 22

~~Administration og interne kontrolprocedurer~~

1. Hjemlandets kompetente myndigheder kræver, at der i alle kreditinstitutter findes ~~en god administrativ og regnskabsmæssig praksis og fyldestgørende interne kontrolprocedurer~~ ⇨ effektive former for virksomhedsstyring, hvilket indebærer en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling og effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, kreditinstitutterne er eller kan blive udsat for, samt hensigtsmæssige interne kontrolmekanismer, herunder en god administrativ og regnskabsmæssig praksis og fyldestgørende interne kontrolprocedurer. ⇦

2. De i stk. 1 omhandlede former, procedurer og mekanismer skal omfatte hele virksomheden og være proportionale med arten, omfanget og kompleksitetsgraden af kreditinstituttets aktiviteter. Der tages hensyn til de tekniske kriterier, der er fastsat i bilag V.

↓ 2000/12/EF

AFSNIT III

BESTEMMELSER VEDRØRENDE DEN FRIE ETABLERINGRET OG DEN FRIE UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER

↓ 2000/12/EF (tilpasset)

⌦ AFDELING 1 - KREDITINSTITUTTER ⌫

↓ 2000/12/EF, artikel 18 (tilpasset)

Artikel 23

~~Kreditinstitutter~~

Medlemsstaterne skal sikre, at de aktiviteter, der er opført på listen i bilag I, kan udøves på deres område efter bestemmelserne i artikel ⌦ 25, artikel 26, stk. 1-3, artikel 28, stk. 1-2 og artikel 29-37 ⌫ ~~20, stk. 1 til 6, artikel 21, stk. 1 og 2, samt artikel 22~~, enten ved oprettelse af en filial eller ved fri udveksling af tjenesteydelser, af ethvert kreditinstitut, der er meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn af en anden medlemsstats kompetente myndigheder, under forudsætning af at disse aktiviteter er omfattet af tilladelsen.

↓ 2000/12/EF (tilpasset)

⌦ AFDELING 2 - FINANSIERINGSINSTITUTTER ⌫

↓ 2000/12/EF, artikel 19, stk. 1 og 3 (tilpasset)

Artikel 24

~~Finansieringsinstitutter~~

1. Medlemsstaterne skal ~~også~~ sikre, at de aktiviteter, der er opført på listen i bilag I, kan udøves på deres område efter bestemmelserne i artikel ⌦ 25, artikel 26, stk. 1-3, artikel 28, stk. 1-2 og artikel 29-37 ⌫ ~~20, stk. 1 til 6, artikel 21, stk. 1 og 2, samt artikel 22~~, enten ved oprettelse af en filial eller ved fri udveksling af tjenesteydelser, af ethvert finansieringsinstitut i en anden medlemsstat, der er datterselskab af et kreditinstitut eller fællesejet datterselskab af flere kreditinstitutter, hvis vedtægter

giver mulighed for udøvelse af sådanne aktiviteter, og som opfylder samtlige nedenstående betingelser:

a) moderselskabet eller moderselskaberne er meddelt tilladelse som kreditinstitutter i den medlemsstat, hvis lovgivning ⌦ finansieringsinstituttet ⌫ ~~datterselskabet~~ er underlagt

b) de pågældende aktiviteter udøves faktisk i samme medlemsstat

c) moderselskabet eller moderselskaberne besidder mindst 90% af de stemmerettigheder, der er knyttet til besiddelsen af aktier eller kapitalandele i ⌦ finansieringsinstituttet ⌫ ~~datterselskabet~~

d) moderselskabet eller moderselskaberne må over for de kompetente myndigheder godtgøre, at ⌦ finansieringsinstituttet ⌫ ~~datterselskabet~~ forvaltes på forsvarlig vis, og må have afgivet erklæring om, at de med samtykke fra hjemlandets kompetente myndigheder har stillet selvskyldnergaranti for de engagementer, som ⌦ finansieringsinstituttet ⌫ ~~datterselskabet~~ indgår

e) ⌦ finansieringsinstituttet ⌫ ~~datterselskabet~~ indgår, navnlig for de pågældende aktiviteter, i det konsoliderede tilsyn med moderselskabet eller hvert af dets moderselskaber i overensstemmelse med ~~artikel 52 til 56~~ ⌦ afsnit V, kapitel 4, afdeling 1 ⌫ , navnlig hvad angår beregningen af solvensnøgletallet, tilsynet med store engagementer og begrænsningerne for kapitalinteresser i artikel ⌦ 120 ⌫ ~~51~~.

Hjemlandets kompetente myndigheder kontrollerer, at disse betingelser er opfyldt, og udsteder til ⌦ finansieringsinstituttet ⌫ ~~datterselskabet~~ en bekræftende erklæring herom, der vedlægges den i artikel ⌦ 25 og 28 ⌫ ~~20, stk. 1 til 6, og artikel 21, stk. 1 og 2~~, omhandlede meddelelse.

Hjemlandets kompetente myndigheder skal sikre, at der føres tilsyn med ⌦ finansieringsinstituttet ⌫ ~~datterselskabet~~ efter dette direktivs artikel ⌦ 10, stk. 1, artikel 19-22, artikel 40, artikel 42-52 og artikel 54 ⌫ ~~5, stk. 3, og artikel 16, 17, 26, 28, 29, 30 samt 32~~.

🡻 2000/12/EF, artikel. 19, stk. 6 (tilpasset)

2. Hvis et finansieringsinstitut, som er omfattet af bestemmelserne i ⌦ stk. 1, første afsnit ⌫ ~~nærværende artikel~~, ikke længere opfylder en af betingelserne, underretter hjemlandet værtslandets kompetente myndighed herom, og de aktiviteter, som finansieringsinstituttet udøver i værtslandet, underlægges derefter den lovgivning, der gælder i værtslandet.

🡻 2000/12/EF, artikel 19, stk. 4 (tilpasset)

3. De bestemmelser, der henvises til i ⌦ stk. 1 og 2 ⌫ ~~denne artikel~~, finder tilsvarende anvendelse på ⌦ et finansieringsinstituts ⌫ datterselskaber ⌦ som

omhandlet i stk. 1, første afsnit ⌫ . ~~Særligt læses "kreditinstitut" som "finansieringsinstitut, som omhandlet i artikel 19", og "tilladelse" læses som "vedtægter".~~

↓ 2000/12/EF, artikel 19, stk. 5-6 (tilpasset)

~~Artikel 20, stk. 3, andet led, læses således:~~

~~"Hjemlandets kompetente myndigheder sender ligeledes oplysning om størrelsen af egenkapitalen for det finansieringsinstitut, som er datterselskab, og af det konsoliderede solvensnøgletal for det kreditinstitut, som er dets moderselskab."~~

~~Hvis et finansieringsinstitut, som er omfattet af bestemmelserne i nærværende artikel, ikke længere opfylder en af betingelserne, underretter hjemlandet værtslandets kompetente myndighed herom, og de aktiviteter, som finansieringsinstituttet udøver i værtslandet, underlægges derefter den lovgivning, der gælder i værtslandet.~~

↓ 2000/12/EF (tilpasset)

⌦ AFDELING 3 – UDØVELSE AF DEN FRIE ETABLERINGSRET ⌫

↓ 2000/12/EF, artikel 20, stk. 1, 2 og 3, første og andet afsnit (tilpasset)

Artikel 25

~~Udøvelse af retten til at etablere sig~~

1. Et kreditinstitut, der ønsker at etablere en filial på en anden medlemsstats område, meddeler dette til den kompetente myndighed i hjemlandet.

2. Medlemsstaterne kræver, at det kreditinstitut, som ønsker at etablere en filial i en anden medlemsstat, indgiver følgende oplysninger sammen med den i stk. 1 nævnte meddelelse:

   a) i hvilken medlemsstat instituttet har til hensigt at etablere en filial

   b) et program for filialens virksomhed, hvori bl.a. angives, hvilken art aktiviteter der påtænkes, og hvorledes filialen skal organiseres

   c) en adresse i værtslandet, hvorfra dokumenter kan fås

   d) navnene på de ~~ansvarlige~~ medlemmer ⌦ , der skal være ansvarlige for ⌫ ~~af~~ filialens ledelse.

3. Medmindre den kompetente myndighed i hjemlandet har grund til at betvivle, at det pågældende kreditinstituts administrative strukturer og finansielle situationer er

sunde under hensyn til den påtænkte etablering, videresender den de i stk. 2 nævnte oplysninger senest tre måneder efter modtagelsen af alle disse oplysninger til den kompetente myndighed i værtslandet og underretter det berørte kreditinstitut herom.

Hjemlandets kompetente myndighed sender ligeledes oplysning om størrelsen af kreditinstituttets egenkapital og solvensnøgletal.

↓ 2000/12/EF, artikel 19, femte afsnit (tilpasset)

⌦ Uanset andet afsnit sender ⌫ hHjemlandets kompetente myndigheder ~~sender ligeledes~~ ⌦ i det i artikel 24 omhandlede tilfælde ⌫ oplysning om størrelsen af egenkapitalen for ~~det~~ finansieringsinstituttet ~~, som er datterselskab,~~ og af det konsoliderede solvensnøgletal for det kreditinstitut, som er dets moderselskab.

↓ 2000/12/EF, artikel 20, stk. 3, tredje afsnit (tilpasset)

4. Nægter den kompetente myndighed i hjemlandet at videresende de i stk. 2 nævnte oplysninger til den kompetente myndighed i værtslandet, skal den begrunde dette afslag over for det berørte ⌦ kreditinstitut ⌫ ~~institut~~ inden tre måneder efter modtagelsen af samtlige omhandlede oplysninger.

Et sådant afslag eller manglende svar kan gøres til genstand for retsprøvelse i hjemlandet.

↓ 2000/12/EF, artikel 20, stk. 4-7 (tilpasset)

Artikel 26

14. Før en filial af et kreditinstitut påbegynder sin virksomhed, har de kompetente myndigheder i værtslandet en frist på to måneder fra modtagelsen af ⌦ de i artikel 25 omhandlede ⌫ oplysninger ~~efter stk. 3~~ til at forberede det i ~~artikel 22~~ ⌦ afdeling 5 ⌫ foreskrevne tilsyn med instituttet og til i givet fald at meddele de vilkår, som under hensyn til samfundsmæssige interesser gælder for udøvelse af denne virksomhed i værtslandet.

25. Så snart meddelelsen fra de kompetente myndigheder i værtslandet foreligger, eller så snart den i stk. ⌦ 1 ⌫ ~~4~~ nævnte frist udløber, hvis der ikke modtages nogen udtalelse herfra, kan filialen etableres og påbegynde sin virksomhed.

36. I tilfælde af ændring af et forhold, der er givet meddelelse om efter ⌦ artikel 25, litra b), c) eller d) ⌫ ~~stk. 2, litra b), c) og d)~~, skal kreditinstituttet skriftlig meddele den pågældende ændring til de kompetente myndigheder i hjemlandet og i værtslandet mindst en måned, før den foretages, således at de kompetente myndigheder i hjemlandet kan nå at udtale sig om denne ændring i henhold til ⌦ artikel 25 ⌫ ~~stk. 3~~, og de kompetente myndigheder i værtslandet i henhold til stk. ⌦ 1 i nærværende artikel ⌫ ~~4~~.

4~~7~~. Filialer, der inden den 1. januar 1993 har påbegyndt deres virksomhed efter de i værtslandet gældende bestemmelser, betragtes som filialer, der har været underlagt proceduren i ⌦ artikel 25, og stk. 1 og 2, ⌫ ~~stk. 1 til 5~~ i nærværende artikel. Fra samme dato vil de være underlagt bestemmelserne i stk. ⌦ 3 ⌫ ~~6~~ i nærværende artikel samt artikel ⌦ 23, afdeling 2 og 5, og artikel 43 ⌫ ~~18, 19, 22 og 29~~.

↓ 2000/12/EF, artikel 1, stk. 3, sidste punktum

Artikel 27

F~~f~~lere afdelinger, som i en og samme medlemsstat oprettes af et kreditinstitut med hjemsted i en anden medlemsstat, anses som én filial~~:~~.

↓ 2000/12/EF (tilpasset)

⌦ AFDELING 4 - UDØVELSE AF DEN FRIE UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER ⌫

↓ 2000/12/EF, artikel 21 (tilpasset)

Artikel 28

~~Udøvelse af fri udveksling af tjenesteydelser~~

1. Et kreditinstitut, der for første gang ønsker at udøve virksomhed på en anden medlemsstats område inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser, meddeler hjemlandets kompetente myndigheder, hvilke af aktiviteterne på listen i bilag I det har til hensigt at udøve.

2. Hjemlandets kompetente myndigheder fremsender senest en måned efter modtagelsen den i stk. 1 ⌦ fastsatte ⌫ ~~omhandlede~~ meddelelse til de kompetente myndigheder i værtslandet.

3. Nærværende artikel berører ikke de rettigheder, som et kreditinstitut inden den 1. januar 1993 har erhvervet i forbindelse med udveksling af tjenesteydelser

↓ 2000/12/EF (tilpasset)

⌦ AFDELING 5 - VÆRTSLANDETS KOMPETENTE MYNDIGHEDERS BEFØJELSER ⌫

↓ 2000/12/EF, artikel 22, stk. 1 (tilpasset)

Artikel 29

~~Værtslandets kompetente myndigheders beføjelser~~

~~1.~~ Værtslandet kan — til statistisk brug — kræve, at alle kreditinstitutter, der har en filial på dets område, regelmæssigt indsender en rapport til denne stats kompetente myndigheder om den virksomhed, de udøver på dets område.

Til varetagelse af de opgaver, der påhviler værtslandet efter artikel ⌦ 41 ⌫ ~~27~~, kan det kræve de samme oplysninger af filialer af kreditinstitutter, der har hjemsted i andre medlemsstater, som det kræver af indenlandske kreditinstitutter.

↓ 2000/12/EF, artikel 22, stk. 2-4 (tilpasset)

Artikel 30

1~~2~~. Når de kompetente myndigheder i værtslandet konstaterer, at et kreditinstitut, der har en filial eller præsterer tjenesteydelser på dets område, ikke overholder de lovbestemmelser, som værtslandet har vedtaget i medfør af dette direktivs bestemmelser, og som giver værtslandets myndigheder kompetence, skal de anmode det pågældende ⌦ kreditinstitut ⌫ ~~institut~~ om at bringe det ulovlige forhold til ophør.

2~~3~~. Tager det pågældende ⌦ kreditinstitut ⌫ ~~institut~~ ikke de nødvendige skridt, skal værtslandets kompetente myndigheder underrette hjemlandets kompetente myndigheder herom.

Disse skal da så hurtigt som muligt træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at ⌦ kreditinstituttet ⌫ ~~instituttet~~ bringer det ulovlige forhold til ophør. Karakteren af disse foranstaltninger meddeles værtslandets kompetente myndigheder.

3~~4~~. Hvis det pågældende kreditinstitut til trods for de foranstaltninger, der er truffet af hjemlandet — eller hvis disse foranstaltninger viser sig at være uhensigtsmæssige, eller hjemlandet ikke har truffet nogen foranstaltninger — fortsat overtræder de i værtslandet gældende lovbestemmelser som nævnt i stk. ⌦ 1 ⌫ ~~2~~, kan værtslandet efter at have givet de kompetente myndigheder i hjemlandet underretning herom træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge eller straffe nye ulovligheder, og om nødvendigt forbyde, at kreditinstituttet indleder nye aktiviteter

på dets område. Medlemsstaterne sikrer, at de for disse foranstaltninger nødvendige dokumenter kan forkyndes for kreditinstitutterne på deres område.

↓ 2000/12/EF, artikel 22, stk. 5 (tilpasset)

Artikel 31

~~5.~~ Bestemmelserne i ⊠ artikel 29-30 ⊠ ~~stk. 1 til 4~~ berører ikke værtslandets ret til at træffe passende forholdsregler for at forebygge eller straffe uregelmæssigheder på sit område, som strider imod de lovbestemmelser, de har vedtaget af hensyn til samfundsmæssige interesser. Dette indebærer, at kreditinstituttet kan forhindres i at indlede nye aktiviteter på dets område.

↓ 2000/12/EF, artikel 22, stk. 6 (tilpasset)

Artikel 32

~~6.~~ Enhver foranstaltning, der træffes efter ⊠ artikel 30, stk. 2 og 3, eller artikel 31 ⊠ ~~stk. 4 og 5~~, og hvorved der pålægges sanktioner og begrænsninger i udførelsen af tjenesteydelser, skal være behørigt begrundet og meddeles det pågældende ⊠ kreditinstitut ⊠ ~~institut~~. Enhver sådan foranstaltning skal kunne prøves ved domstolene i den medlemsstat, hvis myndigheder har truffet den.

↓ 2000/12/EF, artikel 22, stk. 7 (tilpasset)

Artikel 33

~~7.~~ Inden den i ⊠ artikel 30 ⊠ ~~stk. 2, 3 og 4~~ fastsatte procedure iværksættes, kan værtslandets kompetente myndigheder i særligt hastende tilfælde iværksætte nødvendige retsbevarende foranstaltninger for at beskytte indlåneres, investorers og andre tjenesteydelsesmodtageres interesser. Kommissionen og de øvrige berørte medlemsstaters kompetente myndigheder skal hurtigst muligt underrettes om sådanne foranstaltninger.

Kommissionen kan, efter at have konsulteret de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder, bestemme, at den pågældende medlemsstat skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger.

↓ 2000/12/EF, artikel 22, stk. 8 (tilpasset)

Artikel 34

~~8.~~ Værtslandet kan træffe passende forholdsregler for at forebygge eller straffe uregelmæssigheder på sit område under udøvelse af de beføjelser, der er tillagt det i henhold

til dette direktiv. Dette indebærer, at ⌦ kreditinstituttet ⌫ ~~instituttet~~ kan forhindres i at indlede nye aktiviteter på dets område.

↓ 2000/12/EF, artikel 22, stk. 9 (tilpasset)

Artikel 35

~~9.~~ Såfremt tilladelsen tilbagekaldes, meddeles dette værtslandets myndigheder, der da tager passende skridt til at hindre, at det pågældende ⌦ kreditinstitut ⌫ ~~institut~~ indleder nye aktiviteter på værtslandets område, og til at beskytte indlånernes interesser.

↓ 2000/12/EF, artikel 22, stk. 10 (tilpasset)

Artikel 36

~~10.~~ Medlemsstaten meddeler Kommissionen antallet og arten af de tilfælde, hvor der i henhold til artikel ⌦ 25 og 26 ⌫ ~~20, stk. 1 til 6~~, er blevet givet afslag, eller hvor der er truffet foranstaltninger i henhold til ⌦ artikel 30, stk. 3 ⌫ ~~stk. 4 i nærværende artikel~~.

↓ 2000/12/EF, artikel 22, stk. 11 (tilpasset)

Artikel 37

~~11.~~ ⌦ Denne afdeling ⌫ ~~Denne artikel~~ er ikke til hinder for, at kreditinstitutter med hjemsted i en anden medlemsstat kan reklamere for deres ydelser ved anvendelse af ethvert kommunikationsmedium i værtslandet, når de ikke tilsidesætter eventuelle regler om sådanne reklamers form og indhold, der er begrundet i hensynet til samfundsmæssige interesser.

↓ 2000/12/EF

AFSNIT IV

FORBINDELSER MED TREDJELANDE

↓ 2000/12/EF (tilpasset)

⌦ AFDELING 1 - ANMELDELSE I FORBINDELSE MED TREDJELANDES SELSKABER OG BETINGELSERNE FOR ADGANG TIL MARKEDET I DISSE LANDE ⌫

↓ 2000/12/EF, artikel 23 (tilpasset)

~~Anmeldelse af tredjelandes datterselskaber og af betingelserne for adgang til markedet i disse lande~~

~~1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder underretter Kommissionen om:~~

~~a) enhver meddelelse af tilladelse til et direkte eller indirekte datterselskab, hvis moderselskab eller moderselskaber henhører under et tredjelands ret~~

~~b) et sådant selskabs erhvervelse af kapitalinteresser i et kreditinstitut i Fællesskabet, som bevirker, at dette kreditinstitut bliver dets datterselskab.~~

~~Når der er meddelt tilladelse til et direkte eller indirekte datterselskab under et eller flere moderselskaber, som hører under et tredjelands ret, skal koncernens opbygning angives i den anmeldelse, de kompetente myndigheder indgiver til Kommissionen, jf. artikel 11.~~

~~2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle generelle vanskeligheder, som deres kreditinstitutter har mødt i forbindelse med etablering eller udøvelse af bankvirksomhed i et tredjeland.~~

~~3. Kommissionen udarbejder med jævne mellemrum en rapport, hvori den ud fra de i stk. 4 og 5 omhandlede kriterier gennemgår behandlingen af EF-kreditinstitutter i tredjelande med hensyn til disses adgang til etablering og udøvelse af bankvirksomhed samt erhvervelse af kapitalinteresser i kreditinstitutter i tredjelande. Kommissionen forelægger Rådet disse rapporter, om nødvendigt ledsaget af passende forslag.~~

~~4. Hvis Kommissionen enten på grundlag af de i stk. 3 omhandlede rapporter eller på grundlag af andre oplysninger konstaterer, at et tredjeland ikke indrømmer EF-kreditinstitutter en faktisk adgang til markedet svarende til den, Fællesskabet indrømmer kreditinstitutter fra dette tredjeland, kan Kommissionen forelægge Rådet forslag til et passende forhandlingsmandat med henblik på at opnå tilsvarende konkurrencevilkår for EF-kreditinstitutter. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.~~

~~5. Hvis Kommissionen enten på grundlag af de i stk. 3 omhandlede rapporter eller på grundlag af andre oplysninger konstaterer, at EF-kreditinstitutter i et tredjeland ikke nyder national behandling, der giver dem samme konkurrenevilkår som indenlandske kreditinstitutter, og at betingelserne for faktisk adgang til markedet ikke er opfyldt, kan den indlede forhandlinger med henblik på at rette op på situationen.~~

~~6. Under de i første afsnit nævnte omstændigheder kan det også på et hvilket som helst tidspunkt samtidig med, at der indledes forhandlinger, efter proceduren i artikel 60, stk. 2, bestemmes, at medlemsstaternes kompetente myndigheder skal indskrænke eller suspendere deres afgørelser om ansøgninger, som er indgivet på tidspunktet for afgørelsen eller senere, om tilladelse til, at direkte eller indirekte moderselskaber, som hører under det pågældende tredjelands ret, kan oprette datterselskaber eller erhverve kapitalinteresser. Varigheden af disse foranstaltninger må ikke overstige tre måneder.~~

~~Inden udløbet af denne frist på tre måneder kan Rådet på baggrund af forhandlingsresultaterne med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen beslutte, om foranstaltningerne skal opretholdes~~

~~6. Hvis Kommissionen konstaterer et af de i stk. 4 og 5 nævnte forhold, skal medlemsstaterne efter anmodning fra Kommissionen underrette den om:~~

~~(a) enhver ansøgning om meddelelse af tilladelse til et direkte eller indirekte datterselskab, hvis moderselskab eller moderselskaber henhører under det pågældende tredjelands ret~~

~~(b) enhver plan, som de får forelagt i henhold til artikel 16, om et sådant selskabs erhvervelse af kapitalinteresser i et kreditinstitut i Fællesskabet, som bevirker, at dette kreditinstitut bliver dets datterselskab.~~

~~Disse oplysninger vil ikke længere blive meddelt, når der indgås en aftale med et tredjeland, jf. stk. 4 eller 5, eller når de i stk. 5, andet og tredje afsnit, nævnte foranstaltninger ikke længere gælder~~

~~7. Foranstaltninger, der træffes i medfør af denne artikel, skal være i overensstemmelse med Fællesskabets forpligtelser i henhold til internationale — såvel bilaterale som multilaterale aftaler om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut.~~

~~2000/12/EF artikel 24 (tilpasset)~~
➔1 Direktiv 2004/xx/EF, artikel 3, stk. 7

Artikel 38

~~Filialer af kreditinstitutter med hjemsted uden for Fællesskabet~~

1. Over for filialer af kreditinstitutter med hjemsted uden for Fællesskabet anvender medlemsstaterne, i forbindelse med disses adgang til at optage virksomhed og til at udøve

denne, ikke bestemmelser, der medfører en gunstigere behandling end den, som filialer af kreditinstitutter med hjemsted i Fællesskabet er undergivet.

2. De kompetente myndigheder giver Kommissionen og →1 Det Europæiske Bankudvalg ← meddelelse om de tilladelser til oprettelse af filialer, som meddeles kreditinstitutter med hjemsted uden for Fællesskabet.

3. Med forbehold af stk. 1 kan Fællesskabet ved aftaler med et eller flere tredjelande~~, indgået i henhold til traktaten,~~ indgå overenskomst om anvendelse af bestemmelser, som ~~på grundlag af gensidighedsprincippet~~ giver filialer af et kreditinstitut med hjemsted uden for Fællesskabet samme behandling på hele Fællesskabets område.

⇩ ny

AFDELING 2

SAMARBEJDE MED TREDJELANDES KOMPETENTE MYNDIGHEDER OM DET KONSOLIDEREDE TILSYN

🡻 2000/12/EF, artikel 25 (tilpasset)

Artikel 39

1. Kommissionen kan enten på anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ fremsætte forslag for Rådet om at indlede forhandlinger med et eller flere tredjelande om aftaler vedrørende de nærmere vilkår for, hvordan det konsoliderede tilsyn skal anvendes på ⌦ følgende ⌫:

   a) kreditinstitutter, hvis moderselskab har sit hjemsted i et tredjeland~~, og~~

   b) kreditinstitutter, der er beliggende i tredjelande, og hvis moderkreditinstitut eller moderfinansieringsselskab har sit hjemsted inden for Fællesskabet.

2. De i stk. 1 omhandlede aftaler har navnlig til formål at sikre:

   a) dels at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for at føre tilsyn på grundlag af den konsoliderede finansielle situation for så vidt angår et i Fællesskabet beliggende kreditinstitut eller finansieringsselskab, der har et datterselskab, som er et uden for Fællesskabet beliggende kreditinstitut eller finansieringsinstitut, eller som besidder kapitalinteresser i et sådant institut

   b) dels at de kompetente myndigheder i tredjelande kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for at føre tilsyn med moderselskaber, der har deres hjemsted inden for de pågældende landes område, og som har et datterselskab, der er et i en eller flere medlemsstater beliggende kreditinstitut eller finansieringsinstitut, eller som besidder kapitalinteresser i et sådant institut.

↓ Direktiv 2004/xx/EF, artikel 3, stk. 8

3. Uden at dette berører artikel 300, stk. 1 og 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, undersøger Kommissionen bistået af Det Europæiske Bankudvalg resultatet af de i stk. 1 omhandlede forhandlinger og den deraf opståede situation.

↓ 2000/12/EF

AFSNIT V

↓ 2000/12/EF (tilpasset)
⇨ ny

⌦ PRINCIPPER OG TEKNISKE INSTRUMENTER TIL UDFØRELSE AF FORSIGTIGHEDSTILSYN ⌦ OG OFFENTLIGGØRELSE AF OPLYSNINGER ⌫

↓ 2000/12/EF

KAPITEL 1

PRINCIPPER FOR FORSIGTIGHEDSTILSYN

⇩ ny

AFDELING 1

HJEM- OG VÆRTSLANDETS KOMPETENCE

↓ 2000/12/EF, artikel 26 (tilpasset)

Artikel 40

~~Ansvaret for hjemlandets tilsyn~~

1. Ansvaret for forsigtighedstilsyn med et kreditinstitut, herunder tilsyn med de i henhold til artikel ⌦ 23 og 24 ⌫ ~~18 og 19~~ udøvede aktiviteter, påhviler hjemlandets kompetente myndigheder; dette berører ikke de bestemmelser i nærværende direktiv, der giver værtslandets kompetente myndigheder en beføjelse.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at der føres tilsyn på et konsolideret grundlag ifølge nærværende direktiv.

↓ 2000/12/EF, artikel 27 (tilpasset)

Artikel 41

~~Værtslandets ansvar~~

Værtslandet har i samarbejde med hjemlandets kompetente myndigheder ansvaret for tilsyn med likviditeten i kreditinstitutters filialer, indtil yderligere koordinering har fundet sted.

Med forbehold af de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at styrke Det Europæiske Monetære System, bevarer værtslandet det fulde ansvar for de foranstaltninger, der iværksættes som led i dets pengepolitik.

Sådanne foranstaltninger må ikke føre til forskelsbehandling eller mere restriktiv behandling af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat.

↓ 2000/12/EF, artikel 28 (tilpasset)

Artikel 42

~~Samarbejde om tilsyn~~

Med henblik på at føre tilsyn med virksomheden i kreditinstitutter, som udøver virksomhed i en eller flere andre medlemsstater end den, hvor de har hjemsted, navnlig dersom de der har oprettet filialer, arbejder de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater snævert sammen. De meddeler hinanden alle sådanne oplysninger om ledelsen og ejerforholdet i disse kreditinstitutter, som vil kunne lette tilsynet med disse og undersøgelsen af betingelserne for meddelelse af tilladelse, samt alle oplysninger, der vil kunne lette tilsynet med disse institutter, i særdeleshed med hensyn til likviditet, solvens, sikkerhed for indlån, større engagementer, administrativ og regnskabsmæssig praksis og intern kontrol.

↓ 2000/12/EF, artikel 29 (tilpasset)

Artikel 43

~~Kontrol på stedet af filialer etableret i en anden medlemsstat~~

1. Når et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, udøver virksomhed gennem en filial etableret i en anden medlemsstat, skal de kompetente myndigheder i værtslandet sikre, at hjemlandets kompetente myndigheder efter forudgående meddelelse herom til værtslandets kompetente myndigheder selv eller gennem personer, som de bemyndiger hertil, på stedet kan kontrollere de oplysninger, der er nævnt i artikel ⌦ 42 ⌫ ~~28~~.

2. Hjemlandets kompetente myndigheder skal ligeledes have adgang til at føre tilsyn med filialer efter en af de andre procedurer, der er nævnt i artikel ⌦ 141 ⌫ ~~56, stk. 7~~.

3. ~~Denne artikel~~ ⌦ Stk. 1 og 2 ⌫ er ikke til hinder for, at værtslandets kompetente myndigheder på stedet kontrollerer filialer etableret på deres område med henblik på varetagelsen af de opgaver, som påhviler dem i henhold til dette direktiv.

🡻 2000/12/EF (tilpasset)

⌦ AFDELING 2 – UDVEKSLING AF OPLYSNINGER OG TJENSTLIG TAVSHEDSPLIGT ⌫

🡻 2000/12/EF, artikel 30, stk. 1-3 (tilpasset)

Artikel 44

~~Udveksling af oplysninger og tjenstlig tavshedspligt~~

1. Medlemsstaterne sørger for, at alle, der arbejder ⌦ for ⌫ eller har arbejdet for de kompetente myndigheder, såvel som revisorer og eksperter, der har handlet på de kompetente myndigheders vegne, undergives tjenstlig tavshedspligt.

   ~~Denne tavshedspligt indebærer, at d~~De fortrolige oplysninger, de modtager i forbindelse med deres hverv, ⌦ må ⌫ ikke ~~må~~ videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller samlet form, således at de enkelte ⌦ kreditinstitutter ⌫ ~~institutter~~ ikke kan identificeres, medmindre der er tale om tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen.

   Såfremt der er tale om et kreditinstitut, der er erklæret konkurs eller trådt i likvidation som følge af en domstolskendelse, kan fortrolige oplysninger, der ikke vedrører tredjemand, der er involveret i forsøg på at redde kreditinstituttet, dog videregives under en civil retssag.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater udveksler oplysninger i henhold til nærværende direktiv samt til de øvrige direktiver, der gælder for kreditinstitutter. Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

🡻 2000/12/EF, artikel 30, stk. 4 (tilpasset)

Artikel 45

~~4.~~ De kompetente myndigheder, der i henhold til ⌦ artikel 44 ⌫ ~~stk. 1 og 2~~ modtager fortrolige oplysninger, må kun anvende disse i forbindelse med udøvelsen af deres hverv ⌦ og ikke til følgende formål: ⌫

a) ~~enten~~ til undersøgelse af, om betingelserne for, at kreditinstitutterne kan optage virksomhed som sådanne, er opfyldt, og til at lette det individuelle og det konsoliderede tilsyn med institutternes virksomhed, særlig med hensyn til likviditet, solvens, store engagementer, administrativ og regnskabsmæssig praksis samt intern kontrol

b) ~~eller~~ til pålæggelse af sanktioner

c) ~~eller~~ hvis den kompetente myndigheds afgørelser påklages til højere administrativ myndighed

d) ~~eller~~ i forbindelse med indbringelse for domstolene efter artikel ⌦ 55 ⌫ ~~33~~ eller særbestemmelser i nærværende direktiv samt øvrige direktiver, der er vedtaget vedrørende kreditinstitutter.

↓ 2000/12/EF, artikel 30, stk. 3 (tilpasset)

Artikel 46

~~3.~~ Medlemsstaterne kan indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes kompetente myndigheder samt med de i ⌦ artikel 47 og artikel 48, stk. 1, ⌫ ~~stk. 5 og 6~~ omhandlede myndigheder eller organer fra tredjelande, forudsat at de således meddelte oplysninger er sikret ved tavshedspligt, der mindst svarer til den tavshedspligt, der er foreskrevet i denne artikel. Denne udveksling af oplysninger skal bruges ved udførelsen af de pågældende myndigheders eller organers tilsynsopgaver.

Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har afgivet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, med henblik på hvilket de nævnte myndigheder gav deres tilladelse.

↓ 2000/12/EF, artikel 30, stk. 5 (tilpasset)

Artikel 47

~~5. Stk. 1 og 4~~ ⌦ Artikel 44, stk. 1, og artikel 45 ⌫ er ikke til hinder for, at der, hvis der findes flere kompetente myndigheder i samme medlemsstat, udveksles oplysninger mellem sådanne myndigheder inden for denne medlemsstat, eller at der udveksles oplysninger medlemsstaterne imellem mellem de kompetente myndigheder ⌦ og følgende: ⌫

a) ~~og~~ de myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med andre finansieringsinstitutter og med forsikringsselskaber, samt de myndigheder, der fører tilsyn med kapitalmarkederne

b) ~~og~~ de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af kreditinstitutter og lignende procedurer

c) ~~og~~ personer, der er ansvarlige for den lovpligtede revision af kreditinstituttets og andre finansieringsinstitutters regnskaber

der har behov herfor til varetagelse af deres tilsynsopgaver.~~, og~~

⌦ De ⌫ ~~stk. 1 og 4~~ er heller ikke til hinder for, at der til de organer, der forvalter indlånsgarantiordningerne, gives oplysninger, som er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.

⌦ I begge tilfælde er ⌫ ~~D~~de oplysninger, som de pågældende myndigheder, organer og personer modtager, ~~er~~ underlagt den i ⌦ artikel 44, ⌫ stk. 1, omhandlede tavshedspligt.

🡻 2000/12/EF, artikel 30, stk. 6-7 (tilpasset)

Artikel 48

1~~6~~. Uanset bestemmelserne i ⌦ artikel 44-46 ⌫ ~~stk. 1 til 4~~ kan medlemsstaterne tillade udveksling~~er~~ af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og ⌦ følgende: ⌫

a) de myndigheder, der fører tilsyn med de organer, der er ansvarlige for likvidation og konkursbehandling af kreditinstitutter og lignende procedurer ~~eller~~

b) de myndigheder, der fører tilsyn med de personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, kreditinstitutters, investeringsselskabers og andre finansieringsinstitutters regnskaber.

⌦ I så tilfælde kræver ⌫ ~~De~~ medlemsstaterne~~, som anvender første afsnit, kræver~~ mindst følgende betingelser opfyldt:

a) oplysningerne skal bruges til udførelse af tilsynsopgaver som beskrevet i første afsnit

b) de oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt tavshedspligt i henhold til ⌦ artikel 44, ⌫ stk. 1

c) stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har videregivet nævnte oplysninger, og i givet fald udelukkende til det formål, som nævnte myndigheder har givet deres tilladelse til.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder der kan modtage oplysninger i henhold til dette stykke.

2~~7~~. Uanset bestemmelserne i ⌦ artikel 44-46 ⌫ ~~stk. 1 til 4~~ kan medlemsstaterne med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de organer, der ifølge loven er ansvarlige for at efterforske overtrædelser af selskabsretten.

⌦ I så tilfælde kræver ⌫ ~~De~~ medlemsstaterne~~, som anvender første afsnit, kræver~~ mindst følgende betingelser opfyldt:

a) oplysningerne skal bruges til udførelse af de opgaver, som er beskrevet i første afsnit

b) de oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt tavshedspligt i henhold til ⌦ artikel 44, ⌫ stk. 1

c) stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har videregivet nævnte oplysninger, og i givet fald udelukkende til det formål, som nævnte myndigheder har givet deres tilladelse til.

Hvis de i første afsnit omhandlede organer i en medlemsstat udfører deres efterforskningsopgaver med bistand fra dertil bemyndigede, ikke offentligt ansatte, personer, fordi disse er i besiddelse af særlig sagkundskab, kan den i første afsnit nævnte mulighed for udveksling af oplysninger udvides til også at gælde sådanne personer på de i andet afsnit fastsatte særlige betingelser.

Ved anvendelsen af tredje ~~led i andet~~ afsnit meddeler de i første afsnit omhandlede organer de kompetente myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke personer oplysningerne vil blive videresendt til, med nøjagtig angivelse af disse personers beføjelse.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke organer der kan modtage oplysninger i henhold til ⌦ denne artikel ⌫ ~~dette stykke~~.

~~Inden den 31. december 2000 aflægger~~ Kommissionen ⌦ aflægger ⌫ beretning om anvendelsen af ⌦ denne artikel ⌫ ~~dette stykke~~.

⬇ 2000/12/EF, artikel 30, stk. 8 (tilpasset)

Artikel 49

~~8.~~ Denne ⌦ afdeling ⌫ ~~artikel~~ er ikke til hinder for, at en kompetent myndighed sender ⌦ oplysninger til følgende med henblik på udførelsen af deres opgaver: ⌫

a) centralbankerne og andre organer med tilsvarende opgaver, i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder

b) i givet fald andre offentlige myndigheder, der overvåger betalingssystemerne.

~~oplysninger med henblik på udførelsen af deres opgaver eller til~~ ⌦ Den er heller ikke til ⌫ hinder for, at de pågældende myndigheder eller organer sender de kompetente myndigheder de oplysninger, som er nødvendige for dem i henhold til ⌦ artikel 45 ⌫ ~~stk. 4~~.

De oplysninger, som modtages i denne forbindelse, er underlagt den i ~~denne~~ artikel ⌦ 44, stk. 1, ⌫ omhandlede tavshedspligt.

↓ 2000/12/EF, artikel 30, stk. 9, første og andet afsnit (tilpasset)

Artikel 50

~~9. Endvidere kan~~ ~~m~~Medlemsstaterne ⊠ kan ⊠ uanset bestemmelserne i ⊠ artikel 44, stk. 1, og artikel 45 ⊠ ~~stk. 1 og 4~~ ved lovgivning give tilladelse til, at visse oplysninger meddeles andre afdelinger i deres centraladministration, som er ansvarlige for lovgivningen vedrørende tilsyn med kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, investeringstjenesteydelser og forsikringsselskaber samt personer, som handler efter fuldmagt fra de pågældende afdelinger.

Oplysningerne må imidlertid kun gives, såfremt det er nødvendigt af hensyn til forsigtighedstilsynet.

↓ 2000/12/EF, artikel 30, stk. 9, tredje afsnit (tilpasset)

Artikel 51

~~Imidlertid fastsætter~~ ~~m~~Medlemsstaterne ⊠ fastsætter ⊠ , at oplysninger, der modtages efter ⊠ artikel 44, stk. 2, og artikel 47 ⊠ ~~stk. 2 og 5~~, samt oplysninger tilvejebragt ved kontrol på stedet, jf. artikel ⊠ 43 ⊠ ~~29~~, stk. 1 og 2, aldrig må videregives som nævnt i ⊠ denne artikel ⊠ ~~dette stykke~~, medmindre den kompetente myndighed, der giver oplysningerne, eller den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor kontrollen på stedet er foretaget, har givet sit udtrykkelige samtykke.

↓ 2000/12/EF, artikel 30 stk. 10 (tilpasset)

Artikel 52

~~10.~~ Denne ⊠ afdelings ⊠ ~~artikels~~ bestemmelser er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder sender de i ⊠ artikel 44-46 ⊠ ~~stk. 1 til 4~~ nævnte oplysninger til en clearinginstitution eller lignende institution, der i den nationale lovgivning er anerkendt til clearing eller afvikling på et af markederne i den pågældende medlemsstat, hvis de mener, at dette er nødvendigt for at sikre, at disse institutioner fungerer korrekt i forbindelse med misligholdelse eller potentiel misligholdelse på dette marked. De oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i ⊠ artikel 44, ⊠ stk. 1, omhandlede tavshedspligt.

Medlemsstaterne sikrer dog, at oplysninger, der er modtaget i henhold til ⊠ artikel 44, ⊠ stk. 2, ikke videregives i det tilfælde, der er omhandlet i ⊠ denne artikel ⊠ ~~dette stykke~~, uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som først afgav oplysningerne.

⇩ ny

AFDELING 3

KRAV TIL DE PERSONER, SOM UDFØRER DEN LOVPLIGTIGE KONTROL AF ÅRSREGNSKABER OG KONSOLIDEREDE REGNSKABER

🡻 2000/12/EF, artikel 31 (tilpasset)

Artikel 53

~~Krav til de personer, som udfører den lovpligtige kontrol af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber~~

1. Medlemsstaterne fastsætter som minimum, at~~:~~ ~~a)~~ enhver person, der er autoriseret i henhold til Rådets ⌦ ottende ⌫ direktiv 84/253/EØF[26] , og som i et kreditinstitut udfører det hverv, der er beskrevet i artikel 51 i Rådets ⌦ fjerde ⌫ direktiv 78/660/EØF[27], artikel 37 i Rådets direktiv 83/349/EØF, artikel 31 i Rådets direktiv 85/611/EØF[28] eller ethvert andet lovpligtigt hverv, har pligt til hurtigt at foretage indberetning til de kompetente myndigheder om ethvert forhold eller enhver beslutning vedrørende dette ⌦ kreditinstitut ⌫ ~~institut~~, som vedkommende har fået kendskab til som led i udførelsen af sit hverv, og som kan:

   a) udgøre en væsentlig overtrædelse af de love eller administrative bestemmelser, der omhandler betingelserne for meddelelse af tilladelse, eller som specielt gælder for udøvelsen af kreditinstitutters aktivitet~~, eller~~

   b) skade kreditinstitutternes fortsatte drift~~, eller~~

   c) medføre nægtelse af revisionspåtegning eller fremsættelse af forbehold heri.

   ⌦ Medlemsstaterne sikrer mindst, at ⌫ ~~b)~~ samme pligt gælder for denne person, for så vidt angår forhold eller beslutninger, som vedkommende måtte få kendskab til som led i et hverv som beskrevet i ⌦ første afsnit ⌫ ~~litra a)~~, der udføres i en virksomhed, som har snævre forbindelser i kraft af kontrol med det kreditinstitut, i hvilket vedkommende udfører ⌦ dette ⌫ ~~ovennævnte~~ hverv.

2. Det forhold, at de personer, der er autoriseret i henhold til direktiv 84/253/EØF, i god tro videregiver oplysninger til de kompetente myndigheder om forhold eller beslutninger som omhandlet i stk. 1, betragtes ikke som brud på den tavshedspligt, som gælder i henhold til kontrakt eller love eller administrative bestemmelser, og påfører ikke de pågældende personer nogen form for ansvar.

---

26 EFT L 126 af 12.5.1984, s. 20.
27 EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11, senest ændret ved direktiv 1999/60/EF (EFT L 62 af 26.6.1999, s. 65).
28 EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3, senest ændret ved direktiv 95/26/EF (EFT L 168 af 18.7.1995, s. 7).

↓ 2000/12/EF (tilpasset)

⌦ AFDELING 4 – SANKTIONSMULIGHEDER OG INDBRINGELSE FOR DOMSTOLENE ⌫

↓ 2000/12/EF, artikel 32 (tilpasset)

Artikel 54

~~De kompetente myndigheders sanktionsmuligheder~~

Med forbehold af reglerne for tilbagekaldelse af tilladelser og tilfælde omfattet af straffelovgivningen skal medlemsstaterne sørge for, at deres respektive kompetente myndigheder i tilfælde af, at et kreditinstitut eller dets ansvarlige ledelse har overtrådt love eller administrative bestemmelser om tilsyn med kreditinstitutter eller om disses virksomhed, kan pålægge disse sanktioner eller påbyde foranstaltninger med det formål at bringe de konstaterede overtrædelser eller årsagerne hertil til ophør.

↓ 2000/12/EF, artikel 33 (tilpasset)

Artikel 55

~~Indbringelse for domstolene~~

Medlemsstaterne drager omsorg for, at afgørelser vedrørende et kreditinstitut, som er truffet i medfør af love og administrative bestemmelser, vedtaget i overensstemmelse med nærværende direktiv, kan indbringes for domstolene; dette gælder også, hvis der ikke senest seks måneder efter indgivelsen af en ansøgning om tilladelse, der indeholder alle de i henhold til gældende bestemmelser krævede oplysninger, er truffet nogen afgørelse.

↓ 2000/28/EF, artikel 1, nr. 2 (tilpasset)

~~Artikel~~ ~~33a~~

~~Artikel 3 i direktiv 2000/46/EF gælder for kreditinstitutter.~~

↓ 2000/12/EF

KAPITEL 2

TEKNISKE INSTRUMENTER TIL UDFØRELSE AF FORSIGTIGHEDSTILSYN

AFDELING 1

EGENKAPITAL

↓ 2000/12/EF, artikel 34, stk. 1 (tilpasset)

Artikel 56

~~**Almindelige principper**~~

~~1.~~ Når en medlemsstat med henblik på gennemførelsen af fællesskabsforskrifterne vedrørende forsigtighedstilsyn med et allerede eksisterende kreditinstitut i sine love og administrative bestemmelser indfører en bestemmelse, hvori begrebet egenkapital anvendes, eller der henvises hertil, drager den omsorg for, at dette begreb eller dette udtryk stemmer overens med den definition, der er anført i ⌦ artikel 57-61 og artikel 63-66 ⌫ ~~stk. 2, 3 og 4 og artikel 35 til 38~~.

↓ 2000/12/EF, artikel 34, stk. 2, første afsnit (tilpasset)
⇨ ny

Artikel 57

Med forbehold af de begrænsninger, der er fastsat i artikel ⌦ 66 ⌫ ~~38~~, skal et kreditinstituts ikke-konsoliderede egenkapital omfatte følgende komponenter:

~~1~~a) kapital i henhold til artikel 22 i direktiv 86/635/EØF, for så vidt den er indbetalt, samt overkurs ved emission, dog med undtagelse af kumulative præferenceaktier

~~2~~b) reserver i henhold til artikel 23 i direktiv 86/635/EØF samt driftsresultat fra det foregående regnskabsår efter udlodning af det endelige udbytte ~~Medlemsstaterne må kun tillade, at der tages hensyn til foreløbige overskud, inden der er truffet formel beslutning herom, hvis disse overskud er blevet revideret af personer, der er beskæftiget med revision, og de kompetente myndigheder finder det godtgjort, at beløbet er blevet vurderet i~~

~~overensstemmelse med principperne i direktiv 86/635/EØF, og at det ikke omfatter forudselige udgifter og hensættelse til udbytte.~~

~~3~~c) midler til dækning af generelle kreditinstitutrisici i henhold til artikel 38 i direktiv 86/635/EØF

~~4~~d) opskrivningshenlæggelser i henhold til artikel 33 i direktiv 78/660/EØF

~~5~~e) værdireguleringer i henhold til artikel 37, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF

~~6~~f) andre komponenter i henhold til artikel ⊠ 63 ⊠ ~~35~~

~~7~~g) midler, for hvilke medlemmer af et andelskreditinstitut hæfter solidarisk, og de solidariske forpligtelser for låntagerne i visse institutter med fondsstatus, som nævnt i artikel ⊠ 64 ⊠ ~~36~~, stk. 3

~~8~~h) kumulative præferenceaktier med fast løbetid og ansvarlig indskudskapital som nævnt i artikel ⊠ 64 ⊠ ~~36~~, stk. 3.

Følgende komponenter fratrækkes i overensstemmelse med artikel ⊠ 66 ⊠ ~~38~~:

~~9~~i) kreditinstituttets beholdning af egne aktier ansat til den bogførte værdi

~~10~~j) immaterielle aktiver i henhold til artikel 4 "Aktiver", nr. 9, i direktiv 86/635/EØF

k~~11~~) materielt negativt udbytte i det løbende regnskabsår

---

↓ 2002/87/EF, artikel 29, stk. 4, litra a) (tilpasset)

l~~12~~) kapitalinteresser i andre kredit- og finansieringsinstitutter, der udgør mere end 10 % af disses kapital

m~~13~~) efterstillede tilgodehavender og de i artikel ⊠ 63 ⊠ ~~35~~ og artikel ⊠ 64 ⊠ ~~36~~, stk. 3, omhandlede instrumenter, som et kreditinstitut besidder i andre kredit- og finansieringsinstitutter, i hvilke det har kapitalinteresser, der udgør mere end 10 % af kapitalen i hvert enkelt tilfælde

n~~14~~) kapitalinteresser i andre kredit- og finansieringsinstitutter på op til 10 % af disses kapital, efterstillede tilgodehavender og de i artikel ⊠ 63 ⊠ ~~35~~ og artikel ⊠ 64 ⊠ ~~36~~, stk. 3, omhandlede instrumenter, som et kreditinstitut besidder i andre kredit- og finansieringsinstitutter end de ~~i nr. 12 og 13~~ i dette afsnit omhandlede for så vidt angår den del af disse samlede kapitalinteresser, efterstillede tilgodehavender og instrumenter, der overstiger 10 % af kreditinstituttets egenkapital beregnet før fradrag af komponenter i ⊠ litra l)-p) ⊠ ~~nr. 12-16~~ i dette afsnit

o~~15~~) kapitalinteresser som omhandlet i artikel ⊠ 4, stk. 10 ⊠ ~~1, stk. 9~~, som et kreditinstitut har i:

i) forsikringsselskaber som omhandlet i artikel 6 i ⌦ Rådets første ⌫ direktiv 73/239/EØF ⌦ [29] ⌫ , artikel 6 i ⌦ Rådets første ⌫ direktiv 79/267/EØF ⌦ [30] ⌫ eller artikel 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF[31]

ii) genforsikringsselskaber som omhandlet i artikel 1, litra c), i direktiv 98/78/EF

iii) forsikringsholdingselskaber som omhandlet i artikel 1, litra i), i direktiv 98/78/EF

p~~16~~) hver af følgende komponenter, som kreditinstituttet besidder i de enheder som defineret i ⌦ litra o) ⌫ ~~nr. 15~~, hvori det har en kapitalinteresse:

i) instrumenter som nævnt i artikel 16, stk. 3, i direktiv 73/239/EØF

ii) instrumenter som nævnt i artikel 18, stk. 3, i direktiv 79/267/EØF

⇩ ny

q) for kreditinstitutter, der beregner den risikovægtede værdi af engagementerne i medfør af afdeling 3, underafdeling 2: negative beløb som følge af beregningen i afsnit 34 i del 1 i bilag VII og værdien af forventede tab beregnet i overensstemmelse med afsnit 30 og 31 i del 1 i bilag VII

r) værdien af engagementer vedrørende securitisationspositioner, der i medfør af del 4 i bilag IX får en risikovægtning på 1250 % beregnet på den heri specificerede måde.

🡻 2000/12/EF, artikel 34, stk. 2, nr. 2, sidste punktum (tilpasset)
⇨ ny

⌦ Med henblik på litra b) må ⌫ m~~M~~edlemsstaterne ~~må~~ kun tillade, at der tages hensyn til foreløbige overskud, inden der er truffet formel beslutning herom, hvis disse overskud er blevet revideret af personer, der er beskæftiget med revision, og de kompetente myndigheder finder det godtgjort, at beløbet er blevet vurderet i overensstemmelse med principperne i direktiv 86/635/EØF, og at det ikke omfatter forudselige udgifter og hensættelse til udbytte.

⇨ Når et kreditinstitut foretager en securitisation, medregnes nettofortjenesten som følge af kapitaliseringen af fremtidige indtægter fra securitiserede aktiver og som følge af kreditforbedring i forhold til securitisationspositionerne, ikke i komponenten i litra b).

---

[29] ⌦ EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3. ⌫
[30] ⌦ EFT L 63 af 13.3.1979, s. 1. ⌫
[31] EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1.

↓ 2002/87/EF, artikel 29, stk. 4 litra b (tilpasset)

Artikel 58

Besiddes der midlertidigt aktier i et andet kreditinstitut, finansieringsinstitut, forsikringsselskab, genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskab som led i en finansiel bistandstransaktion med henblik på at rekonstruere og redde denne enhed, kan den kompetente myndighed fravige bestemmelserne om fradrag i ⊠ litra l) - p) ⊠ ~~nr. 12-16~~.

Artikel 59

Som et alternativ til fradrag af komponenterne i ⊠ litra o) - p) ⊠ ~~nr. 15 og 16~~ kan medlemsstaterne tillade deres kreditinstitutter mutatis mutandis at anvende metode 1, 2 eller 3 i bilag I til direktiv 2002/87/EF. Metode 1 ("regnskabskonsolidering") ⊠ kan kun ⊠ anvendes ~~kun~~, hvis den kompetente myndighed er overbevist om niveauet for integreret ledelse og intern kontrol for så vidt angår de enheder, der vil være omfattet af konsolideringen. Den valgte metode skal anvendes konsekvent over tid.

Artikel 60

Medlemsstaterne kan fastsætte, at kreditinstitutter, der er underlagt tilsyn på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med kapitel ⊠4, afdeling 1, ⊠ ~~3~~ eller supplerende tilsyn i overensstemmelse med direktiv 2002/87/EF, ved beregning af egenkapitalen på et individuelt grundlag kan undlade at fradrage de komponenter i ⊠ litra l) - p) ⊠ ~~nr. 12-16~~, som de besidder i andre kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber, der er omfattet af det konsoliderede eller supplerende tilsyn.

Denne bestemmelse finder anvendelse på tilsynsbestemmelser, der er harmoniseret af fællesskabsretsakter.

↓ 2000/12/EF, artikel 34, stk. 3 (tilpasset)

Artikel 61

~~3.~~ Egenkapitalbegrebet som defineret i ⊠ artikel 57, litra a) - h) ⊠ ~~stk. 2, nr. 1 til 8~~, omfatter et maksimum af komponenter og beløb. Anvendelsen af disse komponenter eller fastsættelsen af lavere lofter samt fradrag af andre komponenter end de i ⊠ artikel 57, litra i) - r) ⊠ ~~stk. 2~~, ~~nr. 9 til 13~~, omhandlede, overlades til medlemsstaternes skøn. ~~Disse skal dog bestræbe sig på at tilvejebringe større konvergens med det formål at nå frem til en fælles definition på egenkapital.~~

~~Med henblik herpå skal Kommissionen senest den 1. januar 1996 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelse af nærværende artikel, samt artikel 35 til 39, i givet fald ledsaget af forslag til ændringer, som den skønner nødvendige. Senest den 1. januar~~

~~1998 foretager Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med fremgangsmåden i traktatens artikel 251 og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg en gennemgang af definitionen af begrebet "egenkapital" med henblik på en ensartet anvendelse af den fælles definition.~~

↓ 2000/12/EF, artikel 34, stk. 4 (tilpasset)

~~4.~~ De i ⊠ artikel 57, litra a) - e) ⊠ ~~stk. 2, nr. 1 til 5~~, nævnte komponenter skal af kreditinstituttet kunne anvendes straks og uden begrænsning til dækning af risici eller tab på det tidspunkt, hvor sådanne indtræder. Beløbet skal være fratrukket enhver form for skat, der kan forudses på det tidspunkt, hvor beløbet beregnes, eller det skal være behørigt tilpasset i det omfang, denne skat reducerer det beløb, hvormed disse komponenter kan anvendes til dækning af risici eller tab.

⇩ ny

Artikel 62

Medlemsstaterne rapporterer til Kommissionen om, hvor langt de er nået med at skabe konvergens med henblik på at fastlægge en fælles definition af egenkapital. På grundlag af disse rapporter forelægger Kommissionen om nødvendigt senest den 1. januar 2009 et forslag for Europa-Parlamentet og Rådet om ændring af denne artikel og artikel 35-39.

↓ 2000/12/EF, artikel 35 (tilpasset)

Artikel 63

~~Andre komponenter~~

1. Det i en medlemsstat anvendte egenkapitalbegreb kan omfatte andre komponenter, forudsat at det drejer sig om komponenter, der uanset disses juridiske eller regnskabsmæssige benævnelse har følgende karakteristika:

   a) de kan frit benyttes af kreditinstituttet til dækning af normale bankrisici, når tab eller værdiforringelser endnu ikke er nærmere identificeret

   b) deres tilstedeværelse skal fremgå af de interne regnskabsoplysninger

   c) deres størrelse skal være fastsat af kreditinstituttets direktion, revideret af uafhængige revisorer, meddelt de kompetente myndigheder og undergivet disses tilsyn.

2. Værdipapirer med ubestemt løbetid og andre instrumenter kan ligeledes accepteres som andre komponenter, forudsat at de opfylder følgende betingelser:

   a) de må ikke kunne tilbagebetales på ihændehaverens initiativ eller uden den kompetente myndigheds forhåndsgodkendelse

b) aftaler i forbindelse med gældsstiftelse skal give kreditinstituttet mulighed for at udskyde betaling af renter på gælden

c) långiverens krav mod kreditinstituttet skal efterstilles al anden ikke-efterstillet gæld

d) de for udstedelsen af værdipapirerne gældende dokumenter skal indeholde bestemmelse om, at gæld og ikke-betalte renter skal kunne medgå til dækning af tab, idet det tillades kreditinstituttet at fortsætte sine aktiviteter

e) kun faktisk indbetalte beløb tages i betragtning.

Hertil kommer andre kumulative præferenceaktier end de i artikel ⌦ 57 ⌫ ~~34~~, stk. 2, ⌦ litra h) ⌫ ~~nr. 8~~, nævnte.

⇩ ny

3. For kreditinstitutter, der beregner den risikovægtede værdi af engagementerne i medfør af afdeling 3, underafdeling 2, kan op til 0,6 % af det risikovægtede engagement ved positive beløb som følge af beregningen i bilag VII, del 1, afsnit 34, accepteres som andre komponenter. For disse kreditinstitutter medtages værdireguleringer og hensættelser til imødegåelse af risici, der er medtaget i den beregning, der er omhandlet i bilag VII, afdeling 3, del 1, afsnit 34, og værdireguleringer og hensættelser til imødegåelse af risici i medfør af artikel 57, litra e), kun i egenkapitalen i overensstemmelse med denne bestemmelse. Med henblik herpå omfatter risikovægtede engagementer ikke beløb, der beregnes i forbindelse med securitisationspositioner med en risikovægtning på 1250 %.

🡻2000/12/EF, artikel 36 (tilpasset)

Artikel 64

~~Øvrige bestemmelser vedrørende egenkapital~~

1. Medlemmer af et kreditinstitut, der er stiftet i form af et andelskreditinstitut, som omhandlet i artikel ⌦ 57, litra g) ⌫ ~~34, stk. 2, nr. 7~~, hæfter for den kapital, der ikke er fuldt indbetalt, samt for de supplerende beløb, som medlemmerne af samme kreditinstitut i henhold til lovgivningen skal indbetale uden sikkerhed, dersom dette kreditinstitut har lidt tab, i hvilke tilfælde disse beløb skal kunne kræves indbetalt uden forudgående varsel.

   Med sådanne komponenter sidestilles de solidariske forpligtelser for låntagerne i kreditinstitutioner med fondsstatus.

   Alle disse komponenter kan henregnes under egenkapitalen i det omfang, hvor de i henhold til national lovgivning medregnes i de pågældende institutters egenkapital.

2. En medlemsstat må ikke til offentlige kreditinstitutters egenkapital medregne de garantier, som staten eller de lokale, nationale myndigheder stiller for sådanne institutter.

3. Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder må til egenkapitalen kun medregne kumulative præferenceaktier med fast løbetid, som omhandlet i artikel ⌦ 57, litra h) ⌫ ~~34, stk. 2, nr. 8~~, samt ansvarlig indskudskapital som omhandlet i samme bestemmelse, hvis der er indgået en bindende aftale om, at den i tilfælde af et kreditinstituts konkurs eller likvidation efterstilles alle andre fordringer og først fyldestgøres, når al anden udestående gæld er betalt.

Denne ansvarlige indskudskapital skal ~~ligeledes~~ opfylde følgende ⌦ supplerende ⌫ betingelser:

a) kun faktisk indbetalte midler tages i betragtning

b) midlerne skal have en oprindelig løbetid på mindst fem år; de skal derefter kunne kræves indfriet~~; er gældens løbetid ikke fastsat, skal der gælde et opsigelsesvarsel på fem år, medmindre midlerne ikke længere henregnes til egenkapitalen, eller medmindre myndighedernes forudgående samtykke specielt kræves for tilbagebetaling før tiden. De kompetente myndigheder kan give tilladelse til anticiperet tilbagebetaling af sådanne midler, når anmodning herom indgives på emittentens initiativ, og kreditinstituttets solvens ikke derved forringes~~

c) den udstrækning, hvori de kan medregnes til egenkapitalen, indskrænkes gradvis i mindst de sidste fem år inden tilbagebetalingsdagen

d) låneaftalen må ikke indeholde nogen klausul om, at gælden under nærmere angivne omstændigheder, bortset fra en likvidation af kreditinstituttet, skal tilbagebetales inden den aftalte forfaldsdato.

🡻 2000/12/EF, artikel 36, stk. 3, litra b, eksklusive de første 16 ord (tilpasset)
⇨ ny

E~~e~~r gældens løbetid ikke fastsat, skal der ⌦ i henhold til andet afsnit, litra b), ⌫ gælde et opsigelsesvarsel på fem år, medmindre midlerne ikke længere henregnes til egenkapitalen, eller medmindre myndighedernes forudgående samtykke specielt kræves for tilbagebetaling før tiden.

⇩ ny

4. Kreditinstitutterne medtager i egenkapitalen hverken fair value-hensættelser i forbindelse med fortjeneste eller tab på cash flow-hedges af finansielle instrumenter målt i forhold til de amortiserede omkostninger eller fortjeneste eller tab på deres passiver, der vurderes til fair value, som skyldes ændringer i kreditinstitutternes egen kreditsituation.

↓2000/12/EF, artikel 37 (tilpasset)

Artikel 65

~~Beregning af egenkapitalen på et konsolideret grundlag~~

1. Når egenkapitalen skal beregnes på konsolideret grundlag, indgår de i artikel ⊠ 57 ⊠ ~~34~~, stk. 2, omhandlede komponenter med de i henhold til ⊠ kapitel 4, afdeling 1, ⊠ ~~artikel 52 til 56~~ konsoliderede beløb. Ved beregningen af egenkapitalen er der desuden mulighed for at betragte følgende komponenter som sidestillet med konsoliderede reserver, hvis de er udtryk for et kreditorforhold ("negative"):

   a) minoritetsinteresser i henhold til artikel 21 i direktiv 83/349/EØF, hvis metoden med global integration anvendes

   b) forskelsbeløb ved første konsolidering i henhold til artikel 19, 30 og 31 i direktiv 83/349/EØF

   c) kursdifferencer, som medregnes under de konsoliderede reserver i henhold til artikel 39, stk. 6, i direktiv 86/635/EØF

   d) forskelsbeløb ved bogføring af visse kapitalinteresser i overensstemmelse med den metode, der er omhandlet i artikel 33 i direktiv 83/349/EØF.

2. ~~Hvis ovennævnte komponenter er udtryk for et debitorforhold ("positive"), skal de fratrækkes ved beregningen af den konsoliderede egenkapital.~~ ⊠ Hvis de i stk. 1, litra a) - d), omhandlede komponenter er udtryk for et debitorforhold ("positive"), fratrækkes de ved beregningen af den konsoliderede egenkapital. ⊠

↓ 2000/12/EF, artikel 38, stk. 1 (tilpasset)
⇨ ny

Artikel 66

~~Fradrag og begrænsninger~~

1. For de i artikel ⊠ 57, litra d) - h) ⊠ ~~34, stk. 2, nr. 4 til nr. 8~~, omhandlede komponenter gælder følgende begrænsninger:

   a) summen af de i ⊠ litra d) - h) ⊠ ~~nr. 4 til 8~~ anførte komponenter må ikke overstige et maksimumsbeløb på 100% af de i ⊠ litra a) plus b) og c) ⊠ ~~nr. 1, 2 og 3~~ nævnte komponenter med fradrag af de i ⊠ litra i) - k) ⊠ ~~nr. 9, 10 og 11~~ nævnte komponenter ⇨ og 50 % af beløbene under litra q) ⇦

   b) summen af de i ⊠ litra g) - h) ⊠ ~~nr. 7 og 8~~ anførte komponenter må ikke overstige et maksimumsbeløb på 50% af de i ⊠ a) plus b) og c) ⊠ ~~nr. 1, 2 og~~

~~3~~ nævnte komponenter med fradrag af de i ⌦ litra i) - k) ⌫ ~~nr. 9, 10 og 11~~ nævnte komponenter ⇨ og 50 % af beløbene under litra q) ⇦

c) summen af de i ⌦ litra q) ⌫ ~~nr. 12 og 13~~ anførte komponenter skal trækkes fra den samlede sum af komponenterne.

⇩ ny

2. De i artikel 57, litra r), omhandlede komponenter skal fratrækkes de i artikel 57, litra a) - h), samlede komponenter, medmindre kreditinstituttet som anført i bilag IX, del 4, i medfør af artikel 75 medtager de tidligere komponenter i sin beregning af de risikovægtede engagementer.

🡻 2000/12/EF, artikel 38, stk. 2

~~2~~3. De kompetente myndigheder kan give kreditinstitutterne tilladelse til under særlige midlertidige omstændigheder at overskride de i stk. 1 fastsatte grænser.

🡻 2000/12/EF, artikel 39 (tilpasset)

Artikel 67

~~**Beviser til fremlæggelse for de kompetente myndigheder**~~

Det skal godtgøres, at betingelserne i ⌦ denne afdeling ⌫ ~~artikel 34, stk. 2, 3 og 4, og artikel 35 til 38~~ er opfyldt til de kompetente myndigheders tilfredshed.

⇩ ny

AFDELING 2

DÆKNING AF RISIKO

UNDERAFDELING 1 – ANVENDELSESOMFANG

Artikel 68

1. Kreditinstitutter skal opfylde de forpligtelser, der er fastsat i artikel 22 og 75 og afdeling 5.

2. Et kreditinstitut, der hverken er et datterselskab i den medlemsstat, hvor det er meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn, eller et moderselskab, og et kreditinstitut, der ikke er omfattet af konsolideringen i medfør af artikel 73, skal opfylde de forpligtelser, der er fastsat i artikel 120 og 123, på individuelt grundlag.

3. Et kreditinstitut, der hverken er et moderselskab eller et datterselskab, og et kreditinstitut, der ikke er omfattet af konsolideringen i medfør af artikel 73, skal opfylde de betingelser, der er fastsat i kapitel 5, på individuelt grundlag.

Artikel 69

1. Medlemsstaterne kan vælge ikke at anvende artikel 68, stk. 1, på et kreditinstituts datterselskab, hvis både datterselskabet og kreditinstituttet er meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn i den pågældende medlemsstat, og datterselskabet indgår i det konsoliderede tilsyn med moderselskabet, som er et kreditinstitut, og alle af følgende betingelser er opfyldt for at sikre, at egenkapitalen er hensigtsmæssigt fordelt mellem moderselskabet og datterselskaberne:

   a) der er på nuværende tidspunkt ingen, og der er ikke påtænkt nogen materielle eller retlige hindringer for moderselskabets umiddelbare overførsel af egenkapital eller tilbagebetaling af datterselskabets forpligtelser

   b) moderselskabet er pålagt en ubetinget, udtrykkelig og uigenkaldelig pligt til at overføre egenkapital til datterselskabet og dække dets forpligtelser, eller risikoen i datterselskaberne er ubetydelig

   c) moderselskabets risikoevaluerings-, målings- og kontrolprocedurer omfatter datterselskabet

   d) moderselskabet har ret til at udpege eller fjerne et flertal af medlemmerne af datterselskabets ledelsesorgan.

2. Medlemsstaterne kan udnytte den i stk. 1 omhandlede mulighed, når moderselskabet er et finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat som kreditinstituttet, forudsat at det er omfattet af samme tilsyn som det, der udøves over for kreditinstitutter og navnlig af de i artikel 71, stk. 1, fastsatte standarder.

Artikel 70

De kompetente myndigheder kan på individuelt grundlag tillade moderkreditinstitutter i en medlemsstat ved beregningen af deres krav i medfør af artikel 68, stk. 1, at medregne datterselskaber i Fællesskabet, der opfylder betingelserne i artikel 69, stk. 1, litra a), c) og d), og hvis væsentlige engagementer eller forpligtelser er over for dette moderselskab i en medlemsstat.

Artikel 71

1. Uanset artikel 68-70 skal moderkreditinstitutter i en medlemsstat i det omfang og på den måde, der er fastsat i artikel 133, opfylde de i artikel 75, 120 og 123 samt afdeling 5 fastsatte forpligtelser på grundlag af deres konsoliderede finansielle situation.

2. Uanset artikel 68-70 skal kreditinstitutter, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, i det omfang og på den måde, der er fastsat i

artikel 133, opfylde de i artikel 75, 120 og 123 samt afdeling 5 fastsatte forpligtelser på grundlag af det pågældende finansielle holdingselskabs konsoliderede finansielle situation.

Når et moderfinansieringsselskab kontrollerer mere end ét kreditinstitut i en medlemsstat, finder første afsnit kun anvendelse på det kreditinstitut, der i overensstemmelse med artikel 125 og 126 er omfattet af tilsyn på et konsolideret grundlag.

Artikel 72

1. Moderkreditinstitutter i EU skal overholde de i kapitel 5 fastsatte forpligtelser på grundlag af deres konsoliderede finansielle situation.

   For så vidt angår deres betydningsfulde datterselskaber skal de imidlertid offentliggøre de oplysninger, der er anført i bilag XII, del 1, afsnit 5, på individuelt eller delkonsolideret grundlag.

2. Kreditinstitutter, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab i EU, skal overholde de i kapitel 5 fastsatte forpligtelser på grundlag af det pågældende finansielle holdingselskabs konsoliderede finansielle situation.

   For så vidt angår deres større datterselskaber skal de imidlertid offentliggøre de oplysninger, der er anført i bilag XII, del 1, afsnit 5, på individuelt eller delkonsolideret grundlag.

3. De kompetente myndigheder, der i henhold til artikel 125-131 er ansvarlige for tilsynet på konsolideret grundlag, kan beslutte helt eller delvis at undlade at anvende bestemmelserne i stk. 1 og 2 på kreditinstitutter, der er omfattet af sammenlignelige oplysninger, som et moderselskab etableret i et tredjeland har offentliggjort på et konsolideret grundlag.

↓ 2000/12/EF, artikel 52, stk. 3 (tilpasset)

Artikel 73

~~6~~1. Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder, der i henhold til artikel ⌦ 125-131 ⌫ ~~53~~ har til opgave at føre det konsoliderede tilsyn, kan i ⌦ følgende ⌫ ~~de nedenfor anførte~~ tilfælde undlade at medtage et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk ~~bank~~servicevirksomhed, der er et datterselskab, eller i hvilket der besiddes kapitalinteresser, i konsolideringen:

   a) når den pågældende virksomhed er beliggende i et tredjeland, hvor der foreligger retlige hindringer for overførsel af de nødvendige oplysninger

   b) når den pågældende virksomhed efter de kompetente myndigheders opfattelse kun er af ringe betydning set ud fra formålene med kreditinstituttilsynet, og under alle omstændigheder når den pågældende virksomheds balancesum udgør mindre end:

i) 10 mio. EUR

ii) ~~mindre end~~ 1% af moderselskabets eller det kapitalinteressebesiddende selskabs balancesum~~, idet det laveste tal lægges til grund~~

~~Hvis flere virksomheder opfylder ovenstående kriterier, skal de dog medtages i konsolideringen, dersom de som helhed er af ikke uvæsentlig betydning set ud fra ovennævnte formål, eller~~

c) når de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, finder, at det under hensyn til formålene med kreditinstituttilsynet ville være uhensigtsmæssigt eller vildledende at foretage en konsolidering af den pågældende virksomheds finansielle situation.

↓ 2000/12/EF, artikel 52, stk. 3, andet led, sidste punktum (tilpasset)

Hvis flere virksomheder ⊠ i de under første afsnit, litra b), nævnte tilfælde ⊠ opfylder ~~ovenstående~~ ⊠ de heri fastsatte ⊠ kriterier, skal de dog medtages i konsolideringen, dersom de som helhed er af ikke uvæsentlig betydning set ud fra ovennævnte formål~~, eller~~.

⇩ ny

2. De kompetente myndigheder kræver, at kreditinstitutter, der er datterselskaber, anvender de krav, der er fastsat i artikel 75, 120 og 123 og afdeling 5 på et delkonsolideret grundlag, hvis disse kreditinstitutter eller moderselskabet, når der er tale om et finansielt holdingselskab, har et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab som defineret i artikel 2, stk. 5, i direktiv 2002/87/EF som datterselskab i et tredjeland eller har kapitalinteresser i en sådan virksomhed.

3. De kompetente myndigheder kræver, at moderselskaber og datterselskaber, der er omfattet af nærværende direktiv, opfylder de i artikel 22 fastsatte forpligtelser på et konsolideret eller delkonsolideret grundlag for at sikre, at deres styringssystemer, procedurer og mekanismer er ensartede og velintegrerede, og at alle relevante data og oplysninger med henblik på tilsyn kan fremlægges.

UNDERAFDELING 2 – BEREGNING AF KRAV

Artikel 74

1. Medmindre andet er fastsat, skal værdiansættelsen af aktiver og poster under stregen foretages i overensstemmelse med det regnskabssystem, som kreditinstituttet er omfattet af i medfør af forordning (EF) nr. 1606/2002 og direktiv 86/635/EØF.

2. Uanset kravene i artikel 68-72 sikrer de kompetente myndigheder, at der mindst hvert halve år foretages beregninger med henblik på at kontrollere, at kreditinstitutterne overholder forpligtelserne i artikel 75.

Beregningerne skal enten foretages af kreditinstitutterne selv, som skal meddele de kompetente myndigheder resultaterne af beregningen og oplyse om deldata, eller af de kompetente myndigheder, som baserer sig på data, der kommer fra kreditinstitutterne.

UNDERAFDELING 3 – MINIMUMSKRAV TIL EGENKAPITALENS STØRRELSE

Artikel 75

Uanset artikel 136 kræver medlemsstaterne, at kreditinstitutterne skal have en egenkapital, der på alle tidspunkter er over eller svarer til summen af følgende kapitalkrav:

a) for kreditrisiko og kreditrisikoreduktion i forbindelse med deres samlede aktiviteter med undtagelse af handelsbeholdningsaktiviteter og illikvide aktiver, hvis de fratrækkes egenkapitalen i overensstemmelse med [artikel 13, stk. 2, litra d), i direktiv 93/6/EØF]: 8 % af deres samlede risikovægtede engagementer beregnet i overensstemmelse med afdeling 3

(b) for så vidt angår deres handelsbeholdningsaktiviteter, for positionsrisici, afviklingsrisici og modpartsrisici og, i det omfang det er tilladt at overskride de i artikel 111-117 omhandlede grænser, store engagementer, der overskrider disse grænser: de kapitalkrav, der er fastsat i overensstemmelse med [direktiv 93/6/EØF, kapitel V, afdeling 4]

(c) for så vidt angår deres samlede aktiviteter, for valutarisici og råvareprisrisici: de kapitalkrav, der er fastsat i overensstemmelse med [artikel 18 i direktiv 93/6/EØF]

(d) for så vidt angår deres samlede aktiviteter, for operationelle risici: de kapitalkrav, der er fastsat i overensstemmelse med afdeling 4.

↓ 2000/12/EF

~~**DEL 2**~~

~~**SOLVENSNØGLETAL**~~

~~*Artikel 40*~~

~~**Almindelige principper**~~

~~1. Solvensnøgletallet giver udtryk for egenkapitalen som defineret i artikel 41 som en procent af de samlede risikovægtede aktiver og poster under stregen som defineret i artikel 42.~~

~~2. Solvensnøgletallet for kreditinstitutter, der hverken er moderselskaber som defineret i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF eller datterselskaber af sådanne foretagender beregnes på et individuelt grundlag.~~

~~3. Solvensnøgletallet for kreditinstitutter, der er moderselskaber, beregnes på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i nærværende direktiv samt i direktiv 86/635/EØF.~~

~~4. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilladelse til og tilsyn med et moderselskab, som er et kreditinstitut, kan tillige kræve underkonsoliderede og ukonsoliderede nøgletal beregnet for selskabet og for ethvert af dets datterselskaber, som de meddeler tilladelse og fører tilsyn med. Hvis der ikke foretages en sådan kontrol med, at kapitalen er passende fordelt inden for bankkoncernen, skal der træffes andre forholdsregler, som tjener samme formål.~~

~~5. Uden at dette berører kreditinstitutternes overholdelse af kravene i stk. 2, 3 og 4 og artikel 52, stk. 8 og 9, skal de kompetente myndigheder sørge for, at nøgletallene beregnes mindst to gange om året, enten af kreditinstituttet selv, som skal meddele de kompetente myndigheder resultaterne af beregningen og oplyse om deldata, eller af de kompetente myndigheder, som baserer sig på data, der kommer fra kreditinstitutterne.~~

~~6. Værdiansættelse af aktiver og poster under stregen skal foretages som angivet i direktiv 86/635/EØF.~~

~~*Artikel 41*~~

~~**Tælleren: egenkapital**~~

~~Tælleren i solvensnøgletallet udgøres af egenkapitalen som defineret i nærværende direktiv.~~

~~*Artikel 42*~~

~~**Nævneren: risikovægtede aktiver og poster under stregen**~~

~~1. De forskellige aktivposter tildeles risikograder, udtrykt som procentvis vægtning, i henhold til artikel 43 og 44 og undtagelsesvis artikel 45, 62 og 63. Den balanceførte værdi af hvert aktiv skal derpå multiplliceres med den relevante vægtning for at nå frem til en risikovægtet værdi.~~

~~2. Når det drejer sig om de i bilag II omhandlede poster under stregen, skal totrinsberegningen i artikel 43, stk. 2, benyttes.~~

~~3. Når det drejer sig om de i artikel 43, stk. 3, poster under stregen, skal de potentielle omkostninger ved at erstatte kontrakter i tilfælde af modpartens konkurs beregnes ved anvendelse af en af de to metoder, der er beskrevet i bilag III. Disse omkostninger multiplliceres med den relevante modpartsvægtning i artikel 43, stk. 1, dog således at den heri fastsatte 100 % vægtning sættes til 50 % ved angivelse af den risikovægtede værdi.~~

~~4. Summen af de risikovægtede værdier af aktiver og af de i stk. 2 og 3 nævnte poster under stregen udgør nævneren i solvensnøgletallet.~~

Artikel 43

Risikovægtning

1. Følgende vægtning anvendes på de i det følgende anførte aktiver, idet de kompetente myndigheder dog kan fastsætte højere vægtning, hvis de finder det hensigtsmæssigt.

a) Nulvægtning

1) kassebeholdning og tilsvarende poster

2) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer og centralbanker i zone A

3) aktivposter, der repræsenterer fordringer på De Europæiske Fællesskaber

4) aktivposter, der repræsenterer fordringer, som udtrykkeligt er garanteret af centralregeringer og centralbanker i zone A eller af De Europæiske Fællesskaber

5) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer og centralbanker i zone B, indgået og finansieret i låntagerens nationale valuta

6) aktivposter, der repræsenterer fordringer, som udtrykkeligt er garanteret af centralregeringer og centralbanker i zone B, indgået og finansieret i den nationale valuta, der er fælles for garantistiller og låntager

7) aktivposter, som til de kompetente myndigheders tilfredshed er sikrede ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af en centralregering eller centralbank i zone A, af De Europæiske Fællesskaber, eller ved indlån i kontanter i det långivende institut, eller ved indlånsbeviser eller lignende instrumenter udstedt af og domicileret ved dette institut.

b) 20 % vægtning

1) aktivposter, der repræsenterer fordringer på EIB

2) aktivposter, der repræsenterer fordringer på multilaterale udviklingsbanker

3) aktivposter, der repræsenterer fordringer, som er udtrykkeligt garanteret af EIB

4) aktivposter, der repræsenterer fordringer, der udtrykkeligt er garanteret af multilaterale udviklingsbanker

5) aktivposter, der repræsenterer fordringer på regionale regeringer og lokale myndigheder i zone A, jf. dog bestemmelserne i artikel 44

6) aktivposter, der repræsenterer fordringer, der udtrykkeligt er garanteret af regionale regeringer og lokale myndigheder i zone A, jf. dog bestemmelserne i artikel 44

7) aktivposter, der repræsenterer fordringer på kreditinstitutter i zone A, og som ikke udgør en del af sådanne institutters egenkapital

8) aktivposter, der repræsenterer fordringer med en løbetid på til og med ét år på kreditinstitutter i zone B, bortset fra værdipapirer udstedt af disse institutter, og som anerkendes som dele af deres egenkapital

9) aktivposter, der udtrykkeligt er garanteret af kreditinstitutter i zone A

10) aktivposter, der repræsenterer fordringer med en løbetid på til og med ét år, og som er udtrykkeligt garanteret af kreditinstitutter i zone B

11) aktivposter, som til de kompetente myndigheders tilfredshed er sikrede ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af EIB eller af multilaterale udviklingsbanker

12) likvide midler under overførsel.

e) 50 % vægtning

1) lån, som til de kompetente myndigheders tilfredshed er helt og fuldt sikrede ved pant i fast ejendom til beboelse, som er eller vil blive beboet eller udlejet af låntageren og lån, som til de kompetente myndigheders tilfredshed er helt og fuldt sikrede ved andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, og som vedrører boliger, der er eller vil blive beboet eller udlejet af låntageren

værdipapirer sikret ved pant i fast ejendom kan sidestilles med de i første afsnit eller i artikel 62, stk. 1, omhandlede lån, hvis de kompetente myndigheder under hensyntagen til gældende ret i hver enkelt medlemsstat anser dem for at være ækvivalente med hensyn til kreditrisikoen. Uden at dette foregriber arten af de værdipapirer, som kan omfattes af og opfylde betingelserne i dette nr. 1, kan "værdipapirer sikret ved pant i faste ejendom" omfatte instrumenter, således som de er defineret i afsnit B, punkt 1, litra a) og b), i bilaget til Rådets direktiv 93/22/EØF[32]. De kompetente myndigheder skal især sikre sig:

i) at disse værdipapirer er fuldstændig og direkte sikret ved en pulje af pantesikrede lån af samme karakter som dem, der er defineret i første afsnit eller i artikel 62, stk. 1, og som ikke er misligholdt på det tidspunkt, hvor værdipapirerne udstedes

ii) at de værdipapirer, som er sikret ved pant i fast ejendom, og som er holdt direkte af en investor eller en befuldmægtiget på disses vegne, har en acceptabel høj prioritetsstilling i de underliggende panteaktiver

2) periodeafgrænsningsposter: disse aktivposter er underkastet modpartens vægtning i de tilfælde, hvor kreditinstituttet er i stand til at bestemme den i overensstemmelse med direktiv 86/635/EØF; når modparten ikke kan bestemmes, anvendes en 50 % vægtning.

32 Rådets direktiv 93/22/EØF af 10.5.1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer (EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27). Direktivet er senest ændret ved direktiv 97/9/EF (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22).

d) 100 % vægtning

1) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer og centralbanker i zone B, undtagen når de er indgået og finansieret i låntagerens nationale valuta

2) aktivposter, der repræsenterer fordringer på regionale regeringer og lokale myndigheder i zone B

3) aktivposter, der repræsenterer fordringer med en løbetid på mere end ét år på kreditinstitutter i zone B

4) aktivposter, der repræsenterer fordringer på ikke-banksektorer i zone A og zone B

5) materielle aktiver i henhold til artikel 4 "Aktiver", nr. 10, i direktiv 86/635/EØF

6) beholdninger af aktier, kapitalinteresser og andre poster, som indgår i egenkapitalen i andre kreditinstitutter, når de ikke er fradraget det långivende instituts egenkapital

7) alle andre aktiver bortset fra dem, der er fradraget egenkapitalen.

2. Poster under stregen, som ikke er omfattet af stk. 3, behandles som beskrevet i det følgende. I første etape grupperes de i overensstemmelse med den opdeling i risikogrupper, der findes i bilag II. Ved poster med fuld risiko tages den fulde værdi i betragtning, ved poster med mellemliggende risiko 50 %, ved poster med mellemliggende/lav risiko 20 %, og værdien af poster med lav risiko ansættes til nul. I anden etape multiplicéres værdierne af poster under stregen efter at være vægtet som ovenfor beskrevet med den vægtning, der er tillagt de relevante modparter, i overensstemmelse med behandlingen af aktivposter efter stk. 1 og artikel 44. I tilfælde af salgs- og tilbagekøbsaftaler samt køb i henhold til terminskontrakt anvendes de omhandlede aktivers vægtninger og ikke modparternes. Den tegnede, men ikke indbetalte kapitalandel i Den Europæiske Investeringsfond kan tillægges en vægtning på 20 %.

3. De metoder, der er beskrevet i bilag III, skal anvendes på de i bilag IV anførte poster under stregen, bortset fra:

– kontrakter, der handles på anerkendte børser

– valutakurskontrakter (undtagen kontrakter vedrørende guld) med en oprindelig løbetid på 14 kalenderdage eller mindre.

Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan indtil den 31. december 2006 fastsætte, at de metoder, der er omhandlet i bilag III, ikke skal anvendes i forbindelse med "over-the-counter" (OTC) kontrakter, der er clearet af et clearingsinstitut, når dette handler som den juridiske medkontrahent, og alle deltagerne dagligt stiller fuld sikkerhed for den risiko, de frembyder for clearinginstituttet, idet sikkerhedsstillelsen yder en beskyttelse, der omfatter såvel den aktuelle risiko som den potentielle fremtidige risiko. De kompetente myndigheder må være overbevist om, at den stillede sikkerhed giver samme beskyttelse som en sikkerhedsstillelse efter stk. 1, litra a), nr. 7, og der ikke er fare for, at clearinginstituttets risici kommer til at

~~overstige markedsværdien af den stillede sikkerhed. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvorledes de har anvendt denne option.~~

~~4. Når poster under stregen er udtrykkeligt garanteret, skal de tillægges vægtning, som om de var oprettet på vegne af garantistilleren frem for af modparten. Når potentiel risiko hidrørende fra transaktioner under stregen til de kompetente myndigheders tilfredshed er helt og fuldt sikret ved en af de aktivposter, der anerkendes som passende sikkerhedsstillelse i stk. 1, litra a), nr. 7, og stk. 1, litra b), nr. 11, skal de tillægges vægtning på 0 % eller 20 % alt efter den pågældende sikkerhedsstillelse.~~

~~Medlemsstaterne kan anvende en vægtning på 50 % på poster under stregen, der repræsenterer en kaution eller en lånegaranti, der udgør en kreditsubstitut, og som til de kompetente myndigheders tilfredshed er fuldt ud sikret ved pant i fast ejendom, der opfylder de i stk. 1, litra e), nr. 1, fastsatte betingelser, forudsat at garanten har en direkte ret over denne sikkerhedsstillelse.~~

~~5. Når der for aktivposter og poster under stregen gælder en lavere vægtning, fordi der foreligger en udtrykkelig garanti eller en sikkerhedsstillelse, som kan accepteres af de kompetente myndigheder, anvendes den lavere vægtning kun på den del, der er garanteret, eller som er helt og fuldt dækket af sikkerhedsstillelsen.~~

~~Artikel 44~~

~~Vægtning anvendt ved fordringer på medlemsstaternes regionale regeringer eller lokale myndigheder~~

~~1. Medlemsstaterne kan uanset kravene i artikel 43, stk. 1, litra b), fastsætte en vægtning på 0 % for deres egne regionale regeringer og lokale myndigheder, såfremt der ikke er nogen forskel på risikoen ved fordringer på sidstnævnte og fordringer på deres centrale regeringer, fordi de regionale regeringer og lokale myndigheder har beføjelser til at inddrive midler, samt hvis der findes særlige institutionelle bestemmelser, som reducerer sidstnævntes risiko for at misligholde forpligtelser. En nulvægtning fastsat efter disse kriterier skal gælde dels for fordringer på de pågældende regionale regeringer og lokale myndigheder og poster under stregen oprettet på deres vegne, dels for fordringer på andre og poster under stregen oprettet på vegne af andre, som er garanteret af disse regionale regeringer og lokale myndigheder, eller som til de kompetente myndigheders tilfredshed er garanteret ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af disse regionale regeringer eller lokale myndigheder.~~

~~2. Medlemsstaterne skal give Kommissionen meddelelse, såfremt de finder en nulvægtning berettiget efter de i stk. 1 nævnte kriterier. Kommissionen skal videregive disse meddelelser. Andre medlemsstater kan give kreditinstitutter, der er under tilsyn af deres kompetente myndigheder, mulighed for at anvende nulvægtning, når de foretager forretninger med de pågældende regionale regeringer og lokale myndigheder, eller når de er indehavere af fordringer, der er garanteret af sidstnævnte, herunder ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer.~~

~~Artikel 45~~

~~Andre vægte~~

1. Med forbehold af artikel 44, stk. 1, kan medlemsstaterne anvende 20 % vægtning på aktivposter, som til de pågældende kompetente myndigheders tilfredshed er garanteret ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af regionale regeringer eller lokale myndigheder i zone A, ved indlån, der er domicileret ved kreditinstitutter i zone A, bortset fra det långivende institut, eller ved indlånscertifikater eller lignende instrumenter udstedt af disse kreditinstitutter.

2. Medlemsstaterne kan anvende 10 % vægtning på fordringer på kreditinstitutter, som er specialiseret i interbankmarkeder og markeder for offentlig gæld i hjemlandet, og som er underkastet nøje tilsyn af de kompetente myndigheder, når de nævnte aktivposter er helt og fuldt garanteret til hjemlandets kompetente myndigheders tilfredshed ved en kombination af aktivposter, som er nævnt i artikel 43, stk. 1, litra a) og b), og er anerkendt af myndighederne som passende sikkerhed.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de bestemmelser, som vedtages i medfør af stk. 1 og 2, samt begrundelserne for disse bestemmelser. Kommissionen tilsender medlemsstaterne disse oplysninger. Kommissionen undersøger regelmæssigt følgerne af disse bestemmelser for at sikre, at de ikke medfører konkurrencefordrejninger.

Artikel 46

Administrative organer og virksomheder uden vinding for øje

Ved anvendelsen af artikel 43, stk. 1, litra b, kan de kompetente myndigheder blandt regionale regeringer og lokale myndigheder medtage administrative organer uden vinding for øje, som er underlagt regionale regeringer eller lokale myndigheder, og foretagender uden vinding for øje, som ejes af centralregeringer, regionale regeringer, lokale myndigheder eller myndigheder, som efter de kompetente myndigheders opfattelse risikomæssigt kan sidestilles med regionale regeringer og lokale myndigheder.

De kompetente myndigheder kan til begrebet "regionale regeringer og lokale myndigheder" desuden henføre kirker og religiøse samfund, der har status som offentligretlige juridiske personer, i det omfang de i henhold til loven har hjemmel til at opkræve skatter. I dette tilfælde gælder den i artikel 44 omhandlede mulighed dog ikke.

Artikel 47

Niveauet for solvensnøgletal

1. Der stilles krav til kreditinstitutter om, at deres nøgletal som defineret i artikel 40 til stadighed skal være på mindst 8 %.

2. De kompetente myndigheder kan dog uanset stk. 1 fastsætte et højere minimumsnøgletal, hvis de finder det fornødent.

3. Hvis nøgletallet falder til under 8 %, skal de kompetente myndigheder sikre, at det pågældende kreditinstitut tager de nødvendige foranstaltninger for så hurtigt som muligt at genetablere nøgletallet på det aftalte minimum.

⇩ nyt

AFDELING 3

MINIMUMSEGENKAPITALKRAV FOR KREDITRISICI

Artikel 76

Kreditinstitutter skal enten anvende standardmetoden (”Standardised Approach”), der er omhandlet i artikel 78-83 eller, hvis det tillades af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 84, metoden med interne ratings (”Internal Ratings Based Approach”), der er omhandlet i artikel 84-89, til beregning af den risikovægtede værdi af deres engagementer med henblik på artikel 75, litra a).

Artikel 77

Ved ”engagement” forstås med henblik på denne afdeling en aktivpost eller en post under stregen.

UNDERAFDELING 1 – STANDARDMETODEN

Artikel 78

1. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 2 er værdien af et engagement i form af en aktivpost den balanceførte værdi, og værdien af et engagement i form af en post under stregen, jf. bilag II, er følgende procentdel af dens værdi: 100 %, hvis den tillægges fuld risiko, 50 %, hvis den tillægges mellemliggende risiko, 20 %, hvis den tillægges mellemliggende/lav risiko, og 0 %, hvis den tillægges lav risiko. De poster under stregen, der er omhandlet i første punktum i dette stykke, henføres under risikokategorier som anført i bilag II.

2. Værdien af et engagement i form af et derivatinstrument, jf. bilag IV, fastsættes i overensstemmelse med en af de to metoder, der er beskrevet i bilag III, idet der tages højde for virkningen af kontrakter om nyordning og andre aftaler om netting med henblik på anvendelsen af disse metoder i overensstemmelse med bilag III.

3. Er et engagement underkastet finansieret kreditrisikoafdækning, kan værdien af engagementet for denne post ændres i overensstemmelse med underafdeling 3.

4. Er der tale om et kreditinstitut, der anvender den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse (”Financial Collateral Comprehensive Method”), der er omhandlet i bilag VIII, del 3, hvor et engagement har form af værdipapirer eller råvarer, der sælges, stilles som sikkerhed eller udlånes i forbindelse med en genkøbstransaktion eller en transaktion vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer, er værdien af engagementet værdien af værdipapirerne eller råvarerne beregnet i

overensstemmelse med artikel 74, stk. 1, forhøjet med den volatilitetsjustering, der gælder for sådanne værdipapirer eller råvarer, jf. bilag VIII, del 3, punkt 35-60.

Artikel 79

1. Hvert engagement henføres til en af følgende engagementsklasser:

a) fordringer eller eventualfordringer på centralregeringer eller centralbanker

b) fordringer eller eventualfordringer på regionale regeringer eller lokale myndigheder

c) fordringer eller eventualfordringer på administrative organer og ikke-profitsøgende foretagender

d) fordringer eller eventualfordringer på multilaterale udviklingsbanker

e) fordringer eller eventualfordringer på internationale organisationer

f) fordringer eller eventualfordringer på institutioner

g) fordringer eller eventualfordringer på virksomheder

h) fordringer eller eventualfordringer på detailmarkedet

i) fordringer eller eventualfordringer, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af pant i fast ejendom

j) poster med restance

k) poster henhørende under lovmæssigt fastsatte højrisikokategorier

l) fordringer i form af dækkede obligationer

m) securitisationspositioner

n) kortfristede fordringer på institutioner og virksomheder

o) fordringer i form af institutter for kollektiv investering i værdipapirer

p) andre poster.

2. For at kunne falde ind under den detailengagementsklasse, der er omhandlet i stk. 1, litra h), skal et engagement opfylde følgende betingelser:

a) engagementet skal enten være med en eller flere personer eller et mindre eller mellemstort foretagende

b) engagementet skal være ét ud af et stort antal engagementer med ensartede karakteristika, således at risiciene i tilknytning til sådanne udlån er væsentligt reducerede

c) det samlede beløb, der skyldes kreditinstituttet eller dets moderselskab og dettes datterselskaber, herunder poster med restance, af låntageren eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder må ikke, så vidt det er kreditinstituttet bekendt, overstige 1 mio. EUR. Kreditinstituttet skal tage rimelige skridt til at erhverve denne viden.

Værdipapirer kan ikke falde ind under detailengagementsklassen.

Artikel 80

1. Ved beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer anvendes risikovægte på alle engagementer, medmindre de fratrækkes egenkapitalen, i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag VI, del 1. Anvendelsen af risikovægte baseres på den engagementsklasse, som engagementet henføres under, og på engagementets kreditkvalitet i det omfang, der er anført i bilag VI, del 1. Kreditkvaliteten kan bestemmes ved henvisning til kreditvurderinger fra eksterne kreditvurderingsinstitutter ("ECAI") i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 81-83 eller kreditvurderinger fra eksportkreditagenturer, jf. bilag VI, del 1.

2. Med henblik på anvendelsen af en risikovægt, jf. stk. 1, multipliceres værdien af engagementet med den risikovægt, der er angivet eller bestemt i overensstemmelse med bestemmelserne i denne underafdeling.

3. Med henblik på beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer med kreditinstitutter afgør de kompetente myndigheder, om den metode, der skal benyttes, skal være metoden baseret på kreditkvaliteten af centralregeringen i det land, hvor kreditinstituttet er etableret, eller metoden baseret på kreditkvaliteten af modpartskreditinstituttet, jf. bilag VI.

4. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan den risikovægt, der anvendes på den pågældende post, når et engagement er underkastet kreditrisikoafdækning, ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i underafdeling 3.

5. De risikovægtede værdier af securitiserede engagementer beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne i underafdeling 4.

6. Engagementer, for hvilke der ikke er fastsat bestemmelser i denne underafdeling for beregningen af de risikovægtede værdier, tillægges en risikovægt på 100 %.

7. Med undtagelse af engagementer, der giver anledning til forpligtelser i form af de poster, der er omhandlet i artikel 57, stk. 1, nr. 1) - 8), kan kompetente myndigheder undtage et kreditinstituts engagementer med en modpart, som er dets moderselskab, dets datterselskab eller et datterselskab af dets moderselskab, fra kravene i denne artikels stk. 1, hvis følgende betingelser er opfyldt:

   a) modparten er et kreditinstitut eller et finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, et porteføljeadministrationsselskab eller en accessorisk servicevirksomhed, der er underlagt passende tilsynskrav

   b) modparten er inkluderet i den samme konsolidering som kreditinstituttet på fuldt grundlag

c) modparten er underlagt de samme risikovurderings-, målings- og kontrolprocedurer som kreditinstituttet

d) modparten er etableret i den samme medlemsstat som kreditinstituttet

e) der ikke er nogen aktuel eller forventet materiel eller retlig hindring for øjeblikkelig overførsel af egenkapital eller tilbagebetaling af forpligtelser fra modparten til kreditinstituttet.

I så fald gælder en risikovægt på 0 %.

Artikel 81

1. En ekstern kreditvurdering kan kun benyttes til bestemmelse af et engagements risikovægt i overensstemmelse med artikel 80, hvis det ECAI, der tilvejebringer den, er blevet anerkendt til dette formål af de kompetente myndigheder, i det følgende benævnt "et anerkendt ECAI".

2. Kompetente myndigheder skal kun anerkende et ECAI med henblik på artikel 80, hvis de finder det godtgjort, at dets vurderingsmetodologi opfylder kravene om objektivitet, uafhængighed, løbende revision og gennemsigtighed, og at de resulterende kreditvurderinger opfylder kravene om troværdighed og gennemsigtighed. Til dette formål skal de kompetente myndigheder tage hensyn til de tekniske kriterier, der er fastsat i bilag VI, del 2.

3. Er et ECAI blevet anerkendt af de kompetente myndigheder i en medlemsstat, kan de kompetente myndigheder i andre medlemsstater anerkende det pågældende ECAI uden at gennemføre deres egen evalueringsproces.

4. Kompetente myndigheder skal offentliggøre en redegørelse for anerkendelsesprocessen og en liste over anerkendte ECAI'er.

Artikel 82

1. De kompetente myndigheder skal under hensyntagen til de tekniske kriterier, der er fastsat i bilag VI, del 2, foretage en bestemmelse af, hvilke kreditkvalitetstrin, jf. del 1 i dette bilag, de relevante kreditvurderinger fra et anerkendt ECAI skal associeres med. En sådan bestemmelse skal være objektiv og konsekvent.

2. Har de kompetente myndigheder i en medlemsstat foretaget en bestemmelse i henhold til stk. 1, kan de kompetente myndigheder i andre medlemsstater anerkende denne bestemmelse uden at gennemføre deres egen bestemmelsesproces.

Artikel 83

1. Brugen af ECAI-kreditvurderinger til beregning af de risikovægtede værdier af et kreditinstituts engagementer skal være konsekvent og i overensstemmelse med bilag VI, del 3. Kreditvurderinger må ikke benyttes selektivt.

2. Kreditinstitutter skal benytte kreditvurderinger, som de har anmodet om. Med tilladelse fra de relevante kompetente myndigheder kan de dog benytte vurderinger, som de ikke har anmodet om.

UNDERAFDELING 2 – METODEN MED INTERNE RATINGS

Artikel 84

1. I overensstemmelse med bestemmelserne i denne underafdeling kan de kompetente myndigheder tillade kreditinstitutter at beregne de risikovægtede værdier af deres engagementer ved brug af metoden med interne ratings ("IRB-metoden"). Der kræves udtrykkelig tilladelse for hvert enkelt kreditinstitut.

2. Der skal kun gives tilladelse, hvis den kompetente myndighed finder det godtgjort, at kreditinstituttets systemer for styring og rating af kreditrisikoengagementer er sunde og implementeres med integritet, og navnlig at de opfylder følgende standarder i overensstemmelse med bilag VII, del 4:

   a) kreditinstituttets ratingsystemer giver en meningsfuld vurdering af låntagernes og transaktionernes karakteristika, en meningsfuld sondring mellem risici og nøjagtige og konsekvente kvantitative risikovurderinger

   b) de interne ratings og estimater af misligholdelse og tab, der benyttes ved beregningen af kapitalgrundlaget, samt de hertil knyttede systemer og processer spiller en væsentlig rolle i risikostyringen og beslutningsprocessen samt i kreditbevillingen, den interne kapitalallokering og de ledelsesmæssige funktioner i kreditinstituttet

   c) kreditinstituttet har en kreditrisikokontrolenhed, der er ansvarlig for ratingsystemerne, og som er tilstrækkelig uafhængig og ikke undergivet urimelig indflydelse

   d) kreditinstituttet indsamler og opbevarer alle relevante data som en effektiv støtte til sin kreditrisikomåling og kreditrisikokontrol

   e) kreditinstituttet dokumenterer sine ratingsystemer og grundlaget for deres udformning samt validerer sine ratingsystemer.

   Benytter et moderkreditinstitut i EU og dets datterselskaber eller et moderfinansieringsinstitut i EU og dets datterselskaber IRB-metoden på samlet grundlag i moderselskabet og dets datterselskaber, kan de kompetente myndigheder tillade, at minimumskravene i bilag VII, del 4, skal opfyldes af moderselskabet og dets datterselskaber set under ét.

3. Et kreditinstitut, der ansøger om at benytte IRB-metoden, skal dokumentere, at det for de relevante IRB-engagementsklasser har benyttet ratingsystemer, som i det store og hele opfylder minimumskravene i dette bilag til den interne risikomåling og risikokontrol, i mindst tre år inden kvalifikationen til at benytte IRB-metoden. Dette krav gælder fra og med den 31. december 2010.

4. Et kreditinstitut, der ansøger om at benytte egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og/eller omregningsfaktorer, skal dokumentere, at det har foretaget og benyttet egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og/eller omregningsfaktorer på en måde, der i det store og hele opfylder de minimumskrav for brug af egne estimater af disse parametre, der er fastsat i dette bilag, i mindst tre år inden kvalifikationen til at benytte egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og/eller omregningsfaktorer. Dette krav gælder fra og med den 31. december 2010.

5. Ophører et kreditinstitut med at opfylde kravene i denne underafdeling, skal det enten forelægge en plan for den kompetente myndighed for en snarlig tilbagevenden til opfyldelse eller dokumentere, at virkningen af manglende opfyldelse ikke er af væsentlig betydning.

6. Hvis IRB-metoden agtes benyttet af moderkreditinstituttet i EU og dets datterselskaber eller af moderfinansieringsinstituttet i EU og dets datterselskaber, skal de kompetente myndigheder for de forskellige retlige enheder indgå i et tæt samarbejde, jf. bestemmelserne i artikel 129-132.

Artikel 85

1. Uden at dette berører bestemmelserne i artikel 89, skal kreditinstitutter og et eventuelt moderselskab og dettes datterselskaber gennemføre IRB-metoden for alle engagementer.

   Med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse kan gennemførelsen ske sekventielt på tværs af de forskellige engagementsklasser, jf. artikel 86, inden for samme forretningsområde, på tværs af forskellige forretningsområder inden for samme koncern eller med henblik på brug af egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse eller omregningsfaktorer til beregning af risikovægtene for engagementer med virksomheder, institutioner, centralregeringer og centralbanker.

   I forbindelse med den detailengagementsklasse, der er omhandlet i artikel 86, kan gennemførelsen ske sekventielt på tværs af de engagementsklasser, som de forskellige korrelationer i bilag VII, del 1, punkt 9, 10 og 11, svarer til.

2. Den i stk. 1 omhandlede gennemførelse skal ske inden for en rimelig tidsfrist, som skal aftales med de kompetente myndigheder. Gennemførelsen skal ske på strenge betingelser, som fastsættes af de kompetente myndigheder. Disse betingelser skal være udformet med henblik på at sikre, at den fleksibilitet, der ydes ved stk. 1, ikke anvendes selektivt til at opnå reducerede minimumskapitalkrav for de engagementsklasser eller forretningsområder, som endnu ikke er omfattet af IRB-metoden, eller til brug for egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og omregningsfaktorer.

3. Kreditinstitutter, der benytter IRB-metoden for en engagementsklasse, skal samtidig benytte IRB-metoden for aktiepositionsklassen.

4. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 1-3 og artikel 89 må kreditinstitutter, der har opnået tilladelse i henhold til artikel 84 til at benytte IRB-metoden, ikke vende tilbage til at benytte underafdeling 1 til beregning af de risikovægtede værdier af

engagementer, medmindre dette sker med en påviselig god begrundelse, og forudsat at der opnås godkendelse fra de kompetente myndigheder.

5. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 1 og 2 og artikel 89 må kreditinstitutter, der har opnået tilladelse i henhold til artikel 87, stk. 9, til at benytte egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og omregningsfaktorer, ikke vende tilbage til at benytte de værdier for tab i tilfælde af misligholdelse og omregningsfaktorer, der er omhandlet i artikel 87, stk. 8, medmindre dette sker med en påviselig god begrundelse, og forudsat at der opnås godkendelse fra de kompetente myndigheder.

Artikel 86

1. Hvert engagement henføres under en af følgende engagementsklasser:

a) fordringer eller eventualfordringer på centralregeringer og centralbanker

b) fordringer eller eventualfordringer på institutioner

c) fordringer eller eventualfordringer på virksomheder

d) fordringer eller eventualfordringer på detailengagementer

e) fordringer på aktiepositioner

f) securitisationspositioner

g) andre aktiver, der ikke er kreditforpligtelser.

2. Følgende engagementer behandles som engagementer med centralregeringer og centralbanker:

a) engagementer med regionale regeringer og lokale myndigheder, der behandles som engagementer med centralregeringer efter bestemmelserne i underafdeling 1

b) engagementer med multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer, der tillægges en risikovægt på 0 % efter bestemmelserne i underafdeling 1.

3. Følgende engagementer behandles som engagementer med institutioner:

a) engagementer med regionale regeringer og lokale myndigheder, som ikke behandles som engagementer med centralregeringer efter bestemmelserne i underafdeling 1

b) engagementer med offentlige virksomheder, som behandles som engagementer med institutioner efter bestemmelserne i underafdeling 1

c) engagementer med multilaterale udviklingsbanker, som ikke tillægges en risikovægt på 0 % efter bestemmelserne i underafdeling 1.

4. For at kunne falde ind under den detailengagementsklasse, der er omhandlet i stk. 1, litra d), skal engagementer opfylde følgende kriterier:

a) der skal enten være tale om engagementer med en eller flere personer eller et mindre eller mellemstort foretagende, forudsat - i sidstnævnte tilfælde - at det samlede beløb, der skyldes kreditinstituttet eller et moderselskab og dets datterselskaber af låntageren eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, ikke, så vidt det er kreditinstituttet bekendt, overstiger 1 mio. EUR; kreditinstituttet skal have taget rimelige skridt til at bekræfte, at dette er tilfældet

b) engagementerne behandles konsekvent og ensartet i kreditinstituttets risikostyring

c) engagementerne forvaltes ikke individuelt på en måde, der svarer til engagementer i erhvervsengagementsklassen

d) engagementerne repræsenterer hver især et af et stort antal ensartet forvaltede engagementer.

5. Følgende engagementer klassificeres som aktiepositioner:

a) ikke-gældsbaserede engagementer, der udgør en efterstillet restfordring på udstederens aktiver eller indkomst

b) gældsbaserede engagementer, som i henseende til økonomisk indhold svarer til de engagementer, der er anført i litra a).

6. Inden for erhvervsengagementsklassen skal kreditinstitutter separat identificere engagementer med følgende karakteristika som specialiserede udlånsengagementer:

a) engagementet er med en virksomhed, som specifikt er blevet oprettet for at finansiere og/eller drive fysiske aktiver

b) de kontraktlige vilkår giver långiveren en betydelig grad af kontrol over aktiverne og den indkomst, de genererer

c) den primære kilde til tilbagebetaling af forpligtelsen er den indkomst, der genereres af de aktiver, der finansieres, snarere end den uafhængige tilbagebetalingskapacitet i en bredere erhvervsdrivende virksomhed.

7. Enhver kreditforpligtelse, der ikke henføres til engagementsklasserne i stk. 1, litra a) og b) samt d) – f), skal henføres til den engagementsklasse, der er omhandlet i dette stykkes litra c).

8. Den engagementsklasse, der er omhandlet i stk. 1, litra g), skal omfatte restværdien af leasede ejendomme, hvis denne ikke er dækket af andre bestemmelser i dette direktiv.

9. Den metode, kreditinstituttet benytter til at henføre engagementer til de forskellige engagementsklasser, skal være hensigtsmæssig og konsekvent.

Artikel 87

1. De risikovægtede værdier af engagementer vedrørende kreditrisici, der tilhører en af de engagementsklasser, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra a) – e) eller g), skal, medmindre de fratrækkes egenkapitalen, beregnes i overensstemmelse med bilag VII, del 1, punkt 1-25.

2. De risikovægtede værdier af engagementer vedrørende udvandingsrisici for erhvervede fordringer skal beregnes i overensstemmelse med bilag VII, del 1, punkt 26.

3. Beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer vedrørende kreditrisici og udvandingsrisici skal baseres på de relevante parametre, der er knyttet til det pågældende engagement. Disse skal omfatte sandsynligheden for misligholdelse ("probability of default" (PD)), tab i tilfælde af misligholdelse ("loss given default" (LGD)), løbetiden ("maturity" (M)) og engagementets værdi. Sandsynligheden for misligholdelse og tab i tilfælde af misligholdelse kan tages i betragtning separat eller set under ét i overensstemmelse med bilag VII, del 2.

4. Uanset bestemmelserne i stk. 3 skal de risikovægtede værdier af engagementer vedrørende kreditrisici for alle engagementer, der tilhører de engagementsklasser, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra e), beregnes i overensstemmelse med bilag VII, del 1, punkt 15-24, med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse. Kompetente myndigheder må kun tillade et kreditinstitut at benytte den metode, der er fastsat i bilag VII, del 1, punkt 24-25, hvis kreditinstituttet opfylder minimumskravene i bilag VII, del 4, punkt 114-122.

5. Uanset bestemmelserne i stk. 3 kan de risikovægtede værdier af engagementer vedrørende kreditrisici for specialiserede udlånsengagementer beregnes i overensstemmelse med bilag VII, del 1, punkt 5. Kompetente myndigheder skal udsende vejledende retningslinjer for, hvordan kreditinstitutter skal tildele specialiserede udlånsengagementer risikovægte i overensstemmelse med bilag VII, del 1, punkt 5, og godkende kreditinstitutternes tildelingsmetodologier.

6. For engagementer, der tilhører de engagementsklasser, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra a) – d), skal kreditinstitutter tilvejebringe deres egne estimater af sandsynligheden for misligholdelse i overensstemmelse med artikel 84 og bilag VII, del 4.

7. For engagementer, der tilhører de engagementsklasser, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra d), skal kreditinstitutter tilvejebringe deres egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og omregningsfaktorer i overensstemmelse med artikel 84 og bilag VII, del 4.

8. For engagementer, der tilhører de engagementsklasser, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra a) - c), skal kreditinstitutter anvende de værdier for tab i tilfælde af misligholdelse, der er fastsat i bilag VII, del 2, punkt 8, og de omregningsfaktorer, der er fastsat i bilag VII, del 3, punkt 11, nr. a) - c).

9. Uanset bestemmelserne i stk. 8 kan de kompetente myndigheder for alle engagementer, der tilhører de engagementsklasser, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra a) – c), tillade kreditinstitutter at benytte deres egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og omregningsfaktorer i overensstemmelse med artikel 84 og bilag VII, del 4.

10. De risikovægtede værdier af securitiserede engagementer og af de engagementer, der tilhører den engagementsklasse, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra f), beregnes i overensstemmelse med underafdeling 4.

11. Opfylder engagementer med et institut for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitut) kriterierne i bilag VI, del 1, punkt 74-75, og er kreditinstituttet bekendt med alle de underliggende engagementer i investeringsinstituttet, skal kreditinstituttet medregne disse underliggende engagementer ved beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer og de forventede tab i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i denne underafdeling.

Opfylder kreditinstituttet ikke betingelserne for at benytte de metoder, der er fastsat i denne underafdeling, beregnes de risikovægtede værdier af engagementer og de forventede tab i overensstemmelse med følgende metoder:

a) for de engagementer, der tilhører den engagementsklasse, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra e), den metode, der er fastsat i bilag VII, del 1, punkt 17-19. Hvis kreditinstituttet til dette formål ikke kan sondre mellem unoterede aktier, positioner i børsnoterede aktier og andre aktiepositioner, skal det behandle de pågældende engagementer som andre aktiepositioner

b) for alle andre underliggende engagementer, den metode, der er fastsat i underafdeling 1 med følgende ændringer:

i) engagementerne henføres til den rette engagementsklasse og tildeles risikovægtningen for det kreditkvalitetstrin, der ligger umiddelbart over det kreditkvalitetstrin, som engagementet normalt ville blive tildelt

ii) engagementer, der henføres til de højere kreditkvalitetstrin, som normalt ville blive tildelt en risikovægt på 150 %, tildeles en risikovægt på 200 %.

12. Opfylder engagementerne med et investeringsinstitut ikke de kriterier, der er fastsat i bilag VI, del 1, punkt 74-75, eller er kreditinstituttet ikke bekendt med alle de underliggende engagementer i investeringsinstituttet, skal kreditinstituttet medregne de underliggende engagementer og beregne de risikovægtede værdier af engagementer og de forventede tab i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i bilag VII, del 1, punkt 17-19. Hvis kreditinstituttet til dette formål ikke kan sondre mellem unoterede aktier, positioner i børsnoterede aktier og andre aktiepositioner, skal det behandle de pågældende engagementer som andre aktiepositioner. Med henblik herpå henføres ikke-aktiepositioner til en af de klasser (privat aktiekapital, børsnoteret aktiekapital eller anden aktiekapital), der er fastsat i bilag VII, del 1, punkt 17, og ukendte engagementer henføres til klassen af andre aktiepositioner.

Som et alternativ til den ovenfor beskrevne metode kan kreditinstitutter gøre brug af en tredjemand til at beregne og indberette de gennemsnitlige risikovægtede værdier af engagementer baseret på investeringsinstituttets underliggende engagementer og beregnet i overensstemmelse med følgende metoder, forudsat at beregningens og indberetningens nøjagtighed er tilstrækkelig sikret:

a) for engagementer, der tilhører den engagementsklasse, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra e), den metode, der er fastsat i bilag VII, del 1, punkt 17-19. Hvis kreditinstituttet til dette formål ikke kan sondre mellem unoterede aktier, positioner i børsnoterede aktier og andre aktiepositioner, skal det behandle de pågældende engagementer som andre aktiepositioner

b) for alle andre underliggende engagementer, den metode, der er fastsat i underafdeling 1, med følgende ændringer:

i) engagementerne henføres til den rette engagementsklasse og tildeles risikovægtningen for det kreditkvalitetstrin, der ligger umiddelbart over det kreditkvalitetstrin, som engagementet normalt ville blive tildelt

ii) engagementer, der henføres til de højere kreditkvalitetstrin, som normalt ville blive tildelt en risikovægt på 150 %, tildeles en risikovægt på 200 %.

Artikel 88

1. De forventede tab vedrørende engagementer, der tilhører en af de engagementsklasser, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra a) – e), beregnes i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i bilag VII, del 1, punkt 27-33.

2. Beregningen af de forventede tab i overensstemmelse med bilag VII, del 1, punkt 27-33, baseres på de samme inputtal for sandsynligheden for misligholdelse, tabet i tilfælde af misligholdelse og værdien af hvert engagement som dem, der benyttes til beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer i overensstemmelse med artikel 87.

3. De forventede tab vedrørende securitiserede engagementer beregnes i overensstemmelse med underafdeling 4.

4. De forventede tab vedrørende engagementer, der tilhører den engagementsklasse, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra g), er nul.

5. De forventede tab vedrørende udvandingsrisici for erhvervede fordringer beregnes i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i bilag VII, del 1, punkt 33.

6. De forventede tab vedrørende de engagementer, der er omhandlet i artikel 87, stk. 11 og 12, beregnes i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i bilag VII, del 1, punkt 27-33.

Artikel 89

1. Med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse kan kreditinstitutter, der har tilladelse til at benytte IRB-metoden til beregning af de risikovægtede værdier af engagementer og de forventede tab for en eller flere engagementsklasser, anvende underafdeling 1 på følgende:

a) den engagementsklasse, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra a), hvis antallet af væsentlige modparter er begrænset, og det ville være

uforholdsmæssigt belastende for kreditinstituttet at implementere et ratingsystem for disse modparter

b) den engagementsklasse, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, litra b), hvis antallet af væsentlige modparter er begrænset, og det ville være uforholdsmæssigt belastende for kreditinstituttet at implementere et ratingsystem for disse modparter

c) engagementer på ikke-centrale forretningsområder samt engagementsklasser, der er uden større betydning i henseende til størrelse og opfattet risikoprofil

d) engagementer med centralregeringen i hjemlandet og dens regionale regeringer, lokale myndigheder og administrative organer, forudsat at:

i) der ikke er nogen forskel i risiko mellem engagementerne med centralregeringen og disse øvrige engagementer i kraft af særlige offentlige arrangementer

ii) engagementerne med centralregeringen henhører under kreditkvalitetstrin 1 i underafdeling 1

e) et kreditinstituts engagementer med en modpart, som er dets moderselskab, datterselskab eller et datterselskab af dets moderselskab, forudsat at modparten er et kreditinstitut eller et finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, et porteføljeadministrationsselskab eller en accessorisk servicevirksomhed, der er underlagt passende tilsynskrav

f) aktiepositioner i forhold til selskaber, hvis kreditforpligtelser berettiger til nulrisikovægtning efter bestemmelserne i underafdeling 1 (herunder offentligt støttede foretagender, på hvilke der kan anvendes nulvægtning)

g) aktiepositioner, der er pålagt som følge af lovgivningsprogrammer til fremme af bestemte erhvervssektorer, som yder betydelige tilskud til kreditinstituttets investering og indebærer en eller anden form for statslig kontrol og restriktioner på aktieinvesteringerne. Denne undtagelse er begrænset til i alt 10 % af kerneegenkapitalen plus den supplerende egenkapital.

Dette stykke er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat kan tillade, at reglerne i underafdeling 1 anvendes på aktiepositioner, for hvilke denne behandling er blevet tilladt i andre medlemsstater.

2. Med henblik på litra c) anses aktiepositionsklassen for et kreditinstitut for at være væsentlig, hvis dens samlede værdi, eksklusive aktiepositioner, der er pålagt under lovgivningsprogrammer som omtalt i litra g), i gennemsnit igennem det foregående år overstiger 10 % af kreditinstituttets egenkapital. Hvis antallet af disse aktiepositioner udgøres af mindre end ti individuelle aktieposter, er denne tærskel på 5 % af kreditinstituttets egenkapital.

UNDERAFDELING 3 – KREDITRISIKOREDUKTION

Artikel 90

Med henblik på denne underafdeling forstås ved 'långivende kreditinstitut' det kreditinstitut, der har det pågældende engagement, uanset om det hidrører fra et lån eller ej.

Artikel 91

Kreditinstitutter, der benytter standardmetoden efter bestemmelserne i artikel 78-83 eller IRB-metoden efter bestemmelserne i artikel 84-89, men ikke benytter deres egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og omregningsfaktorer efter bestemmelserne i artikel 87 og 88, kan anerkende kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med denne underafdeling ved beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer med henblik på artikel 75, litra a), eller i givet fald af de forventede tab med henblik på den beregning, der er omhandlet i artikel 57, litra q), og artikel 63, stk. 3.

Artikel 92

1. Den teknik, der anvendes til at yde kreditrisikoafdækning, samt de foranstaltninger og skridt, der tages, og de procedurer og politikker, der implementeres af det långivende kreditinstitut, skal være af en sådan karakter, at de resulterer i kreditrisikoafdækningsarrangementer, der har retskraft og kan fuldbyrdes i alle de relevante lande.

2. Det långivende kreditinstitut skal tage alle nødvendige skridt til at sikre, at kreditrisikoafdækningsarrangementerne er effektive, og til at reducere de relaterede risici.

3. Når der er tale om finansieret kreditrisikoafdækning, skal de aktivposter, der påberåbes, for at kunne anerkendes være tilstrækkelig likvide og deres værdi over tid være tilstrækkelig stabil til at yde passende vished for den tilvejebragte kreditrisikoafdækning under hensyntagen til den metode, der benyttes til at beregne de risikovægtede værdier af engagementer, og graden af tilladt anerkendelse. De aktivposter, der vil kunne anerkendes, skal være begrænset til de aktivposter, der er omhandlet i bilag VIII, del 1.

4. Når der er tale om finansieret kreditrisikoafdækning, skal det långivende kreditinstitut have ret til at likvidere eller på passende vis beholde de aktivposter, hvorfra risikoafdækningen hidrører, i tilfælde af låntagerens eller i givet fald depotforvalterens misligholdelse, insolvens eller konkurs eller en anden kreditbegivenhed, der måtte være beskrevet i transaktionsdokumenterne. Graden af korrelation mellem værdien af de aktivposter, der påberåbes til risikoafdækningen, og låntagerens kreditkvalitet må ikke være for stor.

5. Når der er tale om ufinansieret kreditrisikoafdækning, skal den part, der afgiver tilsagn om risikoafdækning, for at kunne anerkendes være tilstrækkelig pålidelig og risikoafdækningsaftalen have retskraft i de relevante lande for at yde passende vished for den tilvejebragte kreditrisikoafdækning under hensyntagen til den metode, der benyttes til at beregne de risikovægtede værdier af engagementer, og graden af tilladt

anerkendelse. De udbydere af kreditrisikoafdækning og typer af risikoafdækningsaftaler, der vil kunne anerkendes, skal være begrænset til de udbydere og typer af risikoafdækningsaftaler, der er omhandlet i bilag VIII, del 1.

6. Minimumskravene i bilag VIII, del 2, skal opfyldes.

Artikel 93

1. Er kravene i artikel 92 opfyldt, kan beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer og i givet fald af de forventede tab ændres i overensstemmelse med bilag VIII, del 3-6.

2. Et engagement, i forhold til hvilket der opnås kreditrisikoreduktion, må ikke medføre en højere risikovægtet værdi eller et højere forventet tab end et i øvrigt identisk engagement, i forhold til hvilket der ikke er opnået kreditrisikoreduktion.

3. Tager den risikovægtede værdi af engagementer allerede højde for kreditrisikoafdækning efter bestemmelserne i artikel 78-83 eller artikel 84-93 alt efter, hvad der er relevant, kan beregningen af kreditrisikoafdækningen ikke yderligere anerkendes efter bestemmelserne i denne underafdeling.

UNDERAFDELING 4 - SECURITISATION

Artikel 94

Benytter et kreditinstitut standardmetoden, der er omhandlet i underafdeling 1, til beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer for de engagementsklasser, som de securitiserede engagementer ville blive henført under efter artikel 79, skal det beregne den risikovægtede værdi af engagementer vedrørende en securitisationsposition i overensstemmelse med bilag IX, del 4, punkt 6-35.

I alle andre tilfælde skal det beregne den risikovægtede værdi af engagementer i overensstemmelse med bilag IX, del 4, punkt 36-74.

Artikel 95

1. Er betydelige kreditrisici i tilknytning til securitiserede engagementer blevet overført fra det engagementsleverende kreditinstitut i overensstemmelse med betingelserne i bilag IX, del 2, må dette kreditinstitut:

a) i tilfælde af traditionelle securitisationer udelukke de engagementer, det har securitiseret, fra dets beregning af de risikovægtede værdier af engagementer og i givet fald af de forventede tab

b) i tilfælde af syntetiske securitisationer beregne de risikovægtede værdier af engagementer og i givet fald af de forventede tab vedrørende de securitiserede engagementer i overensstemmelse med bilag IX, del 2.

2. Finder stk. 1 anvendelse, skal det engagementsleverende kreditinstitut beregne de risikovægtede værdier af engagementer, der er fastsat i bilag IX, vedrørende de positioner, som det måtte besidde i securitisationen.

Overfører det engagementsleverende kreditinstitut ikke betydelige kreditrisici i overensstemmelse med stk. 1, behøver det ikke beregne risikovægtede værdier af engagementer vedrørende nogen af de positioner, det måtte besidde i den pågældende securitisation.

Artikel 96

1. For at beregne den risikovægtede værdi af engagementer vedrørende en securitisationsposition skal der anvendes risikovægte på eksponeringsværdien af positionen i overensstemmelse med bilag IX baseret på positionens kreditkvalitet, som kan bestemmes ved henvisning til en ECAI-kreditvurdering eller på anden vis som fastsat i bilag IX.

2. Foreligger der en eksponering i forhold til forskellige trancher i en securitisation, skal eksponeringen i forhold til hver enkelt tranche anses som en separat securitisationsposition. Udstederne af kreditrisikoafdækning i forhold til securitisationspositioner skal anses for at besidde positioner i securitisationen. Securitisationspositioner skal omfatte eksponeringer i forhold til en securitisation hidrørende fra rente- eller valutaderivatkontrakter.

3. Er en securitisationsposition underlagt finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning, kan den risikovægt, der skal anvendes på positionen, ændres i overensstemmelse med artikel 90-93 læst i sammenhæng med bilag IX.

4. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 57, litra r), og artikel 66, stk. 2, skal den risikovægtede værdi af eksponeringen inkluderes i kreditinstituttets sum af risikovægtede værdier af engagementer med henblik på artikel 75, litra a).

Artikel 97

1. En ECAI-kreditvurdering må kun benyttes til at bestemme risikovægten af en securitisationsposition i overensstemmelse med artikel 96, hvis ECAI'et er blevet anerkendt af de kompetente myndigheder til dette formål, i det følgende benævnt "et anerkendt ECAI".

2. De kompetente myndigheder må kun anerkende et ECAI med henblik på formålene i stk. 1, hvis de anser det for godtgjort, at det opfylder kravene i artikel 81 under hensyntagen til de tekniske kriterier i bilag VI, del 2, og at det har demonstreret ekspertise inden for securitisation, hvilket kan godtgøres ved en stærk markedsaccept.

3. Er et ECAI blevet anerkendt af de kompetente myndigheder i en medlemsstat med henblik på formålene i stk. 1, kan de kompetente myndigheder i andre medlemsstater anerkende dette ECAI til disse formål uden at gennemføre deres egen evalueringsproces.

4. De kompetente myndigheder skal offentliggøre en redegørelse for anerkendelsesprocessen og en liste over anerkendte ECAI'er.

5. For at kunne anvendes til dette formål skal en kreditvurdering af et anerkendt ECAI opfylde principperne om troværdighed og gennemsigtighed, jf. bilag IX, del 3.

Artikel 98

1. Med henblik på anvendelse af risikovægte i forhold til securitisationspositioner skal de kompetente myndigheder bestemme, hvilke af de kreditkvalitetstrin, der er omhandlet i bilag IX, de relevante kreditvurderinger af et anerkendt ECAI skal associeres med. Denne bestemmelse skal være objektiv og konsekvent.

2. Når de kompetente myndigheder i en medlemsstat har foretaget en bestemmelse efter stk. 1, kan de kompetente myndigheder i andre medlemsstater anerkende denne bestemmelse uden at gennemføre deres egen bestemmelsesproces.

Artikel 99

Brugen af ECAI-kreditvurderinger til beregningen af de risikovægtede værdier af et kreditinstituts engagementer efter artikel 96 skal være konsekvent og i overensstemmelse med bilag IX, del 3. Kreditvurderinger må ikke benyttes selektivt.

Artikel 100

1. Foreligger der en securitisation af revolverende engagementer, der er underlagt en førtidsindfrielsesbestemmelse, skal det engagementsleverende kreditinstitut eller det organiserende kreditinstitut i overensstemmelse med bilag IX beregne en supplerende risikovægtet værdi af engagementerne for den risiko, at de kreditrisikoniveauer, den eksponeres for, kan stige som følge af virkningen af førtidsindfrielsesbestemmelsen.

2. Til dette formål forstås ved revolverende engagement et engagement, hvorved en kunde kan variere det beløb, der trækkes inden for en aftalt beløbsgrænse, og ved førtidsindfrielsesbestemmelse en kontraktbestemmelse, som stiller krav om, at investorers positioner i tilfælde af, at på forhånd fastlagte begivenheder indtræffer, indfries inden den oprindeligt anførte udløbsdato for de udstedte værdipapirer.

3. Når der er tale om securitisationer, der er underlagt en førtidsindfrielsesbestemmelse i detailengagementer, som er uforpligtede og betingelsesløst opsigelige uden varsel, og hvor førtidsindfrielsen udløses af en kvantitativ værdi for noget andet end det 3-måneders gennemsnitlige spread, kan de kompetente myndigheder benytte en behandling, der ligger tæt op ad den, der er fastsat i bilag IX, del 4, punkt 27-30, til bestemmelse af det indikerede omregningstal.

4. Agter en kompetent myndighed at anvende en behandling i overensstemmelse med stk. 3 i forhold til en særlig securitisation, skal den i første række informere de relevante kompetente myndigheder i alle de øvrige medlemsstater. Inden anvendelsen af denne behandling bliver en del af en generel fremgangsmåde for den kompetente myndighed i forhold til securitisationer, der indeholder førtidsindfrielsesbestemmelser af den pågældende type, skal den kompetente myndighed høre de relevante kompetente myndigheder i alle de øvrige medlemsstater og tage hensyn til de fremsatte synspunkter. De synspunkter, der kommer til udtryk i en sådan høring, og den vedtagne behandling skal offentliggøres af den pågældende kompetente myndighed.

Artikel 101

1. Et engagementsleverende kreditinstitut eller et organiserende kreditinstitut må ikke med henblik på at reducere investorers potentielle eller faktiske tab yde støtte til securitisationen ud over sine kontraktlige forpligtelser.

2. Opfylder et engagementsleverende kreditinstitut eller et organiserende kreditinstitut ikke stk. 1 i forhold til en securitisation, skal den kompetente myndighed som et minimum kræve, at det besidder kapital i forhold til alle de securitiserede engagementer, som om de ikke var securitiserede. Kreditinstituttet skal offentliggøre, at det har ydet ikke-kontraktbaseret støtte, og hvad virkningen på den lovpligtige kapital af at gøre dette har været.

AFDELING 4

MINIMUMSEGENKAPITALKRAV FOR OPERATIONELLE RISICI

Artikel 102

1. Kompetente myndigheder skal kræve af kreditinstitutter, at de besidder egenkapital i forhold til de operationelle risici i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i artikel 103, 104 og 105.

2. Uden at dette berører bestemmelserne i stk. 4, må kreditinstitutter, der benytter metoden i artikel 104, ikke gå tilbage til at benytte metoden i artikel 103, medmindre dette sker med en påviselig god begrundelse og med de kompetente myndigheders godkendelse.

3. Uden at dette berører bestemmelserne i stk. 4, må kreditinstitutter, der benytter metoden i artikel 105, ikke gå tilbage til at benytte metoden i artikel 103 eller 104, medmindre dette sker med en påviselig god begrundelse og med de kompetente myndigheders godkendelse.

4. Kompetente myndigheder kan tillade kreditinstitutter at benytte en kombination af metoder i overensstemmelse med bilag X, del 4.

Artikel 103

Kapitalkravet for de operationelle risici efter metoden med basisindikatorer (”Basic Indicator Approach”) skal være en vis procentdel af en relevant indikator i overensstemmelse med de parametre, der er fastsat i bilag X, del 1.

Artikel 104

1. Efter standardmetoden (”Standardised Approach”) skal kreditinstitutter opdele deres virksomhed i en række forretningsområder, jf. bilag X, del 2.

2. For hvert forretningsområde beregner kreditinstitutter et kapitalkrav for de operationelle risici som en vis procentdel af en relevant indikator i overensstemmelse med de parametre, der er fastsat i bilag X, del 2.

3. For visse forretningsområder kan de kompetente myndigheder under visse omstændigheder bemyndige et kreditinstitut til at benytte en alternativ indikator til bestemmelse af dets kapitalkrav for de operationelle risici.

4. Kapitalkravet for de operationelle risici efter standardmetoden skal være summen af kapitalkravene for de operationelle risici for alle de enkelte forretningsområder.

5. Parametrene for standardmetoden findes i bilag X, del 2.

6. For at være kvalificeret til at benytte standardmetoden skal kreditinstitutter opfylde kriterierne i bilag X, del 2.

Artikel 105

1. Kreditinstitutter kan benytte metoderne med avanceret måling ("Advanced Measurement Approaches") baseret på deres egne interne risikomålingssystemer, forudsat at den kompetente myndighed udtrykkeligt godkender brugen af de relevante modeller til beregning af egenkapitalkravet.

2. Kreditinstitutter skal godtgøre over for deres kompetente myndigheder, at de opfylder kvalifikationskriterierne i bilag X, del 3.

3. Når en metode med avanceret måling agtes benyttet af et moderkreditinstitut i EU og dets datterselskaber eller af datterselskaber af et finansielt moderholdingselskab i EU, skal de kompetente myndigheder for de forskellige selskaber indgå i et tæt samarbejde, jf. bestemmelserne i artikel 128-132. Anvendelsen af denne bestemmelse skal omfatte de elementer, der er anført i bilag X, del 3.

4. Når et moderkreditinstitut i EU og dets datterselskaber eller et moderfinansieringsinstitut i EU og dets datterselskaber benytter en metode med avanceret måling på samlet grundlag på moderselskabet og dets datterselskaber, kan de kompetente myndigheder tillade, at kvalifikationskriterierne i bilag X, del 3, opfyldes af moderselskabet og dets datterselskaber set under ét.

↓ 2000/12/EF

AFDELING ~~3~~5

STORE ENGAGEMENTER

↓ 2000/12/EF, artikel 1, stk. 24) (tilpasset)
⇨ nyt

Artikel 106

1. «Engagement», med henblik på ~~anvendelse af artikel 48, 49 og 50~~ ⌦ denne afdeling ⌫ ⌦ enhver af ⌫ de i ~~artikel 43 samt bilag II og IV~~ ⌦ afdeling 3, underafdeling 1, ⌫ opregnede aktivposter og poster under stregen, uden anvendelse af de i disse bestemmelser fastsatte ⌦ risikovægte ⌫ ~~vægtninger~~ eller risikograder~~.~~.

⌦ Engagementer, der hidfører fra de i bilag IV omhandlede ~~risici~~ poster, ⌫ beregnes efter en af de metoder, der er beskrevet i bilag III~~.~~.

~~uden anvendelse af vægtning for medkontrahentrisici; alle~~ ⌦ Alle ⌫ elementer, der er 100 % dækket af egenkapitalen, kan udelukkes fra definitionen af engagementer efter godkendelse fra de kompetente myndigheder, hvis egenkapitalen ikke indgår i ⇨ kreditinstituttets egenkapital ⇦ ~~beregningen af solvensnøgletallet~~ ⇨ med henblik på artikel 75 ⇦ og ⇨ i ⇦ de andre beregninger for tilsyn, der er fastsat i nærværende direktiv samt i andre fællesskabsretsakter~~.~~.

2. ~~e~~Engagementerne omfatter ikke:

   a) ved valutatransaktioner: engagementer, som er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på 48 timer, efter at betaling har fundet sted~~; eller~~

   b) ved køb eller salg af værdipapirer: engagementer, der er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på fem arbejdsdage, efter at betaling har fundet sted, eller værdipapirerne er leveret alt efter, hvilken dato der ligger først~~.~~.

↓ 2000/12/EF, artikel 1, stk. 1, tredje afsnit (tilpasset)

Artikel 107

Med henblik på ~~gennemførelsen af tilsynet og kontrollen med store engagementer~~ ⌦ anvendelsen af denne afdeling ⌫ ~~, anses som kreditinstitut~~ ⌦ dækker udtrykket "kreditinstitut" følgende: ⌫

a) et kreditinstitut ~~som defineret i første afsnit~~, herunder også ~~et sådant foretagendes~~ ⌦ dets ⌫ filialer i tredjelande ~~samt~~

b) ethvert offentligt eller privat foretagende, herunder også et sådant foretagendes filialer, der ~~svarer til~~ ⌦ opfylder ⌫ definitionen ~~i første afsnit~~ på et "kreditinstitut" ~~, og som~~ og er godkendt i et tredjeland~~:~~.

↓ 2000/12/EF, artikel 48, stk. 1 (tilpasset)
⇨ nyt

Artikel 108

~~Indberetning om store engagementer~~

~~1.~~ Et kreditinstituts engagement med en enkelt kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder betragtes som stort, når det udgør 10 % eller mere af kreditinstituttets egenkapital.

⇨ Med henblik herpå kan afdeling 1 læses uden at inkludere artikel 57, litra q), og artikel 63, stk. 3, og skal læses uden at inkludere artikel 66, stk. 2. ⇦

↓ 2000/12/EF, artikel 48, stk. 4, første afsnit (tilpasset)

Artikel 109

De kompetente myndigheder kræver, at ethvert kreditinstitut har en forsvarlig administration og regnskabsføring samt en hensigtsmæssig intern kontrol med henblik på at kunne identificere og registrere alle store engagementer og efterfølgende ændringer heri ⌦ i overensstemmelse med dette direktiv ⌫ ~~, i overensstemmelse med definitionerne og kravene i dette direktiv,~~ og med henblik på tilsyn med disse engagementer på baggrund af kreditinstituttets egen engagementspolitik.

↓ 2000/12/EF, artikel 48, stk. 2 (tilpasset)

Artikel 110

~~Indberetning om store engagementer~~

~~2~~1. Kreditinstitutter indberetter deres store engagementer ~~som defineret i stk. 1~~ til de kompetente myndigheder.

Medlemsstaterne kan efter eget valg foreskrive, at kreditinstitutterne foretager denne indberetning på en af følgende måder:

a) ved mindst én gang om året at indberette alle deres store engagementer med løbende indberetning af alle nye store engagementer og eventuelle forøgelser af bestående store engagementer på mindst 20 % i forhold til den seneste indberetning

b) ved mindst fire gange om året at indberette alle store engagementer.

↓ 2000/12/EF, artikel 48, stk. 3 (tilpasset)
⇨ nyt

~~3.~~2 ⇨ Medmindre der er tale om kreditinstitutter, der benytter artikel 114 til anerkendelse af sikkerhedsstillelse ved beregningen af værdien af engagementer med henblik på artikel 111, stk. 1, 2 og 3, kan de ⇦ ~~De~~ engagementer, der er undtaget i medfør af artikel ~~49~~ ⌦ 111, ⌫ ~~stk. 7~~⇨ stk. 3, ⇦ litra a), b), c), d), f), g) og h), fritages for indberetning i henhold til stk. ⇨ 1, ⇦ ~~2~~ ⇨ og indberetningsfrekvensen i litra b) i ⇦ ~~andet led~~ stk. ⇨ 1 ⇦ ~~2~~ kan reduceres til to gange om året for de engagementer, der er omhandlet i artikel ~~49~~ ⌦ 111, ⌫ ~~stk. 7~~⇨ stk. 3, ⇦ litra e) og i), samt i ~~stk. 8, 9 og 10~~ ⇨artikel 115 og 116 ⇦.

↓ 2000/12/EF, artikel 48, stk. 4, andet afsnit (tilpasset)

Et kreditinstitut skal, såfremt det påberåber sig stk. ⌦ 2 ⌫ ~~3~~, bevare registreringen af de anførte grunde i et år efter den begivenhed, der udløste fritagelsen, således at de kompetente myndigheder kan efterprøve, om den er berettiget.

⇩ nyt

3. Medlemsstaterne kan forlange indberetning af koncentrerede engagementer i forhold til udstedere af en sikkerhedsstillelse, der er accepteret af kreditinstituttet.

↓ 2000/12/EF, artikel 49, stk. 1-5 (tilpasset)
→1 2004/xx/EF, artikel 3, stk. 7
⇨ nyt

Artikel 111

~~Øvre grænser for store engagementer~~

1. Et kreditinstitut må ikke med en enkelt kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder indgå engagementer for beløb, der tilsammen overstiger 25 % af kreditinstituttets egenkapital ⇨. Med henblik herpå og på andre bestemmelser i denne artikel kan afdeling 1 læses uden at inkludere artikel 57, litra q), og artikel 63, stk. 3, og skal læses uden at inkludere artikel 66, stk. 2.⇦

2. Den i stk. 1 omhandlede procentsats nedsættes til 20 %, når kunden eller gruppen af indbyrdes forbundne kunder er kreditinstituttets moder- eller datterselskab og/eller et andet eller andre af dette moderselskabs datterselskaber. Medlemsstaterne kan dog undtage engagementer med disse kunder fra denne grænse på 20 %, hvis de foreskriver en særlig kontrol med de pågældende engagementer ved hjælp af andre foranstaltninger eller fremgangsmåder. De underretter Kommissionen og →1 Det Europæiske Bankudvalg ← om indholdet af disse foranstaltninger eller fremgangsmåder.

3. Et kreditinstitut må ikke indgå store engagementer for beløb, som tilsammen overstiger 800 % af egenkapitalen.

↓ 2000/12/EF, artikel 49, stk. 4 (tilpasset)

~~4. Medlemsstaterne kan stille strengere krav end de i stk. 1, 2 og 3 fastsatte øvre grænser.~~

↓ 2000/12/EF, artikel 49, stk. 1-5

~~5~~4. Et kreditinstitut skal til enhver tid overholde de i stk. 1, 2 og 3 fastsatte øvre grænser for de engagementer, det har indgået. Hvis engagementerne i undtagelsestilfælde alligevel overstiger de øvre grænser, skal der omgående gives underretning herom til de kompetente myndigheder, der, hvis omstændighederne taler for det, kan indrømme kreditinstituttet en bestemt tidsfrist til atter at overholde grænserne.

⇩ nyt

Artikel 112

1. Med henblik på artikel 113-117 omfatter 'garanti' kreditderivater, der er anerkendt i medfør af artikel 90-93, bortset fra "credit linked notes".

2. Med forbehold af stk. 3, hvor anerkendelse af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning kan tillades efter artikel 113-117, skal dette ske på betingelse af overholdelse af anerkendelseskravene og andre minimumskrav, der er fastsat i artikel 90-93 med henblik på beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer efter artikel 78-83.

3. Benytter et kreditinstitut sig af artikel 114, stk. 2, skal anerkendelsen af kreditrisikoafdækning være underlagt de relevante krav i artikel 84-89.

↓ 2000/12/EF, artikel 49, stk. 4 og 6 (tilpasset)

Artikel 113

1. Medlemsstaterne kan stille strengere krav end de i artikel ⊠ 111 ◅ ~~75, stk. 1, 2 og 3.~~ fastsatte øvre grænser.

~~6~~2. Medlemsstaterne kan helt eller delvis fravige artikel ⊠ 111, ◅ ~~75, stk.~~ stk. 1, 2 og 3, for engagementer, som et kreditinstitut har indgået med sit moderselskab, moderselskabets øvrige datterselskaber og sine egne datterselskaber, for så vidt disse selskaber falder ind under det tilsyn på konsolideret grundlag, som kreditinstituttet selv er underlagt i overensstemmelse med nærværende direktiv eller med tilsvarende regler i et tredjeland.

↓ 2000/12/EF, artikel 49, stk. 7 (tilpasset) ⇨ nyt

~~7~~3. Medlemsstaterne kan helt eller delvis fravige ~~stk. 1, 2 og 3~~ ⊠ artikel 111 ◅ for følgende engagementer:

(a) aktivposter, der repræsenterer fordringer på ~~centralregeringer eller centralbanker i zone A;~~ ⇨ centralregeringer eller centralbanker, som usikret ville blive tildelt en 0 % risikovægt efter artikel 78-83 ⇦

(b) aktivposter, der repræsenterer fordringer på ~~De Europæiske Fællesskaber~~⇨ internationale organisationer eller multilaterale udviklingsbanker, som usikret ville blive tildelt en 0 % risikovægt efter artikel 78-83 ⇦

(c) aktivposter, der repræsenterer fordringer, som udtrykkeligt er garanteret af ~~centralregeringer eller centralbanker i zone A eller af De Europæiske Fællesskaber~~ ⇨ centralregeringer, centralbanker, internationale organisationer eller multilaterale udviklingsbanker, hvor usikrede fordringer på det garantistillende organ ville opnå en 0 % risikovægt efter artikel 78-83 ⇦

(d) andre engagementer indgået med eller garanteret af ~~centralregeringer eller centralbanker i zone A eller af De Europæiske Fællesskaber~~ ⇨ centralregeringer, centralbanker, internationale organisationer eller multilaterale udviklingsbanker, hvor usikrede fordringer på organet, som

engagementet er indgået med, eller af hvilket det er garanteret, ville opnå en 0 % risikovægt efter artikel 78-83⇦

(e) aktivposter, der repræsenterer fordringer på og andre engagementer med ~~i zone B~~ centralregeringer eller centralbanker ⇨, som ikke er nævnt i litra a) ovenfor, ⇦ når de lyder på og i givet fald er finansieret i låntagernes valuta

(f) aktivposter og andre engagementer, som af de kompetente myndigheder er godkendt som værende tilstrækkeligt sikret ved sikkerhedsstillelse i form af ⇨ værdipapirer udstedt af ⇦~~i zone A~~ centralregeringer eller centralbanker, ~~eller af De Europæiske Fællesskaber eller af medlemsstaternes regionale eller lokale myndigheder, for hvilke der anvendes en vægtning på 0 % for solvens i overensstemmelse med artikel 44~~ ⇨ internationale organisationer, multilaterale udviklingsbanker eller medlemsstaternes regionale regeringer eller lokale myndigheder, hvis værdipapirer repræsenterer fordringer på deres udsteder, og som ville opnå en 0 % risikovægt efter artikel 78-83⇦

(g) aktivposter og andre engagementer, som af de kompetente myndigheder er godkendt som værende tilstrækkeligt sikret ved indlån i kontanter i det långivende ⌦ kreditinstitut ⌫ ~~institut~~ eller i et kreditinstitut, der er långiverens moder- eller datterselskab

(h) aktivposter og andre engagementer, som af de kompetente myndigheder er godkendt som værende tilstrækkeligt sikret ved indlånsbeviser udstedt af det långivende ⌦ kreditinstitut ⌫ ~~institut~~ eller af et kreditinstitut, som er moderselskabet eller et datterselskab til det långivende ⌦ kreditinstitut ⌫ ~~institut~~, og deponeret hos et af disse institutter, uanset hvilket

(i) aktivposter, der repræsenterer fordringer på eller andre engagementer indgået med et ~~kredit~~ institut med en løbetid på højst et år, og som ikke indgår i dettes egenkapital

(j) aktivposter, der repræsenterer fordringer på eller andre engagementer med en løbetid på højst et år, på og i institutioner, som ikke er kreditinstitutter, men opfylder kravene i ~~artikel 45, stk. 2,~~⇨ bilag VI, del 1, punkt 82 ⇦, og for hvilke der er stillet sikkerhed i henhold til nævnte punkt

(k) veksler og tilsvarende værdipapirer med en løbetid på højst et år, som bærer et andet kreditinstituts undertegning

(l) ~~obligationer som defineret i artikel 22, stk. 4, i direktiv 85/611/EØF~~⇨ dækkede obligationer som defineret i artikel 78-83⇦

↓ 2000/12/EF (tilpasset)

(m) indtil der har fundet en nærmere samordning sted, de kapitalinteresser i forsikringsselskaber, som er nævnt i artikel ~~51, stk. 3,~~ ⌦ 122, stk. 1, ⌫ indtil højst 40 % af egenkapitalen i det kreditinstitut, som overtager kapitalinteressen

(n) aktivposter, der repræsenterer fordringer på det regionale eller centrale kreditinstitut, som i henhold til bestemmelser i love eller vedtægter har til

opgave at foretage likviditetsudligning inden for det net af kreditinstitutter, som det långivende kreditinstitut i henhold til disse bestemmelser er tilsluttet

---

↓ 2000/12/EF

(o) engagementer, for hvilke der til de kompetente myndigheders tilfredshed er stillet sikkerhed i form af andre værdipapirer end dem, der er nævnt i litra f) ~~såfremt værdipapirerne ikke er udstedt af kreditinstituttet selv, dets moderselskab eller et af deres datterselskaber eller af den pågældende kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder. De værdipapirer, der stilles som sikkerhed, skal ansættes til markedsværdien og give en overskydende dækning i forhold til de sikrede engagementer, og de skal enten være noteret på en børs eller være faktisk omsættelige og regelmæssigt noteret på et marked, hvor der handles gennem anerkendte, professionelle mæglere, og som efter de kompetente myndigheders opfattelse i den medlemsstat, der er kreditinstituttets hjemland, giver tilfredsstillende mulighed for at ansætte en objektiv pris, hvormed værdipapirernes overskydende dækning til enhver tid kan kontrolleres. Den krævede overskydende dækning er på 100 %; den er dog på 150 % for aktier og på 50 % for obligationer, der er udstedt af kreditinstitutter, regionale regeringer og lokale myndigheder i medlemsstaterne bortset fra dem, der er omhandlet i artikel 44 og obligationer, der er udstedt af EIB og multilaterale udviklingsbanker. De værdipapirer, der anvendes til sikkerhedsstillelse, kan ikke indgå i kreditinstituttets egenkapital~~

↓ 2000/12/EC

(p) lån, for hvilke der til de kompetente myndigheders tilfredshed er stillet sikkerhed i form af pant i fast ejendom til beboelse eller i form af andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, samt leasingtransaktioner, hvor udlejeren beholder den fulde ejendomsret til den udlejede bolig, så længe lejeren ikke har benyttet sin købsoption, i begge tilfælde inden for 50 % af værdien af den pågældende faste ejendom ~~Værdien af den faste ejendom skal til de kompetente myndigheders tilfredshed beregnes på grundlag af strenge værdiansættelsesnormer, der er fastlagt i love eller administrative bestemmelser. Værdiansættelsen foretages mindst en gang om året. I dette litra defineres fast ejendom til beboelse som beboelse, der er eller vil blive beboet eller udlejet af låntageren~~

⇩ nyt

(q) følgende engagementer, hvis de ville opnå en 50 % risikovægt efter artikel 78-83 og kun indtil 50 % af værdien af den pågældende ejendom:

i) engagementer, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af pant i kontor- eller forretningsejendomme eller i form af aktier i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, og som vedrører kontor- eller forretningsejendomme

ii) engagementer, der vedrører ejendomsleasingtransaktioner vedrørende kontor- eller forretningsejendomme.

Med henblik på nr. ii) kan de kompetente myndigheder frem til den 31. december 2011 tillade kreditinstitutter at anerkende 100 % af værdien af den pågældende ejendom. Ved udløbet af denne periode tages denne behandling op til revision. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvorledes de gør brug af denne fortrinsbehandling

---

↓ 2000/12/EF (tilpasset)

~~q~~r) 50 % af poster under stregen med mellemliggende/lav risiko efter klassificeringen i bilag II

~~r~~s) med de kompetente myndigheders tilladelse, andre garantier end kreditgarantier, som er baseret på en lov eller andre retsforskrifter, og som gensidige garantifonde, der har status som kreditinstitutter, yder sine medlemmer, idet de vægtes med 20 % af beløbet

~~Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres anvendelse af denne mulighed for at sikre, at den ikke fører til konkurrencefordrejning~~

~~s~~t) poster under stregen med lav risiko efter klassificeringen i bilag II, for så vidt der med vedkommende kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder er truffet aftale om, at engagementet kun kan indgås, hvis det er godtgjort, at det ikke vil nå op på en sådan størrelse, at de i ⌦ artikel 111, stk. 1-3, ⌫ ~~stk. 1, 2 og 3~~ fastsatte øvre grænser overskrides.

⇩ nyt

Kontanter, der modtages under en "credit linked note" udstedt af kreditinstituttet, og en modparts udlån og indlån i kreditinstituttet, der er underlagt en balanceført aftale om netting, der er anerkendt efter artikel 90-93, anses for at falde ind under litra g).

↓ 2000/12/EF, artikel 49, litra o), andet og tredje punktum (tilpasset)
⇨ nyt

⌦ Med henblik på litra o) skal de ⌫ ~~De~~ værdipapirer, der stilles som sikkerhed, ansættes til markedsværdien og give en overskydende dækning i forhold til de sikrede engagementer, og de skal enten være noteret på en børs eller være faktisk omsættelige og regelmæssigt noteret på et marked, hvor der handles gennem anerkendte, professionelle mæglere, og som efter de kompetente myndigheders opfattelse i den medlemsstat, der er kreditinstituttets hjemland, giver tilfredsstillende mulighed for at ansætte en objektiv pris, hvormed værdipapirernes overskydende dækning til enhver tid kan kontrolleres. Den krævede overskydende dækning er på 100 %. ~~d~~Den er dog på 150 % for aktier og på 50 % for obligationer, der er udstedt af ~~kreditinstitutter~~ institutioner, regionale regeringer og lokale myndigheder i medlemsstaterne bortset fra dem, der er omhandlet i ~~artikel 44~~ ⌦ litra f) ⌫, og obligationer, der er udstedt af ~~EIB og~~ multilaterale udviklingsbanker ⇨ bortset fra

dem, der opnår en 0 % risikovægt efter standardmetoden. Er der manglende match mellem eksponeringens løbetid og kreditrisikoafdækningens løbetid, kan sikkerhedsstillelsen ikke anerkendes. ⇦ ⌦ De værdipapirer, der anvendes til sikkerhedsstillelse, kan ikke indgå i kreditinstituttets egenkapital. ⌫

⌦ Med henblik på litra p) skal værdien ⌫ ~~Værdien~~ af den faste ejendom til de kompetente myndigheders tilfredshed beregnes på grundlag af strenge værdiansættelsesnormer, der er fastlagt i love eller administrative bestemmelser. Værdiansættelsen foretages mindst en gang om året. I ~~dette~~ litra ⌦ p) ⌫ defineres fast ejendom til beboelse som beboelse, der er eller vil blive beboet eller udlejet af låntageren.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen ⌦ om enhver undtagelse, der indrømmes i henhold til litra s) ⌫ ~~deres anvendelse af denne mulighed~~ for at sikre, at den ikke fører til konkurrencefordrejning.

⇩ nyt

Artikel 114

1. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 3 kan medlemsstaterne med henblik på beregning af værdien af engagementer med henblik på artikel 111, stk. 1-3, i forhold til kreditinstitutter, der benytter den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse efter artikel 90-93, i stedet for at benytte sig af de typer af hel eller delvis undtagelse, der er tilladt i henhold til artikel 113, stk. 3, litra f), g), h) og o), tillade sådanne kreditinstitutter at benytte en lavere værdi end værdien af engagementet, men dog ikke lavere end summen af de fuldt justerede værdier af deres engagementer med kunden eller gruppen af indbyrdes forbundne kunder.

I denne forbindelse forstås ved "fuldt justeret værdi af engagementer" den værdi, der er beregnet efter artikel 90-93 under hensyntagen til kreditrisikoreduktionen, volatilitetsjusteringer og eventuelt manglende løbetidsmatch (E*).

Anvendes dette stykke på et kreditinstitut, finder artikel 113, stk. 3, litra f), g), h) og o), ikke anvendelse på det pågældende kreditinstitut.

2. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 3 kan et kreditinstitut, der har tilladelse til at benytte egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og omregningsfaktorer for en engagementsklasse efter artikel 84-89, få tilladelse - hvis det til de kompetente myndigheders tilfredshed er i stand til at foretage estimater af virkningerne af den finansielle sikkerhedsstillelse på deres engagementer, der kan holdes adskilt fra andre aspekter af relevans for tab i tilfælde af misligholdelse - til at anerkende sådanne virkninger ved beregningen af værdien af engagementer med henblik på artikel 113, stk. 3.

Kompetente myndigheder skal anse det for godtgjort, at de af kreditinstituttet foretagne estimater er egnede til brug for reduktion af værdien af engagementer med henblik på overholdelse af bestemmelserne i artikel 111.

Har et kreditinstitut fået tilladelse til at benytte egne estimater af virkningerne af den finansielle sikkerhedsstillelse, skal det gøre dette på konsekvent vis til de kompetente

myndigheders tilfredshed. Denne fremgangsmåde skal især benyttes på alle store engagementer.

Kreditinstitutter, der har tilladelse til at benytte egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse og omregningsfaktorer for en engagementsklasse efter artikel 84-89, og som ikke beregner værdien af deres engagementer ved brug af den metode, der er omhandlet i første afsnit, kan få tilladelse til at benytte metoden i stk. 1 ovenfor eller metoden i artikel 113, stk. 3, litra o), til beregning af værdien af engagementer. Et kreditinstitut må kun benytte en af disse to metoder.

3. Et kreditinstitut, som har tilladelse til at benytte de i stk. 1 og 2 beskrevne metoder til beregning af værdien af engagementer med henblik på artikel 111, stk. 1-3, skal regelmæssigt gennemføre stresstest af deres kreditrisikokoncentrationer, herunder også i relation til salgsværdien af en accepteret sikkerhedsstillelse.

Disse test skal afdække risici, der hidrører fra potentielle ændringer i markedsforholdene, som kunne få en negativ indvirkning på kreditinstituttets egenkapitalgrundlag, og risici, der hidrører fra afhændelsen af sikkerhedsstillelse i stresssituationer.

Kreditinstituttet skal over for de kompetente myndigheder godtgøre, at de gennemførte stresstest er tilstrækkelige og hensigtsmæssige til vurdering af sådanne risici.

Viser en sådan stresstest, at salgsværdien af den accepterede sikkerhedsstillelse er lavere, end hvad der ville blive tilladt efter stk. 2 og 3 alt efter, hvilket stykke der er relevant, skal værdien af den sikkerhedsstillelse, der kan tillades anerkendt ved beregningen af værdien af engagementer med henblik på artikel 111, stk. 1-3, reduceres tilsvarende.

Sådanne kreditinstitutter skal inkludere følgende i deres strategier for reduktion af koncentrationsrisici:

a) politikker og procedurer for reduktion af risici hidrørende fra manglende løbetidsmatch mellem engagementer og en eventuel kreditrisikoafdækning af sådanne engagementer

b) politikker og procedurer for koncentrationsrisici hidrørende fra anvendelsen af kreditrisikoreduktionsteknikker, navnlig store indirekte kreditengagementer (f.eks. med en enkelt udsteder af værdipapirer, der er accepteret som sikkerhedsstillelse).

4. Anerkendes virkningerne af sikkerhedsstillelsen efter bestemmelserne i stk. 1 og 2 ovenfor, kan medlemsstaterne behandle enhver dækket del af engagementet som værende indgået med udstederen af sikkerhedsstillelsen snarere end med kunden.

↓ 2000/12/EF, artikel 49, stk. 8 og 9 (tilpasset) ⇨ nyt

Artikel 115

~~§~~1. Ved anvendelsen af ⊠ artikel 111, stk. 1-3 ⊠~~stk. 1, 2 og 3~~, kan medlemsstaterne tillægge aktivposter, der repræsenterer fordringer på medlemsstaternes regionale

⊠ regeringer ⊠ og lokale myndigheder, 20 % vægtning ⇨ , hvis disse fordringer ville opnå en 20 % risikovægt efter artikel 78-83, og det samme gælder andre engagementer indgået med eller garanteret af sådanne regeringer og myndigheder, som repræsenterer fordringer, som opnår en 20 % risikovægt efter artikel 78-83. ⇦~~eller andre engagementer indgået med eller garanteret af sådanne myndigheder; medlemsstaterne kan dog anvende nulvægtning på disse aktivposter på de i artikel 44 fastsatte betingelser.~~

⇨ Medlemsstaterne kan dog anvende nulvægt på aktivposter, der repræsenterer fordringer på medlemsstaternes regionale regeringer og lokale myndigheder, hvis disse fordringer ville opnå en 0 % risikovægt efter artikel 78-83, og på andre engagementer indgået med eller garanteret af sådanne regeringer og myndigheder, som repræsenterer fordringer, der opnår en 0 % risikovægt efter artikel 78-83. ⇦

~~9.~~2. Ved anvendelsen af ⊠ artikel 111, stk. 1-3 ⊠ ~~stk. 1, 2 og 3~~, kan medlemsstaterne tillægge aktivposter, der repræsenterer fordringer på og andre engagementer med ~~kredit~~ institutter med en løbetid på over et år, men ikke over tre år, 20 % vægtning og tillægge aktivposter, der repræsenterer fordringer på ~~kredit~~ institutter med en løbetid på over tre år, 50 % vægtning, hvis sidstnævnte aktivposter er repræsenteret ved gældsbreve udstedt af et ~~kredit~~ institut, og hvis disse gældsbreve efter de kompetente myndigheders mening er faktisk omsættelige på et marked af professionelle mæglere og er genstand for en daglig notering på dette marked, eller hvis de kompetente myndigheder i det udstedende ~~kredit~~ instituts hjemland har givet tilladelse til deres udstedelse. Under ingen omstændigheder må de pågældende aktivposter indgå i egenkapitalen.

↓ 2000/12/EF, artikel 49, stk. 10 (tilpasset)

Artikel 116

~~10~~. Uanset ~~stk. 7, litra i) og stk. 9~~ ⊠ artikel 113, stk. 3, litra i), og artikel 115 stk. 2 ⊠, kan medlemsstaterne tillægge aktivposter, der repræsenterer fordringer på og andre engagementer indgået med kreditinstitutter, en 20 % vægtning, uanset deres løbetid.

↓ 2000/12/EF, artikel 49, stk. 11 (tilpasset)

Artikel 117

~~11~~1. Er der stillet sikkerhed for et engagement indgået med en kunde af tredjemand, eller i form af værdipapirer udstedt af tredjemand på de vilkår, der er fastsat i ~~stk. 7,~~ ⊠ artikel 113, stk. 3, ⊠ litra o), kan medlemsstaterne:

a) betragte dette engagement som værende indgået med ⊠ garantistilleren ⊠ ~~tredjemanden~~ i stedet for med kunden~~, hvis vedkommende tredjemand til de kompetente myndigheders tilfredshed har stillet direkte og ubetinget sikkerhed~~

b) betragte dette engagement som værende indgået med tredjemanden i stedet for med kunden, hvis der er stillet sikkerhed for det i ~~stk. 7,~~ ⊠ artikel 113, stk. 3, ⊠ litra o), omhandlede engagement på de deri nævnte betingelser.

⇩ nyt

2. Anvender medlemsstaterne den behandling, der er fastsat i stk. 1, litra a):

a) og er garantien denomineret i en anden valuta end den, som engagementet er denomineret i, vil den værdi af engagementerne, der anses for dækket, blive beregnet i overensstemmelse med bestemmelserne om behandling af manglende valutamatch ved ufinansieret risikoafdækning i bilag VIII

b) vil manglende match mellem engagementets løbetid og risikoafdækningens løbetid blive behandlet i overensstemmelse med bestemmelserne om behandling af manglende løbetidsmatch i bilag VIII

c) kan delvis dækning anerkendes i overensstemmelse med behandlingen i bilag VIII.

🡻 2000/12/EF, artikel 49, stk. 12 (tilpasset)

~~12. Senest den 1. januar 1999 undersøger Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen den behandling af interbankengagementer, der er fastsat i stk. 7, litra i), og i stk. 9 og 10. Rådet træffer afgørelse om de eventuelle ændringer, der skal foretages heri, på grundlag af et forslag fra Kommissionen.~~

🡻 2000/12/EF, artikel 50 (tilpasset)
⇨ nyt

Artikel 118

~~Tilsyn med store engagementer på konsolideret og ikke-konsolideret grundlag~~

~~1. Er et kreditinstitut hverken et moder- eller et datterselskab, føres tilsynet med dets overholdelse af artikel 48 og 49 eller enhver anden fællesskabsbestemmelse, der gælder for dette område, på ikke-konsolideret grundlag.~~

~~2. I andre tilfælde føres tilsynet med overholdelsen af artikel 48 og 49 eller enhver anden fællesskabsbestemmelse, der gælder for dette område, på konsolideret grundlag i overensstemmelse med artikel 52 til 56.~~

~~3. Medlemsstaterne kan undlade at føre tilsyn, på et individuelt eller delkonsolideret grundlag, med overholdelsen af artikel 48 og 49 eller enhver anden fællesskabsbestemmelse, der gælder for dette område, får så vidt angår et kreditinstitut, der i sin egenskab af moderselskab er underlagt tilsyn på et konsolideret grundlag, og for så vidt angår et sådant kreditinstituts datterselskaber, hvis disse er underlagt tilladelse og tilsyn fra medlemsstaterne og er omfattet af det konsoliderede tilsyn.~~

~~Samme ret til at undlade tilsyn gælder, hvis moderselskabet er et finansieringsselskab, der er etableret i samme medlemsstat som kreditinstituttet, forudsat at selskabet er underlagt samme tilsyn som kreditinstitutter.~~

~~I de tilfælde, der er nævnt i første og andet afsnit,~~

⇨ Hvis et kreditinstitut efter bestemmelserne i artikel 69, stk. 1, på individuelt eller delkonsolideret grundlag undlader at opfylde de forpligtelser, der pålægges i denne afdeling, eller bestemmelserne i artikel 70 anvendes, når der er tale om moderkreditinstitutter i en medlemsstat, ⇦ træffes foranstaltninger til at sikre en passende fordeling af engagementerne inden for koncernen.

⇩ nyt

Artikel 119

Senest den 31. december 2007 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om denne afdelings funktionsmåde samt eventuelle passende forslag.

🡻 2000/12/EF

AFDELING 6

KVALIFICERET DELTAGELSE UDEN FOR DEN FINANSIELLE SEKTOR

🡻 2000/12/EF, artikel 51, stk. 1 og 2 (tilpasset)

Artikel 120

~~Begrænsninger for kvalificeret deltagelse i den ikke-finansielle sektor~~

1. Et kreditinstitut må ikke besidde en kvalificeret deltagelse, der overstiger 15 % af dets egenkapital, i et foretagende, der hverken er et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller et foretagende, der udøver en virksomhed som nævnt i artikel 43, stk. 2, litra f), andet afsnit, i direktiv 86/635/EØF.

2. Et kreditinstituts samlede kvalificerede deltagelse i andre foretagender end kreditinstitutter, finansieringsinstitutter og foretagender, der udøver en virksomhed som nævnt i artikel 43, stk. 2, litra f), andet afsnit, i direktiv 86/635/EØF, må ikke overstige 60 % af kreditinstituttets egenkapital.

↓ 2002/87/EF, artikel 29, stk. 5 (tilpasset)

~~5. Medlemsstaterne kan undlade at anvende grænserne i stk. 1 og 2 på kapitalinteresser i forsikringsselskaber som defineret i direktiv 73/239/EØF og 79/267/EØF eller i genforsikringsselskaber som defineret i direktiv 98/78/EF.~~

↓ 2000/12/EF, artikel 51, stk. 4 (tilpasset)

~~4. Aktier eller andele, som midlertidigt erhverves som led i en finansiel aktion med henblik på at redde eller sanere et foretagende eller som led i en normal procedure vedrørende stillede tegningsgarantier eller i eget navn for andres regning, medregnes ikke til den kvalificerede deltagelse ved beregningen af de i stk. 1 og 2 fastsatte grænser. Aktier og andele, der ikke har karakter af finansielle anlægsaktiver som nævnt i artikel 35, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF, skal heller ikke medtages.~~

↓ 2000/12/EF, artikel 51, stk. 5

~~5~~3. De i stk. 1 og 2 fastsatte grænser må kun overskrides under særlige omstændigheder. I sådanne tilfælde skal de kompetente myndigheder dog kræve, at kreditinstituttet enten forhøjer sin egenkapital eller træffer andre foranstaltninger med tilsvarende virkning.

↓ 2000/12/EF, artikel 51, stk. 6 (tilpasset)

~~6. Medlemsstaterne kan foreskrive, at de kompetente myndigheder ikke skal anvende de i stk. 1 og 2 fastsatte grænser, hvis de har foreskrevet, at de beløb, hvormed den kvalificerede deltagelse overskrider de nævnte grænser, skal være 100 % dækket af egenkapitalen, og at denne ikke indgår i beregningen af solvensnøgletallet. Er der tale om overskridelser af de i stk. 1 og 2 fastsatte grænser, er det den største overskridelse, der skal være dækket af egenkapitalen.~~

↓ 2000/12/EF, artikel 51, stk. 4

Artikel 121

~~4.~~ Aktier eller andele, som midlertidigt erhverves som led i en finansiel aktion med henblik på at redde eller sanere et foretagende eller som led i en normal procedure vedrørende stillede tegningsgarantier eller i eget navn for andres regning, medregnes ikke til den kvalificerede deltagelse ved beregningen af de i stk. 1 og 2 fastsatte grænser. Aktier og andele, der ikke har karakter af finansielle anlægsaktiver som nævnt i artikel 35, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF, skal heller ikke medtages.

↓ 2002/87/EF, artikel 29, stk. 5

Artikel 122

~~3~~1. Medlemsstaterne kan undlade at anvende grænserne i stk. 1 og 2 på kapitalinteresser i forsikringsselskaber som defineret i direktiv 73/239/EØF og direktiv 79/267/EØF eller i genforsikringsselskaber som defineret i direktiv 98/78/EF.

↓ 2000/12/EF, artikel 51, stk. 6 (tilpasset)

~~6~~2. Medlemsstaterne kan foreskrive, at de kompetente myndigheder ikke skal anvende de i ⌦ artikel 120, stk. 1 og 2, ⌫ ~~stk. 1 og 2~~ fastsatte grænser, hvis de har foreskrevet, at de beløb, hvormed den kvalificerede deltagelse overskrider de nævnte grænser, skal være 100 % dækket af egenkapitalen, og at denne ikke indgår i beregningen af solvensnøgletallet. Er der tale om overskridelser af de i ⌦ artikel 120, stk. 1 og 2, ⌫ ~~stk. 1 og 2~~ fastsatte grænser, er det den største overskridelse, der skal være dækket af egenkapitalen.

⇩ nyt

KAPITEL 3

KREDITINSTITUTTERS VURDERINGSPROCES

Artikel 123

Kreditinstitutter skal råde over sunde, effektive og komplette strategier og processer for løbende vurdering og opretholdelse af en intern kapital af en størrelse, type og fordeling, som de anser for passende til at dække arten og omfanget af de risici, som de er eller vil kunne blive eksponeret for.

Disse strategier og processer skal underkastes regelmæssig intern kontrol med henblik på at sikre, at de vedbliver at være fyldestgørende og proportionale i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af kreditinstituttets virksomhed.

↓ 2000/12/EF (tilpasset)

KAPITEL ~~3~~4

⌦ DE KOMPETENTE MYNDIGHEDERS ⌫ TILSYN ⌦ OG OPLYSNINGSPLIGT ⌫~~PÅ ET KONSOLIDERET GRUNDLAG~~

↓ 2000/12/EF (nyt)
➔1 2002/87/EF, artikel 29, stk. 6

Artikel ~~52~~

~~Tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag~~

~~1. Ethvert kreditinstitut, hvis datterselskab er et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut, eller som besidder kapitalinteresser i sådanne institutter, skal undergives tilsyn på grundlag af sin konsoliderede finansielle situation, i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i artikel 54. Dette tilsyn omfatter som et minimum de elementer, der er nævnt i stk. 5 og 6.~~

~~2. Ethvert kreditinstitut, hvis moderselskab er et finansieringsselskab, skal undergives tilsyn på grundlag af finansieringsselskabets konsoliderede finansielle situation i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i artikel 54. Dette tilsyn omfatter som et minimum de elementer, der er nævnt i stk. 5 og 6.~~ ➔1 ~~Med forbehold af bestemmelserne i artikel 54a indebærer konsolideringen af det finansielle holdingselskabs finansielle situation på ingen måde, at de kompetente myndigheder skal påtage sig rollen som tilsyn over for det individuelle finansielle holdingselskab.~~ ←

↓ 2000/12/EF, artikel 52, stk. 3

~~3. Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder, der i henhold til artikel 53 har til opgave at føre det konsoliderede tilsyn, kan i de nedenfor anførte tilfælde undlade at medtage et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk bankservicevirksomhed, der er et datterselskab, eller i hvilket der besiddes kapitalinteresser, i konsolideringen:~~

- ~~når den pågældende virksomhed er beliggende i et tredjeland, hvor der foreligger retlige hindringer for overførsel af de nødvendige oplysninger~~

- ~~når den pågældende virksomhed efter de kompetente myndigheders opfattelse kun er af ringe betydning set ud fra formålene med kreditinstituttilsynet, og under alle omstændigheder når den pågældende virksomheds balancesum udgør mindre end 10 mio. EUR eller mindre end 1 % af moderselskabets eller det kapitalinteressebesiddende selskabs balancesum, idet de laveste tal lægges til grund; hvis flere virksomheder opfylder ovenstående kriterier, skal de dog medtages i konsolideringen, dersom de som helhed er af ikke uvæsentlig betydning set ud fra ovennævnte formål, eller~~

– når de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, finder, at det under hensyn til formålene med kreditinstituttilsynet ville være uhensigtsmæssigt eller vildledende at foretage en konsolidering af den pågældende virksomheds finansielle situation.

↓ 2000/12/EF, artikel 52, stk. 5-8

5. Tilsynet for så vidt angår solvens, kravene til egenkapitalgrundlaget i forhold til markedsrisikoen og kontrollen med store engagementer udøves på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med nærværende artikel og artikel 53 og 56. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der i givet fald bliver nødvendige for at sikre, at finansieringsselskaberne omfattes af det konsoliderede tilsyn i overensstemmelse med stk. 2.

Overholdelsen af de i artikel 51, stk. 1 og 2, fastsatte begrænsninger gøres til genstand for tilsyn og kontrol på grundlag af kreditinstituttets konsoliderede eller delkonsoliderede finansielle situation.

6. De kompetente myndigheder påser, at der i alle de foretagender, der er omfattet af det konsoliderede tilsyn, som et kreditinstitut er undergivet i henhold til stk. 1 og 2, er betryggende interne kontrolprocedurer for fremlæggelse af de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af nævnte tilsyn.

7. Medlemsstaterne kan undlade at anvende forskrifterne i stk. 5 i form af en delkonsolidering eller individuelt på kreditinstitutter, der i deres egenskab af moderselskaber er undergivet konsolideret tilsyn samt på ethvert datterselskab af dette kreditinstitut, som er undergivet deres tilladelse og tilsyn, og som er dækket af tilsynet i kraft af, at de indgår i konsolideringen af det kreditinstitut, som er dets moderselskab. Samme mulighed for undtagelse indrømmes, når moderselskabet er et finansieringsselskab, der har hjemsted i samme medlemsstat som kreditinstituttet, for så vidt det er undergivet samme tilsyn som det, der gælder for kreditinstitutter, herunder navnlig de i stk. 5 fastsatte regler.

I de i første afsnit nævnte tilfælde skal der træffes foranstaltninger til at sikre en hensigtsmæssig kapitalfordeling inden for bankkoncernen.

Hvis de kompetente myndigheder anvender disse forskrifter individuelt, kan de med henblik på beregning af egenkapitalen gøre brug af bestemmelsen i artikel 34, stk. 2, sidste afsnit.

8. Dersom et kreditinstitut, som er et datterselskab af et moderselskab, der er et kreditinstitut, er blevet godkendt og er beliggende i en anden medlemsstat, anvender de kompetente myndigheder, der har meddelt denne tilladelse, forskrifterne i stk. 5 på dette datterkreditinstitut individuelt eller i givet fald i form af en delkonsolidering.

↓ 2000/12/EF, artikel 52, stk. 9 (tilpasset)
➔1 2004/xx/EF, artikel 3, stk. 9

9. Uanset stk. 8 kan de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for meddelelsen af tilladelse til datterselskabet af et moderselskab, der er et kreditinstitut, ved tosidig aftale overdrage deres tilsynspligt til de kompetente myndigheder, der har meddelt moderselskabet tilladelse og fører tilsyn med dette, således at disse påtager sig tilsyn med datterselskabet i overensstemmelse med nærværende direktivs bestemmelser. Kommissionen skal underrettes

~~om sådanne aftaler og indholdet heraf.~~ ➔1 ~~Den pågældende kompetente myndighed videregiver oplysningerne herom til de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater.~~ ←

⇩ nyt

AFDELING 1 - TILSYN

Artikel 124

1. På grundlag af de tekniske kriterier, der er fastsat i bilag XI, skal de kompetente myndigheder føre tilsyn med de arrangementer, strategier, processer og mekanismer, som kreditinstitutterne iværksætter for at efterleve dette direktiv, og vurdere de risici, som kreditinstitutterne er eller kan blive eksponeret for.

2. Omfanget af det tilsyn og den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, skal udgøres af kravene i dette direktiv.

3. På basis af det tilsyn og den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, afgør de kompetente myndigheder, om de arrangementer, strategier, processer og mekanismer, kreditinstitutterne har iværksat, og den egenkapital, de besidder, sikrer en sund styring og dækning af deres risici.

4. Kompetente myndigheder skal fastlægge hyppigheden og omfanget af det tilsyn og den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, under hensyntagen til den systemiske betydning, arten, omfanget og kompleksiteten af det pågældende kreditinstituts virksomhed. Tilsynet og vurderingen skal mindst foretages en gang om året.

5. Tilsynet og vurderingen, der udføres af de kompetente myndigheder, skal omfatte kreditinstitutternes eksponering for de renterisici, der hidrører fra ikke-handelsmæssige aktiviteter. Der skal kræves iværksat foranstaltninger, når der er tale om institutter, hvis økonomiske værdi falder med mere end 20 % af deres egenkapital som følge af en pludselig og uventet ændring i rentesatserne af en størrelsesorden, som skal fastlægges af de kompetente myndigheder og ikke må afvige fra det ene kreditinstitut til det andet.

🡻 2000/12/EF, artikel 53, stk. 1 og 2, første afsnit (tilpasset)
⇨ nyt

Artikel 125

~~De for det konsoliderede tilsyn ansvarlige kompetente myndigheder~~

1. Når moderselskabet er et ⇨ moderkreditinstitut ⇦⇨ i en medlemsstat eller et moderkreditinstitut i EU ⇦, udøves det konsoliderede tilsyn af de kompetente myndigheder, der har meddelt dette kreditinstitut den i artikel ~~4~~⌦ 6 ⌫ nævnte tilladelse.

2. Når et kreditinstituts moderselskab er et ⇨ finansielt moderholdingselskab ⇦⇨ i en medlemsstat eller et finansielt moderholdingselskab i EU ⇦, udøves det konsoliderede tilsyn af de kompetente myndigheder, der har meddelt dette kreditinstitut den i artikel ~~4~~⌦ 6 ⌫ nævnte tilladelse.

↓ 2000/12/EF, artikel 53, stk. 2, andet og tredje afsnit, og stk. 3 (tilpasset) ⇨ nyt

Artikel 126

~~3.~~1. Når kreditinstitutter, der er godkendt i mere end en medlemsstat, har det samme ⇨ finansielle moderholdingselskab i en medlemsstat eller det samme finansielle moderholdingselskab i EU ⇦ som moderselskab, udøves det konsoliderede tilsyn ~~dog~~ af de myndigheder, der har kompetence i forhold til det kreditinstitut, der er blevet godkendt i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab er blevet oprettet.

~~Hvis der ikke findes et godkendt datterkreditinstitut i den medlemsstat, hvor finansieringsselskabet er blevet oprettet, afgør de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater (herunder de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor finansieringsselskabet er blevet oprettet) efter fælles aftale, hvem der skal udøve det konsoliderede tilsyn. I mangel af en sådan aftale udøves det konsoliderede tilsyn af de kompetente myndigheder, der har godkendt kreditinstituttet med den højeste balancesum; hvis balancesummen er den samme, udøves det konsoliderede tilsyn af de kompetente myndigheder, der som de første har meddelt den i artikel 4 nævnte tilladelse.~~

~~3. De pågældende kompetente myndigheder kan efter fælles aftale fravige de i stk. 2, første og andet afsnit, fastsatte regler.~~

⇩ nyt

Når kreditinstitutter, der er godkendt i to eller flere medlemsstater, har mere end ét finansielt holdingselskab med hovedkontorer i forskellige medlemsstater som moderselskaber, og der er et kreditinstitut i hver af disse medlemsstater, udøves det konsoliderede tilsyn af den kompetente myndighed for kreditinstituttet med den største samlede balancesum.

2. Når mere end ét kreditinstitut, der er godkendt i Fællesskabet, har det samme finansielle holdingselskab som moderselskab, og ingen af disse kreditinstitutter er blevet godkendt i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab blev oprettet, udøves det konsoliderede tilsyn af den kompetente myndighed, der godkendte kreditinstituttet med den største samlede balancesum, som med henblik på dette direktiv skal anses for at være det kreditinstitut, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab i EU.

↓ 2000/12/EF, artikel 53, stk. 4

~~4. De i stk. 2, tredje afsnit, og stk. 3 nævnte aftaler skal indeholde nærmere bestemmelser med henblik på samarbejde og videregivelse af de oplysninger, der er nødvendige for at kunne nå målene for tilsynet på et konsolideret grundlag.~~

⇩ nyt

3. I særlige tilfælde kan de kompetente myndigheder efter fælles aftale undlade at benytte kriterierne i stk. 1 og 2, hvis det ville være uhensigtsmæssigt at benytte dem under hensyntagen til kreditinstitutterne og det relative omfang af deres aktiviteter i forskellige lande, og udpege en anden kompetent myndighed til at udøve det konsoliderede tilsyn. I så fald skal de kompetente myndigheder, inden de træffer deres afgørelse, give moderkreditinstituttet i EU, det finansielle moderholdingselskab i EU eller kreditinstituttet med den største balancesum alt efter, hvad der er det relevante, lejlighed til at udtale sig om denne afgørelse.

4. De kompetente myndigheder skal underrette Kommissionen om enhver aftale, der falder ind under stk. 3.

↓ 2000/12/EF, artikel 52, stk. 2, sidste punktum (tilpasset) ⇨ nyt

Artikel 127

1. ⇨ Medlemsstaterne skal vedtage alle nødvendige foranstaltninger for i givet fald at inkludere finansielle holdingselskaber i det konsoliderede tilsyn. Uden at dette berører bestemmelserne i artikel 135, ⇦ indebærer konsolideringen af det finansielle holdingselskabs finansielle situation på ingen måde, at de kompetente myndigheder har pligt til at udøve en tilsynsfunktion i forhold til det individuelle finansielle holdingselskab.

↓ 2000/12/EF, artikel 52, stk. 4 (tilpasset)

~~4~~2. Når en medlemsstats kompetente myndigheder under henvisning til et af de i ~~stk. 3, andet og tredje led,~~ ⌦ artikel 73, stk. 1, litra b) og c), ⌫ nævnte tilfælde ikke medtager et datterkreditinstitut i det konsoliderede tilsyn, kan de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvori dette datterkreditinstitut er beliggende, anmode moderselskabet om at fremlægge oplysninger, der gør det lettere for myndighederne at gennemføre tilsynet med dette kreditinstitut.

↓ 2000/12/EF, artikel 52, stk. 10 (tilpasset)

~~10~~3. Medlemsstaterne fastsætter, at de for det konsoliderede tilsyn ansvarlige kompetente myndigheder kan anmode datterselskaberne af et kreditinstitut eller et finansielt

holdingselskab, som ikke er omfattet af de konsoliderede tilsyn, om de i artikel ~~55~~ ⌦ 137 ⌫ nævnte oplysninger. I så fald anvendes de regler vedrørende meddelelse og kontrol af oplysningerne, der er fastsat i nævnte artikel.

↓ 2000/12/EF, artikel 53, stk. 5

Artikel 128

~~5.~~Hvis der i en medlemsstat er mere end én myndighed, der er beføjet til at udøve tilsyn med kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, træffer medlemsstaterne de fornødne foranstaltninger til etablering af en samordning mellem disse.

⇩ nyt

Artikel 129

1. Den kompetente myndighed, der er ansvarlig for udøvelsen af det konsoliderede tilsyn med moderkreditinstitutter i EU og kreditinstitutter, der er kontrolleret af finansielle moderholdingselskaber i EU, skal udføre følgende opgaver:

   a) tilsynsmæssigt overopsyn og vurdering af overholdelsen af kravene i artikel 71, artikel 72, stk. 1 og 2, og artikel 73, stk. 3

   b) koordinering af indsamlingen og formidlingen af relevante og væsentlige oplysninger i "going concern"-situationer og nødsituationer

   c) planlægning og koordinering af tilsynsvirksomheden i "going concern"-situationer og nødsituationer, herunder i relation til aktiviteterne i artikel 124, i samarbejde med de implicerede kompetente myndigheder og i relation til artikel 43 og 141.

2. Når der er tale om ansøgninger om de i henholdsvis artikel 84, stk. 1, artikel 87, stk. 9, og artikel 105 omhandlede tilladelser, der indgives af et moderkreditinstitut i EU og dets datterselskaber eller i fællesskab af datterselskaberne af et finansielt moderholdingselskab i EU, skal de kompetente myndigheder under fuld gensidig konsultation arbejde sammen om at afgøre, om den tilladelse, der ansøges om, skal gives, og fastsætte eventuelle betingelser, som tilladelsen skal være underlagt.

   En ansøgning, jf. første afsnit, skal kun indgives til den i stk. 1 omhandlede kompetente myndighed.

   De kompetente myndigheder skal inden for højst seks måneder fastlægge deres enige afgørelse om ansøgningen i ét enkelt dokument. Dette dokument afleveres til ansøgeren. Foreligger der ikke en afgørelse inden for seks måneder, træffer den i stk. 1 omhandlede kompetente myndighed sin egen afgørelse om ansøgningen.

Artikel 130

1. Opstår der en nødsituation, som potentielt kan bringe stabiliteten og integriteten i det finansielle system i fare, skal de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for udøvelsen af det konsoliderede tilsyn, så hurtigt som praktisk muligt, jf. afsnit V, kapitel 1, afdeling 2, underrette de i artikel 49, litra a), og artikel 50 omhandlede myndigheder. Denne forpligtelse gælder for alle kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 125 og 126 i relation til en bestemt gruppe, og for den kompetente myndighed, der er omhandlet i artikel 129, stk. 1.

2. Den kompetente myndighed, der er ansvarlig for det konsoliderede tilsyn, skal, når den har behov for oplysninger, som allerede er blevet givet til en anden kompetent myndighed, så vidt muligt kontakte denne myndighed, således at dobbelt indberetning til de forskellige tilsynsmyndigheder undgås.

Artikel 131

For at lette og etablere et effektivt tilsyn skal den kompetente myndighed, der er ansvarlig for det konsoliderede tilsyn, og de øvrige kompetente myndigheder råde over skriftlige koordinerings- og samarbejdsarrangementer.

Ifølge disse arrangementer kan den kompetente myndighed, der er ansvarlig for det konsoliderede tilsyn, tildeles supplerende opgaver, og der kan fastlægges procedurer for beslutningsprocessen og samarbejdet med de øvrige kompetente myndigheder.

↓ 2000/12/EF, artikel 52, stk. 9 (tilpasset)

~~Uanset stk. 8 kan de~~ ⌦ De ⌫ kompetente myndigheder, der er ansvarlige for meddelelsen af tilladelse til datterselskabet af et moderselskab, der er et kreditinstitut, ⌦ kan ⌫ ved tosidig aftale overdrage deres tilsynspligt til de kompetente myndigheder, der har meddelt moderselskabet tilladelse og fører tilsyn med dette, således at disse påtager sig tilsyn med datterselskabet i overensstemmelse med nærværende direktivs bestemmelser. Kommissionen skal underrettes om sådanne aftaler og indholdet heraf. Den videregiver oplysningerne herom til de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og til Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning.

⇩ nyt

Artikel 132

1. De kompetente myndigheder skal indgå i et tæt indbyrdes samarbejde. De skal give hinanden alle oplysninger, som er væsentlige eller relevante for udøvelsen af de øvrige myndigheders tilsynsopgaver i henhold til dette direktiv. Med henblik herpå skal de kompetente myndigheder på anmodning videregive alle relevante oplysninger og på eget initiativ videregive alle væsentlige oplysninger.

   Navnlig skal kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn med EU-selskaber, sikre, at relevante oplysninger videregives til kompetente

myndigheder i andre medlemsstater, som fører tilsyn med datterselskaber af disse moderselskaber. Ved afgørelsen af omfanget af de relevante oplysninger skal der tages hensyn til disse datterselskabers betydning i det finansielle system i de pågældende medlemsstater.

De væsentlige oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, skal bl.a. omfatte følgende:

a) identifikation af koncernstrukturen i alle større kreditinstitutter i en koncern samt af de kompetente myndigheder for kreditinstitutterne i koncernen

b) procedurer for indsamling af oplysninger fra kreditinstitutterne i en koncern og for kontrol af disse oplysninger

c) en negativ udvikling i kreditinstitutterne eller i andre selskaber i en koncern, som på alvorlig vis kunne påvirke kreditinstitutterne

d) større sanktioner og ekstraordinære foranstaltninger, som de kompetente myndigheder har iværksat i overensstemmelse med dette direktiv, herunder pålæggelse af supplerende kapitalkrav i henhold til artikel 136 og pålæggelse af begrænsninger i brugen af metoderne med avanceret måling til beregning af egenkapitalkravene i henhold til artikel 105.

2. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med kreditinstitutter, der kontrolleres af et moderkreditinstitut i EU, skal kontakte den i artikel 129, stk. 1, omhandlede kompetente myndighed, når de har brug for oplysninger om gennemførelsen af fremgangsmåder og metoder, som er beskrevet i dette direktiv, og som denne kompetente myndighed allerede benytter sig af.

3. De implicerede kompetente myndigheder skal, inden de træffer afgørelse, rådføre sig med hinanden om følgende punkter, når sådanne afgørelser har indflydelse på andre kompetente myndigheders tilsynsopgaver:

a) ændringer i aktionær-, organisations- eller ledelsesstrukturen i kreditinstitutter i en koncern, som kræver de kompetente myndigheders godkendelse eller tilladelse

b) større sanktioner og ekstraordinære foranstaltninger, som de kompetente myndigheder har iværksat i overensstemmelse med dette direktiv, herunder pålæggelse af supplerende kapitalkrav i henhold til artikel 136 og pålæggelse af begrænsninger i brugen af metoderne med avanceret måling til beregning af egenkapitalkravene i henhold til artikel 105.

Med henblik på litra b) skal den kompetente myndighed, der er ansvarlig for det konsoliderede tilsyn, altid konsulteres.

En kompetent myndighed kan dog beslutte at undlade at konsultere, når der er tale om nødsituationer, eller hvis en sådan konsultation kunne bringe effektiviteten i afgørelserne i fare. I så fald skal den kompetente myndighed straks underrette de øvrige kompetente myndigheder.

↓ 2000/12/EF, artikel 54, stk. 1 (tilpasset)

Artikel 133

~~Konsolideringens form og indhold~~

1. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, skal med henblik på tilsynet forlange en fuldstændig konsolidering af de kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, som er datterselskaber af moderselskabet.

   ⌦ De kompetente myndigheder kan dog forlange blot en pro rata-konsolidering ⌫ ~~Der kan dog foreskrives en pro rata-konsolidering~~ i de tilfælde, hvor de ~~kompetente myndigheder~~ finder, at det kapitalandelsbesiddende moderselskabs ansvar - ⌦ i betragtning af ⌫ ~~som følge af~~ det ansvar, som påhviler de øvrige aktionærer og selskabsdeltagere, og ~~som følge af~~ disses tilfredsstillende solvens - er begrænset til denne kapitalandel. De øvrige aktionærers og selskabsdeltageres ansvar skal være klart fastslået, om nødvendigt ved udtrykkeligt indgåede forpligtelser.

↓ 2002/87/EF, artikel 29, stk. 7, litra a)

Såfremt der mellem virksomheder består en forbindelse som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF, træffer de kompetente myndigheder afgørelse om, hvordan en konsolidering skal gennemføres.

↓ 2000/12/EF, artikel 54, stk. 2 og 3 (tilpasset)

2. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, skal ~~med henblik på tilsynet~~ forlange en ⌦ pro rata-konsolidering ⌫ ~~pro rata-konsolidering~~ af kapitalinteresser i kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, der i fællesskab ledes af en virksomhed, der indgår i konsolideringen, og af en eller flere virksomheder, der ikke indgår i konsolideringen, når dette medfører en begrænsning af de pågældende virksomheders ansvar i forhold til den kapitalandel, de besidder.

3. I tilfælde af andre kapitalinteresser eller andre former for kapitaltilknytning end de i stk. 1 og 2 nævnte bestemmer de kompetente myndigheder, om konsolideringen skal finde sted og i bekræftende fald hvorledes. De kan navnlig tillade eller foreskrive brug af den indre værdis metode. Denne metode er dog ikke ensbetydende med, at de pågældende virksomheder omfattes af det konsoliderede tilsyn.

↓ 2000/12/EF, artikel 54, stk. 4, første afsnit (tilpasset)

Artikel 134

~~4~~1. Med forbehold af ⊠ artikel 133 ⊠ ~~stk. 1, 2 og 3~~ bestemmer de kompetente myndigheder, om og i hvilken form der skal foretages konsolidering i følgende tilfælde:

a) når et kreditinstitut efter de kompetente myndigheders opfattelse udøver en betydelig indflydelse over et eller flere kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, selv om det ikke besidder kapitalinteresser deri, eller der består andre former for kapitaltilknytning mellem det og de pågældende institutter

b) når to eller flere kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter er underlagt fælles ledelse, uden at dette er fastlagt i en aftale eller i vedtægtsbestemmelser.

↓ 2002/87/EF, artikel 29, stk. 7, litra b)

↓ 2000/12/EF, artikel 54, stk. 4, andet afsnit

De kompetente myndigheder kan navnlig tillade eller foreskrive anvendelse af den metode, der er fastsat i artikel 12 i direktiv 83/349/EØF. Anvendelsen af denne metode er dog ikke ensbetydende med, at de pågældende virksomheder omfattes af det konsoliderede tilsyn.

↓ 2000/12/EF, artikel 54, stk. 5 (tilpasset)
⇨ nyt

~~5~~2 Når der i henhold til ~~artikel 52, stk. 1 og 2,~~ ⊠ artikel 125 og 126 ⊠ skal udøves tilsyn på konsolideret grundlag, skal accessoriske ~~bankservicevirksomheder~~ servicevirksomheder ⇨ og porteføljeadministrationsselskaber som defineret i direktiv 2002/87/EF ⇦ medtages i konsolideringen i de samme tilfælde og efter de samme metoder som dem, der er foreskrevet i ⊠ artikel 133 og stk. 1 ⊠ ~~til 4~~ i nærværende artikel.

↓ 2002/87/EF, artikel 29, stk. 8 (tilpasset)

Artikel 135

~~**Finansielle holdingselskabers ledelsesorgan**~~

Medlemsstaterne kræver, at de personer, der faktisk leder det finansielle holdingselskabs virksomhed, har et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring til at varetage denne opgave.

⇩ nyt

Artikel 136

1. Kompetente myndigheder skal kræve, at kreditinstitutter, der ikke opfylder kravene i dette direktiv, på et tidligt stadium skal tage de nødvendige foranstaltninger eller skridt til at korrigere situationen.

Med henblik herpå skal de foranstaltninger, der står til de kompetente myndigheders disposition, omfatte følgende:

a) forpligte kreditinstitutterne til at besidde en egenkapital, der er større end det i artikel 75 fastsatte minimumsniveau

b) styrke de arrangementer og strategier, der iværksættes for at efterkomme artikel 22 og 123

c) kræve, at kreditinstitutterne anvender en bestemt nedskrivningspolitik eller behandling af aktiverne i forhold til egenkapitalkravene

d) indskrænke eller begrænse kreditinstitutters forretningsområde, transaktioner eller netværk

e) reducere risikoen i forbindelse med kreditinstitutternes virksomhed, produkter og systemer.

Vedtagelsen af disse foranstaltninger skal være underlagt bestemmelserne i afsnit V, kapitel 1, afdeling 2.

2. De kompetente myndigheder skal som et minimum stille særlige egenkapitalkrav, der er større end minimumsniveauet i artikel 75, til kreditinstitutter, som har utilstrækkelige arrangementer, processer, mekanismer og strategier for styringen og dækningen af deres risici, hvis anvendelsen af andre foranstaltninger alene efter al sandsynlighed ikke vil styrke disse arrangementer inden for en passende tidsramme.

🡻 2000/12/EF, artikel 55, stk. 1 (tilpasset)

Artikel 137

~~**Oplysninger, som blandede selskaber og deres datterselskaber skal meddele**~~

1. Indtil en senere samordning af konsolideringsmetoderne fastsætter medlemsstaterne, at når moderselskaber for et eller flere kreditinstitutter er et blandet selskab, skal de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilladelse til og tilsyn med disse kreditinstitutter, forlange af det blandede selskab og dets datterselskaber, enten ved at

henvende sig direkte til dem eller via datterkreditinstitutterne, at de meddeler alle de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsynet med datterkreditinstitutterne.

↓ 2000/12/EF, artikel 55, stk. 2 (tilpasset)

2. Medlemsstaterne fastsætter, at deres kompetente myndigheder selv kan foretage eller kan lade eksterne revisorer foretage kontrol på stedet af de oplysninger, der er modtaget fra blandede selskaber og disses datterselskaber. Hvis det blandede selskab eller et af dets datterselskaber er et forsikringsselskab, kan den i artikel ~~56, stk. 4,~~ ⌦ 140, stk. 1, ⌫ nævnte fremgangsmåde finde anvendelse. Hvis det blandede selskab eller et af dets datterselskaber er beliggende i en anden medlemsstat end den, hvor datterkreditinstituttet er beliggende, foretages kontrollen på stedet efter fremgangsmåden i artikel ~~56, stk. 7~~ ⌦ 140, stk. 1 ⌫.

↓ 2002/87/EF, artikel 29, stk. 9 (tilpasset)

Artikel 138

~~Transaktioner inden for en gruppe med blandede holdingselskaber~~

1. Uden at dette berører ~~bestemmelserne i~~ afsnit V, kapitel 2, afdeling ~~3~~ ⌦ 5 ⌫, ~~i dette direktiv,~~, påser medlemsstaterne, hvis moderselskabet for et eller flere kreditinstitutter er et blandet holdingselskab, at de kompetente myndigheder, som er ansvarlige for tilsynet med disse kreditinstitutter, foretager generelt tilsyn med transaktioner mellem kreditinstituttet og det blandede holdingselskab og dets datterselskaber.

2. Medlemsstaterne kræver, at kreditinstitutterne har iværksat passende risikostyringsprocedurer og interne kontrolmekanismer, herunder forsvarlige rapporterings- og regnskabsprocedurer, med henblik på behørig identifikation, måling, overvågning og styring af transaktioner med moderselskabet og dettes datterselskaber. De kompetente myndigheder kræver, at kreditinstituttet indberetter andre væsentlige transaktioner med disse enheder end den i artikel ~~48~~ ⌦ 110 ⌫ omhandlede 'indberetning af store engagementer'. Disse procedurer og væsentlige transaktioner omfattes af de kompetente myndigheders overvågning.

Hvis det viser sig, at de ovennævnte transaktioner inden for en gruppe udgør en trussel mod et kreditinstituts finansielle situation, træffer den kompetente myndighed med ansvar for tilsynet med virksomheden de fornødne foranstaltninger.

↓ 2000/12/EF, artikel 56, stk. 1-3 (tilpasset)

Artikel 139

~~Foranstaltninger, der skal lette tilsynet på et konsolideret grundlag~~

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der ikke foreligger retlige hindringer for, at de foretagender, der er omfattet af det konsoliderede tilsyn, blandede selskaber og deres datterselskaber samt de i artikel ~~52, stk. 10,~~ ⌦ 127, stk. 3, ⌫ nævnte datterselskaber indbyrdes udveksler de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsyn i overensstemmelse med artikel ~~52 til 55~~ ⌦ 124-138 ⌫ og nærværende artikel.

2. Når moderselskabet og dets datterkreditinstitut(ter) er beliggende i forskellige medlemsstater, skal de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater udveksle alle de oplysninger, der er nødvendige for at muliggøre eller lette udøvelsen af det konsoliderede tilsyn.

Hvis de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor moderselskabet er beliggende, ikke selv foretager det konsoliderede tilsyn i henhold til artikel ~~53~~ ⌦ 125 og 126 ⌫, kan de for dette tilsyn ansvarlige kompetente myndigheder opfordre dem til at anmode moderselskabet om de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af det konsoliderede tilsyn, og til at videregive dem til disse myndigheder.

3. Medlemsstaterne tillader udveksling mellem deres kompetente myndigheder af de i stk. 2 nævnte oplysninger, dog således at indhentning af eller rådighed over oplysninger om finansielle holdingselskaber, finansieringsinstitutter eller accessoriske ~~bankservicevirksomheder~~ servicevirksomheder på ingen måde medfører, at de kompetente myndigheder har pligt til at udøve en tilsynsførende funktion over for disse institutter eller virksomheder på individuelt grundlag.

Medlemsstaterne tillader ligeledes udveksling mellem deres kompetente myndigheder af de i artikel ~~55~~ ⌦ 137 ⌫ nævnte oplysninger, dog således at indhentning af eller rådighed over oplysninger på ingen måde medfører, at de kompetente myndigheder udøver en tilsynsførende funktion over for blandede selskaber og disses datterselskaber, som ikke er kreditinstitutter, eller over for de i artikel ~~52, stk. 10,~~ ⌦ 127, stk. 3, ⌫ nævnte datterselskaber.

🡻 2000/12/EF, artikel 56, stk. 4-6 (tilpasset)

Artikel 140

~~4~~1. Hvis et kreditinstitut, et finansielt holdingselskab eller et blandet selskab kontrollerer et eller flere datterselskaber, som er forsikringsselskaber, eller andre foretagender, der tilbyder investeringsservice, som er underkastet en godkendelsesordning, etableres der et snævert samarbejde mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder, der varetager det offentlige tilsyn med sådanne forsikringsselskaber eller foretagender. Uden at dette i øvrigt berører deres respektive beføjelser, udveksler disse myndigheder alle sådanne oplysninger, der kan lette udøvelsen af deres hverv og sikre kontrol med den finansielle situation og aktiviteterne i samtlige foretagender, der er underlagt deres tilsyn.

~~5~~2. Oplysninger, der indhentes inden for rammerne af tilsynet på et konsolideret grundlag, herunder navnlig enhver udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder i overensstemmelse med nærværende direktiv, er undergivet tjenstlig tavshedspligt i overensstemmelse med ⌦ afsnit V, kapitel 1, afdeling 2 ⌫ ~~artikel 30~~.

~~6~~3. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, udarbejder en fortegnelse over de finansielle holdingselskaber, der er nævnt i artikel ~~52, stk. 2~~ ⊠ 71, stk. 2 ⊠. Denne fortegnelse videregives til de andre medlemsstaters kompetente myndigheder og Kommissionen.

↓ 2000/12/EF, artikel 56, stk. 7 (tilpasset)
→1 2002/87/EF, artikel 29, stk. 10

Artikel 141

~~7.~~ Ønsker de kompetente myndigheder i en medlemsstat i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv i bestemte tilfælde at kontrollere oplysninger om et kreditinstitut, et finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, en accessorisk ~~bankservicevirksomhed~~ servicevirksomhed, et blandet selskab eller et af de i artikel ~~55~~ ⊠ 137 ⊠ eller i artikel ~~52, stk. 10~~ ⊠ 127, stk. 3 ⊠, nævnte datterselskaber, der er beliggende i en anden medlemsstat, ⊠ skal de anmode ⊠ ~~anmoder de~~ de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat om, at denne kontrol finder sted. De kompetente myndigheder, som modtager anmodningen, skal inden for rammerne af deres beføjelser efterkomme denne enten ved selv at foretage kontrollen eller ved at tillade, at de kompetente myndigheder, der har fremsat anmodningen, foretager kontrollen, eller ved at lade en revisor eller anden sagkyndig foretage denne.→1 Den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, kan, hvis den ønsker det, deltage i ⊠ kontrollen ⊠ ~~verifikationen~~, hvis den ikke selv foretager denne. ←

↓ 2000/12/EF, artikel 56, stk. 8 (tilpasset)

Artikel 142

~~8.~~Medlemsstaterne fastsætter, uden i øvrigt at tilsidesætte strafferetlige bestemmelser, at der kan iværksættes sanktioner eller andre foranstaltninger mod finansielle holdingselskaber og blandede selskaber eller deres ansvarlige ledere for overtrædelse af love og administrative bestemmelser, som er vedtaget i henhold til artikel ~~52 til 55~~ ⊠ 124-141 ⊠ og nærværende artikel, med det formål at bringe de konstaterede overtrædelser eller årsagerne hertil til ophør. ~~Sådanne foranstaltninger kan i visse tilfælde nødvendiggøre retsinstansernes medvirken.~~

De kompetente myndigheder arbejder tæt sammen for at sikre, at ⊠ disse ⊠ ~~ovennævnte~~ sanktioner eller foranstaltninger fører til det tilsigtede resultat, navnlig når hjemstedet for et finansielt holdingselskab eller et blandet selskab ikke befinder sig samme sted som dets centrale administration eller hovedforretningssted.

↓ 2002/87/EF, artikel 29, stk. 11 (tilpasset)
→1 2004/xx/EF, artikel 3, stk. 10

Artikel 143

~~**Modervirksomheder i tredjelande**~~

1. Hvis et kreditinstitut, hvis moderselskab er et kreditinstitut eller et finansielt holdingselskab med hovedkontor ⌦ i et tredjeland ⌫ ~~uden for Fællesskabet~~, ikke er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til bestemmelserne i artikel ~~52~~ ⌦ 125 og 126 ⌫, verificerer de kompetente myndigheder, om kreditinstituttet er underlagt konsolideret tilsyn af et tredjelands kompetente myndighed svarende til principperne i ~~artikel 52~~ ⌦ dette direktiv ⌫.

Denne kontrol foretages af den kompetente myndighed, som ville være ansvarlig for konsolideret tilsyn, hvis ~~fjerde~~ ⌦ tredje ⌫ afsnit fandt anvendelse, efter anmodning fra modervirksomheden eller en af de regulerede enheder, der har fået meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller på eget initiativ. Denne kompetente myndighed hører de øvrige berørte kompetente myndigheder.

2. ➔1 Kommissionen kan anmode Det Europæiske Bankudvalg om at ← give generelle retningslinjer med hensyn til, om tredjelandes kompetente myndigheders ordninger for konsolideret tilsyn kan forventes at opfylde målene med det konsoliderede tilsyn som fastlagt i dette kapitel i relation til kreditinstitutter, hvis modervirksomhed har sit hovedkontor ⌦ i et tredjeland ⌫ ~~uden for Fællesskabet~~. Udvalget følger løbende alle sådanne retningslinjer op og tager hensyn til alle ændringer i de ordninger for konsoliderede tilsyn, der anvendes af sådanne kompetente myndigheder.

Den kompetente myndighed, der foretager den i stk. ⌦ 1, første afsnit, ⌫ specificerede kontrol, tager hensyn til alle sådanne retningslinjer. Med dette formål kan den kompetente myndighed også høre udvalget, inden der træffes en afgørelse.

3. I mangel af sådant tilsvarende tilsyn anvender medlemsstaterne analogt bestemmelserne i artikel 52 i dette direktiv over for kreditinstituttet ⌦ eller tillader alternativt deres kompetente myndigheder at anvende andre hensigtsmæssige tilsynsmetoder, der opfylder målene for tilsyn på et konsolideret grundlag med kreditinstitutter ⌫.

~~Alternativt tillader medlemsstaterne deres kompetente myndigheder at anvende andre hensigtsmæssige tilsynsmetoder, der opfylder målene for tilsyn på et konsolideret grundlag med kreditinstitutter.~~

De kompetente myndigheder med ansvar for konsolideret tilsyn aftaler disse ⌦ tilsynsmetoder ⌫ ~~metoder~~ indbyrdes efter høring af de øvrige berørte kompetente myndigheder.

De kompetente myndigheder kan navnlig kræve, at der oprettes et finansielt holdingselskab, som har hovedkontor i Fællesskabet, og anvende bestemmelserne om konsolideret tilsyn på det finansielle holdingselskabs konsoliderede stilling.

⌦ Tilsynsmetoderne ⌫ ~~Disse metoder~~ skal ⌦ være udformet med henblik på at ⌫ opfylde det konsoliderede tilsyns mål som defineret i dette kapitel og skal indberettes til de øvrige berørte kompetente myndigheder og Kommissionen.

⇩ nyt

AFDELING 2

DE KOMPETENTE MYNDIGHEDERS OPLYSNINGSPLIGT

Artikel 144

1. Kompetente myndigheder skal offentliggøre følgende oplysninger:

a) ordlyden af love, administrative bestemmelser og generelle vejledende retningslinjer, der er vedtaget i deres medlemsstat inden for forsigtighedstilsyn

b) måden, hvorpå de i fællesskabslovgivningen disponible valgmuligheder og skøn kan udøves

c) de generelle kriterier og metoder, de benytter i forbindelse med det tilsyn og den vurdering, der er omhandlet i artikel 124

d) uden at dette berører bestemmelserne i afsnit V, kapitel 1, afdeling 2, de samlede statistiske data om centrale aspekter af gennemførelsen af rammebestemmelserne for forsigtighedstilsyn i de enkelte medlemsstater.

De oplysninger, der skal afgives i henhold til første afsnit, skal være tilstrækkelig fyldestgørende til at muliggøre en meningsfuld sammenligning af de metoder, der benyttes af de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater.

KAPITEL 5

KREDITINSTITUTTERNES OPLYSNINGSPLIGT

Artikel 145

1. Til dette direktivs formål skal kreditinstitutter offentliggøre de oplysninger, der er fastsat i bilag XII, del 2, med forbehold af bestemmelserne i artikel 146.

2. De kompetente myndigheders anerkendelse i henhold til kapitel 2, afdeling 3, underafdeling 2 og 3, og artikel 105 af de instrumenter og metoder, der er omhandlet i bilag XII, del 3, skal være betinget af, at kreditinstitutter offentliggør de oplysninger, der er omhandlet deri.

3. Kreditinstitutter skal vedtage en formel politik for efterlevelse af den i stk. 1 og 2 omhandlede oplysningspligt og have en politik for vurdering af, om de offentliggjorte oplysninger er hensigtsmæssige, herunder for kontrol og offentliggørelsesintervaller.

Artikel 146

1. Uanset bestemmelserne i artikel 145 skal kompetente myndigheder tillade kreditinstitutter at undlade at offentliggøre en eller flere af de i bilag XII, del 2, anførte oplysninger, hvis det pågældende kreditinstitut finder, at den information, der formidles ved sådan offentliggørelse, efter kriteriet i bilag XII, del, 1, punkt 1, ikke kan betragtes som væsentlig.

2. Uanset bestemmelserne i artikel 145 skal kompetente myndigheder tillade kreditinstitutter at undlade at offentliggøre en eller flere af de i bilag XII, del 2 og 3, anførte oplysninger, hvis det pågældende kreditinstitut finder, at oplysningerne efter kriteriet i bilag XII, del, 1, punkt 2 og 3, må betragtes som ejendomsretligt beskyttede eller fortrolige.

3. I de i stk. 2 omhandlede undtagelsestilfælde skal det pågældende kreditinstitut i sine offentliggjorte oplysninger anføre, at disse specifikke oplysninger ikke offentliggøres, angive begrundelsen for den manglende offentliggørelse og offentliggøre mere generelle oplysninger om det emne, der er omfattet af oplysningspligten.

Artikel 147

1. Kreditinstitutter skal offentliggøre de i artikel 145 omhandlede oplysninger mindst én gang om året. Oplysningerne skal offentliggøres, så snart det er praktisk muligt.

2. Kreditinstitutter skal også afgøre, om en hyppigere offentliggørelse end den i stk. 1 anførte er nødvendig i lyset af kriterierne i bilag XII, del 1, punkt 4.

Artikel 148

1. Kompetente myndigheder skal tillade kreditinstitutter at afgøre, hvad der er rette medie, sted og metode for kontrol af, at oplysningspligten i artikel 145 overholdes effektivt. Så vidt det er praktisk muligt, skal al offentliggørelse ske via ét medie og på ét sted.

2. Tilsvarende offentliggørelser af oplysninger fra kreditinstitutters side til opfyldelse af regnskabs-, børsnoterings- eller andre krav kan anses for at udgøre overholdelse af artikel 145. Hvis oplysninger ikke er indeholdt i regnskaberne, skal kreditinstitutter angive, hvor oplysningerne kan findes.

Artikel 149

Uanset bestemmelserne i artikel 146-148 skal medlemsstaterne bemyndige de kompetente myndigheder til at kræve, at kreditinstitutter:

a) offentliggør en eller flere af de oplysninger, der er omhandlet i bilag XII, del 2 og 3

b) offentliggør oplysninger hyppigere end én gang om året og fastsætter offentliggørelsesfrister

c) benytter andre særlige medier og steder for offentliggørelse af oplysninger end regnskaberne

d) benytter særlige midler for kontrol af offentliggørelsen af oplysninger, som ikke er omfattet af den lovpligtige regnskabsrevision.

↓ 2004/xx/EF, artikel 3, stk. 11

↓ 2000/12/EF

AFSNIT VI

UDØVENDE BEFØJELSER

↓ 2000/12/EF, artikel 60 (tilpasset)
⇨ nyt

Artikel 150

~~Tekniske ændringer~~

1. Uden at dette berører ~~den i artikel 34, stk. 3, andet afsnit, omhandlede rapport~~ ⇨ det forslag, Kommissionen skal forelægge i henhold til artikel 62 ⇦, vedtages ~~de tekniske ændringer~~ ⇨ ændringer ⇦ på nedennævnte områder efter fremgangsmåden i ⌦ artikel 151 ⌫ ~~stk. 2~~:

   a) tydeliggørelse af definitionerne for i forbindelse med anvendelsen af nærværende direktiv at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne

   b) tydeliggørelse af definitionerne for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv ~~i Fællesskaberne~~

   c) tilpasning af terminologien og definitionerne til senere retsakter om kreditinstitutter og hermed beslægtede områder

   ~~definitionen af zone A i artikel 1, nr. 14~~

   ~~definitionen af multilaterale udviklingsbanker i artikel 1, nr. 19~~

   d) ændringer af listen i artikel 2

   e) ændring af størrelsen af startkapitalen, jf. artikel ⌦ 9 ⌫ ~~5~~, under hensyn til den økonomiske og monetære udvikling

   f) udvidelse af indholdet af den i artikel ⌦ 23 og 24 ⌫ ~~18 og 19~~ omhandlede liste, som findes i bilag I, eller tilpasning af listens terminologi under hensyn til udviklingen på finansmarkederne

g) de områder, inden for hvilke de kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger, jf. artikel ⌦ 42 ⌫ ~~28~~

h) ⇨ændringer i artikel 56-67 for at tage hensyn til udviklingen inden for regnskabsstandarder eller regnskabskrav, der er fastsat i fællesskabslovgivning ⇦

i) ændring af ⌦ listen over ⌫ ~~definitionen af aktivposterne~~ ⌦ engagementsklasser ⌫ ~~listed~~ i artikel ~~43~~ ⌦ 79 og 86 ⌫ for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne

j) ⇨ beløbet i artikel 79, stk. 2, litra c), og i artikel 86, stk. 4, litra a), for at tage hensyn til virkningen af inflation ⇦

k) listen over og klassificeringen af poster under stregen i bilag II og IV og behandling heraf ~~ved beregning af nøgletallet som beskrevet i artikel 42, 43 og 44 samt i bilag III~~ ⇨ ved fastsættelsen af værdier af engagementer med henblik på afsnit V, kapitel 2, afdeling 3 ⇦

l) ⇨ tilpasning af bestemmelserne i bilag V-XII for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne, navnlig nye finansielle produkter, eller inden for regnskabsstandarder og regnskabskrav, der er fastsat i fællesskabslovgivning. ⇦

⌦ 2. Kommissionen kan vedtage nedennævnte gennemførelsesforanstaltninger efter fremgangsmåden i artikel 151: ⌫

a) ⇨specificering af størrelsen af de pludselige og uventede ændringer i de rentesatser, der er omhandlet i artikel 124, stk. 5 ⇦

b) en midlertidig nedsættelse af det ~~minimumsnøgletal,~~ ⌦ minimumsniveau for egenkapitalen, ⌫ der er fastsat i artikel ~~47~~ ⌦ 75 ⌫, eller af de ~~vægtninger,~~ ⌦ risikovægte, ⌫ der er fastsat i ~~artikel~~ ~~43,~~ ⌦ afsnit V, kapitel 2, afdeling 3 ⌫, for at tage hensyn til særlige omstændigheder

c) ⇨ uden at dette berører den rapport, der er omhandlet i artikel 119 ⇦, tydeliggørelse af undtagelsesbestemmelserne i artikel ~~49, stk. 5 til 10.~~ ⌦ 111, stk. 4, samt i artikel 113, 115 og 116 ⌫

d) ⇨ specificering af, hvilke nøgleaspekter der skal offentliggøres samlede statistiske data om i henhold til artikel 144, stk. 1, litra d) ⇦

e) ⇨ specificering af formatet, strukturen, indholdsfortegnelsen og den årlige offentliggørelsesdato for offentliggørelse af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 114. ⇦

↓ 2004/xx/EF, artikel 3, stk. 12 (tilpasset)

Artikel 151

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Bankudvalg, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2004/10/EF (i det følgende benævnt "udvalget"), dere består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke ⌦ denne artikel ⌫, anvendes komitologiproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF sammenholdt med afgørelsens artikel 7, stk. 3, og artikel 8.

   Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

↓ 2000/12/EF

AFSNIT VII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL 1

OVERGANGSBESTEMMELSER

↓ 2000/12/EF, artikel 60, stk. 2 (tilpasset)

Artikel 61

Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 36

Danmark kan tillade, at de danske realkreditinstitutter, der er stiftet i form af andelskreditinstitutter eller fonde inden den 1. januar 1990, og som omdannes til aktieselskaber, fortsat medtager de solidariske forpligtelser for medlemmerne, henholdsvis låntagerne som omhandlet i artikel 36, stk. 1, hvis hæftelse sidestilles med nævnte solidariske forpligtelser, i egenkapitalen med følgende begrænsninger:

a) beregningsgrundlaget for den pågældende del af låntagernes solidariske hæftelse er summen af de i artikel 34, stk. 2, nr. 1 og 2, nævnte komponenter fratrukket komponenterne i artikel 34, stk. 2, nr. 9, 10 og 11

b) beregningsgrundlaget pr. 1. januar 1991 eller, i tilfælde af at omdannelsen sker på et senere tidspunkt, på tidspunktet for omdannelsen, er «maksimumsgrundlaget for beregningen». Beregningsgrundlaget kan aldrig overstige maksimumsgrundlaget for beregningen

c) maksimumsgrundlaget for beregningen nedsættes fra den 1. januar 1997 med halvdelen af provenuet af en eventuel emission af ny kapital som defineret i artikel 34, stk. 2, nr. 1, efter denne dato, og

d) andelen af låntagernes solidariske hæftelse i egenkapitalen må ikke overstige følgende procentsatser af beregningsgrundlaget:

50% i 1991 og 1992

45% i 1993 og 1994

40% i 1995 og 1996

35% i 1997

30% i 1998

20% i 1999

10% i 2000, og

0% efter den 1. januar 2001.

↓ 2000/12/EF

Artikel 62

Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 43

1. Indtil den 31. december 2006 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder tillade deres kreditinstitutter at anvende en 50%-vægtning på lån, som fuldt og helt er sikret til de pågældende myndigheders tilfredshed ved pant i kontor- og forretningsejendomme med blandet anvendelse, der er beliggende i de medlemsstater, der tillader en 50%-vægtning, under forudsætning af at følgende betingelser er opfyldt:

i) 50%-vægtningen gælder for den del af lånet, der ikke overstiger en grænse, der er beregnet i henhold til enten litra a) eller b):

a) 50% af den pågældende ejendoms markedsværdi.

Ejendommens markedsværdi beregnes af to uafhængige vurderingsmænd, der foretager uafhængige vurderinger på tidspunktet for optagelsen af lånet. Lånet baseres på den laveste af de to vurderinger.

Ejendommen nyvurderes mindst én gang om året af én vurderingsmand. For så vidt angår lån, der ikke overstiger 1 mio. EUR og ikke andrager mere end 5%

af kreditinstituttets egenkapital, nyvurderes ejendommen mindst hvert tredje år af én vurderingsmand.

b) 50% af ejendommens markedsværdi eller 60% af belåningsværdien, idet den laveste af disse værdier lægges til grund, i de medlemsstater, som ved love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurderingen af belåningsværdien.

Ved belåningsværdi forstås ejendommens værdi som fastsat af en vurderingsmand, der har foretaget en forsigtig vurdering af de fremtidige muligheder for at sælge under hensyn til bl.a. ejendommens holdbarhed på lang sigt, de almindelige og de lokale markedsforhold, den nuværende brug og en alternativ anvendelse af ejendommen. Ved vurderingen af belåningsværdien må der ikke tages hensyn til spekulative elementer. Belåningsværdien skal dokumenteres på en gennemsigtig og klar måde.

Der foretages en nyvurdering af belåningsværdien og navnlig af de tilgrundliggende antagelser om udviklingen på det pågældende marked mindst hvert tredje år, eller hvis markedet udviser en nedgang på mere end 10%.

Ved markedsværdi i både litra a) og b) forstås den pris, som ejendommen vil kunne sælges til ved privat aftale mellem en salgsinteresseret ejer og en uafhængig køber på datoen for vurderingen, idet det forudsættes, at ejendommen er udbudt til offentligt salg, at handelen kan finde sted under normale markedsvilkår, og at der under hensyn til ejendommens karakter er normal tid til salgsforhandlingerne.

ii) 100%-vægtningen gælder for den del af lånet, der overstiger grænserne i nr. i).

iii) Ejendommen skal være benyttet af ejeren selv eller udlejet af denne.

Første afsnit er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i en medlemsstat, som anvender en højere risikovægtning på sit territorium, på de ovenfor fastsatte betingelser kan tillade, at 50%-vægtningen gælder for denne type lån i de medlemsstater, som tillader 50%-vægtningen.

Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan tillade deres kreditinstitutter at anvende en 50%-vægtning på lån, der var uindfriede pr. 21. juli 2000, forudsat at de i dette stykke fastsatte betingelser er opfyldt. I så fald foretages der en vurdering af ejendommen i henhold til de ovenfor fastsatte vurderingskriterier senest den 21. juli 2003.

For så vidt angår lån, der er ydet inden den 31. december 2006, gælder 50%-vægtningen fortsat indtil deres forfaldsdato, såfremt kreditinstituttet er forpligtet til at overholde aftalevilkårene.

Indtil den 31. december 2006 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder endvidere tillade deres kreditinstitutter at anvende en 50%-vægtning på den del af lånene, som fuldt og helt er sikret til de pågældende myndigheders tilfredshed ved aktier i finske boligselskaber, der udøver deres virke i henhold til den finske lov af 1991 om boligselskaber eller efterfølgende tilsvarende lovgivning, forudsat at de i dette stykke fastsatte betingelser er opfyldt.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres anvendelse af dette stykke.

~~2. Medlemsstaterne kan anvende 50%-vægtning på lånetransaktioner i forbindelse med finansiel leasing af fast ejendom, som er indgået inden den 31. december 2006, og som vedrører ejendomme til erhvervsmæssig anvendelse, der er beliggende i hjemstedets land, og som er underkastet lovbestemmelser, der sikrer udlejeren fuldstændig ejendomsret til den udlejede genstand, indtil lejeren gør brug af sin forkøbsret. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres anvendelse af dette stykke.~~

~~3. Artikel 43, stk. 3, berører ikke de kompetente myndigheders godkendelse af de bilaterale kontrakter om nyordning, der er indgået, hvad angår:~~

- ~~Belgien, inden den 23. april 1996~~
- ~~Danmark, inden den 1. juni 1996~~
- ~~Tyskland, inden den 30. oktober 1996~~
- ~~Grækenland, inden den 27. marts 1997~~
- ~~Spanien, inden den 7. januar 1997~~
- ~~Frankrig, inden den 30. maj 1996~~
- ~~Irland, inden den 27. juni 1996~~
- ~~Italien, inden den 30. juni 1996~~
- ~~Luxembourg, inden den 29. maj 1996~~
- ~~Nederlandene, inden den 1. juli 1996~~
- ~~Østrig, inden den 30. december 1996~~
- ~~Portugal, inden den 15. januar 1997~~
- ~~Finland, inden den 21. august 1996~~
- ~~Sverige, inden den 1. juni 1996, og~~
- ~~Det Forenede Kongerige, inden den 30. april 1996.~~

~~*Artikel 63*~~

~~**Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 47**~~

~~1. Kreditinstitutter, hvis minimumsnøgletal den 1. januar 1991 ikke er nået op på de i artikel 47, stk. 1, foreskrevne 8%, skal etapevis tilnærme sig dette niveau. Så længe de ikke har nået dette mål, må de ikke lade solvensnøgletallet falde til under det niveau, der indtil da er nået. Skulle en sådan fluktuation alligevel opstå, bør den være midlertidig, og årsagen hertil skal meddeles de kompetente myndigheder.~~

↓ 2000/12/EF, artikel 62, stk. 2 og 3 (tilpasset)

~~2. I en periode på indtil fem år regnet fra den 1. januar 1993 kan medlemsstaterne fastsætte en 10% vægtning for de obligationer, som er defineret i artikel 22, stk. 4, i Rådets direktiv 85/611/EØF, og fastholde den for kreditinstitutter, hvis de anser det for nødvendigt for at undgå alvorlige forstyrrelser på deres markeder. Disse undtagelser skal meddeles Kommissionen.~~

~~3. I en periode på højst syv år efter den 1. januar 1993 gælder artikel 47, stk. 1, ikke for Den Græske Landbrugsbank. Den skal imidlertid efter den i stk. 1 i nærværende artikel nævnte metode etapevis tilnærme sig det niveau, som er foreskrevet i artikel 47, stk. 1.~~

↓ 2000/12/EF (tilpasset)
→1 2004/xx/EF, artikel 3, stk. 13

~~Artikel 64~~

~~Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 49~~

~~1. Har et kreditinstitut den 5. februar 1993 allerede indgået et eller flere engagementer, der overskrider enten den øvre grænse for store engagementer eller den øvre grænse for alle instituttets store engagementer sammenlagt, som omhandlet i artikel 49, kræver de kompetente myndigheder, at kreditinstituttet tager skridt til at få det eller de pågældende engagementer nedbragt til det niveau, der tillades i henhold til artikel 49.~~

~~2. Nedbringelsen af det eller de pågældende engagementer til det tilladte niveau sker efter en forud fastsat plan, der vedtages og gennemføres inden for en frist, der fastsættes af de kompetente myndigheder ud fra hensynet til en forsvarlig forvaltning og loyal konkurrence. De kompetente myndigheder underretter Kommissionen og~~ →1 ~~Det Europæiske Bankudvalg~~ ← ~~om den tidsplan, der er fastlagt for nedbringelsen.~~

~~3. Et kreditinstitut må ikke træffe dispositioner, der kan bevirke, at de engagementer, der er nævnt i stk. 1, forøges i forhold til niveauet den 5. februar 1993.~~

~~4. Den efter stk. 2 fastsatte frist udløber senest den 31. december 2001. Har kreditinstituttet på grundlag af en bindende aftale indgået engagementer med længere løbetid, kan disse dog videreføres indtil deres forfaldstidspunkt.~~

↓ 2000/12/EF, artikel 64, stk. 5-7 (nyt)
→1 2004/xx/EF, artikel 3, stk. 13

~~5. Indtil den 31. december 1998 har medlemsstaterne mulighed for at forhøje grænsen i artikel 49, stk. 1, til 40% og grænsen i artikel 49, stk. 2, til 30%. I så fald skal de engagementer, der stadig gælder ved denne periodes udløb, bringes ned på niveauerne i artikel 49 senest den 31. december 2001, jf. dog stk. 1 til 4.~~

~~6. For så vidt angår kreditinstitutter, hvis egenkapital ikke overstiger 7 mio. EUR, og kun for disse kreditinstitutter, kan medlemsstaterne forlænge fristerne i stk. 5 med fem år. De medlemsstater, der gør brug af denne mulighed, skal sørge for at undgå konkurrencefordrejning og underrette Kommissionen og~~ ➔1 ~~Det Europæiske Bankudvalg~~ ← ~~om de foranstaltninger, de træffer med henblik herpå.~~

~~7. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 5 og 6, kan et engagement betragtes som et stort engagement, hvis værdien af engagementet udgør 15 % eller mere af egenkapitalen.~~

↓ 2000/12/EF, artikel 64, stk. 8 (tilpasset)

~~8. Indtil den 31. december 2001 kan medlemsstaterne i stedet for det i artikel 48, stk. 2, andet led, fastsattte antal årlige indberetninger om store engagementer foreskrive mindst to indberetninger om året.~~

↓ 2000/12/EF, artikel 64, stk. 9 (tilpasset)

~~9. Medlemsstaterne kan for så vidt angår anvendelsen af artikel 49, stk. 1, 2 og 3, helt eller delvis fritage kreditinstitutters engagementer bestående af lån mod pant i fast ejendom som defineret i artikel 62, stk. 1, indgået inden den 1. januar 2002, samt af leasingtransaktioner vedrørende fast ejendom som defineret i artikel 62, stk. 2, indgået inden den 1. januar 2002, med indtil 50% af den pågældende ejendoms værdi.~~

~~Tilsvarende gælder for lån, for hvilke der til de kompetente myndigheders tilfredshed er stillet sikkerhed i form af andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, og idet disse lån svarer til de i første afsnit nævnte lån i fast ejendom.~~

↓ 2000/12/EF, artikel 65 (tilpasset)

~~*Artikel 65*~~

~~Overgangsbestemmelser vedrørende artikel 51~~

~~De kreditinstitutter, som den 1. januar 1993 oversteg de i artikel 51, stk. 1 og 2, fastsatte grænser, har en tidsfrist indtil den 1. januar 2003 til at efterkomme dem.~~

⇩ nyt

Artikel 152

1. Kreditinstitutter, der beregner de risikovægtede værdier af engagementer i overensstemmelse med artikel 84-89 eller ved brug af metoderne med avanceret måling, jf. artikel 105, til beregning af deres kapitalkrav for operationelle risici, skal i løbet af den første,

anden og tredje tolvmåneders periode efter den dato, der er anført i artikel 157, have en egenkapital, der til enhver tid er større end eller lig med de beløb, der er anført i stk. 2, 3 og 4.

2. I den første af de i stk. 1 omhandlede tolvmåneders perioder skal egenkapitalen være på 95 % af den samlede minimumsegenkapital, som kreditinstituttet skulle have i løbet af denne periode i henhold til artikel 4 i direktiv 93/6/EØF, som dette direktiv og direktiv 2000/12/EF var udformet inden den dato, der er anført i artikel 157 i nærværende direktiv.

3. I den anden af de i stk. 1 omhandlede tolvmåneders perioder skal egenkapitalen være på 90 % af den samlede minimumsegenkapital, som kreditinstituttet skulle have i løbet af denne periode i henhold til artikel 4 i direktiv 93/6/EØF, som dette direktiv og direktiv 2000/12/EF var udformet inden den dato, der er anført i artikel 157 i nærværende direktiv.

4. I den tredje af de i stk. 1 omhandlede tolvmåneders perioder skal egenkapitalen være på 80 % af den samlede minimumsegenkapital, som kreditinstituttet skulle have i løbet af denne periode i henhold til artikel 4 i direktiv 93/6/EØF, som dette direktiv og direktiv 2000/12/EF var udformet inden den dato, der er anført i artikel 157 i nærværende direktiv.

5. Opfyldelsen af kravene i stk. 1-4 skal ske på grundlag af en egenkapital, der er fuldt ud justeret med henblik på at afspejle de forskelle i beregningen af egenkapitalen i henhold til direktiv 2000/12/EF og direktiv 93/6/EØF, som disse direktiver var udformet inden den dato, der er anført i artikel 157 i nærværende direktiv, og i beregningen af egenkapitalen i henhold til nærværende direktiv, der følger af den særskilte behandling af de forventede og de ikke-forventede tab i overensstemmelse med artikel 84-89 i nærværende direktiv.

6. Med henblik på stk. 1-5 i denne artikel finder artikel 68-73 anvendelse.

7. Indtil den 31. december 2007 må kreditinstitutter behandle de artikler, der udgør standardmetoden, der er omhandlet i afsnit V, kapitel 2, afdeling 3, underafdeling 1, som værende afløst af artikel 42-46 i direktiv 2000/12/EF, som disse artikler var udformet inden den dato, der er anført i artikel 157.

8. Når skønsmuligheden i stk. 7 udøves, finder følgende anvendelse vedrørende bestemmelserne i direktiv 2000/12/EF:

a) bestemmelserne i dette direktivs artikel 42-46 skal finde anvendelse, som disse var udformet inden den dato, der er anført i artikel 157

b) ved "risikovægtet værdi", som dette er anført i dette direktivs artikel 42, stk. 1, skal forstås "den risikovægtede værdi af engagementer"

c) de tal, der følger af dette direktivs artikel 42, stk. 2, skal betragtes som de risikovægtede værdier af engagementer

d) "kreditderivater" skal indsættes i listen over poster med "fuld risiko" i direktivets bilag II

e) den behandling, der er omhandlet i dette direktivs artikel 43, stk. 3, skal gælde for de derivater, der er opført i direktivets bilag IV, uanset om der er tale om balanceførte poster eller poster under stregen, og de tal, der følger af den behandling, der er omhandlet i bilaget, skal betragtes som risikovægtede værdier af engagementer.

9. Når skønsmuligheden i stk. 7 udøves, finder følgende anvendelse i relation til behandlingen af engagementer, hvor standardmetoden benyttes:

a) afsnit V, kapitel 2, afdeling 3, underafdeling 3, om anerkendelse af kreditrisikoreduktion finder ikke anvendelse

b) afsnit V, kapitel 2, afdeling 3, underafdeling 4, om behandling af securitisation kan sættes ud af kraft af de kompetente myndigheder

c) nedennævnte bestemmelser i bilag XII om kreditinstitutters oplysningspligt finder ikke anvendelse:

i) del 2, punkt 4, litra b)

ii) del 2, punkt 6

iii) del 2, punkt 10.

10. Når skønsmuligheden i stk. 7 udøves, skal kapitalkravet for operationelle risici i henhold til artikel 75, litra e), nedsættes med den procentdel, som udgøres af forholdet mellem værdien af kreditinstituttets engagementer, for hvilke der er beregnet risikovægtede værdier i overensstemmelse med skønsmuligheden i stk. 7, og den samlede værdi af dets engagementer.

11. Beregner et kreditinstitut risikovægtede værdier af alle sine engagementer i overensstemmelse med skønsmuligheden i stk. 7, må artikel 48-50 i direktiv 2000/12/EF om store engagementer anvendes, som de var udformet inden den dato, der er anført i artikel 157.

12. Når skønsmuligheden i stk. 7 udøves, skal henvisninger til artikel 46-52 i nærværende direktiv læses som henvisninger til artikel 42-46 i direktiv 2000/12/EF, som disse artikler var udformet inden den dato, der er anført i artikel 157.

Artikel 153

Ved beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer, der opstår som følge af ejendomsleasingtransaktioner vedrørende kontor- og forretningsejendomme, der er beliggende på deres område og opfylder kriterierne i bilag VI, del 1, punkt 51, kan de kompetente myndigheder indtil den 31. december 2012 tillade en 50 % risikovægt uden anvendelse af bilag VI, del 1, punkt 55 og 56.

Indtil den 31. december 2010 kan kompetente myndigheder med henblik på at definere den sikrede del af lån med restance med henblik på bilag VI anerkende anden sikkerhedsstillelse end anerkendt sikkerhedsstillelse, jf. artikel 90-93.

Artikel 154

1. Kravene i artikel 84, stk. 3 og 4, finder anvendelse fra den 31. december 2009.

2. Indtil den 31. december 2010 må de engagementsvægtede gennemsnitlige tab i tilfælde af misligholdelse for alle detailengagementer, for hvilke der er stillet

sikkerhed i form af pant i fast ejendom til beboelse, og som ikke drager fordel af garantier fra centralregeringen, ikke være lavere end 10 %.

3. Indtil den 31. december 2017 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder undtage visse aktiepositioner, der besiddes pr. 31. december 2007, fra behandling efter IRB-metoden.

Den undtagne position måles ved antallet af aktier pr. denne dato og eventuelle yderligere aktier, der er et direkte resultat af denne aktiebesiddelse, forudsat at den ikke forøger den proportionale andel af ejerskabet i et porteføljeselskab.

Forøger en erhvervelse den proportionale andel af ejerskabet i en specifik aktiebesiddelse, er den overskydende del af aktiebesiddelsen ikke underlagt undtagelsen. Undtagelsen gælder heller ikke for aktiebesiddelser, som oprindeligt var underlagt undtagelsen, men som er blevet afhændet og derefter tilbagekøbt.

Aktiepositioner, der er omfattet af denne overgangsbestemmelse, skal være underlagt de kapitalkrav, der beregnes i overensstemmelse med afsnit V, kapitel 2, afdeling 3, underafdeling 1.

4. Indtil den 31. december 2011 kan de enkelte medlemsstaters kompetente myndigheder for erhvervsengagementer fastsætte antallet af restancedage, som alle kreditinstitutter på deres område skal være underlagt, efter den definition på misligholdelse, der er fastsat i bilag VII, del 4, punkt 44, for engagementer med modparter, som er etableret på medlemsstatens område. Det konkrete antal skal ligge mellem 90 og op til 180 dage, hvis lokale forhold gør dette hensigtsmæssigt. For engagementer med modparter, der er etableret på en anden medlemsstats område, fastsætter de kompetente myndigheder et antal restancedage, som ikke må være højere end det antal, der er fastsat af den kompetente myndighed i denne anden medlemsstat.

5. Hvad angår den observationsperiode, der er omhandlet i bilag VII, del 4, punkt 66, kan medlemsstaterne tillade kreditinstitutter, som ikke har tilladelse til at benytte egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse eller omregningsfaktorer, at benytte relevante data dækkende en periode på to år, når de gennemfører IRB-metoden, dog senest pr. 31. december 2007. Indtil den 31. december 2010 skal den periode, der skal dækkes, stige med ét år pr. år.

6. Hvad angår den observationsperiode, der er omhandlet i bilag VII, del 4, punkt 71, 85 og 94, kan medlemsstaterne tillade kreditinstitutter, som ikke har tilladelse til at benytte egne estimater af tab i tilfælde af misligholdelse eller omregningsfaktorer, at benytte relevante data dækkende en periode på to år, når de gennemfører IRB-metoden, dog senest pr. 31. december 2007. Indtil den 31. december 2010 skal den periode, der skal dækkes, stige med ét år pr. år.

Artikel 155

Indtil den 31. december 2012 kan medlemsstaterne for kreditinstitutter, hvis relevante indikator for forretningsområdet "handel og salg" udgør mindst 50 % af summen af de relevante indikatorer for alle dets forretningsområder i overensstemmelse med bilag X, del 2, punkt 1-8, anvende en procentsats på 15 % på forretningsområdet "handel og salg".

↓ 2000/12/EF

KAPITEL 2

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

⇩ nyt

Artikel 156

Kommissionen skal i samarbejde med medlemsstaterne og under hensyntagen til bidrag fra Den Europæiske Centralbank periodisk overvåge, om dette direktiv set under ét sammen med direktiv [93/6/EØF] har væsentlige virkninger for den økonomiske konjunktur og i lyset af denne undersøge overveje, om der er behov for korrigerende foranstaltninger.

På grundlag af denne analyse og under hensyntagen til bidrag fra Den Europæiske Centralbank udarbejder Kommissionen hvert andet år en rapport, som den forelægger for Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle passende forslag.

Artikel 157

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 31. december 2006 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 4, 22, 57, 61, 62, 63, 64, 66, 68-106, 108, 110-115, 117-119, 123-127, 129-132, 133, 136, 144-149 og 152-155 samt bilag II, III og V-XII. De meddeler Kommissionen teksten til disse retsforskrifter samt en sammenligningstabel over disse retsforskrifter og bestemmelserne i dette direktiv.

Uanset stk. 2 anvender de disse bestemmelser fra den 31. december 2006.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også omfatte en erklæring om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det eller de direktiver, der ophæves ved dette direktiv, skal anses som henvisninger til dette direktiv. De nærmere regler for henvisningen og formuleringen af erklæringen fastsættes af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

2. Medlemsstaterne sætter senest den 31. december 2007, men ikke inden denne dato, de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 87, stk. 9, og artikel 105.

↓ 2000/12/EF, artikel 66 (tilpasset)

~~*Artikel 66*~~

~~Underretning af Kommissionen~~

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste ~~ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser~~ ⌦ nationale retsforskrifter ⌫, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

↓ 2000/12/EF, artikel 67 (tilpasset)

Artikel 158

1. ~~Direktiv 73/183/EØF, 77/780/EØF, 89/299/EØF, 89/646/EØF, 89/647/EØF, 92/30/EØF og 92/121/EØF,~~ ⌦ Direktiv 2000/12/EF ⌫, som ændret ved de i bilag ~~V~~ ⌦ XV ⌫, del A, anførte direktiver, ophæves, dog uden at medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag ~~V~~ ⌦ XV ⌫, del B, anførte gennemførelsesfrister berøres heraf.

2. Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag ~~VI~~ ⌦ XVI ⌫.

↓ 2000/12/EF, artikel 68 (tilpasset)

Artikel 159

~~Ikrafttrædelse~~

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i ⌦ *Den Europæiske Unions* ⌫ ~~*De Europæiske Fællesskabers*~~ *Tidende*.

↓ 2000/12/EF, artikel 69 (tilpasset)

Artikel 160

~~Modtagere~~

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .[…].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

↓ 2000/12/EF

BILAG I

LISTE OVER DE AKTIVITETER, DER ER UNDERGIVET GENSIDIG ANERKENDELSE

1. Modtagelse af indlån og andre tilbagebetalingspligtige midler

2. Udlånsvirksomhed, herunder bl.a. forbrugerkreditter, realkreditlån, factoring og diskontering og handelskreditter (inklusive forfaitering)[33]

3. Finansiel leasing

4. Betalingsformidling

5. Udstedelse og administration af betalingsmidler (kreditkort, rejsechecks, bankveksler)

6. Sikkerhedsstillelse og garantier

7. Transaktioner for egen eller kunders regning vedrørende:

a) pengemarkedsinstrumenter (checks, veksler, indskudsbeviser mv.)

b) valutamarkedet

c) finansielle futures og options

d) valuta- og renteinstrumenter

e) værdipapirer

8. Medvirken ved emission af værdipapirer og tjenesteydelser i forbindelse hermed

9. Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstruktur, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål og rådgivning samt tjenesteydelser vedrørende sammenslutning og opkøb af virksomheder

10."Money broking"

11. Porteføljeadministration og -rådgivning

12. Opbevaring og forvaltning af værdipapirer

13. Kreditoplysninger

14. Boksudlejning

[33] ~~Herunder bl.a.: forbrugerkreditter, realkreditlån, factoring og diskontering, handelskreditter (inklusive forfaitering).~~

↓ 2004/39/EF artikel 68 (tilpasset)

De i bilag I, afsnit A og B, i ~~Europa-Parlamentets og Rådets~~ direktiv 2004/39/EF ~~af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter~~[34], anførte tjenesteydelser og aktiviteter i tilknytning til de i bilag I, afsnit C, omhandlede markeder for finansielle instrumenter, er omfattet af principperne om gensidig anerkendelse i nærværende direktiv.

↓ 2000/12/EF

BILAG II

↓ 2000/12/EF
⇨ ny

KLASSIFICERING AF POSTER UNDER STREGEN

Fuld risiko:

– Garantier i form af kreditsubstitutter

– ⇨ Kreditderivater ⇦

– Accepter

– Endosserede veksler, som ikke er forpligtende underskrevet af et andet kreditinstitut

– Transaktioner med regresret

– Uigenkaldeligt afgivne kredittilsagn i form af kreditsubstitutter

– Aktiver købt i henhold til konstant terminskontrakt

– "Forward forward deposits"

– Ikke-betalt del af delvis betalte aktier og værdipapirer

– ⇨ Salgs- og tilbagekøbsaftaler som defineret i artikel 12, stk. 3 og 5, i direktiv 86/635/EØF ⇦

– Andre poster, der også har fuld risikograd.

Mellemliggende risiko:

– Remburser, udstedte og bekræftede (jf. også mellemliggende/lav risiko)

– Garantier og sikkerheder (herunder licitations- og fuldførelsesgarantier samt told- og afgiftsgarantier) samt garantier, der ikke har form af kreditsubstitutter

[34] ~~EFT L 145 af 30.4.2004, s. 1.~~

– ~~Salgs- og tilbagekøbsaftaler som defineret i artikel 12, stk. 3 og 5, i direktiv 86/635/EØF~~

– Uigenkaldeligt afgivne kredittilsagn, der ikke har form af kreditsubsitutter

– Uudnyttede kreditfaciliteter (forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptcertifikater) med en oprindelig løbetid på mere end et år

– "Note issuance facilities" (NIF) og "revolving underwriting facilities" (RUF)

– Andre poster, der også er tillagt mellemliggende risikograd ⇨ og som meddelt Kommissionen ⇦.

Mellemliggende/lav risiko:

– Remburser, hvor den underliggende forsendelse udgør sikkerhedsstillelsen og andre selvlikviderende transaktioner

– ⇨ Uudnyttede kreditfaciliteter (forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptcertifikater) med en oprindelig løbetid på ikke over et år, som ikke uden betingelser kan opsiges når som helst uden varsel, eller som ikke effektivt sikrer en automatisk opsigelse i tilfælde af en forringelse af låntagers kreditværdighed ⇦

– Andre poster, der også er tillagt mellemliggende/lav risikograd ⇨ og som meddelt Kommissionen ⇦.

Lav risiko:

– ~~Uudnyttede kreditfaciliteter (forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptfaciliteter), der har en oprindelig løbetid på ikke mere end et år, eller som uden betingelser kan opsiges når som helst uden varsel.~~ ⇨ Uudnyttede kreditfaciliteter (forpligtelser til udlån, køb af værdipapirer, ydelse af garantier og acceptcertifikater), som uden betingelser kan opsiges når som helst uden varsel, eller som effektivt sikrer en automatisk opsigelse i tilfælde af en forringelse af låntagers kreditværdighed. Detailengagementer kan betragtes som kreditter, der uden betingelser kan opsiges, hvis vilkårene herfor sætter kreditinstituttet i stand til at opsige dem i det omfang, der er tilladt i medfør af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og tilknyttet lovgivning. ⇦

– Andre poster, der også er tillagt lav risikograd ⇨ og som meddelt Kommissionen ⇦.

~~Medlemsstaterne forpligter sig til at underrette Kommissionen, så snart de har godkendt, at der indsættes en ny post under stregen i et af de sidste led under hver enkelt risikokategori. Denne post klassificeres definitivt på fællesskabsniveau, når proceduren i artikel 60 er afsluttet.~~

↓ 2000/12/EF

BILAG III

↓ 2000/12/EF (tilpasset)
⇨ ny

BEHANDLING AF ~~POSTER UNDER STREGEN~~ ⇨ DERIVATER ⇦

1. VALG AF METODE

Med henblik på at ~~måle de kreditrisici, der er forbundet~~ ⇨ ansætte engagementsværdien i forbindelse ⇦ med de kontrakter, der er anført i bilag IV, punkt 1 og 2, kan kreditinstitutterne — med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse — vælge en af de nedenfor anførte metoder. Kreditinstitutter, der skal overholde artikel ⌦ 33, stk. 1 og 2 ⌫ ~~6, stk. 1~~, i direktiv 93/6/EØF[35], skal anvende ⌦ den i dette bilag ⌫ ~~nedenfor~~ anførte metode 1. Med henblik på at ~~måle de kreditrisici, der er forbundet~~ ⇨ ansætte engagementsværdien i forbindelse ⇦ med de i bilag IV, punkt 3, anførte kontrakter, skal alle kreditinstitutter anvende den ⌦ i dette bilag ⌫ ~~nedenfor~~ anførte metode 1.

⇩ ny

De i dette bilag fastsatte metoder skal ikke anvendes på kontrakter, der handles på anerkendte børser, og valutakurskontrakter (undtagen kontrakter vedrørende guld) med en oprindelig løbetid på 14 kalenderdage eller mindre, og for disse kontrakter skal ansættes en engagementsværdi på nul.

De kompetente myndigheder kan fastsætte, at de metoder, der er omhandlet i dette bilag, ikke skal anvendes i forbindelse med "over-the-counter"-kontrakter (OTC-kontrakter), og ansætte en engagementsværdi på nul for sådanne kontrakter, der er clearet af et clearinginstitut, når dette handler som retlig modpart, og alle deltagerne dagligt stiller fuld sikkerhed for den risiko, de frembyder for clearinginstituttet, idet sikkerhedsstillelsen yder en risikoafdækning, der omfatter såvel den aktuelle risiko som den potentielle fremtidige risiko.

Den stillede sikkerhed skal:

a) opfylde betingelserne for en 0 % risikovægtning eller

b) være i form af indlån i kontanter i det långivende institut eller

c) være i form af indlånsbeviser eller lignende instrumenter udstedt af og deponeret i dette institut.

De kompetente myndigheder skal forvisse sig om, at der ikke er fare for, at clearinginstituttets risici kommer til at overstige markedsværdien af den stillede sikkerhed.

---

35 ~~Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (EFT L 141 af 11.6.1993, s. 1.) Direktivet er ændret ved direktiv 98/33/EF (EFT L 204 af 21.7.1998, s. 29).~~

↓ 2000/12/EC (tilpasset)

2. METODER

Metode 1: Markedsværdimetoden

Trin a): Kontrakter opgøres til markedsværdi ("mark to market") for at opnå de aktuelle genanskaffelsesomkostninger for alle kontrakter med en positiv værdi.

Trin b): For at nå frem til et tal for potentielle fremtidige kreditrisici[~~36~~] ⌦ , undtagen i tilfælde af "single currency floating/floating interest rate swaps", hvor kun de aktuelle genanskaffelsesomkostninger beregnes, ⌫ multipliceres kontrakternes nominelle hovedstole eller de underliggende instrumenters hovedstole med ~~følgende procenter~~ ⌦ procenterne i tabel 1 ⌫ :

TABEL 1[3738]

Restløbetid[39]	Rente-kontrakter	Valutakurs-kontrakter samt kontrakter vedrørende guld	Kontrakter vedrørende aktier	Kontrakter vedrørende ædelmetaller (eksklusive guld)	Kontrakter vedrørende råvarer (eksklusive ædelmetaller)
Et år og derunder	0%	1%	6%	7%	10%
Over et år, men højst fem år	0,5 %	5%	8%	7%	12%
Over fem år	1,5%	7,5%	10%	8%	15%

Med henblik på beregning af den potentielle fremtidige risiko i overensstemmelse med trin b) kan de kompetente myndigheder tillade, at kreditinstitutter indtil den 31. december 2006 anvender følgende procentsatser i stedet for satserne i tabel 1

36 ~~Bortset fra ved "single currency floating/floating interest rate swaps", hvor kun de aktuelle genanskaffelsesomkostninger beregnes.~~

37 Kontrakter, der ikke falder ind under en af de fem kategorier i denne tabel, behandles som kontrakter vedrørende råvarer (eksklusive ædelmetaller).

38 For kontrakter, der indebærer flere udvekslinger af hovedstolen, multipliceres procenterne med antallet af betalinger, der mangler at blive effektueret ifølge kontrakten.

39 For kontrakter, der er sammensat med henblik på at afvikle udestående risici på bestemte betalingsdatoer, og hvor vilkårene justeres således, at kontraktens markedsværdi er nul på disse bestemte datoer, er restløbetiden lig med tidsrummet indtil den næste justeringsdato. I forbindelse med rentekontrakter, der opfylder disse kriterier, og som har en restløbetid på over ét år, må procenten ikke være lavere end 0,5%.

under forudsætning af, at institutterne anvender optionen i artikel 11a i direktiv 93/6/EØF for kontrakter i henhold til punkt 3, litra b) og c), i bilag IV:

TABEL 1a				
Restløbetid	Ædelmetaller (eksklusive guld)	Almindelige metaller	Landbrugsprodukter ("softs")	Andre, inklusive energi-produkter
Et år og derunder	2%	2,5%	3%	4%
Over et år, men højst fem år	5%	4%	5%	6%
Over fem år	7,5%	8%	9%	10%

↓ 2000/12/EF (tilpasset)

Trin c): Summen af de aktuelle genanskaffelsesomkostninger og de potentielle fremtidige kreditrisici ~~multiplicéres med den risikovægtning, der er tillagt den relevante modpart i artikel 43~~ ⌦ udgør engagementsværdien. ⌫ .

↓ 2000/12/EF (tilpasset)

Metode 2: Den "oprindelige risikos" metode

Trin a): Hvert instruments nominelle hovedstol multipliceres med ~~følgende~~ ⌦ de i tabel 2 omhandlede ⌫ procenter:

TABEL 2		
Oprindelig løbetid[40]	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter samt kontrakter vedrørende guld
Et år og derunder	0,5%	2%
Over et år, men højst to år	1%	5%
Yderligere tillæg for hvert følgende år	1%	3%

[40] I forbindelse med rentekontrakter kan kreditinstitutterne med samtykke fra deres tilsynsmyndigheder vælge mellem oprindelig og resterende løbetid.

↓ 2000/12/EF ⇨ ny

Trin b): Den således konstaterede oprindelige risiko ~~multiplicéres med den risikovægtning, der er tillagt den relevante modpart i artikel 43~~ ⇨ udgør engagementsværdien ⇦.

For metode 1's og 2's vedkommende skal de kompetente myndigheder sikre, at det nominelle beløb, der skal lægges til grund, er en relevant målestok for den risiko, der er forbundet med kontrakten. Hvis der f.eks. i kontrakten er foreskrevet en multiplikation af cash flows, skal det nominelle beløb justeres for derved at tage højde for multiplikationseffekten på den pågældende kontrakts risikostruktur.

↓ 2000/12/EF (tilpasset)

3. AFTALER OM NETTING (KONTRAKTER OM NYORDNING OG ANDRE AFTALER OM NETTING)

a) Nettingtyper, som de kompetente myndigheder kan anerkende

I dette punkt forstås ved "modpart" enhver enhed (inklusive fysiske personer), der lovligt kan indgå en aftale om netting.

De kompetente myndigheder kan godkende følgende typer aftaler om netting som risikoreducerende:

i) bilaterale kontrakter om nyordning mellem et kreditinstitut og dets modpart, hvorefter gensidige krav og forpligtelser automatisk sammenlægges på en sådan måde, at der med denne nyordning fastsættes et enkelt nettobeløb, hver gang nyordningen finder anvendelse, og der således skabes en juridisk bindende enkelt ny kontrakt, som ophæver de tidligere kontrakter

ii) andre bilaterale aftaler om netting mellem et kreditinstitut og dets modpart.

b) Betingelser for godkendelse

De kompetente myndigheder må kun på følgende betingelser godkende aftaler om netting som risikoreducerende:

i) Et kreditinstitut skal med sin modpart have indgået en aftale om netting, der skaber en enkelt retlig forpligtelse, der dækker alle involverede transaktioner, således at kreditinstituttet i tilfælde af, at en modpart ikke er i stand til at opfylde sine forpligtelser som følge af misligholdelse, konkurs eller likvidation eller andre lignende omstændigheder, kun vil have krav på at modtage eller forpligtelse til at betale nettosummen af de pågældende individuelle transaktioners positive og negative markedsværdier.

ii) Et kreditinstitut skal have stillet skriftlige og begrundede juridiske udtalelser til rådighed for de kompetente myndigheder om, at de relevante domstole og administrative myndigheder i tilfælde af søgsmål ville finde, at kreditinstituttets krav

og forpligtelser i de under nr. i) beskrevne tilfælde er begrænset til nettosummen som beskrevet under nr. i), i henhold til:

– lovgivningen i det land, hvor modparten er registreret som selskab, og, hvis en udenlandsk afdeling af en virksomhed er involveret, da også i henhold til lovgivningen i det land, hvor afdelingen er beliggende

– den lovgivning, som regulerer de pågældende individuelle transaktioner, og

– den lovgivning, som regulerer enhver kontrakt eller aftale, der er nødvendig for at gennemføre aftalen om netting.

iii) Et kreditinstitut skal råde over procedurer, der sikrer, at retsgyldigheden af aftalen om netting løbende undersøges i lyset af eventuelle ændringer i de relevante love.

De kompetente myndigheder skal, om nødvendigt efter af have hørt andre relevante kompetente myndigheder, have forvisset sig om, at den pågældende aftale om netting er retsgyldig efter loven i hvert enkelt af de relevante lande. Hvis en af de kompetente myndigheder ikke er forvisset herom, kan aftalen om netting ikke godkendes som risikoreducerende for nogen af modparterne.

De kompetente myndigheder kan acceptere begrundede juridiske udtalelser, der udformes for hver type aftale om netting.

Kontrakter, der indeholder en bestemmelse, hvorefter det er tilladt en ikke-misligholdende modpart kun at foretage begrænsede betalinger eller ingen betalinger overhovedet til en misligholder, også selv om misligholderen er nettokreditor ("walkaway"-klausul), kan ikke godkendes som risikoreducerende.

De kompetente myndigheder kan som risikoreducerende anerkende aftaler om netting, der dækker valutakurskontrakter med en oprindelig løbetid på fjorten kalenderdage eller derunder, skrevne optioner eller lignende poster under stregen, som dette bilag ikke finder anvendelse på, fordi de kun er forbundet med en beskeden eller ingen risiko. Hvis disse kontrakter — afhængig af deres positive eller negative markedsværdi — indføjet i andre aftaler om netting kan medføre, at kapitalkravet øges eller reduceres, skal de kompetente myndigheder forpligte deres kreditinstitutter til at anvende en ensartet behandling.

c) Virkninger af godkendelsen

i) Kontrakter om nyordning:

De enkelte nettobeløb, der fastsættes i forbindelse med kontrakter om nyordning, kan vægtes i stedet for de involverede bruttobeløb. Således kan ved anvendelse af metode 1

– de aktuelle genanskaffelsesomkostninger i trin a) og

– kontrakternes nominelle hovedstole eller de underliggende instrumenters hovedstole i trin b)

beregnes ved at tage hensyn til kontrakten om nyordning. Ved anvendelse af metode 2 kan den nominelle hovedstol i trin a) beregnes ved at tage hensyn til kontrakten om nyordning; procenterne i tabel 2 finder anvendelse.

ii) Andre aftaler om netting

Ved anvendelse af metode 1:

– kan i trin a) de aktuelle genanskaffelsesomkostninger for kontrakter, der indgår i en aftale om netting, beregnes ved at tage hensyn til de aktuelle hypotetiske nettogenanskaffelsesomkostninger, der følger af aftalen; dersom netting fører til en nettoforpligtelse for det kreditinstitut, der beregner nettogenanskaffelsesomkostningerne, skal de aktuelle genanskaffelsesomkostninger ansættes til "0"

– kan i trin b) tallet for den potentielle fremtidige kreditrisiko for alle kontrakter, der indgår i en aftale om netting, reduceres i overensstemmelse med følgende ligning: $PCE_{red} = 0,4 * PCE_{gross} + 0,6 * NGR * PCE_{gross}$

hvor:			
—	PCE_{red}	=	det reducerede tal for potentielle fremtidige kreditrisici for alle kontrakter, der indgås med en given modpart, og som er omfattet af en retsgyldig bilateral aftale om netting
—	PCE_{gross}	=	summen af tallene for potentielle fremtidige kreditrisici for alle kontrakter, der indgås med en given modpart, og som er omfattet af en retsgyldig bilateral aftale om netting, og som beregnes ved at multiplicere deres nominelle hovedstol med den i tabel 1 fastsatte procentsats
—	NGR	=	"Netto/brutto-forholdet" ("Net-to-gross ratio"): afhængig af de kompetente myndigheders skøn enten: i) en særskilt beregning: kvotienten for nettogenanskaffelses-omkostningerne for alle kontrakter, der indgår i en retsgyldig bilateral aftale om netting med en given modpart (tæller), og bruttogenanskaffelsesomkostningerne for alle kontrakter, der indgår i en retsgyldig bilateral aftale om netting med den pågældende modpart (nævner), eller ii) en aggregeret beregning: kvotienten for summen af nettogenanskaffelsesomkostningerne beregnet på et bilateralt grundlag for alle modparter, idet der medregnes kontrakter, der indgår i retsgyldige aftaler om netting (tæller), og bruttoanskaffelsesomkostningerne for alle kontrakter, der indgår i retsgyldige aftaler om netting (nævner). Hvis medlemsstaterne tillader kreditinstitutter at vælge metode, skal den valgte metode anvendes konsekvent.

Ved beregning af potentielle fremtidige kreditrisici i overensstemmelse med ovennævnte formel kan perfekt matchende kontrakter, der indgår i aftalen om netting, behandles som en enkelt kontrakt med en nominel hovedstol svarende til nettoindtægterne. Som perfekt matchende kontrakter anses valutaterminsforretninger eller lignende kontrakter, hvor den

nominelle hovedstol svarer til "cash flows", og hvor disse "cash flows" forfalder til betaling på den samme valørdato og er helt eller delvis i samme valuta.

Ved anvendelse af metode 2 gælder for trin a) følgende:

– perfekt matchende kontrakter, der indgår i aftalen om netting, kan behandles som en enkelt kontrakt med en nominel hovedstol svarende til nettoindtægterne; størrelsen af de nominelle hovedstole multipliceres med de i tabel 2 anførte procentsatser

– for så vidt angår alle andre kontrakter, der indgår i en aftale om netting, kan procenterne reduceres til tallene vist i tabel 3:

TABEL 3		
Oprindelig løbetid[41]	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter
Et år og derunder	0,35%	1,50%
Over et år, men højst to år	0,75%	3,75%
Yderligere tillæg for hvert følgende år	0,75%	2,25%

↓ 2000/12/EF

BILAG IV

↓ 2000/12/EF
⇨ ny

EKSEMPLER PÅ ~~POSTER UNDER STREGEN TYPES~~ ⇨ DERIVATER ⇦

↓ 2000/12/EF (tilpasset)

1. Rentekontrakter

a) Renteswaps i en enkelt valuta

b) Basisswaps

c) Forward Rate Agreements

d) Rentefutures

e) Erhvervede renteoptioner

f) Andre kontrakter af samme art.

[41] I forbindelse med rentekontrakter kan kreditinstitutterne med samtykke fra deres tilsynsmyndigheder vælge mellem oprindelig og resterende løbetid.

2. Valutakurskontrakter samt kontrakter vedrørende guld

a) Valutaswaps

b) Valutaterminsforretninger

c) Valutafutures

d) Erhvervede valutaoptioner

e) Andre kontrakter af samme art

f) Kontrakter vedrørende guld af samme art som a) - e).

3. Kontrakter af samme art som dem, der er nævnt i punkt 1, litra a) - e), og i punkt 2, litra a) - d), med andre underliggende instrumenter eller indekser vedrørende:

a) Aktier

b) Ædelmetaller eksklusive guld

c) Råvarer eksklusive ædelmetaller

d) Andre kontrakter af samme art.

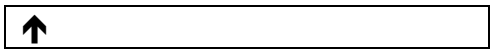

⇩ ny

BILAG V-XII

[UDELADT]

⇩ ny

BILAG XIII

DEL A

OPHÆVEDE DIREKTIVER MED DERES SUCCESSIVE ÆNDRINGER

(jf. artikel 158)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/28/EF af 18. september 2000 om ændring af direktiv 2000/12/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF

Kun artikel 29, stk. 1, litra a) og b), artikel 29, stk. 2, artikel 29, stk. 4, litra a) og b), artikel 29, stk. 5, artikel 29, stk. 6, artikel 29, stk. 7, litra a) og b), artikel 29, stk. 8, artikel 29, stk. 9, artikel 29, stk. 10, og artikel 29, stk. 11

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF

Kun artikel 68

Kommissionens direktiv 2004/69/EF af 27. april 2004 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF med hensyn til definitionen af "multilaterale udviklingsbanker" (EØS-relevant tekst)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/xx/EF af 21. april 2004 om ændring af Rådets direktiver 73/239/EØF, 85/611/EØF, 91/675/EØF, 92/49/EØF, 93/6/EØF og 94/19/EF og af direktiverne 98/78/EF, 2000/12/EF, 2001/34/EF, 2002/83/EF og 2002/87/EF med henblik på oprettelse af en ny organisationsstruktur for udvalg inden for finansielle tjenesteydelser

Kun artikel 3

IKKE OPHÆVEDE ÆNDRINGER

Tiltrædelsesakten af 2003

DEL B

GENNEMFØRELSESFRISTER

(Jf. artikel 158)

Direktiv		Gennemførelsesfrist
Direktiv 2000/12/EF		-----
Direktiv 2000/28/EF		27.4.2002
Direktiv 2002/87/EF,		11.8.2004
Direktiv 2004/39/EF		Foreligger endnu ikke
Direktiv 2004/69/EF		30.6.2004
Direktiv 2004/xx/EF		Foreligger endnu ikke

BILAG XIV

SAMMENLIGNINGSTABEL

Dette direktiv	Direktiv 2000/12/EF	Direktiv 2000/28/EF	Direktiv 2001/87/EF	Direktiv 2004/69/EF	Direktiv 2004/xx/EF
Artikel 1	Artikel 2, stk. 1 og 2				
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 3				
	Tiltrædelsesakten				
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 4				
Artikel 3	Artikel 2, stk. 5 og 6				
Artikel 3, stk. 1, sidste punktum					Artikel 3, stk. 2
Artikel 4.1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1				
Artikel 4.1, stk. 2-5		Artikel 1, stk. 2-5			
Artikel 4.1, stk. 7-9		Artikel 1, stk. 6-8			
Artikel 4.1, stk. 10			Artikel 29, stk. 1, litra a)		
Artikel 4.1, stk. 11-14	Artikel 1, stk. 10, 12 og 13				
Artikel 4.1, stk. 21-22			Artikel 29, stk. 1, litra b)		
Artikel 4.1, stk. 23	Artikel 1, stk. 23				
Artikel 4.1, stk. 45-47	Artikel 1, stk. 25-27				
Artikel 4.2	Artikel 1, stk. 1, andet afsnit				
Artikel 5	Artikel 3				
Artikel 6	Artikel 4				
Artikel 7	Artikel 8				
Artikel 8	Artikel 9				
Artikel 9, stk. 1	Artikel 5, stk. 1 og stk. 11				
Artikel 9, stk. 2	Artikel 5, stk. 2				

Artikel 10	**Artikel 5, stk. 3-7**	
Artikel 11	**Artikel 6**	
Artikel 12	**Artikel 7**	
Artikel 13	**Artikel 10**	
Artikel 14	**Artikel 11**	
Artikel 15, stk. 1	**Artikel 12**	
Artikel 15, stk. 2-3		**Artikel 29, stk. 2**
Artikel 16	**Artikel 13**	
Artikel 17	**Artikel 14**	
Artikel 18	**Artikel 15**	
Artikel 19, stk. 1	**Artikel 16, stk. 1**	
Artikel 19, stk. 2		**Artikel 29, stk. 3**
Artikel 20	**Artikel 16, stk. 3**	
Artikel 21	**Artikel 16, stk. 4-6**	
Artikel 22	**Artikel 17**	
Artikel 23	**Artikel 18**	
Artikel 24, stk. 1	**Artikel 19 stk. 1-3**	
Artikel 24, stk. 2	**Artikel 19, stk. 6**	
Artikel 24, stk. 3	**Artikel 19, stk. 4**	
Artikel 25, stk. 1-3	**Artikel 20, stk. 1-3, første og andet afsnit**	
Artikel 25, stk. 3	**Artikel 19, stk. 5**	
Artikel 25, stk. 4	**Artikel 20, stk. 3, tredje afsnit**	
Artikel 26	**Artikel 20, stk. 4-7**	
Artikel 27	**Artikel 1, stk. 3, sidste punktum**	
Artikel 28	**Artikel 21**	
Artikel 29	**Artikel 22**	

Artikel 30	**Artikel 22, stk. 2-4-**	
Artikel 31	**Artikel 22, stk. 5**	
Artikel 32	**Artikel 22, stk. 6**	
Artikel 33	**Artikel 22, stk. 7**	
Artikel 34	**Artikel 22, stk. 8**	
Artikel 35	**Artikel 22, stk. 9**	
Artikel 36	**Artikel 22, stk. 10**	
Artikel 37	**Artikel 22, stk. 11**	
Artikel 38	**Artikel 24**	
Artikel 39, stk. 1-2	**Artikel 25**	
Artikel 39, stk. 2		**Artikel 3, stk. 8**
Artikel 40	**Artikel 26**	
Artikel 41	**Artikel 27**	
Artikel 42	**Artikel 28**	
Artikel 43	**Artikel 29**	
Artikel 44	**Artikel 30, stk. 1-3**	
Artikel 45	**Artikel 30, stk. 4**	
Artikel 46	**Artikel 30, stk. 3**	
Artikel 47	**Artikel 30, stk. 5**	
Artikel 48	**Artikel 30, stk. 6-7**	
Artikel 49	**Artikel 30, stk. 8**	
Artikel 50	**Artikel 30, stk. 9, første og andet afsnit**	
Artikel 51	**Artikel 30, stk. 9, tredje afsnit**	
Artikel 52	**Artikel 30, stk. 10**	
Artikel 53	**Artikel 31**	
Artikel 54	**Artikel 32**	
Artikel 55	**Artikel 33**	
Artikel 56	**Artikel 34, stk. 1**	

Artikel 57	**Artikel 34, stk. 2, første afsnit** **Artikel 34, stk. 1, nr. 2, sidste punktum**	**Artikel 29, stk. 4, litra a)**
Artikel 58		**Artikel 29, stk. 4, litra b)**
Artikel 59		**Artikel 29, stk. 4, litra b**
Artikel 60		**Artikel 29, stk. 4, litra b)**
Artikel 61	**Artikel 34, stk. 3-4**	
Artikel 63	**Artikel 35**	
Artikel 64	**Artikel 36**	
Artikel 65	**Artikel 37**	
Artikel 66, stk. 1-2	**Artikel 38, stk. 1-2**	
Artikel 67	**Artikel 39**	
Artikel 73	**Artikel 52, stk. 3**	
Artikel 106	**Artikel 1, stk. 24**	
Artikel 107	**Artikel 1, stk. 1, tredje afsnit**	
Artikel 108	**Artikel 48, stk. 1**	
Artikel 109	**Artikel 48, stk. 1, første afsnit**	
Artikel 110	**Artikel 48, stk. 2-4, andet afsnit**	
Artikel 111	**Artikel 49, stk. 1-5**	
Artikel 113, stk. 1-3	**Artikel 49, stk. 4, 6 og 7**	
Artikel 115, stk. 1 og 2	**Artikel 49, stk. 8 og 9**	
Artikel 116	**Artikel 49, stk. 10**	
Artikel 117	**Artikel 49, stk. 11**	
Artikel 118	**Artikel 50**	
Artikel 120	**Artikel 51, stk. 1, 2 og 5**	

Artikel 121	**Artikel 51, stk. 4**		
Artikel 122, stk. 1 og 2	**Art. 51, stk. 6**	**Artikel 29, stk. 5**	
Artikel 125	**Artikel 53, stk. 1 og 2**		
Artikel 126	**Artikel 53, stk. 3**		
Artikel 128	**Artikel 53, stk. 5**		
Artikel 133, stk. 1	**Artikel 54, stk. 1**	**Artikel 29, stk. 7, litra a)**	
Artikel 133, stk. 2 og 3	**Artikel 54, stk. 2 og 3**		
Artikel 134, stk. 1	**Artikel 54, stk. 4, første afsnit**		
Artikel 134, stk. 2	**Artikel 54, stk. 4, andet afsnit**		
Artikel 135		**Artikel 29, stk. 8**	
Artikel 137	**Artikel 55, stk. 1 og 2**		
Artikel 138		**Artikel 29, stk. 9**	
Artikel 139	**Artikel 56, stk. 1-3**		
Artikel 140	**Artikel 56, stk. 4-6**		
Artikel 141	**Artikel 56, stk. 7**	**Artikel 29, stk. 10**	
Artikel 142	**Artikel 56, stk. 8**		
Artikel 143		**Artikel 29, stk. 11**	**Artikel 3, stk. 10**
Artikel 150	**Artikel 60, stk. 1**		
Artikel 151	**Artikel 60, stk. 2**		**Artikel 3, stk. 10**
Artikel 158	**Artikel 67**		
Artikel 159	**Artikel 68**		
Artikel 160	**Artikel 69**		
Bilag I	**Bilag I**		
Bilag I sidste sætning		**Artikel 68**	

Bilag II	**Bilag II**
Bilag III	**Bilag III**
Bilag IV	**Bilag IV**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION

Bruxelles, den 19. juli 2004 (07.04)
(OR. en)

11545/04
ADD 1

Interinstitutionel sag:
2004/0155 (COD)
2004/0159 (COD)

ECOFIN 282
EF 32
CODEC 918

FORSLAG

fra:	Kommissionen
modtaget den:	15. juli 2004
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiver: Omarbejdning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og af Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag - BIND II/III

Hermed følger til delegationerne et forslag fra Kommissionen fremsendt ved skrivelse fra Patricia BUGNOT, direktør, til Javier SOLANA, generalsekretær/højtstående repræsentant.

Bilag: KOM(2004) 486 endelig - Bind II/III

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.7.2004
KOM(2004) 486 endelig

2004/0155 (COD)
2004/0159 (COD)

Bind II

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

Omarbejdning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og af Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2004) 921}

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

2004/0159 (COD)

Forslag til

⌦ EUROPA-PARLAMENTETS OG ⌫ RÅDETS DIREKTIV

om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag

(omarbejdning)

⌦ EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR - ⌫

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel ~~57,~~ ⌦ 47, ⌫ stk. 2, ~~første og tredje punktum~~

under henvisning til forslag fra Kommissionen[1],

~~i samarbejde med Europa-Parlamentet[2],~~

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg[3],

⌦ under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[4], og ⌫

⌦ i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 251[5], og ⌫

ud fra følgende betragtninger:

⇩ ny

(1) Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag[6] er blevet ændret betydeligt flere gange. Da der skal foretages yderligere ændringer, er det for klarhedens skyld nødvendigt med en omarbejdning.

1 EUT C […], […], s. […].
2 EUT C
3 EUT C […], […], s. […].
4 EUT C […], […], s. […].
5 EUT C […], […], s. […].
6 EFT L 141 af 11.6.1993, s. 1, senest ændret ved direktiv 2004/xx/EF, EUT […]

↓ 93/6/EØF, betragtning 1 (tilpasset)

(2) ~~Hovedformålet med~~ ⌦ Et af formålene med ⌫ ~~Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer~~[7] ⌦ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut[8] og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF[9] ⌫ er at give investeringsselskaber, der er godkendt af de kompetente myndigheder i deres hjemland og underlagt samme myndigheders tilsyn, mulighed for frit at oprette filialer og udføre tjenesteydelser i andre medlemsstater~~:~~. ~~nævnte~~ ~~d~~ Direktivet indeholder derfor bestemmelser om samordning af reglerne for godkendelse af investeringsselskaber og for deres virksomhed~~:~~.

↓ 93/6/EØF, betragtning 2 (tilpasset)

(3) ~~I~~I nævnte direktiv fastsættes imidlertid hverken fælles normer for investeringsselskabers egenkapital eller for deres startkapital; der fastsættes ⌦ heller ⌫ ingen fælles rammer for overvågning af de risici, selskaberne påtager sig~~:~~. ~~i flere bestemmelser henvises der til et andet EF-initiativ, hvis formål netop skulle være vedtagelsen af samordnede foranstaltninger på disse områder;~~

↓ 93/6/EF, betragtning 3 (tilpasset)

(4) ~~sigtet har kun været~~ ⌦ Det er hensigtsmæssigt kun ⌫ at opnå den nødvendige og tilstrækkelige harmoniseringsgrad til at sikre gensidig anerkendelse af godkendelserne og tilsynsordningerne; ~~vedtagelsen af samarbejds~~⌦ for at opnå gensidig anerkendelse inden for rammerne af det indre marked bør der indføres ⌫ foranstaltninger til koordinering af definitionen af investeringsselskabers egenkapital, fastsættelse af startkapitalens størrelse og af de fælles rammer for overvågning af investeringsselskabers risici ~~er væsentlige elementer i den harmonisering, der er forudsætningen for gensidig anerkendelse i forbindelse med det indre marked for finansielle ydelser~~:.

ny

(5) Da målene for den foreslåede foranstaltning ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor på grund af foranstaltningens omfang og virkninger bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

7 ~~EFT L 141 af 11.6.1993, s. 1, senest ændret ved direktiv 2004/xx/EF, EUT […]~~
8 EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1.
9 EUT L 145 af 30.04.2004, s. 1.

↓ 93/6/EØF, betragtning 4

(6) ~~d~~Der bør fastsættes forskellige beløb for startkapitalens størrelse, afhængig af det udbud af aktiviteter, som investeringsselskaberne har godkendelse til at udøve~~;~~.

↓ 93/6/EF, betragtning 5 (tilpasset)

(7) ~~e~~Eksisterende investeringsselskaber skal på visse betingelser have mulighed for at fortsætte deres virksomhed, også selv om de ikke overholder det minimumsbeløb for startkapitalen, der fastsættes for nye ⌦ investerings ⌫ selskaber~~;~~.

↓ 93/6/EØF, betragtning 6 (tilpasset)

(8) ~~m~~Medlemsstaterne ~~kan også~~ ⌦ skal kunne ⌫ fastsætte strengere regler end reglerne i dette direktiv~~;~~.

↓ 93/6/EF, betragtning 7 (tilpasset)

~~dette direktiv indgår i mere omfattende internationale bestræbelser for indbyrdes tilnærmelse af gældende regler om tilsyn med investeringsselskaber og kreditinstitutter (i det følgende benævnt «institutter»);~~

⇩ ny

(9) For at det indre marked kan fungere efter hensigten, kræves der ikke bare retsregler, men også et tæt og regelmæssigt samarbejde og en meget større harmonisering af de nationale kompetente myndigheders regulerings- og tilsynspraksis.

↓ 93/6/EØF, betragtning 8 (tilpasset)

~~fælles grundlæggende normer for institutters egenkapital er et afgørende element i det indre marked i sektoren for investeringsservice, da egenkapitalen tjener til at sikre institutternes kontinuitet og beskytte investorerne;~~

⇩ ny

(10) Da investeringsselskaber i forhold til deres handelsbeholdningsaktiviteter løber samme risiko som kreditinstitutter, er det hensigtsmæssigt også at lade de relevante bestemmelser i direktiv 2000/12/EF gælde for investeringsselskaber.

↓ 93/6/EØF, betragtning 9 (tilpasset)
⇨ ny

(11) ~~på et fælles marked for finansielle ydelser konkurrerer institutter – uanset om de er~~ Investeringsinstitutters eller kreditinstitutters ⇨ egenkapital (herefter begge kaldet "institutter") kan bruges til at dække tab, som ikke opvejes af et tilstrækkeligt overskud, for at sikre institutternes overlevelse og beskytte investorerne. Egenkapitalen er også en vigtig målestok for de kompetente myndigheder, navnlig med henblik på vurderingen af institutternes solvens og af andre tilsynsmæssige grunde. Endvidere konkurrerer institutterne - uanset om de er investeringsselskaber eller kreditinstitutter ⇦ - direkte med hinanden. ⇨ For at styrke Fællesskabets finansielle ordning og forhindre konkurrenceforvridning er det derfor hensigtsmæssigt at fastlægge fælles grundlæggende standarder for egenkapital. ⇦

↓ 93/6/EF, betragtning 10 (tilpasset)

~~det er derfor ønskeligt, at kreditinstitutter og investeringsselskaber behandles ens;~~

⇩ ny

(12) Derfor er det hensigtsmæssigt at lade definitionen af egenkapital i direktiv 2000/12/EF danne grundlag og indføre supplerende særregler, der tager højde for de forskellige aspekter af kapitalkrav i forhold til markedsrisiko.

↓ 93/6/EØF, betragtning 11 (tilpasset)

(13) ~~f~~For så vidt angår kreditinstitutter er der allerede fastlagt fælles normer for tilsyn med og overvågning af ⌦ forskellige ⌫ ~~kredit~~risici i ~~Rådets~~ direktiv ⌦ 2000/12/EF ⌫ ~~89/647/EØF af 18. december 1989 om solvensnøgletal for kreditinstitutter~~[10]~~;~~ .

⇩ ny

(14) I den henseende skal bestemmelserne om minimumskapitalkrav sammenholdes med andre specifikke instrumenter, der også er i overensstemmelse med de grundlæggende teknikker for tilsyn med institutterne.

↓ 93/6/EØF, betragtning 12

(15) ~~d~~Det er nødvendigt at udarbejde fælles normer vedrørende kreditinstitutters markedsrisici og at skabe en supplerende ramme for tilsyn med institutters risici, navnlig markedsrisici, herunder positionsrisici, medkontrahent-/afviklingsrisici og valutarisici~~;~~ .

[10] ~~EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989, s. 14; direktivet er ændret ved direktiv 92/30/EØF (EFT nr. L 110 af 28. 4. 1992, s. 52).~~

↓ 93/6/EF, betragtning 13 (tilpasset)

(16) ~~d~~Det er nødvendigt at indføre begrebet «handelsbeholdning», der omfatter positioner i værdipapirer og andre finansielle instrumenter, der besiddes i handelsmæssigt øjemed, og som først og fremmest er underlagt markedsrisici, samt engagementer knyttet til visse finansielle tjenester, der ydes kunderne~~:~~.

↓ 93/6/EØF, betragtning 14 (tilpasset)

(17) ⌦ For at lette den administrative byrde for ⌫ institutter med en begrænset handelsbeholdning, i såvel absolutte som i relative tal, bør ⌦ sådanne institutter ⌫ have mulighed for at anvende direktiv ~~89/647/EØF~~ ⌦ [2000/12/EF] ⌫ i stedet for de krav, der er fastsat i bilag I og II til nærværende direktiv~~:~~.

↓ 93/6/EF, betragtning 15 (tilpasset)

(18) ~~d~~Det er vigtigt under overvågningen af afviklings-/leveringsrisikoen at tage hensyn til, at der findes systemer, der yder en passende beskyttelse, hvorved denne risiko begrænses~~:~~.

↓ 93/6/EØF, betragtning 16 (tilpasset)

(19) ~~u~~Under alle omstændigheder ~~skal~~ ⌦ bør ⌫ institutter opfylde bestemmelserne i dette direktiv om dækning af valutarisici for deres samlede aktiviteter~~;~~ ⌦ . ⌫ ~~d~~Der bør fastsættes lavere kapitalkrav for positioner i indbyrdes snævert forbundne valutaer, og dette forhold skal enten være dokumenteret ved statistikker eller følge af bindende mellemstatslige aftaler~~, idet der her tænkes på oprettelsen af Den Europæiske Monetære Union~~;~~.

↓ 93/6/EF, betragtning 17 (tilpasset)

(20) ~~for alle institutter er~~ ~~i~~ Interne ordninger for overvågning og styring af renterisici for alle ⌦ institutters ⌫ ~~deres~~ aktiviteter er et særligt vigtigt led i bestræbelserne på at reducere sådanne risici mest muligt~~;~~ ⌦ . ⌫ ~~d~~ De kompetente myndigheder bør derfor ~~orienteres om~~ ⌦ overvåge ⌫ disse ordninger~~:~~.

↓ 93/6/EØF, betragtning 18 (tilpasset)

(21) ~~Rådets direktiv 92/121/EØF af 21. december 1992 om overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer~~[11] ~~har ikke til formål at fastlægge~~ ⌦ Da direktiv

[11] ~~EFT nr. L 29 af 5. 2. 1993, s. 1.~~

[2000/12/EF] ikke fastlægger ⌫ fælles regler for overvågning ⌦ og kontrol ⌫ af store engagementer i forbindelse med aktiviteter, der hovedsagelig er underlagt markedsrisici, ⌦ er det derfor hensigtsmæssigt at indføre sådanne regler⌫~~;~~ ~~direktivet henviser til et andet fællesskabsinitiativ, der skal indføre den nødvendige samordning af metoderne på dette område;~~.

↓ 93/6/EØF, betragtning 19 (tilpasset)

~~det er nødvendigt at fastlægge fælles regler for overvågning af og kontrol med de store engagementer, investeringsselskaber indgår~~

⇩ ny

(22) Operationelle risici er en betydelig risiko for institutter, der skal dækkes ind gennem egenkapitalen. Det er vigtigt at tage højde for institutternes forskellighed i EU og sikre forskellige metoder.

↓ 93/6/EØF, betragtning 20-22 (tilpasset)

~~kreditinstitutters egenkapital er allerede defineret i Rådets direktiv 89/299/EØF af 17. april 1989 om kreditinstitutters egenkapital[12];~~

~~definitionen af institutters egenkapital bør tage udgangspunkt i nævnte definition;~~

~~der er imidlertid i nærværende direktiv grund til at anvende en anden definition af institutters egenkapital end definitionen i ovennævnte direktiv for at tage hensyn til de særlige egenskaber ved disse institutters aktiviteter, der navnlig indebærer markedsrisici;~~

↓ 93/6/EØF, betragtning 23 (tilpasset)

(23) ~~Rådets direktiv 92/30/EØF af 6. april 1992 om tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag[13]~~ ⌦ Direktiv [2000/12/EF] ⌫ fastslår princippet om konsolidering~~;~~ ⌦ . ⌫ ~~men~~ ⌦ Det ⌫ fastlægger ikke fælles regler for konsolidering af finansieringsinstitutter, hvis aktiviteter hovedsagelig er underlagt markedsrisici~~;~~. ~~dette direktiv henviser til et andet fællesskabsinitiativ, der skal indføre samordnede metoder på dette område;~~

⇩ ny

(24) For at sikre en tilstrækkelig solvens i institutter inden for en koncern er det vigtigt, at minimumskapitalkravene beregnes på grundlag af koncernens konsoliderede finansielle situation. For at sikre at egenkapitalen er hensigtsmæssigt fordelt i

---

12 ~~EFT nr. L 124 af 5. 5. 1989, s. 16; direktivet er senest ændret ved direktiv 92/30/EØF (EFT nr. L 110 af 24. 9. 1992, s. 52).~~

13 ~~EFT nr. L 110 af 28. 4. 1992, s. 52.~~

koncernen og til rådighed med henblik på eventuelt at beskytte investeringer, skal minimumskapitalkravene anvendes på de enkelte institutter i en koncern, medmindre denne målsætning kan opfyldes på anden vis.

↓ 93/6/EØF, betragtning 24 (tilpasset)

(25) ~~d~~Direktiv ~~92/30/EØF~~ [2000/12/EF] finder ikke anvendelse på koncerner, der omfatter et eller flere investeringsselskaber, men ingen kreditinstitutter~~;~~. ~~det er imidlertid blevet anset for ønskeligt at~~ ⌦ Der bør derfor ⌫ skabes fælles rammer for indførelsen af et tilsyn med investeringsselskaber på et konsolideret grundlag~~;~~.

⇩ ny

(26) Institutterne skal sikre, at de har en intern kapital, der i betragtning af de risici, de er eller kan blive udsat for, er tilstrækkelig, hvad angår kvantitet, kvalitet og fordeling. Institutterne skal derfor indføre strategier og processer, der giver mulighed for at vurdere og bevare en passende intern kapital.

(27) De komptente myndigheder skal vurdere, om institutternes egenkapital er tilstrækkelig under hensyntagen til de risici, de udsættes for.

(28) For at det indre marked kan fungere effektivt, er det vigtigt, at bestemmelserne i den harmoniserede fællesskabslovgivning i langt højere grad gennemføres og anvendes ensartet.

(29) Af samme grund og for at sikre at fællesskabsinstitutter, der driver virksomhed i flere medlemsstater, ikke bebyrdes uforholdsmæssigt som følge af de nationale myndigheders fortsatte ansvar for tilladelser og tilsyn, er det vigtigt i betydeligt omfang at fremme samarbejdet mellem de kompetente myndigheder. I den forbindelse skal det konsoliderede tilsyn styrkes.

(30) For at det indre marked kan fungere mere effektivt og for at sikre alle EU-borgere samme grad af åbenhed er det nødvendigt, at de kompetente myndigheder offentligt og på en måde, der giver mulighed for en meningsfuld sammenligning, gør rede for, hvordan de opfylder kravene i dette direktiv.

(31) For at styrke markedsdisciplinen og anspore institutterne til at forbedre deres markedsstrategi, risikokontrol og interne ledelsesstruktur bør institutterne pålægges en oplysningspligt.

↓ 93/6/EØF, betragtning 25 (tilpasset)
⇨ ny

(32) ~~det kan fra tid til anden blive nødvendigt at foretage tekniske justeringer af de detaljerede bestemmelser i dette, direktiv for at tage hensyn til udviklingen i sektoren for investeringsservice; Kommissionen skal i givet fald fremsætte forslag om sådanne tilpasninger.~~ ⇨ De foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af dette direktiv, skal vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28.

juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen[14]. ⇦ ≑

↓ 93/6/EØF, betragtning 26

~~Rådet bør senere vedtage bestemmelser om tilpasning af dette direktiv til de tekniske fremskridt i overensstemmelse med Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen[15]; indtil da må Rådet selv på forslag af Kommissionen foretage sådanne tilpasninger;~~

↓ 93/6/EØF, betragtning 27 (tilpasset)

~~der bør senest tre år efter datoen for dette direktivs iværksættelse foretages en revision heraf på baggrund af de indhøstede erfaringer, udviklingen på de finansielle markeder og arbejdet i internationale fora af regeludstedende myndigheder; denne revision skal også omfatte en revision af listen over områder, der kan gøres til genstand for tekniske tilpasninger;~~

↓ 93/6/EØF, betragtning 28

~~dette direktiv og direktiv 93/22/EØF om investeringsservice er så tæt knyttet til hinanden, at det vil kunne føre til konkurrenceforvridning, hvis de træder i kraft på forskellige datoer —~~

⇩ ny

(33) For at undgå forstyrrelser på markedet og sikre kontinuitet for den samlede egenkapital skal der indføres særlige overgangsordninger.

(34) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som generelle principper for fællesskabsretten.

(35) Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til de tidligere direktiver. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af de tidligere direktiver.

(36) Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag VIII, del B, fastsatte frister for gennemførelse i national ret -

---

14 EFT L 184, 17.7.1999, s. 23.

15 ~~EFT nr. L 197 af 18. 7. 1987, s. 33.~~

↓ 93/6/EØF, (tilpasset)

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

⌦ KAPITEL 1 ⌫

⌦ Indhold, anvendelsesområde og definitioner ⌫

⌦ AFDELING 1 ⌫

⌦ INDHOLD OG ANVENDELSESOMRÅDE ⌫

↓ 93/6/EØF, (tilpasset)

Artikel 1

1. ⌦ Dette direktiv fastlægger kapitalkravene til investeringsselskaber og kreditinstitutter, reglerne for beregning af disse og reglerne for tilsyn. ⌫ Medlemsstaterne anvender bestemmelserne i dette direktiv på investeringsselskaber og kreditinstitutter som defineret i artikel 2.

2. En medlemsstat kan stille yderligere eller strengere krav til investeringsselskaber og kreditinstitutter, den har godkendt.

⇩ ny

Artikel 2

1. Med forbehold af artikel 18, 20, 28-32, 34 og 39 i dette direktiv finder artikel 68-73 i direktiv [2000/12/EF] *mutatis mutandis* anvendelse på investeringsselskaber.

Endvidere finder artikel 71-73 i direktiv [2000/12/EF] anvendelse i følgende tilfælde:

a) et investeringsselskab har som moderselskab et moderkreditinstitut i en medlemsstat

b) et kreditinstitut har som moderselskab et moderinvesteringsselskab i en medlemsstat.

Hvis et finansielt holdingselskab har både et kreditinstitut og et investeringsselskab som datterselskab, gælder kravene baseret på det finansielle holdingsselskabs konsoliderede finansielle situation for kreditinstituttet.

↓ 93/6/EØF, artikel 7, stk. 1 og 2 (tilpasset)

~~*Artikel 7*~~

~~*Generelle principper*~~

~~1. De i artikel 4 og 5 omhandlede kapitalkrav for institutter, der hverken er moderselskaber eller datterselskaber af sådanne selskaber, anvendes på et individuelt grundlag.~~

~~2. De i artikel 4 og 5 omhandlede kapitalkrav for~~

– ~~institutter, der som datterselskab har et kreditinstitut som defineret i direktiv 92/30/EØF, et investeringsselskab eller et andet finansieringsinstitut, eller som har kapitalinteresser i sådanne enheder, og~~

– ~~institutter, hvis moderselskaber er finansieringsselskaber~~

~~anvendes på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med de fremgangsmåder, der er fastlagt i ovennævnte direktiv og i stk. 7 til 14 i nærværende artikel.~~

↓ 93/6/EØF, artikel 7, stk. 3 (tilpasset)
→1 2004/xx/EF, artikel 1
⇨ ny

2. Omfatter en koncern, som omhandlet i ~~stk. 2,~~ ⌦ stk. 1, ⌫ ikke noget kreditinstitut, anvendes direktiv ~~92/30/EØF~~ ⌦ [2000/12/EF] ⌫ ~~med følgende tilpasninger~~ ⌦ som følger ⌫:

– ~~«finansielt holdingselskab»: et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber enten udelukkende eller fortrinsvis er investeringsselskaber eller andre finansieringsinstitutter (hvoraf mindst ét er et investeringsselskab), og som ikke er et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat[16]~~

– ~~«blandet holdingselskab»: et moderselskab, bortset fra et finansielt holdingselskab eller et investeringsselskab eller et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i direktiv 2002/87/EF, hvis datterselskaber omfatter mindst ét investeringsselskab~~

– ~~«kompetente myndigheder» skal forstås som de nationale myndigheder, der ved lov eller anden forskrift er bemyndiget til at føre tilsyn med investeringsselskaber~~

– ~~artikel 3, stk. 5, andet afsnit, i direktiv 92/30/EØF finder ikke anvendelse~~

16 ~~EUT L 35 af 11.2.2003.~~

⇨ a) enhver henvisning til *kreditinstitut* gælder som en henvisning til *investeringsselskab* ⇦

b) i artikel ~~4,~~ ⌦ 125 ⌫ ~~stk. 1 og 2,~~ og artikel ~~7,~~ ⌦ 140 ⌫ ~~stk. 5,~~ i direktiv ~~92/30/EØF~~ ⌦ [2000/12/EF] skal ⌫ ~~erstattes~~ alle henvisninger til ⌦ andre artikler i ⌫ direktiv ~~77/780/EØF~~ ⌦ [2000/12/EF] gælde som ⌫ ~~af~~ en henvisning til direktiv ~~93/22/EØF~~ ⌦ 2004/39/EF ⌫

c) for så vidt angår artikel ~~3, stk. 9, og artikel 8, stk. 3,~~ ⌦ 39, stk. 3, ⌫ i direktiv ~~92/30/EØF~~ , ⌦ [2000/12/EF] ⌫ ~~skal der henvises~~ ⌦ gælder henvisningerne til ⌫ ➔1 Det Europæiske Bankudvalg ← ⌦ som henvisninger ⌫ til Rådet og Kommissionen

d) ⌦ som en fravigelse fra artikel 140, stk. 1, i direktiv [2000/12/EF] skal første punktum i denne artikel, hvis en koncern ikke omfatter et kreditinstitut, ⌫ ~~artikel 7, stk. 4, første punktum, i direktiv 92/30/EØF~~ affattes således: «Hvis et investeringsselskab, et finansieringsselskab eller et blandet selskab kontrollerer et eller flere datterselskaber, som er forsikringsselskaber, skal de kompetente myndigheder og de myndigheder, der fører offentligt tilsyn med forsikringsselskaber, arbejde snævert sammen».

🡻 93/6/EØF, artikel 7, stk. 4

~~4. De kompetente myndigheder, der skal eller har beføjelse til at føre tilsyn på et konsolideret grundlag med koncerner omfattet af stk. 3, kan, indtil yderligere samordning af det konsoliderede tilsyn med sådanne koncerner finder sted, og hvis omstændighederne taler derfor, give dispensation for denne forpligtelse på betingelse af, at de enkelte investeringsselskaber i en sådan koncern:~~

~~i) anvender den i bilag V, punkt 9, anførte definition af egenkapital~~

~~ii) opfylder de i artikel 4 og 5 fastsatte krav på individuelt grundlag~~

~~iii) indfører ordninger for overvågning af og kontrol med kapital- og finansieringskilderne for alle de øvrige finansieringsinstitutter i koncernen.~~

🡻 93/6/EF, artikel 7, stk. 5 og 6 (tilpasset)

~~5. De kompetente myndigheder skal forlange, at investeringsselskaber i en koncern, som er fritaget ifølge stk. 4, skal underrette dem om de risici, herunder risici i forbindelse med sammensætningen af og kilderne til deres kapital og finansiering, der vil kunne skade investeringsselskabernes finansielle situation. Finder de kompetente myndigheder herefter, at investeringsselskabernes finansielle situation ikke er tilstrækkelig beskyttet, skal de forlange, at selskaberne træffer relevante foranstaltninger, herunder om nødvendigt begrænsning af kapitaloverførsel fra sådanne investeringsselskaber til andre enheder i koncernen.~~

~~6. Når de kompetente myndigheder fritager selskaberne for pligten til tilsyn på et konsolideret grundlag i henhold til stk. 4, skal de træffe andre passende foranstaltninger til kontrol med risicierne, dvs. store engagementer, i hele koncernen, herunder også i de foretagender, der ikke er beliggende i nogen af medlemsstaterne.~~

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

⌦ AFDELING 2 ⌫

DEFINITIONER

↓ 93/6/EØF, artikel 2, stk. 1 (tilpasset)
⇨ ny

Artikel 3

1. I dette direktiv ~~forstås ved~~ ⇨ gælder følgende definitioner: ⇦

a)~~1)~~ *kreditinstitut* ⌦ er ⌫ ~~alle~~ kreditinstitutter, ~~der svarer til definitionen i artikel~~ ⌦ som defineret i artikel 4, stk. 1, i direktiv [2000/12/EF] ⌫ ~~1, første led, i Rådets første direktiv 77/780/EØF af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut[17], og som er underlagt kravene i direktiv 89/647/EØF~~

↓ 2004/39/EF, artikel 67, stk. 2, (tilpasset)
⇨ ny

b) *investeringsselskab* ⌦ er ⌫ ~~alle~~ institutter, ~~der svarer til definitionen~~ ⌦ som defineret i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2004/39/EF, ⌫ ~~i artikel 4, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004//EF(34) af... om markeder for finansielle instrumenter(35),~~ som er underlagt kravene i nævnte direktiv, bortset fra:

~~a)~~i) kreditinstitutter

~~b)~~ii) lokale firmaer som defineret i ~~nr. 20,~~ ⌦ denne artikels stk. 1, litra p), ⌫ ~~og~~

~~c)~~iii) firmaer, der kun har tilladelse til at yde investeringsrådgivning og/eller modtage og formidle ordrer fra investorer~~, i begge tilfælde~~ uden at opbevare penge og/eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt risikerer at komme i debet hos deres kunder

↓ 93/6/EØF, artikel 2, stk. 3 og 4 (tilpasset)

~~3)~~c) *institut* ⌦ betegner ⌫ kreditinstitutter og investeringsselskaber

[17] ~~EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977, s. 30; direktivet er senest ændret ved direktiv 89/646/EØF (EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989, s. 1).~~

~~4)~~d) *anerkendt investeringsselskab fra et tredjeland* ~~, sådanne~~ ⌦ betegner ⌫ selskaber, ⌦ der opfylder følgende betingelser: ⌫

⌦ i) selskaber, ⌫ som, hvis de havde været etableret i Fællesskabet, ville have været omfattet af definitionen af investeringsselskab

⌦ ii) selskaber, ⌫ ~~i nr. 2), og~~ som er godkendt i et tredjeland

⌦ iii) selskaber, som ⌫ ~~samt~~ er underlagt og overholder tilsynsregler, der af de kompetente myndigheder anses for at være mindst lige så strenge som reglerne i dette direktiv

---

↓ 93/6/EØF (tilpasset)
⇨ ny

~~5)~~e) *finansielt instrument* ⌦ er ⌫ ⇨ enhver kontrakt, der giver anledning til et finansielt aktiv hos den ene part og en finansiel forpligtelse eller et egenkapitalinstrument hos den anden part ⇦ ~~, instrumenter, der svarer til definitionen i afsnit B i bilaget til direktiv 93/22/EØF~~

↓ 93/6/EØF, artikel 2, stk. 6 og 7 (tilpasset)

~~6) et instituts «handelsbeholdning»:~~

~~a) de positioner i finansielle instrumenter, råvarer og råvarebaserede afledte instrumenter, som et institut indehaver for egen regning med henblik på videresalg, og/eller som instituttet tager for på kort sigt at få fordel af faktiske og/eller forventede forskelle mellem købs- og salgspriser eller af andre pris- og renteændringer, og positioner i finansielle instrumenter, råvarer og råvarebaserede afledte instrumenter, der skyldes matched principal broking, eller positioner, der tages for at afdække andre dele af handelsbeholdningen~~

~~b) engagementer, der skyldes uafviklede transaktioner, free deliveries og afledte instrumenter, der handles «over-the-counter» (OTC), som omhandlet i bilag II, punkt 1, 2, 3, og 5, engagementer, der skyldes genkøbsaftaler og udlån af værdipapirer og råvarer, der er baseret på værdipapirer eller råvarer, som indgår i handelsbeholdningen i henhold til litra a), som omhandlet i bilag II, punkt 4, og under forudsætning af, at de kompetente myndigheder giver tilladelse hertil, engagementer, der skyldes omvendte genkøbsaftaler og indlån af værdipapirer og råvarer, beskrevet i samme punkt, der opfylder enten betingelserne i nr. i), ii), iii) og v) eller betingelserne i nr. iv) og v):~~

~~i) engagementerne værdiansættes dagligt til markedsværdi efter fremgangsmåderne i bilag II~~

~~ii) sikkerheden justeres for at tage hensyn til væsentlige ændringer i værdien af de værdipapirer eller råvarer, der indgår i den pågældende aftale eller transaktion, i overensstemmelse med en regel, der kan accepteres af de kompetente myndigheder~~

~~iii) aftalen eller transaktionen giver mulighed for, at instituttets fordringer automatisk og øjeblikkeligt bliver udlignet med medkontrahentens fordringer, såfremt sidstnævnte misligholder~~

~~iv) der er tale om en aftale eller en transaktion mellem markedsdeltagere~~

~~v) de pågældende aftaler og transaktioner er begrænset til en accepteret og passende anvendelse heraf, således at kunstige transaktioner, herunder især ikke-kortsigtede, er udelukket, og~~

~~e) engagementer i form af kurtage, provision, rente, dividende og margin vedrørende børshandlede afledte instrumenter, som er direkte knyttet til poster i handelsbeholdningen som omhandlet i punkt 6 i bilag II.~~

~~Særlige poster i handelsbeholdningen skal medtages eller udelukkes derfra i overensstemmelse med objektive fremgangsmåder, herunder i givet fald bogføringsprincipperne i det pågældende institut, idet de kompetente myndigheder fører tilsyn med disse procedurer og deres konsekvente anvendelse~~

🡻 93/6/EØF, artikel 2, stk. 7 (tilpasset)

7) ~~«moderselskab», «datterselskab» og «finansieringsinstitut», udtrykkene som de er defineret i artikel 1 i direktiv 92/30/EØF~~

🡻 93/6/EØF, artikel 2, stk. 8 (tilpasset)

~~8) «finansieringsselskab», et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber enten udelukkende eller fortrinsvis består af kreditinstitutter, investeringsselskaber eller andre finansieringsinstitutter, idet mindst et af datterselskaberne skal være et kreditinstitut eller et investeringsselskab~~

⇩ ny

f) *moderinvesteringsselskab i en medlemsstat* er et investeringsselskab, der som datterselskab har et institut eller et andet finansieringsinstitut, eller som har en kapitalinteresse i en sådan enhed, og som ikke selv er datterselskab af et andet institut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab i samme medlemsstat, og i hvilket intet andet institut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, har en kapitalinteresse

g) *moderinvesteringsselskab i EU* er et investeringsselskab i en medlemsstat, som ikke er datterselskab af et andet institut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab etableret i en medlemsstat, og i hvilket intet andet institut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, har en kapitalinteresse

~~↓ 93/6/EØF, artikel 2, stk. 9 (tilpasset)~~

~~9) «risikovægtning», de grader af kreditrisiko, der gælder for de relevante medkontrahenter i henhold til direktiv 89/647/EØF. Aktiver, der består i fordringer på og andre engagementer med investeringsselskaber eller anerkendte investeringsselskaber fra tredjelande samt engagementer med anerkendte clearingsinstitutter og børser, vægtes imidlertid på samme måde som i det tilfælde, hvor den relevante medkontrahent er et kreditinstitut~~

↓ 98/33/EF, artikel 3, stk. 1 (tilpasset)

~~10)~~h) *afledte instrumenter, der handles «over-the-counter» (OTC-derivater),* ⌦ er ⌫ ~~. ikke-balanceførte~~ poster ⌦ , der er opført på listen i bilag IV til direktiv [2000/12/EF], bortset fra poster, der er tillagt en engagementsværdi på nul ifølge afsnit 2 i direktivets bilag III ⌫ ~~, på hvilke der i henhold til artikel 6, stk. 3, første afsnit, i direktiv 89/647/EØF skal anvendes de metoder, der er angivet i nævnte direktivs bilag II~~

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

~~11)~~i) *reguleret marked* ⌦ er ⌫ et marked, ~~der er i overensstemmelse med definitionen i artikel 1, nr. 13, i direktiv 93/22/EØF~~ ⌦ som defineret i artikel 4, stk. 14, i direktiv 2004/39/EF ⌫

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

~~12) «poster bestående af fordringer på kvalificerede emittenter», lange og korte positioner i de aktiver, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 89/647/EØF, og i gældsinstrumenter udstedt af investeringsselskaber, eller af anerkendte investeringsselskaber fra tredjelande. Derved forstås endvidere lange og korte positioner i gældsinstrumenter, hvis de pågældende instrumenter opfylder følgende betingelser: de skal være noteret på mindst et reguleret marked i en medlemsstat eller på en børs i et trejdeland, forudsat at den pågældende børs anerkendes af de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat; de skal efter det pågældende instituts bedømmelse være tilstrækkeligt likvide og i kraft af emittentens solvens være udsat for en risiko for misligholdelse, der kan sammenlignes med eller er lavere end risikoen for de aktiver, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 89/647/EØF; den måde, hvorpå sådanne bedømmelser foretages, skal kunne kontrolleres af de kompetente myndigheder, der kan underkende dem, hvis de finder, at værdipapirerne indebærer en for stor risiko for misligholdelse til at kunne bedømmes som fordringer på kvalificerede emittenter.~~

~~Uanset ovennævnte og indtil en nærmere samordning finder sted, kan de kompetente myndigheder på grundlag af et skøn anerkende værdipapirer, der er tilstrækkeligt likvide, og som i kraft af emittentens solvens er udsat for en risiko for misligholdelse, som kan sammenlignes med eller er lavere end risikoen for de i artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 89/647/EØF nævnte aktiver, som værende poster~~

~~bestående af fordringer på kvalificerede emittenter. Risikoen for misligholdelse i tilknytning til sådanne værdipapirer skal være vurderet til at ligge på et sådant niveau af mindst to kreditvurderingsinstitutter, der er anerkendt af de kompetente myndigheder, eller af blot et kreditvurderingsinstitut, såfremt de ikke bedømmes til at ligge under et sådant niveau af noget andet kreditvurderingsinstitut, der er anerkendt af de kompetente myndigheder.~~

~~De kompetente myndigheder kan dog undlade at anvende betingelsen i det foregående punktum, hvis de finder den uhensigtsmæssig f.eks. på grund af de særlige egenskaber ved enten markedet, emittenten eller emissionen, eller en kombination af disse.~~

~~Endvidere skal de kompetente myndigheder kræve af institutterne, at de anvender den maksimale vægtning, der er anført i bilag I, punkt 14, tabel 1, på værdipapirer, der er forbundet med en særlig risiko på grund af emittentens utilstrækkelige solvens og/eller på grund af emissionens utilstrækkelige likviditet.~~

~~Medlemsstaternes kompetente myndigheder skal med regelmæssige mellemrum give Rådet og Kommissionen oplysninger om de metoder, der anvendes til vurdering af poster bestående af fordringer på kvalificerede emittenter, navnlig for så vidt angår de metoder, der anvendes til vurdering af emissionens likviditetsgrad og emittentens solvens~~

~~13) «fordringer på centralregeringer», lange og korte positioner i de aktiver, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), i direktiv 89/647/EØF, og de aktiver, der vægtes med 0 % i artikel 7 i samme direktiv~~

↓ 93/6/EØF, artikel 2, stk. 14 (tilpasset)

~~14)~~j) *konvertibelt værdipapir* ⊠ er ⊠ et værdipapir, som efter ihændehaverens valg kan ombyttes til et andet værdipapir~~, sædvanligvis aktier i det udstedende selskab~~

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 1, litra b) (tilpasset)

~~15)~~k) *warrant* ⊠ er ⊠ et værdipapir, som giver ihændehaveren ret til at købe et underliggende aktiv til en fastsat kurs i warrantens løbetid eller ved dens udløb~~.~~ ~~Den~~ ⊠ , og som ⊠ kan afvikles ved levering af den underliggende værdi selv eller ved kontant afregning

~~16.~~l) *lagerfinansiering* ⊠ er ⊠ positioner, hvor et fysisk lager er solgt på termin, og hvor kapitalomkostningerne er låst fast indtil terminsdagen

---

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 1, litra c) (tilpasset)

~~17)~~m) *genkøbsaftale* og *omvendt genkøbsaftale* ⊠ er ⊠ en aftale, hvorved et institut eller dets medkontrahent overdrager værdipapirer, råvarer eller garanterede rettigheder til at erhverve værdipapirer eller råvarer, når den

pågældende garanti gives af en anerkendt børs, der er i besiddelse af rettighederne til værdipapirerne eller råvarerne, og når aftalen ikke giver et institut mulighed for at overdrage eller pantsætte et bestemt værdipapir eller en bestemt råvare til mere end én medkontrahent ad gangen, og samtidig forpligter sig til at købe dem - ~~(~~eller andre værdipapirer eller råvarer af samme type~~)~~ - tilbage til en nærmere angiven pris og på et senere tidspunkt, der er nærmere angivet, eller som skal angives nærmere, af overdrageren; dette vil være en genkøbsaftale for det institut, der sælger værdipapirerne eller råvarerne, og en omvendt genkøbsaftale for det institut, der køber dem

---

↓ 93/6/EØF, artikel 2, stk. 17, andet afsnit (tilpasset)

~~En omvendt genkøbsaftale skal anses for at være en aftale mellem markedsdeltagere, når medkontrahenten er underkastet samordning med hensyn til tilsyn på EF-plan eller er et kreditinstitut i zone A i henhold til direktiv 89/647/EØF eller et anerkendt investeringsselskab fra et tredjeland, eller aftalen er indgået med et anerkendt clearingsinstitut eller en anerkendt børs~~

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 1, litra d) (tilpasset)

~~18)~~n) *udlån af værdipapirer eller råvarer* og *indlån af værdipapirer eller råvarer* ⌦ er ⌫ en transaktion, hvorved et institut eller dets medkontrahent overdrager værdipapirer eller råvarer mod passende sikkerhed og under betingelse af, at låntageren vil tilbagelevere værdipapirer eller råvarer af samme type på et senere tidspunkt, eller når overdrageren anmoder herom; dette vil være udlån af værdipapirer eller råvarer for et institut, der overdrager værdipapirer eller råvarer, og indlån af værdipapirer eller råvarer for et institut, til hvilket de overdrages

---

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 1, litra d) (tilpasset)

~~Indlån af værdipapirer eller råvarer anses for at være en transaktion mellem markedsdeltagere, når medkontrahenten er underkastet samordning med hensyn til tilsyn på EF-plan eller er et kreditinstitut i zone A i henhold til direktiv 89/647/EØF eller et anerkendt investeringsselskab fra et tredjeland, eller transaktionen er foretaget med et anerkendt clearinginstitut eller en anerkendt børs.~~

↓ 93/6/EØF, artikel 2, stk. 19 (tilpasset)

~~19)~~o) *clearingmedlem* ⌦ er ⌫ et medlem af børsen eller clearinginstituttet, ~~og~~ som har en direkte kontraktlig forbindelse med den centrale medkontrahent (markedsgarant)~~; ikke-clearingsmedlemmer skal foretage deres transaktioner via et clearingsmedlem~~

↓ 93/6/EØF, artikel 2, stk. 20 (tilpasset)
⇨ ny

~~20)~~p) *lokalt firma* ⌦ er ⌫ et firma, der ~~kun~~ handler for egen regning ⇨ på markedet for ⇦ finansielle futures eller optioner~~sbørs~~ ⇨ eller andre afledte produkter og på spotmarkederne med det eneste formål at sikre positionerne på derivatmarkederne, eller ⇦ som handler på vegne af ~~eller opgiver priser til~~ andre medlemmer ⇨ på disse markeder, ⇦ ~~af samme børs,~~ og som garanteres af ~~et~~ clearingmedlemmer på samme ~~børs.~~ ⇨ markeder, og hvor ⇦ ~~A~~aansvaret for opfyldelsen af de kontrakter, sådanne firmaer har indgået, påhviler ~~et~~ clearingmedlemmer på samme ~~børs,~~ ⇨ markeder ⇦ ~~og sådanne kontrakter skal medtages ved beregningen af det samlede kapitalkrav for clearingmedlemmet, så længe det lokale firmas positioner er fuldstændig adskilte fra clearingmedlemmets~~

↓ 93/6/EØF, artikel 2, stk. 21 (tilpasset)

~~21)~~q) *delta* ⌦ er ⌫ den forventede ændring i optionsprisen udtrykt som en brøkdel af en lille prisændring for det underliggende instrument

---

↓ 93/6/EØF, artikel 2, stk. 22 (tilpasset)

~~22) «lang position» som omhandlet i bilag I, punkt 4, en position, hvori et institut har fastlagt den rente, det vil modtage på et tidspunkt i fremtiden, og ved «kort position» en position, hvori instituttet har fastlagt den rente, det skal betale på et tidspunkt i fremtiden~~

↓ 93/6/EØF, artikel 2, stk. 23 (tilpasset)

~~23)~~r) *egenkapital* ⌦ er ⌫ egenkapital som defineret i direktiv ~~89/299/EØF.~~ ⌦ [2000/12/EF] ⌫ ~~Denne definition kan imidlertid ændres under de i bilag V beskrevne forhold~~

↓ 93/6/EØF, artikel 2, stk. 24 og 25 (tilpasset)

~~24) «startkapital», som i artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2), i direktiv 89/299/EØF~~

~~25) «oprindelig egenkapital», som i artikel 2, stk. 1, nr. 1), 2) og 4), minus nr. 9), 10) og 11), i direktiv 89/299/EØF~~

↓ 93/6/EØF, artikel 2, stk. 26 (tilpasset)

~~26)~~s) *kapital* ⌦ betyder ⌫ egenkapital.

↓ 93/6/EØF, artikel 2, stk. 27 (tilpasset)

~~27. «modificeret varighed», beregning foretaget efter formlen i bilag I, punkt~~

⇩ ny

Med henblik på tilsyn på et konsolideret grundlag omfatter betegnelsen investeringsselskab anerkendte investeringsselskaber fra tredjelande.

Med henblik på første afsnit, litra e), omfatter finansielle instrumenter både primære finansielle instrumenter og likvide instrumenter samt afledte finansielle instrumenter, hvis værdi afledes af prisen på det underliggende finansielle instrument, en rente eller et indeks eller prisen på en anden underliggende post og omfatter mindst de instrumenter, der er opført i afsnit C i bilag I i direktiv 2004/39/EF.

↓ 93/6/EØF, artikel 2, stk. 7 og 8 (tilpasset)

2. ⌦ Betegnelserne ⌫ *moderselskab, datterselskab,* ⌦ *porteføljeadministrationsselskab* ⌫ og *finansieringsinstitut* ⌦ omfatter de selskaber, der ⌫ ~~udtrykkene som de~~ er defineret i ⌦ artikel 4 ⌫ ~~artikel 1~~ i direktiv ~~92/30/EØF~~ ⌦ [2000/12/EF] ⌫.

⌦ Betegnelserne ⌫ *finansielt holdingselskab*, ⌦ *finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat*, *finansielt moderholdingselskab i EU* og *accessorisk servicevirksomhed* ⌫ ~~et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber enten udelukkende eller fortrinsvis består af kreditinstitutter, investeringsselskaber eller andre finansieringsinstitutter, idet mindst et af datterselskaberne skal være et kreditinstitut eller et investeringsselskab~~⌦ omfatter de selskaber, der er defineret i artikel 4 i direktiv [2000/12/EF], dog således at enhver henvisning til kreditinstitut gælder som en henvisning til institutter. ⌫

⇩ ny

3. Med henblik på anvendelsen af direktiv [2000/12/EF] på koncerner, der falder ind under artikel 2, stk. 1, som ikke omfatter et kreditinstitut, gælder følgende definitioner:

↓ 2002/87/EF, artikel 26 (tilpasset)

~~1.~~a) *finansielt holdingselskab* er et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber enten udelukkende eller fortrinsvis er investeringsselskaber eller andre finansieringsinstitutter, hvoraf mindst ét er et investeringsselskab, og som ikke er et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i ~~Europa-Parlamentets og Rådets~~ direktiv 2002/87/EF[18] ~~af 16. december 2002 om supplerende tilsyn~~

[18] EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

~~med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat~~

~~2.~~b) *blandet holdingselskab* er et moderselskab, bortset fra et finansielt holdingselskab eller et investeringsselskab eller et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i direktiv 2002/87/EF, hvis datterselskaber omfatter mindst ét investeringsselskab

~~3.~~c) *kompetente myndigheder* er de nationale myndigheder, der ved lov eller anden forskrift er bemyndiget til at føre tilsyn med investeringsselskaber.

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

⌦ KAPITEL II ⌫

STARTKAPITAL

↓ 93/6/EØF, artikel 2, stk. 1, nr. 24 (tilpasset)

Artikel 4

~~1.~~ *Startkapital* ⌦ defineres som i artikel 57, litra a) og b), i direktiv [2000/12/EF] ⌫. ~~som i artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2), i direktiv 89/299/EØF~~

↓ 93/6/EØF, artikel 3, stk. 1 og 2 (tilpasset)

Artikel 5

1. Investeringsselskaber, der ⌦ ikke handler med finansielle instrumenter for egen regning eller på anden måde deltager i emissioner på grundlag af en fast forpligtelse, men som⌫ forvalter kunders penge og/eller værdipapirer, og som tilbyder en eller flere af følgende tjenesteydelser, skal have en startkapital på 125 000 ~~EFU~~ ⌦ EUR ⌫ :

– a) modtagelse og videregivelse af investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter

– b) udførelse af investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter

– c) forvaltning af individuelle investeringsporteføjler bestående af finansielle instrumenter.

~~når de ikke handler med finansielle instrumenter for egen regning eller deltager i emissioner af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.~~

~~Besiddelse af positioner i finansielle instrumenter, der ikke indgår i handelsbeholdningen, med henblik på at investere egenkapital, betragtes ikke som handel med henblik på bestemmelserne i første afsnit eller i forbindelse med stk. 2.~~

2. De kompetente myndigheder kan ~~dog~~tillade, at investeringsselskaber, som udfører investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter, indehaver disse instrumenter for egen regning, for så vidt ⌦ følgende betingelser er opfyldt ⌫:

– a) sådanne positioner udelukkende skyldes, at investeringsselskabet ikke er i stand til at sikre præcis afdækning af den modtagne ordre, og

– b) den samlede markedsværdi af sådanne positioner ikke overstiger 15 % af selskabets startkapital

– c) selskabet opfylder de krav, der er ~~omhandlet~~ ⌦ fastsat ⌫ i artikel 18, 20 og 28~~og~~

– d) sådanne positioner er af lejlighedsvis og midlertidig karakter og er strengt begrænset til den tid, som er nødvendig for udførelsen af den nævnte transaktion.

Besiddelse af positioner i finansielle instrumenter, der ikke indgår i handelsbeholdningen, med henblik på at investere egenkapital betragtes ikke som handel med henblik på bestemmelserne i første afsnit eller med henblik på stk. 3.

3 ~~2.~~ Medlemsstaterne kan nedsætte beløbet i stk. 1 til 50 000 ~~EFU~~ ⌦ EUR ⌫ for selskaber, der hverken har tilladelse til at forvalte kunders penge eller værdipapirer eller til at handle for egen regning eller deltage i emissioner på grundlag af en fast forpligtelse.

↓ 93/6/EØF, artikel 3, stk. 3 (tilpasset)

~~3. Alle andre investeringsselskaber skal have en startkapital på 730 000 EFU.~~

↓ 2004/39/EF, artikel 67, stk. 2 (tilpasset)

Artikel 6

4~~. De i artikel 2, stk. 2, litra b), omhandlede selskaber~~ ⌦ Lokale firmaer ⌫ skal have en startkapital på 50 000 EUR i det omfang, de er omfattet af reglerne om fri etableringsret eller fri udveksling af tjenesteydelser ⌦ fastsat ⌫ i artikel 31 eller 32 i direktiv 2004/39/EF.

↓ 2004/39/EF, artikel 67, stk. 3 (tilpasset)

Artikel 7

~~Indtil revisionen af direktiv 93/6/EØF har fundet sted, skal~~ dDe i artikel ~~2~~ ⌦ 3 ⌫ , stk. 1, litra b), nr. iii), nævnte selskaber ⌦ skal ⌫ råde over:

a) en startkapital på 50 000 EUR eller

b) en erhvervsansvarsforsikring, som dækker hele Fællesskabet, eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav som følge af pligtforsømmelse, med en dækning på mindst 1 000 000 EUR for hvert erstatningskrav, dog højst 1 500 000 EUR i alt om året for alle krav, eller

c) en kombination af startkapital og erhvervsansvarsforsikring i en form, som giver en dækning, der svarer til litra a) og b) ovenfor.

De i dette stykke omhandlede beløb skal revideres regelmæssigt af Kommissionen under hensyn til udviklingen i Eurostats europæiske forbrugerprisindeks, og tilpasningerne skal være de samme og ske på samme tid som tilpasningerne efter artikel 4, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002[19](*).

⌦ Artikel 8 ⌫

Hvis et investeringsselskab, der er omhandlet i artikel ~~2,~~ ⌦ 3, ⌫ stk. 1, litra b), nr. iii), også er registreret i henhold til direktiv 2002/92/EF, skal det opfylde det i samme direktivs artikel 4, stk. 3, fastsatte krav og skal supplerende have:

a) en startkapital på 25 000 EUR eller

b) en erhvervsansvarsforsikring, som dækker hele Fællesskabet, eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav som følge af pligtforsømmelse, med en dækning på mindst 500 000 EUR for hvert erstatningskrav, dog højst 750 000 EUR i alt om året for alle krav, eller

c) en kombination af startkapital og erhvervsansvarsforsikring i en form, som giver en dækning, der svarer til litra a) og b).

↓ 93/6/EØF, artikel 3, stk. 3 (tilpasset)

Artikel 9

Alle andre investeringsselskaber skal have en startkapital på 730 000 ~~EFU~~ ⌦ EUR ⌫ .

↓ 93/6/EØF, artikel 3, stk. 5-8 (tilpasset)

Artikel 10

1. ⌦ Som en fravigelse fra artikel 5, stk. 1 og 3, artikel 6 og artikel 9 ⌫ ~~Uanset stk. 1 til 4~~ kan medlemsstaterne fortsat godkende investeringsselskaber, og firmaer omfattet af ⌦ artikel 6, ⌫ ~~stk. 4,~~ der allerede bestod ⌦ før den 31. december 1995, ⌫ ~~inden dette~~

[19] EFT L 9 af 15.1.2003, s.3.

~~direktivs iværksættelse,~~ selv om deres egenkapital er mindre end den startkapital, der er foreskrevet i ⌦ artikel 5, stk. 1 og 3, artikel 6 og artikel 9 ⌫ ~~stk. 1 til 4~~.

Ingen sådanne foretagenders egenkapital må falde til under det højeste referenceniveau, som er beregnet efter meddelelsen af ~~dette~~ direktiv ⌦ 1993/6/EØF ⌫. Referenceniveauet er egenkapitalens daglige gennemsnitsniveau beregnet over de seks måneder, der går forud for beregningsdatoen. Dette referenceniveau beregnes hver sjette måned over den tilsvarende forudgående periode.

2. Overtages kontrollen med et foretagende af den i stk. ~~5~~ ⌦ 1 ⌫ nævnte kategori af en anden fysisk eller juridisk person end den, der tidligere kontrollerede det, skal dets egenkapital være på mindst det beløb, der er angivet i ⌦ artikel 5, stk. 1 og 3, artikel 6 og artikel 9, ⌫ ~~stk. 1 til 4,~~ undtagen ~~i følgende tilfælde: i)~~ved den første overdragelse ved arv efter ⌦ den 31. december 1995 ⌫ ~~dette direktivs iværksættelse~~ med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse, dog i højst ti år efter, at den pågældende overdragelse fandt sted.

~~(ii) ved udskiftning af en interessent i et interessentskab, forudsat at mindst en af interessenterne på datoen for dette direktivs gennemførelse forbliver i interessentskabet, dog i højst ti år efter datoen for direktivets iværksættelse.~~

3. Under visse særlige omstændigheder og med de kompetente myndigheders tilladelse behøver egenkapitalen i det selskab, der opstår i forbindelse med fusionen af to eller flere investeringsselskaber og/eller firmaer omfattet af ~~stk. 4,~~ ⌦ artikel 6, ⌫ ikke nå op på det beløb, der er angivet for det i ~~stk. 1 til 4~~ ⌦ artikel 5, stk. 1 og 3, artikel 6 og artikel 9 ⌫ . Så længe de niveauer, der er omhandlet i ~~stk. 1 til 4,~~ ⌦ artikel 5, stk. 1 og 3, artikel 6 og artikel 9 ⌫ ikke er nået, må det nye foretagendes egenkapital dog ikke komme ned under de fusionerede foretagenders samlede egenkapital på tidspunktet for fusionen.

4. Egenkapitalen for investeringsselskaber og firmaer omfattet af ~~stk. 4~~ ⌦ artikel 6 ⌫ må ikke falde til under det niveau, der er fastsat i ~~stk. 1 til 5 og 7~~ ⌦ artikel 5, stk. 1 og 3, artikel 6 og artikel 9, artikel 10, stk. 1, og artikel 10, stk. 3 ⌫.

Falder egenkapitalen, kan de kompetente myndigheder dog, når omstændighederne taler derfor, give sådanne foretagender en begrænset frist til at berigtige forholdene eller til at indstille deres virksomhed.

⇩ ny

KAPITEL III

HANDELSBEHOLDNING

Artikel 11

1. Et instituts handelsbeholdning består af alle positioner i finansielle instrumenter og råvarer, som instituttet besidder med henblik på handel eller for at afdække andre elementer i handelsbeholdningen, som enten skal være frie for begrænsende klausuler vedrørende deres handel eller kunne afdækkes.

2. Positioner, der indehaves med en hensigt om at handle, er positioner, der forventes videresolgt på kort sigt, og/eller som tages for på kort sigt at få fordel af faktiske eller kortsigtede forskelle mellem købs- og salgspriser eller af andre pris- eller renteændringer. Begrebet "positioner" omfatter positioner i finansielle instrumenter, som et institut indehaver for egen regning, positioner baseret på kundeservicering og market making.

3. En hensigt om at handle skal baseres på strategier, polikker og procedurer, som instituttet har fastsat for at forvalte positionen eller porteføljen i overensstemmelse med bilag VII, del A.

4. Institutterne skal oprette og vedligeholde systemer og kontrolforanstaltninger til forvaltning af deres handelsbeholdning i overensstemmelse med bilag VII, del B.

5. Interne risikoafdækninger kan indgå i handelsbeholdningen, hvorefter bilag VII, del C, finder anvendelse.

⇩ ny

KAPITEL IV

EGENKAPITAL

🡻 93/6/EØF, artikel 2, stk. 25 (tilpasset)

Artikel 12

Oprindelig egenkapital~~, som i artikel 2, stk. 1, nr. 1), 2) og 4),~~ ⌦ er summen af litra a) til c) ⌫ minus ⌦ summen af litra i) til k) i artikel 57 ⌫ ~~nr. 9), 10) og 11),~~ i direktiv ~~89/299/EØF~~ ⌦ [2000/12/EF] ⌫.

⇩ ny

Kommissionen skal senest den 1. januar 2009 forelægge et passende forslag for Europa-Parlamentet og Rådet om ændring af dette kapitel.

🡻 93/6/EØF, bilag V, første og andet afsnit (tilpasset)
⇨ ny

Artikel 13

1. ⇨ Med forbehold af stk. 2-5 i denne artikel og artikel 14-17⇦ ⌦ fastsættes ⌫ investeringsselskabers og kreditinstitutters egenkapital i overensstemmelse med Rådets direktiv ~~89/299/EØF~~ ⌦ [2000/12/EF] ⌫.

Endvidere finder første afsnit anvendelse på investeringsselskaber, som ikke er etableret i en af de selskabsformer, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF.

↓ 93/6/EØF, bilag V, første og andet afsnit, punkt 2-5 (tilpasset) →1 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 4 (a) (b) ⇨ ny

2. →1 ~~Uanset~~ ⊠ Som en fravigelse af ⊗ stk. 1 kan de kompetente myndigheder tillade, at institutter, der skal opfylde kapitalkravene i ⊠ artikel 21 og 28-32 og ⊗ bilag I~~, II, III, IV, VI, VII og VIII,~~ ⊠ og III til VI, udelukkende med henblik herpå ⊗ anvender en alternativ ~~definition~~ ⊠ beregning af egenkapitalen ⊗ ~~ved opfyldelsen af disse krav alene~~. ← Ingen del af ~~den således fremkomne~~ egenkapitalen kan samtidig anvendes til at opfylde andre kapitalkrav.

Denne alternative ~~definition~~ ⊠ beregning ⊗ omfatter de nedenfor i litra a), b) og c) nævnte elementer, bortset fra det i litra d) nævnte, idet de kompetente myndigheder frit kan træffe afgørelse om, hvorvidt dette sidstnævnte element skal fratrækkes eller ej:

a) egenkapital som defineret i direktiv ~~89/299/EØF~~ ⊠ [2000/12/EF] ⊗, idet nævnte direktivs artikel ~~2, stk. 1, nr. 12) og 13),~~ ⊠ 57, litra l) til p), ⊗ dog ikke gælder for de investeringsselskaber, som skal trække element d) fra summen af element a), b) og c)

b) instituttets nettohandelsbeholdningsfortjeneste eksklusive alle forventede omkostninger eller udbytter, med fradrag af nettotab på dets øvrige aktiviteter, forudsat at ingen af disse beløb allerede er indregnet i element a), i henhold til direktiv ~~89/299/EØF, artikel 2, stk. 1, nr. 2) eller 11)~~ ⊠ [2000/12/EF], artikel 57, litra b) til k) ⊗

c) ansvarlig indskudskapital og/eller de i punkt 5 nævnte poster på de betingelser, der er anført i stk. 3 ~~til 7~~ ⊠ og 4 og i artikel 14 ⊗

d) illikvide aktiver som ~~defineres i punkt 8~~ ⊠ anført i artikel 15 ⊗.

3. Den ansvarlige indskudskapital, jf. stk. 2, litra ~~a)~~ ⊠ c) ⊗ , skal have en oprindelig løbetid på mindst to år. Den skal være fuldt indbetalt, og låneaftalen må ikke indeholde nogen klausul om, at gæld under nærmere angivne omstændigheder — bortset fra instituttets likvidation — skal tilbagetales inden den aftalte forfaldsdato, medmindre de kompetente myndigheder har givet deres godkendelse heraf. Hverken hovedstolen eller renterne af denne ansvarlige indskudskapital må tilbagebetales, hvis dette medfører, at instituttets egenkapital falder til under 100 % af instituttets samlede kapitalkrav.

Endvidere skal institutterne underrette de kompetente myndigheder om alle tilbagebetalinger af denne ansvarlige indskudskapital, så snart et instituts egenkapital falder til under 120 % af instituttets samlede kapitalkrav.

4. Den ansvarlige indskudskapital, jf. stk. 2, litra c), må ikke overstige 150 % af den oprindelige egenkapital, som skal opfylde kapitalkravene ⊠ beregnet i overensstemmelse med artikel 21 og artikel 28-32 og ⊗ ~~i~~ bilag I~~, II, III, IV, VI, VII og VIII,~~ ⊠ til VI ⊗ og

kan kun nærme sig dette maksimum under særlige omstændigheder, som kan accepteres af de relevante myndigheder.

5. De kompetente myndigheder kan tillade, at institutter erstatter den ansvarlige indskudskapital, som er omhandlet i ⌦ stk. 2, litra c), ⌫ ~~punkt 3 og 4,~~ med de komponenter, der er omhandlet i artikel ~~2, stk. 1, nr. 3), 5), 6), 7) og 8),~~ ⌦ artikel 57, litra d) til h), i direktiv [2000/12/EF] ⌫~~i direktiv 89/299/EØF~~.

↓ 98/31/EF, bilag nr. 4 (c) (tilpasset)

Artikel 14

1. De kompetente myndigheder kan tillade, at investeringsselskaber overskrider det i ~~punkt 4 nævnte~~ ⌦ artikel 13, stk. 4, fastsatte ⌫ loft for ansvarlig indskudskapital, hvis de ud fra et forsigtighedssynspunkt finder det forsvarligt, og forudsat at summen af denne ansvarlige indskudskapital og de i ~~punkt 5~~ ⌦ artikel 13, stk. 5, ⌫ nævnte komponenter ikke overstiger 200 % af den oprindelige egenkapital, der skal opfylde kapitalkravene i ⌦ artikel 21 og artikel 28-32 og ⌫ bilag I~~, II, III, IV, VI, VII og VIII,~~ ⌦ og III til VI, ⌫ eller 250 % af samme beløb, hvis investeringsselskabet fratrækker de i ~~punkt 2,~~ ⌦ artikel 13, stk. 2, ⌫ litra d), nævnte aktiver ved beregningen af sin egenkapital.

2. De kompetente myndigheder kan tillade, at et kreditinstitut overskrider det i ~~punkt 4~~ ⌦ artikel 13, stk. 4, ⌫ nævnte loft for den ansvarlige indskudskapital, hvis de ud fra et forsigtighedssynspunkt finder det forsvarligt, og forudsat at summen af denne ansvarlige indskudskapital og de i ⌦ artikel 57, litra d) til h), i direktiv [2000/12/EF] ⌫ ~~punkt 5~~ nævnte komponenter ikke overstiger 250 % af den oprindelige egenkapital, der skal opfylde kapitalkravene i ⌦ artikel 28-32 og ⌫ bilag I~~, II, III, VI, VII og VIII~~ ⌦ og III til VI ⌫.

↓ 93/6/EØF, bilag V, punkt 8 (tilpasset)

Artikel 15

Illikvide aktiver ⌦ , som nævnt i artikel 12, stk. 2, litra d), ⌫ omfatter:

a) materielle anlægsaktiver ~~(~~undtagen i det omfang fast ejendom kan tillades at blive modregnet i de lån, de sikrer~~)~~

b) kapitalandele, herunder efterstillede tilgodehavender, i kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, som kan indgå i ~~sådanne~~ ⌦ disse ⌫ institutters egenkapital, medmindre de er fratrukket i henhold til ~~nr. 12) og 13), i~~ artikel ⌦ 57, litra l) til p), ⌫ ~~2, stk. 1,~~ i direktiv ~~89/299/EØF,~~ ⌦ [2000/12/EF] ⌫ eller i henhold til artikel 15, litra d), i nærværende ~~bilag~~. ⌦ direktiv ⌫

c) ikke umiddelbart omsættelige kapitalandele og andre investeringer i andre virksomheder end kreditinstitutter og finansieringsinstitutter

d) datterselskabers underskud

e) indskud, bortset fra indskud, som kan kræves tilbagebetalt inden 90 dage, og eksklusive margenindbetalinger i forbindelse med futures eller optionskontrakter

f) lån og andre udestående beløb, medmindre de forfalder inden 90 dage

g) fysiske lagre, medmindre de ⌦ allerede ⌫ er undergivet kapitalkrav~~ene i artikel 4, stk. 2, og forudsat at kravene er mindst lige så strenge som kravene ifølge artikel 4, stk. 1, nr. iii)~~ ⌦ , der er mindst lige så strenge som kravene i artikel 18-20 ⌫ .

↓ 93/6/EØF, bilag V, punkt 8, andet afsnit, andet led (tilpasset)

⌦ Med henblik på litra b) ⌫ kan de kompetente myndigheder, såfremt der midlertidigt besiddes aktier i et kreditinstitut eller finansieringsinstitut som led i ydelsen af finansiel bistand med henblik på at omorganisere og redde dette institut, dispensere fra dette krav. De kan ligeledes give dispensation, når det drejer sig om aktier, der indgår i investeringsselskabets handelsbeholdning.

↓ 93/6/EØF, bilag V, punkt 9 (tilpasset)

Artikel 16

~~9.~~ Investeringsselskaber, der indgår i en koncern omfattet af dispensationen i artikel ~~7, stk. 4,~~ ⌦ 22, ⌫ skal beregne deres egenkapital efter ~~punkt 1 til 8~~ ⌦ artikel 13-15 som følger ⌫ ~~med følgende ændringer~~:

a)~~(i)~~ illikvide aktiver som nævnt i ~~punkt 2,~~ ⌦ artikel 13, stk. 2, ⌫ litra d), skal fratrækkes

b)~~(ii)~~ den i ~~punkt 2,~~ ⌦ artikel 12, stk. 2, ⌫ litra a), nævnte undtagelse omfatter ikke de komponenter i ~~nr. 12 og 13), i~~ artikel ⌦ 57, litra l) til p), ⌫ ~~2, stk. 1,~~ i direktiv ~~89/299/EØF,~~ ⌦ [2000/12/EF], ⌫ som et investeringsselskab besidder i virksomheder, der er omfattet af konsolideringen som defineret i artikel ~~7, stk. 2,~~ ⌦ 2, stk. 1, ⌫ i nærværende direktiv

c)~~(iii)~~ de i artikel ~~6,~~ ⌦ 66, ⌫ stk. 1, litra a) og b), i direktiv ~~89/299/EØF~~ ⌦ [2000/12/EF] ⌫ nævnte begrænsninger beregnes på grundlag af den oprindelige egenkapital minus ~~de i nr. ii) nævnte~~ komponenterne i ~~nr. 12) og 13), i artikel 2, stk. 1,~~ ⌦ artikel 57, litra l) til p), ⌫ i direktiv ~~89/299/EØF,~~ ⌦ [2000/12/EF], som nævnt i litra b), ⌫ som indgår i de pågældende virksomheders oprindelige egenkapital

d)~~(iv)~~ de i ~~nr. iii)~~ ⌦ litra c) ⌫ ~~ovenfor~~ nævnte komponenter i ⌦ artikel 57, litra l) til p), ⌫ ~~nr. 12) og 13), i artikel 2, stk. 1,~~ i direktiv ~~89/299/EØF,~~ ⌦ [2000/12/EF] ⌫ skal især med henblik på anvendelsen af ~~punkt 4 til 7 i nærværende bilag~~ ⌦ artikel 13, stk. 4, artikel 13, stk. 5, og artikel 14 i dette direktiv ⌫ trækkes fra den oprindelige egenkapital og ikke fra den samlede

sum af komponenterne som foreskrevet i artikel ~~6,~~ ⌦ 66, ⌫ stk. 1, ~~litra e),~~ i nævnte direktiv.

⇩ ny

Artikel 17

1. Hvis et institut beregner risikovægtede engagementsværdier med henblik på bilag II i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 84-89 i direktiv [2000/12/EF] og med henblik på den beregning, der er foreskrevet i direktiv [2000/12/EF] , bilag VII, del I, afsnit 4, gælder følgende:

a) værdireguleringer for at tage højde for medkontrahentens kreditværdighed kan indgå i summen af værdireguleringer og hensættelser, der foretages med henblik på de engagementer, der er nævnt i bilag II

b) med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse, og hvis der er taget behørig højde for medkontrahentens kreditrisiko ved værdiansættelsen af en position i handelsbeholdningen, er det forventede tab for medkontrahentens risikoeksponering lig med nul.

Med henblik på litra a) skal værdireguleringer for sådanne institutter ikke indgå i egenkapitalen, medmindre det er i overensstemmelse med dette afsnit.

2. Med henblik på denne artikel finder artikel 153 og 154 i direktiv [2000/12/EF] anvendelse.

🡻 93/6/EØF (tilpasset)

⌦ KAPITEL V ⌫

⌦ AFDELING 1 ⌫

DÆKNING AF RISIKO

🡻 93/6/EØF, artikel 4, stk. 1, første afsnit (tilpasset)
⇨ ny

Artikel 18

1. ~~De kompetente myndigheder kræver, at~~ iInstitutter skal råde over en egenkapital, der altid ~~skal være~~ ⌦ er ⌫ større end eller lig med summen af ⌦ følgende: ⌫

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 2 (tilpasset)

~~i)~~ a) kapitalkravene beregnet efter ⊠ de metoder og optioner, der fremgår af artikel 28-32, og ⊠ bilag I, II og VI og i givet fald bilag V~~III~~ for deres handelsbeholdningsaktiviteter

~~ii)~~ b) kapitalkravene beregnet efter ⊠ de metoder og optioner, der fremgår af ⊠ bilag III og ~~VII~~ ⊠ IV ⊠ og i givet fald bilag V~~III~~ for deres samlede aktiviteter.

↓ 93/6/EØF, artikel 4, stk. 1, nr. iii) og iv) (tilpasset)

~~iii) kapitalkravene i direktiv 89/647/EØF for alle aktiviteter med undtagelse af såvel handelsbeholdningsaktiviteter som illikvide aktiver, hvis de fratrækkes egenkapitalen i overensstemmelse med bilag V, punkt 2d)~~

~~iv) det kapitalkrav, som er fastsat i stk. 2.~~

↓ 93/6/EØF, artikel 4, stk. 1, nr. iii) til iv), andet afsnit

~~Uanset størrelsen af det i nr. i) til iv) omhandlede kapitalkrav kan kravet til investeringsselskabers egenkapital aldrig være lavere end det i bilag IV fastlagte beløb.~~

↓ 93/6/EØF, artikel 4, stk. 2-5 (tilpasset)

~~2. De kompetente myndigheder kræver, at institutter dækker risici i forbindelse med aktiviteter, der ligger uden for anvendelsesområdet for både dette direktiv og direktiv 89/647/EØF, og som anses for at være af samme art som de risici, der er omfattet af de pågældende direktiver, med passende egenkapital.~~

~~3. Hvis et instituts egenkapital falder til et beløb, der ligger under kravet til dets egenkapital som beregnet i stk. 1, sikrer de kompetente myndigheder, at det pågældende institut træffer passende foranstaltninger for at berigtige forholdene hurtigst muligt.~~

~~4. De kompetente myndigheder kræver, at institutter indfører systemer til overvågning og kontrol af renterisikoen for alle aktiviteter, idet de kompetente myndigheder skal orienteres om disse systemer.~~

~~5. Institutter skal over for deres kompetente myndigheder godtgøre, at de råder over egnede systemer til til enhver tid og med rimelig nøjagtighed at beregne deres finansielle situation.~~

↓ 93/6/EØF, artikel 4, stk. 6 (tilpasset)

2. ~~Uanset~~ ⌦ Som en fravigelse af ⌫ stk. 1 kan de kompetente myndigheder tillade, at institutter beregner kapitalkravene vedrørende deres handelsbeholdningsaktiviteter efter ~~direktiv 89/647/EØF, og ikke efter bilag I og II til nærværende direktiv, forudsat at~~ ⌦ artikel 75, litra a), i direktiv [2000/12/EF] og stk. 6, 7, 8 og 10 i bilag II til dette direktiv ⌫ og ikke efter bilag I og II til dette direktiv, hvis handelsbeholdningsaktiviteterne opfylder følgende krav:

~~i)~~ a) de pågældende institutters handelsbeholdningsaktiviteter overstiger normalt ikke 5 % af deres samlede aktiviteter

~~iii)~~b) de samlede handelsbeholdningspositioner overstiger normalt ikke 15 mio. ~~EFU~~ ⌦ EUR ⌫

~~iii)~~c) institutternes handelsbeholdningsaktiviteter overstiger på intet tidspunkt 6 % af deres samlede aktiviteter, og deres samlede handelsbeholdningspositioner overstiger på intet tidspunkt 20 mio. ~~EFU~~ ⌦ EUR ⌫.

↓ 93/6/EØF, artikel 4, stk. 7 (tilpasset)

3. De kompetente myndigheder kan med henblik på at vurdere handelsbeholdningsaktiviteternes andel af de samlede aktiviteter i stk. ~~6, nr. i) og iii),~~ ⌦ 2, litra a) og c), ⌫ referere til enten størrelsen af de pågældende institutters balance- og ikke-balanceførte virksomhed, resultatopgørelsen, egenkapitalen eller en kombination af disse parametre. Ved vurderingen af størrelsen af balance- og ikke-balanceført virksomhed ansættes gældsinstrumenter til deres markedsværdi eller pålydende værdi, aktier til markedsværdien og afledte instrumenter til den pålydende værdi eller markedsværdien af de underliggende instrumenter. Lange og korte positioner adderes uanset fortegn.

↓ 93/6/EØF, artikel 4, stk. 8 (tilpasset)

4. Hvis et institut i en længere periode overskrider en af grænserne i stk. ~~6, nr. i) og ii),~~ ⌦ 2, litra a) og b), ⌫ eller dem begge eller overskrider en af grænserne i ~~nr. iii),~~ ⌦ stk. 2, litra c), ⌫ eller dem begge, skal det opfylde kravene i ~~artikel~~ ~~4, stk. 1, nr. i),~~ ⌦ stk. 1, litra a), ⌫ og ikke kravene i ⌦ artikel 75, litra a), i ⌫ direktiv ~~89/647/EØF~~ ⌦ [2000/12/EF] ⌫for sine handelsbeholdningsaktiviteter og underrette de kompetente myndigheder herom.

⇩ ny

Artikel 19

1. Med henblik på bilag I, punkt 14, kan gældsbeviser udstedt af kreditinstitutter i national valuta efter nationalt skøn tildeles en 0 % risikovægtning.

↓ 93/6/EØF, artikel 11, stk. 2 (tilpasset)

2. ~~Uanset~~ ⌦ Som en fravigelse af stk. 13 og 14 i ⌫ bilag I ~~punkt 14,~~ kan medlemsstaterne i forbindelse med obligationer ⌦ , der falder ind under bilag VI, del 1, punkt 65-67, i direktiv [2000/12/EF], ⌫ ~~, der i henhold til artikel 11, stk. 2, i direktiv 89/647/EØF er tillagt en 10 %s vægtning,~~ fastsætte en koefficient for specifik risiko svarende til halvdelen af den koefficient, der gælder for poster bestående af fordringer på kvalificerede emittenter med en tilsvarende restløbetid ⌦ nedsat i overensstemmelse med procentsatserne i bilag VI, del 1, punkt 68, i direktiv [2000/12/EF] ⌫ .

⇩ ny

3. Hvis en kompetent myndighed, jf. bilag I, punkt 52, godkender et kreditinstitut i et tredjeland, kan en kompetent myndighed i en anden medlemsstat basere sig på denne anerkendelse uden selv at foretage en vurdering.

Artikel 20

1. Med forbehold af denne artikels stk. 2, 3 og 4 og dette direktivs artikel 34 finder kravene i artikel 75 i direktiv [2000/12/EF] anvendelse på investeringsselskaber.

2. Som en fravigelse af stk. 1 kan de kompetente myndigheder tillade, at investeringsselskaber, der ikke har tilladelse til at yde de investeringstjenester, der er nævnt i bilag I, afsnit A, punkt 3 og 6, i direktiv 2004/39/EF, råder over en egenkapital, der altid skal være større end eller lig med følgende:

a) summen af kapitalkravene i artikel 75, litra a) til c), i direktiv [2000/12/EF]

b) de beløb, der er fastsat i artikel 21 i dette direktiv.

3. Som en fravigelse af stk. 1 kan de kompetente myndigheder tillade, at investeringsselskaber, der har en startkapital ifølge artikel 9, men som falder inden for følgende kategorier, råder over en egenkapital, der altid er større end eller lig med summen af kapitalkravene beregnet i overensstemmelse med kravene i artikel 75, litra a) til c), i [2000/12/EF], og de beløb, der er fastsat i dette direktivs artikel 21:

a) investeringsselskaber, der handler for egen regning for at udføre en ordre for en kundes regning med henblik på at få adgang til et clearing- eller afregningssystem eller en anerkendt børs, når de optræder som agent eller udfører en kundes ordre

b) investeringsselskaber

i) der ikke forvalter kunders penge eller værdipapirer

ii) der kun handler for egen regning

iii) der ikke har eksterne kunder

iv) når ansvaret for gennemførelsen og afregningen ligger hos et clearinginstitut og er garanteret af dette.

4. De investeringsselskaber, der er nævnt i stk. 2 og 3, er underkastet alle de øvrige bestemmelser vedrørende operationelle risici som nævnt i bilag V i direktiv [2000/12/EF].

↓ 93/6/EØF, bilag IV

Artikel 21

Investeringsselskaber skal have en egenkapital svarende til en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger.

De kompetente myndigheder kan tilpasse dette krav i tilfælde af en væsentlig ændring i selskabets virksomhed siden det foregående år.

Har selskabet endnu ikke gennemført et års drift inklusive den dag, det startede driften, kræves der dækning svarende til en fjerdedel af de faste omkostninger, der figurerer i driftsplanen, medmindre denne plan af myndighederne kræves ændret.

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

⌦ AFDELING 2

ANVENDELSE AF KAPITALKRAV PÅ ET KONSOLIDERET GRUNDLAG ⌫

⇩ ny

Artikel 22

1. De kompetente myndigheder, der har til opgave at udøve tilsyn på et konsolideret grundlag med koncerner, der er omfattet af artikel 2, kan fra sag til sag beslutte at se bort fra overholdelsen af de konsoliderede kapitalkrav, forudsat at:

a) alle investeringsselskaber i en sådan koncern anvender den i artikel 16 anførte definition af egenkapital

b) alle investeringsselskaber i en sådan koncern falder ind under kategorierne i artikel 20, stk. 2 og 3,

c) alle investeringsselskaber i en sådan koncern opfylder kravene i artikel 18 og 20 og samtidig i egenkapitalen fratrækker alle eventualforpligtelser i forhold til investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrations-selskaber og accessoriske servicevirksomheder, som ellers ville være omfattet

d) alle finansielle holdingselskaber, der er moderselskab for et investeringsselskab i en sådan koncern, har mindst samme kapital, som her er defineret som

summen af litra a) til litra h) i artikel 57 i direktiv [2000/12/EF], som summen af den fulde bogførte værdi af den samlede kapital, efterstillede tilgodehavender og instrumenter som nævnt i artikel 57 i direktiv [2000/12/EF] i investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrations-selskaber og accessoriske servicevirksomheder, der ellers ville være omfattet, og de samlede eventualforpligtelser i forhold til investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder, der ellers ville være omfattet.

Hvis kriterierne i første afsnit er opfyldt, skal alle investeringsselskaber have indført systemer til overvågning og kontrol af kapital- og finansieringskilderne for alle finansielle holdingselskaber, investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder i koncernen.

2. Som en fravigelse af stk. 1 kan de kompetente myndigheder tillade, at finansielle holdingselskaber, der er moderselskab for et investeringsselskab i en sådan koncern, benytter en værdiansættelse, der er lavere end den værdi, der er beregnet efter stk. 1, litra d), men ikke lavere end summen af de krav, der er foreskrevet i artikel 18 og 20 for hvert enkelt investeringsselskab, finansieringsinstitut, porteføljeadministrationsselskab og accessoriske servicevirksomhed, der ellers ville være omfattet, og de samlede eventualforpligtelser i forhold til investeringsselskaber, finansieringsinstitutter porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder, der ellers ville være omfattet. Med henblik på dette stykke er kapitalkravene for finansieringsinstitutter, porteføljeadministrationsselskaber og accessoriske servicevirksomheder et teoretisk kapitalkrav.

🡻 93/6/EØF, artikel 7, stk. 5 og 6 (tilpasset)

Artikel 23

De kompetente myndigheder skal forlange, at investeringsselskaber i en koncern, som er fritaget ifølge ~~stk. 4,~~ ⌦ artikel 22, ⌫ skal underrette dem om de risici, herunder risici i forbindelse med sammensætningen af og kilderne til deres kapital og finansiering, der vil kunne skade investeringsselskabernes finansielle situation. Finder de kompetente myndigheder herefter, at investeringsselskabernes finansielle situation ikke er tilstrækkelig beskyttet, skal de forlange, at selskaberne træffer relevante foranstaltninger, herunder om nødvendigt begrænsning af kapitaloverførsel fra sådanne investeringsselskaber til andre enheder i koncernen.

Når de kompetente myndigheder fritager selskaberne for pligten til tilsyn på et konsolideret grundlag i henhold til ~~stk. 4,~~ ⌦ artikel 22, ⌫ skal de træffe andre passende foranstaltninger til kontrol med risiciene, dvs. store engagementer, i hele koncernen, herunder også i de foretagender, der ikke er beliggende i nogen af medlemsstaterne.

⇩ ny

Når de kompetente myndigheder fritager selskaberne for pligten til tilsyn på et konsolideret grundlag i henhold til artikel 22, finder kravene i afsnit V, kapitel 5, i direktiv [2000/12/EF]

anvendelse på individuelt grundlag, og kravene i artikel 124 i direktiv [2000/12/EF] skal fortsat finde anvendelse på tilsynet med investeringsselskaber på individuelt grundlag.

↓ 93/6/EF, artikel 7, stk. 7-9 (tilpasset)

~~7. Medlemsstaterne kan fritage institutter, der i deres egenskab af moderselskaber er undergivet konsolideret tilsyn, samt ethvert datterselskab af sådanne institutter, som er underlagt deres godkendelse og tilsyn, og som er dækket af tilsynet i kraft af, at det indgår i konsolideringen af det institut, som er dets moderselskab, fra at anvende kravene i artikel 4 og 5 på individuelt eller delkonsolideret grundlag.~~

~~Samme mulighed for fritagelse kan indrømmes, når moderselskabet er et finansieringsselskab, der har hjemsted i samme medlemsstat som instituttet, for så vidt det er undergivet samme tilsyn som det, der gælder for kreditinstitutter og investeringsselskaber, og navnlig kravene i artikel 4 og 5.~~

~~I begge tilfælde gælder, at hvis retten til at indrømme fritagelse udøves, skal der træffes foranstaltninger for at sikre en tilfredsstillende fordeling af egenkapitalen inden for koncernen.~~

~~8. Såfremt et institut, hvis moderselskab er et institut, er blevet godkendt og er beliggende i en anden medlemsstat, skal de kompetente myndigheder, der meddelte godkendelsen, anvende bestemmelserne i artikel 4 og 5 på det pågældende institut på et individuelt eller i givet fald delkonsolideret grundlag.~~

~~9. Uanset stk. 8 kan de kompetente myndigheder, der har ansvaret for godkendelse af et datterselskab af et moderselskab, som er et institut, efter fælles aftale overdrage ansvaret for tilsynet med datterselskabets kapitalkrav og store engagementer til de kompetente myndigheder, der har godkendt moderselskabet og fører tilsyn hermed. Kommissionen skal underrettes om sådanne aftaler og om indholdet heraf. Den fremsender disse oplysninger til de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og til Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning samt til Rådet, undtagen i tilfælde af koncerner, der falder ind under stk. 3.~~

⇩ ny

Artikel 24

Som en fravigelse af artikel 2, stk. 2, kan de kompetente myndigheder fritage investeringsselskaber fra de deri fastsatte konsoliderede kapitalkrav, forudsat at alle investeringsselskaber i koncernen er investeringsselskaber som defineret i artikel 20, stk. 2, og koncernen ikke omfatter kreditinstitutter.

Hvis betingelserne i første afsnit er opfyldt, skal moderinvesteringsselskabet råde over en egenkapital, der altid er større end eller lig med det største af nedenstående konsoliderede kapitalkrav beregnet som foreskrevet i afdeling 3 i dette kapitel:

(a) summen af kapitalkravene i artikel 75, litra a) til c), i direktiv [2000/12/EF]

(b) det beløb, der er fastsat i artikel 21.

Artikel 25

Som en fravigelse af artikel 2, stk. 2, kan de kompetente myndigheder fritage investeringsselskaber fra de fastsatte konsoliderede kapitalkrav, forudsat at alle investeringsselskaber i koncernen er investeringsselskaber som defineret i artikel 20, stk. 2 og 3, og koncernen ikke omfatter kreditinstitutter.

Hvis betingelserne i første afsnit er opfyldt, skal moderinvesteringsselskabet råde over en egenkapital, der altid er større end eller lig med summen af de konsoliderede kapitalkrav beregnet som foreskrevet i afdeling 3 i dette kapitel, kapitalkravene i artikel 75, litra a) til c), i direktiv [2000/12/EF] , og det beløb, der er fastsat i artikel 21 i dette direktiv.

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

⌦ AFDELING 3 ⌫

BEREGNING AF KONSOLIDEREDE KAPITALKRAV

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 4 (tilpasset)

Artikel 26

1. Udøves den i ~~stk. 7 og 9~~ ⌦ artikel 22 ⌫ omhandlede ret til at indrømme fritagelse ikke, kan de kompetente myndigheder, med henblik på beregning af kapitalkravene i bilag I og V~~III~~ og engagementerne over for kunder i ⌦ artikel 28-32 og ⌫ bilag VI på konsolideret grundlag, tillade, at positioner i ét instituts handelsbeholdning modregnes i positioner i et andet instituts handelsbeholdning i henhold til bestemmelserne i ⌦ artikel 28-32 i ⌫ bilag I, V~~I~~ og VI~~II~~.

Herudover kan de tillade, at valutapositioner i ét institut modregnes i valutapositioner i et andet institut i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag III og/eller V~~III~~. De kan desuden tillade, at råvarepositioner i ét institut modregnes i råvarepositioner i et andet institut i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag ~~VII~~ ⌦ IV ⌫ og/eller V~~III~~.

↓ 93/6/EØF, artikel 7, stk. 11 (tilpasset)

2. De kompetente myndigheder kan ~~også~~ tillade modregning af handelsbeholdning og henholdsvis valuta- og råvarepositioner i foretagender, der er hjemmehørende i tredjelande, hvis de nedenfor anførte betingelser er opfyldt samtidig:

~~i)~~ a) foretagenderne er godkendt af myndighederne i et tredjeland og er i overensstemmelse med definitionen af et kreditinstitut i artikel ~~1, første led,~~ ⌦ 4, stk. 1, ⌫ i direktiv ~~77/780/EØF~~ ⌦ [2000/12/EF] ⌫ eller er anerkendte investeringsselskaber fra tredjelande

ii) b) sådanne foretagender opfylder på individuelt grundlag kapitalkrav svarende til dem, der er omhandlet i dette direktiv

~~iii)~~c) der findes ikke i de pågældende lande nogen bestemmelser, der i væsentlig grad kan have indflydelse på overførsel af midler inden for koncernen.

↓ 93/6/EØF, artikel 7, stk. 12 (tilpasset)

3. De kompetente myndigheder kan også tillade modregning som beskrevet i stk. ~~10~~ ⌦ 1 ⌫ mellem institutter i en koncern, der er godkendt i den pågældende medlemsstat, under forudsætning af:

~~i)~~ a) at der er en tilfredsstillende kapitalfordeling inden for koncernen

~~ii)~~ b) at de forskrifter, love eller kontraktmæssige bestemmelser, der gælder for institutterne, sikrer gensidig økonomisk støtte inden for koncernen.

↓ 93/6/EØF, artikel 7, stk. 13 (tilpasset)

4. Desuden kan de kompetente myndigheder tillade modregning som beskrevet i stk. ~~10~~ ⌦ 1 ⌫ mellem institutter i en koncern, der opfylder betingelserne i stk. ~~12,~~ ⌦ 3, ⌫ og et institut i samme koncern, der er godkendt i en anden medlemsstat, hvis dette institut har pligt til at opfylde kapitalkravene i artikel ~~4 og 5~~ ⌦ 18, 20 og 28 ⌫ på individuelt grundlag.

↓ 93/6/EØF, artikel 7, stk. 14 og 15 (tilpasset)

Artikel 27

1. Når egenkapitalen skal beregnes på konsolideret grundlag, finder artikel ~~5~~ ⌦ 65 ⌫ i direktiv ~~89/299/EØF~~ ⌦ [2000/12/EF] ⌫ anvendelse.

2. De kompetente myndigheder, der udøver tilsyn på et konsolideret grundlag, kan ved beregningen af den konsoliderede egenkapital tage hensyn til de særlige definitioner af egenkapital i kapitel IV, der gælder for de berørte institutter.

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

⌦ AFDELING 4 ⌫

⌦ OVERVÅGNING AF OG KONTROL MED STORE ENGAGEMENTER ⌫

↓ 93/6/EØF, artikel 5, stk. 1 (tilpasset)

Artikel 28

1. Institutter overvåger og kontrollerer deres store engagementer i overensstemmelse med ~~direktiv 92/121/EØF~~ ⌦ artikel 106-118 i direktiv [2000/12/EF] ⌫.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 3, (tilpasset)

2. ⌦ Som en fravigelse af ⌫ ~~Uanset~~ stk. 1 overvåger og kontrollerer de institutter, der beregner kapitalkravene for deres handelsbeholdningsaktiviteter ifølge bilag I og II og i givet fald bilag V~~III~~, deres store engagementer i overensstemmelse med ~~direktiv 92/121/EØF~~ ⌦ artikel 106-118 i direktiv [2000/12/EF] ⌫ med de ændringer, der er fastlagt i ~~bilag VI til~~ ⌦ artikel 29-32 i ⌫ nærværende direktiv.

⇩ ny

3. Senest den 31. december 2007 skal Kommissionen forelægge en rapport om gennemførelsen af denne afdeling for Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle passende forslag.

↓ 93/6/EØF, bilag VI, punkt 2 (tilpasset)
⇨ ny

Artikel 29

1. De handelsbeholdningsrelaterede engagementer, som er indgået med enkelte kunder, beregnes ved at lægge ~~nr. i) til iii) nedenfor~~ ⌦ nedenstående ⌫ sammen:

~~i)~~ a) forskellen — hvis den er positiv — mellem instituttets lange og korte positioner i alle finansielle instrumenter, som er udstedt af den pågældende kunde ⌦ , idet ⌫ ~~(~~nettopositionen i hvert af de forskellige instrumenter beregnes efter metoderne i bilag I~~)~~

~~ii)~~ b) nettoengagementet i tilfælde af deltagelse i emission af gælds- og aktieinstrumenter ~~er instituttets engagement dets nettoengagement (som beregnes ved at fradrage de emissionspositioner, som tredjemand har tegnet sig for eller forpligtet sig til at aftage på grundlag af en formel aftale) nedsat med de faktorer, der er omhandlet i punkt 39 i bilag I.~~

~~iii)~~c) engagementer, der skyldes transaktioner, aftaler og kontrakter som omhandlet i bilag II med den pågældende kunde, idet sådanne engagementer beregnes på den måde, der er fastsat i dette bilag, ⇨ hvad angår værdien af engagementerne. ⇦ ~~, uden vægtning for medkontrahentrisiko~~.

⌦ Med henblik på litra b) beregnes nettoengagementet ved at fradrage de emissionspositioner, som tredjemand har tegnet sig for eller forpligtet sig til at aftage på grundlag af en formel aftale nedsat med de faktorer, der er omhandlet i punkt 41 i bilag I. ⌫

⌦ Med henblik på litra b), og ⌫ ~~I~~indtil en yderligere samordning har fundet sted, skal de kompetente myndigheder kræve, at institutterne indfører systemer med henblik på at overvåge og kontrollere deres emissionsengagementer i tiden fra afgivelsen af den oprindelige forpligtelse til første hverdag på grundlag af arten af de risici, som de påtager sig på de pågældende markeder.

⇨Med henblik på litra c) er artikel 84-89 i direktiv [2000/12/EF] ikke omfattet af referencen i punkt 5 i bilag II til dette direktiv.⇦

🡻 93/6/EØF, bilag VI, punkt 3 (tilpasset)

2. ~~Derefter beregnes~~ ⌦ De ⌫ handelsbeholdningsrelaterede engagementer indgået med gruppen af indbyrdes forbundne kunder ⌦ beregnes ⌫ ved at addere engagementerne med de enkelte kunder i en gruppe som i punkt 1~~2~~.

🡻 93/6/EØF, bilag VI, punkt 4 (tilpasset)

Artikel 30

1. De samlede engagementer indgået med enkelte kunder eller grupper af indbyrdes forbundne kunder beregnes ved at addere de handelsbeholdningsrelaterede engagementer og de ikke-handelsbeholdningsrelaterede engagementer under hensyn til artikel ~~4, stk. 6 til 12,~~ ⌦ 112-117 ⌫ i direktiv ~~92/121/EØF~~ ⌦ [2000/12/EF] ⌫.

Med henblik på at beregne engagementer, der indgår i deres aktiviteter uden for handelsbeholdningen, skal institutterne sætte engagementer i forbindelse med aktiver, som er fratrukket egenkapitalen i henhold til ⌦ artikel 13, stk. 2, litra d), ⌫ ~~punkt 2, litra d), i bilag V,~~ til nul.

↓ 93/6/EØF, bilag VI, punkt 5 (tilpasset)
⇨ ny

2. Institutternes samlede engagementer indgået med enkelte kunder og grupper af indbyrdes forbundne kunder, som beregnet i punkt 4, skal indberettes i overensstemmelse med artikel ~~3~~ ⊠ 110 ⊠ i direktiv ~~92/121/EØF~~⊠ [2000/12/EF] ⊠.

⇨ Bortset fra genkøbsaftaler, udlån eller indlån i værdipapirer eller råvarer skal beregningen af store engagementer indgået med enkelte kunder og grupper af indbyrdes forbundne kunder med henblik på indberetning ikke omfatte anerkendelse af kreditrisikoreducerende teknikker. ⇦

↓ 93/6/EØF, bilag VI, punkt 6 (tilpasset)

3. ~~Denne sum~~ ⊠ Summen ⊠ af deres engagementer indgået med en enkelt kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder ⊠ efter stk. 1 ⊠ skal begrænses i overensstemmelse med ~~artikel~~ ~~4~~ ⊠ artikel 111-117 ⊠ i direktiv ~~92/121/EØF~~⊠ [2000/12/EF] ⊠ ~~med forbehold af overgangsbestemmelserne i artikel 6 i samme direktiv~~.

↓ 93/6/EØF, bilag VI, punkt 7 (tilpasset)

4. ⊠ Som en fravigelse af stk. 3 ⊠ ~~Uanset punkt 6~~ kan de kompetente myndigheder tillade, at aktivposter, der repræsenterer fordringer på og andre engagementer indgået med ~~investeringsselskaber,~~ anerkendte investeringsselskaber fra tredjelande og anerkendte clearinginstitutter samt børser, der handler med finansielle instrumenter, behandles på samme måde som fordringer på og andre engagementer indgået med kreditinstitutter i henhold til ~~artikel~~ ⊠ artikel 113, stk. 2, nr. i), artikel 115, stk. 2, og artikel 116 ⊠ ~~4, stk. 7, litra i), samt stk. 9 og 10,~~ i direktiv ~~92/121/EØF (om store engagementer)~~⊠ [2000/12/EF]. ⊠

↓ 93/6/EØF, bilag VI, punkt 8 (tilpasset)

Artikel 31

De kompetente myndigheder kan tillade, at de grænser, som er fastsat i ~~artikel 4~~ ⊠ artikel 111-117 ⊠ i direktiv ~~92/121/EØF~~⊠ [2000/12/EF] ⊠, overskrides, ~~forudsat at~~ ⊠ hvis ⊠ følgende betingelser er opfyldt ~~samtidigt~~:

~~1.~~ a) ikke-handelsbeholdningsrelaterede engagementer over for den pågældende kunde eller gruppe af kunder overstiger ikke de fastsatte grænser i ~~direktiv 92/121/EØF~~ ⊠ artikel 111-117 i [direktiv 2000/12/EF] ⊠, der beregnes med reference til egenkapitalen som defineret i direktiv ~~89/299/EØF~~⊠ [2000/12/EF] ⊠, således at overskridelsen alene vedrører handelsbeholdningen

~~2.~~ b) ⊠ instituttet ⊠ ~~selskabet~~ opfylder et supplerende kapitalkrav med hensyn til overskridelsen af grænserne i artikel ~~4,~~ ⊠ 111, ⊠ stk. 1 og 2, i direktiv

~~92/121/EØF~~⌦ [2000/12/EF] beregnet i overensstemmelse med bilag VI i dette direktiv ⌫

~~3.~~c) handelsbeholdningsengagementet over for den pågældende kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder overstiger ikke 500 % af instituttets egenkapital, når der er gået ti dage eller mindre siden overskridelsen

~~4~~.d) overskridelser, der har varet i mere end ti dage, overstiger ikke tilsammen 600 % af instituttets egenkapital

~~5~~ e) institutter indberetter hver tredje måned alle de tilfælde, hvor grænserne i artikel ~~4,~~ ⌦ 111, ⌫ stk. 1 og 2, i direktiv 92/121/EØF er blevet overskredet i de seneste tre måneder, til de kompetente myndigheder.

For hvert tilfælde, hvor grænserne i forhold til litra e) er blevet overskredet, indberettes overskridelsens omfang og navnet på den pågældende kunde.

↓ 93/6/EØF, bilag VI, punkt 9 og 12 (tilpasset)

Artikel 32

1. De kompetente myndigheder indfører procedurer~~, som de giver Rådet og Kommissionen meddelelse om,~~ for at forhindre, at institutterne bevidst undgår de supplerende kapitalkrav, som de ellers skulle opfylde for engagementer, der overstiger grænserne i artikel ~~4~~ ⌦ 111 ⌫, stk. 1 og 2, i direktiv ~~92/121/EØF,~~ ⌦ [2000/12/EF], ⌫når disse overskridelser har varet i mere end ti dage, ved midlertidigt at overføre de pågældende engagementer til et andet selskab, inden for samme koncern eller ej, og/eller ved at foretage kunstige transaktioner for at ophæve engagementet i tidagesperioden og indgå et nyt engagement.~~Institutterne skal anvende systemer, som sikrer, at overførsler med denne virkning straks indberettes til de kompetente myndigheder.~~

De kompetente myndigheder skal give ⌦ Rådet og ⌫ Kommissionen meddelelse om disse procedurer.

Institutterne skal anvende systemer, som sikrer, at overførsler med den virkning, der er nævnt i første afsnit, straks indberettes til de kompetente myndigheder.

2. De kompetente myndigheder kan tillade institutter, som har tilladelse til at anvende den alternative ~~definition~~ ⌦ beregning ⌫ af egenkapital ~~i bilag V, punkt 2,~~ ⌦ ifølge artikel 13, stk. 2, ⌫ at anvende denne ~~definition~~ ⌦ beregning ⌫ i forbindelse med ~~punkt 5, 6 og 8 i nærværende bilag~~ ⌦ artikel 30, stk. 2, artikel 30, stk. 3, og artikel 31 ⌫, forudsat at de pågældende institutter ~~desuden~~ skal opfylde samtlige forpligtelser i artikel ~~3 og 4~~ ⌦ 110-117 ⌫ i direktiv ~~92/121/EØF~~ ⌦ [2000/12/EF] ⌫, med hensyn til ikke-handelsbeholdningsrelaterede engagementer ved at anvende egenkapital som defineret i direktiv ~~89/299/EØF~~⌦ [2000/12/EF] ⌫.

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

⌦ AFDELING 5 ⌫

VÆRDIANSÆTTELSE AF POSITIONER MED HENBLIK PÅ INDBERETNING

Artikel 33

⇩ ny

1. For alle positioner i handelsbeholdningen skal der foretages en risikodækkende værdiansættelse som præciseret i bilag VII, del B. Ifølge disse regler skal institutterne sikre, at værdien for hver enkelt position i handelsbeholdningen på korrekt vis afspejler den gældende markedsværdi. Denne værdi skal være forholdsvis sikker under hensyntagen til positionernes dynamiske karakter, tilsynskravene og kapitalkravenes funktionsmåde og formål i forhold til positionerne i handelsbeholdningen.

2. Positionerne skal værdiansættes mindst én gang dagligt.

↓ 93/6/EØF, artikel 6 (tilpasset)

~~1. Institutter værdiansætter dagligt deres handelsbeholdninger til markedsværdi, medmindre de er omfattet af bestemmelserne i artikel 4, stk. 6.~~

~~2~~3. Foreligger der ikke let tilgængelige markedsværdier, ~~f.eks. ved handel med nyemissioner på de primære markeder,~~ kan de kompetente myndigheder fritage institutterne fra kravet i stk. 1 ⌦ og 2 ⌫ og forlange, at de anvender andre værdiansættelsesmetoder, når blot de i tilstrækkeligt omfang er baseret på et forsigtighedsprincip og er godkendt af de kompetente myndigheder.

↓ 93/6/EØF

~~TILSYN PÅ ET KONSOLIDERET GRUNDLAG~~

⇩ ~~ny~~

~~ANVENDELSESOMRÅDE~~

↓ 96/3/EØF

~~Artikel 7~~

~~Generelle principper~~

↓ 98/31/EF, artikel 7, stk. 10 (tilpasset)

~~10. Udøves den i stk. 7 og 9 omhandlede ret til at indrømme fritagelse ikke, kan de kompetente myndigheder, med henblik på beregning af kapitalkravene i bilag I og VIII og engagementerne over for kunder i bilag VI på et konsolideret grundlag, tillade, at positioner i ét instituts handelsbeholdning modregnes i positioner i et andet instituts handelsbeholdning i henhold til bestemmelserne i bilag I, VI og VIII.~~

~~Herudover kan de tillade, at valutapositioner i ét institut modregnes i valutapositioner i et andet institut i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag III og/eller VIII. De kan desuden tillade, at råvarepositioner i ét institut modregnes i råvarepositioner i et andet institut i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag VII og/eller VIII.~~

⇩ ny

AFDELING 6

RISIKOSTYRING OG VURDERING AF KAPITAL

Artikel 34

De kompetente myndigheder skal kræve, at alle investeringsselskaber ud over at opfylde kravene i artikel 13 i direktiv 2004/39/EF også opfylder kravene i artikel 22 og 123 i direktiv [2000/12/EF].

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

⌦ AFDELING 7 ⌫

INDBERETNINGSPLIGT

↓ 93/6/EØF, artikel 8 (tilpasset)

Artikel 35

1. Medlemsstaterne kræver, at investeringsselskaber og kreditinstitutter giver hjemlandets kompetente myndigheder alle de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om de regler, der er vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv, er overholdt. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at institutternes interne kontrol og administrative og regnskabsmæssige praksis gør det muligt til hver en tid at kontrollere, om de overholder reglerne.

2. Investeringsselskaber foretager indberetning til de kompetente myndigheder på den måde, der foreskrives af disse myndigheder, mindst en gang om måneden for selskaber, der er omhandlet i artikel ~~3, stk. 3,~~ ⌦ 9, ⌫ mindst hver tredje måned for de selskaber, der er omhandlet i artikel ~~3,~~⌦ 5, ⌫ stk. 1, og mindst hver sjette måned for de selskaber, der er omhandlet i artikel ~~3,~~ ⌦ 5, ⌫ stk. 2.

3. Uanset stk. 2 skal de investeringsselskaber, der er omhandlet i artikel ~~3,~~ ⌦ 5, ⌫ stk. 1, og ~~3,~~ ⌦ artikel 9, ⌫ kun indgive oplysningerne på konsolideret eller delkonsolideret grundlag hver sjette måned.

4. Kreditinstitutter skal på den af de kompetente myndigheder foreskrevne måde foretage indberetning med samme hyppighed som deres indberetning i henhold til direktiv ~~89/647/EØF~~⌦ [2000/12/EF] ⌫.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 5

5. De kompetente myndigheder skal kræve, at institutterne straks indberetter tilfælde, hvor deres medkontrahenter i genkøbs- og omvendte genkøbsaftaler eller i transaktioner angående udlån og indlån af værdipapirer og råvarer misligholder deres forpligtelser. ~~Kommissionen giver Rådet meddelelse om de pågældende tilfælde og konsekvenserne heraf for behandlingen af sådanne aftaler og transaktioner i dette direktiv senest tre år efter den i artikel 12 omhandlede dato. I meddelelsen skal det også beskrives, hvorledes de pågældende institutter opfylder de betingelser i nr. i) - v) i artikel 2, nr. 6, litra b), der gælder for dem, herunder især betingelsen i nr. v). Endvidere skal det nøjagtigt angives, hvilke ændringer der har fundet sted med hensyn til det relative omfang af institutternes sædvanlige udlån og deres udlån gennem omvendte genkøbsaftaler og transaktioner bestående af indlån af værdipapirer eller indlån af råvarer. Finder Kommissionen på grundlag af meddelelsen samt andre oplysninger, at det er nødvendigt med yderligere sikkerhedsforanstaltninger for at undgå misbrug, fremsætter den passende forslag.~~

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

⌦ Kapitel VI ⌫

⌦ AFDELING 1 ⌫

KOMPETENTE MYNDIGHEDER

↓ 93/6/EØF, artikel 9 (tilpasset)

Artikel 36

1. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der ~~skal~~ ⌦ har kompetence til at ⌫ varetage de i dette direktiv fastsatte opgaver. De underretter Kommissionen herom med angivelse af en eventuel kompetencefordeling.

2. De ~~i stk. 1 omhandlede~~ ⌦ kompetente ⌫ myndigheder skal være offentlige myndigheder eller organer, der er officielt anerkendt i henhold til national lov eller af offentlige myndigheder som en del af tilsynsordningen i den pågældende medlemsstat.

3. Vedkommende ⌦ kompetente ⌫ myndigheder skal tillægges alle nødvendige beføjelser med henblik på udførelsen af deres hverv, især for så vidt angår tilsyn med, hvorledes handelsbeholdningen er sammensat.

1. ~~4. Medlemsstaternes kompetente myndigheder arbejder snævert sammen med henblik på varetagelse af deres opgaver i henhold til dette direktiv, navnlig når der ydes investeringsservice som led i den fri udveksling af tjenesteydelser eller via filialer i en eller flere medlemsstater. De giver efter anmodning hinanden alle de oplysninger, der vil kunne lette tilsynet med overholdelsen af kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag og navnlig overholdelsen af reglerne i dette direktiv. Al udveksling af oplysninger vedrørende investeringsselskaber mellem de kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv er undergivet reglerne om tavhedspligt i artikel 25 i direktiv 93/22/EØF, medens udveksling af oplysninger om kreditinstitutter er underkastet reglerne om tavshedspligt i artikel 12 i direktiv 77/780/EØF, som ændret ved direktiv 89/646/EØF.~~

⇩ ny

AFDELING 2

TILSYN

Artikel 37

1. Artikel 124-132, 136 og 144 i direktiv [2000/12/EF] finder *mutatis mutandis* anvendelse på tilsyn med investeringsselskaber i overensstemmelse med følgende:

a) henvisninger til artikel 6 i direktiv [2000/12/EF] skal forstås som henvisninger til artikel 5 i direktiv 2004/39/EF

b) henvisninger til artikel 22 og 123 i direktiv [2000/12/EF] skal forstås som henvisninger til artikel 34 i dette direktiv

c) henvisninger til artikel 44-52 i direktiv [2000/12/EF] skal forstås som henvisninger til artikel 54 og 58 i direktiv 2004/39/EF.

Hvis et finansielt moderholdingselskab i EU har både et kreditinstitut og et investeringsselskab som datterselskab, skal den kompetente myndighed, der har ansvaret for tilsynet med kreditinstituttet, være ansvarlig for det konsoliderede tilsyn med de enheder, der kontrolleres af det pågældende moderselskab.

2. Kravene i artikel 129, stk. 2, i direktiv [2000/12/EF] finder også anvendelse, hvad angår anerkendelsen af institutternes interne modeller ifølge bilag V i dette direktiv.

Perioden til anerkendelse som nævnt i første afsnit er på seks måneder.

🡻 93/6/EØF, artikel 9, stk. 4 (tilpasset)

Artikel 38

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder arbejder snævert sammen med henblik på varetagelse af deres opgaver i henhold til dette direktiv, navnlig når der ydes investeringsservice som led i den frie udveksling af tjenesteydelser eller via filialer ~~i en eller flere medlemsstater~~.

De giver efter anmodning hinanden alle de oplysninger, der vil kunne lette tilsynet med overholdelsen af kravene til ~~investeringsselskabers og kredit~~institutters kapitalgrundlag og navnlig overholdelsen af reglerne i dette direktiv.

2. Al udveksling af oplysninger vedrørende investeringsselskaber mellem de kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv er undergivet ⌦ følgende ⌫ regler om tavshedspligt ⌦ : ⌫

a) ⌦ for investeringsselskabers vedkommende reglerne ⌫ i artikel ~~25~~ ⌦ 54 og 58 ⌫ i direktiv ~~93/22/EØF~~ ⌦ 2004/39/EF ⌫

b) ~~medens udveksling af oplysninger om~~⌦ for ⌫ kreditinstitutters ⌦ vedkommende ⌫ ~~er underkastet~~ reglerne ~~om tavshedspligt~~ i artikel ⌦ 44-52 ⌫ ~~12 i direktiv 77/780/EØF, som ændret ved direktiv 89/646/EØF~~ ⌦ i direktiv [2000/12/EF] ⌫.

⇩ ny

Kapitel VII

Oplysningspligt

Artikel 39

Kravene i afsnit V, kapitel V, i direktiv [2000/12/EF] finder anvendelse på investeringsselskaber.

🡻 93/6/EØF (tilpasset)

⌦ Kapitel VIII ⌫

⌦ AFDELING 1 ⌫

⇩ ny

Artikel 40

Med henblik på beregningen af minimumskapitaldækning for medkontrahentsrisiko ifølge dette direktiv og kreditrisiko ifølge direktiv [2000/12/EF], og uden at det berører bestemmelserne i punkt 2-6 i bilag III til direktiv [2000/12/EF], skal engagementer indgået med anerkendte investeringsselskaber i tredjelande og engagementer med anerkendte clearinginstitutter og børser behandles som engagementer med institutter.

Artikel 41

Senest den 31. december 2008 skal Kommissionen undersøge og om nødvendigt revidere behandlingen af medkontrahentsrisiko ifølge bilag II.

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

⌦ AFDELING 2 ⌫

⌦GENNEMFØRELSESBEFØJELSER⌫

↓ 93/6/EØF, artikel 10 (tilpasset)
⇨ ny

Artikel 42

1. ~~Indtil der vedtages et yderligere direktiv om fastsættelse af bestemmelser om tilpasning af dette direktiv til de tekniske fremskridt på nedennævnte områder, vedtager Rådet i overensstemmelse med afgørelse 87/373/EØF med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de tilpasninger, som måtte være nødvendige for at~~ ⌦ Kommissionen træffer beslutning om ændringer på følgende områder i overensstemmelse med proceduren i artikel 43, stk. 2:⌫

a) tydeliggørelse af definitionerne i artikel ~~2~~ ⌦ 3 ⌫ for at sikre ensartet gennemførelse af direktivet i hele Fællesskabet

b) tydeliggørelse af definitionerne i artikel ~~2~~ ⌦ 3 ⌫ for at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder

c) ændring af størrelsen af den startkapital, der foreskrives i artikel ~~3,~~ ⌦ 5-9⌫ og beløbene i artikel ~~4, stk. 6,~~ ⌦ 18, stk. 2, ⌫ for at tage hensyn til den økonomiske og monetære udvikling

⇨ d) ændring af kategorierne for investeringsselskaber i artikel 20, stk. 2 og 3, for at tage højde for udviklingen på kapitalmarkederne ⇦

⇨ e) tydeliggørelse af det krav, der er fastsat i artikel 21, for at sikre en ensartet anvendelse af direktivet i hele Fællesskabet ⇦

f) ensretning af terminologien og definitionerne i overensstemmelse med senere udstedte retsakter om institutter og dertil knyttede emner

⇨ g) ændring af de tekniske bestemmelser i bilag I til VII for at tage højde for udviklingen på kapitalmarkederne, risikomåling, regnskabsstandarder eller krav ifølge Fællesskabets lovgivning. ⇦

⇩ ny

Artikel 43

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes proceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF sammen med samme afgørelses artikel 7, stk. 3, og artikel 8.

Den frist, der er omhandlet i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

⌦ AFDELING 3 ⌫

OVERGANGSBESTEMMELSER

↓ 93/6/EØF, artikel 11 (tilpasset)

~~*Artikel 11*~~

~~1. Medlemsstaterne kan godkende investeringsselskaber, der er undergivet artikel 30, stk. 1, i direktiv 93/22/EØF, hvis egenkapital på datoen for nærværende direktivs iværksættelse er lavere end kravet i artikel 3, stk. 1 til 3, i nærværende direktiv. Sådanne investeringsselskabers egenkapital skal dog derefter opfylde betingelserne i artikel 3, stk. 5 til 8, i nærværende direktiv.~~

~~2. Uanset bilag I, punkt 14, kan medlemsstaterne i forbindelse med obligationer, der i henhold til artikel 11, stk. 2, i direktiv 89/647/EØF er tillagt en 10 %s vægtning, fastsætte en koeffieient for specifik risiko svarende til halvdelen af den koeffieient, der gælder for poster bestående af fordringer på kvalificerede emittenter med en tilsvarende restløbetid.~~

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 6 (tilpasset)

~~*Artikel 1*~~

~~Indtil den 31. december 2006 kan medlemsstaterne tillade deres institutter at anvende de udsvings- («spread»), overførsels- («carry») og outright-minimumssatser, der er anført i nedenstående tabel, i stedet for de satser, der er fastsat i bilag VII, punkt 13, 14, 17 og 18, forudsat at institutterne efter de kompetente myndigheders opfattelse:~~

~~i) i betydeligt omfang handler med råvarer~~

~~ii) har en diversificeret råvareportefølje~~

~~iii) endnu ikke er i stand til at anvende interne modeller til beregning af deres kapitalkrav for råvarerisiko, jf. bilag VIII.~~

~~Tabel~~				
	~~Ædle~~	~~Uædle~~	~~Landbrugsprodukter~~	~~Andre råvarer,~~

	~~metaller (undtagen guld)~~	~~metaller~~	~~(«softs»)~~	~~herunder energiprodukter~~
~~Udsvingssats (%) («spread rate»)~~	~~1,0~~	~~1,2~~	~~1,5~~	~~1,5~~
~~Overførselssats (%) («carry rate»)~~	~~0,3~~	~~0,5~~	~~0,6~~	~~0,6~~
~~Outrightsats (%)~~	~~8~~	~~10~~	~~12~~	~~15~~

~~Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvorledes de anvender denne artikel.~~

⇩ ny

Artikel 44

I overensstemmelse med artikel 2 og kapitel V, afdeling 2 og 3, i dette direktiv finder artikel 152, stk. 1-6, i direktiv [2000/12/EF] anvendelse på investeringsselskaber i forbindelse med beregning af risikovægtede engagementsbeløb med henblik på bilag II i dette direktiv, i overensstemmelse med artikel 84-89 i direktiv [2000/12/EF] eller i forbindelse med anvendelse af metoderne med avanceret måling (Advanced Measurement Approaches (AMA)) som præciseret i artikel 105 i dette direktiv til beregning af kapitalkrav for operationelle risici.

Artikel 45

Indtil den 31. december 2012 kan medlemsstaterne for investeringsselskaber, hvis relevante indikator for forretningsområdet "handel og salg" udgør mindst 50 % af summen af de relevante indikatorer for alle dets forretningsområder i overensstemmelse med artikel 20 i dette direktiv og bilag X, del 2, punkt 1-8, anvende en procentsats på 15 % på forretningsområdet "handel og salg".

🡻 93/6/EØF, artikel 12 (tilpasset)
⇨ ny

⌦ AFDELING 4 ⌫

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 46

~~1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest på den dato, som er fastsat i artikel 31, stk. 2, i direktiv 93/22/EØF. De underretter straks Kommissionen herom.~~

1. Medlemsstaterne skal senest den 31. december 2006 vedtage og offentliggøre de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 2, 3, 11, 13, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 29, 30, 33, 34, 35, 37, 39, 40, 42, 44, 45 og 47 samt bilag I, II, III, V og VII. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser og en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og nærværende direktiv.

De anvender bestemmelserne fra den 31. december 2006.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til nærværende direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. ⌦ De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til de direktiver, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. ⌫ ~~De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.~~

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen ⇨ teksten til ⇦ de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af nærværende direktiv.

⇩ ny

Artikel 47

1. Artikel 152, stk. 7, i direktiv [2000/12/EF] finder mutatis mutandis anvendelse på dette direktiv med forbehold af følgende bestemmelser, der finder anvendelse, når skønsbeføjelsen i artikel 152, stk. 7, i direktiv [2000/12/EF] udøves:

a) henvisninger i bilag II, punkt 6, i direktiv [2000/12/EF] gælder som henvisninger til direktiv 2000/12/EF i den form, det havde før den dato, der er nævnt i artikel 46

b) bilag II, punkt 4.1, finder anvendelse i den form, det havde før den dato, der er nævnt i artikel 46.

2. Artikel 157, stk. 2, i direktiv [2000/12/EF] finder mutatis mutandis anvendelse på artikel 18 og 20.

↓ 93/6/EØF, artikel 13

~~Artikel 13~~

~~Kommissionen forelægger så snart som muligt Rådet forslag vedrørende kapitalkrav med hensyn til handel med råvarer, råvarebaserede afledte instrumenter og andele i investeringsinstitutter.~~

~~Rådet træffer afgørelse om Kommissionens forslag senest seks måneder inden datoen for gennemførelsen af nærværende direktiv.~~

⇩ ny

Artikel 48

Direktiv 93/6/EØF, som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag VIII, del A, ophæves, dog uden at medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag VIII, del B, anførte frister for gennemførelse i national lovgivning berøres heraf.

Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til dette direktiv i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag IX.

Artikel 49

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

↓ 93/6/EØF, artikel 14

~~REVISIONSKLAUSUL~~

~~Artikel 14~~

~~Senest tre år efter datoen i artikel 12 skal Rådet på forslag af Kommissionen gennemgå og om nødvendigt revidere nærværende direktiv på baggrund af erfaringerne med dets anvendelse under hensyn til markedsinnovation og især til udviklingen i internationale fora af regeludstedende myndigheder.~~

↓ 93/6/EØF, artikel 15

Artikel 50

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .[…]

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*
[…]	*[…]*

↓ 93/6/EØF (tilpasset)
⇨ ny

BILAG I

⇨ BEREGNING AF KAPITALKRAV VED ⇦ POSITIONSRISIKO

~~INDLEDNING~~ ⌦ ALMINDELIGE BESTEMMELSER ⌫

Beregning af nettopositioner

1. Overskuddet af instituttets lange (korte) positioner i forhold til dets korte (lange) positioner i samme aktier, gældsinstrumenter og konvertible værdipapirer og identiske finansielle futures, optioner, warrants og covered warrants er dets nettoposition i hvert af de forskellige instrumenter. Ved beregningen af nettopositionen tillader de kompetente myndigheder, at positioner i afledte instrumenter behandles som angivet i punkt 4 til 7 nedenfor som positioner i de underliggende (eller teoretiske) værdipapirer. Der tages ikke hensyn til institutters beholdninger af egne gældsinstrumenter ved beregningen af den specifikke risiko, jf. punkt ~~14~~ ⌦ 14 ⌫ .

2. Der beregnes ikke nettotal for konvertible værdipapirer og de modsvarende positioner i det underliggende instrument, medmindre de kompetente myndigheder fastsætter en fremgangsmåde, hvor sandsynligheden for, at et givet konvertibelt værdipapir ombyttes, tages i betragtning eller har et kapitalkrav, der dækker ethvert potentielt tab, som kunne forekomme ved ombytningen.

3. Alle nettopositioner omregnes, uanset fortegn, dagligt til instituttets indberetningsvaluta til gældende spotmarkedskurs inden sammenlægning.

Særlige instrumenter

↓ 93/6/EF (tilpasset) →1 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 1, litra a)

4. Rentefutures, forward rate agreements (FRA-kontrakter) og terminsforpligtelser til køb eller salg af gældinstrumenter behandles som kombinationer af lange og korte positioner. En lang rentefuture-position behandles således som en kombination af et indlån, der forfalder på leveringstidspunktet for future-kontrakten, og en besiddelse af et aktiv med samme forfaldsdato som det underliggende instrument eller den underliggende teoretiske position bag den pågældende future-kontrakt. På samme måde behandles en solgt FRA-kontrakt som en lang position med forfaldsdato på afregningstidspunktet plus kontraktperioden og som en kort position, der forfalder på afregningstidspunktet. Såvel indlåns- som aktivbeholdningen skal opføres i ~~rubrikken for centralregeringer~~ ⌦ den første kategori i ⌫ ~~i~~ tabel 1 i punkt ~~14~~ ⌦ 14 ⌫ med henblik på at beregne kapitalkravet til dækning af den specifikke risiko for rentefutures og FRA-kontrakter. En terminsforpligtelse til køb af et gældinstrument behandles som en kombination af et indlån, der forfalder på leveringstidspunktet, og en lang (spot) position i selve gældinstrumentet. Indlånet medtages i ~~rubrikken for centralregeringer~~ ⌦ den første kategori i ⌫ ~~i~~ tabel 1 ⌦ i punkt 14 ⌫ med henblik på beregning af specifik risiko og gældinstrumentet i den relevante kolonne i samme tabel.→1 --- ←

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 1, litra a) (tilpasset) ⇨ ny

De kompetente myndigheder kan tillade, at kapitalkravet for en børshandlet future svarer til den margen, der kræves af børsen, hvis de er sikre på, at det er et nøjagtigt mål for den risiko, der er forbundet med den pågældende future, og at det mindst svarer til det kapitalkrav for en future, der ville følge af en beregning på grundlag af den metode, der er beskrevet i den resterende del af dette bilag, eller på grundlag af de interne modeller, der er beskrevet i bilag V~~III~~.

~~Indtil den 31. december 2006 kan~~ De kompetente myndigheder ⌦ kan ⌫ også tillade, at kapitalkravet for en OTC-kontrakt baseret på afledte instrumenter af den type, der er henvist til i dette punkt, og som cleares på et clearinginstitut, der er anerkendt af dem, svarer til den margen, der kræves af clearinginstituttet, hvis de er sikre på, at det er et nøjagtigt mål for den risiko, der er forbundet med den kontrakt, der er baseret på afledte instrumenter, og at det mindst svarer til det kapitalkrav for den pågældende kontrakt, der ville følge af en beregning på grundlag af den metode, der er beskrevet i den resterende del af dette bilag, eller på grundlag af de interne modeller, der er beskrevet i bilag V~~III~~.

↓ 93/6/EØF, artikel 2, stk. 22

I dette afsnit forstås ved en *lang position* en position, hvori et institut har fastlagt den rente, det vil modtage på et tidspunkt i fremtiden, og ved en *kort position* en position, hvori instituttet har fastlagt den rente, det skal betale på et tidspunkt i fremtiden.

↓ 93/6/EØF

5. Optioner baseret på renter, gældsinstrumenter, aktier, aktieindekser, finansielle futures, swaps og fremmede valutaer behandles med henblik på dette bilag, som om de var positioner af samme værdi som det underliggende instrument, som optionen vedrører, multipliceret med delta. De kan modregnes med en hvilken som helst modsvarende position i samme underliggende værdipapirer eller afledte instrumenter. Det anvendte delta er det, der gælder for den pågældende børs, det, der er beregnet af de kompetente myndigheder, eller, hvor et sådant ikke findes, eller for OTC-optioner, det, der beregnes af instituttet selv, såfremt de kompetente myndigheder finder den model, der anvendes af instituttet, rimelig.

De kompetente myndigheder kan imidlertid også foreskrive, at institutter beregner deres deltaer efter en metode, der angives af de kompetente myndigheder.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 1, litra b) (tilpasset)
⇨ ny

~~De kompetente myndigheder kræver, at der er sikkerhed forde ø~~ ⌦ Der skal være sikkerhed for øvrige risici i forbindelse med optioner ud over deltarisikoen ⌫. De kompetente myndigheder kan tillade, at kapitalkravet for en udstedt børshandlet option sættes som lig med den af børsen krævede margen, hvis de er sikre på, at den er et nøjagtigt mål for den med optionen forbundne risiko, og at den mindst svarer til det kapitalkrav for en option, der ville følge af en beregning på grundlag af den metode, der er beskrevet i den resterende del af dette bilag, eller på grundlag af de interne modeller, der er beskrevet i bilag V~~III~~. ~~Indtil den 31. deeeember 2006 kan~~De kompetente myndigheder ⌦ kan ⌫ også tillade, at kapitalkravet for en OTC-option, som cleares på et clearinginstitut, der er anerkendt af dem, svarer til den margen, der kræves af clearinginstituttet, hvis de er sikre på, at den er et nøjagtigt mål for den med optionen forbundne risiko, og at den mindst svarer til det kapitalkrav for en OTC-option, der ville følge af en beregning på grundlag af den metode, der er beskrevet i den resterende del af dette bilag, eller på grundlag af de interne modeller, der er beskrevet i bilag V~~III~~. Derudover kan de tillade, at kapitalkravet for en erhvervet børshandlet option eller OTC-option er det samme som for det underliggende instrument, dog med den begrænsning, at det deraf følgende kapitalkrav ikke må overstige optionens markedsværdi. Kapitalkravet for en udstedt OTC-option fastsættes i forhold til det underliggende instrument.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 1, litra c)

6. Warrants vedrørende gældsinstrumenter eller aktier behandles på samme måde som beskrevet for optioner i punkt 5.

↓ 93/6/EØF

7. Swaps behandles med henblik på renterisiko på samme måde som instrumenter, der balanceføres. En renteswap, i henhold til hvilken et institut modtager variabel rente og betaler fast rente, behandles som en lang position i et variabelt forrentet instrument med en løbetid lig med perioden indtil næste rentefastsættelse og en kort position i et fastforrentet instrument med samme løbetid som swappen selv.

⇩ ny

8. Hvad angår kreditderivater, anvendes derivatkontraktens teoretiske værdi, medmindre andet er anført. Ved beregning af kapitalkravet til markedsrisikoen for den part, som påtager sig kreditrisikoen ("afdækningssælger"), bestemmes positionerne som følger:

En "total return swap" medfører en lang position i den generelle markedsrisiko ved referenceforpligtelsen og en kort position i den generelle markedsrisiko ved en statsobligation, som tildeles en risikovægtning på 0 % i henhold til bilag VI i direktiv [2000/12/EF]. Den medfører også en lang position i den specifikke risiko ved referenceforpligtelsen.

En "credit default swap" medfører ikke nogen position i den generelle markedsrisiko. Hvad angår den specifikke risiko, skal instituttet registrere en syntetisk lang position i referenceenhedens forpligtelse. Hvis der skal betales præmier eller renter af produktet, skal disse pengestrømme fremlægges som en teoretisk position i en statsobligation med den relevante faste eller variable rentesats.

En "credit linked note" medfører en lang position i den generelle markedsrisiko ved selve noten som et renteprodukt. Hvad den specifikke risiko angår, opstår der en lang position i referenceenhedens forpligtelse. Derudover opstår der en lang position i den specifikke risiko for udstederen af noten.

En "first-asset-to-default basket" medfører en position for det teoretiske beløb i hver referenceenheds forpligtelse. Hvis den maksimale kreditbegivenhedsbetaling er mindre end kapitalkravet ifølge metoden i den første sætning i dette underafsnit, kan det maksimale betalingsbeløb udgøre kapitalkravet ved den specifikke risiko.

Et produkt i en "second-asset-to-default basket" medfører en position for det teoretiske beløb i forpligtelsen for hver referenceenhed minus én (enheden med det laveste specifikke kapitalkrav). Hvis den maksimale kreditbegivenhedsbetaling er mindre end kapitalkravet ifølge metoden i den første sætning i dette underafsnit, kan det maksimale betalingsbeløb udgøre kapitalkravet ved den specifikke risiko.

Hvis et produkt i en "credit linked note basket" har en ekstern vurdering og i øvrigt opfylder betingelserne for kvalificerede udstedere, kan der registreres en enkelt, lang position med udstederens specifikke risiko i stedet for alle referenceenhedernes specifikke risikopositioner.

Et kurveprodukt med forholdsmæssig beskyttelse medfører en position i hver referenceenhed, for så vidt angår den specifikke risiko, og det samlede teoretiske kontraktbeløb fordeles på de forskellige positioner afhængigt af, hvor stor en del af det samlede teoretiske beløb hvert engagement i referenceenheden udgør. Hvis der kan vælges mere end én forpligtelse i en referenceenhed, bestemmes den specifikke risiko af, hvilken forpligtelse der har den højeste risikovægtning. Derivatkontraktens løbetid anvendes i stedet for forpligtelsens løbetid.

Hvad angår den part, som overfører kreditrisikoen ("afdækningskøberen"), fastsættes positionerne som de omvendte af afdækningssælgerens, undtagen en "credit linked note" (som ikke medfører nogen kort position i udstederen). Hvis der på et givet tidspunkt foreligger en call option sammen med en "step-up", betragtes dette tidspunkt som afdækningens udløbstidspunkt. Hvad angår kreditderivater af typen "n^{th} to default", kan

afdækningskøbere modregne specifik risiko for n-1 af de underliggende værdipapirer (dvs. n-1 aktiver med laveste specifikke risikovægtning).

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

~~8~~9. Institutter, der foretager værdiansættelse til markedsværdi og beregner renterisiciene i forbindelse med de afledte instrumenter som omhandlet i punkt 4 til 7 på basis af nutidsværdien af fremtidige betalinger, kan ~~imidlertid~~ anvende følsomhedsmodeller til at beregne ovennævnte positioner og skal anvende dem for obligationer, der amortiseres i løbet af deres restløbetid og ikke via en samlet tilbagebetaling af hovedstolen ved obligationens udløbstidspunkt. Såvel modellen som instituttets anvendelse heraf skal godkendes af de kompetente myndigheder. Disse modeller skal resultere i positioner, som har samme følsomhed over for ændringer i renten som de underliggende pengestrømme. Denne følsomhed skal vurderes ud fra uafhængige bevægelser i udvalgte punkter på rentekurven med mindst ét følsomhedspunkt i hvert af de i tabel 2 i punkt ~~18~~ ⌦ 20 ⌫ viste løbetidsbånd. Positionerne skal indgå i beregningen af kapitalkravene efter bestemmelserne i punkt ~~15 til 30~~ ⌦ 17 til 32 ⌫ .

~~9~~10. Institutter, som ikke anvender modellerne i punkt ~~8~~ ⌦ 9 ⌫, kan i stedet for med de kompetente myndigheders samtykke behandle positioner i de i punkt 4 til 7 omhandlede afledte instrumenter som fuldt ud modsvarende, hvis de mindst opfylder følgende krav:

~~i~~a) positionerne har samme værdi og er angivet i samme valuta

~~ii~~b) referencesatsen (for positioner med variabel rente) eller pålydende rente (for positioner med fast rente) svarer nøje til hinanden

~~iii~~c) den førstkommende renteberegningsdato eller, for positioner med fast afkast, restløbetiden er underkastet følgende begrænsninger:

i) mindre end en måned fremme: samme dag~~;~~,

ii) mellem en måned og et år fremme: inden for syv dage~~;~~,

iii) mere end et år fremme: inden for tredive dage.

~~10~~11. Overdrageren af værdipapirer eller af garanterede rettigheder til at erhverve værdipapirer under en genkøbsaftale og udlåneren af værdipapirer i en værdipapirudlånstransaktion skal medtage værdipapirerne i beregningen af sit kapitalkrav i medfør af dette bilag, såfremt de opfylder de i artikel ~~2, nr. 6, litra a),~~ ⌦ 11 ⌫ nævnte krav.

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

~~11. Positioner i andele i investeringsinstitutter er underlagt kapitalkravene i direktiv 89/647/EØF og ikke positionsrisikokravene i dette bilag.~~

Specifikke og generelle risici

12. Positionsrisikoen i forbindelse med et handlet gældsinstrument eller en handlet aktie (eller afledte instrumenter af sådanne værdipapirer) opdeles i to komponenter med henblik på at beregne, hvor stor en kapital der kræves for at dække den pågældende risiko. Den ene

komponent er dens specifikke risikokomponent — dvs. risikoen for kursændringer for det pågældende instrument på grund af faktorer, der står i forbindelse med emittenten eller for afledte instrumenter emittenten af det underliggende instrument. Den anden komponent dækker den generelle risiko — dvs. risikoen for en kursændring for instrumentet, der (for handlede gældsinstrumenter eller afledte instrumenter heraf) skyldes en ændring i rentesatserne eller (for aktier eller aktie afledte instrumenter) større bevægelser på aktiemarkedet, der ikke står i forbindelse med særlige forhold vedrørende de enkelte værdipapirer.

HANDLEDE GÆLDSINSTRUMENTER

13. ~~Instituttet klassificerer sine n~~ Nettopositioner ⌦ klassificeres ⌫ efter pålydende valuta og beregner kapitalkravet for den specifikke og generelle risiko for hver enkelt valuta separat.

Specifik risiko

↓ 93/6/EF
⇨ ny

14. Instituttet fordeler sine nettopositioner ~~som beregnet i henhold til punkt 1 på kategorierne i tabel 1 på grundlag af deres restløbetid og multiplicerer dem med de angivne vægte. Instituttet adderer sine vægtede positioner (uanset om de er lange eller korte) for at beregne, hvilket kapitalgrundlag der kræves for at dække den specifikke risiko.~~ ⇨ på de relevante kategorier i handelsbeholdningen som beregnet i henhold til punkt 1 på grundlag af udsteder/skyldner, ekstern eller intern kreditvurdering og restløbetid og multiplicerer dem med de angivne vægte. Instituttet adderer sine vægtede positioner (uanset om de er lange eller korte) for at beregne, hvilket kapitalgrundlag der kræves for at dække en specifik risiko. ⇦

↓ 93/6/EØF

~~*Tabel 1*~~

~~Poster bestående af fordringer på centralregeringer~~	~~Poster bestående af fordringer på kvalificerede emittenter~~			~~Andre~~
	~~under 6 mdr.~~	~~6 til 24 mdr.~~	~~over 24 mdr.~~	
~~0,00 %~~	~~0,25 %~~	~~1,00 %~~	~~1,60 %~~	~~8,00 %~~

⇩ ny

Tabel 1

Post	Specifikt risikokapitalkrav
Gældsværdipapirer, der udstedes eller garanteres af centralregeringer, udstedes af centralbanker, internationale organisationer,	0 %

multilaterale udviklingsbanker eller medlemsstaternes regionale regeringer eller nationale myndigheder, som gives en risikovægtning på 0 % efter RSA- eller IRB-metoden.	
Gældsværdipapirer, der udstedes eller garanteres af centralregeringer, udstedes af centralbanker, internationale organisationer, multilaterale udviklingsbanker eller medlemsstaternes regionale regeringer eller lokale myndigheder, som gives en risikovægtning på 20 % eller 50 % efter RSA-metoden. Andre kvalificerede udstedere som defineret i afsnit 15 nedenfor	0,25 % (restløbetid højst seks måneder) 1,00 % (restløbetid fra over seks måneder til og med 24 måneder) 1,60 % (restløbetid over 24 måneder)
Øvrige	8,00 %

15. Ved anvendelse af afsnit 14 forstås ved *fordringer på kvalificerede udstedere*:

a) lange og korte positioner i aktiver, der er berettiget til en kreditvurdering, der som minimum svarer til "investment grade" i den konverteringsproces, der beskrives i direktiv [2000/12/EF], afsnit V, kapitel 2, del III, punkt 1

b) lange og korte positioner i aktiver, som på grund af udstederens solvens ikke har en misligholdelsesrisiko, som er højere end de i punkt a) nævnte aktiver ifølge den metode, der beskrives i direktiv [2000/12/EF], afsnit V, kapitel 2, del III, punkt 2

c) lange og korte positioner i aktiver, for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering fra et udpeget eksternt kreditvurderingsinstitut, og som opfylder følgende betingelser:

i) de betragtes af institutterne som tilstrækkeligt likvide

ii) deres investeringskvalitet svarer efter instituttets eget skøn som et minimum til de aktiver, hvortil der henvises i litra a)

iii) de handles på mindst ét reguleret marked i en medlemsstat eller på en fondsbørs i et tredjeland, såfremt denne børs anerkendes af den relevante medlemsstats kompetente myndigheder

d) de er efter de kompetente myndigheders afgørelse lange og korte positioner i aktiver, der udstedes af institutter, som er omfattet af kapitalkravene i direktiv [2000/12/EF].

Metoden til vurdering af gældsinstrumenterne kontrolleres af de kompetente myndigheder, som omstøder instituttets vurdering, hvis de finder, at de pågældende instrumenter indeholder en for høj grad af specifik risiko til at være fordringer på kvalificerede udstedere.

16. De kompetente myndigheder forpligter instituttet til at anvende den højeste vægtning i tabel 1 ved instrumenter med særlig risiko på grund af likviditetsudstederens utilstrækkelige solvens.

↓ 93/6/EØF

Generel risiko

a) Efter løbetid

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

~~15~~17. Proceduren for beregning af kapitalkrav til dækning af den generelle risiko omfatter to grundlæggende skridt. Først vægtes alle positioner efter løbetid (som forklaret i punkt ~~16~~ ⌦ 18 ⌫) med henblik på at beregne den kapital, der er nødvendig for at dække dem. Dernæst nedsættes kapitalkravet, når en vægtet position indehaves sideløbende med en vægtet position med modsat fortegn i samme løbetidsbånd. Kapitalkravet vil også kunne nedsættes, når de vægtede positioner med modsat fortegn henhører under forskellige løbetidsbånd, idet nedsættelsen da vil afhænge såvel af, om de to positioner falder i samme zone eller ej, som af, hvilke zoner de henhører under. Der er i alt tre zoner (grupper af løbetidsbånd).

~~16~~18. Instituttet fordeler sine nettopositioner på de relevante løbetidsbånd i anden og tredje kolonne i tabel 2 ~~appearing~~ i punkt ~~18~~ ⌦ 20 ⌫ . Det gøres på baggrund af restløbetiden for fast forrentede instrumenter og på grundlag af perioden indtil fastsættelsen af næste rentesats for andre instrumenter. Instituttet skelner endvidere med gældsinstrumenter med pålydende rente på 3 % og derover og gældsinstrumenter med en pålydende rente på under 3 % og anbringer dem i overensstemmelse hermed i enten anden eller tredje kolonne i tabel 2. Derefter multipliceres hver position med den vægt, der er anført for det pågældende løbetidsbånd i fjerde kolonne i tabel 2.

↓ 93/6/EØF

~~17~~19. Derefter adderer instituttet de vægtede lange positioner og de vægtede korte positioner i hvert løbtidsbånd. Størrelsen af de førstnævnte, der matches af sidstnævnte i et givet løbetidsbånd, er den vægtede matchede position i det pågældende løbetidsbånd, medens den resterende lange eller korte position er den vægtede umatchede position i samme løbetidsbånd. Endelige beregnes summen af de vægtede matchede positioner i alle løbetidsbånd.

~~18~~20. Instituttet beregner summen af de vægtede umatchede lange positioner for de bånd, der indgår i hver af zonerne i tabel 2, med henblik på at beregne den vægtede umatchede lange position i hver enkelt zone. På samme måde beregnes summen af de vægtede umatchede korte positioner i hvert enkelt løbetidsbånd i en bestemt zone med henblik på at beregne den vægtede umatchede korte position i den pågældende zone. Den del af den vægtede umatchede lange position i en given zone, der matches af den vægtede umatchede korte position i samme zone, er den vægtede matchede position i den pågældende zone. Den del af den vægtede umatchede lange eller korte position i en zone, der ikke kan matches, er den vægtede umatchede position i den pågældende zone.

Tabel 2

Zoner	Løbetidsbånd		Vægt (%)	Forudsat renteændring (%)
	Pålydende rente på 3 % eller mere	Pålydende rente på under 3 %		
1	0 ≤ 1 md.	0 ≤ 1 md.	0,00	—
	> 1 ≤ 3 mdr.	> 1 ≤ 3 mdr.	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 mdr.	> 3 ≤ 6 mdr.	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 mdr.	> 6 ≤ 12 mdr.	0,70	1,00
2	> 1 ≤ 2 år	> 1,0 ≤ 1,9 år	1,25	0,90
	> 2 ≤ 3 år	> 1,9 ≤ 2,8 år	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 år	> 2,8 ≤ 3,6 år	2,25	0,75
3	> 4 ≤ 5 år	> 3,6 ≤ 4,3 år	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 år	> 4,3 ≤ 5,7 år	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 år	> 5,7 ≤ 7,3 år	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 år	> 7,3 ≤ 9,3 år	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 år	> 9,3 ≤ 10,6 år	5,25	0,60
	> 20 år	> 10,6 ≤ 12,0 år	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 år	8,00	0,60
		> 20 år	12,50	0,60

↓ 93/6/EF (tilpasset)

~~19~~21. Størrelsen af den vægtede umatchede lange (korte) position i zone 1, der matches af den vægtede umatchede korte (lange) position i zone 2, beregnes derefter. Der er henvist til den i punkt ~~23~~ ⌦ 25 ⌫ som den vægtede matchede position mellem zone 1 og 2. Samme beregning foretages derefter for den del af den vægtede umatchede position i zone 2, der resterer, og den vægtede umatchede position i zone 3 med henblik på at beregne den vægtede matchede position mellem zone 2 og 3.

~~20~~22. Hvis instituttet ønsker det, kan det vende rækkefølgen i punkt ~~19~~ ⌦ 21 ⌫ om, således at den vægtede matchede position mellem zone 2 og 3 beregnes før positionen mellem zone 1 og 2.

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

~~21~~23. Resten af den vægtede umatchede position i zone 1 matches derefter med det, der resterer i zone 3, efter at denne zone er blevet matchet med zone 2, hvorved den vægtede matchede position mellem zone 1 og 3 fremkommer.

~~22~~24. Efter de tre separate matchingberegninger i punkt ~~19, 20 and 21~~ ⌦ 21, 22 og 23 ⌫ adderes eventuelle restpositioner.

~~23~~25. Instituttets kapitalkrav beregnes som summen af:

a) 10 % af summen af de vægtede matchede positioner i alle løbetidsbånd

b) 40 % af den vægtede matchede position i zone 1

c) 30 % af den vægtede matchede position i zone 2

d) 30 % af den vægtede matchede position i zone 3

e) 40 % af den vægtede matchede position mellem zone 1 og 2 og mellem zone 2 og 3 (jf. punkt ~~19~~ ⌦ 21 ⌫)

f) 150 % af den vægtede matchede position mellem zone 1 og 3

g) 100 % af de resterende vægtede umatchede positioner.

b) efter varighed

~~24~~26. Ved beregningen af kapitalkravet til dækning af den generelle risiko, der er knyttet til institutternes handlede gældsinstrumenter, kan de kompetente myndigheder i en medlemsstat generelt eller i hvert enkelt tilfælde tillade, at institutterne anvender en metode, der afspejler varighed, i stedet for den metode, der er beskrevet i punkt ~~15 til 23~~ ⌦ 17 til 25 ⌫, hvis de gør det konsekvent.

↓ 93/6/EF (tilpasset)

~~25~~27. Efter den ~~en sådan~~ metode ⌦, hvortil der henvises i punkt 26, ⌫ beregner instituttet på grundlag af det fastforrentede gældsinstruments markedsværdi dets effektive rente, som er dets implicitte diskonteringssats. I tilfælde af instrumenter med variabel rente beregner instituttet på grundlag af hvert instruments markedsværdi dets effektive rente under forudsætning af, at hovedstolen forfalder på det tidspunkt, hvor renten kan ændres næste gang.

↓ 93/6/EØF

~~26~~28. Instituttet beregner derefter den modificerede varighed for hvert gældsinstrument efter følgende formel: modificeret varighed = ((varighed (D))/(1 + r)) hvor:

D	=	$((\sum_{t=1}^{m}((t\ C_t)/((1+r)^t)))/(\sum_{t=1}^{m}((C_t)/((1+r)^t))))$

og:		
r	=	effektiv rente (se punkt 25)
C_t	=	kontant betaling på tidspunktet t
m	=	samlet løbetid (se punkt).

~~27~~29. Instituttet placerer hvert af gældsinstrumenterne i den relevante zone i tabel 3. Det gør det på grundlag af den modificerede varighed af det enkelte instrument.

Tabel 3

Zoner	Modificeret varighed (i år)	Forudsat renteændring (i %)
1	> 0 ≤ 1,0	1,0
2	> 1,0 ≤ 3,6	0,85
3	> 3,6	0,7

~~28~~30. Instituttet beregner derefter den varighedsvægtede position for hvert instrument ved at multiplicere markedsværdien med den modificerede varighed og med den forudsatte renteændring for et instrument med den pågældende modificerede varighed (se kolonne 3 i tabel 3).

~~29~~31. Instituttet skal beregne sine varighedsvægtede lange og korte positioner i hver enkelt zone. Førstnævntes størrelse, der matches med sidstnævnte i hver enkelt zone, er den varighedsvægtede matchede position i den pågældende zone.

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

Instituttet beregner derefter den varighedsvægtede umatchede position i hver enkelt zone. Det følger derefter de fremgangsmåder, der er fastsat for vægtede umatchede positioner i punkt ~~19 til 22~~ ⌦ 21 til 24 ⌫ ovenfor.

↓ 93/6/EF

~~30~~32. Instituttets kapitalkrav beregnes derefter som summen af:

a) 2 % af summen af den varighedsvægtede matchede position i hver zone

b) 40 % af de varighedsvægtede matchede positioner mellem zone 1 og 2 og mellem zone 2 og 3

c) 150 % af den varighedsvægtede matchede position mellem zone 1 og 3

d) 100 % af de resterende varighedsvægtede umatchede positioner.

AKTIER

~~31~~33. Instituttet adderer alle sine lange nettopositioner og alle sine korte nettopositioner i henhold til punkt 1. Summen af de to tal er dets samlede bruttoposition. Den del, hvormed den ene overstiger den anden, er instituttets samlede nettoposition.

Specifik risiko

↓ 93/6/EØF
⇨ ny

~~32.~~34 ⇨ Instituttet adderer alle sine lange nettopositioner og alle sine korte nettopositioner i henhold til punkt 1. ⇦ Instituttet beregner kapitalkravet til dækning af den specifikke risiko som 4 % af sin samlede bruttoposition.

↓ 93/6/EF (tilpasset)

~~33~~35. ~~Uanset punkt 35~~ ⌦ Uanset punkt 34 ⌫ kan de kompetente myndigheder tillade, at kapitalkravet for specifik risiko er 2 % og ikke 4 % for et instituts aktiebeholdninger, der opfylder følgende betingelser:

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 1, litra d) (tilpasset)

~~i~~a) aktierne må ikke være udstedt af emittenter, som kun har udstedt handlede gældsinstrumenter, som i øjeblikket falder ind under 8 % kravet i tabel 1 ~~i punkt 14~~ eller et lavere krav, blot fordi de er garanteret eller sikret

---

↓ 93/6/EØF

~~ii~~b) aktierne skal af de kompetente myndigheder bedømmes som meget likvide ud fra objektive kriterier

---

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

~~iii~~c) ingen enkelt position må udgøre mere end 5 % af værdien af instituttets samlede aktiebeholdning. ~~Dog~~

⌦ For så vidt angår litra c), ⌫ kan de kompetente myndigheder tillade enkeltpositioner på op til 10 %, forudsat at positioner tilsammen ikke udgør mere end 50 % af beholdningen.

↓ 93/6/EØF

Generel risiko

~~34~~36. Kapitalkravet til dækning af den generelle risiko er 8 % af selskabets samlede nettoposition.

Aktieindeksfutures

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

~~35~~37. Aktieindeksfutures, deltaækvivalente instrumenter, der svarer til optioner baseret på aktieindeksfutures, og aktieindekser, i det følgende samlet benævnt aktieindeksfutures, kan opdeles i positioner i hver af de aktier, som indekset består af. Disse positioner kan behandles som underliggende positioner i de pågældende aktier ⌦ og kan med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse modregnes i ⌫~~derfor kan der beregnes nettopositioner med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse for~~ positioner med modsat fortegn i de underliggende aktier selv.

↓ 93/6/EØF

~~36~~38. De kompetente myndigheder sørger for, at et institut, der har modregnet sine positioner i en eller flere af de aktier, som udgør en aktieindeksfuture, med en eller flere positioner i selve kontrakten, har tilstrækkelig kapital til at dække risikoen for tab som følge af forskellen mellem udviklingen i futurekontraktens værdi og værdien af de aktier, som indekset består af; det samme gælder, når et institut har positioner med modsat fortegn i aktieindeksfutures, hvis løbetid og/eller sammensætning ikke er identiske.

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

~~37~~39. Uanset punkt ~~35 og 36~~ ⌦ 37 og 38 ⌫ er aktieindeksfutures, der er børshandlede, og som efter de kompetente myndigheders opfattelse repræsenterer meget diversificerede indekser, omfattet af et kapitalkrav for dækningen af den generelle risiko på 8 %, men ikke af noget krav for dækningen af den specifikke risiko. Disse aktieindeksfutures indgår i beregningen af den samlede nettoposition i punkt ~~31~~ ⌦ 33 ⌫, men der tages ikke hensyn til dem ved beregningen af den samlede bruttoposition i samme punkt.

↓ 93/6/EØF

~~38~~40. Hvis en aktieindeksfuture ikke opdeles i underliggende positioner, behandles den, som om det drejede sig om en individuel aktie. Der kan imidlertid ses bort fra den specifikke risiko for den individuelle aktie, hvis den pågældende aktieindeksfuture er børshandlet og efter de kompetente myndigheders opfattelse repræsenterer et meget diversificeret indeks.

DELTAGELSE I EMISSIONER

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

~~39~~41. For så vidt angår deltagelse i emissioner af gælds- og aktieinstrumenter, kan de kompetente myndigheder tillade, at et institut anvender følgende fremgangsmåde til at beregne sine kapitalkrav. Først beregner det nettopositionerne med fradrag af positioner i emissioner af instrumenter, som tredjemænd har tegnet sig for eller forpligtet sig til at aftage på grundlag af en formel aftale~~;~~ ~~I~~For det andet nedsætter det nettopositionerne på grundlag af ~~følgende~~ reduktionsfaktorerne~~:~~ ⌦ i tabel 4 ⌫.

Tabel 4

— hverdag nr. 0:	100 %
— hverdag nr. 1:	90 %
— 2. til 3. hverdag:	75 %
— 4. hverdag:	50 %
— 5. hverdag:	25 %
— efter 5. hverdag:	0 %.

↓ 93/6/EØF

Hverdag nr. 0 er den hverdag, hvor instituttet uden yderligere betingelser har forpligtet sig til at aftage en kendt mængde værdipapirer til en aftalt pris.

For det tredje skal det beregne sine kapitalkrav på grundlag af de nedsatte positioner i emissioner. De kompetente myndigheder skal sikre, at instituttet er i besiddelse af tilstrækkelig kapital til at dække den risiko for tab, der består mellem tidspunktet for den oprindelige forpligtelse og 1. hverdag.

⇩ ny

KRAV TIL SPECIFIK RISIKOKAPITAL VED HANDELSBEHOLDNINGSPOSITIONER, DER SIKRES MED KREDITDERIVATER

42. Der foretages en udligning for afdækning med kreditderivater i overensstemmelse med principperne i punkt 43 til 46.

43. Der foretages fuld udligning, når værdien af to elementer altid bevæger sig i modsat retning og stort set i samme omfang. Dette vil være tilfældet i hver af følgende situationer:

a) de to elementer består af fuldstændig ens instrumenter

b) en lang kontantposition sikres med en "total rate of return swap" (eller omvendt), og der er fuldkommen match mellem referenceforpligtelsen og de

underliggende engagementer (dvs. kontantpositionen). Swappens løbetid kan være forskellig fra det underliggende engagement.

I sådanne tilfælde bør der ikke pålægges krav til specifik kapital på nogen side af positionen.

44. Der foretages en 80 % udligning, når værdien af to elementer altid bevæger sig i modsat retning, og når der er fuldkommen match mellem referenceforpligtelsen, referenceforpligtelsens og kreditderivatets løbetid og den anvendte valuta for det underliggende engagement. Derudover bør kreditderivatkontraktens hovedegenskaber ikke medføre, at kursudviklingen på kreditderivatet adskiller sig væsentligt fra kontantpositionens kursudvikling. I det omfang der ved transaktionen overføres risiko, modregnes 80 % af den specifikke risiko til den side af transaktionen med det højeste kapitalkrav, mens det specifikke risikokrav for den anden side bliver nul.

45. Der foretages delvis udligning, når værdien af to elementer normalt bevæger sig i modsat retning. Dette vil være tilfældet i følgende situationer:

a) positionen er beskrevet i punkt 43, litra b), men der er manglende match i aktiverne mellem referenceforpligtelsen og det underliggende engagement. Positionen opfylder imidlertid følgende betingelser:

   i) referenceforpligtelsen er sidestillet med eller underordnet den underliggende forpligtelse

   ii) den underliggende forpligtelse og referenceforpligtelsen har samme låntager og har tværgående misligholdelsesklausuler eller tværgående accelerationsklausuler, der kan retshåndhæves

b) positionen er beskrevet i punkt 43, litra a), eller punkt 44, men der er manglende match mellem valutaen eller kreditafdækningen og det underliggende aktiv (manglende valutamatch bør indgå i den normale regnskabsaflæggelse under valutakursrisici i bilag III)

c) positionen er beskrevet i punkt 44, men der er manglende match i aktiverne mellem kontantpositionen og kreditderivatet. Det underliggende aktiv indgår imidlertid i de (erstattelige) forpligtelser i kreditderivatdokumentationen.

I hvert enkelt af disse tilfælde adderes de højere specifikke kapitalkrav ikke til hver side af transaktionen. I stedet anvendes kun det højeste af de to kapitalkrav.

46. I alle tilfælde, der ikke omfattes af punkt 45, sammenholdes et krav til den specifikke kapital med begge sider af positionen.

KAPITALKRAV TIL KI'ER I HANDELSBEHOLDNINGEN

47. De kapitalkrav til positioner i kollektive investeringsinstitutter (KI'er), som opfylder betingelserne i artikel 11 for kapitalbehandling i handelsbeholdningen, beregnes i overensstemmelse med metoderne i punkt 48 til 56.

48. Med forbehold af andre bestemmelser i dette afsnit pålægges KI'er et kapitalkrav for positionsrisiko (specifik og generel) på 32 %. Med forbehold af bestemmelserne i bilag III, punkt 3, litra i), eller bilag V, punkt 13, litra v), hvor den i afsnittet beskrevne modificerede

"gold treatment" anvendes, må der højst stilles kapitalkrav til positioner i KI'er for positionsrisiko (specifik og generel) og valutakursrisiko på 40 %.

49. Institutterne kan fastsætte kapitalkravet for positioner i KI'er, som opfylder kriterierne i punkt 51, i henhold til metoderne i punkt 53 til 56.

50. Medmindre andet er anført, tillades der ikke netting mellem et KI's underliggende investeringer og instituttets øvrige positioner.

GENERELLE KRITERIER

51. De generelle anvendelseskriterier for metoderne i punkt 53 til 56 for KI'er, der udstedes af selskaber, som står under tilsyn eller er indregistreret i EF, er:

a) at KI'ets prospekt eller tilsvarende dokument indeholder:

i) de aktivkategorier, som KI'et må investere i

ii) hvis der gælder investeringslofter, relative lofter og metoder til at beregne disse

iii) hvis der tillades gearing, det højeste gearingniveau

iv) hvis der tillades investeringer i OTC-finansielle derivater eller transaktioner af repo-typen, en politik til begrænsning af medkontrahentsrisikoen ved disse transaktioner

b) at der aflægges beretning om KI'ets virksomhed i halvårsrapporter og årsrapporter, således at det bliver muligt at vurdere aktiver og passiver, indtægter og drift i regnskabsperioden

c) at KI'ets certifikater/aktier hver dag på indehaverens forlangende kan indløses kontant af selskabets aktiver

d) at investeringer i KI'et holdes adskilt fra KI-administratorens aktiver

e) at det investerende institut foretager en fyldestgørende risikovurdering af KI'et.

52. KI'er fra tredjelande kan komme i betragtning, hvis betingelserne i punkt 51, litra a) til e), er opfyldt på betingelse af, at instituttets kompetente myndighed godkender dette.

SPECIFIKKE METODER

53. Hvis instituttet til daglig har kendskab til KI'ets underliggende investeringer, kan instituttet anvende disse underliggende investeringer med henblik på at beregne kapitalkravene til positionsrisikoen (generel og specifik) for disse positioner i overensstemmelse med metoderne i dette bilag, eller eventuelt metoderne i bilag V, hvis der er givet tilladelse hertil. Efter denne metode behandles positioner i KI'er som positioner i disses underliggende investeringer. Netting tillades mellem positioner i KI'ets underliggende investeringer og instituttets øvrige positioner, såfremt instituttet har en tilstrækkelig mængde certifikater, således at der kan ske indløsning/oprettelse ved ombytning med de underliggende investeringer.

54. Institutterne kan beregne kapitalkravene til positionsrisikoen (generel og specifik) for positioner i KI'er i overensstemmelse med metoderne i dette bilag, eller eventuelt metoderne i bilag V, hvis der er givet tilladelse hertil, i forhold til formodede positioner, der svarer til de positioner, som kræves for at gengive sammensætning og resultater af det eksternt genererede indeks eller fast kurv af aktier eller gældsværdipapirer, hvortil der henvises i litra a), på følgende betingelser:

a) formålet med KI'ets mandat er at gengive sammensætningen og resultaterne af et eksternt genereret indeks eller en fast kurv af aktier eller gældsværdipapirer

b) i en periode på mindst seks måneder kan der klart fastsættes en mindstekorrelation på 0,9 mellem KI'ets daglige kursudsving og det indeks eller den kurv af aktier, som det følger. Ved korrelation forstås i denne sammenhæng korrelationskoefficienten mellem daglige resultater af den børsnoterede fond og det indeks eller den kurv af aktier eller gældsværdipapirer, som den følger.

55. Hvis instituttet ikke til daglig har kendskab til KI'ets underliggende investeringer, kan instituttet beregne kapitalkravene til positionsrisikoen (generel og specifik) i overensstemmelse med metoderne i dette bilag på følgende betingelser:

a) det antages, at KI'et i videst muligt omfang, der er tilladt ifølge dets mandat, først investerer i de aktivklasser, der medfører det højeste kapitalkrav til positionsrisikoen (generel og specifik), og derefter foretager investeringer i faldende orden, indtil det højeste samlede investeringsloft er nået. Positionen i KI'et vil blive behandlet som en direkte post i den formodede position

b) institutterne tager højde for det maksimale engagement, som de kan opnå ved at indtage gearede positioner gennem KI'et, når de beregner deres kapitalkrav til positionsrisikoen. Dette gøres ved proportionalt at øge positionen i KI'et op til det maksimale engagement ved de underliggende investeringselementer, som kommer af investeringsmandatet

c) såfremt kapitalkravet til positionsrisikoen (generel og specifik) ifølge denne metode overstiger det, som er fastsat i punkt 48, sættes loftet for kapitalkravet på dette niveau.

56. Institutterne kan lade tredjemand beregne og indberette kapitalkravet til positionsrisikoen (generel og specifik) ved positioner i KI'er, som falder inden for punkt 53 og 55, i overensstemmelse med metoderne i dette bilag, såfremt det i tilstrækkelig grad er sikret, at beregningen og indberetningen er korrekte.

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

BILAG II

⌦ BEREGNING AF KAPITALKRAV TIL⌫ AFVIKLINGS- OG MEDKONTRAHENTRISIKO

AFVIKLINGS-/LEVERINGSRISIKO

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 2, litra a)

1. For transaktioner, hvor gældsinstrumenter, aktier og råvarer (eksklusive genkøbs- og omvendte genkøbsaftaler samt ud- og indlån af værdipapirer eller råvarer) stadig er uafviklede efter det fastsatte leveringstidspunkt, skal instituttet beregne prisdifferencen. Den beregnes som forskellen mellem den aftalte afviklingspris for det pågældende gældsinstrument, den pågældende aktie eller råvare og den aktuelle markedsværdi, hvor forskellen vil kunne påføre instituttet tab. Forskellen multipliceres med den relevante faktor i kolonne A i tabellen i punkt 2, hvorved kapitalkravet fremkommer.

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

2. Uanset punkt 1 kan et institut med de kompetente myndigheders godkendelse beregne kapitalkravet ved at multiplicere den aftalte afviklingspris for alle de transaktioner, der er uafviklede mellem 5 og 45 hverdage efter forfaldstidspunktet, med den dertil bestemte faktor i tabel 1, kolonne B. Fra 46 hverdage og derover efter forfaldstidspunktet andrager kapitalkravet som i ⌦ tabel 1,⌫ kolonne A 100 % af prisforskellen.

⌦ Tabel 1 ⌫

Antal hverdage efter afviklingsdatoen	Kolonne A (%)	Kolonne B (%)
5 — 15	8	0,5
16 — 30	50	4,0
31 — 45	75	9,0
46 og derover	100	jf. punkt 2

MEDKONTRAHENTSRISIKO

⇩ ny

3. Et institut skal være i besiddelse af kapital til dækning af den medkontrahentrisiko, som skyldes:

a) free deliveries

b) OTC-derivater og kreditderivater

c) genkøbsaftaler, omvendte genkøbsaftaler, ud- og indlån af værdipapirer, der er baseret på værdipapirer eller råvarer, der indgår i handelsbeholdningen

d) engagementer i form af kurtage, provision, rente, dividende og margen ved børshandlede derivatkontrakter, som hverken er omfattet af dette bilag eller bilag I eller fratrukket egenkapitalen i henhold til artikel 13, stk. 2, litra d), og som er en umiddelbar følge af poster, der indgår i handelsbeholdningen.

4. I denne forbindelse vurderes det, at der er tale om "free delivery", hvis instituttet har betalt for værdipapirer eller råvarer, før det har modtaget dem, eller det har leveret værdipapirer eller råvarer, før det har modtaget betaling for dem, eller at der ved grænseoverskridende transaktioner er forløbet én dag eller mere, siden betalingen eller leveringen er foretaget.

5. Med forbehold af punkt 6 til 9 skal engagementværdier og risikovægtede engagementbeløb for et sådant engagement beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit V, kapitel 2, del 3, i direktiv [2000/12/EF], hvor henvisninger til "kreditinstitutter" i denne del fortolkes som henvisninger til "institutter" og henvisninger til kreditinstitutter som "moderselskaber" forstås som henvisninger til "moderinstitutter", og ledsagende begreber fortolkes i overensstemmelse hermed.

6. Hvad angår punkt 5:

I bilag IV til direktiv [2000/12/EF] betragtes ordene "og kreditderivater" som indføjet efter punkt 3, litra d).

I bilag III til direktiv [2000/12/EF] betragtes følgende som indføjet efter tabel 1(a):

Med henblik på at beregne den potentielle fremtidige kreditrisiko ved "total return swap-kreditderivater" og "credit default swap-kreditderivater" multipliceres instrumentets nominelle værdi med følgende procentsatser:

hvis referenceforpligtelsen er af en type, der ville give anledning til et direkte engagement for instituttet side og være en kvalificerende post, for så vidt angår bilag I – 5 %

hvis referenceforpligtelsen er af en type, der ville give anledning til et direkte engagement for instituttet og ikke være en kvalificerende post, for så vidt angår bilag I – 10 %.

Hvis der imidlertid er tale om en "credit default swap", kan et institut, som på grund denne swap påtager sig et langsigtet engagement i det underliggende værdipapir, anvende en sats på 0 % for det potentielle fremtidige kreditengagement, medmindre denne "credit default swap" er omfattet af slutafregning i tilfælde af insolvens i den enhed, hvis engagement som følge af swappen udgør en kort position i det underliggende værdipapir, selv om det underliggende værdipapir ikke er blevet misligholdt.

Hvis kreditderivatet yder afdækning af typen "*nth* to default" blandt en række underliggende forpligtelser, bestemmes den af de ovenfor fastsatte procentsatser, som skal anvendes, af forpligtelsen med den *n.* laveste kreditkvalitet, hvilket bestemmes af, hvorvidt en sådan post er omfattet af bilag I, såfremt instituttet har påtaget sig denne.

7. I punkt 5 gælder det, at institutterne ved beregning af risikovægtet engagement ikke må anvende den enkle metode til beregning af finansiel sikkerhedsstillelse, som forklares i bilag VIII, del 3, punkt 25 til 30, i direktiv [2000/12/EF], til anerkendelse af virkningerne af finansiel sikkerhedsstillelse.

8. I punkt 5 gælder det, at ved genkøbstransaktioner og låne- eller udlånstransaktioner med værdipapirer eller råvarer kan alle finansielle instrumenter, der kan indgå i handelsbeholdningen, anerkendes som gyldig sikkerhedsstillelse. Ved et engagement, der skyldes OTC-derivater, som indgår i handelsbeholdningen, kan råvarer, der kan indgå i handelsbeholdningen, også anerkendes som gyldig sikkerhedsstillelse. Ved beregning af volatilitetsjusteringer, når sådanne finansielle instrumenter eller råvarer udlånes, købes, sælges eller leveres eller lånes, købes eller modtages eller lignende som led i en sådan transaktion, skal sådanne instrumenter og råvarer behandles på samme måde som aktier uden for hovedindekset på en anerkendt fondsbørs.

9. I punkt 5 gælder det, at nettingaftaler, der dækker tilbagekøbstransaktioner og/eller transaktioner med lån eller udlån af værdipapirer eller råvarer og/eller andre kapitalmarkedstransaktioner med netting på tværs af positionerne inden for eller uden for handelsbeholdningen, kun vil blive anerkendt, når de nettede transaktioner opfylder følgende betingelser:

a) samtlige transaktioner værdisættes dagligt

b) alle poster, som udlånes, sælges, leveres, lånes, eller som lånes, købes eller modtages som led i disse transaktioner, kan anerkendes som gyldig finansiel sikkerhed efter afsnit V, kapitel 2, del 3, afsnit 3, i direktiv [2000/12/EF], uden at punkt 8 i dette bilag finder anvendelse.

10. Hvis et kreditderivat, der indgår i handelsbeholdningen, udgør en del af en intern afdækning, og kreditafdækningen er anerkendt i henhold til direktiv [2000/12/EF], vurderes det, at der ikke foreligger en medkontrahentrisiko på grund af positionen i kreditderivatet.

11. Kapitalkravet udgør 8 % af de samlede risikovægtede engagementbeløb.

↓ 93/6/EØF

~~**Free deliveries**~~

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 2, litra b)

~~3.1. Et institut skal være i besiddelse af kapital til dækning af medkontrahentrisiko, såfremt:~~

~~(i) det har betalt for værdipapirer eller råvarer inden modtagelsen, eller hvis det har leveret værdipapirer eller råvarer, før det har modtaget betaling for dem,~~

~~og~~

~~(ii) der for så vidt angår grænseoverskridende transaktioner er gået en dag eller mere, siden instituttet foretog betalingen eller leveringen.~~

~~3.2. Kapitalkravet vil være 8 % af værdien af de ikke-leverede værdipapirer eller råvarer eller af instituttets kontante tilgodehavende ganget med den risikovægtning, der gælder for den pågældende medkontrahent.~~

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 2, litra c)

~~Genkøbs- og omvendte genkøbsaftaler samt ud- og indlån af værdipapirer eller råvarer~~

~~4.1. For genkøbsaftaler og udlån af værdipapirer eller råvarer, baseret på værdipapirer eller råvarer, der indgår i handelsbeholdningen, beregner instituttet forskellen mellem værdipapirernes eller råvarernes markedsværdi og det beløb, instituttet har lånt, eller markedsværdien af sikkerheden, hvis denne forskel er positiv. For omvendte genkøbsaftaler og indlån af værdipapirer eller råvarer beregner instituttet forskellen mellem det beløb, instituttet har udlånt, eller markedsværdien af sikkerheden og markedsværdien af de værdipapirer eller råvarer, det har modtaget, hvis denne forskel er positiv.~~

↓ 93/6/EØF

~~De kompetente myndigheder skal træffe foranstaltninger til at sikre, at den overskydende sikkerhed er acceptabel.~~

~~Desuden kan de kompetente myndigheder tillade institutterne at undlade at medtage den overskydende sikkerhed i de beregninger, der er nævnt i første afsnit, hvis den overskydende sikkerhed er garanteret på en sådan måde, at overdrageren altid kan være sikker på at få den overskydende sikkerhed tilbage i tilfælde af medkontrahentens misligeholdelse.~~

~~Påløbne renter medtages ved beregningen af markedsværdien af beløb, der er lånt eller udlånt, og af den sikkerhed, der er stillet.~~

~~4.2. Kapitalkravet vil være 8 % af det tal, der følger af punkt 4.1 multiplieret med den risikovægtning, der gælder for den pågældende medkontrahent.~~

~~Afledte instrumenter, der handles OTC~~

↓ 98/33/EF, artikel 3, stk. 2

~~5. Institutterne skal ved beregningen af kapitalkravet til deres OTC-derivater anvende bilag II til direktiv 89/647/EØF. De risikovægtninger, der skal gælde for de berørte medkontrahenter, fastsættes i overensstemmelse med artikel 2, nr. 9, i nærværende direktiv.~~

~~Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan indtil den 31. december 2006 fastsætte, at de metoder, der er omhandlet i bilag II, ikke skal anvendes i forbindelse med OTC-kontrakter, der er clearet af et clearinginstitut, når dette handler som den juridiske medkontrahent, og alle deltagerne dagligt stiller fuld sikkerhed for den risiko, de frembyder for clearinginstituttet, idet de yder en beskyttelse, der omfatter såvel den aktuelle risiko som den potentielle~~

~~fremtidige risiko. De kompetente myndigheder må være overbevist om, at den stillede sikkerhed giver samme beskyttelse som en sikkerhedsstillelse efter artikel 6, stk. 1, litra a), nr. 7, i direktiv 89/647/EØF, og der ikke er fare for, at clearinginstituttets risici kommer til at overstige markedsværdien af den stillede sikkerhed. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvorledes de har anvendt denne option.~~

↓ 93/6/EØF

~~**ANDET**~~

~~6. Kapitalkravene i direktiv 89/647/EØF finder anvendelse på de engagementer i form af kurtage, provision, rente, dividende og margin ved børshandlede furtures- eller optionskontrakter, som hverken er omfattet af dette bilag eller bilag I eller fratrukket egenkapitalen i henhold til bilag V, punkt 2, litra d), og som er en umiddelbar følge af poster, der indgår i handelsbeholdningen.~~

~~De risikovægtninger, der skal gælde for de berørte modkontrahenter, fastsættes i overensstemmelse med artikel 2, nr. 9, i nærværende direktiv.~~

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

BILAG III

⊠ BEREGNING AF KAPITALKRAV VED⊠ VALUTARISIKO

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 3, litra a) (tilpasset)

1. Hvis summen af instituttets samlede nettovalutaposition og dets nettoguldposition, beregnet som angivet ⊠ i punkt 2 ⊠, overstiger 2 % af den samlede egenkapital, skal det multiplicere summen af instituttets nettovalutaposition og nettoguldposition med 8 % for at beregne sit kapitalkrav til dækning af valutarisiko.

~~Indtil den 31. december 2004 kan de kompetente myndigheder tillade institutterne at beregne deres kapitalkrav ved at multiplicere det beløb, hvormed summen af den samlede nettovalutaposition og nettoguldpositionen overstiger 2 % af den samlede egenkapital, med 8 %.~~

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

2. Beregningen ⊠ af kapitalkrav ved valutarisiko⊠ sker i to tempi.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 3, litra b) (tilpasset)

~~3~~2.1. Først beregnes instituttets åbne nettoposition i hver enkelt valuta (inklusive indberetningsvalutaen) og i guld.

Denne ⊠ åbne nettoposition ⊠ består af summen af følgende (positive eller negative) elementer:

- ~~-~~a) nettospotpositionen (dvs. alle aktivposter minus alle passivposter, inklusive påløbne, men endnu ikke forfaldne renter, i den pågældende valuta eller, for gulds vedkommende, nettospotpositionen i guld)

- ~~-~~b) nettoterminspositionen (dvs. alle beløb, der vil indgå, minus alle beløb, der skal udbetales i henhold til valuta- og guldfutures og den for valuta- og guldswaps underliggende hovedstol, der ikke indgår i spotpositionen)

- ~~-~~c) uigenkaldelige garantier (og lignende instrumenter), der med sikkerhed vil blive effektive og kan forventes at være uerholdelige

- ~~-~~d) fremtidige nettoindtægter/-udgifter, der endnu ikke er modtaget/afholdt, men som allerede er fuldt afdækket (efter de indberettende institutters skøn og med de kompetente myndigheders forudgående godkendelse kan fremtidige nettoindtægter/-udgifter, der endnu ikke er bogført, men som allerede er fuldt afdækket gennem valutaterminsforretninger, medtages her). Et sådant skøn skal anvendes konsekvent

- ~~-~~e) nettodelta- (eller deltabaseret) ækvivalent af den samlede mængde af valuta- og guldoptioner

f) markedsværdien af andre optioner (dvs. ikke-valuta- og ikke-guldoptioner).

~~d~~De positioner, som et institut bevidst har taget for at afdække sin egenkapitalprocent mod den negative virkning af valutakursændringer, kan udelades fra beregningen af de åbne nettovalutapositioner. Sådanne positioner bør være af ikke-handelsmæssig eller strukturel karakter, og udeladelse heraf samt enhver ændring i betingelserne for udeladelsen skal godkendes af de kompetente myndigheder. Samme fremgangsmåde på samme betingelser som ovenfor kan anvendes på positioner, som et institut besidder vedrørende poster, der allerede er fratrukket ved beregningen af egenkapitalen.

⇩ ny

Ved den beregning, hvortil der henvises i første afsnit, skal KI'er tage hensyn til de faktiske valutapositioner. Institutterne kan anvende tredjemands indberetning om valutapositionerne i KI'et, såfremt det i tilstrækkelig grad er sikret, at denne indberetning er korrekt. Hvis et institut ikke har kendskab til valutapositionerne i et KI, formodes det, at KI'et har investeret op til det maksimum, der er tilladt i KI'ets mandat, i fremmed valuta, og i deres handelsbeholdningspositioner skal institutterne tage hensyn til det maksimale indirekte engagement, som de kan opnå ved at tage gearede positioner i KI'et, når de beregner deres kapitalkrav ved valutarisikoen. Dette gøres ved proportionelt at øge positionen i KI'et op til det maksimale engagement over for de underliggende investeringsposter, der skyldes investeringsmandatet. KI'ets formodede valutaposition behandles som en særskilt valuta i henhold til behandlingen af investeringer i guld, dog således at hvis det vides, om KI'ets investeringer er lange eller korte, kan den samlede lange position lægges til den samle lange åbne valutaposition, og den samlede korte position kan lægges til den samlede korte åbne valutaposition. Der sker ingen netting mellem sådanne positioner før beregningen.

🡻 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 3, litra b)

~~3.~~2 De kompetente myndigheder skal kunne tillade institutter at anvende nettonutidsværdien, når de beregner den åbne nettoposition i hver enkelt valuta og i guld.

🡻 93/6/EØF
➔1 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 3, litra c)

➔1 ~~4~~2.2. Dernæst omregnes korte og lange nettopositioner i hver enkelt valuta, bortset fra indberetningsvalutaen, og korte eller lange nettopositioner i guld til indberetningsvalutaen til markedsspotkurs. ← De lægges derefter sammen hver for sig, således at der fremkommer henholdsvis et samlet beløb for korte nettopositioner og et samlet beløb for lange nettopositioner. Den højeste af disse to summer er instituttets samlede nettovalutaposition.

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

~~5~~3. Uanset punkt 1 ~~til 4~~ ⌦ og 2, ⌫ og indtil yderligere samordning finder sted, kan de kompetente myndigheder foreskrive eller tillade, at institutterne anvender ~~andre~~ ⌦ følgende ⌫ fremgangsmåder med henblik på opfyldelsen af bestemmelserne i dette bilag.

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

~~6~~3.1. ~~For det første kan d~~De kompetente myndigheder ⌦ kan ⌫ tillade institutterne at opfylde lavere kapitalkrav til dækning af positioner i indbyrdes snævert forbundne valutaer end dem, der følger af anvendelsen af punkt 1 ~~til 4~~ ⌦ og 2 ⌫ . De kompetente myndigheder kan kun anse to valutaer for at være indbyrdes snævert forbundne, hvis de - på grundlag af den daglige valutakurs inden for de forudgående tre eller fem år - har beregnet sandsynligheden for, at der på lige store positioner med modsat fortegn i sådanne valutaer inden for de nærmeste ti arbejdsdage opstår et tab, som er højst 4 % af værdien af den pågældende matchede position (vurderet i indberetningsvalutaen), og denne sandsynlighed er mindst 99 %, når der anvendes en iagttagelsesperiode på tre år, eller 95 %, når der anvendes en iagttagelsesperiode på fem år. Kapitalkravet i forbindelse med matchede positioner i to indbyrdes snævert forbundne valutaer er 4 % multipliceret med værdien af den matchede position. Kapitalkravet i forbindelse med ikke-matchede positioner i indbyrdes snævert forbundne valutaer samt i forbindelse med alle positioner i andre valutaer er 8 % multipliceret med summen af de korte nettopositioner eller af de lange nettopositioner i de pågældende valutaer, idet det højeste beløb af disse to lægges til grund, efter fradrag af de matchede positioner i indbyrdes snævert forbundne valutaer.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 3, litra d) (tilpasset)

~~7. For det andet kan de kompetente myndigheder indtil den 31. december 2004 tillade institutterne at anvende en alternativ metode til de i punkt 1-6 omhandlede til opfyldelse af dette bilags bestemmelser. Det kapitalkrav, som denne metode indebærer, skal være tilstrækkeligt til, at det overstiger 2 % af den åbne nettoposition som beregnet i punkt 4, og at det på grundlag af en analyse af valutakursbevægelserne i alle de rullende perioder på ti hverdage over de seneste tre år overstiger det sandsynlige tab i 99 % eller mere af tiden.~~

~~Den alternative metode, der beskrives i første afsnit, må kun anvendes under følgende omstændigheder:~~

~~i) beregningsformlen og korrelationskoefficienterne fastsættes af de kompetente myndigheder på grundlag af deres analyse af valutakursbevægelserne~~

~~ii) de kompetente myndigheder reviderer korrelationskoefficienterne regelmæssigt på baggrund af udviklingen på valutamarkederne.~~

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

~~8~~3.2. ~~For det tredje kan d~~De kompetente myndigheder ⌦ kan ⌫ tillade institutterne at holde positioner i valutaer, som er underlagt en juridisk bindende mellemstatslig aftale om begrænsning af deres udsving i forhold til andre valutaer, der er underlagt samme aftale, ude

af den af de i punkt 1 ~~til 7~~ ⊠, 2 og 3.1 ⊠ omhandlede metode, som de anvender. Institutterne skal beregne deres matchede positioner i sådanne valutaer og underlægge dem et kapitalkrav, som ikke er lavere end halvdelen af det ifølge den mellemstatslige aftale tilladte maksimale udsving for de pågældende valutaer. Umatchede positioner i disse valutaer behandles som andre valutapositioner.

Uanset første ⊠ under- ⊠afsnit kan de kompetente myndigheder tillade, at kapitalkravene for matchede positioner i de medlemsstaters valutaer, der deltager i anden fase af Den Europæiske Monetære Union, udgør 1,6 % multipliceret med værdien af de matchede positioner.

↓ 93/6/EØF (tilpasset)

~~9. De kompetente myndigheder underretter Rådet og Kommissionen om de eventuelle metoder, som de foreskriver eller tillader for så vidt angår punkt 6 til 8.~~

~~10. Kommissionen aflægger rapport til Rådet om de i punkt 9 nævnte metoder og skal i fornødent omfang og under behørig hensyntagen til den internationale udvikling fremsætte forslag om en mere harmoniseret behandling af valutarisikoen.~~

↓ 93/6/EØF

~~11~~4. Nettopositioner i sammensatte valutaer kan opdeles i de deltagende valutaer ifølge de gældende kvoter.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 1, og bilag 5 (tilpasset)

BILAG ~~VIII~~ ⊠ IV ⊠

⊠ BEREGNING AF KAPITALKRAV VED⊠ RÅVARERISIKO

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 5

1. Alle positioner i råvarer eller råvarebaserede afledte instrumenter anføres i standardmåleenheden. Spotprisen for de enkelte råvarer udtrykkes i indberetningsvalutaen.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk.7, og bilag 5 (tilpasset)

2. Positioner i guld eller guldderivater betragtes som værende underlagt valutarisiko og behandles i henhold til bilag III eller i givet fald bilag V~~III~~ med hensyn til beregningen af markedsrisikoen.

3. Med hensyn til dette bilag kan positioner, hvis eneste formål er lagerfinansiering, udelades ved råvarerisikoberegningen.

4. Rente- og valutarisici, der ikke er omfattet af andre bestemmelser i dette bilag, indgår i beregningen af den generelle risiko for handlede gældsinstrumenter og beregningen af valutarisikoen.

5. Når den korte position forfalder før den lange, sikrer instituttet sig mod den risiko for likviditetsmangel, der kan forekomme på nogle markeder.

6. Med henblik på anvendelsen af punkt 19 er overskuddet af instituttets lange (korte) positioner i forhold til dets korte (lange) positioner i samme råvarer og identiske råvarefutures, optioner og warrants dets nettoposition i hver af de enkelte råvarer. De kompetente myndigheder tillader, at positioner i afledte instrumenter behandles som angivet i punkt 8, 9 og 10 som positioner i den underliggende råvare.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 5

7. De kompetente myndigheder kan betragte følgende positioner som positioner i samme råvare:

-a) positioner i forskellige underkategorier af råvarer i tilfælde, hvor underkategorierne kan erstatte hinanden indbyrdes

~~og~~

-b) positioner i lignende råvarer, hvis de er næsten indbyrdes substituerbare, og hvis der helt klart kan konstateres en korrelation på mindst 0,9 mellem prisbevægelserne over en minimumsperiode på et år.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 5

SÆRLIGE INSTRUMENTER

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 5 (tilpasset)

8. Råvarefutures og terminsforpligtelser til køb eller salg af individuelle råvarer inkorporeres i vurderingssystemet som nominelle beløb på grundlag af standardmåleenheden og tildeles en løbetid på grundlag af udløbsdatoen.

De kompetente myndigheder kan tillade, at kapitalkravet for en børshandlet futurekontrakt sættes som lig med den af børsen krævede margen, hvis de er sikre på, at den er et nøjagtigt mål for den med futurekontrakten forbundne risiko, og at den mindst svarer til det kapitalkrav for en future, der ville følge af en beregning på grundlag af den metode, der er beskrevet i den resterende del af dette bilag, eller på grundlag af de interne modeller, der er beskrevet i bilag V~~III~~.

~~Indtil den 31. december 2006 kan de~~De kompetente myndigheder ⌦ kan ⌫ også tillade, at kapitalkravet for en OTC-kontrakt vedrørende råvarebaserede afledte instrumenter af den type, der er henvist til i dette punkt, og som cleares på et clearinginstitut, der er anerkendt af

dem, svarer til den margen, der kræves af clearinginstituttet, hvis de er sikre på, at det er et nøjagtigt mål for den risiko, der er forbundet med den pågældende kontrakt, og at det mindst svarer til det kapitalkrav for den pågældende kontrakt, der ville følge af en beregning på grundlag af den metode, der er beskrevet i den resterende del af dette bilag, eller på grundlag af de interne modeller, der er beskrevet i bilag V~~III~~.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 5 (tilpasset)

9. Råvareswaps, hvor en fast pris udgør det ene element i transaktioner og den aktuelle markedspris det andet, indgår i løbetidstabellen ⌦, der beskrives i punkt 13 til 18, ⌫ som en serie positioner, der svarer til kontraktens anslåede beløb, hvor en enkelt position svarer til hver betaling på swappen og indpasses i løbetidsbåndet i tabel~~len i punkt 13~~ ⌦ 1 ⌫ i overensstemmelse hermed. Positioner er lange, hvis instituttet betaler en fast pris og får en variabel pris, og korte, hvis instituttet får en fast pris og betaler en variabel pris.

Råvareswaps, hvis transaktionselementer er forskellige råvarer, indplaceres i de relevante kategorier i løbetidsmetoden.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 5 (tilpasset)

10. Optioner baseret på råvarer eller råvarebaserede afledte instrumenter behandles med henblik på dette bilag, som om de var positioner af samme værdi som det underliggende instrument, som optionen vedrører, multipliceret med optionens delta. De kan modregnes med en hvilken som helst modsvarende position i samme underliggende råvare eller råvarebaserede afledte instrument. Det anvendte delta er det, der gælder for den pågældende børs, det, der er beregnet af de kompetente myndigheder, eller, hvor sådanne ikke findes, eller for OTC-optioner, det, der beregnes af instituttet selv, såfremt de kompetente myndigheder finder den model, der anvendes af instituttet, rimelig.

De kompetente myndigheder kan imidlertid også foreskrive, at institutter beregner deres deltaer efter en metode, der angives af de kompetente myndigheder.

~~De kompetente myndigheder kræver, at d~~ ~~D~~er ~~er~~ ⌦ skal sørges for ⌫ sikkerhed for de øvrige risici i forbindelse med råvareoptioner ud over deltarisikoen.

De kompetente myndigheder kan tillade, at kapitalkravet for en udstedt børshandlet råvareoption sættes lig med den af børsen krævede margen, hvis de er sikre på, at den er et nøjagtigt mål for den med optionen forbundne risiko, og at den mindst svarer til det kapitalkrav for en option, der ville følge af en beregning på grundlag af den metode, der er beskrevet i den resterende del af dette bilag, eller på grundlag af de interne modeller, der er beskrevet i bilag V~~III~~.

~~Indtil den 31. december 2006 kan d~~De kompetente myndigheder ⌦ kan ⌫ også tillade, at kapitalkravet for en OTC-råvareoption, som cleares af et clearinginstitut, der er anerkendt af dem, svarer til den margen, der kræves af clearinginstituttet, hvis de er sikre på, at det er et nøjagtigt mål for den risiko, der er forbundet med optionen, og at det mindst svarer til det kapitalkrav for en OTC-option, der ville følge af en beregning på grundlag af den metode, der

er beskrevet i den resterende del af dette bilag, eller på grundlag af de interne modeller, der er beskrevet i bilag V~~III~~.

Derudover kan de tillade, at kapitalkravet for en erhvervet, børshandlet råvareoption eller OTC-råvareoption er det samme som for den underliggende råvare, dog med den begrænsning, at det deraf følgende kapitalkrav ikke må overstige optionens markedsværdi. Kapitalkravet for en udstedt OTC-option fastsættes i forhold til den underliggende råvare.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 5 (tilpasset)

11. Warrants vedrørende råvarer behandles på samme måde som råvareoptioner⌦, hvortil der henvises ⌫ i punkt 10.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 5

12. Overdrageren af råvarer eller garanterede rettigheder til at erhverve råvarer under en genkøbsaftale og udlåneren af råvarer i en råvareudlånsaftale skal medtage råvarerne i beregningen af sit kapitalkrav i medfør af dette bilag.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 5 (tilpasset)

a) Løbetidsmetoden

13. Instituttet anvender en separat løbetidsmetode i overensstemmelse med tabel~~len nedenfor~~ 1 for hver af de enkelte råvarer. Alle positioner i denne råvare og alle positioner, der betragtes som positioner i samme råvare i henhold til punkt 7, opføres i de relevante løbetidsbånd. Fysiske lagre opføres i første løbetidsbånd.

⌦ *Tabel 1* ⌫

Løbetidsbånd (1)	Udsvingssats (%) (2)
0 ≤ 1 måned	1,50
> 1 ≤ 3 måneder	1,50
> 3 ≤ 6 måneder	1,50
> 6 ≤ 12 måneder	1,50
> 1 ≤ 2 år	1,50
> 2 ≤ 3 år	1,50

> 3 år	1,50

14. De kompetente myndigheder kan tillade, at positioner, som er, eller som i henhold til punkt 7 betragtes som, positioner i samme råvare, bliver modregnet og opført i de relevante løbetidsbånd på et nettogrundlag for ⌦ følgende ⌫:

- a) positioner i kontrakter, der udløber på den samme dato

~~og~~

- b) positioner i kontrakter, der udløber inden for ti dage efter hinanden, hvis kontrakterne handles på markeder med daglige leveringstidspunkter.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 5

15. Derefter adderer instituttet de vægtede lange positioner og de vægtede korte positioner i hvert løbetidsbånd. Størrelsen af førstnævnte (sidstnævnte), der matches af sidstnævnte (førstnævnte) i et givet løbetidsbånd, er de matchede positioner i det pågældende løbetidsbånd, medens den resterende lange eller korte position er den umatchede position i samme løbetidsbånd.

16. Den del af den umatchede lange (korte) position i et givet løbetidsbånd, der matches af en umatchet kort (lang) position i et løbetidsbånd længere ude, er den matchede position mellem de to løbetidsbånd. Den del af den umatchede lange eller korte position, der ikke kan matches på denne måde, er den umatchede position.

17. Instituttets kapitalkrav for hver enkelt råvare beregnes på grundlag af den relevante løbetidsmetode som summen af følgende:

- ~~i~~a) summen af de matchede lange og korte positioner, ganget med den relevante spreadsats som anført i søjle 2 i tabellen i punkt 13 for hvert løbetidsbånd og med råvarens spotpris

- ~~ii~~b) den matchede position mellem to løbetidsbånd for hvert løbetidsbånd, hvortil en umatchet position overføres, ganget med 0,6 % carrysats og med råvarens spotpris

- ~~iii~~c) de resterende umatchede positioner, ganget med 15 % (outrightsats) og med råvarens spotpris.

18. Instituttets samlede kapitalkrav for råvarerisikoen beregnes som summen af kapitalkravene, beregnet for hver enkelt råvare i overensstemmelse med punkt 17.

b) Forenklet metode

19. Instituttets kapitalkrav for hver enkelt råvare beregnes som summen af følgende:

- ~~i~~a) 15 % af nettopositionen, lang eller kort, ganget med råvarens spotpris

- ~~ii~~b) 3 % af bruttopositionen, lang plus kort, ganget med råvarens spotpris.

20. Instituttets samlede kapitalkrav for råvarerisikoen beregnes som summen af kapitalkravene, beregnet for hver enkelt råvare i overensstemmelse med punkt 19.

↓ 93/6/EØF, artikel 11a (tilpasset)

⌦ c) Den udvidede løbetidsmetode ⌫

~~Indtil den 31. december 2006 kan medlemsstaterne~~ ⌦ De komptente myndigheder⌫ kan tillade ~~deres~~ institutter~~ne~~ at anvende de udsvings- ("spread"), overførsels- ("carry") og outright-minimumssatser, der er anført i nedenstående tabel, i stedet for de satser, der er fastsat i ~~bilag VII,~~ punkt 13, 14, 17 og 18, forudsat at institutterne efter de kompetente myndigheders opfattelse:

a) i betydeligt omfang handler med råvarer

b) har en diversificeret råvareportefølje~~, og~~

c) endnu ikke er i stand til at anvende interne modeller til beregning af deres kapitalkrav for råvarerisiko, jf. bilag ⌦ V ⌫ ~~VIII~~.

Tabel 2

	Ædelmetaller (eksklusive guld)	Alminde-lige metaller	Landbrugsprodukter ("softs")	Andre, inklusive energiprodukter
Udsvingssats (%) ("spread rate")	1,0	1,2	1,5	1,5
Overførsels-sats (%) ("carry rate")	0,3	0,5	0,6	0,6
Outrightsats (%)	8	10	12	15

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 5 (tilpasset)
➔1 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 5, berigtiget, EFT L 248 af 8.9.1998, s. 20

BILAG V~~III~~

⌦ BRUG AF ⌫ INTERNE MODELLER⌦ TIL BEREGNING AF KAPITALKRAV⌫

1. De kompetente myndigheder kan på de betingelser, der er fastsat i dette bilag, give institutter bemyndigelse til at beregne deres kapitalkrav for positionsrisiko, valutarisiko og/eller råvarerisiko efter deres egne interne risikostyringsmodeller i stedet for eller i

kombination med de metoder, der er beskrevet i bilag I, III og ~~VII~~⌦ IV ⌫. I hvert enkelt tilfælde kræves de kompetente myndigheders udtrykkelige anerkendelse af brugen af disse modeller i kapitaldækningsøjemed.

2. Anerkendelsen skal kun gives, hvis de kompetente myndigheder er overbevist om, at instituttets risikostyringssystem er velfungerende og gennemføres på betryggende vis, og at særlig følgende kvalitative normer overholdes:

~~i~~a) den interne risikoberegningsmodel skal være tæt integreret i instituttets daglige risikostyringsproces og danner grundlag for rapportering af risikoeksponering til instituttets overordnede ledelse

~~ii~~b) instituttet skal have en risikokontrolafdeling, der er uafhængig af handelsafdelingen, og som rapporterer direkte til den overordnede ledelse. Afdelingen har til opgave at udforme og implementere instituttets risikostyringssystem. Den udarbejder og analyserer daglige rapporter om risikoberegningsmodellens resultater og om de foranstaltninger, der skal træffes i relation til handelsrammer

~~iii~~c) instituttets bestyrelse og overordnede ledelse skal være aktive i risikokontrolprocessen, og risikokontrolafdelingens daglige rapporter behandles på et ledelsesniveau, der har tilstrækkelige beføjelser til at kunne reducere positioner, som individuelle handlere har taget, såvel som at kunne reducere instituttets samlede risikoeksponering

~~iv~~d) instituttet skal råde over et tilstrækkeligt stort antal medarbejdere, der er kvalificerede til at benytte sofistikerede modeller inden for områderne handel, risikokontrol, revision og administration af handler/positioner

~~v~~e) instituttet skal have fastlagt procedurer til overvågning og sikring af, at en række skriftligt fastlagte interne retningslinjer og kontrolforanstaltninger vedrørende den samlede/generelle anvendelse af risikoberegningsmodellen efterleves

~~vi~~f) instituttets modeller har med deres resultater vist, at de kan beregne risici med rimelig nøjagtighed

~~vii~~g) instituttet skal hyppigt gennemføre en omfattende krisesimulation (stress testing), og resultaterne af simuleringerne skal analyseres af den overordnede ledelse og afspejles i de retningslinjer og rammer, som ledelsen fastsætter

~~viii~~h) instituttet skal foretage en uafhængig undersøgelse af risikovurderingssystemet som et led i dets regelmæssige interne revisionsproces.

~~Denne~~ ⌦ Den ⌫ undersøgelse⌦, hvortil der henvises i første afsnit, litra h), ⌫ skal omfatte både handelsafdelingens og den uafhængige risikokontrolafdelings aktiviteter. Instituttet skal mindst en gang årligt foretage en undersøgelse af risikostyringsprocessen som helhed.

Undersøgelsen skal se nærmere på ⌦ følgende ⌫ :

- a) hvorvidt dokumentationen vedrørende risikostyringsmodellen og -processen samt organisationen af risikokontrolafdelingen er fyldestgørende

- b) hvorledes markedsrisikovurderingerne integreres i den daglige risikostyring, og hvorvidt ledelsesinformationssystemet fungerer fyldestgørende

- c) den proces, instituttet anvender ved godkendelse af risikoberegningsmodeller og værdiansættelsessystemer, der anvendes af personalet i handelsafdelinger og administrationsafdelinger

- d) de markedsrisici, der tages højde for i risikoberegningsmodellen, og valideringen af eventuelle større ændringer i risikoberegningsprocessen

- e) hvorvidt oplysningerne vedrørende positioner er nøjagtige og fuldstændige, hvorvidt volatilitets- og korrelationsskønnene er nøjagtige og hensigtsmæssige, og hvorvidt vurderingen og beregningen af risikofølsomheden er nøjagtige

- f) den kontrolproces, som instituttet anvender ved vurderingen af, om de informationskilder, der bruges til de interne modeller, er konsistente, aktuelle og pålidelige, samt om sådanne informationskilder er uafhængige

~~og~~

- g) den kontrolproces, som instituttet anvender ved vurderingen af «back-testing», som foretages med henblik på at vurdere modellens nøjagtighed.

3. Instituttet skal kontrollere nøjagtigheden og resultaterne af sin model ved at gennemføre et «back-testing»-program. «Back-testing» udføres således, at den daglige potentielle risiko for tab («value-at-risk», der beregnes ➔$_1$ved hjælp af instituttets model for porteføljens daglige slutpositioner, sammenholdes med den daglige ændring i porteføljeværdien ← ved slutningen af den efterfølgende hverdag.

De kompetente myndigheder skal undersøge, om instituttet kan udføre «back-testing» på grundlag af faktiske og hypotetiske ændringer i porteføljeværdien. «Back-testing» på grundlag af hypotetiske ændringer i porteføljeværdien udføres ved at sammenholde porteføljens daglige slutværdi og under antagelse af uændrede positioner med dens værdi ved slutningen af den efterfølgende dag. De kompetente myndigheder skal kræve, at institutterne træffer passende foranstaltninger med henblik på at forbedre deres «back-testing»-program, hvis det anses for mangelfuldt.

4. Ved beregning af kapitalkravene for den specifikke risiko ved handlede gælds- og aktiepositioner kan de kompetente myndigheder anerkende, at et institut bruger sin interne model, hvis denne model ikke blot opfylder betingelserne i den resterende del af dette bilag, men også ⌦ opfylder følgende betingelser⌫ :

- a) forklarer porteføljens historiske prisudvikling

- b) tager højde for koncentrationen udtrykt i størrelse og ændringer i porteføljesammensætningen

- c) er robust over for ændringer i forudsætninger

~~-~~ d) valideres gennem «back-testing», som tager sigte på at vurdere, om der præcist tages højde for den specifikke risiko. Hvis de kompetente myndigheder tillader, at der gennemføres en sådan «back-testing» på grundlag af relevante underporteføljer, skal disse vælges på konsekvent vis.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 5

5. Institutter, som anvender interne modeller, der ikke er anerkendt i overensstemmelse med punkt 4, pålægges et særskilt kapitalkrav, der skal dække den specifikke risiko beregnet i overensstemmelse med bilag I.

6. Ved anvendelse af punkt 10, nr. ii), multipliceres resultatet af instituttets egen beregning med en faktor på mindst 3.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 5 (tilpasset)

7. Multiplikationsfaktoren forhøjes med en «plusfaktor» på mellem 0 og 1 i overensstemmelse med tabel~~len nedenfor~~ ⌦ 1 ⌫, alt afhængigt af antallet af overskridelser for de seneste 250 arbejdsdage, der er konstateret ved instituttets «back-testing». De kompetente myndigheder kræver, at institutterne beregner overskridelser ensartet ved «back-testing» på grundlag af enten faktiske eller hypotetiske ændringer i porteføljeværdien. En overskridelse er en daglig ændring i porteføljeværdien, der overstiger den hermed forbundne daglige potentielle risiko, der er beregnet ved hjælp af instituttets model. Med henblik på at fastsætte «plusfaktoren» fastslås antallet af overskridelser mindst hvert kvartal.

⌦ *Tabel 1* ⌫

Antal overskridelser	Plusfaktor
under 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 eller flere	1,00

De kompetente myndigheder kan i individuelle tilfælde og på grund af særlige omstændigheder renoncere på kravet om at forhøje multiplikationsfaktoren med en "plusfaktor" i overensstemmelse med tabel~~len ovenfor~~ ⌦ 1 ⌫, hvis instituttet over for de kompetente myndigheder har bevist, at en sådan forhøjelse er ubegrundet, og at modellen principielt er korrekt.

Hvis mange overskridelser indikerer, at modellen ikke er tilstrækkelig nøjagtig, trækker de kompetente myndigheder anerkendelsen tilbage, eller de træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at modellen omgående forbedres.

For at gøre det muligt for de kompetente myndigheder løbende at kontrollere, at "plusfaktoren" er passende, underretter institutterne snarest, og senest inden for en frist på fem arbejdsdage, de kompetente myndigheder om overskridelser, der er konstateret ved deres "back-testing"-program, eller som i overensstemmelse med tabellen ovenfor vil indebære en forhøjelse af "plusfaktoren".

8. Hvis de kompetente myndigheder anerkender instituttets model i overensstemmelse med punkt 4 med henblik på at beregne kapitalkravene for den specifikke risiko, skal instituttet yderligere forøge sit kapitalkrav beregnet i henhold til punkt 6, 7 og 10 med det element, der udgøres af ~~enten~~ ⌦ en af følgende muligheder⌫ :

~~i~~a) den specifikke risikodel af vurderingen af den potentielle risiko for tab ("value-at-risk"), som bør isoleres i henhold til tilsynsreglerne eller efter instituttets valg

~~ii~~b) vurderingerne af "value-at-risk" for underporteføljer af gælds- og aktiepositioner, som indebærer en specifik risiko.

Institutter, der vælger mulighed ~~ii~~ ⌦ b) ⌫), skal på forhånd gøre rede for sammensætningen af deres underportefølje og må ikke ændre den uden de kompetente myndigheders samtykke.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 5

9. De kompetente myndigheder kan undlade at stille kravet i punkt 8 om en yderligere forøgelse, hvis instituttet godtgør, at dets model i tråd med de aftalte internationale normer præcist tager højde for risikoen for uforudsete begivenheder og misligholdelse ("event and default risk"), når det gælder dets handlede gælds- og aktieinstrumenter.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 5 (tilpasset)

10. Hvert institut skal opfylde et kapitalkrav, der svarer til den højeste af følgende værdier:

~~i~~a) den foregående dags "value-at-risk" opgjort efter de parametre, der er beskrevet i dette bilag, og

~~ii~~b) et gennemsnit af de daglige vurderinger af "value-at-risk" for hver af de foregående 60 arbejdsdage ganget med de faktorer, der er omtalt i punkt 6, og korrigeret med den ~~i punkt 7 anførte faktor~~⌦, hvortil der henvises i punkt 7⌫.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag

11. Beregningen af "value-at-risk" skal foretages efter følgende mindstenormer:

~~i~~a) mindst daglig beregning af den potentielle risiko

~~ii~~b) et 99-percentil ensidigt konfidensinterval

~~iii~~c) en 10-dagsækvivalent ihændehaverperiode

~~iv~~d) en effektiv observationsperiode på mindst et år, dog bortset fra tilfælde, hvor en kortere observationsperiode er berettiget som følge af en betydelig forøgelse af kursvolatiliteten

~~v~~e) kvartalsvis ajourføring af datasæt.

12. De kompetente myndigheder kræver, at modellen tager nøjagtigt højde for alle væsentlige prisrisici ved optioner eller optionslignende positioner, og at alle andre risici, som modellen ikke tager højde for, er tilstrækkeligt dækket af egenkapital.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 5 (tilpasset)

13. ~~De kompetente myndigheder kræver, at M~~Risikomodellen ⌦ skal ⌫ tage~~r~~ højde for et tilstrækkeligt stort antal risikofaktorer afhængigt af instituttets aktivitetsgrad på de respektive markeder ⌦, især følgende⌫.

~~Som minimum skal følgende bestemmelser overholdes:~~

⌦ Renterisici ⌫

~~(i) For renterisici skal r~~Risikoberegningsmodellen ⌦ skal ⌫ medregne en række risikofaktorer, der svarer til renterne i de enkelte valutaer, instituttet har rentefølsomme balance- og ikke-balanceførte positioner i. Instituttet skal gengive afkastkurverne ved anvendelse af de generelt accepterede fremgangsmåder. For betydelige renterisici i de væsentligste valutaer og på de væsentligste markeder skal rentekurven opdeles i mindst seks løbetidssegmenter for at gengive udsvingene i satsernes volatilitet langs rentekurven. Risikoberegningsmodellen skal desuden registrere bevægelser, der ikke er fuldstændigt korreleret mellem forskellige afkastkurver.

⌦ Valutarisici⌫

~~(ii) For valutarisici skal~~Risikoberegningsmodellen ⌦ skal ⌫ medregne risikofaktorer, der svarer til guld og til de enkelte fremmede valutaer, instituttets positioner er angivet i.

⇩ ny

For KI'er tages der hensyn til deres reelle valutapositioner. Institutterne kan anvende tredjemandsindberetninger om KI'ets valutaposition, såfremt det i tilstrækkelig grad er sikret, at indberetningen er korrekt. Hvis et institut ikke har kendskab til valutapositionerne i et KI, formodes det, at KI'et har investeret op til det maksimum, der er tilladt i KI'ets mandat, i fremmed valuta, og i deres handelsbeholdningspositioner skal institutterne tage hensyn til den maksimale indirekte eksponering, som de kan opnå, ved at tage gearede positioner i KI'et, når de beregner deres kapitalkrav ved valutarisikoen. Dette gøres ved proportionalt at øge positionen i KI'et op til den maksimale eksponering over for de underliggende investeringsposter, der skyldes investeringsmandatet. KI'ets formodede valutaposition behandles som en særskilt valuta i henhold til behandlingen af investeringer i guld, dog

således at hvis det vides, om KI'ets investeringer er lange eller korte, kan den samlede lange position lægges til den samle lange åbne valutaposition, og den samlede korte position kan lægges til den samlede korte åbne valutaposition. Der sker ingen netting mellem sådanne positioner før beregningen.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 5 (tilpasset) ⇨ ny

⌦ Aktierisici ⌫

~~(iii) For aktierisici skal r~~Risikoberegningsmodellen ⇨ skal ⇦ mindst anvende en særskilt risikofaktor for hvert af de aktiemarkeder, hvor instituttet har større positioner.

⌦ Råvarerisici ⌫

~~(iv) For råvarerisici skal r~~Risikoberegningsmodellen ⇨ skal ⇦ mindst anvende en særskilt risikofaktor for hver af de råvarer, hvori instituttet har større positioner. Risikoberegningsmodellen skal også tage højde for risikoen ved ikke-fuldstændigt forbundne bevægelser mellem sammenlignelige, men ikke identiske råvarer og risikoen for ændringer i terminspriserne som følge af, at løbetiderne ikke passer til hinanden. Det skal også tage højde for markedskarakteristika, herunder især leveringstidspunkter og handlernes mulighed for at lukke positioner.

↓ 98/31/EF, artikel 1, stk. 7, og bilag 5

14. De kompetente myndigheder kan give institutterne tilladelse til at anvende empiriske korrelationer inden for risikokategorierne og på tværs af risikokategorierne, hvis de er overbeviste om, at instituttets model til vurdering af korrelationer er velfungerende og gennemføres på betryggende vis.

↓ 93/6/EØF, bilag VI, punkt 8, stk. 2, andet punktum (tilpasset)

BILAG VI

⌦ BEREGNING AF KAPITALKRAV VED ⌫ STORE ENGAGEMENTER

1. Overskridelsen i artikel ~~29~~ ⌦ 31,⌫ litra b), beregnes ved at udvælge de dele af det samlede handelsbeholdningsengagement over for den pågældende kunde eller gruppe af kunder, som medfører de største krav for specifik risiko i bilag I og/eller kravene i bilag II, og som tilsammen svarer til størrelsen af den overskridelse, som er omtalt i artikel ~~29~~ ⌦ 31, ⌫litra a).

2. Når overskridelsen ikke har varet mere end ti dage, andrager det supplerende kapitalkrav 200 % af ovennævnte krav for disse komponenter.

3. Ti dage efter overskridelsen skal dens komponenter, der udvælges efter ovenstående kriterier, indsættes på den relevante linje i kolonne 1 i tabellen i stigende rækkefølge for så vidt angår kravene for specifik risiko i bilag I og/eller kravene i bilag II. Instituttet skal så opfylde et supplerende kapitalkrav svarende til summen af kravene for specifik risiko i bilag I og/eller kravene i bilag II for disse komponenter ganget med den tilsvarende faktor i kolonne 2, tabel 1.

⌦ *Tabel 1* ⌫

Overskridelse af grænserne (på grundlag af en procentdel af egenkapitalen)	Faktorer
Op til 40 %	200 %
mellem 40 og 60 %	300 %
mellem 60 og 80 %	400 %
mellem 80 til 100 %	500 %
mellem 100 % og 250 %	600 %
over 250 %	900 %

↑

⇩ ny

BILAG VII

HANDEL

DEL A – HANDELSHENSIGT

1. Positioner/porteføljer, der besiddes med handelshensigt, skal opfylde følgende krav:

a) der skal foreligge en klart dokumenteret handelsstrategi for positionen/instrumentet eller porteføljen, som er godkendt af ledelsen, hvoraf det skal fremgå, hvor længe besiddelsen forventes at vare

b) der skal være klart definerede politikker og procedurer for aktiv porteføljeforvaltning, hvori følgende skal indgå:

i) positioner, der er indgået på en "trading desk"

ii) positionslofter fastsættes, og det overvåges, om de er passende

iii) mæglerne er berettigede til at indgå/forvalte positionen inden for aftalte rammer og i henhold til den aftalte strategi

iv) positionerne indberettes til ledelsen som led i instituttets risikostyring

v) positionerne overvåges aktivt under henvisning til markedsinformationskilder, og der foretages en vurdering af muligheden for at markedsføre eller sikre en position eller dens komponentrisici, herunder vurderingen af især kvalitet og hyppighed af markedsbidragene til vurderingsprocessen, markedets omsætningsniveau og størrelsen af de positioner, der handles på markedet

c) der skal foreligge klart definerede politikker og procedurer for overvågning af positionen i forhold til instituttets handelsstrategi, herunder overvågningen af omsætning og salgspositioner i instituttets handelsbeholdning.

DEL B – SYSTEMER OG KONTROLLER

1. Institutterne opretter og vedligeholder systemer og kontroller, der er tilstrækkelige til at sikre forsigtighedsbaserede og pålidelige værdiansættelsesestimater.

2. I systemerne og kontrollerne skal der som minimum indgå følgende elementer:

a) dokumenterede politikker og procedurer for værdiansættelsesprocessen. Dette omfatter et klart defineret ansvar for de forskellige områder, der indgår i fastlæggelsen af værdiansættelsen, markedsinformationskilderne og gennemgangen af deres hensigtsmæssighed, hyppigheden af uafhængige værdiansættelser, tidspunkt for slutkurser, procedurer for

værdiansættelsesjusteringer, verificering ved månedsafslutning og ad hoc-verificeringsprocedurer

b) klare og uafhængige (dvs. uafhængige af "front office") rapporteringsveje for den afdeling, der har ansvaret for værdiansættelsesprocessen.

Rapporteringsvejen skal ende hos et medlem af direktionen.

Forsigtighedsbaserede værdiansættelsesmetoder

3. Opgørelse til markedsværdi ("marking to market") er som et minimum en daglig værdiansættelse af positionerne til lettilgængelige slutkurser fra uafhængige kilder. Heraf kan nævnes vekselkurser, skærmkurser eller noteringer fra flere, uafhængige og velrenommerede mæglere.

4. Når der foretages opgørelse til markedsværdi, anvendes den mere forsigtighedsbaserede del af buddet/tilbuddet, medmindre instituttet er en væsentlig market maker inden for den særlige type finansielle instrument eller den pågældende råvare, og det derfor kan foretage afslutning til mellemkurs.

5. Hvis det ikke er muligt at foretage opgørelse til markedsværdi, skal institutterne opgøre deres porteføljer til modelværdi ("marking to model"), før de gennemfører kapitalbehandling af handelsbeholdningen. Opgørelse til modelværdi defineres som en værdiansættelse, der skal benchmarkes, ekstrapoleres eller på anden vis beregnes ud fra et markedsinput.

6. Ved opgørelse til modelværdi skal følgende krav opfyldes:

a) ledelsen skal være klar over, hvilke elementer i handelsbeholdningen der opgøres til modelværdi, og skal forstå, i hvor høj grad dette skaber usikkerhed i opgørelsen af virksomhedens risiko/resultater

b) markedsinput skal om muligt anvendes som kilde i overensstemmelse med markedskursen, og markedsinputtets hensigtsmæssighed for den specifikke position, der værdiansættes, og modellens parametre skal vurderes dagligt

c) hvis det er muligt, anvendes der værdiansættelsesmetoder, der indgår i accepteret markedspraksis for de pågældende finansielle instrumenter eller råvarer

d) hvis instituttet selv har udviklet modellen, skal den baseres på hensigtsmæssige forudsætninger, som er blevet vurderet og efterprøvet af parter med passende kvalifikationer, som er uafhængige af udviklingsprocessen

e) der skal foreligge formelle procedurer for kontrol med ændringer, og der skal opbevares en sikret kopi af modellen, som med jævne mellemrum skal anvendes til at kontrollere værdiansættelserne

f) de ansvarlige for risikostyringen skal være bevidst om svaghederne i de anvendte modeller og om, hvordan disse svagheder bedst kan afspejles i værdiansættelserne

g) modellen skal revideres regelmæssigt med henblik på at vurdere, om dens resultater er tilstrækkeligt nøjagtige (f.eks. vurdering af, hvorvidt forudsætningerne fortsat er

hensigtsmæssige, analyse af resultater i forhold til risikofaktorer, sammenligning mellem faktiske opgørelsesværdier og modelresultater).

For så vidt angår litra d), skal modellen udvikles eller godkendes uafhængigt af "front office". Den skal testes på uafhængig vis. Dette omfatter validering af det matematiske grundlag, forudsætningerne og softwareimplementeringen.

7. Uafhængig kurskontrol bør udføres ud over den daglige opgørelse til markedsværdi eller opgørelse til modelværdi. Ved brug af denne model kontrolleres markedskurser eller modelinput jævnligt med hensyn til nøjagtighed og uafhængighed. Hvor den daglige opgørelse til markedsværdi kan udføres af handlere, bør kontrollen med markedskurserne og modelinput udføres af en enhed, der er uafhængig af handlerne mindst én gang om måneden (eller oftere afhængigt af markedets eller handelsaktivitetens art). Hvis der ikke foreligger uafhængige kursfastsættelseskilder, eller hvis kursfastsættelseskilderne er mere subjektive, kan det være hensigtsmæssigt at tage forsigtighedsforanstaltninger som f.eks. værdiansættelsesjusteringer.

Værdiansættelsesjusteringer eller -reserver

8. Institutterne fastlægger og opretholder procedurer med henblik på at overveje værdiansættelsesjusteringer/-reserver.

Generelle standarder

9. De kompetente myndigheder kræver, at følgende værdiansættelsesjusteringer/-reserver overvejes formelt: ikke optjente kreditspreads, opgørelsesudgifter, driftsrisici, tidlig afslutning, investerings- og fondsudgifter, fremtidige administrationsudgifter og modelrisiko, hvor dette måtte være relevant.

Standarder for mindre likvide poster

10. Mindre likvide positioner kan opstå som følge af både markedsbegivenheder og tilstande i institutterne, f.eks. koncentrerede positioner og/eller statiske positioner.

11. Institutterne skal overveje en række faktorer, når de skal afgøre, om en værdiansættelsesreserve er nødvendig for mindre likvide poster. Blandt disse faktorer indgår spørgsmålet om, hvor lang tid det tager at sikre positionen/risici inden for positionen, volatiliteten og spread mellem tilbud/udbud, om der findes markedsnoteringer (antal og identitet for market makers) samt omsætningsvolumenets volatilitet og gennemsnitlige størrelse.

12. Hvis der anvendes værdiansættelser fra tredjemand, eller der foretages opgørelse til modelværdi, skal institutterne overveje, om der skal foretages en værdiansættelsesjustering. Derudover skal institutterne overveje behovet for at oprette reserver for mindre likvide positioner, og de skal løbende undersøge, om de fortsat er hensigtsmæssige.

13. Hvis værdiansættelsesjusteringer/-reserver giver anledning til væsentlige tab inden for det igangværende regnskabsår, skal de fratrækkes instituttets oprindelige egenkapital i henhold til of direktiv [2000/12/EF], artikel 57, litra k).

14. Øvrige indtægter/tab, som skyldes værdiansættelsesjusteringer/-reserver, skal indgå i beregningen af "nettohandelsbeholdningsfortjenesten", som nævnes i artikel 13, stk. 2, litra

b), og tillægges/fratrækkes de øvrige reservefonde, som kan dække markedsrisikokrav i henhold til sådanne bestemmelser.

DEL C – INTERN AFDÆKNING

1. En intern afdækning er en position, der i væsentlig eller fuld udstrækning dækker komponentrisikoelementet i én eller flere positioner uden for handelsbeholdningen. Positioner, der hidrører fra intern afdækning, kan underkastes kapitalbehandling i handelsbeholdningen, såfremt de besiddes med handelshensigt, og de generelle kriterier for handelshensigt og forsigtighedsbaseret værdiansættelse i del A og B er opfyldt. Især gælder det, at:

a) intern afdækning ikke primært er beregnet til at undgå eller mindske kapitalkravene

b) intern afdækning dokumenteres fyldestgørende og underlægges særlige interne godkendelses- og revisionsprocedurer

c) den interne transaktion foregår på markedsvilkår

d) hovedparten af den markedsrisiko, der genereres af den interne afdækning, forvaltes dynamisk i handelsbeholdningen inden for de tilladte lofter

e) interne transaktioner overvåges nøje.

Overvågningen skal sikres ved hensigtsmæssige procedurer.

2. Den behandling, hvortil der henvises i afsnit 1, gælder uden at berøre de kapitalkrav, der gælder for den del af den interne afdækning, der står uden for handelsbeholdningen.

BILAG VIII

OPHÆVEDE DIREKTIVER

DEL A

OPHÆVEDE DIREKTIVER MED DERES SUCCESSIVE ÆNDRINGER

(jf. artikel 48)

Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/31/EF af 22. juni 1998 om ændring af Rådets direktiv 93/6/EØF om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/33/EF af 22. juni 1998 om ændring af artikel 12 i Rådets direktiv 77/780/EØF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og artikel 2, 5, 6, 7, 8 og bilag II og III i Rådets direktiv 89/647/EØF om solvensnøgletal for kreditinstitutter samt artikel 2 og bilag II i Rådets direktiv 93/6/EØF om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF

Kun artikel 26

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF

Kun artikel 67

DEL B

GENNEMFØRELSESFRISTER

(jf. artikel 48)

Direktiv		Gennemførelsesfrist
Rådets direktiv 93/6/EØF		1.7.1995
Direktiv 98/31/EF		21.7.2000
Direktiv 98/33/EF		21.7.2000

Direktiv 2002/87/EF		11.8.2004
Direktiv 2004/39/EF		Foreligger endnu ikke
Direktiv 2004/xx/EF		Foreligger endnu ikke

⇩ ny

BILAG IX

SAMMENLIGNINGSTABEL

Dette direktiv	Direktiv 93/6/EØF	Direktiv 98/31/EF	Direktiv 98/33/EF	Direktiv 2002/87/EF	Direktiv 2004/39/EF
Artikel 1, stk. 1, første punktum					
Artikel 1, stk. 1, andet punktum, og stk. 2	Artikel 1				
Artikel 2, stk. 1					
Artikel 2, stk. 2	Artikel 7, stk. 3				
Artikel 3, stk. 1, litra a)	Artikel 2, stk. 1				
Artikel 3, stk. 1, litra b)	Artikel 2, stk. 2				Artikel 67, stk. 1
Artikel 3, stk. 1, litra c) til e)	Artikel 2, stk. 3 til 5				
Artikel 3, stk. 1, litra f) og g)					
Artikel, 3, stk. 1, litra h)	Artikel 2, stk. 10				
Artikel 3, 1, litra i)	Artikel 2, stk. 11		Artikel 3, stk. 1		
Artikel 3, stk. 1, litra j)	Artikel 2, stk. 14				
Artikel 3, stk. 1, litra k) og l)	Artikel 2, stk. 15 og 16	Artikel 1, stk. 1, litra b)			
Artikel 3, stk. 1, litra m)	Artikel 2, stk. 17	Artikel 1, stk. 1, litra c)			
Artikel 3, stk. 1, litra n)	Artikel 2, stk. 18	Artikel 1, stk. 1, litra d)			
Artikel 3, stk. 1, litra o) til q)	Artikel 2, stk. 19 til 21				
Artikel 3, stk. 1, litra r)	Artikel 2, stk. 23				
Artikel 3, stk. 1, litra s)	Artikel 2, stk. 26				

Dette direktiv	Direktiv 93/6/EØF	Direktiv 98/31/EF	Direktiv 98/33/EF	Direktiv 2002/87/EF	Direktiv 2004/39/EF
Artikel 3, stk. 2	Artikel 2, stk. 7 og 8				
Artikel 3, stk. 3, litra a) og b)	Artikel 7, stk. 3			Artikel 26	
Artikel 3, stk. 3, litra c)	Artikel 7, stk. 3				
Artikel 4	Artikel 2, stk. 24				
Artikel 5	Artikel 3, stk. 1 og 2				
Artikel 6	Artikel 3, stk. 4				Artikel 67, stk. 2
Artikel 7	Artikel 3, stk. 4a				Artikel 67, stk. 3
Artikel 8	Artikel 3, stk. 4b				Artikel 67, stk. 3
Artikel 9	Artikel 3, stk. 3				
Artikel 10	Artikel 3, stk. 5 til 8				
Artikel 11	Artikel 2, stk. 6				
Artikel 12, første afsnit	Artikel 2, stk. 25				
Artikel 12, andet afsnit					
Artikel 13, stk. 1, første afsnit	Bilag V, stk. 1, første afsnit				
Artikel 13, stk. 1, andet afsnit, og stk. 2, til 5	Bilag V, stk. 1, andet afsnit, og stk. 2 til 5	Artikel 1, stk. 7, og Bilag 4, litra a) og b)			
Artikel 14	Bilag V, stk. 6 og 7	Bilag 4, litra c)			
Artikel 15	Bilag V, stk. 8				
Artikel 16	Bilag V, stk. 9				
Artikel 17					
Artikel 18, stk. 1, første afsnit	Artikel 4, stk. 1, første afsnit				
Artikel 18, stk. 1, litra a) og b)	Artikel 4, stk. 1, nr. i) og ii)	Artikel 1, stk. 2			
Artikel 18, stk. 2 til 4	Artikel 4, stk. 6 til 8				

Dette direktiv	Direktiv 93/6/EØF	Direktiv 98/31/EF	Direktiv 98/33/EF	Direktiv 2002/87/EF	Direktiv 2004/39/EF
Artikel 19, stk. 1					
Artikel 19, stk. 2	Artikel 11, stk. 2				
Artikel 19, stk. 3					
Artikel 20					
Artikel 21	Bilag IV				
Artikel 22					
Artikel 23, første og andet afsnit	Artikel 7, stk. 5 og 6				
Artikel 23, tredje afsnit					
Artikel 24					
Artikel 25					
Artikel 26, stk. 1	Artikel 7, stk. 10	Artikel 1, stk. 4			
Artikel 26, stk. 2, til 4	Artikel 7, stk. 11 til 13				
Artikel 27	Artikel 7, stk. 14 og 15				
Artikel 28, stk. 1	Artikel 5, stk. 1				
Artikel 28, stk. 2	Artikel 5, stk. 2	Artikel 1, stk. 3			
Artikel 28, stk. 3					
Artikel 29, stk. 1, litra a) til c), og to efterfølgende afsnit	Bilag VI, stk. 2				
Artikel 29, stk. 1, sidste afsnit					
Artikel 29, stk. 2	Bilag VI, stk. 3				
Artikel 30, stk. 1, og 2, første afsnit	Bilag VI, stk. 4 og 5				
Artikel 30, stk. 2, andet afsnit					
Artikel 30, stk. 3, og 4	Bilag VI, stk. 6 og 7				
Artikel 31	Bilag VI, stk. 8, nr. 1, 2, første punktum, nr. 3 til 5				

Dette direktiv	Direktiv 93/6/EØF	Direktiv 98/31/EF	Direktiv 98/33/EF	Direktiv 2002/87/EF	Direktiv 2004/39/EF
Artikel 32	Bilag VI, stk. 9, og 10				
Artikel 33, stk. 1, og 2					
Artikel 33, stk. 3	Artikel 6, stk. 2				
Artikel 34					
Artikel 35, stk. 1, til 4	Artikel 8, stk. 1, til 4				
Artikel 35, stk. 5	Artikel 8, stk. 5, første punktum	Artikel 1, stk. 5			
Artikel 36	Artikel 9, stk. 1 til 3				
Artikel 37					
Artikel 38	Artikel 9, stk. 4				
Artikel 39					
Artikel 40	Artikel 2, stk. 9				
Artikel 41					
Artikel 42, stk. 1, litra a) til c)	Artikel 10, første, andet og tredje led				
Artikel 42, stk. 1, litra d) og e)					
Artikel 42, stk. 1, litra f)	Artikel 10, fjerde led				
Artikel 42, stk. 1, litra g)					
Artikel 43					
Artikel 44					
Artikel 45					
Artikel 46	Artikel 12				
Artikel 47					
Artikel 48					
Artikel 49					
Artikel 50	Artikel 15				

Dette direktiv	Direktiv 93/6/EØF	Direktiv 98/31/EF	Direktiv 98/33/EF	Direktiv 2002/87/EF	Direktiv 2004/39/EF
Bilag I, stk. 1, til 4	Bilag I, stk. 1 til 4				
Bilag I, stk. 4, sidste afsnit	Artikel 2, stk. 22				
Bilag I, stk. 5, til 7	Bilag I, stk. 5 til 7				
Bilag I, stk. 8					
Bilag I, stk. 9 til 11	Bilag I, stk. 8 til 10				
Bilag I, stk. 12, til 14	Bilag I, stk. 12 til 14				
Bilag I, stk. 15, og 16	Artikel 2, stk. 12				
Bilag I, stk. 17, til 41	Bilag I, stk. 15 til 39				
Bilag I, stk. 42, til 56					
Bilag II, stk. 1, og 2	Bilag II, stk. 1 og 2				
Bilag II, stk. 3, til 11					
Bilag III, stk. 1	Bilag III, stk. 1, første afsnit	Artikel 1, stk. 7, og bilag 3, litra a)			
Bilag III, stk. 2	Bilag III, stk. 2				
Bilag III, stk 2, nr. 1, første til tredje afsnit	Bilag III, stk. 3, nr. 1	Artikel 1, stk. 7, og bilag 3, litra b)			
Bilag III, stk. 2, nr. 1, fjerde afsnit					
Bilag III, stk. 2, nr. 1, femte afsnit	Bilag III, stk. 3, nr. 2	Artikel 1, stk. 7, og bilag 3, litra b)			
Bilag III, stk. 2, nr. 2, stk. 3, stk. 3, nr. 1	Bilag III, stk. 4 til 6	Artikel 1, stk. 7, og bilag 3, litra c)			
Bilag III, stk. 3, nr. 2	Bilag III, stk. 8				
Bilag III, stk. 4	Bilag III, stk. 11				
Bilag IV, stk. 1, til 20	Bilag VII, stk. 1, til 20	Artikel 1, stk. 7, og bilag 5			

Dette direktiv	Direktiv 93/6/EØF	Direktiv 98/31/EF	Direktiv 98/33/EF	Direktiv 2002/87/EF	Direktiv 2004/39/EF
Bilag IV, stk. 21	Artikel 11a	Artikel 1, stk. 6			
Bilag V, stk. 1, til 13, tredje afsnit	Bilag VIII, stk. 1, til 13, nr. ii)	Artikel 1, stk. 7, og bilag 5			
Bilag V, stk. 13, fjerde afsnit					
Bilag V, stk. 13, femte afsnit, til stk. 14	Bilag VIII, stk. 13, nr. iii), til stk. 14	Artikel 1, stk. 7, og bilag 5			
Bilag VI	Bilag VI, stk. 8, nr. 2, efter første punktum				
Bilag VII					
Bilag VIII					
Bilag IX					

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION

Bruxelles, den 19. juli 2004 (07.04)
(OR. en)

Interinstitutionel sag:
2004/0155 (COD)
2004/0159 (COD)

11545/04
ADD 2

ECOFIN 282
EF 32
CODEC 918

FORSLAG

fra:	Kommissionen
modtaget den:	15. juli 2004
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiver: Omarbejdning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og af Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag - BIND III/III

Hermed følger til delegationerne et forslag fra Kommissionen fremsendt ved skrivelse fra Patricia BUGNOT, direktør, til Javier SOLANA, generalsekretær/højtstående repræsentant.

Bilag: KOM(2004) 486 endelig - Bind III/III

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.7.2004

KOM(2004) 486 endelig

2004/0155 (COD)
2004/0159 (COD)

Tekniske bilag

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIVER

Omarbejdning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og af Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2004) 921}

BEGRUNDELSE

-

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

af

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel ,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[1],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[2],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[3],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[4], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) .

(2) -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Artikel

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den . De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

---

1 EUT C af , s. .
2 EUT C af , s. .
3 EUT C af , s. .
4 EUT C af , s. .

Artikel

Dette direktiv træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

BILAG

⇩ nyt

Bilag V – Tekniske kriterier for tilrettelæggelse og behandling af risici

1. LEDELSE

1. Det ledelsesorgan, der er omhandlet i artikel 11, iværksætter arrangementer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter.

2. BEHANDLING AF RISICI

2. Ledelsesorganet i artikel 11 godkender og gennemgår regelmæssigt de strategier og politikker, der iværksættes for at imødegå, håndtere, overvåge og reducere de risici, som kreditinstituttet er eller kan blive eksponeret for, heriblandt risici, som skyldes de makroøkonomiske forhold, det er underlagt, i relation til konjunkturforløbet.

3. KREDIT- OG MODPARTSRISICI

3. Långivningen baseres på sunde og veldefinerede kriterier. Der skal fastlægges en klar procedure for godkendelse, ændring, fornyelse og refinansiering af lån.

4. Der skal iværksættes effektive systemer til løbende forvaltning og overvågning af de forskellige porteføljer og engagementer, der indebærer en kreditrisiko, bl.a. med henblik på at identificere og håndtere problemlån og foretage passende værdireguleringer og hensættelser.

5. Låneporteføljerne skal diversificeres tilstrækkeligt set i forhold til kreditinstituttets målmarkeder og overordnede lånestrategi.

4. RESTRISICI

6. Der skal udarbejdes skriftlige politikker og procedurer for at afdække og begrænse risikoen for, at de anerkendte teknikker til reduktion af kreditrisikoen, der anvendes af kreditinstituttet, viser sig at være mindre effektive end forventet.

5. KONCENTRATIONSRISICI

7. Der skal udarbejdes skriftlige politikker og procedurer for at afdække og begrænse koncentrationsrisici i forbindelse med engagementer med modparter, grupper af indbyrdes forbundne modparter og modparter, der opererer i samme økonomiske sektor eller geografiske område eller udbyder samme ydelse eller vare, anvendelse af kreditrisikoreduktionsteknikker og navnlig store indirekte kreditengagementer (f.eks. med en enkelt sikkerhedsstiller).

6. RISICI I FORBINDELSE MED SECURITISATION

8. Risici hidrørende fra securitisationstransaktioner, som initieres eller finansieres af kreditinstitutter, skal vurderes og reduceres ved hjælp af passende politikker og procedurer for navnlig at sikre, at transaktionens økonomiske indhold afspejles fuldt ud i risikovurderingen og de ledelsesmæssige beslutninger.

9. Kreditinstitutter, som initierer revolverende securitisationstransaktioner, der er underlagt en førtidsindfrielsesbestemmelse, skal udarbejde likviditetsplaner for at tage højde for virkningerne af såvel indfrielse ved udløb som førtidig indfrielse.

7. RENTERISICI, DER HIDRØRER FRA IKKE-HANDELSMÆSSIGE AKTIVITETER

10. Der skal indføres systemer til vurdering og håndtering af risikoen for potentielle ændringer af rentesatserne, som kan påvirke kreditinstituttets ikke-handelsmæssige aktiviteter.

8. OPERATIONELLE RISICI

11. Der skal implementeres politikker og procedurer for vurdering og håndtering af eksponeringen i forhold til operationelle risici, bl.a. i forbindelse med sjældne og meget alvorlige hændelser. Kreditinstitutterne skal, uden at dette berører definitionen i artikel 4, nr. 22, præcisere, hvad der forstås ved operationel risiko med henblik på disse politikker og procedurer.

12. Kreditinstitutterne skal udarbejde beredskabs- og kontinuitetsplaner, som sikrer, at de kan videreføre driften og begrænse deres tab i tilfælde af alvorlige driftsforstyrrelser.

9. LIKVIDITETSRISICI

13. Kreditinstitutterne skal udarbejde politikker og procedurer for måling og styring af deres aktuelle og fremtidige nettofinansiering og nettofinansieringsbehov. Der skal opstilles alternative scenarier, og de antagelser, som beslutninger om nettofinansieringen baseres på, skal regelmæssigt tages op til revision.

14. Der skal udarbejdes beredskabsplaner til håndtering af likviditetskriser.

BILAG VI

Standardmetoden

Del 1 - Risikovægte

1. ENGAGEMENTER MED CENTRALREGERINGER ELLER CENTRALBANKER

9.1. Behandling

1. Engagementer med centralregeringer og centralbanker tillægges, uden at dette berører bestemmelserne i punkt 2-8, en risikovægt på 100 %.

15. Engagementer med centralregeringer og centralbanker, for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt eksternt kreditvurderingsinstitut ("ECAI"), risikovægtes i henhold til tabel 1, der bygger på de kompetente myndigheders bestemmelse af, hvilket af de seks trin på kreditkvalitetsskalaen de anerkendte ECAI'ers kreditvurderinger skal henføres til.

Tabel 1

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt:	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

16. Engagementer med Den Europæiske Centralbank vægtes med 0 %.

9.2. Engagementer i låntagerens nationale valuta

17. Engagementer med centralregeringen og centralbanken, som lyder på og er finansieret i den nationale valuta, kan efter de kompetente myndigheders skøn tillægges en lavere risikovægtning end anført i punkt 2.

18. Når de kompetente myndigheder i en medlemsstat udøver skønsmuligheden i punkt 4, kan de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat også tillade deres egne kreditinstitutter at anvende samme risikovægt for engagementer med denne centralregering eller centralbank, såfremt disse engagementer lyder på og er finansieret i den pågældende valuta.

19. Fastsætter de kompetente myndigheder i et tredjeland, hvis tilsyns- og lovregler er mindst lige så strenge som dem, der anvendes i Fællesskabet, en lavere risikovægt end den, der er anført i punkt 1 og 2, for engagementer med deres centralregering og centralbank, når disse engagementer lyder på og er finansieret i national valuta, kan medlemsstaterne tillade deres egne kreditinstitutter at tillægge sådanne engagementer samme risikovægt.

9.3. Anvendelse af kreditvurderinger fra eksportkreditagenturer

20. En kreditvurdering, der er foretaget af et eksportkreditagentur, anerkendes kun, hvis en af nedenstående betingelser er opfyldt:

a) kreditvurderingen er en konsensusbaseret risikoberegning foretaget af et eksportkreditagentur, der har tilsluttet sig OECD's vejledende retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter ("Arrangement on Guidelines for Officially Supported Export Credits")

b) eksportkreditagenturet offentliggør sine kreditvurderinger, agenturet anvender den metodologi, der er vedtaget af OECD, og kreditvurderingen knyttes til en af de syv minimumseksportkreditpræmier (MEIP), der er fastsat i OECD's metodologi.

21. Engagementer, hvor en kreditvurdering foretaget af et eksportkreditagentur er blevet anerkendt med henblik på risikovægtning, tillægges en risikovægt i henhold til tabel 2.

Tabel 2

MEIP	1	2	3	4	5	6	7
Risiko-vægt:	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

10. ENGAGEMENTER MED REGIONALE REGERINGER ELLER LOKALE MYNDIGHEDER

22. Engagementer med regionale regeringer og lokale myndigheder risikovægtes, uden at dette berører bestemmelserne i punkt 10-12, som engagementer med institutioner. De kompetente myndigheder udøver denne skønsmulighed uafhængigt af deres udøvelse af den skønsmulighed, der er anført i artikel 80. Reglerne i punkt 30, 31 og 36 om særbehandling af kortfristede engagementer finder ikke anvendelse.

23. Engagementer med regionale regeringer og lokale myndigheder kan efter de kompetente myndigheders skøn behandles som engagementer med centralregeringen i det pågældende land, hvis der ikke er nogen forskel i risiko mellem disse engagementer, fordi de førstnævnte instanser har beføjelser til at inddrive midler, og hvis der findes særlige institutionelle bestemmelser, som reducerer risikoen for, at de misligholder deres forpligtelser.

24. Når de kompetente myndigheder i en medlemsstat udøver skønsmuligheden i punkt 10, kan de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat også tillade deres egne kreditinstitutter at anvende samme risikovægt for engagementer med disse regionale regeringer og lokale myndigheder.

25. Behandler de kompetente myndigheder i et tredjeland, hvis tilsyns- og lovregler er mindst lige så strenge som dem, der anvendes i Fællesskabet, engagementer med regionale regeringer og lokale myndigheder som engagementer med deres centralregering, kan medlemsstaterne tillade deres egne kreditinstitutter at tillægge engagementer med sådanne regionale regeringer og lokale myndigheder samme risikovægt.

11. ENGAGEMENTER MED ADMINISTRATIVE ORGANER OG IKKE-PROFITSØGENDE FORETAGENDER

11.1. Behandling

26. Engagementer med administrative organer og ikke-profitsøgende foretagender tillægges, uden at dette berører bestemmelserne i punkt 14-18, en risikovægt på 100 %.

11.2. Offentlige virksomheder

27. Engagementer med offentlige virksomheder tillægges, uden at dette berører bestemmelserne i punkt 15-17, en risikovægt på 100 %.

28. Engagementer med offentlige virksomheder kan efter de kompetente myndigheders skøn behandles som engagementer med institutioner. De kompetente myndigheder udøver denne skønsmulighed uafhængigt af deres udøvelse af den skønsmulighed, der er anført i artikel 80. Reglerne i punkt 30, 31 og 36 om særbehandling af kortfristede engagementer finder ikke anvendelse.

29. Når de kompetente myndigheder i en medlemsstat udnytter muligheden for at behandle engagementer med offentlige virksomheder som engagementer med institutioner, kan de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat tillade deres egne kreditinstitutter at anvende samme risikovægt for engagementer med sådanne offentlige virksomheder.

30. Behandler de kompetente myndigheder i et tredjeland, hvis tilsyns- og lovregler er mindst lige så strenge som dem, der anvendes i Fællesskabet, engagementer med offentlige virksomheder som engagementer med institutioner, kan medlemsstaterne tillade deres egne kreditinstitutter at tillægge engagementer med sådanne offentlige virksomheder samme risikovægt.

11.3. Kirker og trossamfund

31. Engagementer med kirker og trossamfund, der har status som offentligretlige juridiske personer, behandles, i det omfang de i henhold til loven har hjemmel til at opkræve skatter, som engagementer med offentlige virksomheder.

12. ENGAGEMENTER MED MULTILATERALE UDVIKLINGSBANKER

12.1. Anvendelsesområde

32. Med henblik på artikel 78-83 betragtes Det Interamerikanske Investeringsselskab som en multilateral udviklingsbank.

12.2. Behandling

33. Engagementer med multilaterale udviklingsbanker behandles, uden at dette berører bestemmelserne i punkt 21 og 22, som engagementer med kreditinstitutter i henhold til punkt 28-31. Reglerne i punkt 30, 31 og 36 om særbehandling af kortfristede engagementer finder ikke anvendelse.

34. Engagementer med følgende multilaterale udviklingsbanker tillægges en risikovægt på 0 %:

a) Den Internationale Bank for Genopbygning og Økonomisk Udvikling

b) Den Internationale Finansieringsinstitution

c) Den Interamerikanske Udviklingsbank

d) Den Asiatiske Udviklingsbank

e) Den Afrikanske Udviklingsbank

f) Europarådets Udviklingsbank

g) Den Nordiske Investeringsbank

h) Den Caraibiske Udviklingsbank

i) Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling

j) Den Europæiske Investeringsbank

k) Den Europæiske Investeringsfond

l) Organisationen for Multilaterale Investeringsgarantier.

35. For den tegnede, men ikke indbetalte kapitalandel i Den Europæiske Investeringsfond anvendes en risikovægtning på 20 %.

13. ENGAGEMENTER MED INTERNATIONALE ORGANISATIONER

36. Engagementer med følgende internationale organisationer tillægges en risikovægt på 0 %:

a) Det Europæiske Fællesskab

b) Den Internationale Valutafond

c) Den Internationale Betalingsbank.

14. ENGAGEMENTER MED INSTITUTIONER

14.1. Behandling

37. Risikovægtene for engagementer med institutioner fastsættes ved anvendelse af en af de to metoder, der er beskrevet i punkt 26-27 og 28-31.

14.2. Laveste risikovægt for engagementer med ikke-ratede institutioner

38. Engagementer med en ikke-rated institution må ikke tillægges en lavere risikovægt end den, der anvendes for engagementer med den pågældende centralregering.

14.3. Metoden baseret på risikovægten for centralregeringen

39. Engagementer med institutioner risikovægtes i forhold til det kreditkvalitetstrin, som engagementer med centralregeringen i det land, hvor institutionen er etableret, henføres til i henhold til tabel 3.

Tabel 3

Kreditkvalitetstrin, som central-regeringen henføres til	1	2	3	4	5	6
Engagementets risikovægt	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

40. Risikovægten for engagementer med institutioner, der er etableret i lande, hvor centralregeringen ikke er rated, må ikke overstige 100 %.

14.4. Kreditvurderingsmetoden

41. Engagementer med en oprindelig reel løbetid på over tre måneder med institutioner, for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, risikovægtes i henhold til tabel 4, der bygger på de kompetente myndigheders bestemmelse af, hvilket af de seks trin på kreditkvalitetsskalaen de anerkendte ECAI'ers kreditvurderinger skal henføres til.

Tabel 4

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt:	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

42. Engagementer med ikke-ratede institutioner tillægges en risikovægt på 50 %.

43. Engagementer med en oprindelig reel løbetid på tre måneder eller derunder med en institution, for hvilken der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, risikovægtes i henhold til tabel 5, der bygger på de kompetente myndigheders bestemmelse af, hvilket af de seks trin på kreditkvalitetsskalaen de anerkendte ECAI'ers kreditvurderinger skal henføres til.

Tabel 5

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt:	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

44. Engagementer med en oprindelig reel løbetid på tre måneder eller derunder med ikke-ratede institutioner tillægges en risikovægt på 20 %.

14.5. Samspillet med kortsigtede kreditvurderinger

45. Hvis metoden i punkt 28-31 anvendes på engagementer med institutioner, resulterer det i følgende samspil med specifikke kortsigtede kreditvurderinger.

46. Foreligger der ikke en kortsigtet vurdering af engagementet, anvendes de almindelige regler om særbehandling af kortfristede engagementer, der er anført i punkt 30, for alle engagementer med en oprindelig løbetid på højst tre måneder med institutioner.

47. Foreligger der en kortsigtet vurdering, hvorefter der anvendes en mere fordelagtig risikovægt eller samme risikovægt som ved anvendelsen af de almindelige regler om særbehandling af kortfristede engagementer, der er anført i punkt 30, anvendes den kortsigtede vurdering kun for det specifikke engagement. Andre kortfristede engagementer følger de almindelige regler om særbehandling af kortfristede engagementer, der er anført i punkt 30.

48. Hvis der foreligger en kortsigtet vurdering, hvorefter der anvendes en mindre fordelagtig risikovægt end ved anvendelsen af de almindelige regler om særbehandling af kortfristede engagementer, der er anført i punkt 30, anvendes de almindelige regler om særbehandling af kortfristede engagementer ikke, og alle ikke-ratede kortfristede fordringer tillægges den risikovægt, der fremgår af den specifikke kortsigtede vurdering.

14.6. Kortfristede engagementer i låntagerens nationale valuta

49. Har de kompetente myndigheder valgt at benytte den metode, der er beskrevet i punkt 4-6, for engagementer med centralregeringer og centralbanker, kan de efter eget skøn og både i forbindelse med metoden i punkt 26-27 og metoden i punkt 28-31 tillægge engagementer med institutioner, når disse engagementer har en oprindelig reel løbetid på tre måneder eller derunder og lyder på og er finansieret i national valuta, en risikovægt i kategorien lige under den særligt fordelagtige risikovægt, der er beskrevet i punkt 4-6, for engagementer med den pågældende centralregering.

50. Engagementer, som har en oprindelig reel løbetid på tre måneder eller derunder og lyder på og er finansieret i låntagerens nationale valuta, tillægges en risikovægt på mindst 20 %.

14.7. Investeringer i lovregulerede kapitalinstrumenter

51. Investeringer i aktier eller lovregulerede kapitalinstrumenter udstedt af institutioner tillægges en risikovægt på 100 %, medmindre de fratrækkes egenkapitalen.

15. ENGAGEMENTER MED VIRKSOMHEDER

15.1. Behandling

52. Engagementer, for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, risikovægtes i henhold til tabel 5, der bygger på de kompetente myndigheders bestemmelse af, hvilket af de seks trin på kreditkvalitetsskalaen de anerkendte ECAI'ers kreditvurderinger skal henføres til.

Tabel 5

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt:	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

53. Engagementer, for hvilke der ikke foreligger en sådan kreditvurdering, tillægges en risikovægt på 100 % eller den samme risikovægt som for den pågældende centralregering, idet den højeste vægt lægges til grund.

16. DETAILENGAGEMENTER

54. Engagementer, der opfylder kriterierne i artikel 79, stk. 2, kan efter de kompetente myndigheders skøn tillægges en risikovægt på 75 %.

17. ENGAGEMENTER MED SIKKERHED I FAST EJENDOM

55. Engagementer, for hvilke der er stillet fuld sikkerhed i form af pant i fast ejendom, tillægges, uden at dette berører bestemmelserne i punkt 43-57, en risikovægt på 100 %.

17.1. Engagementer med sikkerhed i form af pant i fast ejendom til beboelse

56. Engagementer, som til de kompetente myndigheders tilfredshed er helt og fuldt sikrede ved pant i fast ejendom til beboelse, der er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren, tillægges en risikovægt på 35 %.

57. Engagementer, som til de kompetente myndigheders tilfredshed er helt og fuldt sikrede ved andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, og som vedrører boliger, der er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren, tillægges en risikovægt på 35 %.

58. De kompetente myndigheder skal, når de udøver deres skønsmulighed, sikre sig følgende:

a) at den faste ejendoms værdi ikke i væsentlig grad afhænger af skyldners kreditkvalitet. Dette krav berører ikke tilfælde, hvor rent makroøkonomiske faktorer påvirker såvel ejendommens værdi som låntagerens betalingsevne

b) at risikoen for låntagerens vedkommende ikke i væsentlig grad afhænger af den underliggende ejendoms eller det underliggende projekts værdi, men snarere af låntagerens grundlæggende evne til at indfri gælden på anden vis. Indfrielsen af den pågældende facilitet afhænger således ikke i væsentlig grad af, hvilke pengestrømme den underliggende ejendom, der er stillet som sikkerhed, måtte generere

c) at minimumskravene i bilag VIII, del 2, punkt 8, og værdiansættelsesreglerne i bilag VIII, del 3, punkt 63-66, er overholdt

d) at den faste ejendoms værdi langt overstiger engagementernes værdi.

59. De kompetente myndigheder kan fravige betingelsen i punkt 45, litra b), for engagementer, der er helt og fuldt sikrede ved pant i fast ejendom til beboelse i det pågældende land, hvis de kan påvise, at der eksisterer et veludviklet og veletableret marked for ejerboliger i landet med tabsprocenter, der er tilstrækkelig lave til at berettige en sådan behandling.

60. Når de kompetente myndigheder i en medlemsstat udøver skønsmuligheden i punkt 46, kan de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat tillade deres egne kreditinstitutter at anvende en risikovægt på 35 % for sådanne engagementer, der er helt og fuldt sikrede ved pant i fast ejendom til beboelse.

17.2. Engagementer med sikkerhed i form af pant i erhvervsejendomme

61. Engagementer, som efter de kompetente myndigheders skøn og til deres tilfredshed er helt og fuldt sikrede ved pant i kontor- eller andre forretningsejendomme i det pågældende land, kan tillægges en risikovægt på 50 %.

62. Engagementer, som efter de kompetente myndigheders skøn og til deres tilfredshed er helt og fuldt sikrede ved andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, og som vedrører kontor- eller andre forretningsejendomme, kan tillægges en risikovægt på 50 %.

63. Med forbehold af de kompetente myndigheders skøn kan engagementer, der vedrører ejendomsleasingtransaktioner i forbindelse med kontor- eller andre forretningsejendomme i det pågældende land, og som er underkastet lovbestemmelser, hvorefter udlejeren beholder den fulde ejendomsret til de udlejede aktiver, så længe lejeren ikke har benyttet sin købsoption, tillægges en risikovægt på 50 %.

64. Anvendelsen af punkt 48-50 forudsætter, at følgende betingelser er opfyldt:

a) at den faste ejendoms værdi ikke i væsentlig grad afhænger af låntagers kreditkvalitet. Dette krav berører ikke tilfælde, hvor rent makroøkonomiske faktorer påvirker såvel ejendommens værdi som låntagerens betalingsevne

b) at risikoen for låntagerens vedkommende ikke i væsentlig grad afhænger af den underliggende ejendoms eller det underliggende projekts værdi, men snarere af låntagerens grundlæggende evne til at indfri gælden på anden vis. Indfrielsen af den pågældende kreditfacilitet må således ikke i væsentlig grad afhænge af, hvilke pengestrømme den underliggende ejendom, der er stillet som sikkerhed, måtte generere

c) at minimumskravene i bilag VIII, del 2, punkt 8, og værdiansættelsesreglerne i bilag VIII, del 3, punkt 63-66, er overholdt.

65. 50 %-vægtningen gælder for den del af lånet, der ikke overstiger en grænse, der er beregnet ud fra en af følgende betingelser:

a) 50 % af den pågældende ejendoms markedsværdi

b) 50 % af ejendommens markedsværdi eller 60 % af belåningsværdien, idet den laveste af disse værdier lægges til grund, i de medlemsstater, som ved love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurderingen af belåningsværdien.

66. For den del af lånet, der overstiger grænserne i punkt 52, anvendes en risikovægt på 100 %.

67. Når de kompetente myndigheder i en medlemsstat udøver skønsmuligheden i punkt 48-50, kan de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat tillade deres egne kreditinstitutter at anvende en risikovægt på 50 % for sådanne engagementer, der er helt og fuldt sikrede ved pant i erhvervsejendomme.

68. De kompetente myndigheder kan fravige betingelsen i punkt 51, litra b), for engagementer, der er helt og fuldt sikrede ved pant i erhvervsejendomme i det pågældende land, hvis de kan påvise, at der eksisterer et veludviklet og veletableret marked for erhvervsejendomme i landet med tabsprocenter, der ikke overstiger følgende grænser:

a) 50 % af markedsværdien (eller eventuelt 60 % af belåningsværdien, såfremt denne værdi er lavest) må ikke overstige 0,3 % af de lån, der i et givet år er uindfriede

b) det samlede tab på lån med sikkerhed i erhvervsejendomme må ikke overstige 0,5 % af de lån, der i et givet år er uindfriede.

69. Hvis en af de grænser, der er anført i punkt 55, overskrides i et givet år, bortfalder retten til at anvende denne risikovægtning, og den må ikke anvendes igen, før den anden betingelse, der er anført i punkt 51, litra b), igen er opfyldt.

70. Når de kompetente myndigheder i en medlemsstat udøver skønsmuligheden i punkt 55, kan de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat tillade deres egne kreditinstitutter at anvende en risikovægt på 50 % for sådanne engagementer, der er helt og fuldt sikrede ved pant i erhvervsejendomme.

18. POSTER I RESTANCE

71. Uden at dette berører bestemmelserne i punkt 59-62, tillægges den usikrede del af poster, der har været i restance i over 90 dage, en risikovægt på:

a) 150 %, hvis værdireguleringerne andrager mindre end 20 % af den usikrede del af engagementets værdi efter regulering

b) 100 %, hvis værdireguleringerne andrager mindst 20 % af den usikrede del af engagementets værdi efter regulering

c) 50 % efter de kompetente myndigheders skøn, hvis værdireguleringerne andrager mindst 50 % af den usikrede del af engagementets værdi efter regulering.

72. Med henblik på at definere den sikrede del af poster i restance anerkendes den samme sikkerhedsstillelse og garanti som for kreditrisikoreduktion.

73. Når der imidlertid ydes fuld sikkerhed for en post i restance ved hjælp af andre former for sikkerhedsstillelse end dem, der anerkendes til reduktion af kreditrisikoen, kan der efter de kompetente myndigheders skøn benyttes en risikovægt på 100 %, som baseres på strenge operationelle kriterier, for at sikre, at den stillede sikkerhed har den fornødne kvalitet, såfremt værdireguleringerne når op på 15 % af engagementets værdi efter regulering.

74. Engagementerne i punkt 43-47 tillægges en risikovægt på 100 % før værdiregulering, hvis de har været i restance i over 90 dage. Hvis værdireguleringerne udgør mindst 20 % af engagementernes værdi efter regulering, kan risikovægten for den resterende del af engagementet nedsættes til 50 % efter de kompetente myndigheders skøn.

75. Engagementerne i punkt 48-57 tillægges en risikovægt på 100 %, hvis de har været i restance i over 90 dage.

19. POSTER HENHØRENDE UNDER LOVMÆSSIGT FASTSATTE HØJRISIKOKATEGORIER

76. Engagementer, der er særligt risikobetonede, såsom investeringer i risikokapitalvirksomheder og i private aktier, tillægges efter de kompetente myndigheders skøn en risikovægt på 150 %.

77. De kompetente myndigheder kan tillade, at poster, som ikke er i restance og efter bestemmelserne i de foregående afsnit vægtes med 150 %, og for hvilke der er foretaget værdireguleringer, tillægges en risikovægt på:

a) 100 %, hvis værdireguleringerne andrager mindst 20 % af engagementets værdi efter regulering

b) 50 %, hvis værdireguleringerne andrager mindst 50 % af engagementets værdi efter regulering.

20. ENGAGEMENTER I FORM AF DÆKKEDE OBLIGATIONER

78. Ved "dækkede obligationer" forstås de obligationer, der er defineret i artikel 22, stk. 4, i direktiv 85/611/EØF og sikret ved et af følgende anerkendte aktiver:

a) engagementer, som er indgået med eller garanteret af centralregeringer, centralbanker, multilaterale udviklingsbanker eller internationale organisationer, der henføres til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette bilag

b) engagementer, som er indgået med eller garanteret af offentlige virksomheder eller regionale regeringer og lokale myndigheder, og som risikovægtes som engagementer med institutioner eller centralregeringer og centralbanker i overensstemmelse med henholdsvis punkt 15, 9 eller 10 og henføres til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette bilag

c) engagementer indgået med institutioner, der henføres til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette bilag. Den samlede eksponering af denne art må ikke overstige 10 % af den nominelle værdi af det udstedende kreditinstituts udestående dækkede obligationer. Engagementer, som skyldes overførsel af

midler fra låntagere, der har optaget lån med sikkerhed i fast ejendom, til indehavere af dækkede obligationer, er ikke omfattet af grænsen på 10 %

d) lån med sikkerhed i fast ejendom til beboelse eller i andele i finske boligselskaber, jf. punkt 44, hvor panterettighederne sammenlagt med eventuelle tidligere panterettigheder udgør højst 80 % af den pantsatte ejendoms værdi

e) lån med sikkerhed i erhvervsejendomme eller i andele i finske boligselskaber, jf. punkt 49, hvor panterettighederne sammenlagt med eventuelle tidligere panterettigheder udgør højst 60 % af den pantsatte ejendoms værdi. De kompetente myndigheder kan anerkende lån med sikkerhed i erhvervsejendomme, hvor belåningsprocenten på 60 forhøjes til højst 70, hvis værdien af de samlede aktiver, der stilles som sikkerhed for de dækkede obligationer, overstiger det udestående nominelle beløb af disse obligationer med mindst 10 %, og obligationsindehavernes fordringer opfylder de retssikkerhedskrav, der er anført i bilag IX. Obligationsindehavernes fordringer fyldestgøres forud for de øvrige panthaveres fordringer.

79. Kreditinstitutterne skal i forbindelse med dækkede obligationer med sikkerhed i fast ejendom overholde minimumskravene i bilag VIII, del 2, punkt 8, og værdiansættelsesreglerne i bilag VIII, del 3, punkt 63-66.

80. Uanset bestemmelserne i punkt 65 og 66 kan dækkede obligationer, som falder ind under definitionen i artikel 22, stk. 4, i direktiv 85/611/EØF og er udstedt inden den 31. december 2007, også omfattes af reglerne om særbehandling indtil forfaldstidspunktet.

81. Risikovægten for dækkede obligationer fastsættes på grundlag af den risikovægt, der gælder for privilegerede usikrede engagementer med det kreditinstitut, der har udstedt dem. Der gælder følgende sammenhæng mellem risikovægtene:

a) hvis engagementer med kreditinstituttet risikovægtes med 20 %, vægtes dækkede obligationer med 10 %

b) hvis engagementer med kreditinstituttet risikovægtes med 50 %, vægtes dækkede obligationer med 20 %

c) hvis engagementer med kreditinstituttet risikovægtes med 100 %, vægtes dækkede obligationer med 50 %

d) hvis engagementer med kreditinstituttet risikovægtes med 150 %, vægtes dækkede obligationer med 100 %.

21. POSTER, DER REPRÆSENTERER SECURITISATIONSPOSITIONER

82. Risikovægtede værdier af engagementer vedrørende securitisationspositioner fastsættes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 94-101.

22. KORTSIGTEDE ENGAGEMENTER MED KREDITINSTITUTTER OG VIRKSOMHEDER

83. Kortsigtede engagementer med kreditinstitutter eller virksomheder, for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, risikovægtes i henhold til tabel 6, der viser de kompetente myndigheders fordeling af de anerkendte ECAI'ers kreditvurderinger på seks trin på en kreditkvalitetsskala.

Tabel 6

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt:	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

23. ENGAGEMENTER MED INSTITUTTER FOR KOLLEKTIV INVESTERING I VÆRDIPAPIRER

84. Engagementer med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) tillægges, uden at dette berører bestemmelserne i punkt 72-78, en risikovægt på 100 %.

85. Engagementer med investeringsinstitutter, for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, risikovægtes i henhold til tabel 7, der bygger på de kompetente myndigheders bestemmelse af, hvilket af de seks trin på kreditkvalitetsskalaen de anerkendte ECAI'ers kreditvurderinger skal henføres til.

Tabel 7

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4	5	6
Risikovægt:	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

86. Betragter de kompetente myndigheder en position i et investeringsinstitut som særligt risikobetonet, skal de kræve, at denne position tillægges en risikovægt på 150 %.

87. Kreditinstitutterne kan som anført i punkt 76-78 fastsætte risikovægten for et investeringsinstitut, såfremt følgende anerkendelseskriterier er opfyldt:

a) investeringsinstituttet ledes af et selskab, der er undergivet en medlemsstats tilsyn, og følgende krav med forbehold af kreditinstituttets kompetente myndigheds godkendelse er overholdt:

i) de ledes af et selskab, som er undergivet et tilsyn, der anses for at svare til det, der er fastlagt i Fællesskabets lovgivning, og

ii) der sikres det fornødne samarbejde mellem de kompetente myndigheder

b) det oplyses i investeringsinstituttets prospekt eller i et tilsvarende dokument:

– hvilke kategorier af aktiver investeringsinstituttet har ret til at investere i

– hvilke investeringsgrænser der anvendes, såfremt sådanne er fastsat, og hvordan de er beregnet

c) investeringsinstituttet aflægger beretning om sin virksomhed mindst én gang årligt, således at det er muligt at vurdere dets aktiver og passiver, indtægter og transaktioner i den periode, beretningen dækker.

88. Hvis en kompetent myndighed anerkender et investeringsinstitut i et tredjeland som anført i punkt 74, litra a), kan en kompetent myndighed i en anden medlemsstat basere sig på denne anerkendelse uden selv at foretage en vurdering.

89. Har kreditinstituttet kendskab til et investeringsinstituts underliggende engagementer, kan det i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i artikel 78-83, lade disse underliggende engagementer indgå i beregningen af den gennemsnitlige risikovægt for investeringsinstituttet.

90. Har kreditinstituttet ikke kendskab til de underliggende engagementer i et investeringsinstitut, kan det beregne den gennemsnitlige risikovægt for dette investeringsinstitut i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i artikel 78-83. Det antages i den forbindelse, at investeringsinstituttet først investerer så meget, som det har tilladelse til, i de engagementsklasser, hvor kapitalkravet er højest, og dernæst investerer i de lavere kategorier, indtil den øvre investeringsgrænse er nået.

91. Kreditinstitutter kan i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i punkt 76 og 77, gøre brug af en tredjemand til at beregne og indberette en risikovægt for investeringsinstituttet, forudsat at beregningens og indberetningens nøjagtighed er tilstrækkelig sikret.

24. ANDRE POSTER

24.1. Behandling

92. Materielle aktiver i henhold til artikel 4, stk. 10, i direktiv 86/635/EØF tillægges en risikovægt på 100 %.

93. Periodeafgrænsningsposter, hvor kreditinstituttet ikke er i stand til at bestemme modparten i overensstemmelse med direktiv 86/635/EØF, tillægges en risikovægt på 100 %.

94. Likvide midler under overførsel tillægges en risikovægt på 20 %. Kassebeholdning og tilsvarende likvide midler tildeles en risikovægtning på 0 %.

95. Medlemsstaterne kan tillade en risikovægt på 10 % for engagementer med kreditinstitutter, som er specialiseret i interbankmarkeder og markeder for offentlig gæld i hjemlandet, og som er underkastet nøje tilsyn af de kompetente myndigheder, når de nævnte aktivposter er helt og fuldt garanteret til hjemlandets kompetente myndigheders tilfredshed ved en kombination af aktivposter, som vægtes med 0 eller 20 % og er anerkendt af myndighederne som passende sikkerhed.

96. Beholdninger af aktier og andre kapitalinteresser tillægges en risikovægt på mindst 100 %, medmindre de fratrækkes egenkapitalen.

97. Guldbarrer, der opbevares i egne boksanlæg eller hos tredjemand, tillægges, for så vidt de understøttes af indskud i guld, en risikovægt på 0 %.

98. I tilfælde af salgs- og tilbagekøbsaftaler samt køb i henhold til terminskontrakt anvendes risikovægten for de omhandlede aktiver og ikke for modparterne.

99. Hvis et kreditinstitut yder kreditbeskyttelse for en række engagementer, således at den *n*'te misligholdelse i forbindelse med disse engagementer bevirker, at betalingen forfalder, hvorved kontrakten bringes til ophør, anvendes de risikovægte, der er anført i artikel 78-83, forudsat at der er foretaget en ekstern kreditvurdering af produktet med hjælp fra et anerkendt ECAI. Er produktet ikke vurderet af et anerkendt ECAI, aggregeres risikovægtene for samtlige engagementer i kurven med undtagelse af *n*-1-engagementer op til højst 1250 %, hvorefter de multipliceres med den nominelle værdi af den beskyttelse, der ydes af kreditderivatet, for at nå frem til den risikovægtede værdi af aktiverne. De *n*-1-engagementer, der ikke indgår i aggregeringen, fastsættes således, at de indbefatter de engagementer, der hver især resulterer i en lavere risikovægtet værdi end den risikovægtede værdi af samtlige engagementer i aggregeringen.

Del 2 – Anerkendelse af eksterne kreditvurderingsinstitutter og konvertering af deres kreditvurderinger

1. METODOLOGI

24.2. Objektivitet

1. De kompetente myndigheder skal kontrollere, at den metodologi, der danner grundlag for kreditvurderingerne, er stringent, systematisk og tidsmæssigt sammenhængende, og at den valideres på baggrund af den historiske erfaring.

24.3. Uafhængighed

2. De kompetente myndigheder skal kontrollere, at metodologien friholdes for ydre politiske påvirkninger eller begrænsninger og for økonomisk pres, der kan indvirke på kreditvurderingen.

3. De kompetente myndigheder tager stilling til, om ECAI'ets metodologi er uafhængig, ved hjælp af en række faktorer, heriblandt:

   a) ECAI'ets ejer- og organisationsstruktur

   b) ECAI'ets økonomiske ressourcer

   c) ECAI'ets personale og ekspertise

   d) ECAI'ets ledelse.

24.4. Løbende revision

4. De kompetente myndigheder skal kontrollere, at ECAI'er løbende reviderer deres kreditvurderinger og tilpasser dem til ændringer i den finansielle situation. Vurderingerne revideres efter alle vigtige begivenheder og mindst én gang om året.

5. Inden de kompetente myndigheder giver deres godkendelse, skal de kontrollere, at der for hvert enkelt markedssegment benyttes en vurderingsmetodologi, som bl.a. bygger på følgende standarder:

   a) der foretages en nærmere efterprøvning ("backtesting") mindst én gang om året

   b) de kompetente myndigheder sikrer sig, at ECAI'et foretager regelmæssige revisioner

   c) de kompetente myndigheder kan ved henvendelse til ECAI'et få oplyst, hvilke kontakter det har haft med den overordnede ledelse i de enheder, det rater.

6. De kompetente myndigheder skal træffe passende foranstaltninger til at sikre, at ECAI'erne øjeblikkeligt underretter dem om alle væsentlige ændringer af den metodologi, der danner grundlag for kreditvurderingerne.

24.5. Gennemsigtighed og offentliggørelse

7. De kompetente myndigheder skal træffe passende foranstaltninger til at sikre, at principperne i den metodologi, ECAI'et benytter, når det udarbejder kreditvurderinger, gøres offentligt tilgængelige, således at alle potentielle brugere bliver i stand til at bedømme, om disse vurderinger foretages på en fornuftig måde.

25. INDIVIDUELLE KREDITVURDERINGER

25.1. Troværdighed og markedsaccept

8. De kompetente myndigheder skal kontrollere, at ECAI'ernes individuelle kreditvurderinger opfattes som troværdige og pålidelige hos brugerne af disse kreditvurderinger.

9. De kompetente myndigheder skal bedømme vurderingernes troværdighed ved hjælp af en række faktorer, heriblandt:

a) ECAI'ets markedsandel

b) ECAI'ets indtægter og i mere overordnet forstand dets økonomiske ressourcer

c) hvorvidt den pågældende rating anvendes til prissætning.

25.2. Gennemsigtighed og offentliggørelse

10. De kompetente myndigheder skal kontrollere, at individuelle kreditvurderinger som et minimum gøres tilgængelige på samme vilkår for alle, der har en legitim interesse i disse individuelle kreditvurderinger.

11. De kompetente myndigheder skal navnlig kontrollere, at individuelle kreditvurderinger på samme vilkår som for tilsvarende indenlandske parter er tilgængelige for ikke-indenlandske parter, der har en legitim interesse i disse individuelle kreditvurderinger.

26. "KONVERTERING"

12. De kompetente myndigheder skal for at kunne sondre mellem de relative risikograder, der fremkommer ved hver enkelt kreditvurdering, tage hensyn til kvantitative faktorer såsom den langsigtede misligholdelsesrate for alle poster med samme rating. Hvis det pågældende ECAI er nystiftet eller kun har indsamlet få data om misligholdelser, skal de kompetente myndigheder anmode det om at oplyse, hvad det anser for at være den langsigtede misligholdelsesrate for alle poster med samme rating.

13. De kompetente myndigheder skal for at kunne sondre mellem de relative risikograder, der fremkommer ved hver enkelt kreditvurdering, tage hensyn til kvalitative faktorer, heriblandt hvilken gruppe af udstedere ECAI'et dækker, hvilke kreditvurderinger ECAI'et foretager, hvad den enkelte kreditvurdering indeholder, og hvordan ECAI'et definerer misligholdelse.

14. De kompetente myndigheder skal sammenligne misligholdelsesraten for hver enkelt kreditvurdering, der er foretaget af det konkrete ECAI, med en benchmark baseret på den misligholdelsesrate, som andre ECAI'er har registreret for en udstedergruppe, der efter de kompetente myndigheders opfattelse repræsenterer en tilsvarende kreditrisiko.

15. Finder de kompetente myndigheder, at den misligholdelsesrate, som et konkret ECAI har registreret ved en kreditvurdering, til stadighed er betydeligt højere end benchmarken, skal disse myndigheder henføre ECAI'ets kreditvurdering til et højere risikotrin på kreditkvalitetsskalaen.

16. Hvis de kompetente myndigheder har forhøjet den risikovægt, som et konkret ECAI har fastsat i forbindelse med en bestemt kreditvurdering, og ECAI'et godtgør, at den misligholdelsesrate, der er registreret ved denne kreditvurdering, ikke længere til stadighed er betydeligt højere end benchmarken, kan de kompetente myndigheder beslutte at flytte ECAI'ets kreditvurdering tilbage til det oprindelige trin på kreditkvalitetsskalaen.

Del 3 – Anvendelse af kreditvurderinger fra eksterne kreditvurderingsinstitutter til fastlæggelse af risikovægte

1. BEHANDLING

1. Et kreditinstitut kan udnævne et eller flere anerkendte ECAI'er til fastsættelse af risikovægte for aktivposter og poster under stregen.

100. Et kreditinstitut, der beslutter at anvende kreditvurderinger udarbejdet af et anerkendt ECAI for en bestemt kategori af poster, skal anvende disse kreditvurderinger konsekvent for alle engagementer inden for denne kategori.

101. Et kreditinstitut, der beslutter at anvende kreditvurderinger udarbejdet af et anerkendt ECAI, skal anvende dem vedvarende og konsekvent over tid.

102. Kreditinstituttet kan kun anvende kreditvurderinger fra ECAI'er, hvis de indbefatter samtlige beløb, dvs. både hovedstolen og de renter, der er påløbet.

103. Hvis der for en rated post kun foreligger én kreditvurdering fra et anerkendt ECAI, skal denne kreditvurdering anvendes til fastsættelse af risikovægten for denne post.

104. Hvis der foreligger to kreditvurderinger fra anerkendte ECAI'er, og disse kreditvurderinger opstiller to forskellige risikovægte for en rated post, anvendes den højeste risikovægt.

105. Hvis der for en rated post foreligger mere end to kreditvurderinger fra anerkendte ECAI'er, skal de to vurderinger, der resulterer i de to laveste risikovægte, lægges til grund. Hvis de to laveste risikovægte afviger fra hinanden, anvendes den højeste risikovægt. Hvis de to laveste risikovægte er ens, anvendes denne risikovægt.

106. Kreditinstitutter skal benytte kreditvurderinger, som de har anmodet om. De kompetente myndigheder kan tillade kreditinstitutter at anvende kreditvurderinger, som de ikke har anmodet om.

27. KREDITVURDERING AF UDSTEDERE OG EMISSIONER

107. Foreligger der en kreditvurdering for et specifikt emissionsprogram eller en specifik emissionsfacilitet, som den post, der repræsenterer engagementet, indgår i, skal denne kreditvurdering anvendes til fastsættelse af risikovægten for denne post.

108. Når der ikke foreligger en umiddelbart anvendelig kreditvurdering for en bestemt post, men der foreligger en kreditvurdering for et specifikt emissionsprogram eller en specifik emissionsfacilitet, som den post, der repræsenterer engagementet, ikke indgår i, eller der foreligger en generel kreditvurdering af udstederen, skal denne kreditvurdering anvendes, hvis den resulterer i en højere risikovægt, end der ellers ville opnås, eller hvis den resulterer i en lavere risikovægt, og det pågældende engagement i alle henseender rangerer pari passu eller anses for privilegeret i forhold til det specifikke emissionsprogram eller den specifikke emissionsfacilitet eller i givet fald i forhold til den pågældende udsteders privilegerede usikrede engagementer.

109. Punkt 9 og 10 er ikke til hinder for anvendelsen af punkt 65-68 i del 1 i dette bilag.

110. Kreditvurderinger af udstedere, der tilhører en koncern, kan ikke anvendes som kreditvurderinger af andre udstedere inden for samme koncern.

28. LANGSIGTEDE OG KORTSIGTEDE KREDITVURDERINGER

111. Kortsigtede kreditvurderinger kan kun anvendes på kortfristede aktivposter og poster under stregen i forbindelse med engagementer med institutioner og virksomheder.

112. En kortsigtet kreditvurdering finder kun anvendelse på den post, som den kortsigtede kreditvurdering omhandler, og må ikke benyttes til beregning af risikovægte for andre poster.

113. Uanset bestemmelserne i punkt 14 vil det, hvis en facilitet med kortsigtet rating tillægges en risikovægt på 150 %, medføre, at alle ikke-ratede usikrede engagementer med den pågældende låntager også tillægges en risikovægt på 150 % uden hensyn til, om disse engagementer er kortfristede eller langfristede.

114. Uanset bestemmelserne i punkt 14 vil intet ikke-rated kortfristet engagement kunne opnå en risikovægt på under 100 %, hvis en facilitet med kortsigtet rating tillægges en risikovægt på 50 %.

29. POSTER I NATIONAL OG UDENLANDSK VALUTA

115. En kreditvurdering, som vedrører en post, der er denomineret i skyldnerens nationale valuta, kan ikke anvendes til beregning af en risikovægt for et andet engagement med samme låntager, når dette engagement er denomineret i udenlandsk valuta.

116. Uanset bestemmelserne i punkt 17 kan de kompetente myndigheder, når et engagement vedrører en banks involvering i et lån, som er bevilget af en multinational udviklingsbank, der har status af privilegeret kreditor på markedet, tillade, at kreditvurderingen af låntagerens post i national valuta anvendes til fastsættelse af en risikovægt.

BILAG VII

Metoden med interne ratings

Del 1 – Risikovægtede værdier af engagementer og forventede tab

1. BEREGNING AF RISIKOVÆGTEDE VÆRDIER AF ENGAGEMENTER I RELATION TIL KREDITRISIKO

1. Medmindre andet er bestemt, fastsættes inputparametrene sandsynlighed for misligholdelse ("probability of default" (PD)), tab i tilfælde af misligholdelse ("loss given default" (LGD)) og løbetid ("maturity" (M)) som anført i del 2, mens engagementets værdi fastsættes som anført i del 3.

117. De enkelte engagementers risikovægtede værdi beregnes efter følgende formler:

29.1. Risikovægtede værdier af engagementer med virksomheder, institutioner, centralregeringer og centralbanker

118. Med forbehold af bestemmelserne i punkt 4-8 beregnes de risikovægtede værdier af engagementer med virksomheder, institutioner, centralregeringer og centralbanker efter følgende formler:

Korrelation (R) = $0.12 \times (1 - EXP(-50 * PD))/(1 - EXP(-50)) + 0.24 * [1 - (1 - EXP(-50 * PD))/(1 - EXP(-50))]$

Amortisationsfaktor (b) = $(0.11852 - 0.05478 * \ln(PD))^2$

Risikovægt (RW) =
$LGD * (N[(1-R)^{-0.5} * G(PD) + (R/(1-R))^{0.5} * G(0.999)] - PD * LGD) * (1 - 1.5 * b)^{-1} * (1 + (M - 2.5) * b) * 12.5 * 1.06$

N(x) angiver den kumulative fordelingsfunktion for en normeret normalfordelt stokastisk variabel (dvs. sandsynligheden for, at en normalfordelt stokastisk variabel med middelværdi 0 og varians 1 er mindre end eller lig med *x).* $G(z)$ angiver den inverse kumulative fordelingsfunktion for en normeret normalfordelt stokastisk variabel (dvs. den *x*-værdi, for hvilken det gælder, at $N(x) = z$).

Værdien af det risikovægtede engagement = RW * engagementets værdi

119. For engagementer med virksomheder, som tilhører en koncern, hvis samlede årsomsætning er på under 50 mio. EUR, kan kreditinstitutterne anvende følgende korrelationsformel til beregning af risikovægtene for erhvervsengagementer. S står i denne formel for den samlede årsomsætning i mio. EUR, hvor 5 mio. EUR <= S <= 50 mio. EUR. Hvis den registrerede omsætning er på under 5 mio. EUR, sættes den til 5 mio. EUR. For erhvervede fordringer svarer den

samlede årsomsætning til det vægtede gennemsnit af de enkelte engagementer i puljen.

$$\text{Korrelation (R)} = 0.12 \times \left(1 - EXP\left(-50 * PD\right)\right)/\left(1 - EXP\left(-50\right)\right) + 0.24 * \left[1 - \left(1 - EXP\left(-50 * PD\right)\right)/\left(1 - EXP\left(-50\right)\right)\right] - 0.04 * \left(1 - \left(S - 5\right)/45\right)$$

Kreditinstitutter skal lægge koncernens samlede aktiver til grund i stedet for den samlede årsomsætning, hvis den samlede årsomsætning ikke udgør en relevant indikator for virksomhedens størrelse, og de samlede aktiver udgør en mere relevant indikator end den samlede årsomsætning.

120. Hvis kreditinstituttet i forbindelse med specialiserede udlånsengagementer ikke kan godtgøre, at dets estimater af sandsynligheden for misligholdelse opfylder de minimumskrav, der er anført i del 4, skal det fastsætte risikovægte for disse engagementer i henhold til tabel 1.

Tabel 1:

Restløbetid	kategori 1	kategori 2	kategori 3	kategori 4	kategori 5
Under 2½ år	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
2½ år eller derover	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

De kompetente myndigheder kan tillade, at kreditinstitutter som hovedregel fastsætter særligt fordelagtige risikovægte på 50 % for engagementer i kategori 1 og en risikovægt på 70 % for engagementer i kategori 2, forudsat at kreditinstitutternes emissions- og andre risikokarakteristika berettiger en placering i den relevante kategori.

Institutterne skal ved fastsættelsen af risikovægte for specialiserede udlånsengagementer tage hensyn til følgende faktorer: den finansielle styrke, det politiske og lovgivningsmæssige miljø, transaktionernes og/eller aktivernes art, garantistillerens og virksomhedens styrke samt eventuelle indtægter fra offentlig-private partnerskaber og værdipapirporteføljen.

121. Erhvervede fordringer på selskaber skal for at kunne behandles som erhvervsengagementer opfylde de minimumskrav, der er angivet i del 4, punkt 104-108. I forbindelse med erhvervede fordringer på selskaber, der også opfylder betingelserne i punkt 12, kan standarderne i del 4 for risikokvantificering af detailengagementer anvendes, hvis det ville være urimeligt belastende for et kreditinstitut at benytte de standarder for risikokvantificering af erhvervsengagementer, der er fastsat i del 4.

122. Når der er tale om erhvervede fordringer på selskaber, kan købsrabatter, der kan tilbagebetales, eller fuld eller delvis sikkerhedsstillelse for første del af et tab som følge af misligholdelse eller begge dele behandles som "first-loss"-positioner som led i IRB-securitisationsrammerne.

123. Hvis et kreditinstitut yder kreditbeskyttelse for en række engagementer, således at den *n*'te misligholdelse i forbindelse med disse engagementer bevirker, at betalingen forfalder, hvorved kontrakten bringes til ophør, anvendes de risikovægte, der er anført i artikel 94-101, forudsat at der er foretaget en ekstern kreditvurdering af produktet med hjælp fra et anerkendt ECAI. Er produktet ikke vurderet af et anerkendt ECAI, aggregeres risikovægtene for samtlige engagementer i kurven med undtagelse af *n*-1-engagementer, hvor summen af værdien af det forventede tab multipliceret med 12,5 og af det risikovægtede engagement ikke overstiger den nominelle værdi af den beskyttelse, der ydes af kreditderivatet, multipliceret med 12,5. De *n*-1-engagementer, der ikke indgår i aggregeringen, fastsættes således, at de indbefatter de engagementer, der hver især resulterer i en lavere risikovægtet værdi end den risikovægtede værdi af samtlige engagementer i aggregeringen.

29.2. Risikovægtede værdier af detailengagementer

124. Med forbehold af bestemmelserne i punkt 10 og 11 beregnes de risikovægtede værdier af detailengagementer efter følgende formler:

$$\text{Korrelation (R)} = 0.03 \times \left(1 - EXP\left(-35 * PD\right)\right)/\left(1 - EXP\left(-35\right)\right) + 0.16 * \left[1 - \left(1 - EXP\left(-35 * PD\right)\right)/\left(1 - EXP\left(-35\right)\right)\right]$$

Risikovægt:

$$LGD * \left(N\left[\left(1-R\right)^{-0.5} * G\left(PD\right) + \left(R/\left(1-R\right)\right)^{0.5} * G\left(0.999\right)\right] - PD * LGD\right) * 12.5 * 1.06$$

N(x) angiver den kumulative fordelingsfunktion for en normeret normalfordelt stokastisk variabel (dvs. sandsynligheden for, at en normalfordelt stokastisk variabel med middelværdi 0 og varians 1 er mindre end eller lig med *x)*. $G(z)$ angiver den inverse kumulative fordelingsfunktion for en normeret normalfordelt stokastisk variabel (dvs. den *x*-værdi, for hvilken det gælder, at $N(x) = z$).

Værdien af det risikovægtede engagement = RW * engagementets værdi

125. For detailengagementer med sikkerhed i fast ejendom benyttes en korrelation (R) på 0,15 i stedet for den værdi, der beregnes med korrelationsformlen i punkt 9.

126. For de kvalificerede revolverende detailengagementer, der er defineret i litra a) – e), benyttes en korrelation (R) på 0,04 i stedet for den værdi, der beregnes med korrelationsformlen i punkt 9.

Engagementer betegnes som kvalificerede revolverende detailengagementer med kvalificerede udstedere, hvis de opfylder følgende betingelser:

a) engagementerne er indgået med enkeltpersoner

b) engagementerne er revolverende og usikrede, og de kan umiddelbart opsiges uden betingelser af kreditinstituttet, hvis de ikke udnyttes med det samme (revolverende engagementer defineres i denne forbindelse som engagementer, hvor tilgodehavender hos kunder varierer alt efter, hvor meget disse kunder vælger at låne eller betale tilbage, op til den grænse, kreditinstituttet har fastsat). Uudnyttede lånetilsagn kan opsiges uden betingelser, hvis vilkårene herfor sætter kreditinstituttet i stand til at opsige dem i det omfang, det er tilladt i medfør af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og tilknyttet lovgivning

c) engagementet med hver enkelt person i delporteføljen udgør højst 100 000 EUR

d) kreditinstituttet er i stand til at godtgøre, at korrelationsformlen i dette punkt kun anvendes i forbindelse med porteføljer, hvor tabsprocenterne udviser lav volatilitet set i forhold til de gennemsnitlige tabsprocenter, navnlig i det interval, hvor sandsynligheden for misligholdelse er mindst. Tilsynsmyndighederne undersøger den relative volatilitet med hensyn til tabsprocenter i de revolverende delporteføljer med kvalificerede udstedere på detailmarkedet samt den samlede revolverende portefølje med kvalificerede udstedere på detailmarkedet og har til hensigt at udveksle oplysninger om særlige karakteristika for tab på revolverende engagementer med kvalificerede udstedere på detailmarkedet i de forskellige lande

e) den kompetente myndighed finder det foreneligt med delporteføljens grundlæggende risikokarakteristika at behandle engagementet som et revolverende engagement med en kvalificeret udsteder på detailmarkedet.

127. Erhvervede fordringer skal for at kunne behandles som lån på detailmarkedet opfylde de minimumskrav, der er anført i del 4, punkt 104-108, samt følgende betingelser:

a) kreditinstituttet har købt fordringerne af udenforstående tredjemænd, og dets engagement med låntageren for den pågældende fordring indebærer ingen risici, der direkte eller indirekte udgår fra kreditinstituttet selv

b) de erhvervede fordringer opstår på uafhængig basis mellem sælgeren og låntageren. Mellemværender mellem virksomheder i samme koncern og mellem virksomheder ved hjælp af modkontering kan ikke uden videre behandles på den pågældende måde

c) det købende kreditinstitut har ret til det samlede provenu af de erhvervede fordringer eller til en forholdsmæssig andel af provenuet

d) porteføljen af erhvervede fordringer er tilstrækkelig diversificeret.

128. Ved erhvervede fordringer kan købsrabatter, der kan tilbagebetales, fuld eller delvis sikkerhedsstillelse som "first-loss"-sikring som følge af misligholdelse, tab som følge af udvanding eller begge dele behandles som "first-loss"-positioner som led i IRB-securitisationsrammerne.

129. I forbindelse med blandede puljer af erhvervede fordringer på detailmarkedet, hvor de købende kreditinstitutter ikke er i stand til at adskille engagementer med

sikkerhed i fast ejendom og revolverende detailengagementer med kvalificerede udstedere fra andre detailengagementer, anvendes den funktion til beregning af risikovægten for kunder på detailmarkedet, der resulterer i det højeste kapitalkrav for disse engagementer.

29.3. Risikovægtede værdier af aktiepositioner

130. Kreditinstitutterne kan med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse anvende forskellige metoder for forskellige porteføljer, såfremt kreditinstitutterne selv anvender forskellige metoder internt. Hvis et kreditinstitut har fået tilladelse til at anvende forskellige metoder, skal det godtgøre over for de kompetente myndigheder, at disse metoder er valgt på et konsistent grundlag og ikke bunder i regelarbitrage.

131. De kompetente myndigheder kan uanset bestemmelserne i punkt 15 tillade, at der fastsættes risikovægtede værdier for aktiepositioner med accessoriske servicevirksomheder efter reglerne om behandling af andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser.

29.3.1. Den forenklede risikovægtningsmetode

132. De risikovægtede værdier af positioner beregnes efter følgende formel:

Risikovægt (RW) = 190 % for private aktiepositioner i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer

Risikovægt (RW) = 290 % for positioner i børsnoterede aktier

Risikovægt (RW) = 370 % for alle andre aktiepositioner

Værdien af den risikovægtede position = RW * positionens værdi

133. Korte likvide positioner og afledte instrumenter uden for handelsbeholdningen kan modregnes med lange positioner i samme individuelle aktier, forudsat at disse instrumenter udtrykkeligt er beregnet til risikoafdækning af specifikke aktiepositioner, og at risikoafdækningen gælder i mindst et år mere. Andre korte positioner behandles, som om der var tale om lange positioner, og den relevante risikovægt anvendes på de enkelte positioners absolutte værdi. Er der manglende match mellem positionernes løbetid, anvendes samme metode som for erhvervsengagementer.

134. Kreditinstitutter kan anerkende ufinansieret kreditbeskyttelse, der er baseret på en aktieposition, i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i artikel 90-93.

29.3.2. PD-/LGD-metoden

135. De risikovægtede værdier af engagementer beregnes efter formlerne i punkt 3. Hvis kreditinstitutterne ikke råder over tilstrækkelige oplysninger til at kunne anvende den definition af misligholdelse, der er anført i del 4, punkt 44-48, justeres risikovægtene med en faktor 1,5.

136. For de enkelte engagementer må summen af værdien af det forventede tab multipliceret med 12,5 og af det risikovægtede engagement ikke overstige engagementets værdi multipliceret med 12,5.

137. Kreditinstitutter kan anerkende ufinansieret kreditbeskyttelse, der er baseret på en aktieposition, i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i artikel 90-93. Det kræver, at LGD fastsættes til 90 % for engagementet med den part, der yder risikoafdækningen. For private aktiepositioner i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer kan LGD fastsættes til 65 %. Løbetiden sættes med henblik herpå til 5 år.

29.3.3. Metoden med interne modeller

138. De risikovægtede værdier af engagementer opgøres ud fra det potentielle tab på kreditinstituttets aktiepositioner, hvilket beregnes ved brug af interne modeller for den potentielle risiko for tab ("value-at-risk") baseret på et ensidigt 99 %-konfidensinterval, der viser forskellen mellem kvartalsafkastet og et passende risikofrit afkast, der er beregnet over en længere analyseperiode, multipliceret med 12,5. De risikovægtede værdier af hvert enkelt engagement må ikke være lavere end summen af de risikovægtede værdier af engagementer, der som et minimum kræves efter PD-/LGD-metoden, og de tilsvarende forventede tab multipliceret med 12,5.

139. Kreditinstitutter kan anerkende ufinansieret kreditbeskyttelse, der er baseret på en aktieposition.

29.4. Risikovægtede værdier af engagementer vedrørende andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser

140. De risikovægtede værdier af engagementer beregnes efter følgende formel:

Værdien af det risikovægtede engagement = 100 % * engagementets værdi

30. BEREGNING AF RISIKOVÆGTEDE VÆRDIER AF ENGAGEMENTER MED HENSYN TIL UDVANDINGSRISICI FOR ERHVERVEDE FORDRINGER

141. Risikovægte for udvandingsrisici vedrørende erhvervede fordringer på selskaber og detailfordringer:

Risikovægtene beregnes efter formlen i punkt 3. Inputparametrene PD og LGD bestemmes som anført i del 2, engagementets værdi bestemmes som anført i del 3, og løbetiden sættes til 1 år. Hvis kreditinstitutterne kan godtgøre over for de kompetente myndigheder, at udvandingsrisikoen er ubetydelig, behøver den ikke at blive anerkendt.

31. BEREGNING AF DE FORVENTEDE TAB

142. Medmindre andet er anført, bestemmes inputparametrene PD og LGD som anført i del 2 og engagementets værdi som anført i del 3.

143. De forventede tab vedrørende engagementer med virksomheder, institutioner, centralregeringer og centralbanker samt detailengagementer beregnes efter følgende formler:

Forventet tab (EL) = PD × LGD

Værdien af det forventede tab = EL × engagementets værdi

Præmier vedrørende erhvervede engagementer behandles som EL.

144. De forventede tab vedrørende specialiserede udlånsengagementer, hvor kreditinstitutterne anvender de risikovægtningsmetoder, der er anført i punkt 5, klassificeres i henhold til tabel 2.

Tabel 2

Restløbetid	kategori 1	kategori 2	kategori 3	kategori 4	kategori 5
Under 2½ år	0 %	5 %	35 %	100 %	625 %
EL for 2½ år eller derover	5 %	10 %	35 %	100 %	625 %

Hvis de kompetente myndigheder har tilladt, at et kreditinstitut som hovedregel anvender særligt fordelagtige risikovægte på 50 % for engagementer i kategori 1 og 70 % for engagementer i kategori 2, vil det forventede tab ligge på 0 % for engagementer i kategori 1 og 5 % for engagementer i kategori 2.

145. De forventede tab vedrørende aktiepositioner, hvor de risikovægtede værdier af disse engagementer beregnes i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i punkt 17-19, beregnes efter følgende formel:

Værdien af det forventede tab = EL × engagementets værdi

Der anvendes følgende EL-værdier:

Forventet tab (EL) = 10 % for private aktiepositioner i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer

Forventet tab (EL) = 10 % for positioner i børsnoterede aktier

Forventet tab (EL) = 30 % for alle andre aktiepositioner.

146. De forventede tab vedrørende aktiepositioner, hvor de risikovægtede værdier af disse engagementer beregnes i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i punkt 20-22, beregnes efter følgende formler:

Forventet tab (EL) = PD × LGD

Værdien af det forventede tab = EL × engagementets værdi

147. De forventede tab vedrørende aktiepositioner, hvor de risikovægtede værdier af disse engagementer beregnes i overensstemmelse med de metoder, der er fastsat i punkt 23-24, udgør 0 %.

148. De forventede tab vedrørende udvandingsrisici for erhvervede fordringer beregnes efter følgende formel:

Forventet tab (EL) = PD × LGD

Værdien af det forventede tab = EL × engagementets værdi

32. BEHANDLING AF DE FORVENTEDE TAB

149. De forventede tab, der beregnes i overensstemmelse med punkt 28, 29 og 33, fratrækkes summen af de værdireguleringer og hensættelser, der foretages for disse engagementer. Nedslag i forbindelse med erhvervede engagementer, jf. del 3, punkt 1, behandles som værdireguleringer, og præmier vedrørende erhvervede engagementer, jf. del 3, punkt 1, tillægges de forventede tab. De forventede tab vedrørende securitiserede engagementer og de værdireguleringer og hensættelser, der foretages for disse engagementer, indgår ikke i denne beregning.

Del 2 - PD, LGD og løbetid

1. Inputparametrene sandsynlighed for misligholdelse (PD), tab i tilfælde af misligholdelse (LGD) og løbetid (M), som anvendes ved beregningen af de risikovægtede værdier af engagementer og forventede tab, der er anført i del 1, baseres på kreditinstituttets estimater i overensstemmelse med del 4, forudsat at følgende bestemmelser er overholdt.

1. ENGAGEMENTER MED VIRKSOMHEDER, INSTITUTIONER SAMT CENTRALREGERINGER OG CENTRALBANKER

32.1. PD

150. PD for et engagement med en virksomhed eller en institution fastsættes til mindst 0,03 %.

151. For erhvervede fordringer på selskaber, hvor kreditinstituttet ikke kan godtgøre, at dets PD-estimater opfylder minimumskravene i del 4, bestemmes PD ved hjælp af følgende metoder. For privilegerede krav vedrørende erhvervede fordringer på selskaber baseres PD på kreditinstituttets estimat af det forventede tab divideret med LGD for disse fordringer. For efterstillede krav vedrørende erhvervede fordringer på selskaber baseres PD på kreditinstituttets estimat af det forventede tab. Hvis et kreditinstitut har tilladelse til at benytte sine egne estimater af LGD for erhvervsengagementer, og det er i stand til at foretage en pålidelig opdeling af sine estimater af det forventede tab vedrørende erhvervede fordringer på selskaber i PD og LGD, kan PD-estimatet anvendes.

152. PD udgør 100 % for låntagere, der er i restance.

153. Kreditinstitutter kan anerkende ufinansieret kreditbeskyttelse vedrørende PD i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 90-93.

154. Kreditinstitutter, der benytter deres egne estimater af LGD, kan med forbehold af bestemmelserne i punkt 11 anerkende ufinansieret kreditbeskyttelse ved at justere PD.

155. I forbindelse med udvandingsrisici for erhvervede fordringer på selskaber fastsættes PD, så den svarer til estimatet af det forventede tab vedrørende udvandingsrisici. Hvis et kreditinstitut har tilladelse til at benytte sine egne LGD-estimater for erhvervsengagementer, og det er i stand til at foretage en pålidelig opdeling af sine estimater af det forventede tab vedrørende udvandingsrisici for erhvervede fordringer i selskaber i PD og LGD, kan PD-estimatet anvendes.

32.2. LGD

156. Kreditinstitutterne skal anvende følgende LGD-værdier:

a) privilegerede engagementer uden anerkendt sikkerhedsstillelse: 45 %

b) efterstillede engagementer uden anerkendt sikkerhedsstillelse: 75 %

c) kreditinstitutter kan anerkende finansieret og ufinansieret kreditbeskyttelse vedrørende LGD i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 90-93

d) dækkede obligationer som defineret i bilag VI, del 1, punkt 65-67, kan tillægges en LGD-værdi på 12,5 %

e) for privilegerede engagementer vedrørende erhvervede fordringer på selskaber, hvor kreditinstituttet ikke kan godtgøre, at dets PD-estimater opfylder minimumskravene i del 4: 45 %

f) for efterstillede engagementer vedrørende erhvervede fordringer på selskaber, hvor kreditinstituttet ikke kan godtgøre, at dets PD-estimater opfylder minimumskravene i del 4: 100 %

g) for udvandingsrisici vedrørende erhvervede fordringer på selskaber: 75 %.

157. Uanset bestemmelserne i punkt 8 kan et kreditinstitut med hensyn til udvandings- og misligholdelsesrisici, hvis det har tilladelse til at benytte sine egne LGD-estimater for erhvervsengagementer, og det er i stand til at foretage en pålidelig opdeling af sine estimater af det forventede tab vedrørende erhvervede fordringer på selskaber i PD og LGD, anvende LGD-estimatet for erhvervede fordringer på selskaber.

158. Uanset bestemmelserne i punkt 8 kan et kreditinstitut, hvis det har tilladelse til at benytte sine egne LGD-estimater for engagementer med virksomheder, institutioner, centralregeringer og centralbanker, anerkende ufinansieret kreditbeskyttelse ved at justere PD- eller LGD-estimaterne, forudsat at minimumskravene i del 4 er opfyldt, og der er opnået godkendelse fra de kompetente myndigheder. Kreditinstitutter må ikke fastsætte justerede PD- eller LGD-værdier for garanterede engagementer, hvis det resulterer i, at den justerede risikovægt bliver lavere end for et lignende direkte engagement med garantistilleren.

32.3. Løbetid

159. Med forbehold af bestemmelserne i punkt 12 fastsætter kreditinstitutterne for engagementer i tilknytning til genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer løbetiden (M) til 0,5 år, mens de for alle andre engagementer fastsætter løbetiden til 2,5 år. De kompetente myndigheder kan forlange, at alle kreditinstitutter på deres område anvender den pågældende løbetid på hvert engagement som anført i punkt 12.

160. Kreditinstitutter, der har tilladelse til at benytte deres egne LGD-estimater eller deres egne omregningsfaktorer for engagementer med virksomheder, institutioner eller centralregeringer og centralbanker, skal beregne løbetiden for hvert af disse engagementer som anført i litra a) – e) og med forbehold af bestemmelserne i punkt 13-15. Løbetiden må under ingen omstændigheder overstige 5 år.

a) For et instrument, der er underlagt en pengestrømsplan, beregnes løbetiden efter følgende formel:

$$M = \mathrm{MAX}\{1; \mathrm{MIN}\{\frac{\sum_t t * CF_t}{\sum_t CF_t}; 5\}\}$$

hvor CF_t angiver de betalinger (afdrag, renter og gebyrer), låntageren har forpligtet sig til at foretage i perioden t.

b) For derivater, der er underlagt en rammeaftale om netting, fastsættes løbetiden ud fra engagementets vægtede gennemsnitlige restløbetid. Løbetiden skal mindst være på 1 år. Løbetiden vægtes i forhold til den nominelle værdi af hvert engagement.

c) For engagementer i tilknytning til genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer, der er underlagt en rammeaftale om netting, fastsættes løbetiden ud fra transaktionernes vægtede gennemsnitlige restløbetid. Løbetiden skal mindst være på 5 dage. Løbetiden vægtes i forhold til den nominelle værdi af hver transaktion.

d) Har et kreditinstitut tilladelse til at benytte sine egne PD-estimater for erhvervede fordringer på selskaber, fastsættes en løbetid for udnyttede beløb svarende til den engagementsvægtede gennemsnitlige løbetid for de erhvervede fordringer. Løbetiden skal mindst være på 1 år. Den samme løbetid anvendes også for uudnyttede beløb, der indgår i en fastlagt købsfacilitet, forudsat at denne facilitet indeholder effektive klausuler, regler om førtidsindfrielse eller andre elementer, der beskytter det købende kreditinstitut mod væsentlige forringelser af kvaliteten af de fremtidige fordringer, det har pligt til at købe i facilitetens løbetid. I mangel af en sådan effektiv beskyttelse beregnes løbetiden for uudnyttede beløb som summen af den længste løbetid for en potentiel fordring, der indgår i købsaftalen, og købsfacilitetens restløbetid. Løbetiden skal være på mindst 1 år.

e) Når der er tale om andre instrumenter end dem, der er nævnt i dette punkt, eller kreditinstituttet ikke er i stand til at beregne løbetiden som anført i litra a), fastsættes løbetiden til det maksimale tidsrum (målt i år), låntageren har fået til at indfri alle sine kontraktlige forpligtelser. Løbetiden skal være på mindst 1 år.

161. Uanset bestemmelserne i punkt 12, litra a), b), d) og e), skal løbetiden fastsættes til mindst én dag for de kortfristede engagementer, som de kompetente myndigheder angiver, og som har en restløbetid på under et år og ikke indgår i kreditinstituttets løbende engagement med skyldneren.

162. De kompetente myndigheder kan tillade, at der for engagementer med virksomheder, som er beliggende i Fællesskabet, og hvis konsoliderede omsætning og konsoliderede aktiver udgør under 500 mio. EUR, anvendes den løbetid, der er anført i punkt 11.

163. Manglende løbetidsmatch behandles som anført i artikel 90-93.

33. DETAILENGAGEMENTER

33.1. PD

164. Sandsynligheden for misligholdelse af et engagement fastsættes til mindst 0,03 %.

165. PD udgør 100 % for låntagere, der er i restance, eller, hvis der tages udgangspunkt i gælden, for misligholdte engagementer.

166. I forbindelse med udvandingsrisici for erhvervede fordringer fastsættes PD, så den svarer til estimaterne af det forventede tab vedrørende udvandingsrisici. Hvis et kreditinstitut er i stand til at foretage en pålidelig opdeling af sine estimater af det forventede tab vedrørende udvandingsrisici for erhvervede fordringer i PD og LGD, kan PD-estimatet anvendes.

167. Ufinansieret kreditbeskyttelse kan med forbehold af bestemmelserne i punkt 21 anerkendes ved justering af PD.

33.2. LGD

168. Kreditinstitutter skal tilvejebringe deres egne estimater af LGD, forudsat at minimumskravene i del 4 er opfyldt, og der er opnået godkendelse fra de kompetente myndigheder. For udvandingsrisici vedrørende erhvervede fordringer fastsættes en LGD-værdi på 75 %. Hvis et kreditinstitut er i stand til at foretage en pålidelig opdeling af sine estimater af det forventede tab vedrørende udvandingsrisici for erhvervede fordringer i PD og LGD, kan PD-estimatet anvendes.

169. Ufinansieret kreditbeskyttelse kan anerkendes ved justering af PD- eller LGD-estimaterne, forudsat at minimumskravene i del 4, punkt 95-103, er opfyldt, og der er opnået godkendelse fra de kompetente myndigheder, enten for et enkelt engagement eller for en pulje af engagementer. Kreditinstitutter må ikke fastsætte justerede PD- eller LGD-værdier for garanterede engagementer, hvis det resulterer i, at den justerede risikovægt bliver lavere end for et lignende direkte engagement med garantistilleren.

34. AKTIEPOSITIONER, DER BEHANDLES EFTER PD-/LGD-METODEN

34.1. PD

170. Sandsynligheden for misligholdelse bestemmes efter de metoder, der gælder for erhvervsengagementer.

PD skal mindst udgøre:

a) 0,09 % for positioner i børsnoterede aktier, hvor investeringen indgår i et længerevarende kundeforhold

b) 0,09 % for positioner i ikke-børsnoterede aktier, hvor investeringsafkastet er baseret på regelmæssige og periodiske pengestrømme, der ikke skyldes kursgevinster

c) 0,40 % for positioner i børsnoterede aktier, herunder andre korte positioner som anført i del 1, punkt 17

d) 1,25 % for alle andre aktiepositioner, herunder andre korte positioner som anført i del 1, punkt 17.

34.2. LGD

171. Tab i tilfælde af misligholdelse fastsættes til 65 % for private aktiepositioner i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer.

172. For alle andre engagementer fastsættes LGD til 90 %.

34.3. Løbetid

173. Løbetiden fastsættes til 5 år for samtlige engagementer.

Del 3 – Værdien af engagementer

1. ENGAGEMENTER MED VIRKSOMHEDER, INSTITUTIONER OG CENTRALREGERINGER OG CENTRALBANKER SAMT DETAILENGAGEMENTER

1. Medmindre andet er anført, måles værdien af engagementer vedrørende balanceførte poster efter regulering. Denne regel gælder også for aktiver, som erhverves til en pris, der afviger fra det skyldige beløb. For erhvervede aktiver betegnes forskellen mellem det skyldige beløb og den nettoværdi, der er opført på kreditinstituttets balance, som et nedslag, hvis det skyldige beløb er større, og som en præmie, hvis det er mindre.

174. Når kreditinstitutter anvender rammeaftaler om netting i forbindelse med genkøbstransaktioner eller transaktioner vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer, beregnes værdien af engagementer i overensstemmelse med artikel 90-93.

175. Kreditinstitutter skal i forbindelse med balanceført netting af udlån og indlån anvende de metoder, der er omhandlet i artikel 90-93, til beregning af engagementernes værdi.

176. Værdien af engagementer vedrørende lejekontrakter svarer til de diskonterede lejeindbetalinger.

177. For alle poster, der er opført i bilag IV, bestemmes engagementsværdien ved hjælp af en af de to metoder, der er beskrevet i bilag III.

178. Med henblik på beregning af risikovægtede værdier af engagementer vedrørende erhvervede fordringer fastsættes engagementsværdien til det udestående beløb fratrukket kapitalkrav vedrørende udvandingsrisici forud for kreditrisikoreduktion.

179. Uanset bestemmelserne i punkt 5 anvendes de metoder, der er fastsat i bilag III, ikke på kontrakter, der handles på anerkendte børser, og valutakurskontrakter (undtagen kontrakter vedrørende guld) med en oprindelig løbetid på 14 kalenderdage eller mindre. Der ansættes en engagementsværdi på nul.

180. Uanset bestemmelserne i punkt 5 kan de kompetente myndigheder fastsætte, at de metoder, der er omhandlet i bilag III, ikke skal anvendes i forbindelse med "over-the-counter"-kontrakter (OTC-kontrakter) og ansætte en engagementsværdi på nul for sådanne kontrakter, der er clearet af et clearinginstitut, når dette handler som juridisk modpart, og alle deltagerne dagligt stiller fuld sikkerhed for den risiko, de frembyder for clearinginstituttet, idet sikkerhedsstillelsen yder en beskyttelse, der omfatter såvel de aktuelle genanskaffelsesomkostninger som den potentielle fremtidige risiko.

Den stillede sikkerhed skal:

a) opfylde betingelserne for en 0 % risikovægtning eller

b) være sikret ved indlån i kontanter i det långivende kreditinstitut eller

c) være i form af indlånsbeviser eller lignende instrumenter udstedt af og deponeret i dette institut.

De kompetente myndigheder skal sikre sig, at der ikke er fare for, at clearinginstituttets risici kommer til at overstige markedsværdien af den stillede sikkerhed.

181. For uudnyttede erhvervede forpligtelser i forbindelse med engagementer vedrørende revolverende erhvervede fordringer på selskaber beregnes engagementsværdien ud fra det forpligtede, men uudnyttede beløb multipliceret med 75 %.

182. Når et engagement har form af værdipapirer, der sælges, stilles som sikkerhed eller udlånes i forbindelse med en genkøbstransaktion eller en transaktion vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer, er værdien af engagementet værdien af værdipapirerne eller råvarerne beregnet i overensstemmelse med artikel 74. Anvendes den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse, der er omhandlet i bilag VIII, del 3, skal engagementets værdi som fastsat i det nævnte bilag forhøjes med den volatilitetsjustering, der gælder for sådanne værdipapirer eller råvarer.

183. Værdien af engagementer vedrørende følgende poster beregnes ud fra det forpligtede, men uudnyttede beløb multipliceret med en omregningsfaktor.

Kreditinstitutter skal anvende følgende omregningsfaktorer:

a) for uforpligtede engagementer, som kan opsiges uden betingelser, eller som effektivt sikrer, at kreditinstituttet automatisk kan opsige dem når som helst uden varsel, anvendes en omregningsfaktor på 0 %. Kreditinstitutter skal for at kunne anvende en omregningsfaktor på 0 % nøje overvåge låntagerens finansielle situation, og deres interne kontrolsystemer skal sætte dem i stand til øjeblikkeligt at identificere forringelser af låntagerens kreditkvalitet. Uudnyttede detailengagementer kan betragtes som kreditter, der uden betingelser kan opsiges, hvis vilkårene herfor sætter kreditinstituttet i stand til at opsige dem i det omfang, det er tilladt i medfør af forbrugerbeskyttelseslovgivningen og tilknyttet lovgivning

b) for kortfristede kredittilsagn vedrørende varebevægelser anvendes en omregningsfaktor på 20 % for såvel det udstedende som det bekræftende kreditinstitut

c) for andre engagementer, "note issuance facilities" (NIF) og "revolving underwriting facilities" (RUF) anvendes en omregningsfaktor på 75 %

d) kreditinstitutter, der opfylder minimumskravene i del 4 for brug af egne estimater af omregningsfaktorer, kan med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse benytte deres egne estimater af omregningsfaktorer for forskellige produktkategorier.

184. Er en forpligtelse knyttet til indgåelsen af en anden forpligtelse, anvendes den laveste af de to omregningsfaktorer, der gælder for de enkelte forpligtelser.

185. For alle andre poster under stregen end dem, der er nævnt i punkt 1-11, fastsættes engagementsværdien i overensstemmelse med bilag II.

35. AKTIEPOSITIONER

186. Værdien af engagementer baseres på den værdi, der er anført i årsregnskabet. Det omfatter følgende aktiepositioner:

a) for investeringer, der ansættes til dagsværdi ("fair value"), og hvor værdiændringer henregnes direkte til indtægterne og derfra til egenkapitalen, baseres engagementsværdien på den dagsværdi, der er opført på balancen

b) for investeringer, der ansættes til dagsværdi, og hvor værdiændringer ikke henregnes til indtægterne, men til et særligt skattejusteret aktieelement, baseres engagementsværdien på den dagsværdi, der er opført på balancen

c) for investeringer, der ansættes til kostpris eller markedsværdi eller til den laveste af disse værdier, baseres engagementsværdien på den kostpris eller markedsværdi, der er opført på balancen.

36. ANDRE AKTIVER, DER IKKE ER GÆLDSFORPLIGTELSER

187. Værdien af engagementer vedrørende andre aktiver, der ikke er gældsforpligtelser, baseres på den værdi, der er anført i årsregnskabet.

Del 4 – Minimumskrav i forbindelse med metoden med interne ratings

1. RATINGSYSTEMER

1. Et ratingsystem skal omfatte alle de metoder, procedurer, tilsyns- og dataindsamlingsforanstaltninger og IT-systemer, der er nødvendige for at vurdere kreditrisici, henføre engagementer til risikogrupper eller puljer (rating) og kvantificere estimater af misligholdelse og tab for en bestemt type engagementer.

188. Hvis et kreditinstitut anvender flere forskellige ratingsystemer, skal de grundlæggende regler om, hvordan en låntager eller en transaktion henføres under et ratingsystem, dokumenteres og anvendes på en sådan måde, at det afspejler risikoniveauet i tilstrækkelig grad.

189. Ratingkriterier og -procedurer skal revideres regelmæssigt for at afklare, om de fortsat er hensigtsmæssige set i forhold til den aktuelle portefølje og de eksterne vilkår.

36.1. Ratingsystemernes struktur

190. Anvender et kreditinstitut direkte estimater af risikoparametre, svarer det til at opstille risikogrupper på en kontinuert ratingskala.

36.1.1. Engagementer med virksomheder, institutioner samt centralregeringer og centralbanker

191. Ratingsystemet skal tage højde for låntagernes og transaktionernes risikokarakteristika.

192. Ratingsystemet skal omfatte en ratingskala for låntagere med det ene formål at kvantificere risikoen for, at låntagerne misligholder deres forpligtelser. Ratingskalaen for låntagere skal bestå af mindst 7 risikogrupper for låntagere, der ikke er i restance, og 1 risikogruppe for låntagere, der er i restance.

193. Ved "låntagerrisikogruppe" forstås en risikokategori på den ratingskala for låntagere, der indgår i et ratingsystem. Låntagerne fordeles på grupper ud fra en række nærmere angivne ratingkriterier, som danner grundlag for udarbejdelse af estimater af sandsynligheden for misligholdelse. Kreditinstituttet skal dokumentere forholdet mellem de forskellige låntagerrisikogrupper, nærmere bestemt hvilken risiko for misligholdelse der gælder for hver gruppe, og hvilke kriterier der er anvendt ved fastlæggelsen af denne risiko for misligholdelse.

194. Kreditinstitutter, der har store porteføljer inden for et bestemt markedssegment og interval for misligholdelsesrisici, skal opdele dette interval i et passende antal låntagerrisikogrupper for at undgå for store koncentrationer af låntagere inden for en bestemt gruppe. Forekommer der omfattende koncentrationer inden for en bestemt risikogruppe, skal der fremlægges overbevisende empirisk dokumentation for, at PD inden for låntagerrisikogruppen dækker et forholdsvis snævert bånd, og at den risiko for misligholdelse, der er forbundet med samtlige låntagere i gruppen, ligger inden for dette bånd.

195. Ratingsystemet skal, for at de kompetente myndigheder kan anerkende det til beregning af kapitalkravet ved hjælp af egne LGD-estimater, omfatte en særlig ratingskala for faciliteter, som udelukkende afspejler LGD-relaterede transaktionskarakteristika.

196. Ratingsystemet skal, for at de kompetente myndigheder kan anerkende det til beregning af kapitalkravet ved hjælp af egne estimater af omregningsfaktorer, omfatte en særlig ratingskala for faciliteter, som udelukkende afspejler transaktionskarakteristika vedrørende omregningsfaktorer.

197. Ved "facilitetsgruppe" forstås en risikokategori på den ratingskala for faciliteter, der indgår i et ratingsystem. Engagementer fordeles på facilitetsgrupper ud fra en række nærmere angivne ratingkriterier, som danner grundlag for udarbejdelse af estimater af enten LGD eller omregningsfaktorer. Definitionen af facilitetsgrupper skal indeholde en beskrivelse af, hvordan engagementer henføres til en gruppe, og hvilke kriterier der anvendes til fastsættelse af risikoniveauet for de forskellige grupper.

198. Forekommer der omfattende koncentrationer inden for en bestemt facilitetsgruppe, skal der fremlægges overbevisende empirisk dokumentation for, at LGD eller omregningsfaktorer inden for facilitetsgruppen dækker et forholdsvis snævert bånd, og at den risiko, der er forbundet med samtlige engagementer i gruppen, ligger inden for dette bånd.

199. Kreditinstitutter, som anvender de metoder, der er anført i del 1, punkt 5, til risikovægtning af specialiserede udlånsengagementer, undtages fra kravet om, at de skal fastsætte en ratingskala for låntagere med det ene formål at kvantificere risikoen for, at låntagerne misligholder deres forpligtelser i forbindelse med disse engagementer. Uanset bestemmelserne i punkt 6 skal disse kreditinstitutter for disse engagementer fastsætte mindst 4 risikogrupper for låntagere, der ikke er i restance, og mindst 1 risikogruppe for låntagere, der er i restance.

36.1.2. Detailengagementer

200. Ratingsystemer skal afspejle risici i tilknytning til såvel låntagere som transaktioner og indregne alle relevante karakteristika vedrørende låntagere og transaktioner.

201. Det skal ved sondringen mellem risici sikres, at antallet af engagementer i en given risikogruppe eller pulje er tilstrækkeligt til, at der kan foretages en meningsfuld kvantificering og validering af tabskarakteristikaene for den pågældende gruppe eller pulje. Fordelingen af engagementer og låntagere på risikogrupper eller puljer skal tage sigte på at undgå uforholdsmæssigt store koncentrationer.

202. Kreditinstitutterne skal godtgøre, at den måde, hvorpå de henfører engagementer til risikogrupper eller puljer, gør det muligt at foretage en meningsfuld sondring mellem risici, klassificere engagementer, der er tilstrækkelig ensartede, og foretage nøjagtige og konsekvente vurderinger af tabskarakteristikaene for de pågældende grupper eller puljer. Klassificeringen skal for erhvervede fordringer afspejle sælgerens emissionspraksis og kundernes forskellighed.

203. Kreditinstitutterne skal tage hensyn til følgende risikofaktorer, når de inddeler engagementer i risikogrupper eller puljer:

Låntagernes risikokarakteristika

a) Transaktionernes risikokarakteristika med hensyn til produkter og/eller sikkerhedsstillelse. Kreditinstitutterne skal tage eksplicit stilling til tilfælde, hvor flere engagementer er omfattet af samme sikkerhedsstillelse

b) Misligholdelse, medmindre kreditinstituttet godtgør over for den kompetente myndighed, at misligholdelse ikke udgør en væsentlig risikofaktor for engagementet

c) Inddeling i risikogrupper eller puljer.

204. Kreditinstituttet skal fastsætte specifikke definitioner af og procedurer og kriterier for, hvordan engagementer inddeles i de risikogrupper eller puljer, der indgår i et ratingsystem.

a) Definitioner og kriterier vedrørende risikogrupper eller puljer skal være så detaljerede, at de ansvarlige for ratingen konsekvent henfører låntagere eller faciliteter, der indebærer samme risiko, til samme risikogruppe eller pulje. Denne konsekvens skal gøre sig gældende for alle forretningsområder, afdelinger og geografiske områder.

b) Dokumenteringen af ratingprocessen skal gøre det muligt for tredjemand at forstå, hvordan engagementer fordeles på risikogrupper eller puljer, at efterprøve denne inddeling og at bedømme, om inddelingen i risikogrupper eller puljer sker på en hensigtsmæssig måde.

c) Kriterierne skal også stemme overens med kreditinstituttets interne kreditregler og med dets politik for håndtering af nødlidende låntagere og faciliteter.

205. Kreditinstituttet skal tage alle relevante oplysninger i betragtning ved inddelingen af låntagere og faciliteter i risikogrupper eller puljer. Oplysningerne skal være aktuelle og gøre det muligt for kreditinstituttet at forudse, om forpligtelserne i forbindelse med engagementet vil blive opfyldt. Jo færre oplysninger et kreditinstitut har, jo mere konservativt er det nødt til at være, når det inddeler engagementer i låntagerrisiko- og facilitetsgrupper eller puljer. Hvis kreditinstituttet primært baserer sin interne rating på en ekstern rating, skal det sørge for også at inddrage andre relevante oplysninger.

36.2. Rating af engagementer

36.2.1. Engagementer med virksomheder, institutioner samt centralregeringer og centralbanker

206. De enkelte låntagere henføres til en låntagerrisikogruppe som led i kreditbevillingsproceduren.

207. Kreditinstitutter, der har tilladelse til at benytte deres egne estimater af LGD eller omregningsfaktorer, skal også henføre de enkelte engagementer til facilitetsgrupper som led i kreditbevillingsproceduren.

208. Kreditinstitutter, som anvender de metoder, der er anført i del 1, punkt 5, til risikovægtning af specialiserede udlånsengagementer, skal henføre hvert af disse engagementer til en risikogruppe i overensstemmelse med punkt 13.

209. Alle juridiske enheder, som kreditinstituttet driver forretning med, skal rates særskilt. Kreditinstituttet skal godtgøre over for den kompetente myndighed, at det har en fornuftig politik for behandling af individuelle låntagere og grupper af indbyrdes forbundne kunder.

210. Særskilte engagementer med samme låntager henføres til samme låntagerrisikogruppe, uanset om der er forskel på de konkrete transaktioners art. I følgende tilfælde kan særskilte engagementer dog henføres til forskellige risikogrupper for samme skyldner:

a) hvis der, afhængig af om engagementerne er denomineret i lokal eller udenlandsk valuta, forekommer lande-/overførselsrisici

b) hvis behandlingen af de garantier, der stilles i tilknytning til et engagement, kan give anledning til, at engagementet henføres til en anden låntagerrisikogruppe.

36.2.2. Detailengagementer

211. De enkelte engagementer henføres til en låntagerrisikogruppe eller en pulje som led i kreditbevillingsproceduren.

36.2.3. Tilsidesættelse af ratings

212. Kreditinstitutter skal i forbindelse med inddelingen i risikogrupper og puljer oplyse, i hvilke tilfælde man kan beslutte at tilsidesætte de input eller output, der indgår i ratingprocessen, og hvilke medarbejdere der har til opgave at godkende disse beslutninger. Kreditinstitutterne skal fremlægge oplysninger om disse beslutninger og om de ansvarlige medarbejdere. Kreditinstitutterne skal undersøge, om forpligtelserne i forbindelse med de engagementer, hvis rating er blevet tilsidesat, er blevet opfyldt. De skal bl.a. vurdere, om forpligtelserne i forbindelse med engagementer, hvis rating er blevet tilsidesat af en bestemt person på vegne af samtlige ansvarlige medarbejdere, er blevet opfyldt.

36.3. Ratingprocessens integritet

36.3.1. Engagementer med virksomheder, institutioner samt centralregeringer og centralbanker

213. Ratings og regelmæssige revisioner af ratings skal foretages eller godkendes af en uafhængig part, som ikke har direkte gavn af de beslutninger, der træffes om ydelse af lån.

214. Kreditinstitutterne skal ajourføre deres ratings mindst én gang om året. Låntagere i højrisikogruppen og problematiske engagementer skal revideres hyppigere. Kreditinstitutterne skal gennemføre en ny rating, hvis der fremkommer væsentlige oplysninger om låntageren eller engagementet.

215. Kreditinstituttet skal indføre effektive metoder til tilvejebringelse og ajourføring af relevante oplysninger om låntagernes karakteristika, som indvirker på PD, og om transaktionernes karakteristika, som indvirker på LGD og omregningsfaktorer.

36.3.2. Detailengagementer

216. Kreditinstituttet skal mindst én gang om året ajourføre sin rating af låntagere og faciliteter eller i givet fald revidere tabskarakteristika og status med hensyn til misligholdelser for de enkelte risikopuljer. Kreditinstituttet skal også mindst én gang om året gennemgå et repræsentativt udsnit af de engagementer, der indgår i hver pulje, for at sikre sig, at engagementerne stadig befinder sig i den rigtige pulje.

36.4. Anvendelse af modeller

217. Kreditinstitutter, der anvender statistiske modeller og andre mekaniske metoder til inddeling af låntagere eller faciliteter i risikogrupper eller puljer, er underlagt følgende krav:

a) kreditinstituttet skal godtgøre over for den kompetente myndighed, at modellen gør det muligt at opstille præcise prognoser, og at den ikke fordrejer kapitalkravene. Inputvariablerne skal udgøre et hensigtsmæssigt og effektivt grundlag for de prognoser, der frembringes. Modellen må ikke være behæftet med alvorlige systematiske fejl ("bias")

b) kreditinstituttet skal iværksætte en metode til analyse af de data, der anvendes i modellen. Denne metode skal gøre det muligt at kontrollere, om dataene er nøjagtige, fuldstændige og hensigtsmæssige

c) kreditinstituttet skal godtgøre, at de data, der indgår i modellen, er repræsentative for alle kreditinstituttets nuværende låntagere eller engagementer

d) kreditinstituttet skal foretage regelmæssig modelvalidering, herunder overvåge modellens funktion og stabilitet, gennemgå modelspecifikationer og sammenholde modeloutput med modelresultater

e) kreditinstituttet skal understøtte den statistiske model ved hjælp af menneskelige beslutninger og kontrolforanstaltninger med henblik på at revidere de modelbaserede ratings og sikre, at modellerne anvendes på en hensigtsmæssig måde. Revisionsprocedurerne skal sigte mod at afdække og begrænse fejl, der skyldes svagheder ved modellen. De menneskelige beslutninger skal træffes på grundlag af alle relevante oplysninger, der ikke er indregnet i modellen. Kreditinstituttet skal gøre rede for, hvordan det agter at kombinere menneskelige beslutninger med modelresultater.

36.5. Dokumentering af ratingsystemer

218. Kreditinstitutter skal dokumentere, hvordan deres ratingsystemer er udformet og fungerer i praksis. Denne dokumentation skal vise, at minimumskravene i denne del er opfyldt, og belyse emner som porteføljespredning, ratingkriterier, hvilke opgaver der varetages af de parter, der rater låntagere og engagementer, revisionshyppighed for ratings og ledelsesmæssig kontrol med ratingprocessen.

219. Kreditinstituttet skal dokumentere grundlaget for dets valg af ratingkriterier og den analyse, der har motiveret dette valg. Kreditinstituttet skal dokumentere alle større ændringer i risikoratingprocessen og angive, hvilke ændringer der er foretaget i risikoratingprocessen efter de kompetente myndigheders seneste revision. Tilrettelæggelsen af ratingarbejdet, herunder ratingprocessen og den interne kontrolstruktur, skal også dokumenteres.

220. Kreditinstitutterne skal dokumentere de specifikke definitioner af misligholdelse og tab, som anvendes internt, og godtgøre, at de stemmer overens med definitionerne i dette direktiv.

221. Hvis kreditinstituttet benytter statistiske modeller i ratingprocessen, skal det dokumentere sine metodologier. Dette materiale skal:

a) indeholde en detaljeret beskrivelse af de teorier, antagelser og/eller matematiske og empiriske faktorer, der ligger til grund for fordelingen af estimater på risikogrupper, individuelle låntagere, engagementer eller puljer, og den eller de datakilder, der er anvendt til estimering af modellen

b) sigte mod at iværksætte en stringent statistisk proces (der inkluderer "out-of-time"- og "out-of-sample"-funktionstests) til validering af modellen og

c) oplyse om tilfælde, hvor modellen ikke fungerer effektivt.

222. Selv om der anvendes en model, som er købt hos en tredjemand, der hævder at have patent på teknologien, betyder det ikke, at dokumentationskravet eller de øvrige krav, der stilles til ratingsystemer, bortfalder. Kreditinstituttet har pligt til at opfylde de kompetente myndigheders krav.

36.6. Datavedligeholdelse

223. Kreditinstitutter skal indsamle og opbevare data om aspekter vedrørende deres interne ratings, jf. artikel 145-149.

36.6.1. Engagementer med virksomheder, institutioner samt centralregeringer og centralbanker

224. Kreditinstitutterne skal indsamle og opbevare:

a) detaljerede oplysninger om tidligere ratings af låntagere og anerkendte garantistillere

b) oplysninger om tidspunktet for de pågældende ratings

c) nøgledata og oplysninger om den metodologi, der har dannet grundlag for ratingen

d) oplysninger om den person, der har ansvaret for ratingen

e) oplysninger om misligholdende låntagere og misligholdte engagementer

f) oplysninger om tidspunktet for og omstændighederne i forbindelse med sådanne misligholdelser

g) data vedrørende PD og den faktiske misligholdelse sammenholdt med ratings og ændringer af ratings

h) kreditinstitutter, der ikke benytter deres egne estimater af LGD og/eller omregningsfaktorer, skal indsamle og opbevare data vedrørende sammenligninger af de faktiske tab i tilfælde af misligholdelse med værdierne i del 2, punkt 8, og sammenligninger af de faktiske omregningsfaktorer med værdierne i del 3, punkt 11.

225. Kreditinstitutter, der benytter deres egne estimater af LGD og/eller omregningsfaktorer, skal indsamle og opbevare:

a) fyldestgørende data vedrørende tidligere ratings af faciliteter samt estimater af LGD og omregningsfaktorer i forbindelse med de enkelte ratingskalaer

b) oplysninger om, hvornår de pågældende ratings og estimater blev foretaget

c) nøgledata og oplysninger om den metodologi, der har dannet grundlag for ratings af faciliteter samt estimater af LGD og omregningsfaktorer

d) oplysninger om, hvem der har rated faciliteten, og hvem der har foretaget estimater af LGD og omregningsfaktorer

e) data vedrørende estimerede og faktiske LGD-værdier og omregningsfaktorer i forbindelse med hvert misligholdt engagement

f) data vedrørende LGD for engagementer før og efter vurdering af virkningerne af en garanti eller et kreditderivat, såfremt kreditinstituttet tager hensyn til garantiers eller kreditderivaters kreditrisikobegrænsende virkninger ved beregningen af LGD

g) data vedrørende tabskomponenter for hvert misligholdt engagement.

36.6.2. Detailengagementer

226. Kreditinstitutter skal indsamle og opbevare:

a) de data, der anvendes ved inddelingen af engagementer i risikogrupper eller puljer

b) data vedrørende estimater af PD, LGD og omregningsfaktorer sammenholdt med risikogrupper eller puljer af engagementer

c) oplysninger om misligholdende låntagere og misligholdte engagementer

d) data vedrørende de risikogrupper eller puljer, misligholdte engagementer blev henført til i det år, der gik forud for misligholdelsen, samt de faktiske LGD-værdier og omregningsfaktorer

e) data vedrørende tabsprocenter og spread for revolverende engagementer med kvalificerede udstedere på detailmarkedet.

36.7. Anvendelse af stresstest i forbindelse med vurdering af kapitalgrundlaget

227. Kreditinstituttet skal indføre sunde metoder til krisesimulation (stresstest) til brug ved vurderingen af dets kapitalgrundlag. Stresstest skal sigte mod at afdække eventuelle begivenheder eller fremtidige ændringer i de økonomiske forhold, som kunne påvirke kreditinstituttets krediteksponering i negativ retning, og at vurdere kreditinstituttets evne til at modstå sådanne ændringer.

228. Kreditinstituttet skal regelmæssigt gennemføre en stresstest af kreditrisici for at vurdere, hvordan bestemte forhold vil indvirke på dets samlede kapitaldækning for kreditrisici. Den anvendte test skal udvælges af kreditinstituttet og underkastes tilsynsmæssig kontrol. Den anvendte test skal være meningsfuld og forholdsvis konservativ og som et minimum indbefatte virkningerne af milde recessionsscenarier. Kreditinstituttet skal analysere ændringer af sine ratings ved hjælp af stresstestscenarier. De stresstestede porteføljer skal omfatte den altovervejende del af kreditinstituttets samlede eksponering.

37. KVANTIFICERING AF RISICI

229. Kreditinstitutter skal opfylde følgende krav i forbindelse med beregningen af de risikoparametre, der skal knyttes til ratinggrupper eller puljer:

37.1. Definition af misligholdelse

230. Det betragtes som en "misligholdelse" fra låntagerens side, hvis en af eller begge de følgende begivenheder har fundet sted:

a) kreditinstituttet anser det for usandsynligt, at låntageren vil indfri alle sine gældsforpligtelser over for kreditinstituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber, medmindre kreditinstituttet griber ind ved f.eks. at realisere en eventuel sikkerhed

b) låntageren har i over 90 dage været i restance med en væsentlig gældsforpligtelse over for kreditinstituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber.

Låntageren anses for at være i restance, hvis han har overskredet den meddelte grænse, har fået meddelt en grænse, der er lavere end det aktuelle tilgodehavende, eller har trukket et beløb uden at have tilladelse hertil.

Den meddelte grænse er den grænse, skyldneren er blevet gjort bekendt med.

For detailengagementer og engagementer med offentlige virksomheder skal de kompetente myndigheder fastsætte antallet af restancedage som anført i punkt 48.

For erhvervsengagementer kan de kompetente myndigheder fastsætte antallet af restancedage som anført i artikel 154, stk. 4.

I forbindelse med detailengagementer kan kreditinstitutterne anvende denne definition på faciliteter.

231. Følgende faktorer indikerer, at låntageren ikke kan forventes at betale:

a) kreditinstituttet sætter gældsforpligtelsen i bero

b) kreditinstituttet foretager en værdiregulering, fordi der menes at være sket en væsentlig forringelse af kreditkvaliteten, efter at kreditinstituttet indgik engagementet

c) kreditinstituttet sælger gældsforpligtelsen med et betydeligt kreditrelateret økonomisk tab

d) kreditinstituttet indvilliger i en omlægning af gældsforpligtelsen, hvilket ventes at formindske den finansielle forpligtelse som følge af væsentlig eftergivelse eller udsættelse af afdrag, renter eller (i givet fald) gebyrer. I forbindelse med aktiepositioner, der vurderes efter PD-/LGD-metoden, omfatter det en omlægning af selve aktierne

e) kreditinstituttet har indgivet konkursbegæring mod låntageren eller anmodet om en lignende foranstaltning vedrørende låntagerens gældsforpligtelse over for kreditinstituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber

f) låntageren har erklæret sig konkurs eller er blevet erklæret konkurs eller har opnået en lignende beskyttelse, som betyder, at han kan undlade eller vente med at indfri en gældsforpligtelse over for kreditinstituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber.

232. Kreditinstitutter, som anvender eksterne data, der ikke uden videre opfylder definitionen af misligholdelse, skal godtgøre over for de kompetente myndigheder, at de har foretaget passende justeringer for at bringe dem i generel overensstemmelse med definitionen af misligholdelse.

233. Mener kreditinstituttet, at et engagement, der tidligere har været misligholdt, ikke længere er forbundet med øget risiko for misligholdelse, skal det rate låntageren eller faciliteten på samme måde som et ikke-misligholdt engagement. Hvis det på et senere tidspunkt vurderes, at definitionen af en misligholdelse er opfyldt, anses det for at være en ny misligholdelse.

234. For detailengagementer og engagementer med offentlige virksomheder kan de enkelte medlemsstaters kompetente myndigheder fastsætte det nøjagtige antal af restancedage, som alle kreditinstitutter på deres område skal være underlagt efter den definition af misligholdelse, der er fastsat i punkt 44, for engagementer med modparter, som er etableret på medlemsstatens område. Det konkrete antal skal være på mellem 90 og 180 dage afhængigt af, hvilket produktområde der er tale om. For engagementer med modparter, der er etableret på en anden medlemsstats område, fastsætter de kompetente myndigheder et antal restancedage, som ikke må være højere end det antal, der er fastsat af den kompetente myndighed i denne anden medlemsstat.

37.2. Generelle krav til estimater

235. Kreditinstituttets egne estimater af risikoparametrene sandsynlighed for misligholdelse, tab i tilfælde af misligholdelse, omregningsfaktorer og forventet tab skal baseres på alle relevante data, oplysninger og metoder. Estimaterne skal foretages ved brug af såvel den historiske erfaring som empiriske data og ikke bare overlades til kreditinstituttets eget skøn. Estimaterne skal være troværdige og intuitive og baseres på de faktorer, der indvirker mest på de respektive risikoparametre. Jo færre data et kreditinstitut har, jo mere konservativt er det nødt til at være i sin vurdering.

236. Kreditinstituttet skal være i stand til at udskille sin tabserfaring med hensyn til misligholdelsesrate, tab i tilfælde af misligholdelse, omregningsfaktorer eller tab, hvor der anvendes estimater af det forventede tab, i de faktorer, der efter dets opfattelse indvirker på de respektive risikoparametre. Kreditinstituttet skal godtgøre, at dets estimater bygger på lang tids erfaring.

237. Der skal tages hensyn til eventuelle ændringer i udlånspraksis eller i procedurerne for inddrivelse af gæld i de observationsperioder, der er omhandlet i punkt 66, 71, 81, 85, 92 og 94. Kreditinstituttets estimater skal afspejle virkningerne af tekniske fremskridt og nye data og andre oplysninger, efterhånden som de fremkommer. Kreditinstitutterne skal revidere deres estimater i lyset af nye oplysninger, dog mindst én gang om året.

238. Den gruppe af engagementer, der har leveret data til brug for estimater, de kreditstandarder, der blev anvendt ved genereringen af disse data, og andre relevante karakteristika skal være sammenlignelige med de tilsvarende karakteristika for kreditinstituttets engagementer og standarder. Kreditinstituttet skal også godtgøre, at de økonomiske eller markedsmæssige vilkår, der ligger til grund for dataene, er relevante for de aktuelle og fremtidige vilkår. Antallet af engagementer i det pågældende udsnit og den dataperiode, der anvendes ved kvantificeringen, skal være tilstrækkelig til, at kreditinstituttet har tillid til, at dets estimater er nøjagtige og velfunderede.

239. For erhvervede fordringer skal estimaterne afspejle alle relevante oplysninger, som det købende kreditinstitut er i besiddelse af, vedrørende kvaliteten af de underliggende fordringer, heriblandt data om lignende puljer tilvejebragt af sælgeren, af det købende kreditinstitut eller af andre foretagender. Det købende kreditinstitut skal vurdere alle data, som sælgeren lægger til grund.

240. Kreditinstituttet skal opstille en forsigtighedsmargen for sine estimater baseret på de estimeringsfejl, der må forventes. Hvis metoder og data er mindre tilfredsstillende, og der må forventes et større antal fejl, fastsættes en større forsigtighedsmargen.

241. Anvender kreditinstitutterne forskellige estimater til beregning af risikovægte og til interne formål, skal disse estimater dokumenteres, og det skal godtgøres over for den kompetente myndighed, at de er hensigtsmæssige.

242. Hvis kreditinstitutterne kan godtgøre over for de kompetente myndigheder, at der er foretaget passende justeringer af de data, der er indsamlet forud for gennemførelsen af dette direktiv, med henblik på at skabe generel overensstemmelse med

definitionerne af misligholdelse eller tab, kan de kompetente myndigheder tillade kreditinstitutterne en vis fleksibilitet med hensyn til anvendelsen af de fastsatte datastandarder.

243. Anvender kreditinstituttet data fra en pulje, der er fælles for flere kreditinstitutter, skal det godtgøre, at:

a) de øvrige kreditinstitutter i puljen anvender ratingsystemer og kriterier, der svarer til dets egne

b) puljen er repræsentativ for den portefølje, de fælles data vedrører

c) kreditinstituttet anvender de fælles data konsekvent over tid til sine løbende estimater.

244. Selv om et kreditinstitut anvender data, der er fælles for flere kreditinstitutter, vil det stadig være ansvarlig for sine ratingsystemers integritet. Kreditinstituttet skal godtgøre over for den kompetente myndighed, at det har det fornødne kendskab til sine egne ratingsystemer, herunder at det formår at sikre en effektiv overvågning og revision af ratingprocessen.

37.2.1. Særlige krav vedrørende PD-estimater

Engagementer med virksomheder, institutioner samt centralregeringer og centralbanker

245. Kreditinstitutterne skal estimere sandsynligheden for misligholdelse for hver låntagerrisikogruppe baseret på den langsigtede gennemsnitlige misligholdelsesrate i løbet af et år.

246. For erhvervede fordringer på selskaber kan kreditinstitutterne estimere de forventede tab for hver låntagerrisikogruppe ud fra den langsigtede gennemsnitlige misligholdelsesrate i løbet af et år.

247. Hvis et kreditinstitut fastsætter langsigtede gennemsnitlige estimater af PD og LGD for erhvervede fordringer på selskaber på grundlag af et estimat af EL samt et passende estimat af PD eller LGD, skal den metode, der anvendes til estimering af de samlede tab, opfylde de generelle standarder for estimering af PD og LGD, der er anført i denne del, og resultatet skal stemme overens med det LGD-koncept, der er omhandlet i punkt 73.

248. Kreditinstitutternes teknikker til estimering af PD skal understøttes af analyser. Kreditinstitutterne skal erkende vigtigheden af, at de bruger deres egen dømmekraft, når de skal kombinere resultaterne af disse teknikker og korrigere for de begrænsninger, der er forbundet med teknikker og oplysninger.

249. For så vidt som et kreditinstitut anvender data, der er baseret på dets egen erfaring med misligholdelser, til estimering af PD, skal det godtgøre i sin analyse, at estimaterne afspejler emissionsstandarder og eventuelle afvigelser mellem det ratingsystem, der har genereret dataene, og det nuværende ratingsystem. Hvis emissionsstandarder eller ratingsystemer er blevet ændret, skal kreditinstituttet fastsætte en større forsigtighedsmargen i sit estimat af PD.

250. For så vidt som et kreditinstitut relaterer eller konverterer sine interne ratings til den skala, der anvendes af et ECAI eller en lignende organisation, og derefter anvender den misligholdelsesrate, der er observeret for den eksterne organisations ratings, på kreditinstituttets ratings, skal konverteringen baseres på en sammenligning af interne ratingkriterier med de kriterier, der anvendes af den eksterne organisation, og en sammenligning af interne og eksterne ratings af eventuelle fælles låntagere. Systematiske fejl (bias) eller uoverensstemmelser i konverteringsmetoden eller i de underliggende data bør undgås. De kriterier, som den eksterne organisation har lagt til grund for de data, der anvendes til kvantificeringen, skal kun fokusere på misligholdelsesrisici og ikke afspejle transaktionskarakteristika. Kreditinstituttet skal i forbindelse med sin analyse sammenligne de definitioner af misligholdelse, der er anvendt, med forbehold af kravene i punkt 44-48. Kreditinstituttet skal dokumentere grundlaget for konverteringen.

251. Hvis et kreditinstitut anvender statistiske modeller til forudsigelse af misligholdelser, kan det estimere PD som et simpelt gennemsnit af de estimater af sandsynligheden for misligholdelse, der er opstillet for de enkelte låntagere i en bestemt risikogruppe. Kreditinstituttet skal opfylde kravene i punkt 31, når de anvender modeller vedrørende sandsynligheden for misligholdelse til dette formål.

252. Uanset om kreditinstituttet anvender eksterne, interne eller fælles datakilder eller en kombination heraf til estimering af PD, skal den underliggende historiske observationsperiode strække sig over mindst fem år for mindst én kilde. Hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over længere tid for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes den lange periode. Bestemmelserne i dette punkt gælder også for anvendelse af PD-/LGD-metoden i forbindelse med aktier.

Detailengagementer

253. Kreditinstitutterne skal estimere PD for hver låntagerrisikogruppe eller pulje baseret på den langsigtede gennemsnitlige misligholdelsesrate i løbet af et år.

254. Uanset bestemmelserne i punkt 67 kan PD-estimater også beregnes ud fra de faktiske tab og passende estimater af LGD.

255. Kreditinstitutterne skal betragte de interne data, der anvendes til inddeling af engagementer i risikogrupper eller puljer, som den primære informationskilde i forbindelse med estimering af tabskarakteristika. Kreditinstitutterne kan anvende eksterne data (herunder fælles data) eller statistiske modeller til kvantificeringen, forudsat at det kan godtgøres, at der består en tæt forbindelse mellem:

a) kreditinstituttets metode til inddeling af engagementer i risikogrupper eller puljer og den metode, der benyttes af den eksterne datakilde

b) kreditinstituttets interne risikoprofil og sammensætningen af de eksterne data.

Kreditinstitutterne kan gøre brug af både eksterne og interne referencedata vedrørende erhvervede detailfordringer. Kreditinstitutterne skal foretage sammenligninger mellem alle relevante datakilder.

256. Hvis et kreditinstitut fastsætter langsigtede gennemsnitlige estimater af PD og LGD for detailengagementer på grundlag af et estimat af de samlede tab samt et passende estimat af PD eller LGD, skal den metode, der anvendes til estimering af de samlede tab, opfylde de generelle standarder for estimering af PD og LGD, der er anført i denne del, og resultatet skal stemme overens med det LGD-koncept, der er omhandlet i punkt 73.

257. Uanset om kreditinstituttet anvender eksterne, interne eller fælles datakilder eller en kombination heraf til estimering af tabskarakteristika, skal den underliggende historiske observationsperiode strække sig over mindst fem år for mindst én kilde. Hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over længere tid for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes den lange periode. Kreditinstituttet har ikke pligt til at tillægge historiske data samme vægt, hvis det kan overbevise den kompetente myndighed om, at nyere data er bedre til beregning af de fremtidige tabsprocenter.

258. Kreditinstitutterne skal identificere og analysere forventede ændringer af risikoparametre i kreditengagementers levetid (sæsoneffekter).

37.2.2. Særlige krav vedrørende egne LGD-estimater

259. Kreditinstitutterne skal foretage estimater af LGD for hver facilitetsgruppe eller pulje på grundlag af det gennemsnitlige faktiske LGD for hver facilitetsgruppe eller pulje og inddrage alle konstaterede misligholdelser, der beskrives i datakilderne (gennemsnitlig vægtning af misligholdelsen).

260. Kreditinstitutterne skal anvende de LGD-estimater, der er passende for en økonomisk afmatning, hvis disse estimater er mere konservative end det langsigtede gennemsnit. Såfremt et ratingsystem sigter mod at tilvejebringe løbende faktiske LGD-værdier fordelt på risikogrupper eller puljer over tid, skal kreditinstitutterne justere deres estimater af risikoparametre for risikogrupper eller puljer for at begrænse den virkning, en økonomisk afmatning vil få på kapitalen.

261. Kreditinstituttet skal undersøge, hvilken sammenhæng der er mellem den risiko, der er forbundet med låntageren, og den risiko, der er forbundet med sikkerhedsstillelsen eller sikkerhedsstilleren. De tilfælde, hvor der er en klar sammenhæng, skal behandles konservativt.

262. Manglende valutamatch mellem den underliggende forpligtelse og sikkerhedsstillelsen skal behandles konservativt i forbindelse med kreditinstituttets vurdering af LGD.

263. For så vidt som LGD-estimater tager hensyn til den stillede sikkerhed, skal disse estimater ikke udelukkende baseres på sikkerhedens anslåede markedsværdi. LGD-estimater skal tage hensyn til, hvilken betydning det har, hvis kreditinstitutter ikke er i stand til hurtigt at overtage kontrollen med den sikkerhed, de har stillet, og realisere den.

264. For så vidt som et kreditinstitut ikke opfylder de minimumskrav til sikkerhedsstillelsen, der er fastsat i bilag VIII, skal de beløb, som denne sikkerhedsstillelse ventes at kunne indbringe, ikke medregnes i dets LGD-estimater.

265. Med hensyn til engagementer, der allerede er nødlidende, skal kreditinstituttet anvende sit bedste estimat af det forventede tab for hvert engagement set i forhold til de aktuelle økonomiske forhold og engagementets status.

266. Såfremt kreditinstituttet har kapitaliseret ubetalte forfaldne gebyrer i sit driftsregnskab, skal disse gebyrer indgå i dets opgørelse af engagementer og tab.

Engagementer med virksomheder, institutioner samt centralregeringer og centralbanker

267. Estimater af LGD skal baseres på data vedrørende en periode på mindst syv år for mindst én datakilde. Hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over længere tid for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes den lange periode.

Detailengagementer

268. Uanset bestemmelserne i punkt 73 kan LGD-estimater beregnes ud fra de faktiske tab og passende estimater af PD.

269. Uanset bestemmelserne i punkt 88 kan kreditinstitutterne tage højde for fremtidige træk på kreditfaciliteter enten i deres omregningsfaktorer eller i deres LGD-estimater.

270. I forbindelse med erhvervede fordringer på detailmarkedet kan kreditinstitutter gøre brug af både interne og eksterne referencedata til estimering af LGD.

271. Estimater af LGD skal baseres på data for en periode på mindst fem år. Uanset bestemmelserne i punkt 73 har kreditinstituttet ikke pligt til at tillægge historiske data samme vægt, hvis det kan overbevise den kompetente myndighed om, at nyere data er bedre til forudsigelse af de fremtidige tabsprocenter.

37.2.3. Særlige krav vedrørende egne estimater af omregningsfaktorer

272. Kreditinstitutterne skal foretage estimater af omregningsfaktorer for hver facilitetsgruppe eller pulje på grundlag af de gennemsnitlige faktiske omregningsfaktorer for hver facilitetsgruppe eller pulje og inddrage alle konstaterede misligholdelser, der beskrives i datakilderne (gennemsnitlig vægtning af misligholdelsen).

273. Kreditinstitutterne skal anvende de estimater af omregningsfaktorer, der er passende for en økonomisk afmatning, hvis disse estimater er mere konservative end det langsigtede gennemsnit. Såfremt et ratingsystem sigter mod at tilvejebringe løbende faktiske omregningsfaktorer fordelt på risikogrupper eller puljer over tid, skal kreditinstitutterne justere deres estimater af risikoparametre for risikogrupper eller puljer for at begrænse den virkning, en økonomisk afmatning vil få på kapitalen.

274. Kreditinstitutternes estimater af omregningsfaktorer skal afspejle muligheden for, at låntageren foretager yderligere træk på sit lån, både før og efter at den begivenhed, der udløser en misligholdelse, er indtrådt.

Estimatet af omregningsfaktoren skal omfatte en større forsigtighedsmargen, hvis der er grund til at forvente en stærkere positiv korrelation mellem misligholdelsesraten og omregningsfaktorens størrelse.

275. Kreditinstitutterne skal ved beregningen af estimater af omregningsfaktorer inddrage de særlige politikker og strategier, der er fastlagt vedrørende kontostyring og betalingsprocedurer. Kreditinstitutterne skal også tage højde for deres evne og vilje til at forhindre yderligere træk under omstændigheder, hvor der ikke er tale om manglende betaling, men om tilsidesættelse af klausuler eller andre tekniske misligholdelsesbegivenheder.

276. Kreditinstitutterne skal indføre passende systemer og procedurer til overvågning af facilitetsbeløb, aktuelle tilgodehavender i forhold til bevilgede lån og ændringer i tilgodehavender hos individuelle låntagere og grupper af låntagere. Kreditinstituttet skal være i stand til at varetage den daglige overvågning af samtlige tilgodehavender.

277. Hvis kreditinstitutterne benytter forskellige estimater af omregningsfaktorer til beregning af risikovægtede værdier af engagementer og til interne formål, skal disse estimater dokumenteres, og det skal godtgøres over for den kompetente myndighed, at de er hensigtsmæssige.

Engagementer med virksomheder, institutioner samt centralregeringer og centralbanker

278. Estimater af omregningsfaktorer skal baseres på data vedrørende en periode på mindst syv år for mindst én datakilde. Hvis den omhandlede observationsperiode strækker sig over længere tid for en kilde, og de pågældende data er relevante, anvendes den lange periode.

Detailengagementer

279. Uanset bestemmelserne i punkt 88 kan kreditinstitutterne tage højde for fremtidige træk på kreditfaciliteter enten i deres omregningsfaktorer eller i deres LGD-estimater.

280. Estimater af omregningsfaktorer baseres på data for en periode på mindst fem år. Uanset bestemmelserne i punkt 86 har kreditinstituttet ikke pligt til at tillægge historiske data samme vægt, hvis det kan overbevise den kompetente myndighed om, at nyere data er bedre til forudsigelse af fremtidige træk på kreditfaciliteter.

37.2.4. Minimumskrav for vurdering af garantiers og kreditderivaters virkning

Engagementer med virksomheder, institutioner og centralregeringer og centralbanker, der anvender egne LGD-estimater, samt detailengagementer

281. Kravene i punkt 96-103 finder ikke anvendelse på garantier, der stilles af institutioner samt centralregeringer og centralbanker, hvis kreditinstituttet har fået tilladelse til at anvende reglerne i artikel 78-83 for engagementer med sådanne foretagender. I så fald anvendes kravene i artikel 90-93.

282. For garantier på detailmarkedet gælder disse krav også for inddeling af engagementer i risikogrupper eller puljer og for estimering af PD.

Anerkendte garantistillere og garantier

283. Kreditinstitutterne skal fastsætte klare kriterier for, hvilke typer garantistillere de anerkender med henblik på beregning af risikovægtede engagementer.

284. Anerkendte garantistillere er omfattet af de samme regler som låntagere, jf. punkt 18-30.

285. Garantien skal foreligge på skrift, den må ikke kunne opsiges af garantistilleren, den skal gælde, indtil forpligtelsen er fuldt indfriet (i forhold til garantibeløbet og garantiens ordlyd), og den skal kunne håndhæves retligt over for garantistilleren i et land, hvor det er muligt at gøre udlæg i garantistillerens aktiver og fuldbyrde en dom. Garantier, som er underlagt betingelser om, at garantistilleren kan fritages for sine forpligtelser (betingede garantier), kan anerkendes efter godkendelse fra de kompetente myndigheder. Kreditinstituttet skal godtgøre, at der i ratingkriterierne tages tilstrækkelig højde for eventuelle begrænsninger af den risikoreducerende effekt.

Justeringskriterier

286. Kreditinstituttet skal fastsætte klare kriterier for justering af risikogrupper, puljer eller LGD-estimater og – i forbindelse med anerkendte erhvervede detailfordringer – for inddeling af engagementer i risikogrupper eller puljer med henblik på at afspejle garantiers indvirkning på beregningen af risikovægtede aktiver. Disse kriterier skal opfylde minimumskravene i punkt 18-30.

287. Kriterierne skal være troværdige og intuitive. De skal fokusere på, hvorvidt garantistilleren kan og vil opfylde sine forpligtelser i henhold til garantien, hvornår garantistilleren forventes at foretage eventuelle betalinger, i hvilket omfang garantistillerens evne til at opfylde sine forpligtelser i henhold til garantien er korreleret med låntagerens evne til at indfri gælden, og i hvilket omfang der fortsat vil være en restrisiko i forhold til låntageren.

Kreditderivater

288. De minimumskrav for garantier, der er beskrevet i denne del, gælder også for "single-name"-kreditderivater. Hvis der er manglende match mellem den underliggende forpligtelse og referenceforpligtelsen for det pågældende kreditderivat eller den forpligtelse, der afgør, om en kreditbegivenhed er indtrådt, finder kravene i bilag VIII, del 2, punkt 20, anvendelse. Med hensyn til detailengagementer og anerkendte erhvervede fordringer gælder bestemmelserne i dette punkt for inddelingen af engagementer i risikogrupper eller puljer.

289. Kriterierne skal fokusere på kreditderivatets udbetalingsstruktur og bygge på en konservativ vurdering af de konsekvenser, denne struktur har for, hvor mange fordringer der inddrives, og hvornår det sker. Kreditinstituttet skal undersøge, hvilke andre former for restrisici der forekommer.

37.2.5. Minimumskrav for erhvervede fordringer

Retssikkerhed

290. Faciliteten skal struktureres på en sådan måde, at kreditinstituttet under alle tænkelige forhold bevarer den reelle ejendomsret til og kontrol over samtlige midler, der indbetales i tilknytning til fordringerne. Såfremt låntageren betaler direkte til en sælger eller servicevirksomhed, skal kreditinstituttet regelmæssigt kontrollere, at samtlige betalinger foretages, og at de kontraktmæssige vilkår overholdes. Ved servicevirksomhed forstås en enhed, der varetager den daglige styring af en pulje af erhvervede fordringer eller af de underliggende låneengagementer. Kreditinstitutterne skal indføre procedurer, som sikrer, at ejendomsretten til fordringer og modtagne midler er beskyttet mod virkningerne af en konkurs eller en retssag, der kan betyde, at långiveren i længere tid må afholde sig fra at realisere eller disponere over fordringerne eller at overtage kontrollen over de modtagne midler.

Overvågningssystemers effektivitet

291. Kreditinstituttet skal kontrollere både kvaliteten af de erhvervede fordringer og sælgerens og servicevirksomhedens finansielle situation. Det omfatter bl.a. følgende opgaver:

a) Kreditinstituttet skal vurdere korrelationen mellem kvaliteten af de erhvervede fordringer og både sælgerens og servicevirksomhedens finansielle situation og opstille interne politikker og procedurer, som yder tilstrækkelig beskyttelse i tilfælde af uforudsete hændelser, og herunder fastsætte interne risikoratings for hver enkelt sælger og servicevirksomhed.

b) Kreditinstituttet skal fastsætte klare og effektive politikker og procedurer for vurdering af, hvilke sælgere og servicevirksomheder der kan anerkendes. Kreditinstituttet eller dets befuldmægtigede skal føre regelmæssigt tilsyn med sælgere og servicevirksomheder for at kontrollere, om sælgerens eller servicevirksomhedens indberetninger er nøjagtige, afsløre svig eller operationelle mangler og kontrollere kvaliteten af sælgerens kreditpolitik og servicevirksomhedens indsamlingsstrategier og procedurer. Resultaterne af dette tilsyn skal dokumenteres.

c) Kreditinstituttet skal vurdere karakteristika for puljer af erhvervede fordringer, herunder overtræk; sælgerens tidligere restancer, uerholdelige fordringer og afskrivninger af uerholdelige fordringer; betalingsvilkår og eventuelle modkonti.

d) Kreditinstituttet skal fastsætte effektive politikker og procedurer for overordnet overvågning af koncentrationer på enkelte låntagere både inden for og på tværs af puljer af erhvervede fordringer.

e) Kreditinstituttet skal sørge for, at servicevirksomheden forsyner det med aktuelle og tilstrækkelig detaljerede oplysninger om aldersfordeling og udvanding af fordringer for at sikre overholdelsen af kreditinstituttets anerkendelseskriterier og udlånspolitik for erhvervede fordringer og tilvejebringe et effektivt middel til overvågning og bekræftelse af sælgerens salgsbetingelser og udvanding.

Gældsomlægningsordningers effektivitet

292. Kreditinstituttet skal iværksætte systemer og procedurer til tidlig afdækning af forringelser af sælgerens finansielle situation og af kvaliteten af erhvervede fordringer og til proaktiv håndtering af nyopståede problemer. Kreditinstituttet skal navnlig fastsætte klare og effektive politikker, procedurer og informationssystemer for at føre tilsyn med overtrædelser af klausuler og klare og effektive politikker og procedurer for anlæggelse af retssager og håndtering af problematiske erhvervede fordringer.

Effektiviteten af systemer til kontrol af sikkerhedsstillelse, kreditmuligheder og likvide midler

293. Kreditinstituttet skal fastsætte klare og effektive politikker og procedurer for kontrollen med erhvervede fordringer, kreditter og likvide midler. Der skal navnlig udarbejdes skriftlige interne politikker med fokus på alle væsentlige elementer af det program, der er fastlagt for køb af fordringer, herunder udlånssatser, anerkendt sikkerhedsstillelse, nødvendig dokumentation, koncentrationsgrænser og håndtering af udbetalte midler. Disse elementer skal fastlægges under passende hensyn til alle relevante og væsentlige faktorer, herunder sælgerens og servicevirksomhedens finansielle situation, risikokoncentrationer og udviklingen i kvaliteten af de erhvervede fordringer og i sælgerens kundegrundlag, og interne systemer skal sikre, at der kun ydes lån, såfremt den krævede sikkerhed og dokumentation foreligger.

Overholdelse af kreditinstituttets interne politikker og procedurer

294. Kreditinstituttet skal indføre en effektiv intern metode til vurdering af, om alle dets interne politikker og procedurer overholdes. Denne metode skal omfatte regelmæssig kontrol af alle kritiske faser i kreditinstituttets købsprogram, kontrol af funktionsadskillelsen mellem for det første vurderingen af sælgeren og servicevirksomheden og vurderingen af låntageren og for det andet vurderingen af sælgeren og servicevirksomheden og den eksterne kontrol af sælgeren og servicevirksomheden samt evaluering af "back office"-transaktioner med særlig fokus på kvalifikationer, erfaringer, personaleantal og tilhørende automatiserede systemer.

38. VALIDERING AF INTERNE ESTIMATER

295. Kreditinstitutterne skal indføre robuste systemer til validering af nøjagtigheden og konsistensen af ratingsystemer, procedurer og estimater af alle relevante risikoparametre. Kreditinstituttet skal godtgøre over for den kompetente myndighed, at den interne validering gør det muligt for den at foretage en konsekvent og meningsfuld vurdering af resultaterne af interne ratingsystemer og risikoestimeringssystemer.

296. Kreditinstitutterne skal regelmæssigt sammenligne de faktiske misligholdelsesrater med PD-estimater for hver risikogruppe. Såfremt de faktiske misligholdelsesrater ligger uden for de rammer, der er fastlagt for denne risikogruppe, skal kreditinstitutterne iværksætte en nærmere undersøgelse af årsagerne til afvigelsen. Kreditinstitutter, der benytter deres egne estimater af LGD eller omregningsfaktorer, skal foretage en tilsvarende undersøgelse vedrørende disse estimater. Disse sammenligninger skal baseres på historiske data, som går så langt tilbage i tiden som muligt. Kreditinstituttet skal dokumentere de metoder og data, der benyttes til

sådanne sammenligninger. Undersøgelsen og dokumentationen skal ajourføres mindst én gang om året.

297. Kreditinstitutterne skal også inddrage andre kvantitative valideringsredskaber og foretage andre sammenligninger med relevante eksterne datakilder. Undersøgelsen skal baseres på data, som er relevante for porteføljen, opdateres regelmæssigt og dækker en passende observationsperiode. Kreditinstitutternes interne vurderinger af deres ratingsystemers funktion skal baseres på den længst mulige periode.

298. De metoder og data, der anvendes i forbindelse med kvantitativ validering, skal være konsekvente over tid. Ændringer af estimerings- og valideringsmetoder og data (såvel datakilder som relevante perioder) skal dokumenteres.

299. Kreditinstitutterne skal fastsætte sunde interne retningslinjer for situationer, hvor de faktiske værdier for PD, LGD, omregningsfaktorer og samlede tab, når der tages udgangspunkt i det forventede tab, afviger så meget fra de forventede værdier, at det skaber usikkerhed om gyldigheden af disse estimater. Disse retningslinjer skal tage højde for konjunkturforholdene og lignende systematiske udsving i de faktiske misligholdelsesrater. Hvis de faktiske værdier vedvarende er højere end de forventede værdier, skal kreditinstitutterne opjustere estimaterne i lyset af deres misligholdelses- og tabserfaring.

39. BEREGNING AF RISIKOVÆGTEDE VÆRDIER AF AKTIEPOSITIONER VED HJÆLP AF METODEN MED INTERNE MODELLER

39.1. Kapitalkrav og risikokvantificering

300. Kreditinstitutter skal opfylde følgende standarder med henblik på beregning af kapitalkrav:

a) estimatet af det potentielle tab skal være robust over for negative markedsændringer, der kan påvirke den langsigtede risikoprofil for kreditinstituttets specifikke aktiebesiddelser. De data, der anvendes for at vise fordelingen af afkast, skal dække den længste analyseperiode, for hvilken der foreligger data, og være egnede til opstilling af risikoprofilen for kreditinstituttets specifikke aktiepositioner. De anvendte data skal være tilstrækkelige til at tilvejebringe konservative, statistisk pålidelige og robuste tabsestimater, der ikke udelukkende er baseret på subjektive eller skønsmæssige hensyn. Kreditinstitutterne skal godtgøre over for de kompetente myndigheder, at det pågældende chok resulterer i et konservativt skøn over potentielle tab i løbet af den relevante langsigtede markeds- eller erhvervscyklus. Kreditinstituttet skal foretage empiriske analyser af de foreliggende data og justeringer baseret på en række forskellige faktorer for at opnå modeloutput, der er tilstrækkelig realistiske og konservative. Kreditinstitutter, der opstiller "Value at Risk"-modeller (VaR-modeller) til vurdering af potentielle kvartalstab, kan benytte kvartalsdata eller konvertere data, der dækker en kortere tidshorisont, til tilsvarende kvartalsdata ved hjælp af en analytisk hensigtsmæssig metode, der bygger på empirisk dokumentation og på en veludviklet og dokumenteret idéproces og analyse. En sådan fremgangsmåde skal anvendes konservativt og konsekvent over tid. Hvis

mængden af relevante data er begrænset, skal kreditinstituttet tillægge passende forsigtighedsmargener

b) de anvendte modeller skal tage tilstrækkeligt hensyn til alle væsentlige risici, der er forbundet med aktieafkast, herunder både de generelle markedsrisici og de specifikke risici, der knytter sig til kreditinstituttets aktieportefølje. De interne modeller skal på passende vis belyse historiske prisudsving, kalkulere med potentielle koncentrationer udtrykt i størrelse og ændringer i deres sammensætning og være robuste over for negative markedsforhold. De kreditrisici, som er repræsenteret i de data, der benyttes ved vurderingen, skal svare nøje til eller i det mindste være sammenlignelige med de risici, der er forbundet med kreditinstituttets aktiepositioner

c) den interne model skal være tilpasset kreditinstituttets aktieporteføljes risikoprofil og kompleksitet. Når et kreditinstitut besidder en større mængde aktier, hvis værdi er særdeles ikke-lineær, skal de interne modeller være udformet, så de tager tilstrækkelig højde for de risici, der er forbundet med sådanne instrumenter

d) de enkelte positioner skal indarbejdes i indikatorer, markedsindekser og risikofaktorer på en troværdig, intuitiv og velfungerende måde

e) kreditinstitutterne skal godtgøre ved hjælp af empiriske analyser, at risikofaktorerne er hensigtsmæssige, og at de dækker såvel generelle som specifikke risici

f) estimater af aktiepositioners afkastvolatilitet skal baseres på relevante og foreliggende data, oplysninger og metoder. Der benyttes uafhængigt kontrollerede interne data eller data fra eksterne kilder (herunder fælles data)

g) der skal iværksættes et stringent og omfattende stresstestprogram.

39.2. Risikostyringsprocedure og kontrolmekanismer

301. Med hensyn til udvikling og anvendelse af interne modeller til fastlæggelse af kapitalkrav skal kreditinstitutterne iværksætte politikker, procedurer og kontrolmekanismer, som sikrer modellens og modelleringsprocessens integritet. I tilknytning til disse politikker, procedurer og kontrolmekanismer skal der træffes følgende foranstaltninger:

a) fuldstændig integrering af den interne model i kreditinstituttets overordnede ledelsesinformationssystemer og i styringen af den aktieportefølje, der ikke indgår i handelsbeholdningen. De interne modeller skal integreres fuldt ud i kreditinstituttets risikostyringsinfrastruktur, hvis de især anvendes til: måling og vurdering af aktieporteføljens resultater (herunder de risikovægtede resultater); overførsel af økonomisk kapital til aktiepositioner og vurdering af den overordnede kapitaldækning og forvaltningen af investeringer

b) fastlagte ledelsessystemer, procedurer og kontrolforanstaltninger til sikring af regelmæssig og uafhængig revision af alle elementer af den interne modelleringsproces, herunder godkendelse af modelrevisioner, analyse af

modelinput og revision af modelresultater, f.eks. ved direkte kontrol af risikoopgørelser. Disse revisioner skal sigte mod at vurdere, om modelinput og -resultater er nøjagtige, fuldstændige og hensigtsmæssige, og fokusere på både at afdække og begrænse potentielle fejl, der skyldes kendte svagheder, og at finde frem til ukendte svagheder ved modellen. Revisionerne kan iværksættes af en intern uafhængig enhed eller af en uafhængig ekstern tredjepart

c) passende systemer og procedurer til overvågning af investeringsgrænser og kreditrisici for aktiepositioner

d) de enheder, der er ansvarlige for modellens udformning og anvendelse, skal være funktionelt uafhængige af de enheder, der er ansvarlige for forvaltningen af de individuelle investeringer

e) de parter, der er ansvarlige for bestemte aspekter af modelleringsprocessen, skal have de fornødne kvalifikationer. Ledelsen skal afsætte tilstrækkeligt kvalificerede og kompetente medarbejdere til modelarbejdet.

39.3. Validering og dokumentation

302. Kreditinstitutterne skal indføre et robust system til validering af deres interne modellers og modelleringsprocessers nøjagtighed og konsistens. Alle væsentlige elementer af de interne modeller samt modelleringsprocessen og valideringen skal dokumenteres.

303. Kreditinstitutterne skal anvende intern validering med henblik på at foretage en konsekvent og meningsfuld vurdering af resultaterne af deres interne modeller og processer.

304. De metoder og data, der anvendes i forbindelse med kvantitativ validering, skal være konsekvente over tid. Ændringer af estimerings- og valideringsmetoder og data (såvel datakilder som relevante perioder) skal dokumenteres.

305. Kreditinstitutterne skal regelmæssigt sammenligne de faktiske aktieafkast (beregnet ud fra realiserede og ikke-realiserede fortjenester og tab) med de modelberegnede estimater. Disse sammenligninger skal baseres på historiske data, som går så langt tilbage i tiden som muligt. Kreditinstituttet skal dokumentere de metoder og data, der benyttes til sådanne sammenligninger. Undersøgelsen og dokumentationen skal ajourføres mindst én gang om året.

306. Kreditinstitutterne skal inddrage andre kvantitative valideringsredskaber og foretage andre sammenligninger med eksterne datakilder. Undersøgelsen skal baseres på data, som er relevante for porteføljen, opdateres regelmæssigt og dækker en passende observationsperiode. Kreditinstitutternes interne vurderinger af deres modellers resultater skal baseres på den længst mulige periode.

307. Kreditinstitutterne skal fastsætte sunde interne retningslinjer for situationer, hvor sammenligningen af de faktiske aktieafkast med modelestimaterne skaber usikkerhed om gyldigheden af estimaterne eller af modellerne som sådan. Disse retningslinjer skal tage højde for konjunkturforholdene og lignende systematiske udsving i aktieafkast. Alle justeringer af interne modeller, der foretages som følge af

modelrevisioner, skal dokumenteres og stemme overens med kreditinstituttets retningslinjer for modelrevision.

308. Den interne model og modelleringsprocessen skal dokumenteres, og der skal oplyses om, hvilke opgaver deltagerne i modelarbejdet varetager, og om modelgodkendelse og modelrevision.

40. LEDELSE OG KONTROL

40.1. Ledelse

309. Alle væsentlige aspekter af rating- og estimeringsprocesserne skal godkendes af kreditinstituttets bestyrelse eller et særligt udvalg herunder og af den overordnede ledelse. Disse parter skal have en generel forståelse af kreditinstituttets ratingsystemer og et mere indgående kendskab til de ledelsesrapporter, der knytter sig hertil.

310. Den overordnede ledelse skal underrette bestyrelsen eller et særligt udvalg herunder om væsentlige ændringer eller afvigelser fra den fastlagte politik, såfremt disse vil få væsentlig indvirkning på kreditinstituttets ratingsystemers funktion.

311. Den overordnede ledelse skal have et godt kendskab til ratingsystemernes opbygning og funktion. Den overordnede ledelse skal løbende kontrollere, at ratingsystemerne fungerer korrekt. Kreditrisikokontrolenhederne skal holde den overordnede ledelse orienteret om resultaterne af ratingprocessen, områder, hvor der er behov for forbedringer, og resultatet af bestræbelser på at udbedre tidligere konstaterede mangler.

312. En intern rating-baseret analyse af kreditinstituttets kreditrisikoprofil skal udgøre et centralt element i ledelsesrapporterne til disse parter. Rapporterne skal som et minimum omhandle risikoprofiler for de enkelte risikogrupper, forskydninger mellem grupper, estimering af de relevante parametre for hver risikogruppe og sammenligning af faktiske misligholdelsesrater og egne estimater af LGD og omregningsfaktorer med de forventede værdier samt stresstestresultater. Rapporteringshyppigheden skal afhænge af, hvilke oplysninger der er tale om, hvor vigtige de er, og hvilken status modtageren har.

40.2. Kreditrisikokontrol

313. Kreditrisikokontrolenheden skal arbejde uafhængigt af personalefunktionen og ledelsesfunktionen, som har ansvaret for at initiere eller forny engagementer, og den skal rapportere direkte til den overordnede ledelse. Enheden skal udforme eller udvælge, implementere og føre tilsyn med ratingsystemer og kontrollere deres resultater. Enheden skal regelmæssigt udarbejde og analysere rapporter om ratingsystemers output.

314. Kreditrisikokontrolenhedens/-ernes ansvarsområder er:

a) undersøgelse og overvågning af risikogrupper og puljer

b) udarbejdelse og analyse af kortfattede rapporter om kreditinstituttets ratingsystemer

c) iværksættelse af procedurer med henblik på at kontrollere, at definitioner af risikogrupper og puljer anvendes på samme måde i alle afdelinger og geografiske områder

d) gennemgang af ratingprocessen og dokumentering af eventuelle ændringer heraf, herunder årsagerne til disse ændringer

e) gennemgang af ratingkriterier med henblik på at vurdere, om de stadig er egnede til forudsigelse af risici. Ændringer af ratingprocessen, af kriterier eller af individuelle ratingparametre skal dokumenteres og registreres

f) aktiv deltagelse i udformningen eller udvælgelsen, implementeringen og valideringen af de modeller, der anvendes under ratingprocessen

g) kontrol og overvågning af de modeller, der anvendes under ratingprocessen

h) løbende revision og ændring af de modeller, der anvendes under ratingprocessen.

315. Kreditinstitutter, der anvender fælles data i overensstemmelse med punkt 57 og 58, kan uanset bestemmelserne i punkt 128 outsource følgende opgaver:

a) tilvejebringelse af oplysninger vedrørende undersøgelse og overvågning af risikogrupper og puljer

b) udarbejdelse af kortfattede rapporter om kreditinstituttets ratingsystemer

c) tilvejebringelse af oplysninger vedrørende gennemgang af ratingkriterier med henblik på at vurdere, om de stadig er egnede til forudsigelse af risici

d) dokumentering af ændringer af ratingprocessen, kriterier eller individuelle ratingparametre

e) tilvejebringelse af oplysninger vedrørende løbende revision og ændring af de modeller, der anvendes under ratingprocessen.

Kreditinstitutter, der anvender bestemmelserne i dette punkt, skal sørge for, at de kompetente myndigheder har adgang til alle relevante oplysninger fra tredjemand, som er nødvendige for at undersøge, om minimumskravene er opfyldt, og at de kompetente myndigheder kan foretage de samme undersøgelser på stedet, som der iværksættes inden for kreditinstituttet.

40.3. Intern revision

316. Den interne revisionsafdeling skal mindst én gang om året gennemgå kreditinstituttets ratingsystemer og transaktioner, herunder transaktioner i kreditfunktionen samt estimeringen af PD, LGD, forventede tab og omregningsfaktorer. Revisionen skal bl.a. afdække, om samtlige minimumskrav er opfyldt.

BILAG VIII – Kreditrisikoreduktion

Part 1- Anerkendte former for kreditrisikoreduktion

1. I denne del beskrives, hvilke former for kreditrisikoreduktion der anerkendes med henblik på artikel 92.

317. I dette bilag forstås ved:

"sikret udlånstransaktion": alle transaktioner, som giver anledning til et engagement, for hvilket der stilles sikkerhed, og hvor det ikke bestemmes, at kreditinstituttet har ret til at modtage hyppige margenbetalinger

"kapitalmarkedstransaktion": alle transaktioner, der giver anledning til et engagement, for hvilket der stilles sikkerhed, og hvor det bestemmes, at kreditinstituttet har ret til at modtage hyppige margenbetalinger.

1. FINANSIERET KREDITBESKYTTELSE

40.4. Balanceført netting

318. Balanceført netting af gensidige krav mellem kreditinstituttet og dets modpart kan anerkendes.

319. Uden at dette berører bestemmelserne i punkt 5, er det kun den gensidige likviditetssaldo mellem kreditinstituttet og modparten, der kan anerkendes. Det er kun muligt at ændre de risikovægtede værdier af engagementer for det långivende kreditinstituts udlån og indlån og i givet fald for de forventede tab som led i en balanceført aftale om netting.

40.5. Rammeaftaler om netting i forbindelse med genkøbstransaktioner og/eller transaktioner vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer og/eller andre kapitalmarkedstransaktioner

320. For kreditinstitutter, der vælger at bruge den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse, der er omhandlet i del 3 i dette bilag, kan virkningerne af bilaterale nettingaftaler, der dækker genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer og/eller andre kapitalmarkedstransaktioner med en tredjepart, anerkendes. Uden at dette berører bestemmelserne i bilag II til direktiv [93/6/EØF], skal den sikkerhed, der stilles, og de værdipapirer eller råvarer, der udlånes i forbindelse med sådanne arrangementer, overholde de krav for anerkendelse af sikkerhedsstillelse, der er fastsat i punkt 7 og 11.

40.6. Sikkerhedsstillelse

321. Hvis den teknik, der anvendes med henblik på kreditrisikoreduktion, er baseret på kreditinstituttets ret til at likvidere eller beholde aktiver, afhænger anerkendelsen af, om de risikovægtede værdier af de pågældende engagementer og i givet fald de forventede tab beregnes efter bestemmelserne i artikel 78-83 eller bestemmelserne i

artikel 84-89. Anerkendelsen afhænger også af, om der gøres brug af den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse eller den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse, der er omhandlet i del 3. Med hensyn til genkøbstransaktioner og transaktioner vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer afhænger anerkendelsen også af, om den pågældende transaktion indgår i handelsbeholdningen eller ej.

40.6.1. Anerkendt sikkerhedsstillelse i forbindelse med alle fremgangsmåder og metoder

322. Følgende finansielle poster kan anerkendes som gyldig sikkerhedsstillelse i forbindelse med alle fremgangsmåder og metoder:

a) indlån i kontanter eller kontantlignende instrumenter placeret i det långivende kreditinstitut

b) obligationer, der er udstedt af centralregeringer eller centralbanker, og for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et ECAI eller et eksportkreditagentur, som er anerkendt med henblik på artikel 78-85, og som den kompetente myndighed har henført til kreditkvalitetstrin 4 eller derover i henhold til reglerne i artikel 78-83 om risikovægtning af engagementer med centralregeringer og centralbanker

c) obligationer, der er udstedt af kreditinstitutter, og for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, som den kompetente myndighed har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i artikel 78-83 om risikovægtning af engagementer med kreditinstitutter

d) obligationer, der er udstedt af andre foretagender, og for hvilke der foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, som den kompetente myndighed har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i artikel 78-83 om risikovægtning af engagementer med virksomheder

e) obligationer, for hvilke der foreligger en kortsigtet kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, som den kompetente myndighed har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i artikel 78-83 om risikovægtning af kortfristede engagementer

f) aktier eller konvertible obligationer, der indgår i et hovedindeks

g) guld.

I litra b) indbefatter "obligationer, der er udstedt af centralregeringer eller centralbanker":

i) obligationer, som er udstedt af regionale regeringer eller lokale myndigheder, og som behandles som engagementer med centralregeringen i det pågældende land i henhold til bilag VI

ii) obligationer, som er udstedt af multilaterale udviklingsbanker, der tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 78-83

iii) obligationer, som er udstedt af internationale organisationer, der tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 78-83.

I litra c) indbefatter "obligationer, der er udstedt af kreditinstitutter":

i) obligationer, som er udstedt af regionale regeringer eller lokale myndigheder, men som ikke behandles som engagementer med centralregeringen i det pågældende land i henhold til artikel 78-83

ii) obligationer, som er udstedt af offentlige virksomheder, og som behandles som engagementer med kreditinstitutter i henhold til artikel 78-83

iii) obligationer, som er udstedt af multilaterale udviklingsbanker, der ikke tillægges en vægt på 0 % i henhold til artikel 78-83.

323. Obligationer, der er udstedt af institutioner, og for hvilke der ikke foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, kan anerkendes som gyldig sikkerhedsstillelse, hvis de opfylder følgende kriterier:

a) de er noteret på en anerkendt børs

b) de opfylder betingelserne for privilegeret gæld

c) alle andre ratede værdipapirer med samme rang, som institutionen har udstedt, og med en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI har en kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, som de kompetente myndigheder har henført til kreditkvalitetstrin 3 eller derover i henhold til reglerne i artikel 78-83 om risikovægtning af engagementer med institutioner eller af kortfristede engagementer

d) det långivende kreditinstitut er ikke i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at værdipapirerne bør tildeles en lavere kreditvurdering end den, der er anført i litra c)

e) kreditinstituttet kan godtgøre over for de kompetente myndigheder, at instrumentets markedslikviditet er tilstrækkelig med henblik herpå.

324. Andele i institutter for kollektiv investering i værdipapirer kan anerkendes som gyldig sikkerhedsstillelse, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) de er genstand for daglige officielle kursnoteringer

b) instituttet for kollektiv investering begrænser sig til at investere i de instrumenter, der kan anerkendes i henhold til punkt 7 og 8.

Selv om et institut for kollektiv investering anvender (eller påtænker at anvende) afledte instrumenter til risikoafdækning af tilladte investeringer, bevirker det ikke, at andele i dette institut ikke kan anerkendes.

325. Hvis der i relation til punkt 7, litra b) - e), for en sikkerhedsstillelse foreligger to kreditvurderinger fra anerkendte ECAI'er, skal den mindst fordelagtige vurdering lægges til grund. Hvis der for en sikkerhedsstillelse foreligger mere end to

kreditvurderinger fra anerkendte ECAI'er, skal de to mest fordelagtige vurderinger lægges til grund. Hvis de to mest fordelagtige kreditvurderinger er forskellige, skal den mindst fordelagtige af disse to vurderinger lægges til grund.

40.6.2. Anden anerkendt sikkerhedsstillelse i forbindelse med den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse

326. Ud over den sikkerhedsstillelse, der er beskrevet i punkt 7-10, kan følgende finansielle poster, hvis et kreditinstitut anvender den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse, der er omhandlet i del 3, anerkendes som gyldig sikkerhedsstillelse:

a) aktier eller konvertible obligationer, der ikke indgår i et hovedindeks, men handles på en anerkendt børs

b) andele i institutter for kollektiv investering i værdipapirer, hvis følgende betingelser er opfyldt:

i) de er genstand for daglige officielle kursnoteringer

ii) instituttet for kollektiv investering begrænser sig til at investere i de instrumenter, der kan anerkendes i henhold til punkt 7 og 8, og i de poster, der er nævnt i dette punkts litra a).

Selv om et institut for kollektiv investering anvender (eller påtænker at anvende) afledte instrumenter til risikoafdækning af tilladte investeringer, bevirker det ikke, at andele i dette institut ikke kan anerkendes.

40.6.3. Anden anerkendt sikkerhedsstillelse med henblik på beregningerne i artikel 84-89

327. Ud over den ovenfor anførte sikkerhedsstillelse finder bestemmelserne i punkt 13-22 anvendelse, hvis et kreditinstitut beregner risikovægtede værdier af engagementer og forventede tab efter metoden i artikel 84-89:

a) Sikkerhed i fast ejendom

328. Fast ejendom til beboelse, som er eller vil blive benyttet eller udlejet af ejeren, og erhvervsejendomme, dvs. kontor- og andre forretningsejendomme, kan anerkendes som gyldig sikkerhedsstillelse på betingelse af:

a) at den faste ejendoms værdi ikke i væsentlig grad afhænger af låntagers kreditkvalitet. Dette krav berører ikke tilfælde, hvor rent makroøkonomiske faktorer påvirker såvel ejendommens værdi som låntagerens betalingsevne

b) at risikoen for låntagerens vedkommende ikke i væsentlig grad afhænger af den underliggende ejendoms eller det underliggende projekts værdi, men snarere af låntagerens grundlæggende evne til at indfri gælden på anden vis. Indfrielsen af den pågældende facilitet afhænger således ikke i væsentlig grad af, hvilke pengestrømme den underliggende ejendom, der er stillet som sikkerhed, måtte generere.

329. Kreditinstitutterne kan også anerkende andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, og som vedrører boliger, der er eller vil blive beboet eller udlejet af ejeren, som sikkerhed i fast ejendom til beboelse, forudsat at disse betingelser er opfyldt.

330. De kompetente myndigheder kan også tillade kreditinstitutterne at anerkende andele i finske boligselskaber, der drives i henhold til den finske lov om boligselskaber af 1991 eller senere tilsvarende lovgivning, som sikkerhed i erhvervsejendomme, forudsat at disse betingelser er opfyldt.

331. De kompetente myndigheder kan tillade kreditinstitutterne at fravige betingelsen i punkt 13, litra b), for engagementer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse i den pågældende medlemsstat, hvis de kan påvise, at der eksisterer et veludviklet og veletableret marked med tabsprocenter, der er tilstrækkelig lave til at berettige en sådan behandling. Dette er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i en medlemsstat, der ikke benytter sig af muligheden for fravigelse, anerkender fast ejendom til beboelse, som er anerkendt i en anden medlemsstat som følge af denne mulighed. Medlemsstaterne skal fremlægge oplysninger om, hvorvidt de har udnyttet denne mulighed.

332. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan tillade kreditinstitutterne at fravige betingelsen i punkt 13, litra b), for erhvervsejendomme i den pågældende medlemsstat, hvis de kan påvise, at der eksisterer et veludviklet og veletableret marked, og at tabsprocenterne i forbindelse med udlån med sikkerhed i erhvervsejendomme opfylder følgende betingelser:

a) 50 % af markedsværdien (eller eventuelt 60 % af belåningsværdien, såfremt denne værdi er lavest) må ikke overstige 0,3 % af de lån med sikkerhed i erhvervsejendomme, der i et givet år er uindfriede

b) det samlede tab på lån med sikkerhed i erhvervsejendomme må ikke overstige 0,5 % af de lån, der i et givet år er uindfriede.

333. Hvis en af disse betingelser ikke er opfyldt i et givet år, bortfalder retten til at anvende denne behandling, indtil betingelserne igen er opfyldt i det efterfølgende år.

334. De kompetente myndigheder i en medlemsstat, som ikke benytter sig af den mulighed for fravigelse, der er beskrevet i punkt 17, kan anerkende erhvervsejendomme, som er anerkendt i en anden medlemsstat som følge af denne mulighed.

b) Fordringer

335. De kompetente myndigheder kan anerkende sikkerhedsstillelse i form af fordringer i tilknytning til en eller flere handelstransaktioner med en oprindelig løbetid på et år eller derunder. Fordringer vedrørende securitisationer, indirekte deltagelse eller kreditderivater eller beløb, der skyldes af tilsluttede parter, anerkendes ikke.

c) Andre former for fysisk sikkerhedsstillelse

336. De kompetente myndigheder kan anerkende fysiske genstande ud over dem, der er anført i punkt 13-19, som sikkerhedsstillelse, hvis de finder det godtgjort:

a) at der findes likvide markeder, hvor det er hurtigt og billigt at afhænde den pågældende sikkerhedsstillelse

b) at der foreligger velfunderede, offentligt tilgængelige markedspriser for sikkerhedsstillelsen. Kreditinstituttet skal kunne godtgøre, at der ikke er grund til at antage, at de nettopriser, det opnår ved realiseringen af sikkerhedsstillelsen, afviger væsentligt fra disse markedspriser.

d) Leasing

337. Uanset bestemmelserne i del 3, punkt 73, skal engagementer i forbindelse med transaktioner, hvor et kreditinstitut leaser et formuegode til tredjemand, forudsat at kravene i del 2, punkt 11, er opfyldt, behandles som lån med sikkerhed i den type formuegode, der leases.

40.7. Andre former for finansieret kreditrisikoafdækning

40.7.1. Indlån i kontanter eller kontantlignende instrumenter placeret i et eksternt kreditinstitut

338. Indlån i kontanter eller kontantlignende instrumenter, som er placeret i et eksternt kreditinstitut, uden at der foreligger en depotaftale, og som er pantsat til det långivende kreditinstitut, kan anerkendes som gyldig kreditrisikoafdækning.

40.7.2. Livsforsikringspolicer, der er pantsat til det långivende kreditinstitut

339. Livsforsikringspolicer, der er pantsat til det långivende kreditinstitut, kan anerkendes som gyldig kreditrisikoafdækning.

40.7.3. Instrumenter, der købes tilbage på anmodning

340. Instrumenter, som er udstedt af et eksternt kreditinstitut, og som på anmodning købes tilbage af dette kreditinstitut, kan anerkendes som gyldig kreditrisikoafdækning.

41. UFINANSIERET KREDITRISIKOAFDÆKNING

41.1. Anerkendte udbydere af kreditrisikoafdækning i forbindelse med alle metoder

341. Følgende parter kan anerkendes som udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning:

a) centralregeringer og centralbanker

b) regionale regeringer og lokale myndigheder

c) multilaterale udviklingsbanker

d) internationale organisationer, såfremt engagementer med disse tildeles en risikovægtning på 0 % efter bestemmelserne i artikel 78-83

e) offentlige virksomheder, såfremt de kompetente myndigheder behandler fordringer på disse som fordringer på institutioner efter bestemmelserne i artikel 78-83

f) institutioner

g) andre selskaber, herunder kreditinstituttets moderselskab, datterselskaber og tilknyttede selskaber, for hvilke der:

i) foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, som de kompetente myndigheder har henført til kreditkvalitetstrin 2 eller derover i henhold til reglerne i artikel 78-83 om risikovægtning af engagementer med virksomheder

ii) for så vidt angår kreditinstitutter, der beregner risikovægtede værdier af engagementer og forventede tab efter bestemmelserne i artikel 84-89, ikke foreligger en kreditvurdering udarbejdet af et anerkendt ECAI, og som ifølge en intern rating skønnes at have en sandsynlighed for misligholdelse svarende til den, der relateres til kreditkvalitetstrin 2 eller derover i henhold til reglerne i artikel 78-83 om risikovægtning af engagementer med virksomheder.

342. Hvis der beregnes risikovægtede værdier af engagementer og forventede tab efter bestemmelserne i artikel 84-89, skal der, for at en garantistiller kan anerkendes, foreligge en intern rating udarbejdet af kreditinstituttet i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag VII, del 4.

343. Uanset punkt 26 kan medlemsstaterne også anerkende andre finansieringsinstitutter som udbydere af ufinansieret kreditrisikoafdækning, forudsat at disse finansieringsinstitutter er meddelt tilladelse og underlagt tilsyn af de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilladelse til og tilsyn med kreditinstitutter, og at de underlagt de samme tilsynskrav som kreditinstitutter.

42. KATEGORIER AF KREDITDERIVATER

344. Kategorier af kreditderivater og instrumenter, der består af følgende kreditderivater eller af instrumenter, der i økonomisk henseende kan sidestilles hermed, kan anerkendes:

a) "credit default swaps"

b) "total return swaps"

c) "credit linked notes" under hensyn til likvide midler.

345. Hvis et kreditinstitut tilvejebringer kreditrisikoafdækning ved køb af en "total return swap" og registrerer de nettobetalinger, der modtages i forbindelse med swappen, som nettoindkomst, men ikke modregner forringelser af værdien af det aktiv, der beskyttes (enten ved nedsættelse af dagsværdien eller ved hensættelse til reserver), kan denne kreditbeskyttelse ikke anerkendes.

42.1. Intern afdækning

346. Hvis et kreditinstitut benytter et kreditderivat til intern afdækning – dvs. afdækker kreditrisikoen for et engagement, der ligger uden for handelsbeholdningen, med et kreditderivat, der indgår i handelsbeholdningen – skal den kreditrisiko, der lægges over på handelsbeholdningen, overføres til en eller flere tredjeparter, for at afdækningen kan anerkendes med henblik på dette bilag. I sådanne tilfælde anvendes reglerne i del 3-6 for beregning af risikovægtede værdier af engagementer og forventede tab med hensyn til erhvervelse af ufinansieret kreditrisikoafdækning, forudsat at en sådan overførsel af kreditrisikoen opfylder de krav for anerkendelse af kreditrisikoreduktion, der er fastsat i dette bilag.

Del 2 - Minimumskrav

1. Kreditinstituttet skal over for de kompetente myndigheder godtgøre, at det benytter hensigtsmæssige risikostyringsprocedurer til sikring mod risici, som kreditinstituttet kan blive eksponeret for, gennem anvendelse af metoder til kreditrisikoreduktion.

347. Uanset om der er taget højde for kreditrisikoreduktion ved beregningen af engagementernes risikovægtede værdi og eventuelt forventede tab, skal kreditinstitutterne fortsat foretage en fuldstændig risikovurdering af det underliggende engagement og over for de kompetente myndigheder kunne godtgøre, at de er i stand til at opfylde dette krav. I forbindelse med genkøbstransaktioner og/eller udlån eller indlån i værdipapirer eller råvarer betragtes det underliggende engagement i forbindelse med dette punkt kun som engagementets nettobeløb.

1. FINANSIERET KREDITRISIKOAFDÆKNING

42.2. Balanceført netting (ud over masternettingaftaler, der omfatter genkøbstransaktioner, udlån eller indlån i værdipapirer eller råvarer og/eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner)

348. Følgende betingelser skal være opfyldt, for at balanceførte nettingaftaler - ud over masternettingaftaler, der omfatter genkøbstransaktioner, udlån eller indlån i værdipapirer eller råvarer og/eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner - skal kunne anerkendes i henhold til artikel 90-93:

a) de skal have et veletableret retsgrundlag og have retsgyldighed under gældende lov, herunder i tilfælde af modpartens insolvens eller konkurs

b) kreditinstituttet skal til enhver tid kunne identificere de aktiver og passiver, der er omfattet af nettingaftalen

c) kreditinstituttet skal overvåge og begrænse de risici, der er forbundet med kreditrisikoafdækningens ophør

d) kreditinstituttet skal overvåge og begrænse de relevante engagementer på nettobasis.

42.3. Masternettingaftaler, der omfatter genkøbstransaktioner og/eller indlån eller udlån i værdipapirer eller råvarer og/eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner

349. Følgende betingelser skal være opfyldt, for at masternettingaftaler, der omfatter genkøbstransaktioner og/eller indlån eller udlån i værdipapirer eller råvarer og/eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner, kan anerkendes i henhold til 90-93:

a) de skal have et veletableret retsgrundlag og have retsgyldighed under gældende lov, herunder i tilfælde af modpartens insolvens eller konkurs

b) de skal give den part, der ikke misligholder aftalen, ret til i tide at afslutte og lukke alle transaktioner i henhold til aftalen i tilfælde af misligholdelse, herunder i tilfælde af modpartens konkurs eller insolvens

c) de skal give mulighed for netting af gevinster og tab på transaktioner, der afsluttes under en nettingaftale, således at den ene part skylder den anden et enkelt nettobeløb.

350. Desuden skal minimumskravene for anerkendelse af finansiel sikkerhedsstillelse i henhold til den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse, som beskrives i punkt 6, være opfyldt.

42.4. Finansiel sikkerhedsstillelse

42.4.1. Minimumskrav for anerkendelse af finansiel sikkerhedsstillelse i forbindelse med alle fremgangsmåder og metoder

351. Følgende betingelser skal være opfyldt, for at finansiel sikkerhedsstillelse og guld kan anerkendes:

a) Lav korrelation

Låntagers kreditkvalitet og værdien af sikkerhedsstillelsen må ikke have nogen betydende positiv korrelation.

Værdipapirer udstedt af låntager eller et tilhørende selskab i koncernen kan ikke anerkendes.

b) Retssikkerhed

Kreditinstitutterne skal opfylde alle kontraktbestemte og lovgivningsmæssige krav med hensyn til retsgyldigheden af aftalerne om sikkerhedsstillelse i henhold til den lovgivning, der gælder for deres interesse i sikkerhedsstillelsen, og tage alle nødvendige skridt til at sikre denne retsgyldighed.

Kreditinstitutterne skal have foretaget en tilstrækkelig juridisk gennemgang, der bekræfter retsgyldigheden af aftalerne om sikkerhedsstillelse i alle relevante retsområder. Denne gennemgang skal foretages på ny, når det er nødvendigt for at sikre den fortsatte retsgyldighed.

c) Operationelle krav

Aftaler om sikkerhedsstillelse skal dokumenteres behørigt ved hjælp af en klar og solid procedure for rettidig ophævelse af sikkerhedsstillelsen.

Kreditinstitutterne skal anvende solide procedurer og processer til at begrænse risikoen ved brug af sikkerhedsstillelse - herunder risici som følge af mangelfuld eller reduceret kreditrisikoafdækning, værdiansættelsesricisi, risici i forbindelse med kreditrisikoafdækningens ophør, koncentrationsrisici, der skyldes brugen af sikkerhedsstillelsen, og interaktion med kreditinstituttets samlede risikoprofil.

Kreditinstituttet skal have en dokumenteret politik og praksis vedrørende de typer og størrelser af sikkerhedsstillelse, der accepteres.

Kreditinstitutterne skal beregne markedsværdien af sikkerhedsstillelsen og foretage en nyværdiansættelse mindst en gang hvert halve år, og hver gang kreditinstituttet har grund til at tro, at dens markedsværdi er faldet betragteligt.

Når sikkerhedsstillelsen opbevares af tredjemand, skal kreditinstitutterne træffe rimelige forholdsregler med henblik på at sikre, at den pågældende tredjemand holder sikkerhedsstillelsen adskilt fra sine egne aktiver.

42.4.2. Supplerende minimumskrav for anerkendelse af finansiel sikkerhedsstillelse i henhold til den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse

352. Ud over kravene i punkt 6 ovenfor skal kreditrisikoafdækningens restløbetid være mindst lige så lang som engagementets restløbetid for at kunne anerkendes i henhold til den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse.

42.5. Minimumskrav for anerkendelse af sikkerhed i form af pant i fast ejendom

353. Følgende betingelser skal være opfyldt, for at pant i fast ejendom kan anerkendes som sikkerhed:

a) Retssikkerhed

Prioriteten eller pantet skal have retsgyldighed i alle relevante retsområder, og prioriteten eller lånet skal være registreret korrekt og i tide. Aftalen skal være udtryk for et brugeligt pant (dvs. alle juridiske krav vedrørende pantet skal være opfyldt). Aftalen om kreditrisikoafdækning og den underliggende juridiske procedure skal give kreditinstituttet mulighed for at realisere værdien af kreditrisikoafdækningen inden for en rimelig frist.

b) Overvågning af ejendomsværdi

Ejendommens værdi skal overvåges regelmæssigt og mindst en gang om året. Der skal foretages en hyppigere overvågning, når markedssituationen er præget af betydelige forandringer. Der kan anvendes statistiske metoder til at overvåge ejendommens værdi og til at identificere, hvilke ejendomme der skal overvåges. Ejendommen skal vurderes af en uafhængig valuar, når der foreligger oplysninger, der godtgør, at ejendommens værdi kan være faldet betydeligt i forhold til markedsprisen. Ved lån, der overstiger 3 mio. EUR eller 5 % af kreditinstituttets egenkapital, skal ejendommen vurderes af en uafhængig valuar mindst hvert tredje år.

Ved "uafhængig valuar" forstås en person, som har de nødvendige kvalifikationer, evner og erfaring til at foretage en værdiansættelse, og som er uafhængig af kreditbevillingsprocessen.

c) Dokumentation

Det skal klart dokumenteres, hvilke typer af bolig- og erhvervsejendomme kreditinstituttet accepterer, samt hvad dets udlånspolitik er i den henseende.

d) Forsikring

Kreditinstituttet skal have indført procedurer til overvågning af, at den faste ejendom, der anvendes som sikkerhed, er tilstrækkeligt forsikret mod skader.

42.6. Minimumskrav for anerkendelse af fordringer som sikkerhed

354. Følgende betingelser skal være opfyldt, for at fordringerne kan anerkendes:

a) Retssikkerhed

i) Den juridiske mekanisme, som danner grundlag for sikkerhedsstillelsen, skal være solid og effektiv og sikre, at långiver har entydig adkomst til indtægterne.

ii) Kreditinstitutterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at opfylde lokale krav vedrørende retsgyldigheden af interesserne i sikkerhedsstillelsen. Der skal forefindes rammer, som sikrer, at långiver har et prioriteret krav i genstanden for sikkerhedsstillelsen i henhold til de nationale bestemmelser, således at sådanne krav vil være omfattet af præferencekreditorers krav i henhold til lovgivningsmæssige bestemmelser eller gennemførelsesbestemmelser.

iii) Kreditinstitutterne skal have foretaget tilstrækkelige juridiske undersøgelser til at kunne bekræfte retsgyldigheden af aftalerne om sikkerhedsstillelse i alle relevante retsområder.

iv) Aftalerne om sikkerhedsstillelse skal være behørigt dokumenterede med en entydig og solid procedure for inddrivelse af sikkerhedsstillelsen. Kreditinstitutternes procedurer skal sikre, at alle juridiske krav vedrørende kundens misligholdelse af betingelserne samt rettidig inddrivelse af sikkerhedsstillelsen, overholdes. Hvis låntager får økonomiske problemer eller misligholder aftalen, skal kreditinstituttet have juridisk bemyndigelse til at sælge eller overføre fordringerne til tredjemand uden låntagers samtykke.

b) Risikostyring

i) Kreditinstituttet skal have en forsvarlig procedure med hensyn til at fastlægge kreditrisikoen i forbindelse med fordringerne. En sådan procedure skal blandt andet omfatte analyser af låntagers forretning og branche samt de typer af kunder, som låntager foretager transaktioner med. Når kreditinstituttet benytter låntagers vurdering til at fastlægge kreditrisikoen ved kunderne, skal det gennemgå låntagers kreditpraksis for at vurdere, hvorvidt de er forsvarlige og troværdige.

ii) Forskellen mellem engagementets størrelse og fordringens værdi skal afspejle alle relevante faktorer, herunder udgifterne til inddrivelse, koncentrationen inden for den samlede pulje af fordringer, som er pantsat af en enkelt låntager, samt den potentielle koncentrationsrisiko inden for kreditinstituttets samlede engagementer, som falder uden for den del, der styres ved hjælp af kreditinstituttets overordnede metode. Kreditinstituttet skal løbende foretage tilsyn, der er relevante i forhold til fordringerne. Der skal føres tilsyn med, at kreditinstituttets samlede koncentrationsgrænser overholdes. Desuden skal der

regelmæssigt føres tilsyn med overholdelsen af låneaftaler, miljørestriktioner og andre juridiske krav.

iii) Fordringerne, der pantsættes af en låntager, skal være diversificerede og ikke være uretmæssigt forbundet med låntager. Når der er tale om en konkret, positiv korrelation, skal der tages hensyn til de dermed forbundne risici ved fastsættelsen af margener for den samlede pulje af fordringer under ét.

iv) Fordringer fra enheder, der er tilknyttet låntager (herunder underafdelinger og ansatte), anerkendes ikke som risikoreduktion.

v) Kreditinstituttet skal have en dokumenteret procedure for inddrivelse af forfaldne fordringer i nødsituationer. De krævede faciliteter til inddrivelsen skal forefindes, selv hvor kreditinstituttet normalt vil overdrage inddrivelsen til låntager.

42.7. Minimumskrav for anerkendelse af andre former for fysisk sikkerhedsstillelse

355. Følgende betingelser skal være opfyldt, for at andre former for fysisk sikkerhedsstillelse kan anerkendes:

a) aftalen om sikkerhedsstillelsen skal have retsgyldighed under al gældende lovgivning og give kreditinstituttet mulighed for at realisere formuegodets værdi inden for en rimelig tidsramme

b) med de tilladte foranstående fordringer i henhold til punkt 9, litra a), nr. ii), som eneste undtagelse tillades kun første panteret eller behæftelser på sikkerhedsstillelsen. Dermed skal kreditinstituttet have forrang til indtægterne fra sikkerhedsstillelsen frem for alle andre långivere

c) formuegodets værdi skal overvåges hyppigt og mindst en gang om året. Der kræves hyppigere overvågning, når der forekommer betydelige ændringer i markedsbetingelserne

d) låneaftalen skal indeholde detaljerede beskrivelser af sikkerhedsstillelsen samt detaljerede specifikationer af måden, hvorpå værdiansættelser skal foretages, samt deres hyppighed

e) de typer af fysisk sikkerhedsstillelse, som kreditinstituttet accepterer, samt politikker og praksis vedrørende det relevante beløb for de enkelte typer af sikkerhedsstillelse i forhold til engagementet skal være klart dokumenterede i de interne kreditpolitikker og -procedurer, som er tilgængelige for undersøgelse

f) kreditinstituttets kreditpolitikker med hensyn til transaktionsstrukturen skal omfatte hensigtsmæssige krav til sikkerhedsstillelse vedrørende engagementet, mulighed for hurtigt at realisere sikkerhedsstillelsen, mulighed for objektivt at fastsætte en pris eller en markedsværdi, den hyppighed, hvormed værdien hurtigt kan fastsættes (herunder en professionel vurdering eller værdiansættelse) samt volatiliteten i værdien af sikkerhedsstillelsen

g) ved såvel den oprindelige værdiansættelse som fornyede værdiansættelser skal der tages hensyn til, at sikkerhedsstillelsen eventuelt kan være blevet forringet

eller forældet. Ved værdiansættelsen og fornyede værdiansættelser skal man være særligt opmærksom på de virkninger, som tidens tand kan have på modebetonet eller datoafhængig sikkerhedsstillelse

h) kreditinstituttet skal have ret til at foretage fysisk inspektion af formuegodet. Det skal have politikker og procedurer vedrørende udøvelsen af retten til fysisk inspektion

i) kreditinstituttet skal have procedurer til overvågning af, at det formuegode, der anvendes som sikkerhedsstillelse, er tilstrækkeligt forsikret mod skader.

42.8. Minimumskrav for behandling af leasede aktiver som sikkerhedsstillelse

356. For at engagementer, der udspringer af leasingtransaktioner, skal kunne behandles som sikkerhedsstillelse i henhold til typen af det leasede formuegode, skal følgende betingelser være opfyldt:

a) betingelserne i punkt 8 eller 10 vedrørende anerkendelsen af typen af leasede formuegoder som sikkerhedsstillelse skal være opfyldt

b) leasinggiver skal udføre en forsvarlig risikostyring med hensyn til aktivets placering, anvendelse, alder og planlagte forældelse

c) der skal indføres forsvarlige juridiske rammer til fastlæggelse af leasinggivers juridiske ejendomsret til aktivet og dennes mulighed for at udøve sine rettigheder som ejer på hensigtsmæssig vis, og

d) forskellen mellem afskrivningstakten for det fysiske aktiv og tilbagebetalingen af leasingydelserne må ikke være så stor, at kreditrisikoreduktionen for de leasede aktiver overdrives.

42.9. Minimumskrav for anerkendelse af andre former for finansieret kreditrisikoafdækning

42.9.1. Kontanter eller kontantlignende instrumenter deponeret hos tredjemand

357. For at være omfattet af metoden i henhold til del 3, punkt 80, skal kreditrisikoafdækningen, som omtales i del 1, punkt 23, opfylde følgende betingelser:

a) långivers fordring på tredjemanden pantsættes frit eller overføres til det långivende kreditinstitut

b) tredjemand underrettes om pantet eller overførslen

c) som et resultat af denne underretning kan tredjemand udelukkende foretage betalinger til det långivende kreditinstitut eller til andre parter med det långivende kreditinstituts tilsagn

d) pantet eller overførslen er betingelsesløs og uigenkaldelig.

42.9.2. Livsforsikringspolicer pantsat hos det långivende kreditinstitut

358. Følgende betingelser skal være opfyldt, for at livsforsikringspolicer, der er pantsat hos det långivende kreditinstitut, kan anerkendes:

a) selskabet, der udsteder livsforsikringen, kan anerkendes som anerkendt udsteder af ufinansieret sikkerhedsstillelse i henhold til del 1, punkt. 26

b) livsforsikringspolicen pantsættes frit eller overføres til det långivende kreditinstitut

c) selskabet, der udsteder livsforsikringen, underrettes om pantsætningen eller overførslen og kan som følge heraf ikke ophæve kontrakten eller udbetale forfaldne beløb i henhold til kontrakten uden det långivende kreditinstituts samtykke

d) policen skal have en indberettet tilbagekøbsværdi, som ikke kan nedskrives

e) det långivende kreditinstitut skal have ret til at ophæve policen og modtage tilbagekøbsværdien rettidigt i tilfælde af misligholdelse fra låntagers side

f) det långivende kreditinstitut underrettes om policeindehaverens eventuelle manglende indbetalinger i henhold til policen

g) kreditrisikoafdækningen skal være gældende i hele lånets løbetid, og

h) pantet skal have retskraft i alle relevante retsområder.

43. UFINANSIERET KREDITRISIKOAFDÆKNING OG "CREDIT LINKED NOTES"

43.1. Fælles krav for sikkerhedsstillelse og kreditderivater

359. Med forbehold af stk. 16 skal følgende krav være opfyldt, for at kreditrisikoafdækningen fra en sikkerhedsstillelse eller et kreditderivat kan anerkendes:

a) kreditrisikoafdækningen skal være direkte

b) omfanget af kreditrisikoafdækningen skal være klart defineret og uomtvisteligt

c) kontrakten vedrørende kreditrisikoafdækningen må ikke indeholde bestemmelser, hvis opfyldelse ligger uden for långivers direkte kontrol, og som:

i) vil give udstederen mulighed for ensidigt at ophæve kreditrisikoafdækningen

ii) vil øge de reelle omkostninger ved kreditrisikoafdækningen som følge af forringet kreditkvalitet for det afdækkede engagement

iii) kan forhindre, at udstederen forpligtes til at foretage en udbetaling rettidigt, hvis den oprindelige låntager undlader at betale forfaldne beløb; eller som

iv) kan give udstederen mulighed for at afkorte kreditrisikoafdækningens løbetid

d) den skal have retskraft i alle relevante retsområder.

43.1.1. Operationelle krav

360. Kreditinstituttet skal over for den tilsynsførende godtgøre, at det har indført systemer, der giver mulighed for at forvalte en potentiel koncentration af risici, der skyldes kreditinstituttets brug af sikkerhedsstillelse eller kreditderivater. Kreditinstituttet skal kunne påvise, hvordan dets strategi vedrørende brugen af kreditderivater og sikkerhedsstillelser hænger sammen med dets styring af den overordnede risikoprofil.

43.2. Modgarantier fra staten og andre dele af den offentlige sektor

361. Når et engagement er afdækket af en sikkerhedsstillelse, som har en modgaranti fra en centralregering eller en centralbank, regionalregeringer eller lokale myndigheder, for hvilke fordringer behandles som fordringer på den stat, på hvis område de er etableret i henhold til artikel 78-83, en multilateral udviklingsbank, for hvilken der anvendes en 0 % risikovægtning i henhold til artikel 78-83, eller en offentlig institution, for hvilken fordringer behandles som fordringer på kreditinstitutter i henhold til artikel 78-83, kan engagementet behandles som værende afdækket af en sikkerhedsstillelse udstedt af den pågældende institution, når følgende betingelser er opfyldt:

a) modgarantien dækker alle kreditelementer i fordringen

b) såvel den oprindelige sikkerhedsstillelse som modgarantien opfylder kravene til sikkerhedsstillelse i henhold til punkt 14, 15 og 17, bortset fra at modgarantien ikke behøver at være direkte

c) den kompetente myndighed har forvisset sig om, at dækningen er forsvarlig, og at der ikke tidligere har været eksempler på, at modgarantiens dækning ikke reelt har været den samme som for en direkte sikkerhedsstillelse fra den pågældende institution.

43.3. Supplerende krav til sikkerhedsstillelse

362. Følgende betingelser skal ligeledes være opfyldt, for at en sikkerhedsstillelse kan anerkendes:

a) hvis modparten misligholder aftalen eller undlader at betale, skal det långivende kreditinstitut have ret til i tide at retsforfølge garantistilleren for alle skyldige beløb under fordringen, for hvilken der er stillet sikkerhed. Garantistillerens betaling må ikke være betinget af, at det långivende kreditinstitut først er nødt til at retsforfølge låntager

b) sikkerhedsstillelsen skal være en udtrykkeligt dokumenteret forpligtelse, som garantistilleren påtager sig

c) med forbehold af nedenstående sætning skal sikkerhedsstillelsen dække alle typer af betalinger, som låntager forventes at foretage i forbindelse med fordringen. Når visse typer af betalinger er undtaget fra sikkerhedsstillelsen,

tilpasses den anerkendte værdi af sikkerhedsstillelsen, så den afspejler den begrænsede dækning.

363. I forbindelse med sikkerhedsstillelse, som ydes i forbindelse med gensidige garantiordninger, der anerkendes som sådanne af de kompetente myndigheder, eller som udstedes eller modgaranteres af de i punkt 16 omtalte enheder, anses kravene i litra a) for overholdt, når en af nedenstående betingelser er opfyldt:

a) de kompetente myndigheder anerkender, at kreditinstituttet har ret til en rettidig foreløbig betaling fra garantistilleren, der beregnes som et rimeligt skøn over det økonomiske tab, herunder tab, der skyldes manglende betaling af renter og andre typer af betalinger, som låntager er forpligtet til at foretage, og som kreditinstituttet forventeligt vil blive påført proportionalt med sikkerhedsstillelsens dækning

b) de kompetente myndigheder i øvrigt kan godkende sikkerhedsstillelsens tabsbeskyttende virkninger, herunder tab som følge af manglende rentebetaling og andre typer af betalinger, som låntager er forpligtet til at foretage.

43.4. Supplerende krav til kreditderivater

364. Følgende betingelser skal ligeledes være opfyldt, for at et kreditderivat kan anerkendes:

a) med forbehold af litra b) skal kreditbegivenhederne, som angives under kreditderivatet, som et minimum omfatte:

i) manglende betaling af skyldige beløb i henhold til betingelserne for den underliggende fordring, som er gældende på tidspunktet for den manglende betaling (med en henstandsperiode, der har præcis samme varighed eller er kortere end henstandsperioden for den underliggende fordring), og

ii) låntagers konkurs, insolvens eller manglende evne til at betale sin gæld eller låntager manglende evne til at betale sin gæld, efterhånden som denne forfalder, eller låntagers skriftlige indrømmelse af dette og tilsvarende begivenheder

iii) omlægning af den underliggende fordring, herunder eftergivelse eller udsættelse af betalingen af hovedstolen, renter eller gebyrer, som fører til en kreditbegivenhed (f.eks. regulering af værdien eller anden tilsvarende debet på driftsregnskabet)

b) når kreditbegivenhederne, som er angivet under kreditderivatet, ikke omfatter omlægning af den underliggende fordring som beskrevet i tredje led under litra a), kan kreditrisikoafdækningen alligevel anerkendes på betingelse af, at der foretages en nedskrivning af den anerkendte værdi som angivet i del 3, punkt 84

c) ved kreditderivater med mulighed for kontante indbetalinger skal der forefindes en forsvarlig værdiansættelsesprocedure, således at man kan foretage pålidelige estimater af tabet. Der skal være tale om en klart angivet

periode for værdiansættelser af den underliggende fordring efter kreditbegivenheden

d) hvis det er nødvendigt, at køberen af kreditrisikoafdækning har ret til og mulighed for at overføre den underliggende fordring til udstederen, skal det af betingelserne for den underliggende beskyttelse fremgå, at det krævede samtykke til en sådan overførsel ikke må tilbageholdes unødigt

e) identiteten af de parter, der har ansvaret for at fastslå, hvorvidt kreditbegivenheden er indtruffet, skal defineres entydigt. Fastlæggelsen af deres identitet må ikke være udbyderens eneansvar. Køberen af kreditrisikoafdækningen skal have ret til/mulighed for at underrette udbyderen af kreditrisikoafdækningen om, at kreditbegivenheden er indtruffet.

365. Der tillades kun manglende match mellem den underliggende fordring og referenceforpligtelsen under kreditderivatet (dvs. forpligtelsen, der anvendes til at fastsætte den kontante afregningsværdi eller den forfaldne forpligtelse) eller mellem den underliggende fordring og forpligtelsen, der benyttes til at afgøre, hvorvidt kreditbegivenheden er indtruffet, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) referenceforpligtelsen eller forpligtelsen, der benyttes til at afgøre, hvorvidt en kreditbegivenhed er indtruffet, rangerer på lige fod med eller er efterstillet i forhold til den underliggende fordring

b) den underliggende fordring og referenceforpligtelsen eller forpligtelsen, der benyttes til at afgøre, hvorvidt en kreditbegivenhed er indtruffet, har samme låntager (dvs. samme juridiske person), og der forefindes retsgyldige klausuler vedrørende "cross-default" eller "cross-acceleration".

Del 3 - Beregning af virkningerne af kreditrisikoreduktion

1. Med forbehold af del 4-6, og når bestemmelserne i del 1 og 2 er opfyldt, kan beregningen af størrelsen af risikovægtede engagementer i underafdeling 1, artikel 78-83, og beregningen af størrelsen af risikovægtede engagementer og forventede tab i henhold til artikel 84-89 ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne del.

366. Kontantbeløb, værdipapirer eller råvarer, der købes, lånes eller modtages i forbindelse med en genkøbstransaktion eller udlån eller indlån i værdipapirer og råvarer behandles som sikkerhedsstillelse.

1. FINANSIERET KREDITRISIKOAFDÆKNING

43.5. "Credit linked notes"

367. Investeringer i "credit linked notes" udstedt af det långivende kreditinstitut kan behandles som kontant sikkerhedsstillelse.

43.6. Balanceført netting

368. Lån og indeståender hos det långivende kreditinstitut, som er omfattet af balanceført netting, skal behandles som kontant sikkerhedsstillelse.

43.7. Masternettingaftaler, der omfatter genkøbstransaktioner og/eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer og/eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner

43.7.1. Beregning af den fuldt regulerede engagementsværdi

a) Ved brug af "tilsynsmetoden" eller metoden med "egne estimater" for volatilitetsjusteringer

369. Med forbehold af punkt 12-22 skal der ved beregningen af den "fuldt regulerede engagementsværdi" (E*) for engagementer, der er omfattet af en anerkendt masternettingaftale, der dækker genkøbstransaktioner og/eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer og/eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner, enten anvendes volatilitetsjusteringer beregnet som beskrevet nedenfor med tilsynsmetoden eller metoden med egne estimater som beskrevet i punkt 35-60 for den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse. Ved brug af metoden med egne estimater gælder de samme betingelser og krav som for den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse.

370. Nettopositionen for de enkelte typer af værdipapirer beregnes ved at trække den samlede værdi af værdipapirer af den pågældende type, der lånes, købes eller stilles til rådighed i henhold til aftalen, fra den samlede værdi af værdipapirer af den pågældende type, der lånes, købes eller stilles til rådighed i henhold til masternettingaftalen.

371. I forbindelse med punkt 6 betegner "type værdipapir" værdipapirer, som udstedes af samme enhed, har samme udstedelsesdato, samme løbetid og er omfattet af de

samme betingelser og bestemmelser og er underlagt de samme likvidationsperioder som angivet i punkt 35-60.

372. Nettopositionen for de enkelte valutaer bortset fra afregningsvalutaen for masternettingaftalen beregnes ved at trække den samlede værdi af værdipapirer i den lånte valuta, som lånes, købes eller stilles til rådighed i henhold til aftalen, og som lægges til kontantbeløbet i den pågældende valuta, som lånes eller stilles til rådighed i henhold til aftalen, fra den samlede værdi af værdipapirer i den pågældende valuta, som udlånes, sælges eller stilles til rådighed i henhold til masternettingaftalen, som lægges til kontantbeløbet i den pågældende valuta, som lånes eller modtages i henhold til aftalen.

373. Den korrekte volatilitetsjustering for en given type værdipapirer eller kontantposition anvendes på den positive eller negative nettoposition for værdipapirer af den pågældende type.

374. Volatilitetsjusteringen for valutakursrisici (fx) anvendes på den positive eller negative nettoposition i de enkelte valutaer bortset fra afregningsvalutaen for den pågældende masternettingaftale.

375. E* beregnes ved hjælp af følgende formel:

$E^* = \max \{0, [(\Sigma(E) - \Sigma(C)) + \Sigma(|\text{nettoposition for de enkelte værdipapirer}| \times H_{sec}) + + (\Sigma|E_{fx}| \times Hfx)]\}$

Når de risikovægtede værdier af engagementerne beregnes i henhold til artikel 78-83, er E engagementets værdi for de enkelte engagementer i henhold til aftalen, som ville være gældende, hvis der ikke var anvendt kreditrisikoafdækning.

Når de risikovægtede værdier af engagementerne og de forventede tab beregnes i henhold til artikel 84-89, er E engagementets værdi for de enkelte engagementer i henhold til aftalen, som ville være gældende, hvis der ikke var anvendt kreditrisikoafdækning.

C er værdien af værdipapirer eller råvarer, som lånes, købes eller modtages, eller kontanter, som lånes eller modtages, i forbindelse med hvert enkelt af sådanne engagementer.

$\Sigma(E)$ er summen af alle E'er under aftalen.

$\Sigma(C)$ er summen af alle C'er under aftalen.

E_{fx} er nettopositionen (positiv eller negativ) i en given valuta bortset fra afregningsvalutaen for aftalen som beregnet under punkt 8.

H_{sec} er den korrekte volatilitetsjustering for en bestemt type værdipapir.

H_{fx} er volatilitetsjusteringen for valutakursrisici.

E* er den fuldt regulerede engagementsværdi.

b) Med metoden med interne modeller

376. Som et alternativ til tilsynsmetodeneller metoden med egne estimater til beregning af volatilitetsjusteringer i forbindelse med beregning af den fuldt regulerede engagementsværdi (E*), som er resultatet af at benytte en anerkendt masternettingaftale, der omfatter genkøbstransaktioner, indlåns- eller udlånstransaktioner med værdipapirer eller råvarer og/eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner bortset fra transaktioner i derivater, kan kreditinstitutterne få tilladelse til at benytte en metode med interne modeller, hvor der tages hensyn til korrelationsvirkninger mellem værdipapirpositioner, der er omfattet af den pågældende masternettingaftale samt likviditeten for de pågældende instrumenter. De interne modeller, der anvendes ved denne metode, skal omfatte estimater af den potentielle ændring af værdien af den ikke-sikrede engagementsværdi ($\sum E - \sum C$).

377. Et kreditinstitut kan vælge at benytte metoden med interne modeller uafhængigt af, om det har valgt standardmetoden eller IRB-metoden på kreditrisici. Hvis et kreditinstitut imidlertid ønsker at benytte metoden med interne modeller, skal det gøre det for alle modparter og værdipapirer, undtagen immaterielle porteføljer, hvor det kan benytte enten tilsynsmetoden eller metoden med egne estimater til volatilitetsjusteringer som beskrevet i punkt 5-11.

378. Metoden med interne modeller kan benyttes af kreditinstitutter, der har fået anerkendt en intern risikostyringsmodel i henhold til bilag V i direktiv [93/6/EØF].

379. Kreditinstitutter, som ikke har fået tilsynsmyndighedernes godkendelse til at benytte en sådan model i henhold til direktiv 93/6/EØF, kan ansøge de kompetente myndigheder om at få anerkendt en model til måling af den interne risiko med henblik på anvendelse af disse punkter.

380. Denne godkendelse gives kun, hvis den kompetente myndighed anser det for godtgjort, at kreditinstituttets risikostyringssystem til forvaltning af risici, der opstår i forbindelse med transaktioner omfattet af den pågældende masternettingaftale, er konceptuelt forsvarligt og implementeres med integritet, og navnlig at følgende kvalitative standarder er opfyldt:

a) modellen til måling af den interne risiko, der anvendes til beregning af den potentielle prisvolatilitet for transaktionerne, udgør en integreret del af kreditinstituttets daglige risikostyringsprocedure og udgør grundlaget for rapportering om risikoeksponering til kreditinstituttets øverste ledelse

b) kreditinstituttet har en risikokontrolenhed, der er uafhængig af handelsafdelingerne, og som rapporterer direkte til den øverste ledelse. Enheden skal have ansvaret for at udforme og implementere kreditinstituttets risikostyringssystem. Den skal udarbejde og analysere daglige rapporter om resultaterne fra risikomålingsmodellen samt om hensigtsmæssige foranstaltninger vedrørende afgrænsning af positioner

c) de daglige rapporter fra risikokontrolenheden gennemgås på et ledelsesniveau med tilstrækkelige beføjelser til at foretage reduktioner af positioner og af den samlede risikoeksponering

d) kreditinstituttet råder over et tilstrækkeligt antal medarbejdere, der har erfaring i brugen af de avancerede modeller i risikokontrolenheden

e) kreditinstituttet har indført procedurer for overvågning og sikring af overholdelsen af et dokumenteret sæt af interne politikker og kontroller vedrørende den overordnede brug af risikomålingssystemet

f) kreditinstituttets modeller har vist sig at være rimeligt nøjagtige til måling af risici, hvilket kan påvises ved kontrol af resultaterne ved hjælp af oplysninger for mindst et år

g) kreditinstituttet gennemfører regelmæssigt et grundigt program med stresstest, og resultaterne af disse test gennemgås af den øverste ledelse og afspejles i de politikker og grænser, som denne fastsætter

h) kreditinstituttet skal som led i sin interne revisionsprocedure foretage en uafhængig gennemgang af sit risikomålingssystem. Denne gennemgang skal både omfatte handelsafdelingernes og den uafhængige risikokontrolenheds aktiviteter

i) kreditinstituttet skal mindst en gang årligt foretage en gennemgang af sit risikostyringssystem.

381. Beregningen af de potentielle ændringer af værdien skal udføres i henhold til følgende minimumsstandarder:

a) mindst en daglig beregning af den potentielle ændring af værdien

b) et 99-percentil, enhalet pålidelighedsinterval

c) en likvidationsperiode på 5-dages ækvivalent, undtagen ved andre transaktioner end genkøbstransaktioner eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer, hvor der skal benyttes en likvidationsperiode på 10-dages ækvivalent

d) en effektiv historisk observationsperiode på mindst et år, undtagen når en kortere observationsperiode kan begrundes med en betydelig stigning i prisvolatiliteten

e) opdatering af datasættene hver tredje måned.

382. De kompetente myndigheder skal kræve, at den interne risikomålingsmodel omfatter et tilstrækkeligt antal risikofaktorer med henblik på at registrere alle væsentlige prisrisici.

383. De kompetente myndigheder kan give kreditinstitutterne lov til at benytte empiriske korrelationer inden for risikokategorier og på tværs af risikokategorier, hvis de finder det godtgjort, at instituttets system til måling af korrelationer er forsvarligt og implementeres med integritet.

384. Et kreditinstitut, der benytter metoden med interne modeller, skal kontrollere resultaterne fra modellen på en stikprøve med 20 modparter, som fastsættes årligt.

Disse modparter skal omfatte de ti største som fastlagt af kreditinstituttet i henhold til dets egen metode til måling af eksponering samt ti andre tilfældigt udvalgte. For hver dag og for hver modpart skal kreditinstituttet sammenligne den faktiske ændring i engagementets værdi for den pågældende modpart over en 1-dages horisont med den forventede ændring i engagementets værdi beregnet ved hjælp af metoden med interne modeller pr. seneste lukketid. En undtagelse gør sig gældende for alle observationer, hvor den faktiske ændring i engagementet overstiger den forventede ændring i henhold til den interne model. Afhængigt af antallet af undtagelser ved observationerne af de 20 modparter gennem de seneste 250 arbejdsdage (omfattende 5000 observationer) hæves det forventede resultat af den interne model ved hjælp af multiplikatoren i tabel 1.

Tabel 1

Zone	Antal undtagelser	Multiplikator
Grøn zone	0-99	1
Gul zone	100-119	1,13
	120-139	1,17
	140-159	1,22
	160-179	1,25
	180-199	1,28
Rød zone	200 eller derover	1,33

Som led i kontrollen skal kreditinstituttet bekræfte, at undtagelserne for engagementerne ikke er koncentreret på en eller flere modparter.

385. Den fuldt regulerede engagementsværdi (E*) for kreditinstitutter, der anvender metoden med interne modeller, beregnes ved hjælp af følgende formel:

$E^* = \max \{0, [(\sum E - \sum C) + (\text{forventet resultat af multiplikatoren x i henhold til den interne model})]\}$

Når de risikovægtede værdier af engagementerne beregnes i henhold til underafdeling 1, artikel 78-83, er E engagementets værdi for de enkelte engagementer i henhold til aftalen, som ville være gældende, hvis der ikke var anvendt kreditrisikoafdækning.

Når de risikovægtede værdier af engagementerne og de forventede tab beregnes i henhold til artikel 84-89, er E engagementets værdi for de enkelte engagementer i henhold til aftalen, som ville være gældende, hvis der ikke var anvendt kreditrisikoafdækning.

C er den aktuelle markedsværdi af værdipapirer, som lånes, købes eller modtages, eller kontanter, som lånes eller modtages, i forbindelse med hvert enkelt af sådanne engagementer.

∑(E) er summen af alle E'er under aftalen.

∑(C) er summen af alle C'er under aftalen.

386. Ved beregning af kapitalkravene ved hjælp af interne modeller skal kreditinstitutterne benytte resultatet af modellen fra den foregående arbejdsdag.

43.7.2. Beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer og forventede tab for genkøbstransaktioner og/eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer og/eller andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner, der er omfattet af masternettingaftaler

Standardmetoden

387. E* som beregnet i henhold til punkt 5-22 anvendes som den eksponerede værdi af engagementet med modparten, der opstår som følge af transaktioner, der er underlagt den pågældende masternettingaftale i henhold til artikel 80.

IRB-metoden

388. E* som beregnet i henhold til punkt 5-22 anvendes som den eksponerede værdi af engagementet med modparten, der opstår som følge af transaktioner, der er underlagt den pågældende masternettingaftale i henhold til bilag VII.

43.8. Finansiel sikkerhedsstillelse

43.8.1. Den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse

389. Den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse kan kun anvendes, når størrelsen af det risikovægtede engagement beregnes i henhold til artikel 78-83. Et kreditinstitut kan ikke både anvende den enkle og den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse.

Værdiansættelse

390. I henhold til denne metode tildeles den finansielle sikkerhedsstillelse en værdi svarende til markedsværdien som fastlagt i henhold til del 2, punkt 6.

Beregning af størrelsen af de risikovægtede engagementer

391. Den risikovægtning, der ville finde anvendelse i henhold til artikel 78-83, hvis långiver var direkte eksponeret for instrumentet, der anvendes som sikkerhedsstillelse, finder anvendelse på de dele af fordringerne, hvor sikkerhedsstillelsen er dækket af markedsværdien af den anerkendte sikkerhedsstillelse. Risikovægten for den del, der er omfattet af sikkerhedsstillelse, skal være på mindst 20 %, bortset fra de i punkt 28-30 omtalte tilfælde. Den resterende del af engagementet er omfattet af en risikovægt svarende til den, der ville

skulle anvendes for et ikke-sikret engagement med modparten i henhold til artikel 78-83.

Genkøbstransaktioner og indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer

392. Der anvendes en risikovægt på 0 % på den sikrede del af engagementet, der vedrører transaktioner, som opfylder kriterierne i punkt 59 og 60. Hvis modparten i transaktionen ikke er en central markedsaktør, anvendes en risikovægt på 10 %.

Transaktioner i OTC-derivater, for hvilke der foretages daglig værdiansættelse til markedsværdi

393. Der anvendes en risikovægt på 0 % for den sikrede dels vedkommende på værdien af eksponeringen som fastlagt i henhold til bilag III for de i bilag IV omtalte derivatinstrumenter, for hvilke der foretages daglig værdiansættelse til markedsværdi, og som er sikret med kontanter eller kontantlignende instrumenter, når der ikke er tale om manglende valutamatch. Der anvendes en risikovægt på 10 % på den sikrede del af engagementet ved transaktioner, der er sikret med gældsbeviser udstedt af centralregeringer eller centralbanker, som er tildelt en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 78-83.

I forbindelse med dette punkt omfatter betegnelsen "gældsbeviser udstedt af centralregeringer eller centralbanker" følgende:

a) gældsbeviser udstedt af regionalregeringer eller lokale myndigheder, med hvem engagementer behandles som engagementer med den centralregering, på hvis retsområde de er beliggende, i henhold til artikel 78-83

b) gældsbeviser udstedt af multilaterale udviklingsbanker, som tillægges en risikovægt på 0 %, i henhold til artikel 78-83

c) gældsbeviser udstedt af internationale organisationer, som tillægges en risikovægt på 0 %, i henhold til artikel 78-83.

Øvrige transaktioner

394. Der kan anvendes en risikovægt på 0 %, når engagementet og sikkerhedsstillelsen er denomineret i samme valuta, og en af følgende faktorer gør sig gældende:

a) sikkerhedsstillelsen er deponerede kontanter eller et kontantlignende instrument, eller

b) sikkerhedsstillelsen sker i form af gældsbeviser udstedt af centralregeringer eller centralbanker, der er tillagt en risikovægt på 0 %, i henhold til artikel 78-83, og hvor markedsværdien nedsættes med 20 %.

I forbindelse med dette punkt omfatter betegnelsen "gældsbeviser udstedt af centralregeringer eller centralbanker" de gældsbeviser, der omtales i foregående afsnit.

43.8.2. Den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse

395. Ved vurderingen af finansiel sikkerhedsstillelse i forbindelse med den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse anvendes der "volatilitetsjusteringer" på sikkerhedsstillelsens markedsværdi i henhold til punkt 35-60 nedenfor med henblik på at tage hensyn til prisvolatiliteten.

396. Med forbehold af behandlingen af manglende valutamatch ved transaktioner i OTC-derivater som angivet i punkt 33 skal der, hvis sikkerhedsstillelsen er denomineret i en anden valuta end det underliggende engagement, anvendes en supplerende justering, der afspejler kursvolatiliteten, ud over den relevante volatilitetsjustering for sikkerhedsstillelsen i henhold til punkt 35-60.

397. Ved transaktioner i OTC-derivater, der er omfattet af nettingaftaler, som er anerkendt af de kompetente myndigheder i henhold til bilag III, skal der foretages en volatilitetsjustering, der afspejler valutavolatiliteten, når der foreligger manglende match mellem valutaen, som sikkerhedsstillelsen er denomineret i, og afregningsvalutaen. Selv i de tilfælde, hvor der anvendes flere valutaer til de transaktioner, der er omfattet af nettingaftalen, anvendes der kun en enkelt volatilitetsjustering.

a) Beregning af de regulerede værdier

398. Den relevante volatilitetsjusterede værdi af sikkerhedsstillelsen beregnes som angivet nedenfor for alle transaktioner undtagen transaktioner, der er underlagt anerkendte masternettingaftaler, for hvilke bestemmelserne i punkt 5-24 finder anvendelse:

$C_{VA} = C \times (1-H_C-H_{FX})$

Den volatilitetsjusterede værdi af det relevante engagement beregnes som følger:

$E_{VA} = E \times (1+H_E)$, og for transaktioner i OTC-derivater $E_{VA} = E$.

Den fuldt regulerede værdi af engagementet under hensyntagen til såvel volatiliteten som de risikobegrænsende virkninger af sikkerhedsstillelsen beregnes som følger:

$E^* = \max \{0, [E_{VA} - C_{VAM}]\}$

hvor

E er engagementets værdi i henhold til henholdsvis artikel 78-83 eller artikel 84-89, hvis engagementet ikke var sikret.

E_{VA} er den volatilitetsjusterede værdi af engagementet.

C_{VA} er den volatilitetsjusterede værdi af sikkerhedsstillelsen.

C_{VAM} er C_{VA} med yderligere regulering for manglende løbetidsmatch i henhold til bestemmelserne i del 4.

H_E er den relevante volatilitetsjustering for engagementet (E) som beregnet i henhold til punkt 35-60.

H_C er den relevante volatilitetsjustering for sikkerhedsstillelsen som beregnet i henhold til punkt 35-60.

H_{FX} er den relevante volatilitetsjustering på grund manglende valutamatch som beregnet i henhold til punkt 35-60.

E* er den fuldt regulerede værdi af engagementet under hensyntagen til volatiliteten og den risikobegrænsende virkning af sikkerhedsstillelsen.

b) Den relevante beregning af volatilitetsjusteringer

399. Volatilitetsjusteringer kan beregnes på to måder: tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer og metoden for volatilitetsjusteringer baseret på egne estimater (metoden med egne estimater).

400. Et kreditinstitut kan vælge at benytte tilsynsmetoden til beregning af volatilitetsjusteringer eller metoden med egne estimater, uanset om det har valgt artikel 78-83 eller artikel 84-89 til beregning af de risikovægtede værdier af engagementerne. Men hvis kreditinstitutterne ønsker at anvende metoden med egne estimater, skal de gøre det for hele rækken af instrumenttyper, undtagen immaterielle porteføljer, hvor de kan benytte tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer.

Når sikkerhedsstillelsen består af en række anerkendte elementer, er volatilitetsjusteringen $H = \sum_i a_i H_i$, hvor a_i er et elements forhold til sikkerhedsstillelsen som helhed, og H_i er den gældende volatilitetsjustering for det pågældende element.

i) Tilsynsbaserede volatilitetsjusteringer

401. De volatilitetsjusteringer, der skal anvendes under tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer (under forudsætning af daglige værdiansættelser), angives i tabel 2-5.

VOLATILITETSJUSTERINGER

Tabel 2

Kredit-kvalitetstrin, som kredit-vurderingen af gældsbeviset er henført til	Rest-løbetid	Volatilitetsjusteringer for gældsbeviser udstedt af de i del 1, punkt 7, litra b), beskrevne enheder			Volatilitetsjusteringer for gældsbeviser udstedt af de i del 1, punkt 7, litra c) og d), beskrevne enheder		
		20 dages likvi-dations-periode (%)	10 dages likvi-dations-periode (%)	5 dages likvi-dations-periode (%)	20 dages likvi-dations-periode (%)	10 dages likvi-dations-periode (%)	5 dages likvi-dations-periode (%)
1	= 1 år	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
	>1 = 5 år	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	> 5 år	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
2-3	= 1 år	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
	>1 = 5 år	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243
	> 5 år	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
4	= 1 år	21,213	15	10,607	ITR	ITR	ITR
	>1 = 5 år	21,213	15	10,607	ITR	ITR	ITR
	> 5 år	21,213	15	10,607	ITR	ITR	ITR

Tabel 3

Kredit-kvalitetstrin, som kreditvurde-ringen af et gældsbevis med kort løbetid er henført til	Volatilitetsjusteringer for gældsbeviser udstedt af de i del 1, punkt 7, litra b), beskrevne enheder med kreditvurderinger med kort løbetid			Volatilitetsjusteringer for gældsbeviser udstedt af de i del 1, punkt 7, litra c) og d), beskrevne enheder med kreditvurderinger med kort løbetid		
	20 dages likvida-tions-periode (%)	10 dages likvida-tions-periode (%)	5 dages likvida-tions-periode (%)	20 dages likvida-tions-periode (%)	10 dages likvida-tions-periode (%)	5 dages likvida-tions-periode (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414

Tabel 4

Andre typer sikkerhedsstillelse eller engagementer			
	20 dages likvida-tionsperiode (%)	10 dages likvida-tionsperiode (%)	5 dages likvida-tionsperiode (%)
Værdipapirer i hovedindekser, konvertible obligationer i hovedindekser	21,213	15	10,607
Andre værdipapirer eller konvertible obligationer noteret på en anerkendt børs	35,355	25	17,678
Kontanter	0	0	0
Guld	21,213	15	10,607

Tabel 5

Volatilitetsjustering for manglende valutamatch		
20 dages likvidationsperiode (%)	20 dages likvidationsperiode (%)	5 dages likvidationsperiode (%)
11,314	8	5,657

402. Ved sikrede udlånstransaktioner er likvidationsperioden 20 hverdage. For genkøbstransaktioner (undtagen transaktioner, der omfatter overførsel af råvarer eller garanterede rettigheder vedrørende adkomst til råvarer) samt indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer er likvidationsperioden 5 hverdage. For andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner er likvidationsperioden 10 hverdage.

403. I tabel 2-5 og i punkt 40-42 er det kreditkvalitetstrin, som en kreditvurdering af gældsbeviset er henført til, det kreditkvalitetstrin, som anvendes af de relevante kompetente myndigheder, som i henhold til artikel 78-83 henføres til den eksterne kreditvurdering. I denne forbindelse finder del 1, punkt 10, ligeledes anvendelse.

404. For ikke-anerkendte værdipapirer, der udlånes eller sælges i forbindelse med genkøbstransaktioner eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer, er volatilitetsjusteringen den samme som for værdipapirer uden for hovedindekserne, der er noteret på en anerkendt børs.

405. For anerkendte enheder i kollektive investeringsforetagender er volatilitetsjusteringen den højeste volatilitetsjustering, der under hensyntagen til likvidationsperioden for transaktionen i henhold til punkt 38 ville være gældende for alle aktiver, som fonden har ret til at investere i.

406. For ikke-ratede gældsbeviser udstedt af institutioner, som opfylder godkendelseskriterierne i del 1, punkt 8, er volatilitetsjusteringerne de samme som for værdipapirer udstedt af institutioner eller virksomheder med en ekstern kreditvurdering på kreditkvalitetstrin 2 eller 3.

ii) Egne estimater af volatilitetsjusteringer

407. De kompetente myndigheder kan tillade, at institutioner, der opfylder kravene i punkt 48-57, benytter deres egne estimater af volatiliteten til at beregne de volatilitetsjusteringer, der skal anvendes på sikkerhedsstillelse og engagementer.

408. Når gældsbeviser har en kreditvurdering fra et anerkendt kreditvurderingsinstitut (ECAI) svarende til "investment grade" eller bedre, kan de kompetente myndigheder give kreditinstitutterne tilladelse til at beregne et volatilitetsestimat for hver enkelt kategori af værdipapirer.

409. Ved fastlæggelsen af de relevante kategorier skal kreditinstitutterne tage hensyn til typen af udsteder af værdipapirerne, den eksterne kreditvurdering af værdipapirerne, restløbetiden og deres ændrede løbetid. Volatilitetsestimaterne skal være repræsentative for de værdipapirer, som kreditinstituttet har medtaget inden for den pågældende kategori.

410. For gældsbeviser, der har en kreditvurdering fra et anerkendt ECAI svarende til under "investment grade" samt for andre anerkendte sikkerhedsstillelser, skal volatilitetsjusteringer beregnes for de enkelte papirer.

411. Kreditinstitutter, der benytter metoden med egne estimater, skal vurdere volatiliteten for sikkerhedsstillelsen eller som følge af manglende valutamatch uden hensyntagen til eventuelle sammenhænge mellem det usikrede engagement, sikkerhedsstillelsen og/eller valutakurser.

Kvantitative kriterier

412. Ved beregningen af volatilitetsjusteringer anvendes et 99-percentil, enhalet pålidelighedsinterval.

413. Likvidationsperioden skal være 20 hverdage for sikrede udlånstransaktioner; 5 hverdage for genkøbstransaktioner, undtagen når sådanne transaktioner omfatter overførsel af råvarer eller garanterede rettigheder vedrørende adkomsten til sådanne råvarer, og udlåns- og indlånstransaktioner i værdipapirer; og 10 hverdage for andre kapitalmarkedsrelaterede transaktioner.

414. Kreditinstitutter kan bruge tal for volatilitetsjusteringen, der beregnes i henhold til kortere eller længere likvidationsperioder, og som skaleres op eller ned til den likvidationsperiode, der angives i punkt 49 for den pågældende transaktionstype, ved hjælp af kvadratroden på tiden:

$$H_M = H_N\sqrt{T_M / T_N}$$

hvor T_M er den relevante likvidationsperiode

H_M er volatilitetsjusteringen i løbet af den relevante likvidationsperiode

H_N er volatilitetsjusteringen baseret på likvidationsperioden T_N;

415. Kreditinstitutterne skal tage højde for manglende likviditet for aktiver af lavere kvalitet. Likvidationsperioden reguleres i opadgående retning, når der er tvivl om sikkerhedsstillelsens likviditet. De skal også identificere tilfælde, hvor historiske data kan føre til en undervurdering af den potentielle volatilitet, f.eks. en valuta, der er knyttet til en anden valuta. Sådanne tilfælde skal håndteres ved hjælp af et stressscenario.

416. Den historiske observationsperiode (stikprøvemetoden) til beregning af volatilitetsjusteringer skal som et minimum være på et år. For kreditinstitutter, der bruger en vægtningsmetode eller andre metoder på den historiske observationsperiode, skal den effektive observationsperiode være på mindst et år (dvs. at den vægtede, gennemsnitlige tidsforskydning for de enkelte observationer ikke må være mindre end seks måneder). De kompetente myndigheder kan også kræve, at et kreditinstitut beregner sine volatilitetsjusteringer på baggrund af en kortere observationsperiode, hvis de kompetente myndigheder skønner, at dette kan begrundes med en kraftig stigning i prisvolatiliteten.

417. Kreditinstitutterne skal ajourføre deres data mindst en gang hver tredje måned og skal også foretage en fornyet vurdering, når der forekommer betydelige ændringer i markedspriserne. Dette indebærer, at volatilitetsjusteringer skal beregnes mindst hver tredje måned.

Kvalitative kriterier

418. Volatilitetsestimaterne skal bruges i kreditinstituttets daglige risikostyring, herunder i forhold til dets interne grænse for engagementer.

419. Hvis likvidationsperioden, som kreditinstituttet bruger i sin daglige risikostyring, er længere end angivet i denne del for den pågældende transaktionstype, skal kreditinstituttets volatilitetsjusteringer skaleres op ved hjælp af formlen med kvadratroden på tiden som beskrevet i punkt 50.

420. Kreditinstituttet skal have etablerede procedurer for overvågning og sikring af overholdelsen af et dokumenteret sæt af politikker og kontroller til brug i dets system til estimater af volatilitetsjusteringer samt for integration af sådanne estimater i dets risikostyringsproces.

421. Der skal regelmæssigt foretages en uafhængig gennemgang af kreditinstituttets system for estimater af volatilitetsjusteringer i forbindelse med kreditinstituttets egen interne revisionsprocedure. Der skal foretages en revision af det samlede system for estimater af volatilitetsjusteringer og integration af disse justeringer i kreditinstituttets risikostyringsproces mindst en gang om året, og denne skal som et minimum omfatte:

a) integration af de estimerede volatilitetsjusteringer i den daglige risikostyring

b) validering af eventuelle væsentlige ændringer i proceduren for estimater af volatilitetsjusteringer

c) kontrol af relevansen, rettidigheden og troværdigheden af datakilder, der benyttes inden for systemet til estimering af volatilitetsjusteringer, herunder sådanne datakilders uafhængighed

d) nøjagtigheden og relevansen af de antagelser, der ligger til grund for volatiliteten.

iii) Opskalering af volatilitetsjusteringer

422. De volatilitetsjusteringer, der beskrives i punkt 37-42, er de volatilitetsjusteringer, der skal anvendes, når der anvendes daglige fornyede værdiansættelser. Når et kreditinstitut anvender sine egne estimater af volatilitetsjusteringer i overensstemmelse med punkt 43-57, skal disse i første omgang beregnes på grundlag af den daglige værdiansættelse. Hvis værdiansættelsen sker mindre hyppigt end dagligt, skal der anvendes større volatilitetsjusteringer. Disse beregnes ved at opskalere den daglige værdiansættelse af volatilitetsjusteringerne ved hjælp af følgende formel for "kvadratroden af tiden":

$$H = H_M \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

hvor

H er den volatilitetsjustering, der skal anvendes

H_M er volatilitetsjusteringen, når der anvendes daglig værdiansættelse

N_R er det faktiske antal hverdage mellem værdiansættelserne

T_M er likvidationsperioden for den pågældende transaktionstype.

iv) Betingelser for anvendelse af en 0 % volatilitetsjustering

423. Når et kreditinstitut i forbindelse med genkøbstransaktioner og indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer anvender tilsynsmetoden til beregning af volatilitetsjusteringer eller metoden med egne estimater, og hvor betingelserne i punkt a) - h) er opfyldt, kan de kompetente myndigheder give kreditinstituttet lov til ikke at benytte de volatilitetsjusteringer, der er beregnet i henhold til punkt 35-58, og i stedet anvende en volatilitetsjustering på 0%. Denne mulighed gælder ikke for kreditinstitutter, der anvender metoden med interne modeller, som beskrives i punkt 12-22.

a) Såvel engagementet som sikkerhedsstillelsen er kontanter eller værdipapirer, der hører ind under del 1, punkt 7, litra b).

b) Engagementet og sikkerhedsstillelsen er i samme valuta.

c) Enten er transaktionens løbetid højst en dag, eller både engagementet og sikkerhedsstillelsen er genstand for daglig værdiansættelse til markedsværdi eller daglig fastsættelse af margen.

d) Tidsrummet mellem den seneste værdiansættelse til markedsværdi før modpartens manglende fastsættelse af margen og likvidationen af sikkerhedsstillelsen må højst være fire hverdage.

e) Transaktionen afregnes ved hjælp af et anerkendt afregningssystem for den pågældende transaktionstype.

f) Dokumentationen for aftalen er en standardmarkedsdokumentation for genkøbstransaktioner eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer for de pågældende værdipapirer.

g) Transaktionen er omfattet af dokumentation, hvori det angives, at hvis modparten undlader at opfylde en forpligtelse til at aflevere kontanter eller værdipapirer eller til at fastsætte margenen eller på anden måde misligholder aftalen, kan transaktionen afsluttes med øjeblikkelig virkning.

h) Modparten betragtes som en "central markedsaktør" af de kompetente myndigheder. Centrale markedsaktører kan omfatte følgende enheder:

– de i del 1, punkt 7, litra b), nævnte enheder, med hvilke engagementer tildeles en risikovægtning på 0 % i henhold til artikel 78-83

– institutioner

– andre finansielle virksomheder (herunder forsikringsselskaber), med hvilke engagementer tildeles en risikovægtning på 20 % i henhold til artikel 78-83, eller som, når der er tale om kreditinstitutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede engagementer og forventede tab i henhold til artikel 83-89, ikke har en kreditvurdering foretaget af et anerkendt ECAI, og som internt betragtes som havende en sandsynlighed for misligholdelse svarende til den, der er

knyttet til kreditvurderinger foretaget af ECAI'er, som de kompetente myndigheder betragter som havende en kreditkvalitet på trin 2 eller derover i henhold til bestemmelserne om risikovægtning af engagementer med selskaber i henhold til artikel 78-83

– regulerede kollektive investeringsforetagender, der er underlagt kapitalkrav eller krav vedrørende gæld i forhold til egenkapitalen

– regulerede pensionsfonde og

– anerkendte clearingorganisationer.

424. Når en kompetent myndighed giver tilladelse til, at behandlingen i henhold til punkt 59 kan anvendes på genkøbstransaktioner eller indlåns- og udlånstransaktioner i værdipapirer, der udstedes af dens hjemlige regering, kan andre kompetente myndigheder vælge at give kreditinstitutter, der er etableret på deres retsområde, tilladelse til at anvende samme metode på de samme transaktioner.

c) Beregning af størrelsen af de risikovægtede engagementer og forventede tab

Standardmetoden

425. E* som beregnet i henhold til punkt 34 anvendes som engagementets værdi i forbindelse med artikel 80.

IRB-metoden

426. Som LGD* (tab i tilfælde af misligholdelse – "Loss Given Default") beregnet som beskrevet i dette punkt anvendes LGD som angivet i bilag VII.

LGD* = Max {0, LGD x [(E*/E]}

hvor

LGD er tabet i tilfælde af misligholdelse, der ville finde anvendelse på engagementer i henhold til artikel 84-89, hvis engagementet ikke var sikret

E er engagementets værdi i henhold til artikel 84-89

E* er som beregnet i henhold til punkt 34.

43.9. Andre anerkendte sikkerhedsstillelser under artikel 84-89

43.9.1. Værdiansættelse

a) Sikkerhedsstillelse i form af fast ejendom

427. Ejendommen skal være vurderet til markedsværdien eller derunder af en uafhængig valuar. I medlemsstater, der har fastsat stramme kriterier for vurderingen af belåningsværdien i lovgivningsmæssige eller administrative bestemmelser, kan ejendommen i stedet være vurderet til belåningsværdien eller derunder af en uafhængig valuar.

428. Ved markedsværdien forstås det skønnede beløb, som ejendommen kan handles til på værdiansættelsesdatoen ved en uafhængig transaktion mellem en interesseret køber og en interesseret sælger efter korrekt markedsføring, hvor parterne hver især har handlet på et velinformeret grundlag, med forsigtighed og uden tvang. Markedsværdien skal dokumenteres på en gennemsigtig og klar måde.

429. Ved belåningsværdi forstås ejendommens værdi som fastsat gennem en forsigtig vurdering af de fremtidige muligheder for at sælge under hensyn til bl.a. ejendommens holdbarhed på lang sigt, de almindelige og de lokale markedsforhold, den nuværende brug og alternative anvendelsesmuligheder for ejendommen. Ved vurderingen af belåningsværdien må der ikke tages hensyn til spekulative elementer. Belåningsværdien skal dokumenteres på en gennemsigtig og klar måde.

430. Værdien af sikkerhedsstillelsen er markedsværdien eller belåningsværdien, for hvilken der er foretaget en nedskrivning, der afspejler resultaterne af det tilsyn, der kræves i henhold til del 2, punkt 8, samt for at tage hensyn til eventuelle foranstående krav på ejendommen.

b) Fordringer

431. Værdien af fordringer er værdien af det udestående beløb.

c) Anden fysisk sikkerhedsstillelse

432. Formuegodet vurderes til markedsværdien - dvs. det skønnede beløb, som formuegodet kan handles til på værdiansættelsesdatoen i en uafhængig transaktion mellem en interesseret køber og en interesseret sælger.

43.9.2. Beregning af størrelsen af de risikovægtede engagementer og forventede tab

a) Generel behandling

433. Som LGD* (tab i tilfælde af misligholdelse – "Loss Given Default") beregnet som beskrevet i punkt 70-73 anvendes LGD som angivet i bilag VII.

434. Når forholdet mellem sikkerhedsstillelsens værdi (C) og engagementets værdi (E) ligger under et tærskelniveau på C* (det krævede minimumsniveau for sikkerhedsstillelsen for engagementet) som angivet i tabel 6, er LGD* lig med LGD som fastsat i bilag VII for usikrede engagementer med modparten.

435. Når forholdet mellem sikkerhedsstillelsens værdi og engagementets værdi overstiger et andet og højere tærskelniveau på C** (dvs. det krævede niveau for sikkerhedsstillelse for at kunne opnå fuld anerkendelse af LGD) som angivet i tabel 6, er LGD* det i følgende tabel fastsatte.

436. Når det krævede niveau for sikkerhedsstillelse C** ikke er nået for engagementet som helhed, skal engagementet i denne forbindelse opfattes som to engagementer - en del, for hvilken det krævede niveau for sikkerhedsstillelse C** er nået, samt resten.

437. I tabel 6 angives det relevante LGD* samt de krævede sikkerhedsstillelsesniveauer for den sikrede del af engagementerne:

Tabel 6

Minimums-LGD for den sikrede del af engagementerne

	LGD* for privilegerede fordringer eller eventual-fordringer	LGD* for efterstillede fordringer eller eventual-fordringer	Krævet minimalt sikkerheds-stillelsesniveau for engagementet (C*)	Krævet minimalt sikkerheds-stillelsesniveau for engagementet (C**)
Fordringer	35 %	65 %	0 %	125 %
Boliger/erhvervs-ejendomme	35 %	65 %	30 %	140 %
Anden sikkerheds-stillelse	40 %	70 %	30 %	140 %

Indtil den 31. december 2012 kan de kompetente myndigheder undtagelsesvis og med forbehold af de anførte niveauer for sikkerhedsstillelse:

a) lade kreditinstitutterne anvende et LGD på 30 % på privilegerede fordringer i form af leasing af erhvervsejendomme; og

b) lade kreditinstitutterne anvende et LGD på 35 % på privilegerede fordringer i form af leasing af udstyr.

Ved slutningen af denne periode tages denne undtagelsesbestemmelse op til revision.

b) Alternativ behandling af sikkerhedsstillelse i form af fast ejendom

438. I henhold til kravene i dette punkt og punkt 75 og som et alternativ til behandlingen i henhold til punkt 69-73 kan en medlemsstats kompetente myndigheder give kreditinstitutter tilladelse til at anvende en risikovægtning på 50 % på den del af engagementet, der er sikret fuldt ud med pant i boligejendomme eller erhvervsejendomme, der er beliggende på medlemsstatens område, hvis det er godtgjort, at de relevante markeder er veludviklede og veletablerede med tabsprocenter på udlån med sikkerhed i henholdsvis boligejendomme og erhvervsejendomme, der ikke overstiger følgende niveauer:

a) op til 50 % af markedsværdien (eller 60 % af belåningsværdien, hvor det er relevant, og hvis denne er lavere) må ikke overstige 0,3 % af de udestående realkreditlån til bolig- eller erhvervsejendomme i et givet år

b) de samlede tab på udlån med sikkerhed i henholdsvis bolig- eller erhvervsejendomme må ikke overstige 0,5 % af de udestående realkreditlån med sikkerhed i den pågældende form for fast ejendom i et givet år.

439. Hvis en af betingelserne i punkt 74 ikke er opfyldt i et givet år, ophæves muligheden for at anvende denne behandling, indtil betingelserne er opfyldt i et efterfølgende år.

440. De kompetente myndigheder, som ikke giver godkendelse til behandlingen i henhold til punkt 73, kan give kreditinstitutter tilladelse til at anvende risikovægte, der er tilladt i henhold til denne behandling, for engagementer med sikkerhed i henholdsvis bolig- eller erhvervsejendomme, der er placeret på de medlemsstaters område, hvis kompetente myndigheder giver tilladelse til denne behandling i henhold til de samme betingelser, som er gældende i den pågældende medlemsstat.

43.10. Beregning af størrelsen af de risikovægtede engagementer og forventede tab ved blandede puljer af sikkerhedsstillelse

441. Når størrelsen af de risikovægtede engagementer og størrelsen af de forventede tab beregnes i henhold til artikel 84-89, og engagementet sikres med både finansiel sikkerhedsstillelse og andre anerkendte former for sikkerhedsstillelse, beregnes LGD* (de faktiske tab i tilfælde af misligholdelse), som skal anvendes som LGD i forbindelse med bilag VII, som følger.

442. Det kræves, at kreditinstituttet opdeler engagementets volatilitetsjusterede værdi (dvs. værdien efter anvendelse af volatilitetsjustering som angivet i punkt 34) i dele, der hver især dækkes af kun én type sikkerhedsstillelse. Det vil sige, at kreditinstituttet skal opdele engagementet i en del, der dækkes af en anerkendt finansiel sikkerhedsstillelse, en del, der dækkes af fordringer, dele, der dækkes af sikkerhed i form af erhvervsejendomme og/eller boligejendomme, en del, der er dækket af andre typer af anerkendt sikkerhedsstillelse, samt den usikrede del.

443. LGD* for hver del af engagementet beregnes separat i henhold til de relevante bestemmelser i dette bilag.

43.11. Andre typer af finansieret kreditrisikoafdækning

43.11.1. Depoter hos tredjepartsinstitutter

444. Når betingelserne i del 2, punkt 12, er opfyldt, kan kreditrisikoafdækning, der er omfattet af bestemmelserne i del 1, punkt 23, behandles som en garanti stillet af tredjepartsinstituttet.

43.11.2. Livsforsikringspolicer pantsat hos det långivende kreditinstitut

445. Når betingelserne i del 2, punkt 13, er opfyldt, kan kreditrisikoafdækning, der er omfattet af bestemmelserne i del 1, punkt 24, behandles som sikkerhed stillet af den virksomhed, der udbyder livsforsikringen. Værdien af den anerkendte kreditrisikoafdækning er livsforsikringspolicens tilbagekøbsværdi.

43.11.3. Institutionelle instrumenter, der genkøbes på anmodning

446. Instrumenter, der er anerkendt i henhold til del 1, punkt 25, kan behandles som en garanti stillet af det udstedende institut.

447. I denne forbindelse fastsættes værdien af den anerkendte kreditrisikoafdækning som følger:

a) når instrumentet vil blive genkøbt til pålydende værdi, er værdien af sikkerhedsstillelsen dette beløb

b) når instrumentet vil blive genkøbt til markedsprisen, er værdien af sikkerhedsstillelsen instrumentets værdi vurderet på samme måde som de gældsbeviser, der angives i del 1, punkt 8.

44. UFINANSIERET KREDITRISIKOAFDÆKNING

44.1. Værdiansættelse

448. Værdien af ufinansieret kreditrisikoafdækning (G) er det beløb, som udstederen har garanteret at ville udbetale, hvis låntager misligholder aftalen eller ikke betaler, eller hvis andre, nærmere bestemte kreditbegivenheder indtræffer. Ved kreditderivater, der ikke som kreditbegivenhed har medtaget en omlægning af den underliggende fordring, herunder eftergivelse eller udskydelse af tilbagebetaling af hovedstol, renter eller gebyrer, der fører til en kreditbegivenhed (f.eks. værdiregulering, foretagelse af værdiregulering eller anden tilsvarende debet på driftsregnskabet), skal værdien af kreditrisikoafdækningen som beregnet i henhold til første punktum under dette punkt nedskrives med 40 %.

449. Når den ufinansierede kreditrisikoafdækning er denomineret i en anden valuta end den valuta, hvori engagementet er denomineret (manglende valutamatch), reduceres værdien af kreditrisikoafdækningen gennem anvendelse af en volatilitetsjustering H_{FX} defineret som følger:

$G^* = G \times (1-H_{FX})$

hvor

G er den pålydende værdi af kreditrisikoafdækningen

G* er G reguleret for en eventuel kursrisiko, og

H_{fx} er volatilitetsjusteringen, når der foreligger manglende valutamatch mellem kreditrisikoafdækningen og den underliggende fordring.

Når der ikke foreligger manglende valutamatch, er

$G^* = G$

450. De volatilitetsjusteringer, der skal anvendes i tilfælde af manglende valutamatch, kan beregnes efter tilsynsmetoden for volatilitetsjusteringer eller metoden med egne estimater som beskrevet i punkt 35-58.

44.2. Beregning af størrelsen af de risikovægtede engagementer og størrelsen af de forventede tab

44.2.1. Delvis risikoafdækning - tranching

451. Når kreditinstituttet overfører en del af risikoen ved et lån i en eller flere trancher, finder bestemmelserne i artikel 94-101 anvendelse. Tærskelværdier for betalinger,

under hvilke der ikke foretages nogen udbetaling i tilfælde af tab, anses for at svare til de ikke-afhændede "first loss"-positioner og indebærer en trancheinddelt risikooverførsel.

44.2.2. Standardmetoden

a) Fuld risikoafdækning

452. I forbindelse med artikel 80 er g den risikovægt, der skal anvendes for et engagement, der er fuldt afdækket af ufinansieret risikoafdækning (G_A),

hvor

g er risikovægten for engagementer med udstederen som angivet i henhold til artikel 78-83; og

G_A er værdien af G* som beregnet i henhold til punkt 85 og videre justeret for manglende løbetidsmatch som angivet i del 4.

b) Delvis risikoafdækning - samme prioritet

453. Når det afdækkede beløb er lavere end engagementets værdi, og de afdækkede og ikke-afdækkede dele har samme prioritet - dvs. kreditinstituttet og udstederen af risikoafdækningen deles prorata om tab, tillades der en forholdsmæssig, lovgivningsbestemt kapitalfritagelse. I forbindelse med artikel 80 beregnes de enkelte engagementers risikovægtede værdi efter følgende formel:

$(E-G_A) \times r + G_A \times g$

hvor

E er engagementets værdi

G_A er værdien af G* som beregnet i henhold til punkt 85 og videre justeret for manglende løbetidsmatch som angivet i del 4

r er risikovægten for engagementer over for låntager som angivet i henhold til artikel 78-83

g er risikovægten for engagementer med udstederen som angivet i henhold til artikel 78-83.

c) Statslige garantier

454. De kompetente myndigheder kan udvide behandlingen i henhold til bilag VI, punkt 4-6, til at omfatte engagementer eller dele af engagementer, der garanteres af centralregeringen eller centralbanken, når sikkerheden er denomineret i låntagerens nationale valuta, og engagementet finansieres i samme valuta.

44.2.3. IRB-metoden

Fuld risikofafdækning/delvis risikoafdækning - samme prioritet

455. For den afdækkede del af engagementet (baseret på den justerede værdi af kreditrisikoafdækningen G_A) kan PD i forbindelse med bilag VII, del 2, være PD for udstederen af kreditrisikoafdækningen eller en PD, der ligger mellem låntagerens og garantistillerens, hvis det ikke skønnes nødvendigt med fuld substitution. Ved efterstillede tilgodehavender og ikke-efterstillet, ufinansieret risikoafdækning kan det LGD, der anvendes i forbindelse med bilag VII, del 2, være det samme som det, der benyttes for privilegerede fordringer.

456. For eventuelle ikke-afdækkede dele af engagementet skal PD være låntagers PD, mens LGD er LGD for det underliggende engagement.

457. GA er værdien af G* som beregnet i henhold til punkt 85 ovenfor og yderligere justeret for eventuel manglende løbetidsmatch som angivet i del 4.

Del 4 – Manglende løbetidsmatch

1. Ved beregning af risikovægtede engagementer forekommer manglende løbetidsmatch, når restløbetiden for kreditrisikoafdækningen er kortere end restløbetiden for det afdækkede engagement. Risikoafdækning med mindre en tre måneders restløbetid, hvor løbetiden er kortere end løbetiden for det underliggende engagement, anerkendes ikke.

458. Når der forekommer manglende løbetidsmatch, anerkendes kreditrisikoafdækningen ikke, når

a) den oprindelige løbetid for risikoafdækningen er under 1 år; eller

b) engagementet er et kortfristet engagement, som ifølge de kompetente myndigheder er omfattet af en bundværdi på en dag snarere end på et år med hensyn til løbetiden (M) i henhold til bilag VII, del 2, punkt 13.

1. DEFINITION AF LØBETID

459. Inden for en maksimal periode på 5 år er den effektive løbetid for det underliggende engagement den længst mulige resterende tid, før låntager efter planen skal opfylde sine forpligtelser. Med forbehold af punkt 4 er kreditrisikoafdækningens løbetid tidsrummet frem til den tidligste dato, hvor risikoafdækningen kan afsluttes.

460. Når sælgeren af risikoafdækningen har mulighed for at vælge at afslutte risikoafdækningen, er risikoafdækningens løbetid tidsrummet frem til den tidligste dato, hvor denne mulighed kan benyttes. Når køberen af risikoafdækningen har mulighed for at afslutte risikoafdækningen, og betingelserne i den aftale, der ligger til grund for risikoafdækningen, indeholder et positivt incitament til, at kreditinstituttet kan afslutte transaktionen før den kontraktbestemte forfaldsdato, er risikoafdækningens løbetid den tidligste dato, hvor denne mulighed kan anvendes; ellers anses en sådan mulighed ikke for at påvirke risikoafdækningens løbetid.

461. Når der ikke er noget til hinder for, at et kreditderivat forfalder forud for en eventuel henstandsperiode i tilfælde af misligholdelse af den underliggende fordring, der træder i kraft ved manglende betaling, reduceres risikoafdækningens løbetid med samme tidsrum som henstandsperioden.

45. VÆRDIANSÆTTELSE AF RISIKOAFDÆKNINGEN

45.1. Transaktioner omfattet af finansieret kreditrisikoafdækning - den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse

462. Når der er manglende match mellem engagementets løbetid og beskyttelsens løbetid, anerkendes sikkerhedsstillelsen ikke.

45.2. Transaktioner omfattet af finansieret kreditrisikoafdækning - den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse

463. Kreditrisikoafdækningens og engagementets løbetid skal afspejles i den justerede værdi af sikkerhedsstillelsen i henhold til følgende formel:

$C_{VAM} = C_{VA}$ x (t-t*)/(T-t*)

hvor

C_{VA} er den volatilitetskorrigerede værdi af sikkerhedsstillelsen som angivet i del 3, punkt 34, eller engagementets størrelse, idet den laveste af disse to anvendes

t er det resterende antal år frem til kreditrisikoafdækningens forfaldsdato beregnet i overensstemmelse med punkt 3-5 eller værdien af T, idet den laveste af disse to anvendes

T er det resterende antal år frem til engagementets forfaldsdato beregnet i overensstemmelse med punkt 3-5 eller 5 år, idet den laveste af de to anvendes, og

t* er 0,25.

C_{VAM} er C_{VA} med yderligere justering for manglende løbetidsmatch, som medtages i formlen til beregning af den fuldt justerede værdi af engagementet (E*) som angivet i del 3, punkt 34.

45.3. Transaktioner omfattet af ufinansieret kreditrisikoafdækning

464. Kreditrisikoafdækningens og engagementets løbetid skal afspejles i den justerede værdi af sikkerhedsstillelsen i henhold til følgende formel:

$G_A = G^*$ x (t-t*)/(T-t*)

hvor

G* er risikoafdækningens størrelse justeret for eventuelt manglende valutamatch

G_A er G* justeret for eventuelt manglende løbetidsmatch

t er det resterende antal år frem til kreditrisikoafdækningens forfaldsdato beregnet i overensstemmelse med punkt 3-5 eller værdien af T, idet den laveste af de to anvendes

T er det resterende antal år frem til engagementets forfaldsdato beregnet i overensstemmelse med punkt 3- 5 eller 5 år, idet den laveste af de to vælges, og

t* er 0,25.

G_A er herefter værdien af risikoafdækningen i henhold til del 3, punkt 84-93.

Del 5 - Kombineret kreditrisikoreduktion i forbindelse med standardmetoden

465. Når et kreditinstitut beregner størrelsen af risikovægtede engagementer i henhold til artikel 78-83, og der er tale om mere end én type kreditrisikoreduktion for et enkelt engagement (f.eks. et kreditinstitut har både sikkerhedsstillelse og en garanti som delvis afdækning af et engagement), skal kreditinstituttet opdele engagementet i dele, der dækkes af de forskellige typer af værktøjer til kreditrisikoreduktion (f.eks. en del, der dækkes af sikkerhedsstillelse, og en del, der dækkes af en garanti) og størrelsen af risikovægtede engagementer for hver af delene skal beregnes separat i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 78-83 og dette bilag.

466. Når kreditrisikoafdækningen fra samme udsteder har forskellige løbetider, anvendes en metode svarende til den, der beskrives i punkt 1.

Del 6 - Kurve af CRM-teknikker

1. "FIRST-TO-DEFAULT"-KREDITDERIVATER

1. Når et kreditinstitut opnår kreditrisikoafdækning for en række engagementer på de vilkår, at den første misligholdelse blandt engagementerne udløser forfald, og at denne kreditbegivenhed medfører kontraktens ophør, kan kreditinstituttet ændre beregningen af størrelsen af de risikovægtede engagementer og eventuelt det forventede tab på engagementet, som ved manglende kreditrisikoafdækning ville medføre det laveste risikovægtede engagement i henhold til enten artikel 78-83 eller artikel 84-89 i overensstemmelse med dette bilag, men kun hvis engagementets værdi er mindre end eller lig med værdien af kreditrisikoafdækningen.

46. "*n*TH-TO-DEFAULT"- KREDITDERIVATER

467. Når den *n*'te misligholdelse af engagementerne udløser udbetaling under kreditrisikoafdækningen, må det kreditinstitut, der erhverver risikoafdækningen, kun anerkende risikoafdækningen til beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer og eventuelt størrelsen af de forventede tab, hvis der også har været risikoafdækning af misligholdelse 1 til *n*-1, eller når der allerede er forekommet *n*-1 misligholdelser. I sådanne tilfælde skal metoden svare til den, der angives i punkt 1 under "first-to-default"-derivater med de nødvendige ændringer for "*n*th-to-default"-produkter.

BILAG IX – Securitisation

Del 1 - Definitioner med henblik på bilag X

1. I dette bilag forstås ved:

– "overskydende spread": opkrævede finansieringsudgifter og andre gebyrindtægter, der modtages i forbindelse med de securitiserede engagementer før omkostninger og udgifter

– "clean-up call option": en kontraktbestemt option, som giver det engagementsleverende kreditinstitut mulighed for at genkøbe eller annullere securitisationspositionerne, før alle de underliggende engagementer er tilbagebetalt, når størrelsen af de udestående engagementer når under et bestemt niveau

– "likviditetsfacilitet": securitisationsposition, der udspringer af en kontraktmæssig aftale om at stille finansiering til rådighed for at sikre rettidige udbetalinger til investorer

– "kirb": 8 % af størrelsen af risikovægtede engagementer som beregnet i henhold til artikel 84-89 for de securitiserede engagementer, hvis de ikke var securitiserede, plus størrelsen af forventede tab i forbindelse med de pågældende engagementer beregnet i henhold til disse artikler

– "ratingmetoden": metode til beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer for securitisationspositioner i henhold til del 4, punkt 45-49

– "tilsynsmetoden": metode til beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer for securitisationspositioner i henhold til del 4, punkt 50-52

– "ikke-rated position": en securitisationsposition, som ikke har en gyldig kreditvurdering foretaget af et anerkendt ECAI som defineret i artikel 97

– "rated position": en securitisationsposition, som har en gyldig kreditvurdering foretaget af et anerkendt ECAI som defineret i artikel 97

– "program for handelsveksler med sikkerhed i konkrete aktiver" ("ABCP"-program): securitisationsprogram, hvor værdipapirerne hovedsagelig er handelsveksler med en løbetid på et år eller derunder.

Del 2 - Minimumskrav for anerkendelse af overførsel af væsentlige kreditrisici og beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer og forventede tab i forbindelse med securitiserede engagementer

1. MINIMUMSKRAV FOR ANERKENDELSE AF OVERFØRSEL AF VÆSENTLIGE KREDITRISICI I EN TRADITIONEL SECURITISERINGSTRANSAKTION

1. Det ordregivende kreditinstitut ved en traditionel securitisation kan udelukke securitiserede engagementer fra beregningen af størrelsen af de risikovægtede engagementer og størrelsen af de forventede tab, hvis en betydelig kreditrisiko vedrørende de securitiserede engagementer er blevet overført til tredjemand, og overførslen opfylder følgende betingelser:

   a) dokumentationen vedrørende securitisationen afspejler transaktionens økonomiske substans

   b) de securitiserede engagementer bringes uden for det ordregivende kreditinstituts og dettes kreditorers rækkevidde, herunder i tilfælde af konkurs og likvidation. Dette skal underbygges med en udtalelse fra en autoriseret advokat

   c) de udstedte værdipapirer må ikke udgøre betalingsforpligtelser, der påhviler det ordregivende kreditinstitut

   d) modtageren er enhed, der er oprettet netop med henblik på securitisation (SSPE)

   e) det engagementsleverende kreditinstitut bevarer ikke en reel eller indirekte kontrol over de overførte engagementer. Et engagementsleverende kreditinstitut anses for at have bevaret reel kontrol over de overførte engagementer, hvis det har ret til at genkøbe de tidligere overførte engagementer fra modtageren med henblik på at realisere gevinsterne af disse, eller hvis det er forpligtet til igen at påtage sig den overførte risiko. Hvis det engagementsleverende kreditinstitut bevarer sine rettigheder eller forpligtelser vedrørende engagementerne, udgør dette ikke i sig selv nogen indirekte kontrol over engagementerne

   f) når der er tale om en "clean-up call option", skal følgende betingelser være opfyldt:

   i) den pågældende "clean-up call option" kan udøves, når det engagementsleverende kreditinstitut ønsker det

   ii) den pågældende "clean-up call option" kan kun udnyttes, når 10 % eller derunder af de securitiserede engagementers værdi ikke er afskrevet, og

   iii) den pågældende "clean-up call option" ikke er struktureret med henblik på at undgå fordeling af tab på positioner til forbedring af kreditværdigheden eller andre positioner, som indehaves af investorer, og ikke i øvrigt er struktureret med henblik på at forbedre kreditværdigheden

g) dokumentationen for securitisationen indeholder ikke bestemmelser, som:

i) undtagen hvis der foreligger førtidsindfrielsesbestemmelser, stiller krav om, at positioner i securitisationen skal forbedres af det engagementsleverende kreditinstitut, herunder, men ikke begrænset til ændringer af de underliggende kreditengagementer eller forøgelse af udbytte, som skal udbetales til investorer i tilfælde af en forringelse af de securitiserede engagementers kreditkvalitet, eller

ii) øger udbyttet, der skal udbetales til indehavere af positioner inden for securitisationen på grund af en forringelse af puljen af underliggende aktivers kreditkvalitet.

47. MINIMUMSKRAV FOR ANERKENDELSE AF OVERFØRSEL AF VÆSENTLIGE KREDITRISICI I EN SYNTETISK SECURITISATION

468. Et engagementsleverende kreditinstitut til en syntetisk securitisation kan beregne størrelsen af risikovægtede engagementer og i givet fald størrelsen af de forventede tab for de securitiserede engagementer i overensstemmelse med punkt 3 og 4 nedenfor, hvis en betydelig kreditrisiko er overført til tredjemand enten gennem finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning, og overførslen opfylder følgende betingelser.

a) dokumentationen vedrørende securitisationen afspejler transaktionens økonomiske substans

b) kreditrisikoafdækningen, hvorved kreditrisikoen er overført, opfylder godkendelseskravene og andre krav i henhold til artikel 90-93 vedrørende anerkendelse af en sådan kreditrisikoafdækning. I denne forbindelse anerkendes enheder med særlige formål ikke som udstedere af ufinansieret risikoafdækning

c) instrumenterne, der anvendes til overførsel af kreditrisikoen, indeholder ikke betingelser eller bestemmelser, som:

i) pålægger væsentlige tærskelværdier, under hvilke kreditrisikoafdækningen ikke udløses, hvis en kreditbegivenhed indtræffer

ii) giver mulighed for at ophæve risikoafdækningen som følge af en forringelse af de underliggende engagementers kreditkvalitet

iii) kræver, at positionerne inden for securitisationen forbedres af det engagementsleverende kreditinstitut, undtagen hvis der foreligger førtidsindfrielsesbestemmelser

iv) øger kreditinstituttets omkostninger til kreditrisikoafdækning eller udbytte, der skal udbetales til indehavere af positionen inden for securitisationen som følge af en forringelse af de underliggende aktivers kreditkvalitet

d) der indhentes en udtalelse fra en autoriseret advokat, hvori det bekræftes, at kreditrisikoafdækningen har retsgyldighed i alle relevante retsområder.

48. DET ENGAGEMENTSLEVERENDE KREDITINSTITUTS BEREGNING AF STØRRELSEN AF RISIKOVÆGTEDE ENGAGEMENTER FOR ENGAGEMENTER, DER ER SECURITISERET I EN SYNTETISK SECURITISATION

469. Ved beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer for de securitiserede engagementer skal det engagementsleverende kreditinstitut for en syntetisk securitisation, når betingelserne i punkt 2 er opfyldt og med forbehold af punkt 5-8, anvende de relevante beregningsmetoder, som beskrives i del 4 og ikke de i artikel 78-89 beskrevne. For kreditinstitutter, der beregner størrelsen af risikovægtede engagementer og størrelsen af de forventede tab i henhold til artikel 84-89, skal det forventede tab på sådanne engagementer være nul.

470. For klarhedens skyld henviser punkt 3 til de samlede engagementer, der findes i securitisationen. Med forbehold af punkt 5-8 kræves det, at det engagementsleverende kreditinstitut beregner størrelsen af de risikovægtede engagementer for alle trancher i securitisationen i overensstemmelse med bestemmelserne i del IV, herunder trancher vedrørende anerkendelse af kreditrisikoreduktion. Når en tranche f.eks. overføres til tredjemand gennem ufinansieret kreditrisikoafdækning, skal risikovægten for den pågældende tredjemand anvendes på tranchen ved beregningen af størrelsen af risikovægtede engagementer for det engagementsleverende kreditinstitut.

48.1. Behandling af manglende løbetidsmatch inden for syntetiske securitisationer

471. I forbindelse med beregningen af størrelsen af risikovægtede engagementer i overensstemmelse med punkt 3 skal der tages hensyn til eventuelt manglende løbetidsmatch mellem kreditrisikoafdækningen, i forbindelse med hvilken trancheopdelingen foretages, og de securitiserede engagementer i overensstemmelse med punkt 6-8. Som løbetid for de securitiserede engagementers anvendes den længste løbetid for disse engagementer, dog højst fem år.

472. Som løbetid for de securitiserede engagementer anvendes den længste løbetid for disse engagementer, dog højst fem år. Løbetiden for kreditrisikoafdækningen fastsættes i overensstemmelse med bilag VIII.

473. Når et engagementsleverende kreditinstitut anvender del 4, punkt 6-35, til beregning af størrelsen af de risikovægtede engagementer, skal det ikke tage hensyn til manglende løbetidsmatch ved beregningen af størrelsen af risikovægtede engagementer for trancher, der er ikke-ratede eller har en rating, som er lavere end "investment grade". For alle andre trancher anvendes den behandling af manglende løbetidsmatch, som er angivet i bilag VIII, i overensstemmelse med følgende formel:

RW* er [RW(SP) x (t-t*)/(T-t*)] + [RW(Ass) x (T-t)/(T-t*)]

hvor

RW* er størrelsen af det risikovægtede engagement i henhold til artikel 75, litra a)

RW(Ass) er størrelsen af det risikovægtede engagement for engagementer, hvis de ikke var securitiseret, beregnet prorata

RW(SP) er størrelsen af det risikovægtede engagement beregnet i henhold til punkt 3, hvis der ikke var tale om manglende løbetidsmatch

T er løbetiden for de underliggende engagementer udtrykt i år

t er løbetiden for kreditrisikoafdækningen udtrykt i år

t* er 0,25.

474. Når et engagementsleverende kreditinstitut anvender del 4, punkt 36-74, til beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer, skal det ikke tage hensyn til manglende løbetidsmatch ved beregningen af størrelsen af risikovægtede engagementer for trancher eller dele af trancher, der har en risikovægt på 1250 % i henhold til disse punkter. For alle andre trancher eller dele af trancher anvendes den behandling af manglende løbetidsmatch, som er angivet i bilag VIII, i overensstemmelse med formlen i punkt 7.

Del 3 - Eksterne kreditvurderinger

1. KRAV, SOM SKAL OPFYLDES VED KREDITVURDERINGER FORETAGET AF ECAI'ER

1. Hvis den anvendes til beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer i henhold til del 4 i dette bilag, skal en kreditvurdering foretaget af et anerkendt ECAI opfylde følgende betingelser:

   a) der må ikke være forskel mellem de typer af betalinger, der medtages i kreditvurderingen, og de typer af betalinger, som kreditinstituttet er berettiget til i henhold til den kontrakt, der ligger til grund for den pågældende securitisationsposition

   b) den skal være offentligt tilgængelig på markedet. Kreditvurderinger anses kun for offentligt tilgængelige, hvis de er offentliggjort i et offentligt tilgængeligt forum og er medtaget i den pågældende ECAI's overgangsmatrice. Kreditvurderinger, der kun stilles til rådighed for et begrænset antal enheder, anses ikke for at være offentligt tilgængelige.

49. BRUG AF KREDITVURDERINGER

475. Et kreditinstitut kan udpege et eller flere anerkendte ECAI'er, hvis kreditvurderinger skal anvendes ved beregning af størrelsen af dets risikovægtede engagementer i henhold til artikel 94-101 (et "anerkendt ECAI").

476. Med forbehold af punkt 5-7 nedenfor skal et kreditinstitut benytte kreditvurderinger fra anerkendte ECAI'er konsekvent i forbindelse med dets securitisationspositioner.

477. Med forbehold af punkt 5 og 6 kan et kreditinstitut ikke benytte et ECAI's kreditvurderinger til sine positioner i nogle trancher og et andet ECAI's kreditvurderinger til sine positioner i andre trancher inden for samme struktur, uanset om den er blevet rated af det førstenævnte ECAI eller ej.

478. I de tilfælde, hvor en position har to kreditvurderinger foretaget af anerkendte ECAI'er, skal kreditinstituttet benytte den mindst fordelagtige kreditvurdering.

479. I de tilfælde, hvor en position har mere end to kreditvurderinger foretaget af anerkendte ECAI'er, skal kreditinstituttet benytte de to mest fordelagtige kreditvurderinger. Hvis de to mest fordelagtige vurderinger er forskellige, skal den mindst fordelagtige af de to benyttes.

480. Når den anerkendte kreditrisikoafdækning i henhold til artikel 90-93 ydes direkte til SSPE, og denne risikoafdækning kommer til udtryk i kreditvurderingen af en position foretaget af et anerkendt ECAI, kan risikovægten i forbindelse med den pågældende kreditvurdering benyttes. Hvis risikoafdækningen ikke er anerkendt i henhold til artikel 90-93, godkendes kreditvurderingen ikke. I de tilfælde, hvor kreditrisikoafdækningen ikke gælder SSPE'en, men snarere direkte vedrører en securitisationsposition, anerkendes kreditvurderingen ikke.

50. KONVERTERING

481. De kompetente myndigheder skal afgøre, hvilket kreditkvalitetstrin i tabellen i del 4 de enkelte kreditvurderinger foretaget af et anerkendt ECAI skal henføres til. I den forbindelse skal de kompetente myndigheder sondre mellem de relative risikograder, som kommer til udtryk ved de enkelte vurderinger. De skal overveje kvantitative faktorer såsom misligholdelses- og/eller tabsprocenter samt kvalitative faktorer såsom rækken af transaktioner, der vurderes af det pågældende ECAI, og kreditvurderingens betydning.

482. De kompetente myndigheder skal forsøge at sikre, at securitisationspositioner, for hvilke den samme risikovægtning anvendes på grundlag af kreditvurderinger foretaget af anerkendte ECAI'er, er placeret på samme kreditkvalitetstrin. Dette indebærer, at de skal ændre deres fastsættelse af kreditkvalitetstrin, som en bestemt kreditvurdering henføres til som den rette.

Del 4 - Beregning

1. BEREGNING AF STØRRELSEN AF RISIKOVÆGTEDE ENGAGEMENTER

1. I forbindelse med artikel 96 skal størrelsen af risikovægtede engagementer i en securitisationsposition beregnes ved at anvende den relevante risikovægtning som angivet i denne del på engagementets værdi inden for positionen.

483. Med forbehold af punkt 3

a) skal engagementets værdi for en balanceført securitisationsposition være dets regnskabsmæssige værdi, når et kreditinstitut beregner størrelsen af risikovægtede engagementer i henhold til punkt 6-35

b) skal engagementets værdi for en balanceført securitisationsposition være bruttoværdireguleringer, når et kreditinstitut beregner størrelsen af risikovægtede engagementer i henhold til punkt 36-74

c) skal engagementets værdi for en securitisationsposition under stregen være dets nominelle værdi ganget med en konverteringsfaktor som foreskrevet i dette bilag. Denne konverteringsfaktor skal være 100 %, medmindre andet angives.

484. Engagementets værdi for en securitisationsposition, der hidrører fra et af de derivatinstrumenter, som angives i bilag IV, skal fastlægges i overensstemmelse med bilag III.

485. Når en securitisationsposition er omfattet af finansieret risikoafdækning, kan engagementets værdi i den pågældende position ændres i overensstemmelse med og med forbehold af kravene i bilag VIII som specificeret yderligere i dette bilag.

486. Når et kreditinstitut har to eller flere overlappende positioner inden for en securitisation, skal det for så vidt angår de overlappende positioner ved beregning af størrelsen af de risikovægtede engagementer kun medtage den position eller dele af en position, der giver den højeste risikovægtede værdi af engagementet. I denne forbindelse betegner "overlappende", at positionerne, helt eller delvis, repræsenterer en eksponering for samme risiko, således at der i den overlappende del er tale om en og samme eksponering.

51. BEREGNING AF STØRRELSEN AF RISIKOVÆGTEDE ENGAGEMENTER EFTER STANDARDMETODEN

487. Med forbehold af punkt 8 og 9 beregnes størrelsen af risikovægtede engagementer for en rated securitisationsposition ved at gange engagementets værdi med den risikovægt, der er henført til det kreditkvalitetstrin, som de kompetente myndigheder har bestemt, at kreditvurderingen er henført til i overensstemmelse med artikel 98 som anført i nedenstående tabel 1 og 2.

Tabel 1

Andre positioner end positioner med kortfristede kreditvurderinger

Kredit-vurdering	1	2	3	4	5 og derunder
Risikovægt	20 %	50 %	100 %	350 %	1250 %

Tabel 2

Positioner med kortfristede kreditvurderinger

Kreditvurdering	1	2	3	Alle andre kreditvurderinger
Risikovægt	20 %	50 %	100 %	1250 %

488. Med forbehold af punkt 10-16 skal størrelsen af risikovægtede engagementer for en ikke-rated securitisationsposition beregnes ved at anvende en risikovægt på 1250 %.

51.1. Engagementsleverende og organiserende kreditinstitutter

489. Engagementsleverende kreditinstitutter og organiserende kreditinstitutter skal anvende en risikovægtning på 1250 % på alle ikke-afhændede eller genkøbte securitisationspositioner, som har en kreditvurdering foretaget af et anerkendt ECAI, som de kompetente myndigheder har anerkendt som værende henført til et kreditkvalitetstrin, der er lavere end kreditkvalitetstrin 3. Ved fastlæggelsen af, hvorvidt en position har en sådan kreditvurdering, finder bestemmelserne i del 3, punkt 2-7, anvendelse.

490. For et engagementsleverende eller et organiserende kreditinstitut kan størrelsen af risikovægtede engagementer beregnet i henhold til positionerne inden for en securitisation begrænses til størrelsen af de risikovægtede engagementer, som ville skulle beregnes for de securitiserede engagementer, hvis de ikke var securitiserede, med anvendelse af en teoretisk risikovægtning på 150 % for alle forfaldne poster og poster tilhørende "lovmæssigt fastsatte højrisikokategorier" blandt de securitiserede engagementer.

51.2. Behandling af ikke-ratede positioner

491. De kompetente myndigheder kan give et kreditinstitut, der har en ikke-rated securitisationsposition, tilladelse til at anvende metoden i punkt 11 til beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer for den pågældende position på den betingelse, at sammensætningen af den pulje af engagementer, der er securitiseret, til enhver tid er kendt.

492. Et kreditinstitut kan anvende den vægtede, gennemsnitlige risikovægt, som ville skulle anvendes på de securitiserede engagementer i henhold til artikel 78-83 af et kreditinstitut, der ligger inde med engagementerne, ganget med en koncentrationsfaktor. Denne koncentrationsfaktor er lig med summen af de nominelle værdier af alle trancher divideret med summen af de nominelle værdier af trancherne, som er efterstillet eller sidestillet med tranchen, i hvilken positionen

indehaves, inklusive den pågældende tranche. Den resulterende risikovægt må ikke være højere end 1250 % eller lavere end en anden risikovægt, der finder anvendelse på en mere privilegeret tranche med rating. Når kreditinstituttet ikke er i stand til at bestemme de risikovægte, der skal anvendes på de securitiserede engagementer i henhold til artikel 78-83, skal det anvende en risikovægt på 1250 % for den pågældende position.

51.3. Behandling af securitisationspositioner i en "second loss"-tranche eller bedre inden for et ABCP-program

493. Med forbehold for muligheden for en mere fordelagtig behandling i henhold til bestemmelserne om likviditetsfaciliteter i punkt 14-16 kan et kreditinstitut ved securitisationspositioner, der opfylder betingelserne i punkt 13, anvende en risikovægt på over i) 100 % eller ii) den højeste risikovægt, der vil blive anvendt på de securitiserede engagementer i henhold til artikel 78-83 af et kreditinstitut, som ligger inde med engagementerne.

494. Hvis behandlingen i punkt 12 skal finde anvendelse, skal securitisationspositionen være:

a) i en tranche, der økonomisk er placeret i en "second loss"-position eller bedre inden for securitisationen, og "first loss"-tranchen skal udgøre en relevant forbedring af kreditkvaliteten i forhold til "second loss" tranchen

b) af en kreditkvalitet svarende til "investment grade" eller bedre og

c) deponeret i et kreditinstitut, der ikke ligger inde med en position i "first loss"-tranchen.

51.4. Behandling af ikke-ratede likviditetsfaciliteter

51.4.1. Anerkendte likviditetsfaciliteter

495. Når følgende betingelser er opfyldt, bestemmes engagementets værdi ved at anvende en konverteringsfaktor på 20 % på det nominelle beløb af likviditetsfaciliteter med en oprindelig løbetid på et år eller derunder, mens der anvendes en konverteringsfaktor på 50 % på det nominelle beløb af likviditetsfaciliteter med en oprindelig løbetid på over et år.

a) Dokumentationen for likviditetsfaciliteten skal entydigt identificere og afgrænse de omstændigheder, hvorunder faciliteten kan udnyttes.

b) Der skal ikke kunne trækkes på faciliteten for at yde kreditstøtte ved at dække tab, der allerede er opstået på det tidspunkt, hvor faciliteten udnyttes - f.eks. ved at stille likviditet til rådighed i forbindelse med misligholdte engagementer på tidspunktet for udnyttelsen af faciliteten eller ved at erhverve aktiver til mere end deres rimelige værdi.

c) Faciliteten må ikke anvendes til at stille permanent eller regelmæssig finansiering til rådighed for securitisationen.

d) Tilbagebetaling af trækninger på faciliteten må ikke være efterstillet fordringer fra investorer bortset fra fordringer, der opstår i forbindelse med derivatkontrakter vedrørende renter eller valuta, gebyrer eller andre tilsvarende betalinger, og ej heller være genstand for undtagelser eller udsættelse.

e) Det må ikke være muligt at udnytte faciliteten, når alle muligheder for forbedring af kreditkvaliteten, som likviditetsfaciliteten kan være omfattet af, er udtømt.

f) Faciliteten skal omfatte en bestemmelse, der medfører en automatisk reduktion af det beløb, der kan udnyttes, svarende til størrelsen af misligholdte engagementer, idet misligholdelse har den betydning, der følger af artikel 84-89, eller hvor de samlede securitiserede engagementer består af ratede instrumenter, hvorved faciliteten ophæves, hvis den gennemsnitlige kvalitet af puljen falder til under "investment grade".

Den anvendte risikovægt skal være den højeste risikovægt, der ville blive anvendt på et hvilket som helst af de securitiserede engagementer i henhold til artikel 78-83 af et kreditinstitut, som ligger inde med engagementerne.

51.4.2. Likviditetsfaciliteter, der kun kan udnyttes i tilfælde af en alvorlig markedsforstyrrelse

496. Med henblik på bestemmelse af engagementets værdi kan en konverteringsfaktor på 0 % anvendes på den pålydende værdi af en likviditetsfacilitet, der kun kan udnyttes i tilfælde af en alvorlig markedsforstyrrelse (dvs. hvor mere end én SPE på tværs af flere forskellige transaktioner er ude af stand til at forny handelsveksler, der nærmer sig forfald, og hvor denne manglende evne ikke skyldes en forringelse af den pågældende SPE's kreditværdighed i forbindelse med de securitiserede engagementer), under forudsætning af at betingelserne i punkt 14 er opfyldt.

51.4.3. Faciliteter med kontante forskud

497. Med henblik på at bestemme engagementets værdi kan der anvendes en konverteringsfaktor på 0 % på den pålydende værdi af en likviditetsfacilitet, som kan ophæves betingelsesløst, under forudsætning af at betingelserne i punkt 14 er opfyldt, og at tilbagebetaling af træk på faciliteten har forrang frem for andre fordringer på cash flows fra de securitiserede engagementer.

51.5. Yderligere kapitalkrav for securitisation af revolverende engagementer med førtidsindfrielsesbestemmelser

498. Ud over værdien af risikovægtede engagementer som beregnet for securitisationspositionerne skal et engagementsleverende kreditinstitut beregne den risikovægtede værdi af engagementet efter metoden i punkt 18-32, når det sælger revolverende engagementer i en securitisation, der er underlagt en førtidsindfrielsesbestemmelse.

499. Kreditinstituttet skal beregne engagementets risikovægtede størrelse i henhold til summen af det engagementsleverende kreditinstituts kapitalinteresser og investors interesser.

500. Ved securitisationsstrukturer, hvor de securitiserede engagementer omfatter revolverende og ikke-revolverende engagementer, skal et engagementsleverende kreditinstitut anvende den behandling, der beskrives nedenfor, på den del af den underliggende pulje af engagementer, der omfatter revolverende engagementer.

501. I denne forbindelse betegner "det engagementsleverende kreditinstituts kapitalinteresser" det pålydende beløb på den teoretiske del af en pulje af udnyttede beløb, der sælges til en securitisation, hvor forholdet mellem denne og størrelsen af den samlede pulje, der sælges til strukturen, bestemmer den andel af cash flow'et, der genereres af hovedstol og renter samt øvrige tilknyttede beløb, som ikke er til rådighed til udbetaling til enheder, der har securitisationspositioner i securitisationen.

For at blive anerkendt som sådan må det engagementsleverende kreditinstituts kapitalinteresser ikke være efterstillet investors kapitalinteresser.

"Investors kapitalinteresser" betegner det pålydende beløb på den resterende teoretiske del af de samlede udnyttede beløb.

502. Det engagementsleverende kreditinstituts engagement i forbindelse med dets rettigheder i henhold til ordregivers kapitalinteresser betragtes ikke som en securitisationsposition, men som et prorata-engagement i de securitiserede engagementer, som om disse ikke var securitiserede.

51.5.1. Undtagelser fra behandling som førtidsindfrielse

503. Ordregivere til følgende typer af securitisation er fritaget for kapitalkravet i punkt 17:

a) securitisationer af revolverende engagementer, hvor investorerne er fuldt eksponeret for alle fremtidige trækninger foretaget af låntagere, således at risikoen på de underliggende faciliteter ikke vender tilbage til det engagementsleverende kreditinstitut, heller ikke efter førtidsindfrielse, er undtaget fra behandling som førtidsindfrielse, og

b) securitisationer, hvor en eventuel førtidsindfrielsesbestemmelse udelukkende udløses af begivenheder, der ikke har nogen sammenhæng med, hvordan de securitiserede aktiver eller det engagementsleverende kreditinstitut klarer sig, såsom drastiske ændringer i skattelovgivning eller -regler.

51.5.2. Krav til maksimumskapital

504. For et engagementsleverende kreditinstitut, der er underlagt kravet i punkt 17, må den samlede risikovægtede værdi af engagementet for så vidt angår dets positioner i investors kapitalinteresser og størrelsen af de risikovægtede engagementer beregnet i henhold til punkt 17 ikke være større end den højeste af følgende værdier:

a) størrelsen af risikovægtede engagementer beregnet i henhold til dets positioner i investorernes kapitalinteresser

b) størrelsen af risikovægtede engagementer, som ville blive beregnet af et kreditinstitut, der lå inde med engagementerne, for så vidt angår de securitiserede engagementer, som om disse ikke var securitiserede med et beløb svarende til investorernes kapitalinteresser.

505. Fratrækning af eventuelle nettogevinster, der skyldes kapitalisering af fremtidige indtægter som krævet i artikel 57, skal behandles uden for det maksimumsbeløb, der angives i punkt 23.

51.5.3. Beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer

506. Størrelsen af risikovægtede engagementer, som skal beregnes i overensstemmelse med punkt 17, bestemmes ved at gange størrelsen af investorernes kapitalinteresser med produktet af den relevante konverteringsfaktor, som er angivet i punkt 27-32, og den vægtede gennemsnitlige risikovægtning, der ville finde anvendelse på de securitiserede engagementer, hvis disse ikke var securitiserede.

507. En førtidsindfrielsesbestemmelse betragtes som værende "kontrolleret", når følgende betingelser er opfyldt:

a) det engagementsleverende kreditinstitut har udarbejdet en hensigtsmæssig kapital-/likviditetsplan for at sikre, at det råder over tilstrækkelig kapital og likviditet i tilfælde af førtidsindfrielse

b) i hele transaktionens varighed forekommer der ikke nogen prorata-deling mellem det engagementsleverende kreditinstituts kapitalinteresser og investorernes kapitalinteresser hvad angår betaling af renter og hovedstol, udgifter, tab og inddrivelser baseret på balancen ved månedens begyndelse for udestående fordringer

c) tilbagebetalingsperioden anses for tilstrækkelig for 90 % af den samlede udestående gæld (det engagementsleverende kreditinstituts og investorers kapitalinteresser) ved begyndelsen af perioden for førtidsindfrielse, der skal tilbagebetales eller anerkendes som værende misligholdt

d) tempoet for tilbagebetalingen er ikke højere end for en lineær tilbagebetaling i løbet af den periode, der fastsættes i betingelsen i litra c).

508. Ved securitisationer, der er omfattet af en førtidsindfrielsesbestemmelse for detailengagementer, der er uforpligtede og kan annulleres betingelsesløst uden forudgående varsel, skal kreditinstitutterne, når førtidsindfrielsen udløses af, at det uforholdsmæssigt store spread falder til et nærmere angivet niveau, sammenligne det uforholdsmæssigt store spread for en periode på tre måneder med det niveau for uforholdsmæssigt store spreads, hvor det kræves, at det uforholdsmæssigt store spread registreres.

509. I tilfælde, hvor securitisationen ikke kræver, at det uforholdsmæssigt store spread registreres, anses registreringspunktet for at ligge 4,5 procentpoint højere end niveauet for et overskydende spread, hvor der udløses en førtidsindfrielse.

510. Den anvendte konverteringsfaktor bestemmes af niveauet på et tre-måneders gennemsnit af det faktiske uforholdsmæssigt store spread i overensstemmelse med tabel 3.

Tabel 3

	Securitisationer omfattet af en kontrolleret førtidsindfrielses-bestemmelse	Securitisationer omfattet af en ikke-kontrolleret førtidsindfrielses-bestemmelse
3 måneders gennemsnitligt overskydende spread	Konverteringsfaktor	Konverteringsfaktor
Over niveau A	0 %	0 %
Niveau A	1 %	5 %
Niveau B	2 %	15 %
Niveau C	20 %	50 %
Niveau D	20 %	100 %
Niveau E	40 %	100 %

511. I tabel 3 betegner "Niveau A" niveauer for et overskydende spread, der er lavere end 133,33 % af "trapping level" for et overskydende spread, men ikke under 100 % af dette "trapping level"; 'Niveau B' betegner niveauer for et overskydende spread på under 100 % af "trapping level" for et overskydende spread, men ikke under 75 % af dette "trapping level"; 'Niveau C' betegner niveauer for et overskydende spread på under 75 % af "trapping level" for et overskydende spread, men ikke under 50 % af dette "trapping level"; 'Niveau D' betegner niveauer for et overskydende spread på under 50 % af "trapping level" for et overskydende spread, men ikke under 25 % af dette "trapping level"; og 'Niveau E' betegner niveauer for et overskydende spread på under 25 % af "trapping level" for et overskydende spread.

512. Alle øvrige securitisationer, der er omfattet af en kontrolleret førtidsindfrielsesbestemmelse under revolverende engagementer, er omfattet af en kreditkonverteringsfaktor på 90 %.

513. Alle øvrige securitisationer, der er omfattet af en ikke-kontrolleret førtidsindfrielsesbestemmelse under revolverende engagementer, er omfattet af en kreditkonverteringsfaktor på 100 %.

51.6. Anerkendelse af kreditrisikoreduktion på securitisationspositioner

514. Når der opnås kreditrisikoafdækning på en securitisationsposition, kan beregningen af størrelsen af risikovægtede engagementer ændres i overensstemmelse med bilag VIII.

51.7. Reduktion af størrelsen af risikovægtede engagementer

515. I henhold til artikel 66, stk. 2), kan kreditinstitutter i forbindelse med en securitisationsposition, hvor hvilken der gælder en risikovægt på 1250 %, som et alternativ til at medtage positionen i deres beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer fratrække engagementets værdi i positionen fra deres egenkapital. I denne forbindelse kan beregningen af engagementets værdi afspejle en anerkendt finansieret risikoafdækning på en måde, der er forenelig med punkt 33.

516. Når et kreditinstitut benytter sig af alternativet i punkt 34, skal der i forbindelse med punkt 9 fratrækkes 12,5 gange det beløb, der fratrækkes i henhold til dette punkt, fra det beløb, der under det pågældende punkt angives som den maksimale risikovægtede værdi af engagementer, som skal beregnes af de deri angivne kreditinstitutter.

52. BEREGNING AF STØRRELSEN AF RISIKOVÆGTEDE ENGAGEMENTER EFTER METODEN MED INTERNE RATINGS

52.1. Hierarki af metoder

517. I forbindelse med artikel 96 beregnes den risikovægtede værdi af engagementet for en securitisationsposition i overensstemmelse med punkt 36-74.

518. For en rated position eller en position, for hvilken der kan anvendes en afledt rating, skal den ratingbaserede metode, som beskrives i punkt 45-49, anvendes til at beregne den risikovægtede værdi af engagementet.

519. For en ikke-rated position skal tilsynsmetoden som beskrevet i punkt 50-52 anvendes, undtagen når det er tilladt at benytte metoden med intern vurdering som beskrevet i punkt 42 og 43.

520. Andre kreditinstitutter end et engagementsleverende kreditinstitut eller et organiserende kreditinstitut kan kun benytte tilsynsmetoden med de kompetente myndigheders godkendelse.

521. Når der er tale om et engagementsleverende eller et organiserende kreditinstitut, som ikke er i stand til at beregne Kirb, og som ikke har fået tilladelse til at benytte metoden med intern vurdering for positioner inden for ABCP-programmer, og andre kreditinstitutter, der ikke har fået tilladelse til at anvende tilsynsmetoden eller, for positioner i ABCP-programmer, den interne vurderingsmetode, skal der anvendes en risikovægt på 1250 % på ikke-ratede securitisationspositioner, for hvilke der ikke kan anvendes en afledt rating.

52.1.1. Brug af afledte ratings

522. Når følgende operationelle minimumskrav er opfyldt, skal en institution ved en ikke-rated position anvende en afledt kreditvurdering, der svarer til kreditvurderingen for de ratede positioner ("referencepositionerne"), som er de højest privilegerede positioner, der i alle henseender er efterstillet den pågældende ikke-ratede securitisationsposition.

a) Referencepositionerne skal i alle henseender være efterstillet den tranche af securitisationen, der ikke er rated.

b) Referencepositionernes løbetid skal være lig med eller længere end for den pågældende ikke-ratede position.

c) Alle afledte ratings skal ajourføres regelmæssigt for at afspejle eventuelle ændringer i kreditvurderingen for de securitisationspositioner, der benyttes som reference.

52.1.2. Den "interne vurderingsmetode" for positioner i ABCP-programmer

523. Med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse kan et kreditinstitut, når følgende betingelser er opfyldt, anvende en afledt rating i henhold til punkt 43 på en ikke-rated position inden for et program med handelsveksler med sikkerhed i konkrete aktiver.

a) Positioner i handelsvekslen, der udstedes under programmet, skal være ratede positioner.

b) Kreditinstituttet skal over for de kompetente myndigheder godtgøre, at dets interne vurdering af positionens kreditkvalitet afspejler den offentligt tilgængelige vurderingsmetode, der anvendes af en eller flere ECAI'er i forbindelse med rating af værdipapirer med sikkerhed i engagementer af den type, der securitiseres.

c) De ECAI'er, hvis metode skal afspejles som krævet i litra b), skal omfatte de ECAI'er, som har udarbejdet en ekstern rating for det gældsbrev, der er udstedt i forbindelse med programmet. De kvantitative faktorer - såsom stressfaktorer - som anvendes ved vurderingen af positionen for en bestemt kreditkvalitet, skal være mindst lige så konservative som dem, der anvendes inden for den relevante vurderingsmetode for de pågældende ECAI'er.

d) Ved udviklingen af sin interne vurderingsmetode skal kreditinstituttet tage hensyn til alle anerkendte ECAI'ers offentliggjorte ratingmetoder til rating af værdipapirer med sikkerhed i engagementer af den type, der securitiseres. Kreditinstituttet skal dokumentere denne hensyntagen, og den skal ajourføres mindst en gang om året.

e) Kreditinstituttets interne vurderingsmetode skal omfatte risikogrupper. Der skal være sammenhæng mellem sådanne risikogrupper og de anerkendte ECAI'ers kreditvurderinger. Denne korrespondance skal dokumenteres udtrykkeligt.

f) Den interne vurderingsmetode skal anvendes i kreditinstituttets interne risikostyringsprocedurer, herunder procedurer for beslutningstagning, information af ledelsen samt kapitalfordeling.

g) Interne eller eksterne revisorer, et ECAI eller kreditinstituttets interne afdeling for kreditrevision eller risikostyring skal regelmæssigt gennemgå den interne vurderingsprocedure og kvaliteten af de interne vurderinger af kreditinstituttets engagementer i et ABCP-program. Hvis kreditinstituttets afdelinger for intern revision, kreditrevision eller risikostyring foretager gennemgangen, skal disse

afdelinger være uafhængige af forretningsområdet for ABCP-programmet samt af kunderelationer.

h) Kreditinstituttet skal registrere resultaterne af sine interne ratings over tid for at evaluere resultaterne af sin interne vurderingsmetode og skal foretage eventuelle tilpasninger af denne metode, når resultaterne inden for engagementerne rutinemæssigt adskiller sig fra de beregnede i henhold til de interne ratings.

i) ABCP-programmet skal omfatte emissionsstandarder i form af kredit- og investeringsretningslinjer. Når der skal træffes beslutning om anskaffelse af et aktiv, skal programadministratoren overveje, hvilken type aktiv der skal anskaffes, engagementernes type og økonomiske værdi, der følger af adgangen til likviditetsfaciliteter og forbedringen af kreditkvalitet, fordelingen af tab samt den juridiske og økonomiske isolation af de overførte aktiver fra den enhed, der sælger aktiverne. Der skal foretages en kreditanalyse af risikoprofilen for sælgeren af aktivet, og denne skal omfatte analyser af hidtidige og forventede økonomiske resultater, den nuværende markedsposition, forventet fremtidig konkurrenceevne, forhold mellem gæld og egenkapital, cash flow samt rentedækning og risikorating. Desuden skal der foretages en gennemgang af sælgers emissionsstandarder, muligheder for gældsafvikling samt inddrivelsesprocedurer.

j) ABCP-programmets emissionsstandarder skal omfatte minimumskriterier for godkendelse af aktiver, som navnlig:

i) udelukker anskaffelse af aktiver, der er betydeligt over forfald eller misligholdt

ii) begrænser den uforholdsmæssige koncentration på enkelte kreditorer eller geografiske områder og

iii) begrænser indholdet af de aktiver, der kan anskaffes.

k) ABCP-programmet skal omfatte inddrivelsespolitikker og -procedurer, der tager hensyn til låntagers operationelle muligheder og kreditkvalitet. Programmet skal begrænse risikoen for sælger/låntager med forskellige metoder såsom udløsende værdier baseret på den aktuelle kreditkvalitet, som skal udelukke sammenblanding af midler.

l) Ved det aggregerede estimat af tab på en pulje af aktiver, som ABCP-programmet overvejer at erhverve, skal der tages hensyn til alle potentielle risikokilder, såsom kreditrisikoen og udvandingsrisikoen. Hvis omfanget af den forbedring af kreditkvaliteten, som sælger står for, udelukkende er baseret på kreditrelaterede tab, skal der oprettes en separat reserve til udvandingsrisikoen, hvis udvandingsrisikoen har central betydning for den pågældende pulje af engagementer. Ved udmålingen af det krævede niveau for forbedring af kreditkvaliteten skal programmet desuden gennemgå adskillige års historiske oplysninger, forfaldne beløb, udvandinger samt omsætningstakten for fordringerne.

m) ABCP-programmet skal omfatte strukturelle elementer - f.eks. udløsende værdier for nedtrapning - ved anskaffelse af engagementer med henblik på at begrænse den potentielle forringelse af kreditkvaliteten af den underliggende portefølje.

Kravet om, at ECAI'ets vurderingsmetode skal være offentligt tilgængelig, kan fraviges af de kompetente myndigheder, når disse finder det godtgjort, at der som følge af de specifikke træk ved securitisationen - f.eks. at der er tale om en enestående struktur - endnu ikke foreligger nogen offentlig tilgængelig ECAI-vurderingsmetode.

524. Kreditinstituttet skal placere den ikke-ratede position i en af de risikogrupper, der beskrives i punkt 42. Positionen skal tildeles en afledt rating, der er den samme som de kreditvurderinger, der svarer til det ratingniveau, der fastlægges i punkt 42. Når denne afledte rating ved udformningen af securitisationen er på "investment grade" eller bedre, anses den for at svare til en gyldig kreditvurdering foretaget af et anerkendt ECAI i forbindelse med beregningen af størrelsen af risikovægtede engagementer.

52.2. Den maksimale risikovægtede værdi af engagementet

525. For et engagementsleverende kreditinstitut, et organiserende kreditinstitut eller andre kreditinstitutter, som kan beregne $K_{IRB,}$ kan størrelsen af risikovægtede engagementer beregnet i henhold til dets positioner i en securitisation begrænses til den værdi, der vil medføre et kapitalkrav i henhold til artikel 75, litra a), svarende til et beløb på 8 % af størrelsen af den risikovægtede værdi af engagementet, som ville blive resultatet, hvis de securitiserede aktiver ikke var securitiserede og var placeret på kreditinstituttets balance plus de forventede tab på de pågældende engagementer.

52.3. Den ratingbaserede metode

526. I henhold til den ratingbaserede metode beregnes den risikovægtede værdi af engagementet for en rated securitisationsposition ved at gange engagementets værdi med den risikovægtning, der er henført til det kreditkvalitetstrin, som de kompetente myndigheder har fastsat, at kreditvurderingen er henført til i overensstemmelse med artikel 98 som anført i tabel 4 og 5.

Tabel 4

Andre positioner end positioner med kortfristede kreditvurderinger

Kreditkvalitetstrin (CQS)	Risikovægt		
	A	B	C
CQS 1	7 %	12 %	20 %
CQS 2	8 %	15 %	25 %
CQS 3	10 %	18 %	35 % 3

CQS 4	12 %	20 %	35 %
CQS 5	20 %	35 %	35 %
CQS 6	35 %	50 %	50 %
CQS 7	60 %	75 %	75 %
CQS 8	100 %	100 %	100 %
CQS 9	250 %	250 %	250 %
CQS 10	425 %	425 %	425 %
CQS 11	650 %	650 %	650 %
Under CQS 11	1250 %	1250 %	1250 %

Tabel 5

Positioner med kortfristede kreditvurderinger

Kreditkvalitetstrin (CQS)	Risikovægt		
	A	B	C
CQS 1	7 %	12 %	20 %
CQS 2	12 %	20 %	35 %
CQS 3	60 %	75 %	75 %
Alle andre kreditvurderinger	1250 %	1250 %	1250 %

527. Med forbehold af punkt 47 finder risikovægten i kolonne A i de to tabeller anvendelse, når positionen befinder sig i den mest privilegerede tranche af en securitisation. For at afgøre, hvorvidt en tranche er den mest privilegerede i denne forbindelse, er det ikke nødvendigt at tage hensyn til forfaldne beløb under kontrakter vedrørende rente- eller valutaderivater, forfaldne gebyrer eller tilsvarende betalinger.

528. Risikovægtene i kolonne C i tabellerne anvendes, når positionen befinder sig i en securitisation, hvor det faktiske antal securitiserede engagementer er lavere end seks. Ved beregning af det faktiske antal securitiserede engagementer skal flere engagementer med samme debitor behandles som et enkelt engagement. Det faktiske antal engagementer beregnes som:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

hvor EAD_i udgør summen af engagementernes værdi for alle engagementer med den i^{ende} låntager. I tilfælde af gensecuritisation (securitisation af securitisationsengagementer) skal kreditinstituttet tage hensyn til antallet af securitisationsengagementer i puljen og ikke antallet af underliggende engagementer i den originale pulje, hvorfra de underliggende securitisationsengagementer stammer. Hvis den del af porteføljen, der er tilknyttet det største engagement, C_1, er tilgængeligt, kan kreditinstituttet beregne N som $1/C_1$.

529. Risikovægtene i kolonne B skal anvendes på alle andre positioner.

530. Kreditrisikoreduktion for securitisationspositioner kan anerkendes i overensstemmelse med punkt 58-60.

52.4. Tilsynsmetoden

531. Med forbehold af punkt 56 og 57 skal risikovægten for en securitisationsposition beregnet efter tilsynsmetoden være den største værdi af 7 % eller den risikovægt, der anvendes i henhold til punkt 51.

532. Med forbehold af punkt 56 og 57 skal følgende risikovægt anvendes på engagementet:

12,5 x (S[L+T] – S[L]) / T

hvor

$$S[x] = \begin{cases} x & when \quad x \le Kirbr \\ Kirbr + K[x] - K[Kirbr] + (d \cdot Kirbr/\omega)\left(1 - e^{\omega(Kirbr - x)/Kirbr}\right) & when \; Kirbr < x \end{cases}$$

hvor

$\tau = 1000$,

og $\omega = 20$.

I disse formler henviser Beta [x; a, b] til den kumulative betafordeling med parametrene a og b sat til x.

T (tykkelsen af den tranche, hvor positionen ligger) måles som forholdet mellem a) tranchens pålydende beløb og b) summen af engagementernes værdi for de securitiserede engagementer. I den forbindelse skal engagementets værdi ved et i bilag IV opført derivatinstrument være det potentielle, fremtidige kreditengagement beregnet i overensstemmelse med bilag III, når den aktuelle genanskaffelsesværdi ikke er positiv.

Kirbr er forholdet mellem (a) Kirb og (b) summen af engagementernes værdi for de engagementer, der er securitiseret. Kirbr udtrykkes som et decimaltal (f.eks. vil Kirb lig med 15 % af puljen blive udtrykt som en Kirbr på 0,15).

L (forbedringen af kreditkvaliteten) måles som forholdet mellem det pålydende beløb for alle trancher, der er underordnet den tranche, hvor positionen ligger, og summen af engagementernes værdi for de securitiserede engagementer. Kapitaliserede fremtidige indtægter medtages ikke i det målte L. Skyldige beløb fra modparter i forbindelse med de i bilag IV nævnte derivatinstrumenter, der udgør trancher, som er efterstillet den pågældende tranche, kan måles med deres aktuelle genanskaffelsesudgift (uden de potentielle fremtidige kreditengagementer) ved beregning af forbedringen af kreditkvaliteten.

N er det faktiske antal engagementer, som beregnes i henhold til punkt 47.

ELGD, det engagementsvægtede, gennemsnitlige tab i tilfælde af misligholdelse, beregnes som følger:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

hvor LGD_i repræsenterer den gennemsnitlige LGD vedrørende alle engagementer med den i^{ende} låntager, idet LGD fastsættes i overensstemmelse med artikel 84-89. I forbindelse med gensecuritisation anvendes en LGD på 100 % på de securitiserede positioner. Når risikoen for misligholdelse og udvanding for erhvervede fordringer behandles samlet inden for en securitisation (hvor man f.eks. kan benytte en enkelt reserve eller oversikkerhedsstillelse til at dække tabene fra begge kilder), udformes LGD-inputtet som et vægtet gennemsnit af LGD for kreditrisikoen og 75 % LGD for udvandingsrisikoen. Vægtene skal være de separate kapitalomkostninger ved henholdsvis kreditrisikoen og udvandingsrisikoen.

Forenklede inputs

Hvis engagementets værdi for det største securitiserede engagement, C_1, ikke er større end 3 % af engagementernes samlede værdi inden for de securitiserede engagementer, kan kreditinstituttet i forbindelse med tilsynsmetoden sætte LGD= 50 % og N lig med enten

$$N = \left(C_1 C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m-1} \right) \max\{1 - m C_1, 0\} \right)^{-1}.$$

eller

$N=1/ C_1$.

C_m er forholdet mellem summen af engagementernes værdi for de største 'm' engagementer og summen af engagementernes værdi for de securitiserede engagementer. Niveauet for ‘m’ kan fastsættes af kreditinstituttet.

For securitisationer, der omfatter detailengagementer, kan de kompetente myndigheder give tilladelse til at benytte tilsynsmetoden med følgende forenklinger: $h = 0$ og $v = 0$.

533. Kreditrisikoreduktion for securitisationspositioner kan anerkendes i overensstemmelse med punkt 58, 59 og 61-65.

52.5. Likviditetsfaciliteter

534. Bestemmelserne i punkt 54 og 55 finder anvendelse ved fastsættelse af engagementets værdi for en ikke-rated securitisationsposition i form af visse typer af likviditetsfaciliteter.

52.5.1. Likviditetsfaciliteter, som kun er til rådighed i tilfælde af en alvorlig markedsforstyrrelse

535. Der kan anvendes en konverteringsfaktor på 20 % på den pålydende værdi af en likviditetsfacilitet, som kun kan udnyttes i tilfælde af en alvorlig markedsforstyrrelse, og som opfylder betingelserne for at blive betragtet som en "anerkendt likviditetsfacilitet' i henhold til punkt 14.

52.5.2. Faciliteter med kontante forskud

536. Der kan anvendes en konverteringsfaktor på 0 % på den pålydende værdi af en likviditetsfacilitet, der opfylder betingelserne i punkt 16.

Undtagelsesbestemmelser, når K_{irb} ikke kan beregnes.

537. Når det ikke er praktisk muligt for kreditinstituttet at beregne den risikovægtede værdi af engagementet for de securitiserede engagementer, som om de ikke var securitiserede, kan et kreditinstitut undtagelsesvis og med de kompetente myndigheders godkendelse midlertidigt få tilladelse til at anvende følgende metode til beregning af den risikovægtede værdi af engagementet for en ikke-rated securitisationsposition i form af en likviditetsfacilitet.

538. Den højeste risikovægt, der i henhold til artikel 78-83 ville kunne anvendes på et hvilket som helst af de securitiserede engagementer, hvis ikke de var securitiserede, kan anvendes på den securitisationsposition, som likviditetsfaciliteten repræsenterer. For at bestemme engagementets værdi inden for positionen kan en konverteringsfaktor på 50 % anvendes på likviditetsfacilitetens pålydende værdi, hvis faciliteten har en oprindelig løbetid på et år eller derunder. Hvis likviditetsfaciliteten opfylder betingelserne i punkt 54, kan der anvendes en konverteringsfaktor på 20 %.

52.6. Anerkendelse af kreditrisikoreduktion vedrørende securitisationspositioner

52.6.1. Finansieret risikoafdækning

539. Den anerkendte finansierede risikoafdækning er begrænset til det, der anerkendes til beregning af den risikovægtede værdi af engagementet i henhold til artikel 78-83 som angivet i artikel 90-93, og anerkendelsen er betinget af, at minimumskravene i disse artikler overholdes.

52.6.2. Ufinansieret risikoafdækning

540. Anerkendt ufinansieret risikoafdækning og anerkendte udstedere af ufinansieret risikoafdækning er begrænset til dem, der er anerkendt i henhold til artikel 90-93, og anerkendelsen er betinget af, at de relevante minimumskrav i disse artikler overholdes.

52.6.3. Beregning af kapitalkrav for securitisationspositioner med kreditrisikoreduktion

Den ratingbaserede metode

541. Når størrelsen af risikovægtede engagementer beregnes ved hjælp af den ratingbaserede metode, kan engagementets værdi og/eller den risikovægtede værdi af engagementet for en securitisationsposition, som danner grundlag for kreditrisikoafdækningen, ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag VIII, idet de finder anvendelse på beregningen af størrelsen af de risikovægtede engagementer i henhold til artikel 78-83.

Tilsynsmetoden - fuld risikoafdækning

542. Når størrelsen af de risikovægtede engagementer beregnes ved hjælp af tilsynsmetoden, skal kreditinstituttet bestemme den "faktiske risikovægt" for positionen. Dette sker ved at dividere størrelsen af de risikovægtede engagementer i positionen med engagementets værdi i positionen og gange resultatet med 100.

543. Ved finansieret kreditrisikoafdækning beregnes størrelsen af de risikovægtede engagementer i securitisationspositionen ved at gange værdien af det finansierede, risikoafdækningsjusterede engagement i positionen (E* som beregnet i henhold til artikel 90-93 for beregningen af størrelsen af risikovægtede engagementer i henhold til artikel 78-83, idet beløbet på securitisationspositionen sættes til E) med den effektive risikovægtning.

544. Ved ufinansieret kreditrisikoafdækning beregnes størrelsen af de risikovægtede engagementer vedrørende securitisationspositionen ved at gange G_A (størrelsen af risikoafdækningen justeret for eventuelt manglende valutamatch og løbetidsmatch i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag VIII) med risikovægten for udstederen; hertil lægges det beløb, der opnås ved at gange beløbet på securitisationspositionen minus G_A med den effektive risikovægt.

Tilsynsmetoden - delvis risikoafdækning

545. Hvis kreditrisikoreduktionen omfatter 'first loss' eller forholdsmæssigt fordelte tab på securitisationspositionen, kan kreditinstituttet anvende bestemmelserne i punkt 61-63.

546. I øvrige tilfælde skal kreditinstituttet behandle securitisationspositionen som to eller flere positioner, idet den ikke-dækkede del betragtes som positionen med den laveste kreditkvalitet. Ved beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer for denne position finder bestemmelserne i punkt 50-52 anvendelse med forbehold af følgende ændringer: "T" reguleres til e*, når der er tale om finansieret risikoafdækning, og til T-g, når der er tale om ufinansieret risikoafdækning, hvor e* betegner forholdet mellem E* og det samlede pålydende beløb i den underliggende pulje, hvor E* er

den regulerede størrelse af engagementet i securitisationspositionen beregnet i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag VIII, idet disse finder anvendelse ved beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer i henhold til artikel 78-83, idet størrelsen af securitisationspositionen sættes til E; og g er forholdet mellem det pålydende beløb af kreditrisikoafdækningen (justeret for manglende valutamatch eller løbetidsmatch i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag VIII) og summen af engagementernes størrelse i de securitiserede engagementer. Når der er tale om ufinansieret kreditrisikoafdækning, anvendes udstederens risikovægtning på den del af positionen, der ikke falder inden for den regulerede værdi for "T".

52.7. Yderligere kapitalkrav for securitisation af revolverende engagementer med førtidsindfrielsesbestemmelser

547. Ud over størrelsen af de risikovægtede engagementer som beregnet for securitisationspositionerne skal det engagementsleverende kreditinstitut beregne størrelsen af det risikovægtede engagement i henhold til metoden i punkt 17-32, når det sælger revolverende engagementer i en securitisation, der er underlagt en førtidsindfrielsesbestemmelse.

548. Med henblik på punkt 66 træder punkt 68 og 69 i stedet for punkt 20 og 21.

549. I forbindelse med disse bestemmelser er "det engagementsleverende kreditinstituts kapitalinteresser" summen af

a) det pålydende beløb af den teoretiske del af en pulje af udnyttede beløb, der sælges til en securitisation, hvor forholdet mellem denne og beløbet af den samlede pulje af engagementer, der sælges til strukturen, bestemmer den andel af cash flows, der genereres af hovedstol og renter samt øvrige tilknyttede beløb, som ikke er til rådighed til udbetaling til enheder, der har securitisationspositioner i securitisationen; plus

b) det pålydende beløb af den uudnyttede del af puljen af kreditlinjer, for hvilke de udnyttede beløb er solgt til securitisationen, hvis andel i forhold til den samlede værdi af sådanne uudnyttede beløb er den samme som forholdet mellem de pålydende beløb, som beskrives i litra a), og den pålydende værdi af puljen af udnyttede beløb, der er solgt til securitisationen.

For at blive anerkendt som sådan må det engagementsleverende kreditinstituts kapitalinteresser ikke være efterstillet investors interesser.

"Investorers kapitalinteresser" betegner den pålydende værdi af den teoretiske del af puljen af udnyttede beløb, der ikke falder ind under litra a), plus den pålydende værdi af den del af puljen af uudnyttede beløb fra kreditlinjerne, hvorfra de udnyttede beløb er solgt til securitisationen, som ikke falder ind under litra b).

550. Det engagementsleverende kreditinstituts engagement sammenholdt med dets rettigheder i henhold til den del af ordregivers kapitalinteresser som beskrevet i punkt 68, litra a), betragtes ikke som en securitisationsposition, men som et prorata-engagement i de securitiserede engagementer, som om de ikke var securitiserede med et beløb svarende til det i punkt 68, litra a), beskrevne. Det engagementsleverende kreditinstitut anses også for at have et prorata-engagement i

de uudnyttede beløb af kreditlinjerne, for hvilke de udnyttede beløb er solgt til securitisationen, på et beløb svarende til det i punkt 68, litra b), beskrevne.

52.8. Reduktion af størrelsen af risikovægtede engagementer

551. Størrelsen af de risikovægtede engagementer for en securitisationsposition, for hvilken der anvendes en risikovægtning på 1250 %, kan reduceres med 12,5 gange størrelsen af eventuelle værdireguleringer, som kreditinstituttet har foretaget med hensyn til de securitiserede engagementer. I den udstrækning der tages højde for værdireguleringerne i denne forbindelse, skal der ikke tages hensyn til disse i forbindelse med beregningen, som angives i bilag VII, del 1, punkt 34.

552. Størrelsen af de risikovægtede engagementer for en securitisationsposition kan reduceres med 12,5 gange størrelsen af eventuelle værdireguleringer, som kreditinstituttet har foretaget med hensyn til positionen.

553. I henhold til artikel 66, stk. 2), kan kreditinstitutter ved en securitisationsposition, for hvilken der gælder en risikovægt på 1250 %, som et alternativ til at medtage positionen i deres beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer fratrække engagementets værdi i positionen fra deres egenkapital.

554. Med hensyn til punkt 73:

a) kan engagementets værdi vedrørende positionen afledes af størrelsen af de risikovægtede engagementer under hensyntagen til eventuelle reduktioner, som er foretaget i overensstemmelse med punkt 70 og 71

b) kan beregningen af engagementets værdi afspejle en anerkendt finansieret risikoafdækning på en måde, der er forenelig med metoden som beskrevet i punkt 58-65

c) når tilsynsmetoden benyttes til at beregne størrelsen af de risikovægtede engagementer samt $L \leq K_{IRBR}$ og $[L+T] > K_{IRBR}$, kan positionen behandles som to positioner, hvor L er lig med K_{IRBR} for den mest privilegerede af positionerne.

555. Når et kreditinstitut benytter sig af alternativet i punkt 72, skal der i forbindelse med punkt 44 fratrækkes 12,5 gange det beløb, der fratrækkes i henhold til dette punkt, fra det beløb, der angives under det pågældende punkt som den maksimale risikovægtede værdi af engagementer, som skal beregnes af de deri angivne kreditinstitutter.

Bilag X

Operationelle risici

Del 1 - Metoden med basisindikatorer

1. KAPITALKRAV

1. I henhold til metoden med basisindikatorer svarer kapitalkravet for operationelle risici til 15 % af den relevante indikator, som defineres nedenfor.

53. DEN RELEVANTE INDIKATOR

556. Den relevante indikator er et treårigt gennemsnit af summen af nettorenteindtægten og ikke-renterelaterede nettoindtægter.

557. Det treårige gennemsnit beregnes på grundlag af de seneste seks observationer for tolv måneder ved midten og udgangen af finansåret. Når der ikke foreligger reviderede tal, kan selskabets egne estimater anvendes.

558. Hvis summen af nettorenteindtægten og ikke renterelateret nettoindtægt for en given observation er negativ eller lig med nul, medtages dette tal ikke i beregningen af det treårige gennemsnit. Den relevante indikator beregnes som summen af positive tal divideret med antallet af positive tal.

53.1. Kreditinstitutter omfattet af direktiv 86/635/EØF

559. På grundlag af de regnskabsmæssige kategorier på kreditinstitutternes resultatopgørelse i henhold til artikel 27 i direktiv 86/635/EØF skal den relevante indikator udtrykkes som summen af elementerne i tabel 1. De enkelte elementer skal medtages i summen med positivt eller negativt fortegn.

560. Det kan være nødvendigt at regulere disse elementer for at afspejle forbeholdene i punkt 7 og 8.

Tabel 1:

1	Renteindtægter og lignende indtægter
2	Renteudgifter og lignende udgifter
3	Indtægter af værdipapirer:
a)	kapitalandele og andre værdipapirer med variabelt afkast
b)	indtægter af kapitalinteresser
c)	indtægter af andele i tilknyttede virksomheder

4	Provisionsindtægter
5	Provisionsudgifter
6	Resultat af finansielle transaktioner
7	Andre driftsindtægter

53.1.1. Forbehold:

561. Indikatoren skal beregnes inden fratrækning af gebyrer og driftsudgifter.

562. Følgende elementer skal ikke benyttes ved beregning af indikatoren:

a) fortjeneste/tab ved salg af poster, der ikke indgår i handelsbeholdningen

b) indtægter fra ekstraordinære eller uregelmæssige poster

c) indtægter fra forsikring.

Når en fornyet værdiansættelse af poster i handelsbeholdningen er en del af resultatopgørelsen, kan denne fornyede værdiansættelse medtages. Når artikel 36, stk. 2), i direktiv 86/635/EØF anvendes, skal den fornyede værdiansættelse, der bogføres på resultatopgørelsen, medtages.

53.2. Kreditinstitutter, der er underlagt andre regnskabssystemer

563. Når kreditinstitutter er underlagt andre regnskabssystemer end det, der indføres ved direktiv 86/635/EF, skal de beregne den relevante indikator på grundlag af data, der mest hensigtsmæssigt afspejler ovenstående definition.

Del 2 - Standardmetoden

1. KAPITALKRAV

1. I henhold til standardmetoden er kapitalkravet for operationelle risici den simple sum af kapitalkravene beregnet for hvert af forretningsområderne i tabel 2.

564. Kapitalkravet for et bestemt forretningsområde er lig med en bestemt procentdel af en relevant indikator.

565. Indikatoren beregnes for de enkelte forretningsområder.

566. For hvert forretningsområde er den relevante indikator et treårigt gennemsnit af summen af nettorenteindtægten og den årlige ikke-renterelaterede nettoindtægt som defineret i del 1, punkt 5-9.

567. Det treårige gennemsnit beregnes på grundlag af de seneste seks observationer for tolv måneder ved midten og udgangen af finansåret. Når der ikke foreligger reviderede tal, kan selskabets egne estimater anvendes.

568. Hvis summen af nettorenteindtægten og den ikke-renterelaterede nettoindtægt for en given observation er negativ, tildeles den værdien nul.

Tabel 2:

Forretningsområde	Aktiviteter	Procentdel
Selskabsfinansiering	Emission af finansielle instrumenter og/eller anbringelse af finansielle instrumenter i et forpligtende engagement Tjenesteydelser i forbindelse med emissioner Investeringsrådgivning Rådgivning af virksomheder om kapitalstruktur, branchestrategi og relaterede spørgsmål samt rådgivning og tjenesteydelser vedrørende virksomhedsfusioner og -opkøb Investeringsforskning og finansanalyse samt andre former for generelle anbefalinger vedrørende transaktioner i finansielle instrumenter	18 %
Handel og salg	Transaktioner for egen regning	18 %

	Mæglervirksomhed vedrørende penge Modtagelse og overførsel af ordrer vedrørende et eller flere finansielle instrumenter Udførelse af ordrer på kunders vegne Placering af finansielle instrumenter uden forpligtende engagement Drift af multilaterale handelsfaciliteter	
Børsmæglervirksomhed på detailmarkedet (Aktiviteter med enkeltpersoner eller med små og mellemstore virksomheder, der opfylder kriterierne i artikel 55 vedrørende detailengagementer)	Modtagelse og overførsel af ordrer vedrørende et eller flere finansielle instrumenter Udførelse af ordrer på kunders vegne Placering af finansielle instrumenter uden forpligtende engagement	12 %
Forretningsbankydelser	Modtagelse af indlån og andre midler på anfordring Udlån Finansiel leasing Garantier og forpligtelser	15 %
Detailbankydelser (Aktiviteter med enkeltpersoner eller med små og mellemstore virksomheder, der opfylder kriterierne i artikel 55 vedrørende detailengagementer)	Modtagelse af indlån og andre midler på anfordring Udlån Finansiel leasing Garantier og forpligtelser	12 %
Betaling og afvikling	Tjenesteydelser vedrørende pengeoverførsler Emission og administration af betalingsmidler	18 %
Tjenesteydelser i afdelinger	Opbevaring og administration af finansielle instrumenter på kundernes vegne, herunder formueforvaltning og tilhørende tjenester såsom forvaltning af kontanter/sikkerhedsstillelse	15 %

Porteføljeadministration	Porteføljeadministration Forvaltning af investeringsinstitutter (UCITS) Andre former for porteføljeadministration	12 %

569. De kompetente myndigheder kan give et kreditinstitut tilladelse til at beregne sit kapitalkrav for operationelle risici ved hjælp af en alternativ standardmetode i henhold til beskrivelsen i punkt 9-16.

54. PRINCIPPER FOR KONVERTERING AF FORRETNINGSOMRÅDER

570. Kreditinstitutter skal udforme og dokumentere specifikke politikker og kriterier for konvertering af indikatoren for aktuelle forretningsområder og aktiviteter til standardrammerne. Kriterierne skal revideres og justeres, når det er påkrævet i forbindelse med nye eller ændrede forretningsaktiviteter og risici. Principperne for konvertering af forretningsområder er som følger:

a) alle aktiviteter skal konverteres til forretningsområderne, således at de ikke overlapper hinanden og tilsammen dækker hele området

b) alle aktiviteter, som ikke umiddelbart kan konverteres til rammerne for forretningsområderne, men som udgør en støttefunktion for en aktivitet inden for disse rammer, skal anbringes under det forretningsområde, hvor de fungerer som støttefunktion. Hvis støttefunktionen vedrører mere end et forretningsområde, skal der anvendes objektive kriterier for konverteringen

c) hvis en aktivitet ikke kan konverteres til et bestemt forretningsområde, skal forretningsområdet med det højeste procentmæssige afkast anvendes. Det samme forretningsområde gælder ligeledes for eventuelle tilknyttede støttefunktioner

d) kreditinstitutter kan benytte interne prissætningsmetoder til at fordele indikatoren mellem forretningsområderne. Omkostninger, der genereres inden for ét forretningsområde, og som skal opføres under et andet forretningsområde, kan omplaceres til det forretningsområde, de vedrører, f.eks. ved at benytte en metode baseret på de interne overførselsomkostninger mellem de to forretningsområder

e) konvertering af aktiviteter til forretningsområder med henblik på operationel risikokapital skal ske i overensstemmelse med de kategorier, der benyttes til kredit- og markedsrisici

f) den øverste ledelse har ansvaret for konverteringspolitikken under tilsyn af kreditinstituttets styrende organer

g) konverteringen til forretningsområder skal underkastes uafhængig revision.

55. ALTERNATIVE INDIKATORER FOR BESTEMTE FORRETNINGSOMRÅDER

55.1. Nærmere bestemmelser

571. De kompetente myndigheder kan give kreditinstituttet tilladelse til at benytte en alternativ indikator for forretningsområderne: detailbankydelser og forretningsbankydelser.

572. For disse forretningsområder skal den relevante indikator være en standardiseret indtægtsindikator svarende til det treårige gennemsnit af den samlede pålydende værdi af lån og forskud ganget med 0,035.

573. Hvad angår forretningsområdet detailbankydelser, udgør lån og forskud de samlede udnyttede beløb inden for følgende kreditporteføljer: detailengagemeneter, SMV, der behandles som detailengagementer, og erhvervede fordringer på detailmarkedet.

574. Hvad angår forretningsområdet forretningsbankydelser, udgør lån og forskud de samlede udnyttede beløb inden for følgende kreditporteføljer: selskaber, staten, institutioner, specialiserede udlån, SMV, der behandles som selskaber, og erhvervede fordringer på virksomheder. Værdipapirer, der ikke indgår i handelsbeholdningen, skal ligeledes medtages.

55.2. Betingelser

575. Tilladelsen til at anvende alternative indikatorer er underlagt betingelserne i punkt 14-16.

55.2.1. Generel betingelse

576. Kreditinstituttet skal opfylde anerkendelseskriterierne i punkt 17.

55.2.2. Specifikke betingelser for detailbankydelser og forretningsbankydelser

577. Kreditinstituttet er hovedsagelig aktivt inden for bankaktiviteter på detailmarkedet og inden for forretningsbankaktiviteter, og disse skal udgøre mindst 90 % af dets indtægter.

578. Kreditinstituttet kan over for de kompetente myndigheder godtgøre, at en betydelig del af dets aktiviteter på detailmarkedet og/eller inden for forretningsbankdrift består af lån, der er forbundet med en høj sandsynlighed for misligholdelse, og at den alternative standardmetode giver et bedre grundlag for at vurdere de operationelle risici.

56. ANERKENDELSESKRITERIER

579. Kreditinstitutter skal opfylde nedenstående anerkendelseskriterier ud over de overordnede standarder for risikostyring som angivet i artikel 22 og bilag V.

a) Kreditinstituttet skal have et veldokumenteret vurderings- og forvaltningssystem vedrørende operationelle risici, og dette system skal være henført til entydige ansvarsområder. Det skal identificere sin eksponering for operationelle risici og registrere relevante oplysninger vedrørende operationelle

risici, herunder oplysninger om betydelige tab. Dette system skal regelmæssigt revideres af en uafhængig instans.

b) Vurderingssystemet for operationelle risici skal være tæt integreret med kreditinstituttets risikostyringsprocedurer. Resultaterne skal udgøre en integreret del af proceduren for overvågning og styring af kreditinstituttets profil med hensyn til operationelle risici.

c) Kreditinstituttet skal indføre et system for rapportering til ledelsen, der sikrer rapportering vedrørende operationelle risici til de relevante funktioner inden for kreditinstituttet. Kreditinstituttet skal have procedurer, der giver mulighed for hensigtsmæssig indgriben på grundlag af oplysningerne i rapporterne til ledelsen.

Del 3 - Metoderne med avanceret måling

1. ANERKENDELSESKRITERIER

1. For at kunne anvende en metode med avanceret måling skal kreditinstitutterne godtgøre over for de kompetente myndigheder, at de opfylder nedenstående anerkendelseskriterier ud over de generelle risikostyringsstandarder i artikel 22 og bilag V.

56.1. Kvalitative data

580. Kreditinstituttets interne målingssystem for operationelle risici skal være tæt integreret med dets daglige risikostyring.

581. Kreditinstituttet skal have en uafhængig risikostyringsfunktion for operationelle risici.

582. Der skal ske en regelmæssig rapportering om erfaringer med eksponering og tab i forbindelse med operationelle risici. Kreditinstituttet skal have procedurer, der giver mulighed for at foretage hensigtsmæssige korrigerende foranstaltninger.

583. Kreditinstituttets risikostyringssystem skal være veldokumenteret. Kreditinstituttet skal have rutiner til sikring af overholdelsen af bestemmelserne og politikker vedrørende håndtering af manglende overholdelse.

584. Styringsprocedurer og målingssystemer for operationelle risici skal underkastes regelmæssig revision, der udføres af interne og/eller eksterne revisorer.

585. De kompetente myndigheders validering af målingssystemet for operationelle risici skal omfatte følgende aspekter:

a) kontrol af, at de interne valideringsprocedurer fungerer tilfredsstillende

b) sikring af, at datastrømme og processer vedrørende risikomålingssystemet er gennemsigtige og tilgængelige.

56.2. Kvantitative standarder

56.2.1. Procedure

586. Kreditinstitutter skal beregne deres kapitalkrav ved at medtage både forventede og uventede tab, medmindre de kan påvise, at forventede tab opfanges i deres interne forretningsgange på tilfredsstillende vis. Målingen af operationelle risici skal registrere begivenheder med potentielt alvorlige konsekvenser med henblik på at opnå en pålidelighedsstandard, der er sammenlignelig med et 99,9 % pålidelighedsinterval over en etårig periode.

587. Et kreditinstituts målingssystem for operationelle risici skal omfatte visse nøgleelementer for at opfylde ovennævnte pålidelighedsstandarder. Disse elementer skal omfatte brugen af interne data, eksterne data, scenarioanalyser og faktorer, der afspejler erhvervsmiljøet, samt interne kontrolsystemer som beskrevet i punkt 13-24

nedenfor. Et kreditinstitut skal have en veldokumenteret metode til vægtning af disse fire elementer i sit overordnede system til måling af operationelle risici.

588. Risikomålingssystemet skal registrere de væsentligste drivkræfter bag risikoen, der påvirker formen af halen med tabsestimaterne.

589. Korrelationer mellem tab som følge af operationelle risici på tværs af individuelle estimater af operationelle risici kan kun anerkendes, hvis kreditinstitutterne over for de kompetente myndigheder kan godtgøre, at deres systemer til måling af korrelationer er forsvarlige, implementeres med integritet og tager hensyn til den usikkerhed, der omgiver alle sådanne korrelationsestimater, navnlig i stresssituationer. Kreditinstituttet skal validere sine korrelationsestimater ved hjælp af hensigtsmæssige kvantitative og kvalitative teknikker.

590. Risikomålingssystemet skal være konsekvent internt, og det skal undgås, at kvalitative vurderinger eller risikoreduktionsteknikker, der anerkendes på andre område af rammerne vedrørende kapitalkrav, tælles flere gange.

56.2.2. Interne data

591. Målinger af operationelle risici, som genereres internt, skal være baseret på en historisk observationsperiode på mindst fem år. Når et kreditinstitut første gang går over til at anvende en avanceret målemetode, kan en treårig historisk observationsperiode accepteres.

592. Kreditinstitutter skal kunne konvertere deres historiske data for interne tab til de forretningsområder, der defineres i del 2, og de typer af begivenheder, der defineres i del 5, og kunne fremlægge disse data efter anmodning fra de kompetente myndigheder. Der skal forefindes dokumenterede, objektive kriterier for fordelingen af tab på de angivne forretningsområder og typer af begivenheder. Tab på operationelle risici, som er knyttet til kreditrisikoen, og som historisk har været medtaget i de interne kreditrisikodatabaser, skal registreres i databaserne over operationelle risici og identificeres særskilt. Sådanne tab vil ikke være en del af omkostningerne ved operationelle risici, så længe de fortsat behandles som kreditrisici i forbindelse med beregning af minimumskapitalkravene. Tab på operationelle risici, der vedrører markedsrisici, skal medtages i kapitalkravet vedrørende operationelle risici.

593. Kreditinstituttets data vedrørende interne tab skal være omfattende, idet alle væsentlige aktiviteter og engagementer fra alle relevante delsystemer og geografiske placeringer skal registreres. Kreditinstitutterne skal kunne godtgøre, at eventuelle udelukkede aktiviteter eller engagementer, både enkeltvis og samlet, ikke ville have nogen betydelig indvirkning på de overordnede risikoestimater. Der skal defineres en hensigtsmæssig minimumstærskel for indsamling af data vedrørende interne tab.

594. Ud over oplysninger om størrelsen af bruttotab skal kreditinstitutter indsamle oplysninger om datoen for begivenheden, eventuel inddrivelse af bruttotab samt beskrivelser af drivkræfterne bag eller årsagerne til tabet.

595. Der skal foreligge specifikke kriterier for fordeling af tabsdata, der skyldes en begivenhed i en centraliseret funktion eller en aktivitet, der strækker sig over mere end et forretningsområde, samt fra relaterede begivenheder i en periode.

596. Kreditinstitutter skal have dokumenterede procedurer for vurdering af den løbende relevans af historiske tabsdata, herunder situationer, hvor man kan tilsidesætte vurderinger, anvende skalering eller andre reguleringer, i hvilken udstrækning disse kan anvendes, og hvem der har bemyndigelse til at træffe sådanne beslutninger.

56.2.3. Eksterne data

597. Kreditinstituttets målesystem vedrørende operationelle risici skal benytte relevante eksterne data, navnlig når der foreligger en begrundet formodning om, at kreditinstituttet er eksponeret for sjældne, men dog potentielt alvorlige tab. Et kreditinstitut skal have en systematisk procedure til identificering af situationer, hvor der skal anvendes eksterne data, og til at afgøre, hvilke metoder der skal anvendes til at indsætte oplysningerne i målesystemet. Betingelser og praksis vedrørende brugen af eksterne data skal revideres regelmæssigt, dokumenteres og underkastes periodisk, uafhængig revision.

56.2.4. Scenarioanalyse

598. Kreditinstituttet skal benytte scenarioanalyser i form af ekspertudtalelser kombineret med eksterne data til at vurdere sin eksponering for meget alvorlige begivenheder. Over tid skal sådanne vurderinger valideres og revurderes gennem sammenligning med de faktiske tab for at sikre, at de er rimelige.

56.2.5. Erhvervsmiljø og interne kontrolfaktorer

599. Kreditinstituttets risikovurderingsmetode, der gælder for hele firmaet, skal registrere centrale faktorer i erhvervsmiljøet og faktorer vedrørende intern kontrol, der kan ændre dets profil med hensyn til operationelle risici.

600. Valget af de enkelte faktorer skal begrundes som en betydende drivkraft bag risikoen baseret på erfaring og en ekspertbedømmelse af de berørte forretningsområder.

601. Risikoestimaternes følsomhed over for ændringer i faktorerne og den relative vægtning af de forskellige faktorer skal være velbegrundet. Ud over at registrere ændringer i risiciene på grund af forbedringer i risikostyringen skal systemet også registrere potentielle stigninger i risikoniveauet som følge af aktiviteternes øgede kompleksitet eller øget omsætning.

602. Disse rammer skal dokumenteres og underkastes uafhængig revision, både internt i kreditinstituttet og fra de kompetente myndigheders side. Over tid skal processen og resultaterne valideres og revurderes gennem sammenligning med de faktiske interne tab samt relevante eksterne data.

57. BETYDNINGEN AF FORSIKRING

603. Kreditinstitutter skal kunne anerkende betydningen af forsikring i henhold til bestemmelserne i punkt 26-29.

604. Udbyderen har tilladelse til at udbyde forsikring eller genforsikring.

605. Udbyderen har en rating for sin evne til erstatningsbetaling på minimum A (eller tilsvarende)

a) Forsikringspolicen skal have en oprindelig løbetid på mindst et år. For policer med en restløbetid på mindre end et år skal kreditinstituttet foretage hensigtsmæssige "haircuts", der afspejler policens faldende restløbetid, op til et "haircut" på 100 % for policer med en restløbetid på 90 dage eller derunder.

b) Opsigelsesfristen for forsikringspolicen er på mindst 90 dage.

c) Forsikringspolicen indeholder ingen undtagelser eller begrænsninger, der udløses af handlinger foretaget af en tilsynsmyndighed eller i tilfælde af misligholdelse fra et kreditinstituts side, der forhindrer kreditinstituttet, kurator eller likvidator i at få erstatning for tab eller udgifter, som er påført kreditinstituttet, undtagen i forbindelse med begivenheder, der opstår efter indsættelsen af kurator eller iværksættelsen af likvidationsproceduren over for kreditinstituttet, under forudsætning af at forsikringspolicen ikke omfatter bøder, sanktioner eller straferstatninger på grund af foranstaltninger indført af de kompetente myndigheder.

d) Risikoreduktionsberegningerne skal afspejle forsikringsdækningen på en måde, der er gennemsigtig for så vidt angår forholdet til og er relevant for den faktiske sandsynlighed for tab og virkningen af sådanne tab, som anvendes ved den overordnede fastsættelse af den operationelle risikokapital.

e) Forsikringen leveres af tredjemand. Når der er tale om forsikring gennem kontrollerede og tilknyttede selskaber, skal eksponeringen overføres til en uafhængig tredjemand, f.eks. gennem genforsikring, der opfylder anerkendelseskriterierne.

f) Rammerne for anerkendelse af forsikring er velbegrundede og dokumenterede.

606. Metoden for anerkendelse af forsikring skal omfatte følgende elementer gennem reduktioner eller "haircuts" vedrørende det anerkendte forsikringsbeløb:

a) policens restløbetid, når denne er under et år som angivet ovenfor

b) opsigelsesbetingelserne for en police, når opsigelsesfristen er under et år

c) betalingsusikkerhed samt misforhold med hensyn til forsikringspolicers dækning.

607. Kapitalbegrænsningen som følge af anerkendelsen af forsikringen må ikke overstige 20 % af kapitalkravet vedrørende operationelle risici før anerkendelse af risikoreduktionsteknikker.

58. ANSØGNING OM TILLADELSE TIL AT ANVENDE EN AVANCERET MÅLEMETODE FOR HELE KONCERNEN

608. Når man har til hensigt at benytte en avanceret målemetode i et moderkreditinstitut, der er hjemmehørende i EU, og dettes datterselskaber eller i datterselskaber af et finansielt moderholdingselskab, der er hjemmehørende i EU, skal ansøgningen omfatte en beskrivelse af metoden, der anvendes ved fordelingen af den operationelle risikokapital mellem koncernens forskellige selskaber.

609. I ansøgningen skal det angives, hvorvidt og hvordan virkningerne af diversificering vil blive indregnet som faktor i risikomålingssystemet.

Del 4 – Kombineret anvendelse af forskellige metoder

1. BRUG AF EN AVANCERET MÅLEMETODE KOMBINERET MED ANDRE METODER

1. Et kreditinstitut kan benytte en avanceret målemetode kombineret med metoden med basisindikatorer eller standardmetoden på følgende betingelser:

   a) alle operationelle risici for kreditinstituttet registreres. Den kompetente myndighed skal anerkende den metode, der anvendes til at dække forskellige aktiviteter, geografiske placeringer, juridiske strukturer eller andre relevante opdelinger, der fastlægges internt

   b) godkendelseskriterierne i del 2 og 3 er opfyldt for den del af aktiviteterne, der dækkes af henholdsvis standardmetoden og af avancerede målemetoder.

610. I enkelttilfælde kan den kompetente myndighed indføre følgende supplerende betingelser:

   a) på datoen for implementeringen af en avanceret målemetode skal en betydelig del af kreditinstituttets operationelle risici registreres med den avancerede målemetode

   b) kreditinstituttet forpligter sig til at anvende den avancerede målemetode på en betydelig del af dets operationer i henhold til en tidsplan, som aftales med de kompetente myndigheder.

59. KOMBINERET BRUG AF METODEN MED BASISINDIKATORER OG STANDARDMETODEN

611. Et kreditinstitut kan kun anvende en kombination af metoden med basisindikatorer og standardmetoden i ekstraordinære situationer, såsom nylige indkøb af nye forretningsaktiviteter, der kan nødvendiggøre en overgangsperiode vedrørende implementeringen af standardmetoden.

612. Den kombinerede brug af metoden med basisindikatorer og standardmetoden er betinget af, at kreditinstituttet implementerer standardmetoden i henhold til en tidsplan, der aftales med de kompetente myndigheder.

Del 5 - Klassifikation af typer af tabsgivende begivenheder

Tabel 3

Kategori af begivenhedstype	Definition
Intern svig	Tab, der skyldes handlinger, der har til formål at begå svig, uberettiget tilegne sig midler eller omgå bestemmelser, lovgivningen eller virksomhedens politik, undtagen begivenheder vedrørende forskellighed/forskelsbehandling, der involverer mindst en intern part.
Ekstern svig	Tab, der skyldes handlinger med det formål at begå svig, uberettiget tilegne sig midler eller omgå lovgivningen, begået af tredjemand.
Ansættelsesvilkår og sikkerhed på arbejdspladsen	Tab, der skyldes handlinger, der strider mod arbejdsmarkeds-, sundheds- eller sikkerhedslovgivning - eller aftaler, udbetaling af erstatninger som følge af personskade eller begivenheder vedrørende forskellighed/forskelsbehandling.
Kunder, produkter og forretningspraksis	Tab, der opstår som følge af utilsigtede handlinger eller forsømmelighed, der medfører manglende opfyldelse af en professionel forpligtelse over for bestemte kunder (herunder tillids- og egnethedskrav), eller som følge af produktets art eller udformning.
Skader på fysiske aktiver	Tab, der skyldes tab af eller skader på fysiske aktiver som følge af naturkatastrofer eller andre begivenheder.
Forretningsforstyrrelser og systemfejl	Tab som følge af forretningsforstyrrelser eller systemfejl.
Ordreafvikling, levering og procesforvaltning	Tab som følge af mangelfuld transaktionsforvaltning eller procesforvaltning vedrørende transaktioner med handelspartnere og forhandlere.

Bilag XI

De kompetente myndigheders tekniske kriterier for revision og evaluering

1. Ud over kreditrisiko, markedsrisiko og operationelle risici skal det tilsyn og den vurdering, der foretages af de kompetente myndigheder i henhold til artikel 124, omfatte følgende:

   a) resultaterne af stresstesten, som kreditinstitutterne foretager i henhold til en IRB-metode

   b) kreditinstitutternes eksponering for og forvaltning af likviditetsrisiko og koncentrationsrisiko, herunder overholdelsen af kravene i artikel 108-118

   c) soliditeten, egnetheden og gennemførelsen af de politikker og procedurer, som kreditinstitutterne har indført til forvaltning af restrisikoen, der er forbundet med brugen af anerkendte kreditrisikoreduktionsteknikker

   d) hvorvidt kreditinstituttets egenkapital er tilstrækkelig i forhold til de aktiver, som det har securitiseret, set i forhold til transaktionens økonomiske substans, herunder graden af risikooverførsel.

613. De kompetente myndigheder skal føre tilsyn med, hvorvidt et kreditinstitut har ydet implicit støtte til en securitisation. Hvis det viser sig, at et kreditinstitut har ydet implicit støtte i mere end et tilfælde, skal den kompetente myndighed træffe hensigtsmæssige foranstaltninger, der afspejler en øget forventning om, at kreditinstituttet fremover vil yde støtte til dets securitisationer og derved ikke opnå en betydelig risikooverførsel.

Bilag XII

Tekniske kriterier for oplysningspligt

DEL 1 - GENERELLE KRITERIER

1 Oplysninger betragtes som væsentlige i forbindelse med oplysningspligten, hvis udeladelse eller fejlcitering af disse oplysninger kan ændre eller påvirke vurderingen eller beslutningen hos en bruger, der baserer sig på de pågældende oplysninger med henblik på at træffe økonomiske beslutninger.

2 Oplysninger skal betragtes som et kreditinstituts ejendom, hvis offentliggørelse af oplysningerne vil undergrave dets konkurrenceposition. De kan omfatte oplysninger om produkter eller systemer, som ville gøre kreditinstituttets investeringer i disse produkter eller systemer mindre værdifulde, hvis konkurrenter fik adgang til oplysningerne.

3 Oplysningerne betragtes som fortrolige, hvis der foreligger betingelser vedrørende forholdet til kunder eller andre modparter, der indebærer en fortrolighedsforpligtelse for kreditinstituttet.

4 De kompetente myndigheder skal kræve, at kreditinstituttet vurderer behovet for at offentliggøre alle oplysninger eller en del af disse hyppigere end en gang årligt i lyset af de relevante kendetegn ved dets aktiviteter, såsom transaktionernes omfang, bredden i aktiviteterne, tilstedeværelse i forskellige lande, involvering i forskellige finanssektorer samt deltagelse på internationale finansmarkeder samt i betalings-, afregnings- og clearingsystemer. Ved denne vurdering skal der lægges særlig vægt på det mulige behov for en hyppigere offentliggørelse af oplysninger i henhold til del 2, punkt 3, litra b) og e), samt punkt 4, litra b) - f), samt oplysninger om risikoeksponering og andre faktorer, der hurtigt kan ændre sig.

5 Oplysningspligten i del 2, punkt 4, litra f), gælder i henhold til artikel 72, stk. 1 og 2.

Del 2 - Generelle krav

1. Målsætningerne og politikkerne for kreditinstituttets risikostyring skal offentliggøres for de enkelte risikokategorier, herunder de risici, der omtales i punkt 1-13. Offentliggørelsen skal omfatte:

   a) strategier og procedurer til styring af de pågældende risici

   b) strukturen i og tilrettelæggelsen af den relevante risikostyringsfunktion eller andre relevante funktioner

   c) omfanget og arten af systemer til risikorapportering og -måling

   d) politikker til risikoafdækning og -reduktion samt strategier og procedurer til overvågning af afdæknings- og reduktionsmekanismernes effektivitet.

614. Følgende oplysninger skal afgives vedrørende anvendelsesområdet for kravene i nærværende direktiv:

a) navnet på kreditinstituttet, for hvilket direktivets krav finder anvendelse

b) en oversigt over forskellene i konsolideringsgrundlaget i regnskabsmæssig henseende og med tilsynsmæssige formål med en kortfattet beskrivelse af poster, der er:

i) fuldt konsoliderede

ii) proportionalt konsoliderede

iii) fratrukket egenkapitalen

iv) hverken konsoliderede eller fratrukket

c) alle nuværende eller forudsete konkrete eller juridiske hindringer for en hurtig overførsel af egenkapital eller tilbagebetaling af fordringer mellem moderselskabet og dets datterselskaber

d) det samlede beløb, som den faktiske egenkapital er mindre end det krævede minimum i alle datterselskaber, der ikke er omfattet af konsolideringen, samt navnet eller navnene på sådanne datterselskaber

e) i givet fald omstændighederne, der ligger til grund for anvendelsen af bestemmelserne i artikel 69 og 70.

615. Kreditinstitutterne skal offentliggøre følgende oplysninger vedrørende deres egenkapital:

a) en oversigt over bestemmelser og betingelser vedrørende de væsentligste karakteristika for alle poster i egenkapitalen og de underliggende komponenter

b) størrelsen af den oprindelige egenkapital med separate oplysninger om alle positive poster og fradrag

c) den samlede størrelse af tilført egenkapital og egenkapital som defineret i [bilag V i direktiv 93/6/EØF]

d) fradrag fra oprindelig egenkapital og tilført egenkapital i henhold til artikel 66, stk. 1, litra c), med separate oplysninger om de poster, der omtales i artikel 57, litra q)

e) den samlede anerkendte egenkapital minus fradrag og begrænsninger i henhold til artikel 66.

616. Følgende oplysninger skal afgives for så vidt angår kreditinstituttets overholdelse af kravene i artikel 75 og 123:

a) en oversigt over kreditinstituttets metode for vurdering af, hvorvidt dets interne kapital er tilstrækkelig til at understøtte nuværende og kommende aktiviteter

b) for kreditinstitutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede engagementer i henhold til artikel 78-83, 8 % af størrelsen af de risikovægtede engagementer for hver af de engagementsklasser, der angives i artikel 79

c) for kreditinstitutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede engagementer i henhold til artikel 84-89, 8 % af størrelsen af de risikovægtede engagementer for hver af de engagementsklasser, der angives i artikel 86. For så vidt angår detailengagementer finder dette krav anvendelse på alle de kategorier af engagementer, som de forskellige korrelationer i bilag VII, del 1, punkt 9-11, svarer til. For aktiepositionsklassen finder kravet anvendelse på:

i) hver af de metoder, som er angivet i bilag VII, del 1, punkt 15-25

ii) positioner i børsnoterede aktier, private aktiepositioner i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer og andre engagementer

iii) engagementer, der er omfattet af en overgangsordning for så vidt angår tilsynet med kapitalkrav

iv) engagementer, der er omfattet af overordnede bestemmelser vedrørende kapitalkrav

d) minimumskapitalkrav beregnet i henhold til artikel 75, litra b) og c)

e) minimumskapitalkrav, som beregnes i henhold til artikel 103-105, og som offentliggøres separat

f) solvensnøgletal beregnet på grundlag af samlet egenkapital og oprindelig egenkapital.

617. Følgende oplysninger skal offentliggøres vedrørende kreditinstituttets eksponering for kreditrisiko og udvandingsrisikoen:

a) de regnskabsmæssige definitioner af forfaldne og nødlidende fordringer

b) en beskrivelse af de anvendte fremgangsmåder og metoder til fastsættelse af værdireguleringer og hensættelser

c) de samlede engagementer efter bogføringsmæssige forskydninger og uden hensyntagen til virkningerne af kreditrisikoreduktion og engagementernes gennemsnitlige størrelse i løbet af perioden opdelt på de forskellige typer af engagementsklasser

d) den geografiske fordeling af engagementerne opdelt i betydende områder i henhold til væsentlige engagementsklasser, eventuelt mere detaljeret

e) engagementernes fordeling på brancher eller typer af modparter opdelt på engagementsklasser, eventuelt mere detaljeret

f) opdeling af alle engagementer i henhold til restløbetid, opdelt i henhold til engagementsklasser, eventuelt mere detaljeret

g) i henhold til betydende branche eller type af modpart størrelsen af:

i) nødlidende fordringer og forfaldne fordringer, angivet separat

ii) værdireguleringer og hensættelser

iii) omkostninger ved værdireguleringer i løbet af perioden

h) størrelsen af nødlidende fordringer og forfaldne fordringer angivet separat og opdelt på betydende geografiske områder, herunder størrelsen af værdireguleringer og hensættelser for de enkelte geografiske områder, hvis det er praktisk gennemførligt

i) afstemning af ændringer i værdireguleringer og hensættelser til nødlidende fordringer opført separat. Oplysningerne skal omfatte:

i) en beskrivelse af typen af værdireguleringer og hensættelser

ii) åbningsbalancerne

iii) beløbene i forhold til hensættelserne i løbet af perioden

iv) beløb, der hensættes eller tilbageføres til estimerede sandsynlige tab på engagementer i løbet af perioden, eventuelle andre reguleringer, herunder reguleringer som følge af manglende valutamatch, forretningskombinationer, opkøb og frasalg af datterselskaber samt overførsler mellem hensættelser

v) lukkesaldi.

Værdireguleringer og inddrevne beløb, der registreres direkte på driftsregnskabet, skal oplyses særskilt.

618. For kreditinstitutter, der beregner størrelsen af risikovægtede engagementer i henhold til artikel 78-83, skal følgende oplysninger offentliggøres for hver af de engagementsklasser, der angives i artikel 79:

a) navnene på de anerkendte ECAI'er og eksportkreditagenturer (ECA'er) samt årsagerne til eventuelle ændringer

b) engagementsklasserne, som de enkelte ECAI'er eller ECA' anvendes til

c) en beskrivelse af proceduren for overførsel af kreditvurderinger og tildeling af kreditvurderinger for poster, som ikke indgår i handelsbeholdningen

d) sammenhængen mellem den eksterne rating for hvert af de udpegede ECAI'er eller ECA'er og kreditkvalitetstrinnene i bilag VI under hensyntagen til, at disse oplysninger ikke skal offentliggøres, hvis kreditinstituttet overholder den standardhenførsel, som den kompetente myndighed har offentliggjort

e) engagementernes værdi og engagementernes værdi efter kreditrisikoreduktion i forbindelse med de forskellige kreditkvalitetstrin, som beskrives i bilag VI, samt engagementer, der fratrækkes egenkapitalen.

619. Kreditinstitutter, der beregner størrelsen af risikovægtede engagementer i overensstemmelse med bilag VII, del 1, punkt 5 eller 17-19, skal oplyse, hvilke engagementer der er henført til de enkelte kategorier af tabellen i punkt 5 ovenfor eller til de enkelte risikovægte, som nævnes i punkt 17-19 ovenfor.

620. Kreditinstitutter, der beregner deres kapitalkrav i henhold til artikel 75, litra b) og c), skal offentliggøre disse krav særskilt for de enkelte risici, der henvises til i disse bestemmelser.

621. Følgende oplysninger skal angives af alle kreditinstitutter, der beregner deres kapitalkrav i henhold til [bilag VIII i direktiv 93/6/EØF]:

a) for hver af de omfattede delporteføljer:

i) kendetegn for de anvendte modeller

ii) en beskrivelse af den stresstest, der er anvendt på delporteføljen

iii) en beskrivelse af den anvendte metode til kontrol og validering af nøjagtigheden og konsekvensen af de interne modeller og modelleringsprocesser

b) omfanget af den kompetente myndigheds godkendelse

c) for delporteføljerne under modellen:

i) målinger af risikobelagte værdier i kategorierne høj, middel og lav i løbet af rapporteringsperioden samt ved slutningen af perioden

ii) en sammenligning af målingerne af de risikobelagte værdier med de faktiske gevinster og tab, som kreditinstituttet har oplevet, samt en analyse af afvigende resultater blandt kontrolresultaterne.

622. Kreditinstitutterne skal offentliggøre følgende oplysninger om operationelle risici:

a) metoder til vurdering af egenkapitalkrav vedrørende operationelle risici, som finder anvendelse for kreditinstituttet

b) en beskrivelse af metoden, som angives i artikel 105, hvis denne anvendes af kreditinstituttet, herunder en diskussion af relevante interne og eksterne faktorer, som indgår i kreditinstituttets målemetode. Hvis der anvendes elementer fra forskellige metoder, beskrives disses udstrækning og dækningsområde.

623. Følgende oplysninger skal offentliggøres vedrørende engagementer i værdipapirer, der ikke indgår i handelsbeholdningen:

a) sondringen mellem engagementer baseret på formål, herunder kapitalvinding og strategiske årsager, og en oversigt over anvendte bogføringsteknikker og værdiansættelsesmetoder, herunder centrale forudsætninger og praksis, der påvirker værdiansættelsen, samt eventuelle betydelige ændringer i denne praksis

b) den regnskabsmæssige værdi, den teoretiske værdi og for børshandlede papirer en sammenligning med markedsprisen, når denne i væsentlig udstrækning adskiller sig fra den teoretiske værdi

c) typer og art af samt størrelsen på positioner i børsnoterede aktier, unoterede aktiepositioner i tilstrækkeligt diversificerede porteføljer og andre engagementer

d) de samlede realiserede gevinster eller tab som følge af salg og likvidation i løbet af perioden

e) de samlede ikke-realiserede gevinster eller tab, de samlede latente gevinster og tab i henhold til værdiansættelsen samt disse beløbs eventuelle medtagelse i den oprindelige eller tilførte egenkapital.

624. Kreditinstitutterne skal offentliggøre følgende oplysninger om deres eksponering for renterisici i positioner, der ikke indgår i handelsbeholdningen:

a) arten af renterisikoen og de centrale forudsætninger (herunder forudsætninger vedrørende tilbagebetaling af lån samt udviklingen i indeståender med ubestemt løbetid) samt hyppighedsmålinger af renterisikoen

b) variation i indtægter, økonomisk værdi eller andre relevante målinger, som ledelsen anvender til måling af renterisikoen ved opadgående eller nedadgående rentechok i henhold til ledelsens metode, opdelt i henhold til valuta.

625. Kreditinstitutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede engagementer i henhold til artikel 94-101, skal angive følgende oplysninger:

a) en diskussion af kreditinstituttets målsætninger vedrørende securitisationsaktiviteter

b) kreditinstituttets roller i securitisationsprocessen

c) en angivelse af graden af kreditinstituttets involvering i hver af disse

d) metoderne til beregning af størrelsen af de risikovægtede engagementer, som kreditinstituttet anvender i forbindelse med sine securitisationsaktiviteter

e) en oversigt over kreditinstituttets bogføringspolitikker vedrørende securitisationsaktiviteter, herunder:

i) hvorvidt transaktionerne behandles som salg eller finansiering

ii) registrering af gevinster ved salg

iii) de centrale forudsætninger for værdiansættelse af ikke-afhændede kapitalinteresser

iv) behandlingen af syntetiske securitisationer, hvis dette ikke er omfattet af andre regnskabspolitikker

f) navne på de ECAI'er, der anvendes i forbindelse med securitisationer, og de typer af engagementer, som de enkelte institutter benyttes til

g) de samlede udestående engagementer, som er securitiseret af kreditinstituttet, og som er omfattet af rammerne for securitisationen (opdelt i traditionel og syntetisk), i henhold til engagementstype

h) for engagementer, der er securitiseret af kreditinstituttet, og som er omfattet af rammerne for securitisationen, en opdeling i henhold til engagementstype af beløbet for nødlidende og forfaldne securitiserede fordringer samt kreditinstituttets registrerede tab i løbet af perioden

i) det samlede beløb for ikke-afhændede eller erhvervede securitisationspositioner, opdelt efter engagementstype

j) det samlede beløb for ikke-afhændede eller erhvervede securitisationspositioner, opdelt i et meningsfyldt antal risikovægtningsgrupper; positioner, der har fået tildelt en risikovægt på 1250 %, eller som er fratrukket, skal angives særskilt

k) det samlede udestående beløb på securitiserede revolverende engagementer opdelt i henhold til det engagementsleverende kreditinstituts interesser og investorers interesser

l) en oversigt over securitisationsaktiviteterne i perioden, herunder størrelsen af securitiserede engagementer (i henhold til engagementstype) og registrerede gevinster eller tab ved salg fordelt på engagementstype.

60. Del 3 - Anerkendelseskrav for anvendelse af særlige instrumenter eller metoder

626. Kreditinstitutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede engagementer i henhold til artikel 84-89, skal offentliggøre følgende oplysninger:

a) den kompetente myndigheds accept af metoden eller anerkendte overgangsbestemmelser

b) en forklaring på og en gennemgang af:

i) strukturen i systemet med interne ratings og forholdet mellem interne og eksterne ratings

ii) brugen af interne estimater til andre funktioner end beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer i henhold til artikel 84-89

iii) proceduren for forvaltning og anerkendelse af kreditrisikoreduktion

iv) kontrolmekanismerne for ratingsystemer, herunder en beskrivelse af uafhængighed, ansvarlighed og revision af ratingsystemet

c) en beskrivelse af den interne ratingproces, angivet separat for følgende engagementsklasser:

i) centralregeringer og centralbanker

ii) institutioner

iii) selskaber, herunder SMV, specialiserede udlån og erhvervede fordringer på virksomheder

iv) detailmarkedet for hver af de engagementskategorier, som de forskellige korrelationer i bilag VII, del 1, punkt 9-11 svarer til

v) værdipapirer

d) engagementernes værdi for hver af engagementsklasserne i artikel 86. Engagementer med centralregeringer og centralbanker, kreditinstitutter og selskaber, hvor kreditinstitutterne anvender egne LGD-estimater eller konverteringsfaktorer til beregning af størrelsen af risikovægtede engagementer, skal offentliggøres særskilt fra engagementer, for hvilke kreditinstitutterne ikke udarbejder sådanne estimater

e) for hver af engagementsklasserne centralregeringer og centralbanker, institutioner, selskaber og aktiekapital, og på tværs af et tilstrækkeligt antal risikogrupper for låntagere (herunder misligholdt) for at kunne foretage en meningsfyldt differentiering af kreditrisikoen skal kreditinstitutterne angive:

i) de samlede engagementer (for engagementsklasserne centralregeringer og centralbanker, institutioner og selskaber: summen af udestående lån og størrelsen af engagementer for uudnyttede forpligtelser; for aktiekapital: det udestående beløb)

ii) for kreditinstitutter, der anvender egne LGD-estimater til beregning af størrelsen af de risikovægtede engagementer, det engagementsvægtede gennemsnitlige LGD i procent

iii) den engagementsvægtede gennemsnitlige risikovægt

iv) for kreditinstitutter, der anvender egne estimater af konverteringsfaktorer til beregning af størrelsen af de risikovægtede engagementer, størrelsen af uudnyttede forpligtelser og de engagementsvægtede gennemsnitlige størrelser af engagementer for de enkelte engagementsklasser

f) for engagementsklassen detailengagementer og for hver af kategorierne defineret under litra c) ovenfor: enten de offentliggjorte oplysninger under litra e) ovenfor (eventuelt i puljeform), eller en analyse af engagementerne (udestående lån og engagementernes værdi ved uudnyttede forpligtelser) i forhold til et tilstrækkeligt antal EL-grades for at muliggøre en meningsfyldt differentiering af kreditrisikoen (eventuelt i puljeform)

g) de faktiske værdireguleringer i den foregående periode for de enkelte engagementsklasser (for detailengagementer, for hver af kategorierne som defineret under litra c) ovenfor), og hvordan dette adskiller sig fra tidligere erfaringer

h) en beskrivelse af faktorer, der har haft indflydelse på tabene i den foregående periode (har kreditinstituttet f.eks. oplevet misligholdelsesprocenter, der er højere end gennemsnittet eller LGD'er og konverteringsfaktorer, der er højere end gennemsnittet)

i) kreditinstituttets estimater i forhold til de faktiske resultater over en længere periode. Disse skal som minimum omfatte oplysninger om estimerede tab i forhold til faktiske tab inden for de enkelte engagementsklasser (for detailengagementer for hver af kategorierne, som defineres under litra c) ovenfor) over en periode, der er tilstrækkelig lang til at muliggøre en meningsfyldt vurdering af procedurerne for intern rating for de enkelte engagementsklasser (for detailengagementer for hver af kategorierne, som defineres under litra c) ovenfor). Når det er relevant, skal kreditinstitutterne opdele dette yderligere for at kunne foretage en PD-analyse, og for kreditinstitutter, der anvender egne LGD-estimater og/eller konverteringsfaktorer, resultater for LGD og konverteringsfaktorer i forhold til de estimater, der angives i oplysningerne om kvantitative risikovurderinger ovenfor.

Med henblik på litra c) ovenfor skal beskrivelsen omfatte de typer af engagementer, der er medtaget i engagementsklassen, definitioner, metoder og data til estimering og validering af PD og i givet fald LGD og konverteringsfaktorer, herunder de forudsætninger, der er anvendt ved afledningen af disse variabler, samt beskrivelser af betydelige afvigelser fra definitionen af misligholdelse som beskrevet i bilag VII, del 4, punkt 44-48, herunder de overordnede segmenter, der påvirkes af sådanne afvigelser.

627. Kreditinstitutter, der anvender kreditrisikoreduktionsteknikker, skal opgive følgende oplysninger:

a) politikker og procedurer for samt en angivelse af, i hvilken udstrækning enheden benytter sig af balanceført netting og netting under stregen

b) politikker og procedurer for værdiansættelse og forvaltning af sikkerhedsstillelse

c) en beskrivelse af hovedkategorierne af sikkerhedsstillelse, som kreditinstituttet modtager

d) hovedtyperne af modparter i form af garantistiller og kreditderivater samt disses kreditværdighed

e) oplysninger om markeds- eller kreditrisikokoncentrationer inden for den foretagne kreditrisikoreduktion

f) kreditinstitutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede engagementer i overensstemmelse med artikel 78-83 eller 84-89, men som ikke foretager egne estimater af LGD'er eller konverteringsfaktorer i forbindelse med engagementsklassen, skal særskilt for hver engagementsklasse opgive den samlede værdi af engagementerne (efter eventuel balanceført netting eller netting under stregen), som er dækket - efter anvendelse af

volatilitetsjusteringer - af anerkendt finansiel sikkerhedsstillelse og anden anerkendt sikkerhedsstillelse

g) kreditinstitutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede engagementer i overensstemmelse med artikel 78-83 eller 84-89, skal særskilt for hver engagementsklasse opgive de samlede engagementer (efter eventuel balanceført netting eller netting under stregen), der er dækket af garantier eller kreditderivater. For aktiepositionsklassen finder dette krav anvendelse på hver af de metoder, der er angivet i bilag VII, del 1, punkt 15-24.

628. Kreditinstitutter, der anvender metoden i artikel 105 til beregning af deres egenkapitalkrav vedrørende operationelle risici, skal fremlægge en beskrivelse af deres brug af forsikring med henblik på at reducere risikoen.